

மகாபாரத சாகரம்

நூல் வரிசை - 1

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்

ஆதிரா

மகாபாரத சாகரம்

நூல் வரிசை - 1

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்

ஆதிரா

ஸ்ரீ கிருஷ்ணாஷ்டகம்

வஸுதேவ ஸுதம் தேவம்
கம்ஸ சாணூர மர்த்தனம் |
தேவகி பரமானந்தம்
க்ருஷ்ணம் வந்தே ஜகத் குரும் ||

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்

பொருளடக்கம்

1. ஆதி பருவம்

- 1.1 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பிறப்பு
- 1.2 திரௌபதி சுயம்வரத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாண்டவர்களை அடையாளம் காணுதல்
- 1.3 இந்திரப்ரஸ்த நிர்மாணம்
- 1.4 துவாரகையில் அர்ஜுனன்
- 1.5 அர்ஜுனன் சுபத்திரையைக் கண்டு விரும்புதல்
- 1.6 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனுக்குக் கூறும் ஆலோசனை
- 1.7 பலராமரின் கோபம்; அர்ஜுனன், சுபத்ரா திருமணம்
- 1.8 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சுபத்ராவுக்கு வரதக்ஷிணை அளித்தல்
- 1.9 யமுனைக் கரையில் அக்னி தேவன் சக்ராயுதம், கதாயுதம் அளித்தல்

2. சபா பருவம்

- 2.1 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மயனிடம் சபா மண்டபம் அமைக்கக் கூறுதல்
- 2.2 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துவாரகை திரும்புதல்
- 2.3 நாரதர் யுதிஷ்டிரரிடம் பாண்டுவின் செய்தியைத் தெரிவித்தல்
- 2.4 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் ஜராசந்தனை அழிக்கக் கூறுதல்
- 2.5 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பீமன் அர்ஜுனனுடன் அந்தண வேடம் பூண்டு மகதம் அடைதல்
- 2.6 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஜராசந்தனைச் சந்தித்தல்
- 2.7 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஜராசந்தனைப் போருக்கு அழைத்தல்
- 2.8 ஜராசந்தன் பீமன் மற்போர்
- 2.9 ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சங்கேதக் குறிப்பு; ஜராசந்தன் வதம்
- 2.10 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சிறைப்பட்டிருந்த மன்னர்களை விடுவித்தல்
- 2.11 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஜராசந்தன் மகன் சஹதேவனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்தல்
- 2.12 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரைச் சந்தித்துப் பின் துவாரகை திரும்புதல்

- 2.13 யுதிஷ்டிரரின் ராஜகூயயாகம்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு முதல் மரியாதை
- 2.14 சிசுபாலன் ஆட்சேபணை; பீஷ்மரையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரையும் நிந்தித்தல்
- 2.15 சிசுபாலன் வதம்
- 2.16 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துவாரகை திரும்புதல்

3. வன பருவம்

- 3.1 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வனத்தில் பாண்டவர்களைச் சந்தித்தல்
- 3.2 அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைத் துதித்தல்
- 3.3 திரௌபதி ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் தனக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமையைக் கூறுதல்; காப்பாற்ற வேண்டுதல்
- 3.4 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் திரௌபதிக்கு ஆறுதல் அளித்தல்
- 3.5 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சூது சமயத்தில் தான் வராததற்கான காரணத்தையும், சூதின் குற்றங்களையும் கூறுதல்
- 3.6 சால்வனுடன் போர் நடந்ததையும், சௌப விமானத்தோடு அவனை அழித்ததையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறுதல்
- 3.7 பிரபாச சேஷத்திரத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாண்டவர்களைச் சந்தித்தல்
- 3.8 காம்யக வனத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாண்டவர்களைச் சந்தித்தல்
- 3.9 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாண்டவர்களுடன் பழைய வரலாறுகளை மார்க்கண்டேய முனிவரிடம் கேட்டறிதல்; துவாரகை புறப்படுதல்
- 3.10 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மீண்டும் திரௌபதியைக் காத்தல்

4. விராட பருவம்

- 4.1. விராட நகரில் அபிமன்யு - உத்தரா திருமணம்

5. உத்தியோக பருவம்

- 5.1. விராடரின் சபையில் அனைவரும் கூடுதல்
- 5.2 விராடர் அவையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பிரசங்கம்
- 5.3 விராட சபையில் ஆலோசனை முடிந்து பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துவாரகை திரும்புதல்
- 5.4 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், துரியோதனன் அர்ஜுனன் இருவருக்கும் செய்த போருக்கான உதவி

- 5.5 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனன் உரையாடல்; அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை விரும்பியதற்கான காரணத்தைக் கூறுதல்
- 5.6 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சஞ்ஜயனிடம் திருதராஷ்டிரருக்கான எச்சரிக்கையை அளித்தல்
- 5.7 யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைத் தாங்கள் சார்பாகக் கௌரவரிடம் செல்ல வேண்டுதல்
- 5.8 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் போருக்கு ஆயத்தமாகுமாறு யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தல்
- 5.9 பீமசேனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கூறுதல்
- 5.10 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பீமசேனனின் சொற்களைக் கேட்டுப் பீமனைப் போரில் ஈடுபடத் தூண்டுதல்
- 5.11 ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு பதிலளித்துப் பீமசேனன் கூறுதல்
- 5.12 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பீமசேனனுக்கு ஆறுதல் அளித்தல்
- 5.13 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனன் உரையாடல்
- 5.14 ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் நகுல சகதேவர் கூறியவை
- 5.15 திரௌபதி ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் தன் துயரத்தைத் தெரிவித்தல்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஆறுதல் அளித்தல்
- 5.16 ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் அஸ்தினாபுரம் புறப்படுதல்; பாண்டவர்கள் விடையளித்தல்
- 5.17 வழியில் ஏற்பட்ட சுப, அசுபங்களின் வர்ணனை
- 5.18 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வருகஸ்தலத்தில் ஓய்வெடுத்தல்
- 5.19 திருதராஷ்டிரர் ஏற்பாடு; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அலட்சியம் செய்தல்
- 5.20 ஹஸ்தினாபுரத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வரவேற்கப்படுதல்; திருதராஷ்டிரர், விதுரர் விருந்துபசாரம் அளித்தல்
- 5.21 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் குந்தியைச் சந்தித்தல்; ஆறுதல் அளித்தல்
- 5.22 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துரியோதனன் இல்லம் செல்லுதல்; விருந்தை மறுத்தல்
- 5.23 ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் துரியோதனனிடம் விருந்தை ஏற்காததற்கான காரணம் கூறுதல்
- 5.24 விதுரர் இல்லத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உணவேற்றல்; விதுரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கௌரவ சபைக்குச் செல்வது உசிதமல்ல என உரைத்தல்
- 5.25 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் விதுரருக்கு அளித்த பதில்

- 5.26 துரியோதனன் மற்றும் சகுனி ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைத் திருதராஷ்டிரர் சபைக்கு அழைத்தல்
- 5.27 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கட்டளைப்படி ரிஷிகளுக்கு ஆசனம் அளிக்கப்படுதல்
- 5.28 கௌரவ சபையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் புகழ் மிக்க உரை
- 5.29 ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் திருதராஷ்டிரர் வேண்டுகோள்; பகவான் துரியோதனனுக்கு எடுத்துக் கூறுதல்
- 5.30 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அறிவுரையைத் துரியோதனன் அவமதித்தல்
- 5.31 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துரியோதனன் பேச்சைக் கேட்டுக் கோபம் கொள்ளுதல்; அவன் சபையிலிருந்து வெளியேறியதைக் கண்டு துரியோதனனைக் கைது செய்ய ஆலோசனை கூறுதல்
- 5.32 திருதராஷ்டிர சபையில் தொடர் நிகழ்வுகள்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன்னைக் கைது செய்யக் கூறுதல்
- 5.33 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் விஸ்வரூப தரிசனம்
- 5.34 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கௌரவ சபையில் இருந்து விடைபெறுதல்
- 5.35 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் குந்தியைச் சந்தித்தல்; குந்தி பாண்டவர்களுக்குச் செய்தி அளித்தல்
- 5.36 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் விடை பெற்று உபல்லவ்யம் நோக்கிப் புறப்படுதல்
- 5.37 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கர்ணனுடன் உபல்லவ்யம் நோக்கிப் புறப்படுதல்
- 5.38 கர்ணன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கு அளித்த மறுமொழி
- 5.39 பகவான் கிருஷ்ணர் கர்ணனிடம் பாண்டவர்களின் வெற்றி உறுதியானது எனக் கூறுதல்
- 5.40 கர்ணன் பகவான் கிருஷ்ணரிடம் பாண்டவர்களின் வெற்றியையும் கௌரவர்களின் தோல்வியையும் அறிவிக்கும் தன் கனவினைக் கூறுதல்
- 5.41 ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடத்தில் யுதிஷ்டிரர் ஹஸ்தினாபுரத்தின் குரு சிரேஷ்டர்களுடைய சொற்களைக் கூறுமாறு கேட்டல்
- 5.42 வாசுதேவன் பீஷ்மர் கூறியவற்றை யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தல்
- 5.43 கௌரவ சபையில் துரோணாசாரியார் உரைத்ததை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தல்
- 5.44 விதுரர் கூறியவற்றை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் எடுத்துரைத்தல்

- 5.45 காந்தாரியின் சொற்களைக் கிருஷ்ணபகவான்
யுதிஷ்டிரரிடம் கூறுதல்
- 5.46 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் திருதராஷ்டிர மன்னரின் சொற்களை
யுதிஷ்டிரரிடம் உரைத்தல்
- 5.47 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துரியோதனனிடம் சாம, தான, பேத நீதிகள்
வெற்றி பெறாததால் தண்ட நீதியைப் பிரயோகிக்கும்படி
யுதிஷ்டிரரிடம் கூறுதல்
- 5.48 பாண்டவர்கள் சேனாபதியைத் தேர்வு செய்தல்;
ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் தெரிவு
- 5.49 யுதிஷ்டிரரின் கலக்கமும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் தெளிவுரையும்
- 5.50 துரியோதனன் தூதன் உலூகன் கூறியதும்,
ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் செய்தியும்

6. பீஷ்ம பருவம்

- 6.1. பாண்டவர்களின் போர்க்கள ஆயத்தம்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணரே வெற்றி
என அர்ஜுனன் உரைத்தல்
- 6.2 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துர்காதேவியைத் துதிக்குமாறு
அர்ஜுனனுக்கு ஆணையிடுதல்
- 6.3 அர்ஜுன விஷாத யோகம்; ஸ்ரீ மத் பகவத் கீதையின் முதல்
அத்தியாயம் (கர்ம யோகம்)
- 6.4 ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானிடம் அர்ஜுனன் கூறுவது;
ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பதில்; அர்ஜுனன் சோர்வு;
போர் செய்ய மறுத்துக் கூறுபவை
- 6.5 சாங்கிய யோகம்; ஸ்ரீ மத் பகவத் கீதை;
இரண்டாவது அத்தியாயம்
- 6.6 ஸ்ரீ மத் பகவத் கீதை; மூன்றாவது அத்தியாயம்
கர்ம யோகம்
- 6.7 ஸ்ரீ மத் பகவத் கீதை; நான்காவது அத்தியாயம்
ஞான கர்ம சந்யாச யோகம்
- 6.8 ஸ்ரீ மத் பகவத் கீதை; ஐந்தாவது அத்தியாயம் சந்யாச யோகம்
- 6.9 ஸ்ரீ மத் பகவத் கீதை; ஆறாவது அத்தியாயம் தியான யோகம்
- 6.10 ஸ்ரீ மத் பகவத் கீதை; ஏழாவது அத்தியாயம்
ஞான விஞ்ஞான யோகம்

- 6.11 ஸ்ரீ மத் பகவத் கீதை; எட்டாவது அத்தியாயம்
அக்ஷர பிரம்ம யோகம்
- 6.12 ஸ்ரீ மத் பகவத் கீதை; ஒன்பதாவது அத்தியாயம்
ராஜ வித்யா ராஜ ரகசிய யோகம்
- 6.13 ஸ்ரீ மத் பகவத் கீதை; பத்தாவது அத்தியாயம் விபூதி யோகம்
- 6.14 ஸ்ரீ மத் பகவத் கீதை; பதினோராவது அத்தியாயம்
விசுவ ரூப தரிசன யோகம்
- 6.15 ஸ்ரீ மத் பகவத் கீதை; பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம்
பக்தி யோகம்
- 6.16 ஸ்ரீ மத் பகவத் கீதை; பதின்மூன்றாவது அத்தியாயம்
க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஞ்ஞ விபாக யோகம்
- 6.17 ஸ்ரீ மத் பகவத் கீதை; பதினான்காவது அத்தியாயம்
குணத்ரய விபாக யோகம்
- 6.18 ஸ்ரீ மத் பகவத் கீதை; பதினைந்தாவது அத்தியாயம்
புருஷோத்தம யோகம்
- 6.19 ஸ்ரீ மத் பகவத் கீதை; பதினாறாவது அத்தியாயம்
தைவாஸ்ர ஸம்பத் விபாக யோகம்
- 6.20 ஸ்ரீ மத் பகவத் கீதை; பதினேழாவது அத்தியாயம்
ச்ரத்தாத்ரய விபாக யோகம்
- 6.21 ஸ்ரீ மத் பகவத் கீதை; பதினெட்டாவது அத்தியாயம்
மோக்ஷ ஸந்த்யாச யோகம்
- 6.22 போர்க்களத்தில் யுதிஷ்டிரரின் செயல் கண்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ண
பகவான் கூறியது
- 6.23 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் போர் முனையில் கர்ணனிடம் கூறுதல்
- 6.24 முதல் நாள் போரும், யுதிஷ்டிரரின் தளர்ச்சியும்,
ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஆறுதலும்
- 6.25 மூன்றாம் நாள் போர்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் கூறியது;
அர்ஜுனனின் செயல்
- 6.26 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சாத்யகியைப் புகழ்தல்
சக்ராயுதம் ஏந்துதல்
- 6.27 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பீஷ்மரை நோக்கி ஓடுதலும், அர்ஜுனன்
தடுத்தலும்

- 6.28 ஒன்பதாம் நாள் போரில் மீண்டும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பீஷ்மரைக் கொல்ல முனைதல்; அர்ஜுனன் பகவானைத் தடுத்துச் சபதம் செய்தல்
- 6.29 யுதிஷ்டிரர் தன் நண்பர்களோடும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரோடும் ஆலோசனை செய்தல்
- 6.30 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரருக்கு ஆறுதல் அளித்தல்
- 6.31 அர்ஜுனன் சஞ்ஜலமும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அறிவுரையும்
- 6.32 பத்தாம் நாள் போரில் பீஷ்மர் வீழ்த்தப்படுதல்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், யுதிஷ்டிரர் உரையாடல்

7. துரோண பருவம்

- 7.1. அர்ஜுனன் பகதத்தன் போர்; பகவான் வைஷ்ணவாஸ்திரத்தை ஏற்றல்
- 7.2 அர்ஜுனன் கவலை; ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் அருளிச் செய்தல்
- 7.3 பூமிதேவிக்கு நாராயணன் அளித்த வரம்; அர்ஜுனனிடம் பகதத்தனை வதைக்கக் கூறுதல்
- 7.4 அபிமன்யு வதம்; அர்ஜுனனுக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் ஆறுதல் அளித்தல்
- 7.5 ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் அர்ஜுனனிடம் ஜயத்ருதனைக் கௌரவர்கள் காப்பாற்ற முடிவு செய்ததைக் கூறுதல்
- 7.6 அர்ஜுனன் விரும்பியவாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சுபத்ராவிற்கும், உத்தராவிற்கும் ஆறுதல் அளித்தல்
- 7.7 ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் அர்ஜுனனின் வெற்றிக்காகச் சிவபெருமானை அன்று இரவு பூஜிக்கச் செய்தல்
- 7.8 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன் சாரதி தாருகனிடம் கூறுபவை
- 7.9 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் வருதல்; யுதிஷ்டிரருக்கு ஆறுதல் கூறுதல்
- 7.10 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் துரோணரை விட்டு விலக அறிவுறுத்தல்
- 7.11 அர்ஜுனன் நீரைத் தோற்றுவித்தல்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் குதிரைகளின் களைப்பைப் போக்குதல்
- 7.12 வாசுதேவன் அர்ஜுனனிடம் கூறுதல்; அர்ஜுனன் பதிலுரை
- 7.13 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் சாத்யகியைப் புகழ்ந்து கூறுதல்

- 7.14 அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கவலையுடன் கூறுதல்
- 7.15 சாத்யகி, பூரிச்ரவா கோரப்போர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் சாத்யகியைக் காப்பாற்றக் கூறுதல்
- 7.16 பூரிச்ரவா கை வெட்டப்படுதல்; சாத்யகியால் வதம்; மறுபடியும் போர் தொடங்குதல்
- 7.17 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் ஜயத்ருதனைக் கொல்லுமாறு கூறுதல்
- 7.18 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஜயத்ருதன் வத விஷயமாக அர்ஜுனனிடம் கூறியவை
- 7.19 ஜயத்ருதன் அர்ஜுனனால் வதம் செய்யப்படுதல்
- 7.20 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கர்ணனுடன் போரிட வேண்டாம் என அர்ஜுனனிடம் கூறுதல்
- 7.21 ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் சாத்யகிக்காத் தன் தேரை ஆயத்தப்படுத்தியிருந்தது
- 7.22 ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் அர்ஜுனனை வாழ்த்துதல், அர்ஜுனன் கேசவனை வணங்கிப் பதிலளித்தல்
- 7.23 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் போர்க்களக் காட்சியைக் காட்டி, யுதிஷ்டிரரிடம் அழைத்துச் செல்லுதல்
- 7.24 ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் யுதிஷ்டிரரால் துதிக்கப்படுதல்
- 7.25 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறுபவை
- 7.26 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் துரோணரை விட்டு விலகக் கூறுதல்
- 7.27 ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், அர்ஜுனனும் சேனையை ஓடாமல் தடுத்தல்
- 7.28 அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரின் கருத்தை ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் தெரிவித்தல்
- 7.29 பகவான் வாசுதேவன் பார்த்தனிடம் கூறுதல்
- 7.30 பகவான் வாசுதேவன் கடோதகஜனிடம் உரைத்தவை
- 7.31 ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சொற்படி கடோதகஜன் கர்ணனை எதிர்க்கத் துணிதல்
- 7.32 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் கூறுதல்; அலாயுதனைக் கொல்லுமாறு கடோதகஜனிடம் சொல்லுதல்
- 7.33 கடோதகஜனின் வதமும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் மகிழ்ச்சியும்
- 7.34 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் தன் மகிழ்ச்சிக்கான காரணத்தைக் கூறுதல்

- 7.35 பாண்டவர்களின் நன்மைக்காக அதர்மவாதிகள் கொல்லப்பட்டதை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறுதல்
- 7.36 ஜராசந்தன் கொல்லப்பட்ட வழியை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தெரிவித்தல்
- 7.37 ஏகலைவன் கொல்லப்பட்டதை வாசுதேவன் கூறுதல்
- 7.38 சிசுபாலன், பகன் முதலியோர் வதம் செய்யப்பட்டமை
- 7.39 ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் சாத்யகியிடம் ரகசியமாகக் கூறிய செய்தி
- 7.40 யுதிஷ்டிரர் துயரம்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஆறுதல் அளித்தல்
- 7.41 தருமபுத்திரன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கூறுதல்
- 7.42 தொடர்ந்து நிகழ்ந்தவை
- 7.43 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாண்டவர்களிடம் துரோணரை வெல்லும் வழியைக் கூறுதல்
- 7.44 துரோணரின் வதமும், தொடர் நிகழ்வுகளும்
- 7.45 அஸ்வத்தாமா நாராயணாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தல்; யுதிஷ்டிரர் கூற்று
- 7.46 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் நாராயணாஸ்திரத்தில் இருந்து தப்பிக்கும் வழியைத் தெரிவித்தல்
- 7.47 பாண்டவ வீரர்கள் ஆயுதத்தைத் துறத்தல் பீமன் ஆயுதம் துறக்க மறுத்தல்
- 7.48 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பீமசேனனை நாராயணாஸ்திரத்தில் இருந்து காப்பாற்றுதல்

8. கர்ண பருவம்; 16ஆம் நாள் போர்

- 8.1. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் அஸ்வத்தாமாவைக் கொல்ல உற்சாகப்படுத்துதல்
- 8.2 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மகதவாசி தண்டதாரணை வதைக்குமாறு அர்ஜுனனிடம் கூறுதல்
- 8.3 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் போர்க்களக் காட்சிகளை விவரித்து அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்துரைத்தல்
- 8.4 17ஆம் நாள் போர்
- 8.5 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சம்ஷுப்தர்களால் பற்றப்படுதல்
- 8.6 அஸ்வத்தாமாவால் அடிக்கப்பட்ட அர்ஜுனனை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உற்சாகப்படுத்துதல்

- 8.7 யுதிஷ்டிரரிடம் அர்ஜுனனை அழைத்துச் சென்ற
ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவரிடம் கூறுதல்
- 8.8 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் த்ருஷ்டத்யும்னனைக் காப்பாற்றக்
கூறுதல்
- 8.9 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் துரியோதனன் மற்றும் கர்ணனின்
பராக்கிரமத்தை வருணித்துக் கூறுதல்
- 8.10 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் கர்ணனைக் கொன்றுவிட
உற்சாகப்படுத்துதல்
- 8.11 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனன் உரையாடல்;
ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சமயோசித யுக்தி
- 8.12 ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் பீமசேனனிடம் போரின்
பொறுப்பையளித்து யுதிஷ்டிரரிடம் செல்லுதல்
- 8.13 ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் யுதிஷ்டிரரைச் சந்தித்தல்
- 8.14 யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனிடம் கர்ணன் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டான்
என வினவுதல்
- 8.15 அர்ஜுனன் கர்ணனைக் கொல்லவில்லை என்பதைக் கூறிக்
கொண்டு விடுவதாகச் சபதமிடுதல்
- 8.16 யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனை அவமதித்துப் பேசுதல்;
அர்ஜுனன் அவரைக் கொல்ல வாளை உருவுதல்
- 8.17 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் கேட்டதும் அர்ஜுன் பதிலுரைத்ததும்
- 8.18 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் சத்தியத்தின் உண்மை வடிவை
விளக்குதல்
- 8.19 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனுக்கு 'பலாக்' என்னும் வேடன்;
கௌசிகன் என்ற அந்தணன் இருவரின் கதையைக் கூறுதல்;
- 8.20 அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் ஆலோசனை வேண்டித்
தல்
- 8.21 பகவான் வாசுதேவன் அர்ஜுனனுக்குக் கூறிய ஆலோசனை
- 8.22 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறியவாறு அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரை நிந்தனை
செய்தல்
- 8.23 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனைத் தற்கொலையில் இருந்து
காப்பாற்றுதல்
- 8.24 யுதிஷ்டிரர் கானகம் செல்ல விரும்புதல்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் நடந்ததை
யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தல்

- 8.25 உண்மையறிந்த யதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் உரைத்தல்
- 8.26 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் கூறுதல்
- 8.27 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யதிஷ்டிரரிடம் கர்ண வதத்திற்கு அனுமதி வேண்டுகதல்
- 8.28 ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் போருக்குப் புறப்படுதல்;
சுப சகுனங்கள் தோன்றுதல்
- 8.29 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனுக்கு உற்சாகமளித்தல்
- 8.30 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பீஷ்மர், துரோணரின் பராக்கிரமத்தை வருணித்தல்;
அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்துரைத்தல்
- 8.31 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் கர்ண-துரியோதனனின்
அநியாயத்தை நினைவுபடுத்துதல்
- 8.32 அர்ஜுனன் பகவான் சொற்களால் உற்சாகமடைந்து உரைத்தல்
- 8.33 துச்சாதனனின் வதமும், அர்ஜுனன் வருஷசேனைகைக்
கொல்லுதலும்
- 8.34 கர்ணனோடு போரிடுவது குறித்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின்
உரையாடல்
- 8.35 அர்ஜுனன் கர்ணன் இருவரும் போருக்கு ஆயத்தமாதல்;
ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனன் உரையாடல்
- 8.36 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனை கர்ண வதத்திற்காக
உற்சாகப்படுத்துதல்
- 8.37 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் நாகாஸ்திரத்திலிருந்து அர்ஜுனனைக்
காப்பாற்றுதல்
- 8.38 நாகம் பற்றிய விஷயத்தை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம்
கூறுதல்;
- 8.39 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் தளர்ந்துபோன கர்ணனை
வதம் செய்யக் கூறுதல்
- 8.40 கர்ணனின் தேர்ச்சக்கரம் பூமியில் புதைத்தல்;
கர்ணன் தர்மத்தை நிந்தித்தல்
- 8.41 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கர்ணனிடம் அவனது கடந்த கால
தவறுகளைச் சுட்டிக் காட்டுதல்
- 8.42 கர்ண வதம்
- 8.43 போர் மீண்டும் தொடருதல்; சேனைகள் கூடாரம் திரும்புதல்

- 8.44 ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் மகிழ்ச்சி
- 8.45 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், அர்ஜுனன் இருவரும் யுதிஷ்டிரரைக் காணச் செல்லுதல்
- 8.46 ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் யுதிஷ்டிரரைச் சந்தித்தல்
- 8.47 யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானைத் துதித்தல்;
ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களுடன் போர்க்களக் காட்சியைக் காணச் செல்லுதல்
- 8.48 யுதிஷ்டிரர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், அர்ஜுனனுடன் ரணபூமியில் கிடந்த கர்ணனைப் பார்த்தல்

9. சல்ய பருவம்

- 9.1 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பகவான் யுதிஷ்டிரருக்கு ஆலோசனை அளித்தல்
- 9.2 அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் துரியோதனனின் பிடிவாதத்தை நிந்தித்தல்
- 9.3 ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் உரையாடல்
- 9.4 யுதிஷ்டிரர் சொற்களும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஆலோசனையும்
- 9.5 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரை வைதல்
- 9.6 பீமசேனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கூறுதல்
- 9.7 ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் மகிழ்ச்சியுடன் பீமனைப் புகழ்ந்துரைத்தல்
- 9.8 ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் உரையாடல்
- 9.9 துரியோதனனின் தொடைகள் உடைக்கப்படுதல்
- 9.10 பலராமரின் கோபம்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவரை அமைதிப்படுத்துதல்
- 9.11 பலராமரின் சொற்களும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் விளக்கமும்
- 9.12 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரர் உரையாடல்
- 9.13 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாஞ்சால, பாண்டவர்களிடம் துரியோதனனை நிந்தித்துக் கூறுதல்
- 9.14 ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைத் துரியோதனன் நிந்தனை செய்தல்
- 9.15 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துரியோதனனின் குற்றங்களை நினைவுபடுத்துதல்
- 9.16 துரியோதனன் மீண்டும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கூறுதல்
- 9.17 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாண்டவர்களைச் சமாதானப்படுத்துதல்
- 9.18 அர்ஜுனன் தேர் எரிதலும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் விளக்கமும்
- 9.19 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரர் உரையாடல்;
ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அஸ்தினாபுரம் செல்லுதல்

- 9.20 யுதிஷ்டிரர் சாக்ஷாத் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை அஸ்தினாபுரம் அனுப்பியதற்கான காரணத்தைக் கூறுதல்
- 9.21 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அஸ்தினாபுரம் சென்றடைதல்
- 9.22 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் திருதராஷ்டிரர் மற்றும் காந்தாரியிடம் கூறியவை

10. செளப்திக பருவம்

- 10.1 புதல்வர்களை இழந்த திரௌபதியின் துயரம்; பீமன் அஸ்வத்தாமாவைத் தேடிச் செல்லுதல்
- 10.2 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் அஸ்வத்தாமாவின் குரூர பத்தியைக் கூறுதல்
- 10.3 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், அர்ஜுனன், யுதிஷ்டிரருடன் பீமனைப் பின் தொடர்ந்து செல்லுதல்
- 10.4 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் பிரம்மாஸ்திரப் பிரயோகம் செய்யக் கூறுதல்
- 10.5 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அஸ்வத்தாமாவிற்குச் சாபமளித்தல்; அஸ்வத்தாமா கானகம் செல்லுதல்
- 10.6 யுதிஷ்டிரரின் வினா; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மகாதேவரின் மகிமையை உரைத்தல்

11. ஸ்த்ரீ பருவம்

- 11.1 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பீமசேனனைப் பாதுகாத்தல்; திருதராஷ்டிரருக்கு எடுத்துரைத்தல்
- 11.2 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் திருதராஷ்டிரரின் குற்றங்களை நினைவுட்டி அவரைச் சாந்தப்படுத்துதல்
- 11.3 காந்தாரி போரில் கொல்லப்பட்ட வீரர்களையும் கண்ணீர் பெருக்கும் மருமகள்களையும் கண்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் அழுதல்
- 11.4 காந்தாரி ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் மேலும் கூறுதல்
- 11.5 காந்தாரி இப்போரின் அழிவுக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரே காரணம் எனக் குற்றம் கூறுதல்
- 11.6 காந்தாரி ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்குச் சாபமளித்தல்
- 11.7 காந்தாரியின் சொற்களுக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சிரித்தபடி பதிலளித்தல்
- 11.8 யுதிஷ்டிரர் திருதராஷ்டிரர் ஆணைப்படி இறந்தவர்களுக்குரிய சடங்குகளைச் செய்தல்

12. சாந்தி பருவம்

- 12.1 யுதிஷ்டிரர் ராஜ்யத்தைத் துறந்து கானகம் செல்ல விரும்புதல்
ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் நாரதருக்கும் ச்ருஞ்ஜய மன்னனுக்கும் நடந்த
உரையாடல் மூலம் 16 மன்னர்களின் வரலாற்றை யுதிஷ்டிரருக்கு
எடுத்துரைத்தல்
- 12.2 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் நாரதர், பர்வதர் இரு ரிஷிகளின் விஷயத்தை
யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறுதல்
- 12.3 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வியாசரின் ஆணைப்படி நடக்க
யுதிஷ்டிரருக்குக் கட்டளையிடுதல்
- 12.4 சார்வாகன் என்னும் அரக்கன் பற்றிய செய்தியைப் பகவான்
ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறுதல்
- 12.5 யுதிஷ்டிரர் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைத் துதி செய்தல்
- 12.6 யுதிஷ்டிரர் வாசுதேவனைத் துதித்து நன்றி தெரிவித்தல்
- 12.7 யுதிஷ்டிரர் - ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உரையாடல்
- 12.8 பரசுராமர் நடத்திய கூத்திரிய சம்ஹாரம் பற்றி
யுதிஷ்டிரர் வினவுதல்
- 12.9 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூத்திரிய அழிவையும் மறுபடி தோன்றிய
கதையையும் யுதிஷ்டிரரிடம் விவரித்தல்
- 12.10 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பீஷ்மரின் குணப்ரபாவத்தை வருணித்தல்
- 12.11 பீஷ்மர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைத் துதித்தல்
- 12.12 பகவான் வாசுதேவன் பீஷ்மரிடம் யுதிஷ்டிரருக்குத்
தர்மோபதேசம் அளிக்கக் கட்டளையிடுதல்
- 12.13 பீஷ்மர் தன் சக்தியற்ற நிலையைக் கூறுதல்
- 12.14 வாசுதேவன் பீஷ்மருக்கு வரமளித்தல்
- 12.15 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பூஜிக்கப்படுதல்; அனைவரும்
அஸ்தினாபுரம் திரும்புதல்
- 12.16 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் காலைச் செயல்கள்
- 12.17 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், பீஷ்மர், உரையாடல்

13. அனுசாஸன பருவம்

- 13.1 பீஷ்மர் கூறியவாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மகாதேவனின் மகிமைகள், மகாதேவனைத் தரிசித்து வரம் பெற்றது; அனைத்தையும் யுதிஷ்டிரருக்கு உரைத்தல்
- 13.2 பிதாமகர் பீஷ்மர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைத் துதித்து, உயிர்விட அனுமதி வேண்டினதல்
- 13.3 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பீஷ்மருக்கு மரணமடைய அனுமதி அளித்தல்; காங்கைக்கு ஆறுதல் தருதல்

14. அஸ்வமேதிகா பருவம்

- 14.1 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரருக்கு எடுத்துரைத்தல்
- 14.2 யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் தவம் மேற்கொள்ள அனுமதி வேண்டினதல்
- 14.3 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் மனத்தை வெல்லுமாறு கட்டளையிடுதல்
- 14.4 தியாகத்தினால் சித்தி பெறுதல்; காம கீதையின் விளக்கத்தை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறுதல்
- 14.5 ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் அர்ஜுனனும் ஆனந்தமாகப் பொழுதைக் கழித்தல்
- 14.6 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனுக்குப் பதில் உரைத்தல்
- 14.7 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் உபதேசத்தின் சிறப்பைக் கூறுதல்
- 14.8 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனுக்குப் பிராமண கீதையை உபதேசித்தல்
- 14.9 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மகரிஷிகள் மற்றும் பிரம்மாவின் உரையாடல் மூலம் மோகூதர்மம் முதலிய பல்வேறு உத்தம விஷயங்களைக் கூறுதல்
- 14.10 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனோடு அஸ்தினாபுரம் செல்லுதல்
- 14.11 அஸ்தினாபுரத்தில் அர்ஜுனனும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் அனைவரையும் தரிசித்தல்

- 14.12 ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் யுதிஷ்டிரைச் சந்தித்தல்;
யுதிஷ்டிரரின் வினா
- 14.13 யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு விடையளித்தல்;
ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் விடைபெறுதல்
- 14.14 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாலைவனப் பிரதேசத்தில் உத்தங்க
முனிவரைச் சந்தித்தல்
- 14.15 உத்தங்க முனிவரின் சினம்; பகவான்
முனிவரை அமைதிப்படுத்துதல்
- 14.16 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உத்தங்கரிடம் அத்யாத்ம
தத்துவத்தை வருணித்தல்
- 14.17 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உத்தங்கருக்கு விஸ்வரூப
தரிசனம் அளித்தல்
- 14.18 உத்தங்க மகரிஷி பகவானை நமஸ்கரித்தல்
- 14.19 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உத்தங்கருக்கு வரம் அளித்தல்
- 14.20 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ரைவதக மலை உற்சவத்தில் கலந்து கொள்ளுதல்
- 14.21 தேவர்களும், கந்தர்வர்களும் மறைவாக ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைத்
துதித்தல்
- 14.22 ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் மாளிகைப் பிரவேசம்
- 14.23 வசுதேவர் கேட்டவாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவருக்கு
மகாபாரதப் போரைச் சுருக்கமாகக் கூறுதல்
- 14.24 சுபத்ரை அபிமன்யு வதம் பற்றிக் கூறுமாறு
ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை வேண்டித்தல்
- 14.25 வசுதேவர் அபிமன்யுவின் வீரத்தைப் புகழ்ந்து அவன் வதம்
பற்றிக் கேட்டல்
- 14.26 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அபிமன்யுவின் வதம்; அவன் வீர
சொர்க்கம் அடைந்ததைக் கூறுதல்
- 14.27 அபிமன்யு கொல்லப்பட்டதால் சுபத்ரை துன்பம்
அடைந்ததையும், குந்தி தேவி அவளுக்கு ஆறுதல்
அளித்ததையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் விவரித்தல்
- 14.28 குந்தி தேவி அபிமன்யுவிற்காகத் தானங்கள்
அளித்ததைப் பகவான் கூறுதல்

- 14.29 வசுதேவர் முதலிய யாதவர்கள் அபிமன்யுவிற்காகச் சிராத்தம் செய்தல்
- 14.30 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அஸ்தினாபுரம் வருதல்
- 14.31 பரீக்ஷித் உயிரின்றிப் பிறத்தல்; குந்தியின் துன்பம்
- 14.32 சுபத்ரா தேவி பரீக்ஷித்தை உயிர்ப்பிக்குமாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப் பிரார்த்தித்தல்
- 14.33 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சுபத்ராவிற்கு ஆறுதல் அளித்து பிரசவ அறைக்குள் பிரவேசித்தல்
- 14.34 பிரசவ அறையின் வருணனை
- 14.35 உத்தரா ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் அழுகையுடன் கூறுதல்
- 14.36 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பரீக்ஷித்தை உயிர்ப்பித்தல்
- 14.37 வியாசருடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் யாகம் செய்ய ஆணையிடுதல்
- 14.38 ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் யுதிஷ்டிரரிடம் அர்ஜுனன் அளித்த செய்தியைக் கூறுதல்
- 14.39 அர்ஜுனன் குறித்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் யுதிஷ்டிரரும் உரையாடுதல்
- 14.40 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரருக்கு வைஷ்ணவ தர்மோபதேசம் அளித்தல்
- 14.41 யுதிஷ்டிரர் கேட்டவாறு பகவான் நான்கு வர்ணத்தினரின் தர்மத்தை வர்ணித்தல்
- 14.42 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வீணஜன்மங்கள், பலனற்ற தானங்கள், பொருளற்ற வாழ்க்கையுடைய மனிதர்கள் பற்றிக் கூறுபவை.
- 14.43 யுதிஷ்டிரர் மேலும் பல ஐயங்களைக் கேட்பதும் பகவானின் விளக்கமும்
- 14.44 யுதிஷ்டிரர் கேட்டதற்கிணங்க ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யமலோக வருணனை செய்தல்
- 14.45 யுதிஷ்டிரர் தானங்களின் பலனைக் கேட்பதும் பகவானின் பதிலும்
- 14.46 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பஞ்ச மகாயக்ஞம், ஸ்நானம் செய்யும் முறை, அதன் கர்மங்கள், பகவானால் விரும்பப்படும் மலர்கள் மற்றும் பகவத் பக்தர்களை வருணித்துக் கூறுதல்

- 14.47 கபிலா பசுவின் மேன்மை; அதன் தானத்தினால் பெறும் உயர்வு, கபிலா பசுக்களின் வகைகள்; கபிலா பசுவின் சரீரத்தில் தேவர்கள் வாழும் இடம் இவற்றை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வருணித்தல்
- 14.48 தகுதியற்ற பிராமணனை நரகத்தில் சேர்க்கும் பாவங்கள், சொர்க்கத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும் புண்ணியங்கள் பற்றி ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறுதல்
- 14.49 பிரம்மஹத்திக்கு சமமான பாவம்; அன்னதானத்தின் மேன்மை முதலிய பல விஷயங்களை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உபதேசித்தல்
- 14.50 அக்னியின் சொரூபங்கள், அக்னி ஹோத்திரத்தின் முறை, அக்னியின் மகாத்மியம் ஆகியவற்றை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வருணித்தல்
- 14.51 சாந்த்ராயண விரத மகிமையை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உபதேசித்தல்
- 14.52 எல்லோருக்கும் நன்மை தரும் தர்மங்கள் துவாதசி விரத மகிமை
- 14.53 யுதிஷ்டிரர் பகவானைத் துதி செய்தல்
- 14.54 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவரைத் தடுத்து மேலும் வினா விடுக்கத் தூண்டுதல்
- 14.55 மீண்டும் யுதிஷ்டிரர் வினா விடுத்தல்; பகவான் அவரது ஐயத்தைத் தெளிவு படுத்துதல்
- 14.56 உபதேசத்தின் முடிவு; பகவானிடம் பக்தி செய்வதன் பெரும் பலன்கள்
- 14.57 அனைவரும் பகவானை வணங்குதல்; தேவர்கள் முதலியோர் விடைபெறுதல்
- 14.58 ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் அனைவரிடமும் விடை பெற்றுத் துவாரகை திரும்புதல்

15. மௌசல பருவம்

- 15.1 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துவாரகை திரும்பிய பின் அஸ்தினாபுரத்தில் நிகழ்ந்தவை
- 15.2 யாதவர்கள், வருஷ்ணி, அந்தக, போஜ வம்சத்தினர் விஸ்வாமித்திரரிடம் சாபம் பெற்ற வரலாறு ரிஷிகள் கூறியவாறு சாம்பன் உலக்கைக்குப் பிறப்பளித்தல்

- 15.3 உக்ரசேன மன்னர் இரும்பு உலக்கையைப் பொடியாக்கிக் கடலில் கலக்கச் செய்தல்
- 15.4 மன்னர் நாட்டு மக்கள் மீது மது அருந்தக் கூடாது எனக் கட்டளையிடுதல்
- 15.5 துவாரகையில் பயங்கரமான தீய தொல்லைகள் ஏற்படுதல்
- 15.6 துவாரகை மக்கள் கண்ட தீய கனவுகள்; மக்கள் யாத்திரைக்குப் புறப்படுதல்
- 15.7 யாதவ குலத்தினரின் தீர்த்த யாத்திரை; அவர்கள் பிரபாச சேஷத்திரத்தில் தங்குதல்
- 15.8 உத்தவர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் விடைபெற்றுச் செல்லுதல்
- 15.9 யாதவர்கள் மது அருந்துதல்; க்ருதவர்மாவை சாத்யகி கொன்றுவிடுதல்
- 15.10 ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் கண் முன்னே ப்ரத்யும்னனும் சாத்யகியும் கொல்லப்படுதல்
- 15.11 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கோபத்துடன் எதிரில் வந்தவர்களைக் கொல்லுதல்; யாதவர்கள் பரஸ்பரம் ஒருவரை ஒருவர் வதம் செய்தல்
- 15.12 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மூலம் எஞ்சியவர்கள் அழிதல்
- 15.13 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஆணைப்படி தாருகன் அஸ்தினாபுரம் விரைதல்
- 15.14 பப்ரு கொல்லப்படுதல்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துவாரகாபுரி செல்லுதல்
- 15.15 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வசுதேவரிடம் பெண்களைக் காப்பாற்றக் கூறுதல்
- 15.16 பலராமர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பரமதாமம் செல்லுதல்
- 15.17 ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் யோக நித்திரை மேற்கொள்ளுதல்
- 15.18 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ண வாசுதேவன் தன்னுடைய பரம தாமத்தை அடைதல்
- 15.19 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை தேவர்கள் வரவேற்றுப் பூஜித்தல்
16. ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானின் திருநாமங்களும், அவற்றின் பொருளும் சஞ்ஜயன் திருநராஷ்டிரருக்குக் கூறியது

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்

1. ஆதி பருவம்

1.1. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பிறப்பு

ஸ்ரீ மகாபாரதத்தில் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பங்கு பெரியது. தர்மத்தை நிலைநாட்டுவதற்கான முயற்சியில் பாண்டவர்களுக்கு அவர் துணையாக நிற்கிறார். ஆதி பருவம் அத் 196-இல் வியாசர் துருபதனுக்குப் பாண்டவரின் பூர்வ பிறப்பு பற்றிய செய்தியையும் திரௌபதி சிவனை வேண்டிப் பெற்றவரம் பற்றியும் தெரிவிக்கிறார். சிவனின் விருப்பப்படியும் ஆனந்தமூர்த்தி நாராயணின் அனுமதியுடனும் இந்திரர்களே பாண்டவர்களாகப் பிறக்கின்றனர். பகவான் நாராயணன் தனது தலையிலிருந்து வெண்மையானதும் கருமையானதுமான இரு கேசங்களை யதுவம்சப் பெண்களான ரோஹிணி, தேவகி இவர்கள் வயிற்றில் கருவாக வளரச் செய்தார். அவர்களே வெண்மை நிறத்தவரான பலராமரும் கருமை நிறத்தவருமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் ஆவர். மகாபாரதத்தில் பாண்டவர்களின் பெரும் துணையாக இருந்து அவர்கள் கௌரவர்களை வெல்ல ஆலோசனையும் உதவியும் அளித்தனர்.

1.2 திரௌபதி சுயம்வரத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாண்டவர்களை அடையாளம் காணுதல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், பலராமர் இருவரும் நூலில் திரௌபதி சுயம்வர நிகழ்ச்சியிலேயே தோன்றுகின்றனர். அந்தணர் வேடத்திலிருந்த பாண்டவர்களை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அடையாளம் கண்டு பலதேவரிடம் அவர்களைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார். ஆதிபருவம் அத் 186இல் இது தெரிவிக்கப்படுகிறது. சுயம் வரத்தில் திரௌபதியை வென்ற அர்ஜுனன், அவனுக்குத் துணையான பீமன் இருவரிடமும் போர் செய்ய பிற மன்னர்கள் ஆயத்தமாகின்றனர். சுயம்வரம் மூலம் பெண்ணைப் பெறும் உரிமை அந்தணர்களுக்கு இல்லை என்பது அவர்களின் வாதம். இச்சமயத்தில் இவர்கள் குந்தி புதல்வர்களே எனத் தீர்மானித்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாண்டவ சகோதரர் இருவரையும் எதிர்த்த மன்னர்களிடம் இவர்கள் தர்மப்படிதான் திரௌபதியை அடைந்திருக்கின்றனர் எனப் போர் நடைபெறாமல் தடுத்து அம்மன்னர்களை விலக்கி விடுகிறார். அத் 189இல் இது சொல்லப்படுகிறது.

அதன்பின் தொடர்ந்து அத் 190இல் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், பலராமரும் பாண்டவர்கள் தங்கியிருந்த இடம் சென்று குந்தியிடமும், பாண்டவரிடமும்

தான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் என்பதைத் தெரிவித்து வணங்குவதும், பாண்டவர்களை மறைந்து இப்போதுள்ள தோற்றத்திலேயே இருங்கள் எனக் கூறிச் செல்வதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது. பின்னர் துருபதன் பாண்டவர்கள் அனைவருக்கும் திரௌபதியை முறைப்படி திருமணம் செய்து வைக்கிறார். பாண்டவர்களுக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், யானைகள், குதிரைகள், விலையுயர்ந்த ஆடை அணிகலன்கள், நவரத்தினங்கள், பாத்திரங்கள் மற்றும் பல நாட்டைச் சேர்ந்த பணிப்பெண்களையும் பரிசுப் பொருட்களாக அனுப்பி வைத்தார்.

1.3 இந்திரப்ரஸ்த நிர்மாணம்

திருதராஷ்டிரர் பாஞ்சாலத்திலிருந்து பாண்டவர்கள், திரௌபதி, குந்தி ஆகியோரை ஹஸ்தினாபுரம் அழைத்து வர விதூரை அனுப்புகிறார். துருபதனின் விருப்பத்தோடு விதூரருடன் அனைவரும் ஹஸ்தினாபுரம் திரும்புகின்றனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் யுதிஷ்டிரரின் பட்டாபிஷேகத்தில் கலந்து கொள்ளுகிறார். பட்டாபிஷேகம் முடிந்து பாதி ராஜ்யத்துடன் யுதிஷ்டிரரை காண்டவப் பிரஸ்தம் செல்லுமாறு திருதராஷ்டிரர் ஆணையிடுகிறார். அச்சம் தரும் காட்டுப் பிரதேசமான காண்டவப்ரஸ்தத்திற்குப் பாண்டவர்களுடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் செல்லுகிறார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இந்திரனை அழைத்து காண்டவப்ரஸ்த நகரை அழகுற நிர்மாணிக்குமாறு ஆணையிடுகிறார். இந்திரனின் கட்டளைப்படி விசுவகர்மாவால் அமராவதியைப் போன்ற நகரம் நிர்மாணிக்கப்படுகிறது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இந்நகர் இன்று முதல் இந்திரப்ரஸ்தம் என்று அழைக்கப்படும் எனக் கூறுகிறார்.

1.4 துவாரகையில் அர்ஜுனன்

யுதிஷ்டிரரிடம் எப்போதும் தர்மத்தையே பரிபாலிக்கும்படிக் கூறிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் “உலகைப் பரிபாலனம் செய்யுங்கள் இன்ற நாரதர் உங்களிடம் விரைந்து வருவார். அவரை உபசரித்து அவர் பேச்சைக் கேட்டு அதன்படி நடந்து கொள்ளுங்கள்” எனச் சொல்லுகிறார். குந்தியிடமும் விடைபெற்று பலராமரோடு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துவாரகை அடைந்தார். அதன்பின் அர்ஜுனன் பாண்டவர்களுக்குள் ஏற்படுத்திக் கொண்ட நியமத்தை மீறி வனவாசம் மேற்கொண்டு யாத்திரை செய்யும்போது பிரபாச தீர்த்தத்தில் வந்து தங்கியதை ஒற்றர் மூலம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அறிகிறார். தான் சென்று தன் உற்ற நண்பனைச் சந்திக்கிறார். சிறந்த உபசரிப்போடு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனை பிரபாச தீர்த்தத்தில் தங்கச் செய்து தானும் உடன் தங்குகிறார் இருவரும் பற்பல விஷயங்களைப் பேசி மகிழ்கின்றனர். பின் அடுத்த நாள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தனது தங்கமயமான தேரில் அர்ஜுனனை ஏற்றித் துவாரகைக்கு

அழைத்து வருகிறார். துவாரகை அலங்கரிக்கப்பட்டு மன்னரும், உயர்ந்தோரும், மக்களும் அர்ஜுனனைச் சிறப்பாக வரவேற்கின்றனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரது மாளிகையிலேயே அர்ஜுனன் பலநாட்கள் தங்கி அவரது உபசரிப்பை ஏற்று மகிழ்கிறார். அர்ஜுனனது தீர்த்த யாத்திரை விவரங்களையும், பல்வேறு மலைகள், புண்ணிய நதிகள், தீர்த்தங்கள் பற்றிய செய்திகளையும் அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் தெரிவிக்கிறார்.

1.5 அர்ஜுனன் சுபத்திரையைக் கண்டு விரும்புதல்

பல நாட்கள் கடந்த பின் ரைவதக மலையில் யது வம்சத்தவரின் விழா ஒன்று நடைபெறுகிறது. ஆடல் பாடல்கள் பல்வேறு கேளிக்கைகள் நிறைந்த விழா அது. மன்னர் உக்கிரசேனர், பலதேவர். உத்தவர், அக்ரூரர், சாம்பன், ப்ரத்யுமன் என யதுகுல சிரோன்மணிகளும் மக்களும் பெருமளவில் விழாவில் கலந்து கொள்ளுகின்றனர். அர்ஜுனனும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் விழாவைக் காணச் செல்லுகின்றனர். வசுதேவரின் மகளும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் தங்கையுமான சுபத்ரா சிறந்த அலங்காரத்துடன் தன் தோழிகளுடன் விழாவைக் காண வருகிறாள். அர்ஜுனன் அவளது அழகில் ஈடுபட்டு அவள் பால் ஈர்க்கப்படுகிறார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனன் சுபத்ராவை விரும்புவதைப் புரிந்து கொள்ளுகிறார். “அவள் சுபத்ரா. வசுதேவரின் மகள் எனது தங்கை” என அர்ஜுனனிடம் தெரிவிக்கிறார். அத்துடன் அர்ஜுனன் சுபத்ராவை மணக்க விரும்பினால் தன் தந்தை வசுதேவரிடம் பேசுவதாகத் தெரிவிக்கிறார். அர்ஜுனன் சுபத்ராவைத் தான் அடைவதற்கான உபாயத்தைக் கூறுமாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கேட்கிறார்.

1.6 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனுக்குக் கூறும் ஆலோசனை

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம், “சுயம்வரத்தின் மூலம் ஒரு பெண்ணை அடையலாம். ஆனால் சுயம்வரத்தில் அவள் யாரை விரிப்பாள் எனக் கூற இயலாது. வீரர்களாகிய கூடித்திரியர்களுக்கு ஒரு பெண்ணை பலவந்தமாகக் கவர்ந்து சென்று மணப்பதும் தருமமே. எனவே நீ சுபத்ராவைப் பலவந்தமாகக் கவர்ந்து சென்று மணந்து கொள்” என ஆலோசனை கூறுகிறார். எனவே சுபத்ராவைப் பலவந்தமாகக் கவர்ந்து கொள்வதற்கு யுதிஷ்டிரரின் சம்மதத்தைப் பெற இருவரும் முடிவு செய்கின்றனர். அதன்படி சிலர் விரைவாக இந்திரப் பிரஸ்தம் சென்று யுதிஷ்டிரரின் சம்மதம் பெற்று வர அனுப்பி வைக்கப்படுகின்றனர். இந்திரபிரஸ்தத்தில் யுதிஷ்டிரர் தன்னைச் சந்தித்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் ஆட்களிடம் சம்மதம் தெரிவித்துச் செய்தி அனுப்புகிறார். அர்ஜுனனும் தக்க சமயம் பார்த்திருந்தார். இந்நேரத்தில்

மலை தெய்வத்தை வழிபடுவதற்காகத் தன் தோழியருடன் சுபத்ரா ரைவதக மலை செல்லுகிறாள். இதுவே தகுந்த நேரம் எனக் கருதிய அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட ஆயுதங்களுடன் கூடிய தேரில் கவசம், கையுறை போன்றவற்றை அணிந்து வேட்டைக்குச் செல்லுவதுபோல் ரைவதக மலை நோக்கிச் செல்லுகின்றார். மலையில் இருந்து சுபத்ரா துவாரகைக்குத் திரும்பிக் கொண்டிருந்தபோது அவளைப் பலவந்தமாகத் தன் தேரில் ஏற்றிய அர்ஜுனன் இந்திரப்பிரஸ்தம் நோக்கித் தேரை விரைவாகச் செலுத்துகிறார். யாதவ வீரர்கள் துவாரகை வந்து செய்தியைத் தெரிவிக்கின்றனர்.

1.7 பலராமரின் கோபம்; அர்ஜுனன், சுபத்ரா திருமணம்

மிகுந்த கோபத்துடன் யாதவர்கள் அர்ஜுனனைத் துரத்திப் பிடிக்கப் புறப்படுகின்றனர். தங்களால் உபசரிக்கப்பட்ட அர்ஜுனன் தங்களை அவமானப்படுத்தி விட்டான் எனப் பலராமர் கொந்தளிக்கிறார். ஆனால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அமைதியாக இருக்கிறார். இதனைக் கண்ட பலராமர் வீரர்களை அமைதிப்படுத்தி ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப் பார்த்து, “இவையனைத்தையும் கண்டபிறகு ஏன் அமைதியாக இருக்கிறாய்? உனக்காகவே நாங்கள் அர்ஜுனனுக்கு இவ்வளவு மதிப்பளித்தோம். அவன் நமக்கு அவமரியாதை செய்து சுபத்ராவை பலவந்தமாக அபகரித்துச் சென்றுள்ளான். நான் ஒருவனாகவே குருவம்சம் முழுவதையும் அழித்துவிடப் போகிறேன் என்று கூறினார். வீரர்கள் அனைவரும் அவரை ஆமோதித்தனர். அப்போது பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தர்ம அர்த்தத்துடன் பேசலானார். “அர்ஜுனன் நம்மை அவமதிக்கவில்லை. நமது வம்சத்தினர் செல்வத்தில் ஆசை கொண்டவரல்ல; எனவே கன்யாதனம் கொடுத்து சுபத்ராவைப் பெற இயலாது. சுயம்வரத்தில் நிச்சயம் கிடைப்பார் என நம்ப முடியாது. எனவே இவற்றை யோசித்தே கூத்திரியனுக்குரிய தர்மத்தின்படி பலவந்தமாகச் சுபத்ராவைக் கவர்ந்திருப்பார் என எண்ணுகிறேன். சுபத்ரா புகழ் உடையவர் அர்ஜுனனும் மிகுந்த புகழ் உடையவர். நுத்ரனைத் தவிர வேறு யாராலும் போரில் அர்ஜுனனை வெல்ல இயலாது. இப்போது அர்ஜுனனிடம் என்னுடைய பிரசித்தமான தேரும் அற்புதமான குதிரைகளும் உள்ளன. அர்ஜுனன் விரைந்து ஆயுதம் செலுத்தும் போர் வீரர். இந்நிலையில் அவரை யாரும் வெல்ல முடியாது. ஒருவேளை போர் நடைபெற்று அர்ஜுனன் உங்கள் அனைவரையும் வென்றுவிட்டால் உங்களின் புகழுக்கு இழுக்காகிவிடும். எனவே அவரை அழைத்து வந்து சுபத்ராவை மணமுடித்து வைப்பதே எனக்குச் சம்மதமானது” எனத் தெரிவிக்கிறார். வாசுதேவன் கூறியபடி யாதவர்கள் அர்ஜுனனையும் சுபத்ராவையும் துவாரகைக்கு

அழைத்து வந்து மணமுடித்து வைக்கின்றனர். ஓராண்டுக்காலம் துவாரகையில் தங்கியிருந்த அர்ஜுனன் பின் புஷ்கர தீர்த்தம் சென்று வனவாச காலத்தை முடிக்கிறார். பின் சுபத்ராவுடன் இந்திரப்பிரஸ்தம் திரும்புகிறார்

1.8 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சுபத்ராவுக்கு வரதக்ஷிணை அளித்தல்

அதன்பின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வருஷ்ணிகுல சேனாபதி அக்ருரர், உத்தவர், சத்யகர், சாத்யகி, க்ருதவர்மா, ப்ரத்யும்நன், சாம்பன் முதலிய புகழ் மிக்க வருஷ்ணி, போஜ குலத்தவரோடு பெரும் வரதக்ஷிணைப் பொருட்களுடன் இந்திரப்பிரஸ்தம் வந்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை வரவேற்க யுதிஷ்டிரர் நகுல சகாதேவர்களை அனுப்பினார். நகரம் கொடி, தோரணங்களுடன் அலங்கரிக்கப்பட்டது. ஊர் மக்களும், அந்தணர்களும் அவர்களைக் கௌரவித்தனர். பாண்டவர்களும், யுதிஷ்டிரரும் முறைப்படி அவர்களை வரவேற்று உபசாரங்கள் செய்தனர். ஆயிரம் சாரதிகளுடன் கூடிய குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேர்கள், 1000 சிறந்த ஜாதிக் குதிரைகள், 1000 கோவேறு கழுதைகள், 1 லட்சம் வாஹ்லிக நாட்டுக் குதிரைகள் 1000 யானைகள் அலங்காரமான சேவையாற்றும் ஆயிரம் பணிப்பெண்கள் எனப் பெரும் வரதட்சிணையை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் அளித்தார். யுதிஷ்டிரரும் அவற்றை ஏற்றுக் கொண்டார். வருஷ்ணி குலத்தவர், புண்ணியம் செய்தவர் தேவலோகத்தில் சுகம் அனுபவிப்பதைப்போல், இந்திரப்பிரஸ்தத்தில் தாம் விரும்பியபடி ஆனந்தமாக இருந்தனர். பின் சில காலம் கழித்து யது குலத்தவர் துவாரகை திரும்பினர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனுடன் இருக்க விரும்பி இந்திரப்பிரஸ்தத்திலேயே தங்குகிறார்.

1.9 யமுனைக் கரையில் அக்னி தேவன் சக்ராயுதம், கதாயுதம் அளித்தல்

ஒருநாள் அர்ஜுனன் யமுனையின் தீர்த்தத்தில் நீராட ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடன் சென்றார். நீர் விளையாட்டு முடிந்தபின் இருவரும் அருகில் இருந்த அழகிய வனப் பிரதேசத்தில் ஓய்வெடுத்து உரையாடிக் கொண்டிருந்தனர். அப்போது ஒரு அந்தணர் உருவில் வந்த அக்னிதேவன், காண்டவ வனத்தை எரிக்க அர்ஜுனனும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் தனக்கு உதவி புரிய வேண்டினார். காண்டவ வனம் இந்திரனால் காக்கப்படுவதையும் தன் ஒளிளையும் பலத்தையும் பெற காண்டவ வனத்தை எரிக்குமாறு பிரம்மா கூறியதையும் அக்னி தேவன் தெரிவிக்கிறார். தன் முயற்சி இந்திரனால் தடுக்கப்படுகிறது என்றும் தனக்கு உதவ வேண்டும் என்று வேண்டுகிறார். அப்போது தங்களிடம் தேவையான

ஆயுதங்கள் இல்லை என அர்ஜுனன் தெரிவிக்க ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் ஆயுதங்களை அக்னிதேவன் அளிக்கிறார். அவர் பகவானுக்கு ஒரு சக்கரத்தையும், கௌமோதகி என்ற கதையையும் அளிக்கிறார். அவர் அளித்த சக்கரம் மானிடரல்லாத பிராணிகளையும் தேவ, ராக்ஷஸ, பிசாசு, தைத்ய நாகர்களையும் அழிக்க வல்லது பகைவர் மீது ஏவப்படும்போது பகைவரை மாய்த்து தான் அடிபடாமல் மீண்டும் பகவான் கைக்கு திரும்பி வரவல்லது. வருணனது இடிபோல, பகைவரை பேரொலியுடன் அழிக்கவல்லது கௌமோதகி என்னும் கதாயுதம் ஆகும். இவ்வாயுதங்களின் துணையுடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், அர்ஜுனனுடன் காண்டவ வன தகனத்தில் பங்கு கொண்டு அக்னி தேவன் திருப்தியடையத் துணை புரிந்தார். சக்கராயுதத்தின் துணைகொண்டு தைத்யர்களையும், பிசாசுகளையும், நாகர்களையும் வதைத்தார்.

இச்சமயம் எரியும் தீயிலிருந்து தப்பி ஓட முயன்ற தானவச் சிற்பியான மயாசுரனைக் கண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவன் மீது சக்ராயுதத்தைச் செலுத்த ஆயத்தமானபோது, மயன் அர்ஜுனனைச் சரணடைய அர்ஜுனன் அபயமளிக்கவே, மயன் தப்பிப் பிழைக்கிறான். இவ்வாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் அர்ஜுனனும் உதவ அக்னிதேவன் காண்டவ வனத்தை எரித்துத் திருப்தியடைந்தார். வனம் எரிந்து முடிந்தபின் இந்திரன் மருத்கணங்களுடனும், மற்ற தேவர்களுடனும் வானத்திலிருந்து இறங்கி ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனரிடம், தேவருக்கும் அரிய செயல் செய்த இருவருக்கும் வரமளிக்க விரும்புவதாகத் தெரிவிக்கிறார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இந்திரனிடம் அர்ஜுனனுடன் நட்பு எப்போதும் வளர்ந்து கொண்டே இருக்க வேண்டும் என்ற வரத்தினைக் கேட்டுப் பெற்றார்.

2. சபா பருவம்

2.1. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மயனிடம் சபா மண்டபம் அமைக்கக் கூறுதல்

காண்டவ தகனம் முடிந்ததும் யமுனைக் கரைக்குத் திரும்பிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனோடு தானவச் சிற்பி மயாசுரனும் வருகிறான். அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், அக்னி இருவரிடம் இருந்தும் தன்னை அபயம் அளித்துக் காப்பாற்றியதற்காகப் பிரதிபகாரமாக ஏதேனும் நிர்மாணிக்க விரும்புவதாகத் தெரிவிக்கிறான். அர்ஜுனன் தனக்காக ஏதும் செய்ய வேண்டாம் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்காக ஏதேனும் செய் எனக் கூறுகிறார். மயாசுரன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் ஏதேனும் பணியை அளிக்கும்படி வேண்டுகிறான். சற்று யோசித்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், “தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரருக்காக ஒரு சபாவனம் அமைத்துக் கொடு. மனித உலக மக்கள் அனைவரும் பார்த்து வியக்கக்

கூடியதாகவும், தேவர், அசுரர், மனிதர் அனைவரின் சிற்பக் கலை நிபுணத்துவமும் இச்சபாவனத்தில் வெளிப்படும் வண்ணமாகவும் சபை அமைக்கப்பட வேண்டும்” எனத் தெரிவிக்கிறார். மயனும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் ஆணையை மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறான். பிறகு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் அர்ஜுனனும் எல்லா விவரங்களையும் கூறி யுதிஷ்டிரர் இடத்தில் மயனை அறிமுகப்படுத்தினர்.

2.2 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துவாரகை திரும்புதல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மேலும் சில காலம் இந்திரப்பிரஸ்தத்தில் தங்கி, பாண்டவர்களால் வணங்கப்பட்டு வந்தார். பின் தன் தந்தை மற்றும் சுற்றத்தாரைக் காண விரும்பினார். எனவே துவாரகை செல்லத் தீர்மானித்தார். குந்தியின் பாதங்களை வணங்கி ஆசி பெற்றார். தன் தங்கை சுபத்ராவை அணுகித் தான் துவாரகை திரும்புவதைத் தெரிவித்தார். சுபத்ரா தன் அண்ணனை வணங்கித் தன் பெற்றோருக்கும் உறவினருக்கும் தெரிவிக்க வேண்டிய செய்திகளை அவரிடம் தெரிவித்தாள். பின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் திரௌபதி, தெளம்யரை வணங்கினார். பின் யாத்திரை புறப்படும்போது மேற்கொள்ள வேண்டிய நியமங்களை முடித்தார். பின் அரண்மனையின் வெளியில் வந்து சுபமுகூர்த்த வேளையில், தனது பஞ்சாயுதங்கள் நிறைந்த சைப்ய, சுக்ரீவ குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட, தாருகன் சாரதியாய் அமர்ந்த தேரில் ஏறினார். அச்சமயம் சாரதியை விலக்கி யுதிஷ்டிரர் தேர்ப்பாகனாக அமர்ந்தார். அர்ஜுனன் தேரில் ஏறிப் பகவானுக்கு வெண்சாமரம் வீசினார். பீமன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு தங்க மயமான வெண் கொற்றக் குடையைப் பிடித்தார். நகுல சகதேவர்கள் சாமரம் விசிறி வீசினர். நகர மக்களும், மற்றவரும் பின் தொடர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் துவாரகைப் பயணம் தொடங்கியது. இவ்வாறு நான்கு மைல் தூரம் சென்றதும் பாண்டவர்களைத் திருப்பி அனுப்பிய பகவான் சாத்யகி உடன் வர, தாருகன் தேரைச் செலுத்த விரைந்து துவாரகை அடைந்தார்.

2.3 நாரதர் யுதிஷ்டிரரிடம் பாண்டுவின் செய்தியைத் தெரிவித்தல்

இந்திரப்பிரஸ்தத்தில் மயன் சபை அமைக்கப்பட்டதும் யுதிஷ்டிரர் அச்சபையில் பிரவேசிக்க விழா எடுக்கிறார். எண்ணற்ற மன்னர்களும், ரிஷிகளும் அவ்விழாவில் கலந்து கொண்டனர். அதன்பின் ஒரு நாள் யுதிஷ்டிரரைக் காண வந்த நாரதரிடம் மயன் சபையைக் காட்டிய யுதிஷ்டிரர் அவர் கண்ட பிறசபைகளைப் பற்றியும் தன் தந்தை இருக்கும் சபையைப் பற்றியும் தந்தை தெரிவித்த செய்தியையும் கேட்கிறார். பாண்டு யமனுடைய

சபையில் இருப்பதையும், ஹரிச்சந்திரனைப் போல இந்திர சபையில் இடம் பெற விரும்புவதையும் அதற்காக யுதிஷ்டிரர் ராஜகூய யாகம் மேற்கொள்ள வேண்டும் என விரும்பியதையும் பாண்டுவின் செய்தியாக நாரதர் யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவிக்கிறார். யுதிஷ்டிரர் பலமுறை யோசித்து, அனைவருடனும் கலந்தாலோசித்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடன் ஆலோசிக்க விரும்புகிறார். அதன்படி தூதுவன் மூலம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை வேண்ட, ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இந்திரப்பிரஸ்தம் வருகிறார். அவரிடம் யுதிஷ்டிரர் ராஜகூய யாகம் நடத்த விரும்பும் தன் கருத்தைத் தெரிவித்து, ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறுவது தனது இறுதியான முடிவு என்பதைச் சொல்லுகிறார்.

2.4 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் ஜராசந்தனை அழிக்கக் கூறுதல்

“மன்னா! தங்களிடம் எல்லா நற்குணங்களும் நிரம்பியுள்ளன. எனவே ராஜகூய யாகம் புரியத் தகுதியுடையவர் ஆவீர். ஆனாலும் சிலவற்றைக் கூற விரும்புகிறேன். பரசுராமர் கூஷ்த்திரிய சம்ஹாரம் செய்தபோது மறைந்து தப்பித்த சிலரே இப்போது பெயரளவுக்கு கூஷ்த்திரியர்களாக இருக்கின்றனர். இவர்கள் நம்மில் எல்லா மன்னர்களையும் வெல்பவனே சாம்ராட் ஆவான் என நியமம் செய்து கொண்டுள்ளனர். சமீபத்தில் மகத மன்னனாகிய ஜராசந்தன் சாம்ராட் பதவியில் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டுள்ளான். சிசுபாலனும், தந்தவக்ரனும் அவனுக்குப் பணிந்துள்ளனர். பலம் மிகுந்த டிம்பகனும், ஹம்சனும், பகதத்தனும் அவனுக்கு தலைவணங்குகின்றனர். சேதி நாட்டின் பெளண்ட்ரக வாசுதேவன் ஜராசந்தனோடு சேர்ந்துள்ளான். பல மன்னர்கள் ஜராசந்தனிடம் உள்ள பயத்தால் நாட்டைவிட்டு ஓடிவிட்டனர். கம்சன் யாதவர் அனைவரையும் அழித்து அஸ்தி, பிராப்தி என்ற ஜராசந்தனின் புதல்வியரை மணந்து கொண்டான். போஜ குலத்தினரை வதைத்த கம்சனையும், சுநாமாவையும் நானும் பலராமரும் கொன்றோம். அதனால் ஜராசந்தன் கோபமடைந்து போஜர்களைக் கொன்று பழிவாங்க முனைந்தான். போஜவம்சத்தின் 18 குலங்கள் சேர்ந்து, எந்த ஆயுதத்தாலும் கொல்லப்படாத வரம் பெற்ற டிம்பகன், ஹம்சன் இருவரும் தாமாகவே உயிர் விடுமாறு செய்தனர். இவர்களது மரணத்தைக் கேட்ட ஜராசந்தன் சோர்வடைந்தான். தன் மருமகனைக் கொன்றவரைப் பழிவாங்க எங்களது மதுரா நகர் மீது 17 முறை படையெடுத்துத் துன்புறுத்தினான். அவனுக்கு அஞ்சியே மேற்குக் கடற்கரையில் உள்ள துவாரகாபுரியை உண்டாக்கி அங்கு வாழ்கிறோம்.

மன்னா! தாங்கள் சாம்ராட்டிற்குரிய குணங்களைப் பெற்றவர். எனவே கூஷ்த்திரிய சமுதாயத்தின் சாம்ராட்டாக விளங்க வேண்டும். கௌரவர்கள், கர்ணன், சிசுபாலன், ருக்மி, சைப்யன், சகுனி ஆகியோரை வெல்லாமல்

எவ்வாறு ராஜகூய யாகம் செய்வீர்கள்? ஆனால் இவர்கள் தங்களுடைய கௌரவத்தைக் கருதித் தங்களுடன் போரிட மாட்டார்கள். ஆனால் ஜராசந்தன் உயிரோடு இருக்கும் வரை உங்களால் ராஜகூய யாகத்தைச் செய்து முடிக்க முடியாது. ஜராசந்தன் 100 மன்னர்களை யாகப் பலியாக்கி ஒரு யாகம் செய்ய முனைந்திருக்கிறான். 86 மன்னர்களை வென்று சிறைப்படுத்தி வைத்துள்ளான். இன்னும் 14 பேரே வெல்லப்பட வேண்டியவர். எனவே ஜராசந்தனை வதைக்க உபாயம் தேடுங்கள்” என்று கூறுகிறார். யுதிஷ்டிரரோ ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம், “நான் தங்களுடைய புஜபலத்தையே நம்பியுள்ளேன். தாங்களே ஐயம் கொள்ளும்போது நான் என்ன செய்ய இயலும்? தங்களால், பலராமரால், பீமன் மற்றும் அர்ஜுனனால் அவன் கொல்லப்பட முடியுமா?” என வினவுகிறார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், “பீமன் மற்றும் அர்ஜுனனோடு சேர்ந்து ஜராசந்தனை த்வந்தப் போரில் கொன்றுவிடுவோம்” எனக் கூறுகிறார்.

2.5 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பீமன் அர்ஜுனனுடன் அந்தண வேடம் பூண்டு மகதம் அடைதல்

யுதிஷ்டிரரை சமாதானப்படுத்தி ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், பீமன், அர்ஜுனன் மூவரும் ஜராசந்தனின் மகத நாட்டை அடைகின்றனர். மூவரும் கல்விப் பயிற்சி முடித்த பிராமணர்களைப் போல் ஆடை அணிந்தனர். மூவரும் குருதேசத்திலிருந்து கிளம்பி குருஜாங்கலம் வழியாக பத்மசரோவரத்தை அடைந்தனர். பின் காலகூட மலையைத் தாண்டி, கண்டகி, மகாசோண, ஸதாநீரா முதலிய எல்லா நதிகளுடன் சரயூ நதியையும் கடந்து உத்தர கோசலம் சென்றனர். பின் மிதிலை நோக்கிப் பயணித்தனர். கங்கையையும் சோணபத்ராவையும் கடந்து கிழக்கு நோக்கிச் சென்றனர். மகதத்தின் எல்லையில் இருந்த கோரத மலையை அடைந்து மகதத்தைக் கண்டனர்.

2.6 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஜராசந்தனைச் சந்தித்தல்

மூவரும் மகதத்தின் தலைநகரான கிரிவ்ரஜம் அடைந்தனர். பின் முக்கிய வாயில் வழியாகச் செல்லாமல் நகருக்கு அரணாக இருந்த சைத்யக மலைச் சிகரத்தை உடைத்தனர். அங்கு வைக்கப்பட்டிருந்த முரசுகளை ஒலித்தனர். அவற்றையும் உடைத்தனர். பின் நகரில் ஸ்நாதக விரதம் பூண்ட பிராமணர் வடிவில் நுழைந்தனர். ஒரு பூக்காரனிடம் பலவந்தமாக மாலைகளை எடுத்து அணிந்து கொண்டனர். பலவண்ண ஆடைகளுடன், மாலையணிந்து, காதுகளில் குண்டலங்கள் அசைய நகரின் மூன்று வாயில்களைக் கடந்து ஜராசந்தனிடம் சென்றனர். ஜராசந்தன் இம்மூவரையும்

வரவேற்கிறான். பீமார்க்குனர் மௌனமாக இருக்க, ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவர்கள் மௌனவிரதம் பூண்டுள்ளதால் நள்ளிரவிற்குப் பின் மன்னிடம் பேசுவர் எனத் தெரிவிக்கிறார். ஜராசந்தன் நள்ளிரவில் அவர்களைச் சந்திக்க வருகிறான். ஜராசந்தன் அவர்களது தோற்றம் பிராமணரைப்போல் இருந்தாலும், நடத்தை கூத்திரியர்களைப்போல் இருப்பதைக் கண்டான். அவர்களிடம் “நீங்கள் யார்? நகரின் வாயில் வழியாக நுழையாமல் சைத்யக மலைச் சிகரத்தை உடைத்து நகரில் நுழைந்த காரணம் என்ன? கபட வேஷம் தரித்துள்ளதற்குரிய தேவை என்ன? என்னிடம் எதை வேண்டுகிறீர்கள்” எனக் கேட்டான்.

2.7 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஜராசந்தனைப் போருக்கு அழைத்தல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், “ஸ்னாதக விரதம் அனுஷ்டிப்பவரில் பிராமணர், கூத்திரியர், வைசியர் என்ற மூன்று வர்ணத்தவரும் உண்டு. வீர புருஷர்கள் பகைவன் வீட்டிற்கு வாயில் வழியாகச் செல்வதில்லை. எங்கள் காரியமாக வந்துள்ளோம்” எனத் தெரிவிக்கிறார். ஜராசந்தன், “நான் உங்களிடம் எப்போதும் பகை பாராட்டியதாக நினைவில்லை. எந்தக் குற்றமும் அற்ற என்னைப் பகைவன் என்று எவ்வாறு கூற முடியும்? இதுதான் உத்தம புருஷர்களின் நடத்தையா? எனக் கேட்கிறான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், “மன்னா நீ உனக்குச் சமமான மன்னர்களைக் கைது செய்திருக்கிறாய். உன்னிடம் உள்ள பெரும்சேனையும் சக்தியும் உனக்கு கர்வத்தை அளித்துள்ளது. ஒரு மன்னன் எப்படி இன்னொரு மன்னனைக் கைது செய்ய முடியும்? அத்துடன் நீ ருத்ரனுக்கான யாக பூஜையில் பலியிடுவதற்காக அவர்களைச் சிறையில் அடைத்துள்ளாய். நான் யதுகுல ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்; இவர்கள் பாண்டுவின் புதல்வர்கள் பீமனும் அர்ஜுனனும் ஆவர். நாங்கள் உன்னை வலியப்போருக்கு அழைக்கிறோம் ஒன்று நீ மன்னர் அனைவரையும் விடுதலை செய்; அல்லது யமலோகத்தின் வழியைப் பார்” எனக் கூறுகிறார்.

2.8 ஜராசந்தன் பீமன் மற்றோர்

ஜராசந்தன், “போரில் வெற்றி கொண்ட மன்னனை என் விருப்பப்படி செய்வது கூத்திரிய குலதர்மம். போரில் வெல்லாமல் நான் யாரையும் கைது செய்தது இல்லை. தெய்வபலிக்காக வென்று கொண்டு வந்த இவர்களை உன்னிடம் பயந்து விடுதலை செய்வதற்கில்லை. உன் சேனை என் சேனையோடு போர் புரியட்டும். அல்லது உங்களில் ஒருவருடனோ, இருவருடனோ, அல்லது மூவரோடோ தனித்தனியாகவோ, மாறி மாறியோ, ஒரே நேரத்திலோ போர் புரிய முடியும்” என ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் தெரிவிக்கிறான்.

பின் தன் மகனுக்கு ராஜ்யாபிஷேகம் செய்த ஜராசந்தன் பீமனோடு போர் செய்யத் தயாரானான். ஆயுதங்களின்றி இருவரும் கைகளாலேயே அடித்தும் சரீரத்துடன் மோதிப் பிணைந்தும் மற்போரில் உக்கிரமாக ஈடுபட்டனர். மல்யுத்தத்தின் பல்வேறு உத்திகளைக் கையாண்டு இருவரும் போர் செய்தனர். கார்த்திகை முதல் நாள் தொடங்கி திரயோதசி வரை 13 நாட்கள் போர் நடைபெற்றது. இரவு பகலாகத் தொடர்ந்து நடந்தது. ஜராசந்தன் சதுர்த்தசி இரவில் போரில் சற்றுக் களைத்துப்போனான். களைத்துப் போன வனுடன் மேலும் போர் புரிந்து அவனைத் துன்பத்திற்குள்ளாக்குவது தர்மத்திற்கு எதிரானது என்பதால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பீமனிடம் அவனைக் கொல்லுமாறு அறிவுறுத்தினார்.

2.9 ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சங்கேதக் குறிப்பு; ஜராசந்தன் வதம்

உத்துளையுள்ள பிரம்பு போன்ற நரகட் என்ற குச்சியை எடுத்துப் பிளந்து வீசி பீமனுக்கு சங்கேதக் குறிப்பினைக் காட்டினார். அதனைப் புரிந்து கொண்ட பீமன் ஜராசந்தனைக் காலால் அழுத்திக் கொண்டு கையால் ஒரு காலைப் பிடித்து அவன் உடலை இரண்டாகக் கிழித்து வீசினான். ஆனால் ஒரு அதிசயம் நிகழ்ந்தது. கிழித்து வீசப்பட்ட இரு துண்டும் ஒன்று சேர்ந்து உயிர் பெற்றது. ஜராசந்தன் மீண்டும் போரில் ஈடுபட்டான். யோசித்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், இன்னொரு குச்சியை எடுத்துப் பிளந்து இரண்டாக்கி இரு துண்டுகளையும் வெவ்வேறு திசையில் மாற்றி வீசி சங்கேதம் செய்தார். பீமன் அவ்வாறே ஜராசந்தனின் உடலை மீண்டும் கிழித்து உடலைக் கால் தலை திசைமாற்றி வீசினான். அவ்வளவில் ஜராசந்தனின் உயிர் பிரிந்தது. பீமன் வெற்றி பெற்றான்.

2.10 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சிறைப்பட்டிருந்த மன்னர்களை விடுவித்தல்

பிறகு பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஜராசந்தனின் ‘சோதர்யவான்’ என்ற அற்புதமான தேரைப் பூட்டினார். பீமனையும், அர்ஜுனனையும் தேரில் அமர வைத்து தேரைச் செலுத்தினார். அத்தேரில் தேவர்கள் அமைத்த கொடி தேரைத் தொடாமலே பறந்து கொண்டிருந்தது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கருடனை நினைத்து அவரையும் அக்கொடியில் இடம் பெறச் செய்தார். கிரிவ்ரஜத்தில் இருந்து வெளியே வந்த பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை நகரவாசிகள் உபசரித்துப் பூஜைகள் செய்தனர். சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்த மன்னர்கள் அனைவரும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரால் விடுவிக்கப்பட்டனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை வணங்கிப் புகழ்ந்தனர். மிகுந்த துன்பத்தில் உழன்று கொண்டிருந்த தங்களைச் சிறையிலிருந்து விடுவித்தமைக்காக ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சேவையை

விரும்பினர். எத்தகைய காரியம் ஆயினும் தாங்கள் அனைவரும் சேர்ந்து அதை நிறைவேற்றுவதாகக் கூறினர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவர்களுக்கு ஆறுதல் கூறினார். பின்னர் யுதிஷ்டிர மன்னர் செய்ய இருக்கும் ராஜகூய யாகத்தில் அவருக்கு உதவ வேண்டும் எனத் தெரிவித்தார். மன்னர்கள் அவ்வாறே செய்வதாக உறுதியளித்தனர்.

2.11 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஜராசந்தன் மகன் சஹதேவனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்தல்

அப்போது ஜராசந்தனின் மகன் சஹதேவன் புரோகிதரை முன்னிட்டுக் கொண்டு பணியாட்களுடனும், மந்திரிகளுடனும் வந்து பகவானின் திருவடிகளைச் சரணடைந்தான், தனக்கு அருள்புரிய வேண்டினான். பெரும் செல்வத்தைச் சமர்ப்பித்தான். பின் தன் தந்தையின் குற்றத்தை மனதில் வைக்காமல் அருள்புரிய வேண்டுகிறான். பின் தந்தைக்கு இறுதிக் கடன் செய்ய அனுமதி கேட்டான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அனுமதியைப் பெற்று முறைப்படி இறுதிச் சடங்கினை முடிக்கிறான். பின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் முதலிய மூவரும் இருந்த இடம் வந்து மகத நாட்டுச் செல்வம் அனைத்தையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு அர்ப்பணம் செய்கிறான். அதனை யுதிஷ்டிரருக்கு அளித்தாலும் சரி அல்லது உங்கள் விருப்பப்படி எனக்களித்தாலும் சரி எனத் தெரிவிக்கிறான். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவனுக்கு அபயமளித்து நாட்டை அவனுக்கே அளித்து அபிஷேகம் செய்விக்கிறார். விலை மிக்க ரத்தினங்களை மட்டும் ஏற்றுக் கொண்டார். அவனைத் தன் நண்பனாக ஏற்றுக் கொண்டார்.

2.12 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரைச் சந்தித்துப் பின் துவாரகை திரும்புதல்

பின்னர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பீமனுடனும் அர்ஜுனுடனும் ஜராசந்தனின் தேரிலேறி, பெரும் செல்வத்துடன் இந்திரப்பிரஸ்தத்தை அடைகிறார். நடந்த அனைத்தையும் தருமராஜன் யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவிக்கிறார். “பீமன், ஜராசந்தனைக் கொன்றதால் ராஜகூய யாகம் செய்யத் தடையேதுமில்லை. அத்துடன் யாகத்திற்கு வேண்டிய மிகுதியான செல்வமும் கிடைத்துள்ளது” எனக் கூறுகிறார். அத்துடன் ஜராசந்தனின் தேரையும் யுதிஷ்டிரருக்கு அளிக்கிறார். தருமராஜன் ஒப்புயர்வற்ற அத்தேரை ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கே பரிசாக அளிக்கிறார். தன் பகைவனான ஜராசந்தனை பாண்டவர் மூலம் வதம் செய்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாண்டவர் அனைவரிடமும், குந்தி, திரௌபதி, சுபத்ரா முதலியோரிடமும் அனுமதி பெற்று துவாராகாபுரி நோக்கி சோதரயவான் என்ற அந்த அற்புதத் தேரில் ஏறிச் சென்றார்.

2.13 யுதிஷ்டிரரின் ராஜகூயயாகம்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு முதல் மரியாதை

அதன்பின் யுதிஷ்டிரர் ஆணைப்படி அர்ஜுனன் வடதிசையிலும் பீமன் கிழக்கு திசையிலும் சஹதேவன் தெற்கு திசையிலும், நகுலன் மேற்கு திசையிலும் திக்விஜயம் மேற்கொண்டு அனைத்து நாட்டு மன்னர்களையும் வென்று அவர்களிடமிருந்து மிகப்பெரும் செல்வத்தையும், பல்வேறு பொருட்களையும் வரியாகப் பெற்று வந்து யுதிஷ்டிரரிடம் சமர்ப்பித்தனர். ராஜகூய யாகத்திற்கான ஏற்பாடுகள் தொடங்கின. இச்சமயத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இந்திரப்பிரஸ்தம் வந்தார். ராஜகூய யாகத்தின் ‘அபிஷேசனீய கர்மம்’ என்ற அங்கம் நடைபெற வேண்டி இருந்தது. இது பூஜிக்கத் தக்கவர்களுக்கு மதிப்பளித்து மரியாதை செய்வதாகும். இப்பூஜையை இந்த யாகத்தில் கலந்து கொள்ள வந்தவர்களில் யாருக்கு முதலில் செய்வது என்று பீஷ்மரிடம் யுதிஷ்டிரர் கேட்கிறார். பீஷ்மர் கூடியுள்ள மன்னர்களிடையே பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரே முதல் பூஜைக்குரியவர் எனக் கூறுகிறார். அவ்வாறு சஹதேவன் முதல் பூஜையை ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு சமர்ப்பிக்கிறார்.

2.14 சிசுபாலன் ஆட்சேபணை; பீஷ்மரையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரையும் நிந்தித்தல்

சேதி நாட்டு மன்னனான சிசுபாலன் முதல் பூஜை ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்குச் செய்ததை ஆட்சேபித்து மிகக் கடுமையான சொற்களால் பீஷ்மரை நிந்திக்கிறான். வேதவியாசர், துரோணர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் தந்தை வசுதேவர் முதலியோர் இருக்கும்போது எவ்வாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை பூஜிக்கலாம் என்றும் ராஜசின்னங்கள் இல்லாத ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் எவ்வாறு இப்பூஜையை ஏற்கலாம் என்றும் சபையிலிருந்து வெளியேற முற்படுகிறான். இச்சமயத்தில் பீஷ்மர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடைய அவதாரச் சிறப்பினையும், அவரது பால லீலைகளையும், பெற்ற வெற்றிகளையும் விரிவாக எடுத்துக் கூறுகிறார். ஆனாலும் சிசுபாலன் பீஷ்மரின் சொற்களை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் மன்னர்களைச் சேர்த்துக் கொண்டு பாண்டவர்களுக்கு எதிராகப் போரிட ஆயத்தமாகிறான்.

2.15 சிசுபாலன் வதம்

இதனைக் கண்ட யுதிஷ்டிரர் அவையை அமைதிப்படுத்துவதற்கான வழியைப் பீஷ்மரிடம் கேட்கிறார். பீஷ்மர் சிசுபாலனது பிறப்பு வரலாற்றைத் தெரிவிக்கிறார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் அத்தை மகனான சிசுபாலன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவரது அத்தைக்கு அளித்த வரத்தினாலேயே இன்னும் உயிர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறான் என்பதையும் தெரிவிக்கிறார். சிசுபாலனின் மரண காலம்

நெருங்கிவிட்டது. அவனது அறிவு கலங்கிவிட்டது. சிங்கம் கண் விழிக்காத வரை நாங்கள் குறைப்பதைப் போல பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இவர்களைத் தண்டிக்க முடிவெடுக்கும் வரை சிசுபாலனும் விவேகமற்ற சொற்களைப் பேசுவான், எனக் கூறுகிறார். சிசுபாலன் மீண்டும் பீஷ்மரை அவமதிக்கிறான். அத்துடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரது செயல்களைக் கடுமையாக விமரிசிக்கிறான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப் போருக்கு வலுவில் அழைக்கிறான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவையில் இருந்த மன்னர் அனைவரிடமும் பேசுகிறார். “இந்த சிசுபாலன் எனது அத்தை மகனாக இருந்தபோதும், நான் இல்லாத நேரத்தில் துவாரகைக்குத் தீ வைத்தான். உக்ரசேன மன்னர் ரைவதக மலைக்குச் சென்றபோது அவரது சேவகர்களில் பலரைக் கொன்று எஞ்சியவரைக் கைது செய்து கொண்டு போனான். காரணமின்றி யாதவரிடம் பகைமை கொண்டான். எனது தந்தை அசுவமேத யாகம் செய்தபோது யாகக் குதிரையைத் திருடிவிட்டான். தவசியான பப்ருவின் மனைவியை அவள் விருப்பமின்றி அபகரித்தான். தன் மாமாவின் மகளான பத்ராவை ஏமாற்றி அபகரித்தான்.

எனது அத்தையின் திருப்திக்காகவே நான் இவனது குற்றங்களைப் பொறுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இப்போது அவையில் இவனது கீழ்த்தரமான நடத்தையை நீங்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இவன் எனக்குச் செய்த குற்றங்களையும் இன்று நீங்கள் அறிந்து கொள்ளுங்கள். இன்று மன்னர் அனைவரின் முன்னும் என்னை அவமதித்துள்ளான்” என்று உரைத்தார். அவ்வளவில் சிசுபாலன், பகவானிடம், “உன் அத்தையின்பேரில் உனக்கு அன்பு இருக்குமானால் என்னை மன்னித்து விடு. அல்லது மன்னிக்காமல் போ. நீ கோபப்படுவதாலோ, சந்தோஷப்படுவதாலோ எனக்கு என்ன ஆகப்போகிறது” என்று கூறிக் கொண்டிருந்தபோது சுதர்சன சக்கரத்தை ஸ்மரணம் செய்த பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன் கைக்கு வந்த சக்கரத்தினைப் பெற்றார். “இதுவரை இவன் செய்த குற்றங்களை அத்தைக்கு அளித்த வரத்திற்காகப் பொறுத்துக் கொண்டேன். இவனது நூறாவது குற்றமும் முடிந்துவிட்டது. இனித் தடையில்லை” எனக்கூறி சக்ராயுதத்தால் அவனது தலையைத் துண்டித்தார். சிசுபாலன் மரம்போல் உயிரற்று வீழ்ந்தான். அவனது உடலிலிருந்து வெளிப்பட்ட ஒளி பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உடலில் ஐக்கியமாயிற்று.

2.16 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துவாரகை திரும்புதல்

அதன்பிறகு யுதிஷ்டிரரின் ராஜகுய யாகம் எவ்வித இடையூறும் இன்றி மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது. யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பிரபாவத்தால் தன் மன விருப்பம் நிறைவேறியதாகத் தெரிவிக்கிறார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்

யுதிஷ்டிரரின் யாகத்தை ஆரம்பம் முதல் இறுதி வரை பாதுகாத்து வந்தார். யாகம் முடிவுற்றதும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் தான் துவாரகாபுரி திரும்ப அனுமதி வேண்டுகிறார். யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரது கிருபையால் இந்தச் சிறந்த யாகத்தைச் செய்ய முடிந்தது என்று வணக்கத்துடன் தெரிவிக்கிறார். பின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன் அத்தை குந்தியை வணங்கி சுபத்ரையிடமும், திரௌபதியிடமும் விடைபெற்றுப் பலராமரோடு தனது கருடக்கொடி பறக்கும் தங்கத் தேரில் ஏறினார். யுதிஷ்டிரர் தன் தம்பியரோடு கால்நடையாக பகவான் வாசுதேவனுக்குப் பின்னால் சென்று வழியனுப்பி வைத்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் எப்போதும் கவனத்துடன் மக்களைப் பரிபாலனம் செய்து வாருங்கள் என்று கூறி துவாரகை திரும்பினார்.

3. வன பருவம்

3.1 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வனத்தில் பாண்டவர்களைச் சந்தித்தல்

பாண்டவர் சூதாட்டத்தில் தோற்று வனவாசம் சென்றனர். இதைக் கேள்விப்பட்ட த்ருஷ்டத்யும்னன், சேதிராஜன் த்ருஷ்டகேசி, கேகய ராஜகுமாரன் அனைவரும் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானை முன்னிட்டுக் கொண்டு அவர்களைக் காண்பதற்காக வனம் வந்தடைந்தனர். மன்னர்கள் யுதிஷ்டிரைச் சூழ்ந்து அமர்ந்தனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தருமராஜரிடம் கூறுகிறார். “இந்த பூமி துரியோதனன், கர்ணன், சகுனி, துச்சாதனன் இவர்களின் உதிரத்தைக் குடிக்கப் போகிறது என்று தோன்றுகிறது. போரில் கௌரவர்கள் அனைவரையும் வென்று யுதிஷ்டிரைச் சக்கரவர்த்தியாக்க வேண்டும். மற்றவர்களை வஞ்சித்து ஏமாற்றிச் சுகம் அனுபவிக்கும் தீயவர்கள் கொல்லப்பட வேண்டும் என்பது சனாதன தர்மம் ஆகும்.” பாண்டவர்கள் அவமானப்படுத்தப் பட்டதால் இவ்வாறு கோபம் கொண்டு பேசிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை அர்ஜுனன் சமாதானம் செய்தார்.

3.2 அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைத் துதித்தல்

“ஸ்ரீ கிருஷ்ணா!, முன்பு நீங்கள் கந்தமாதன பருவத்தில் எத்ரசாயங்கிரஹ முனிவர்களுள் ஒருவராகப் பத்தாயிரம் ஆண்டுகள் சஞ்சரித்தீர்கள். நாராயண ரிஷியாக வாழ்ந்தீர்கள். பின்னர் 11,000 ஆண்டுகள் புஷ்கர தீர்த்தத்தில் வசித்தீர்கள். பத்ரிகாஸ்ரமத்தில் 100 ஆண்டுகள் ஒற்றைக் காலால் நின்று தவம் மேற்கொண்டீர்கள். சரஸ்வதி நதிக்கரையில் 12 ஆண்டுகள் யாகம் புரிந்தீர்கள். பிரபாச தீர்த்தத்தில் ஆயிரம் ஆண்டுகள் ஒற்றைக் காலால் நின்று தவம் செய்தீர்கள். இவற்றையெல்லாம் வியாசபகவான் எனக்குக் கூறியுள்ளார். கேசவா, தாங்கள் பூமி புதல்வன் நரகாசுரனைக் கொன்று அதிதியின் குண்டலங்களை மீட்டீர்கள்.

புருஷோத்தமா! சசியினுடைய கணவனுக்கு இந்திரப் பதவியை அளித்தீர்கள். முதலில் நாராயணனாக இருந்து பிறகு ஹரியின் உருவில் தோன்றினீர்கள். பிரம்மா, சோமன், சூரியன், தர்மம், யமன், அக்னி, வாயு, குபேரன், ருத்ரன். காலன், ஆகாயம், பூமி, திசைகள் அனைத்தும் தாங்களே! ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! தாங்கள் வாமனாவதாரத்தில் மூன்றடிகளால் மூவுலகையும் அளந்தீர்கள். தாங்கள் மேற்கொண்ட ஆயிரக்கணக்கான அவதாரங்களில் அதர்மத்தின் வழியில் இருந்த அசுரர்களை வதைத்தீர்கள். சிசுபாலன், ஜராசந்தன், ஷைப்யன், சததன்வாவை வென்றீர்கள். யவனனான கசேருமானையும், சௌபன் சால்வனையும் யமலோகம் அனுப்பீர்கள். இவர்களுடன் போஜன், கோபதி, தாளகேது முதலியோரையும் கொன்றீர்கள். புண்ணிய பூமியான துவாரகையைக் கடலில் மூழ்கடிக்கப் போகிறீர்கள். பிரம்மாவும் சிவனும் உங்களுடைய சரீரத்திலிருந்தே தோன்றினர் என்பதை நாரதர் எனக்குக் கூறியுள்ளார். புண்டரீகாஷா! பல தேவர் தங்களின் நிரந்தர துணைவர். தாங்கள் சிறுவயதில் செய்த பெரிய செயல்களை இதற்கு முன் இருந்தவர்கள் செய்ததும் இல்லை. இனிப் பின் வருபவர்கள் செய்யப் போவதும் இல்லை,” என்று கூறி அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைத் துதித்தான். அப்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், அர்ஜுனனிடம், “நீ நான், நான் நாராயணன் ஆன ஸ்ரீ ஹரி. நாம் இருவரும் நர நாராயணரே இப்புவிக்கு வந்துள்ளோம். நீ என்னிலிருந்து தனித்திராதவன். நம் இருவரிடையே பேதம் இல்லை” என்றார்.

3.3 திரௌபதி ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் தனக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமையைக் கூறுதல்; காப்பாற்ற வேண்டதல்

இச்சமயம் கௌரவர் சபையில் தனக்கு நேர்ந்த அவமானங்களை, கொடுமையை திரௌபதி எடுத்துக் கூறுகிறாள். தான் வீட்டு விலக்காக இருந்த நேரம் இழுத்து வரப்பட்டதையும், அனைவர் முன்னும் பணிப்பெண் எனப் பேசப்பட்டதையும் சொல்லுகிறாள். பெரும் வீரர்களான பாண்டவர்கள் அவர்களின் பத்தினியாகிய தான் கேசத்தைப் பற்றி இழுத்துக் கொண்டு வரப்பட்டதைப் பார்த்தபின்னும் பேசாமல் இருந்ததைச் சுட்டிக் காட்டுகிறாள். பீமனது பராக்கிரமத்தால் இடும்பன், பகன் முதலியோர் கொல்லப்பட்டதையும், வாரணா வதத்தில் தீப்பற்றிய மானிகையில் இருந்து அவர் தாயுடன் சகோதரர்களைக் காப்பாற்றியதையும் நினைவுபடுத்துகிறாள். ஸவ்யசாசி அர்ஜுனன் சுயம்வரத்தில் தன்னை வென்றதைச் சொல்லுகிறாள். இவ்வாறெல்லாம் தங்களது வீரத்தை வெளிப்படுத்தியவர்கள் நல்ல பெரிய குலத்தில் அக்னி குண்டத்தில் தோன்றிய சிறந்தவளான தனக்கு நேர்ந்த அவமானத்தில் இருந்து காப்பாற்றாமல் கைவிட்டுவிட்டார்கள்; தனக்குக் கணவனும் இல்லை; புதல்வனும் இல்லை; தந்தை, சகோதரன், உறவினர்

யாரும் இல்லை. ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! தாங்களும் இல்லை என்று கூறி முகத்தை மூடி அமும் திரௌபதி ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம், “நீங்கள் என் சம்பந்தி, நான் அக்னி குண்டத்திலிருந்து தோன்றியவள், நான் உங்களுடைய உண்மையான சகி, நீங்கள் என்னைக் காப்பாற்றும் திறமை உடையவர் என்ற காரணங்களால் தாங்கள் என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும்” என்று சொல்லுகிறாள்.

3.4 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் திரௌபதிக்கு ஆறுதல் அளித்தல்

“திரௌபதி, நீ அழுவதைப் போல துரியோதனாதியருடைய மனைவியர் தம் கணவர்கள் அர்ஜுனனின் அம்புகளால் பிளக்கப்பட்டுச் சடலமாகக் கிடப்பதைப் பார்த்து அழப் போகிறார்கள். பாண்டவர்களின் நன்மைக்கு வேண்டியவற்றை நான் செய்வேன். துயரப்படாதே. நான் சத்திய சபதமிட்டுக் கூறுகிறேன். நீ மகாராணியாவாய். வானம் பிளக்கலாம்; இமயமலை உடைந்து போகலாம்; பூமி துண்டு துண்டாகலாம்; கடல் வற்றி விடலாம். ஆனால் என் சொல் என்றும் பொய்யாக முடியாது” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் திரௌபதிக்கு உறுதியளித்து ஆறுதல் கூறினார்.

3.5 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சூது சமயத்தில் தான் வராததற்கான காரணத்தையும், சூதின் குற்றங்களையும் கூறுதல்

“யுதிஷ்டிர மன்னா! சூது நடந்த சமயம் நான் துவாரகாவில் இருந்திருந்தால் அவசியம் ஹஸ்தினாபுரம் வந்திருப்பேன். சூது நிகழாமல் தடுத்திருப்பேன். சூதாட்டத்தின் குற்றங்களைத் தெளிவாகக் கூறியிருப்பேன். உங்கள் ராஜ்ஜியம் வஞ்சிக்கப்பட்டிருக்காது. பெண்களிடம் பற்று, சூதாடுதல், வேட்டையில் விருப்பம், மதுபானம் இந்த நான்கும் துயரங்களை உண்டாக்குபவை; மனிதன் தன் செல்வத்தை இழக்கச் செய்பவை. அறிவுடையவர் சூதாட்டத்தை நிந்திக்கின்றனர். ‘சூது’ மேற்கொள்வதால் போகங்கள் அழியப் பெற்று பதிலுக்குக் கடுஞ்சொல் கேட்க நேரிடுகிறது. நான் திருதராஷ்டிரரிடம் சூதின் இந்தக் குற்றங்களை எடுத்துக் கூறிக் தடுத்திருப்பேன். ஒருவேளை அவர் என் சொல்லை ஏற்காவிட்டால் பலவந்தமாகத் தடுத்திருப்பேன். அல்லது சபையில் இருந்த சூதாடிகளைக் கொன்றிருப்பேன். பாண்டு நந்தனா! நான் துவாரகை திரும்பியதும் சாத்யகி மூலம் செய்தியறிந்து இங்கு வந்தேன்” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறினார்.

3.6 சால்வனுடன் போர் நடந்ததையும், சௌப விமானத்தோடு அவனை அழித்ததையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறுதல்

யுதிஷ்டிரர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் சூது நடந்த நேரம் நீ எங்கிருந்தாய்? என்ன காரியத்தில் ஈடுபட்டாய்” என்று கேட்கிறார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறுகிறார். “நான் அச்சமயம் சால்வனுடைய நகரத்தைப் போன்ற சௌபம் என்னும்

விமானத்தை அழிக்கச் சென்றிருந்தேன். தங்களுடைய ராஜகுய யாகத்தில் எனக்கு அக்ரபூஜை அளிக்கப்பட்டதைக் கண்டு கோபம் கொண்டு போர் தொடுத்த சிசுபாலனை நான் கொன்றுவிட்டேன். அதைக்கேட்ட சால்வன் மிகுந்த கோபம் கொண்டு நான் துவாரகையில் இல்லாத அந்த நேரத்தில் துவாரகையின் மீது படையெடுத்துச் சென்றான். சால்வன் வருஷணி வம்சத்து வீரர்களை வதம் செய்து நகரத்தின் தோட்டங்களை அழித்தான். சிசுபாலனை வதைத்த குற்றத்திற்காக ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை நான் கொல்லப் போகிறேன் என்று சொல்லித் திரிந்தான். துவாரகாபுரி கதன், சாம்பன், உத்தவன் போன்ற வீரர்களால் பாதுகாக்கப்பட்டது. பகைவன் நகருக்குள் நுழையாதவாறு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. சால்வன் மிகப்பெரிய சேனையோடு துவாரகாபுரி மீது படையெடுத்துச் சென்றான். சால்வராஜன் நகருக்கு வெளியே தன் படையோடு தங்கினான்.

துவாரகாபுரியிலிருந்த வருஷணி குல வீரர்கள் நகருக்கு வெளியே வந்து சால்வனுடன் போர் புரிந்தனர். என் மகன் சாம்பன் சால்வனின் சேனாதிபதி சேஷமவிருத்தியைப் போர்க்களத்திலிருந்து துரத்தியடித்தான். பின் சாம்பன் வேகவான் என்ற தைத்யனைக் கொன்றான். ருக்மிணியின் புதல்வன் சாருதேஷ்ணன் சால்வனின் துணைவன் விவிந்தியன் என்பவனைக் கொன்றான். அப்போது சால்வன் தனது சௌப விமானத்தோடு அங்கு வந்தான். ருக்மிணி குமாரனான ப்ரத்யும்நன் சால்வனுடைய விமானத்தின் கதியை நிறுத்துவேன் எனக் கூறிச் சால்வனுடன் போர் புரிந்தார். ப்ரத்யும்நன் அம்புகளால் துளைக்கப்பட்ட சால்வன் நினைவிழந்தான். பின் அவன் நினைவு திரும்பி ப்ரத்யும்நனைத் தாக்கிக் கழுத்தில் அம்பால் துளைத்தான். அதனால் காயம்பட்ட ப்ரத்யும்நன் மூர்ச்சையடைந்தார். அவரது சாரதி அவரை உடனே போர்க்களத்திலிருந்து வெளியே கொண்டு வந்து மூர்ச்சை தெளியச் செய்தார். தேரோட்டியிடம் போரிலிருந்து விலகுவது பெருமைக்கும் வீரத்துக்கும் உரியதல்ல என்று கூறிய ப்ரத்யும்நன் மீண்டும் சால்வனை நோக்கிச் சென்று பெரும் போர் புரிந்தார். பகைவனை அழிக்கக் கூடிய தெய்வத்தன்மை கொண்ட பாணத்தைச் செலுத்த முற்பட்டபோது இந்திரன் முதலான தேவர்களால் அனுப்பப்பட்ட நாரதமகரிஷியும் வாயுபகவானும் போர்க்களம் வந்து ப்ரத்யும்நனைச் சந்தித்தனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் கையால்தான் சால்வனுக்கு மரணம்; எனவே உனது பாணத்தைத் திரும்பப் பெற்றக் கொள் என்று கூறினர். ப்ரத்யும்நனும் அவ்வாறே செய்தார். சால்வன் சௌபக விமானத்தோடு துவாரகாபுரியை விட்டு ஓடிவிட்டான்.

மன்னா! ராஜகுய யாகம் முடிந்து துவாரகை திரும்பியதும் க்ருதவர்மாவின் மூலம் நடந்தது அனைத்தையும் அறிந்தேன். நான் எனது பாட்டனாரிடமும் தந்தையிடமும் நகரத்தைப் பாதுகாக்கும்படிக் கூறிப்

பெரும் சேனையுடன் சால்வனை அழிக்கப் புறப்பட்டேன். சால்வனுடன் பெரும்போர் நிகழ்ந்தது. பலமுறை தனது மாயையினால் சால்வன் என்னைக் குழப்பமடையச் செய்தான். என் தந்தை வசுதேவர் கொல்லப்பட்டார் என்ற பொய்ச் செய்தியை எனக்குத் தெரிவிக்கச் செய்தான். என் கண்முன்னே என் தந்தை வசுதேவர் சௌப விமானத்தில் இருந்து விழுவது போன்ற தோற்றத்தை ஏற்படுத்தினான். கடல் நடுவில் இருந்த தீவில் சென்று சால்வன் தங்கினான். சால்வனுடன் செய்த போரில் சால்வன் பாறைகளால் என்னையும் என் தேர் குதிரைகள், சாரதியையும் முடிவிட்டான். இவ்வாறு ஒருமுறை சால்வன் என்னை வென்றான். அப்போது பாறைத் துண்டுகளை விலக்கிக் கொண்டு அவற்றை உடைத்துக் கொண்டு வெளியே வந்த என்னிடம் எப்படியாவது சால்வனைக் கொன்று விடுங்கள் என்று சாரதி கூறினான். நான் அதுசரியென்று எண்ணி ஆக்னேயாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்து சௌப விமானத்தைப் பிளந்து பூமியில் விழச் செய்தேன். பின் சுதர்சன சக்கரத்தைச் செலுத்தி சால்வனைக் கொன்றுவிட்டேன். அவனது சௌப விமானம் எரிந்து போனது” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சால்வ வதம் பற்றிக் கூறினார். இவ்வாறு நான் இல்லாத நேரத்தில் துவாரகையின் மீது சால்வன் போர் தொடுத்ததையும், அவனுடைய செருக்கு அதிகரித்ததையும் நினைத்து அவனது சௌப நகர அழிவிற்காக அவனைத் தேடி போர் புரிந்து கொல்ல வேண்டியிருந்தது. அதனால் நான் சூதாட்ட நேரத்தில் வர இயலவில்லை. துவாரகைக்குத் திரும்பிய உடன் சூதாட்ட நிகழ்ச்சிகளை அறிந்து உங்களைக் காண்பதற்காக விரைந்து வந்துள்ளேன் என ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தெரிவித்தார்.

“தர்மராஜா! நான் வந்திருந்தால் சூதாட்டம் நடந்திருக்காது, அல்லது துரியோதனன் உயிருடன் இருந்திருக்க மாட்டான். அனை உடைந்த பின் நீரைக் கட்டுப்படுத்த முடியாததைப் போல இன்று எல்லாமே கெட்டுவிட்டது. நான் என்ன செய்ய முடியும்” என்று கூறிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அனைவரிடமும் விடை பெற்றுத் துவாரகை திரும்பினார்.

3.7 பிரபாச சேஷத்திரத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாண்டவர்களைச் சந்தித்தல்

பாண்டவர்கள் முனிவர்களுடன் தீர்த்த யாத்திரை மேற்கொண்டு பிரபாச தீர்த்தத்தை வந்து அடைந்தனர். அங்கு பாண்டவர்கள் உடல் இளைத்தும் மரவுரி தரித்தும் துன்பப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதைக் கண்ட பலராமர் மிகவும் வருந்தி தர்மத்தின் வழி நடப்பவர்களுக்குத் துன்பம் நேருவதைப் பார்த்தும் பூமி எவ்வாறு பொறுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று துயரம் தாங்காமல் பேசுகிறார். சாத்யகி உடனே கௌரவர்கள் மீது படையெடுத்துச் சென்று அவர்களைக் கொன்று நாட்டைக் கைப்பற்றி அபிமன்யுவை அரசனாக்க வேண்டும் என்று கோபத்துடன் கூறுகிறார்.

இவ்விருவரது சொற்களையும் கேட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், “சாத்யகி, நான் உன்னுடைய சொல்லை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். உன் சொல் சத்தியமானது. ஆனால் இந்த யுதிஷ்டிரர் தானே வெல்லாத பூமியை அடைய விரும்பமாட்டார். விருப்பம், பயம், ஆசை எதற்காகவும் யுதிஷ்டிரர் தன்னுடைய தர்மத்தை ஒருபோதும் விடமாட்டார். திரௌபதி, பீமன், அர்ஜுனன், நகுலன், சகதேவன் ஆகியோரும் தம் தருமத்தை விட்டுப் பிறரால் கைப்பற்றப்பட்டு அளிக்கப்படும் ராஜ்யத்தை விரும்ப மாட்டார்கள். யுதிஷ்டிரர் தன் சகோதரர்களுடன் சபத முடிவில் போருக்கு ஆயத்தமாகும்போது துருபதர், சேதிராஜன், நாம் அனைவரும் ஒன்றாகப் போர்க்களத்தில் பராக்கிரமத்தைக் காட்டிப் பகைவர்களை இல்லாமல் செய்வோம்” என்று கூறுகிறார். யுதிஷ்டிரரும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சொற்களை ஆமோதிக்கிறார். அதன்பிறகு யாதவர்கள் அனைவரும் பாண்டவர்களிடம் விடைபெற்றுத் தம் இல்லம் திரும்பினர்.

3.8 காம்யக வனத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாண்டவர்களைச் சந்தித்தல்

பாண்டவர்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் பிரபாசக்ஷேத்திரத்தில் விடை பெற்றுப்பின் வடக்கு நோக்கிச் சென்று செல்ல முடியாத பல புண்ணிய ஸ்தலங்களைத் தரிசித்தனர். பத்ரிகாஸ்ரமம், நா நாராயணக்ஷேத்திரம், வருஷபர்வா ஆசிரமம், ஆர்ஷ்டிசேனர் ஆசிரமம், குபேரன் வாழ்விடம் ஆகிய அனைத்து இடங்களையும் தரிசித்தனர். அர்ஜுனன் மீண்டும் திவ்யாஸ்திரங்களுடன் பாண்டவர்களிடம் வந்து சேர்ந்தார். அனைவரும் மீண்டும் காம்யக வனத்தை வந்து அடைந்தனர். அங்கே அவர்கள் வாழ்ந்தபோது அவர்களைச் சந்திக்க பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சத்தியபாமாவுடன் வருகை தந்தார். யுதிஷ்டிரரையும் பாண்டவர்களையும் அன்புடன் கண்டு மகிழ்ந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் அவர்கள் கௌரவர்கள் மீது போர் தொடுக்கும்போது தங்களுடைய துணை நிச்சயம் உண்டு என்று உறுதியளிக்கிறார். அர்ஜுனனை அணைத்து மகிழ்ந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் திரௌபதிக்கு ஆறுதல் கூறுகிறார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் திரௌபதியிடம், “அர்ஜுனன் திரும்பி வந்ததால் உன் விருப்பங்கள் அனைத்தும் நிறைவேறின. உன்னுடைய புதல்வர்கள் நல்லொழுக்கம் மிக்கவர்கள். தனுர் வேதத்தில் விருப்பமுடையவர்கள். உன் புதல்வர்களை உன் தந்தையும் சகோதரனும் பலமுறை அழைத்தபோதும் அவர்கள் அங்கு வசிக்க விரும்பவில்லை. அவர்கள் துவாரகாபுரியில் சிறப்பாக வசிக்கின்றனர். நீ அவர்களை எப்படி நன்னடத்தையோடு வளர்ப்பாயோ அதேபோல சுபத்ராவும் அச்சிறுவர்களை நன்னடத்தையில்

நிலைபெறச் செய்துள்ளனர். ருக்மணி குமாரனான பிரத்யும்நன், அநிருத்தன், மற்றும் அபிமன்யு சனீதன், பானு முதலியவர்கள் பெற்ற தனுர்வேத பயிற்சியையே உன்னுடைய புதல்வர்களும் பெறுகின்றனர். அபிமன்யு உன் புதல்வர்களுக்குக் கதை, கேடயம், கத்தி ஆகியவற்றைப் பிரயோகம் செய்வதைக் கற்பிக்கிறார். அபிமன்யு பல்வேறு அஸ்திர பயிற்சியும், தேரைச் செலுத்தவும், குதிரைச் சவாரியையும் கற்பித்துள்ளார். உன்னுடைய புதல்வர்கள் அஸ்திர சஸ்திரப் பிரயோகங்களை அவரிடம் நன்கு கற்றுள்ளனர். உன்னுடைய புதல்வர்கள் நகரத்தின் அழகைக் காணச் செல்லும்போது ஒவ்வொருவருக்காகவும், தேர், குதிரை, பல்லக்கு, யானை முதலியன உடன் செல்லுகின்றன” என்று கூறினார். திரௌபதியின் மகன்கள் தன்னுடைய துவாரகாபுரியில் நன்முறையில் பாதுகாக்கப்படுவதைத் தெரிவித்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவளது கவலையைப் போக்குகிறார்.

மீண்டும் யுதிஷ்டிரரிடம், தாங்கள் கோபத்தையும், துயரத்தையும் விடுத்து விரும்பிய இடங்களில் எல்லாம் சுற்றுங்கள். துயரத்தைவிட்டு தங்கள் சபதத்தை நிறைவேற்றுங்கள். அஸ்தினாபுரம் தங்களுடைய நல்வரவிற்காகக் காத்திருக்கிறது. நீங்கள் அனுமதித்தால் யதுவம்ச வீரர்கள் உங்களுடைய பகைவர்கள் அனைவரையும் கொன்றுவிடுவார்கள்” என்று தனது கருத்தை வெளிப்படுத்தினார்.

3.9 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாண்டவர்களுடன் பழைய வரலாறுகளை மார்க்கண்டேய முனிவரிடம் கேட்டறிதல்; துவாரகை புறப்படுதல்

பாண்டவர்களைக் காண பல ஆயிரம் ஆண்டுகள் வயதுடைய மார்க்கண்டேய மகரிஷி காமயக வனத்திற்கு வந்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவரிடம் பழைய கால மன்னர்கள், பெண்கள் மற்றும் மகரிஷிகளின் புண்ணியமான கதைகளைக் கூறுமாறு கேட்டார். யுதிஷ்டிரர் தர்மம் பற்றிய விவரங்களையும், கர்ம பலன்கள் பற்றியும் கேட்டார். மார்க்கண்டேயர் பிரம்மா உலகைப் படைத்தது; பிராமணர்களின் மகிமை, அத்ரி, ப்ருது மன்னரின் சிறப்புக்கள், வைவஸ்த மனுவின் வரலாறு இவற்றை எடுத்துரைத்தார். அத்துடன் மத்ஸ்யாவதார வரலாறு, நான்கு யுகங்கள், தான் பிரளய காலத்தில் பால முகுந்தனைத் தரிசித்தது. அவரது வயிற்றில் பிரவேசித்தது. நூறு ஆண்டு காலம் பாலமுகுந்தனின் வயிற்றிலேயே சுற்றித் திரிந்தது. மூவுலகையும் அங்கு தரிசித்தது; பின் அக்குழந்தையாலேயே வெளியே தள்ளப்பட்டது. பாலமுகுந்தன் தன் சொரூபத்தை அறிமுகப்படுத்தியது. பால முகுந்தனே இங்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணராக இருப்பது அவரால் பாண்டவர்களின் துன்பங்கள் அனைத்தும் தீரப்போவது

ஆகியவற்றை விரிவாக எடுத்துக் கூறினார். மேலும் தர்மம் பற்றிய உபதேசங்களையும் யுதிஷ்டிரருக்கு எடுத்துரைத்தார். கார்த்திகேயனின் பிறப்பு வரலாற்றையும் தெரிவித்தார். இவை அனைத்தையும் பாண்டவர்களுடனும், பிராமணர்களுடனும் கேட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பிறகு சத்திய பாமாவுடன் அனைவரிடமும் விடைபெற்று திரௌபதிக்கு ஆறுதல் அளித்து துவாரகை புறப்பட்டார்.

3.10 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மீண்டும் திரௌபதியைக் காத்தல்

இச்சமயம் அஸ்தினாபுரத்தில் துரியோதனன் துர்வாசரை நன்கு உபசரித்து அவரை மகிழ்ச்சியடையச் செய்தான். பின் பாண்டவர்களைத் துன்பத்திற்குள்ளாக்கத் திட்டமிட்டு முனிவரிடம், பாண்டவர் போஜனம் முடித்த பின் சென்று உணவு வேண்டுமாறு வரத்தைப் பெற்றான். முனிவரும் அவ்வாறே வரம் அளித்துப் பாண்டவரிடம் சென்றார். அனைவரும் உணவு முடித்தபின் அக்ஷய பாத்திரம் கழுவப் பெற்றுவிட்டது. இந்நிலையில் பாத்திரத்தில் இருந்து மீண்டும் அன்று உணவு கிடைக்காது. பாண்டவர்கள் துர்வாசரை வரவேற்று போஜனம் செய்ய அழைத்தனர். முனிவர் நீராடி வருவதாகக் கூறிச் சிஷ்யர்களுடன் சென்றுவிட்டார். திரௌபதி செய்வதறியாது திகைத்துக் கவலையுடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை மனதில் நினைத்துச் சரணமடைந்தாள். கௌரவர் சபையில் தன்னைக் காப்பாற்றுமாறு பகவானைத் துதித்தாள். துவாரகையில் இருந்த பகவான் இதனை அறிந்து உடனே பாண்டவரிடம் வந்தார். திரௌபதி முனிவருக்கு உணவளிக்க வேண்டியதையும், பாத்திரத்தில் அன்னம் பெற முடியாததையும் தெரிவித்தாள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனோ, தனக்குப் பசிக்கிறது என்றும் உடனே உணவு வேண்டும் என்றும் திரௌபதியிடம் கேட்டார். திரௌபதி பாத்திரத்தில் தான் உணவு உண்டபின் உணவு பெற முடியாது என்ற விவரத்தைக் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானிடம் கூறினாள்.

பகவானோ, பாத்திரத்தைக் கொண்டு வந்து தன்னிடம் காட்டுமாறு திரௌபதியிடம் வற்புறுத்தினார். திரௌபதி பாத்திரத்தை எடுத்து வந்தாள். அதன் கழுத்துப் பகுதியில் சிறிதளவு கீரை ஒட்டிக் கொண்டிருந்தது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அதை எடுத்துச் சாப்பிட்டார். “இந்தக் கீரையில் உலகின் ஆத்மாவான சர்வேஸ்வரன் ஸ்ரீ ஹரி திருப்தியும் சந்தோஷமும் அடையட்டும்” என்று கூறினார். பின் சுகதேவனை அனுப்பி முனிவரை சிஷ்யர்களுடன் அழைத்து வருமாறு கூறினார். ஆனால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சாப்பிட்ட சிறு கீரையால் தங்களது வயிறு நிரம்பப்பெற்று முனிவர், சிஷ்யர்கள் திருப்தியுடன் ஏப்பம் விட்டனர். பாண்டவர்களிடம் சென்றால் அவர்களை வீணாக உணவு சமைக்கச் சொன்ன கோபத்திற்கு ஆளாக நேரிடும் என அஞ்சி அப்படியே

வேறு இடம் சென்றுவிட்டனர்.

முனிவரைத் தேடிச் சென்ற சகதேவன் அவர்கள் சென்று விட்டதைப் பிறர் மூலம் அறிந்து திரும்பினார். பாண்டவர்களோ முனிவர் பாதி இரவில் வந்து போஜனம் கேட்பாரோ என்ற கவலையுடன் காத்திருந்தனர். அப்போது பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், யுதிஷ்டிரரிடம் நடந்தவற்றைத் தெரிவித்தார். “யுதிஷ்டிரா! முன்கோபியான துர்வாசரால் உங்களுக்குச் சங்கடம் உண்டானதை அறிந்த திரௌபதி என்னை ஸ்மரணம் செய்தாள். இதனாலேயே இங்கு வந்து சேர்ந்தேன். இப்போது உங்களுக்கு முனிவரின் பயம் வேண்டாம். உங்களிடம் பயம் கொண்டு அவர் முன்பே ஓடிவிட்டார். தர்மத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் ஒருபோதும் கஷ்டம் அனுபவிப்பதில்லை; உங்களுக்கு நன்மை உண்டாகட்டும்” எனக் கூறினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சொல்லைக் கேட்ட பாண்டவர்களின் கவலை விலகியது. பகவானைப் பாண்டவர்கள் வணங்கித் துதித்தனர். பின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாண்டவர்களிடம் விடைபெற்றுத் துவாரகை திரும்பினார்.

4. விராட பருவம்

4.1. விராட நகரில் அபிமன்யு - உத்தரா திருமணம்

இதன் பிறகு உபல்லவ்ய நகரில் மீண்டும் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் காட்சியளிக்கிறார். விராடரின் தலைநகரில் அஞ்ஞாதவாசம் மேற்கொண்ட பாண்டவர்கள் ஓராண்டுக்காலம் அங்கு சுகமாகக் கழித்தனர். அஞ்ஞாத வாசகாலத்தின் முடிவில் கீசகவதம் நடைபெற்றது. திரிகர்த்தன் சுசர்மா பாண்டவர்கள், விராடர் உடன் ஆன போரில் தோற்றுக் கைது செய்து விடுவிக்கப்பட்டான். அர்ஜுனன் பிருகன்னளாவன அலியின் உருவிலேயே, உத்தரனைச் சாரதியாக்கி கௌரவ மஹாரதிகளை வென்று விராடரின் பசுக்களை மீட்டார். பிறகு உரிய காலத்தில் பாண்டவர் வெளிப்பட்டனர். விராடர் மகள் உத்தரா-அபிமன்யு திருமணம் உறுதி செய்யப்பட்டது. திருமணச் செய்தியும் அழைப்பும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு அனுப்பப்பட்டன; வனமாலி வாசுதேவ கிருஷ்ணன், ஹலதாரி பலராமர், கிருதவர்மா, யுயுதான் என்ற சாத்யகி, அனாத்ருஷ்டி, அக்ருரர், சாம்ப, நிஷ்ட என்னும் வீரர்கள், அபிமன்யு, அவனது தாய் சுபத்ரா அனைவரும் உபல்லவ்யம் வந்தனர். துவாரகையில் வாசம்புரிந்த இந்திரசேனன் முதலிய சாரதிகளும் அனைத்து பொருட்களும் நிரம்பிய தேரோடு அங்கு வந்தனர். வருஷணி வம்ச சிரோமணியான பகவான் வாசுதேவனுடன் பத்தாயிரம் யானைகளும், இருபதாயிரம் குதிரைகளும், பத்தாயிரம் தேர்களும், லக்ஷக்கணக்கான காலாட்படை வீரர்களும் வருஷணி, அந்தக வம்சத்தின்

ஏராளமான வீரர்களும் வந்தனர். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாண்டவர்களுக்கு பலவகை ரத்தினங்கள், உயர்ந்த வஸ்திரங்கள், மிகுந்த செல்வம் இவற்றை தனித்தனியாகப் பரிசளித்தார். பின்னர் விராடர் மகள் உத்தரா அர்ஜுனன் மகன் அபிமன்யு திருமணம் அக்னியில் ஹோமம் செய்வித்து, பரதகுல முறைப்படி ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் முன்னிலையில் அர்ஜுனனால் நடத்தி வைக்கப்பட்டது.

5. உத்தியோக பருவம்

5.1. விராடரின் சபையில் அனைவரும் கூடுதல்

அபிமன்யுவின் திருமணம் முடிந்ததும் ஆனந்தத்தோடு ஓய்வெடுத்த பாண்டவர்களும், அவர்களிடம் அன்பு கொண்டவர்களும் மறுநாள் காலையில் விராட சபைக்கு வந்தனர். சபா மண்டபம் உயர்ந்த ரத்தினங்கள் பதிக்கப்பட்டு முத்து, மணிகளின் ஜன்னல்களும் குஞ்சங்களும் நிறைந்து அழகுடன் திகழ்ந்தது. சபாபவனத்தில் தகுதிப்படி இருக்கைகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. வயதில் மூத்த விராடரும், துருபதரும் தம் ஆசனங்களில் அமர்ந்தனர். பிறகு தந்தை வாசுதேவரோடு, பலராமரும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் ஆசனத்தை ஏற்றனர். துருபதனுக்கருகில் சாத்யகியும் பலராமரும் அமர்ந்தனர். விராடருக்கருகில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் யுதிஷ்டிரரும் அமர்ந்தனர். துருபதனுடைய புதல்வர்களும் பாண்டவர்கள் நால்வரும், பிரத்யும்னன், சாம்பன், விராட புதல்வர்களும். அபிமன்யுவும், திரௌபதியின் ஐந்து புதல்வர்களும் ஆசனங்களில் அமர்ந்து தங்களுக்கேற்ற பேச்சினை மகிழ்ச்சியுடன் பேசினர். பின் அனைவரும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைப் பார்த்தவாறு அமைதியாக அமர்ந்திருந்தனர். அவை அமைதியானதும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பகவான் பேசலானார்.

5.2 விராடர் அவையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பிரசங்கம்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பேசத் தொடங்கினார். “நண்பர்களே! சுபல புத்திரன் சகுனி கபடமாக சூதில் வென்று யுதிஷ்டிரரின் ராஜ்யத்தைப் பிடுங்கிக் கொண்டது உங்கள் அனைவருக்கும் தெரியும். நிபந்தனைப்படி 12 ஆண்டுகள் வனவாசமும் ஒரு ஆண்டு அஞ்ஞாத வாசமும் பாண்டவர்கள் மேற்கொண்டு இன்று நிபந்தனையை நிறைவேற்றியுள்ளனர். மிகக் கடினமான 13ஆம் ஆண்டு அஞ்ஞாத வாசத்தை உங்களுடைய விராட தேசத்திலேயே மறைந்திருந்து, துன்பங்களைச் சகித்து நிறைவேற்றியுள்ளனர்.

தன் குலபரம்பரையில் பெற்ற ராஜ்யத்தை விரும்பியே பாண்டவர்கள் அஞ்ஞாத வாசத்தில் மற்றவர் சேவையில் ஈடுபட்டு நிறைவேற்றியுள்ளனர்.

இத்தகைய சூழ்நிலையில் தர்மபுத்திரர் யுதிஷ்டிரருக்கும், துரியோதனனுக்கும் கூட நன்மை உண்டாகும் வழியை நீங்கள் யோசியுங்கள். இந்த வீரர்களுக்கு தர்மானுகூலமாகவும், நியாயத்திற்குப் பொருந்திய, புகழை வளர்ப்பதற்குரிய வழியைக் கண்டுபிடியுங்கள். யுதிஷ்டிரர் தர்மத்திற்கு விரோதமாக தேவலோகம் கிடைத்தாலும் அதை விரும்பமாட்டார். தர்ம அர்த்தத்திற்குட்பட்டு ஒரு சிறிய கிராமம் கிடைத்தாலும் அதையே பெற விரும்புகிறார்.

கௌரவர்களின் கபடமான செயலால் பாண்டவர்கள் தம் தந்தை வழி ராஜ்யத்தை இழந்து, சகிக்க முடியாத துன்பங்களையும் அனுபவித்துள்ளனர். திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் யுதிஷ்டிரரை எந்தப்போரிலும் தோற்கடிக்காமல் நாட்டைக் கபடத்தால் பிடுங்கிக் கொண்டார்கள். ஆனாலும் நண்பர்களுடன் யுதிஷ்டிரர் அவர்களுடைய நன்மையையே விரும்புகிறார். பாண்டவர்கள் மற்ற மன்னர்களைப் போரில் வென்று பெற்ற செல்வத்தைத்தான் கேட்கிறார்கள். பாண்டவர்கள் சிறியவர்களாக நன்மை தீமை அறியாமல் இருந்த காலத்திலேயே கௌரவர்கள் இவர்களைப் பலவகையான சூழ்ச்சிகளால் கொல்ல முயன்றதை நீங்கள் நன்றாக அறிவீர்கள். எனவே சபையினர் அனைவரும் கௌரவரின் கபடத்தையும் யுதிஷ்டிரரின் தர்ம நியாயத்தையும், இவ்விருவரின் பரஸ்பர உறவு முறையையும் கவனித்து, தனித்தனியாகவோ, ஒன்றாகவோ ஏதேனும் தீர்மானம் செய்ய வேண்டும். பாண்டவர்கள் எப்போதும் சத்திய பராயணராக இருப்பதால் தாங்கள் முதலில் செய்த சபதத்தை நிறைவேற்றி இன்று நம்முன் வந்துள்ளார்கள். இப்போது கூட துரியோதனன் முதலியோர் இவர்களோடு விபரீதமாகத்தான் விவகாரம் செய்வார்கள். கௌரவர்கள் பாண்டவர்களுக்கு ராஜ்யத்தைத் திருப்பி அளிக்கவில்லை என்றால் பாண்டவர்கள் அவர்கள் அனைவரையும் கொன்று விடுவார்கள்.

கௌரவர்கள் பாண்டவர்களின் காரியத்தில் தலையிட்டுத் தீமை செய்வதிலேயே முனைந்துள்ளனர். இதை நன்கு அறிந்து நண்பர்களும் சம்பந்திகளும் அந்த துஷ்ட கௌரவர்களைத் தடுப்பதுதான் உசிதமாக இருக்கும். பாண்டவர்கள் எண்ணிக்கையில் குறைவானவர். கௌரவர்களை வெல்வது கடினம் என்று நீங்கள் நினைக்கலாம். என்றாலும் இவர்கள் தங்களது நண்பர்களோடு சேர்ந்து பகைவர்களை அழிக்க முயற்சி செய்யத்தான் போகிறார்கள். போரைப் பற்றிய தீர்மானம் பகைவனுடைய கருத்தை அறிந்தே செய்யப்பட வேண்டும். துரியோதனன் என்ன செய்யப் போகிறான் என்று தெரியவில்லை. அதை அறிய நாம் முயல வேண்டும். எனவே தர்மசீலனான, புனிதமான நல்ல குலத்தில் பிறந்த கவனத்தோடு காரிய மாற்றக்கூடிய ஒரு புருஷன் தூதனாக கௌரவர்களிடம் செல்ல வேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்தாகும். அவர்களை அமைதிப்படுத்தி

இவர்களுடைய பாதி ராஜ்யத்தை யுதிஷ்டிரருக்கு அளிக்க தூதன் வற்புறுத்த வேண்டும்” என்று கௌரவர்களிடம் ஏற்ற ஒரு தூதனை அனுப்ப வேண்டிப் பேசி முடித்தார்.

5.3 விராட சபையில் ஆலோசனை முடிந்து பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துவாரகை திரும்புதல்

பாண்டவர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டிய முயற்சிகளைப் பற்றி விராட சபையில் நடந்த ஆலோசனையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறிய ஆலோசனையை துருபத மன்னரும் ஏற்றுக் கொண்டார். மேலும் துருபத மன்னர் கூறிய கருத்துக்களைத் தொடர்ந்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறலானார். “நாம் நல்ல நீதியை விரும்புவவர்கள். எனவே முதலில் இக்காரியத்தைத் தொடங்க வேண்டும். பாண்டவர்கள்-கௌரவர்கள் இருவரும் நமக்கு உறவினர்களே. இருவருமே நம்மிடம் அனுகூலமாக நடந்து கொள்ளுகிறார்கள் இப்போது நாம் திருமண விழாவிருக்காக அழைக்கப்பட்டோம். திருமணம் முடிந்துவிட்டது. ஆகவே மகிழ்ச்சியோடு நம் வீட்டிற்குத் திரும்புவோம். நீங்கள் (துருபதர்) வயது, சாஸ்திர ஞானத்தில் பெரியவர்கள். நாங்கள் உங்கள் சிஷ்யருக்குச் சமமானவர்கள். திருதராஷ்டிரரும் தங்களுக்கு மதிப்பளிக்கிறார். துரோணரும், கிருபரும் தங்களுடைய நண்பர்கள். எனவே தாங்களே பாண்டவர்களுக்கான தூதனை அனுப்புங்கள். தாங்கள் அனுப்பும் செய்தியே எங்கள் அனைவரின் தீர்மானமாகும். அமைதியை ஏற்றுக் கொண்டால் கௌரவ பாண்டவரிடையே பரஸ்பரம் சகோதரர்களுக்கு உரிய அன்பு பெருகும். அழிவு ஏற்படாது. துரியோதனன் நமது பிரஸ்தாபத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாவிடில், மற்ற மன்னர்களுக்குப் போர் அழைப்பு அனுப்பி அதன்பின் எங்களுக்கு அழைப்பு அனுப்புங்கள். பிறகு துரியோதனன் அவன் உற்றார் உறவினரோடு அர்ஜுனனால் அழிக்கப்படுவான் என்று பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துருபத மன்னரிடம் கூறினார். பிறகு விராடர், உறவினர்களோடு ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை உபசரித்து, துவாரகை செல்ல விடையளித்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துவாரகை திரும்பினார்.

5.4 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், துரியோதனன் அர்ஜுனன் இருவருக்கும் செய்த போருக்கான உதவி

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துவாரகை திரும்பியதை ஒற்றர் மூலம் அறிந்த துரியோதனன் மிக விரைவாக சிறிய படையுடன் துவாரகைக்கு வந்தான். பாண்டவர்க்கு முன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் உதவி பெற்றுவிட வேண்டும் என்பதே அவன் நோக்கம். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சயனித்துக் கொண்டிருந்த நேரம்

மாளிகைக்குள் பிரவேசித்த துரியோதனன் அவரது தலைப்பக்கம் இருந்த அரியணையில் அமர்ந்து கொண்டான். அவனுக்குப் பின் அர்ஜுனன் வந்தார். பகவானின் கால்பக்கம் கை குவித்து வணங்கியபடி பணிவுடன் நின்றார். கண் விழித்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் முதலில் அர்ஜுனனைக் கண்டார்; பின் துரியோதனனைப் பார்த்தார். இருவரையும் உபசரித்து வந்த காரணத்தைக் கேட்டார்; துரியோதனன் பாண்டவர்களோடு நடைபெற உள்ள போரில் நான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உதவியளிக்க வேண்டும் என்றான். அத்துடன் நான் தான் முதலில் உங்களிடம் வந்தேன். எனவே எனக்கு உதவுவதே தர்மமும் நீதியும் ஆகும் என்றான். ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் துரியோதனனிடம் கூறலானார். “மன்னா! நீங்களே என் வீட்டிற்கு முதலில் வந்துள்ளீர்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால் நான் விஜயனையே முதலில் பார்த்தேன்.

நீங்கள் முதலில் வந்துள்ளீர்கள். அர்ஜுனனை நான் முதலில் பார்த்தேன். எனவே இருவருக்கும் உதவி செய்வேன். வயதில் சிறியவருக்கே முதலில் அவர்கள் விரும்பும் பொருளை அளிக்க வேண்டும் என்பது சாஸ்திரமாகும். ஆகவே வயதில் சிறிய அர்ஜுனனே தான் விரும்புவதை முதலில் பெறத் தகுந்தவன். என்னிடம் பத்துகோடி ஆயர்களின் பெரும்படை உள்ளது. அப்படை வீரர்கள் எனக்குச் சமமான பலமும், நாராயணன் என்ற பெயரும் உடையவர்கள். போரில் உறுதியான வீரர்கள். அவர்கள் ஒருபுறம் இருப்பார்கள். மற்றொரு புறம் நான் மட்டுமே இருப்பேன். ஆனால் நான் போரும் செய்ய மாட்டேன்; எந்த அஸ்திரத்தையும் தரிக்க மாட்டேன்! அர்ஜுனா! இந்த இரண்டிற்குள் நீ விரும்பும் ஏதேனும் ஒரு பொருளைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்” என்றார். பகவான் இவ்வாறு கூறியதும் தனஞ்ஜயன் போர்க்களத்தில் போர் புரியாத ஸ்ரீ கிருஷ்ணரையே தனக்கு உதவியாகத் தேர்ந்தெடுத்தார். பிறப்பற்றவரான நாராயணன் சுதந்திரமாக தேவ, தானவ, கூத்திரியர் அனைவருக்கும் முன்னால் மனிதர்களில் அவதரித்துள்ள ஸ்ரீ கிருஷ்ணரையே அர்ஜுனன் விரும்பித் துணையாக்கிக் கொண்டார். துரியோதனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பெரும்படையைக் கேட்டுப் பெற்றுக் கொண்டான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை ஏமாற்றிவிட்டதாக எண்ணி மகிழ்ச்சியும் கொண்டான்.

5.5 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனன் உரையாடல்; அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை விரும்பியதற்கான காரணத்தைக் கூறுதல்

துரியோதனன் சென்றபின், உலகின் சிருஷ்டிகர்த்தா ஜனார்த்தனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம், “பார்த்தா! நானோ போர் புரிய மாட்டேன். பின் என்ன நினைத்து என்னைத் தேர்ந்தெடுத்தாய்?” என்று கேட்டார்.

அர்ஜுனன் கூறினார், “பகவான், தாங்கள் தனித்தனியாகவே அவர்கள் அனைவரையும் அழிப்பதில் வல்லவர். நானும் அத்தகையவனே. ஆனால் தாங்கள் உலகில் புகழ் மிக்கவர். தங்களை புகழ் எங்கிருந்தாலும் பின்பற்றும். எனக்கும் புகழ் ஆசை உண்டு. அதனாலேயே நான் தங்களை வரித்தேன். என் மனதில் வெகு நாட்களாகத் தங்களை என்னுடைய சாரதியாக்கிக் கொள்ள வேண்டும், என்னுடைய வாழ்க்கைத் தேரின் கடிவாளத்தைத் தங்கள் கையில் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்ற விருப்பம் இருந்தது. என்னுடைய நீண்ட கால விருப்பத்தைத் தாங்கள் நிறைவேற்ற வேண்டும்” என்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், “பார்த்தா நீ என்னோடு போட்டியிடுகிறாய். இது உனக்குச் சரியல்ல; நான் உனக்குத் தேரோட்டுவேன். உன்னுடைய விருப்பம் நிறைவேறும்” என்று கூறினார். இதைக்கேட்டு மகிழ்ச்சியுற்ற அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரோடு மறுபடி யுதிஷ்டிரரிடம் வந்தார்.

5.6 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சஞ்ஜயனிடம் திருதராஷ்டிரருக்கான எச்சரிக்கையை அளித்தல்

இதற்கிடையில் துருபதனின் புரோகிதர் திருதராஷ்டிரரிடம் பாண்டவர்களின் தூதுவராகச் சென்று திரும்புகிறார். திருதராஷ்டிரர் யுதிஷ்டிரரிடம் சஞ்ஜயனை அனுப்புகிறார். சஞ்ஜயன் யுதிஷ்டிரரின் தரும வாழ்வினைப் புகழ்ந்து பேசுகிறான். போரைத் துறந்து மீண்டும் வனவாசம் செல்லுவதே அவருக்குப் புகழையும், புண்ணியத்தையும், சொர்க்க வாழ்வையும் தரும் என்று சஞ்ஜயன் கூறுகிறான். யுதிஷ்டிரர் தன் பக்கத்து நியாயங்களையும் தர்மங்களையும், துரியோதனன் இழைத்த கொடுமைகளையும் எடுத்துச் சொல்லுகிறார். இறுதியில் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் ஆணைப்படி தான் நடப்பேன் என்று உறுதிபடச் சொல்லுகிறார். இந்நிலையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சஞ்ஜயனிடத்தில் பேசத் தொடங்குகிறார்.

“சஞ்ஜயா! நான் பாண்டவர்களைக் காக்க விரும்புவதைப் போலவே திருதராஷ்டிரருடைய முன்னேற்றத்தையும் விரும்புகிறேன். இருபக்கமும் அமைதி நிலவ வேண்டும் என்பதே என் விருப்பம். கௌரவர்களோடு சமாதானமாக இருங்கள் என்றே பாண்டவர்களிடம் கூறுகிறேன். யுதிஷ்டிரரும் அதையே விரும்புகிறார். திருதராஷ்டிரர் பாண்டவர்களின் ராஜ்யத்தை அபகரிக்க விரும்பினால் எவ்வாறு கலகம் ஏற்படாமல் இருக்கும்? என்னாலும், யுதிஷ்டிரராலும் தர்மம் அழிக்கப்படாது. சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்டவாறு குடும்பத்தில் வாழ்பவரான யுதிஷ்டிரருடைய தர்மம் அழிவதாக எந்த ஆதாரத்தில் பேசுகிறாய்? தாகத்தால் துன்பப்படுபவன் நீர் அருந்தியே அமைதியடைகிறான். ஞானத்திலும் கர்மம் உள்ளது. தனக்குரிய கர்மத்தை நீங்கியவன் பலவீனமானவன்.

தேவர்கள் கர்மத்தாலேயே சொர்க்க லோகத்தில் பிரகாசிக்கிறார்கள். வாயுதேவன் எல்லா இடத்திலும் சஞ்சரிக்கிறார். சூரிய பகவான் ஒவ்வொரு நாளும் சோம்பலின்றிப் பகல் இரவைத் தோற்றுவிக்கிறார். சந்திரன் மாதம், பட்சம் மற்றும் நக்ஷத்திர யோகத்தைப் பெறுகிறார். அக்னிதேவனும் மக்களுக்காகக் கர்மம் செய்தபடி எரிக்கும் காரியத்தை மேற்கொண்டுள்ளார். பூமி தேவி சோம்பலின்றிப் பலத்தோடு பெரும் பாரத்தைச் சுமக்கிறாள். நதிகள் வேகமாக நீரைப் பெருக்குகின்றன. இந்திரன் மேகத்தின் மூலம் அவ்வப்போது மழை பொழிகிறார். இந்திரன் மனம் விரும்பியவற்றைத் தியாகம் செய்து நல்ல கர்மங்களின் பலத்தாலேயே தேவர்களின் உயர் நிலையைப் பெற்றுள்ளார். இதேபோல பிரகஸ்பதியும் சுகத்தைத் தியாகம் செய்து, நல்ல கர்மங்களின் பிரபாவத்தால் தேவ குருவாகியுள்ளார். ருத்ரன், ஆதித்யன், வசு, விஸ்வதேவ கணங்களும் கர்மபலத்தாலேயே பெருமையடைந்துள்ளன. யமராஜன், குபேரன், கந்தருவர், யக்ஷர், அப்சரஸ்களும் தத்தம் கர்மத்தின் மேன்மையால்தான் சொர்க்கத்தில் வாழ்கின்றனர். சஞ்ஜயா! நீ பிராமண, கூத்திரிய, வைசிய மற்றும் உலகத்தின் புகழ்மிக்க தர்மங்களை அறிவாய். ஞானிகளில் சிறந்த ஞானி. ஆனால் கௌரவர்களின் சுயநல வெற்றிக்காக ஏன் வாக்கு ஜாலம் செய்கிறாய்?

யுதிஷ்டிர மன்னர் வேத சாஸ்திரங்களோடு தனக்குரிய தர்மத்திலும் எப்போதும் நிலைத்திருப்பவர். அஸ்வமேத, ராஜசூய யாகங்களிலும் ஈடுபாடுடையவர். வில்லும் கவசமும் கொண்டவர். நால்வகைப் படைகளையும் பெற்றவர். பாண்டவர்கள் தம் முன்னோரின் வழியைப் பின்பற்றி இயன்றவரை தங்கள் கடமையைச் செய்து தெய்வாதீனமாக மரணமடைந்தாலும் அம்மரணம் சிறந்ததாகவே கருதப்படும். மன்னர்களின் தர்மம் போர் செய்வதா? அல்லது போரை விட்டு ஓடிவிடுவதா? என்பதைக் கூறு. கூத்திரிய தர்மத்தை யோசித்து நீ எதைக் கூறினாலும் நான் அதைக் கேட்கத் தயாராக உள்ளேன். சஞ்ஜயா! நீ முதலில் பிராமணன் முதலிய நான்கு வர்ணத்தின் கர்மங்களைப் பார். பிராமணன் வேதம் பயிலுதல், தானம் செய்தல், தீர்த்த யாத்திரை செய்தல், கற்பித்தல், யாகம் செய்தல், செய்வித்தல், சாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்பட்ட தானத்தை ஏற்றல் ஆகியவற்றைக் கர்மமாக உடையவன் கூத்திரியன் கல்வி பயில வேண்டும். யக்கும் தானம் செய்ய வேண்டும். யாரிடம் இருந்தும் எதையும் யாசிக்கக் கூடாது. யக்கும் செய்வதும் கற்பித்தலும் செய்யக்கூடாது. கூத்திரிய தர்மத்தின்படி கவனமாக மக்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும்; தானம் அளிக்க வேண்டும். யாகம் செய்ய வேண்டும். வேதங்களைப் பயின்றே திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும். புண்ணிய கர்மங்களைக் கடைப்பிடித்து, கூத்திரிய தர்மத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

வைசியன் கல்வி பயின்று, விவசாயம், கோரசை, வியாபாரத்தின் மூலம் செல்வம் சேர்த்தல் இவற்றைச் செய்து, பிராமணர்களும், கூடித்திரியர்களும் விரும்பியதை நிறைவேற்ற வேண்டும். சூத்திரர்கள் பிராமணர்களுக்குச் சேவையும் வந்தனமும் செய்ய வேண்டும். அவனுக்கு யாகம் மறுக்கப்பட்டுள்ளது. அவன் எப்போதும் சோம்பலின்றி உழைத்துத் தன் நன்மைக்கான தர்மத்தைச் செய்ய வேண்டும். மன்னன் இவ்வரணங்கள் அனைத்தையும் பரிபாலித்து அவரவர் தர்மத்தில் ஈடுபடுத்த வேண்டும். சுகபோகத்தில் பற்றுக் கொள்ளாமல் பிரஜைகளிடம் சமமாக நடந்து கொள்ள வேண்டும்.

குருரமான ஒருவன் மற்றவன் செல்வத்தைப் பேராசையால் அபகரிக்க விரும்பினால், மற்றவரைத் துன்புறுத்த படை திரட்டினால் மன்னர்களிடையே போர் ஏற்படுகிறது. இப்போருக்காகவே கவசம், வில், அஸ்திர, சஸ்திரங்கள் இந்திரனால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. மற்றவரின் செல்வத்தை அபகரிக்கும் கொள்ளையர்களை வதைப்பதற்காகவே இவை ஏற்படுத்தப்பட்டன. மன்னர்கள் கொள்ளையர்களை வதைப்பதால் புண்ணியம் அடைகிறார்கள். கௌரவர்களில் இந்த கொள்ளையடிக்கும் புத்தி தீவிர ரூபத்தில் வெளிப்பட்டுவிட்டது. பழமையான ராஜ தர்மத்தைப் பார்க்காமல், பாண்டவர்கள் தர்ம வழியில் பெற்ற தந்தை வழி ராஜ்யத்தைக் கௌரவர்கள் அபகரிக்கத் தயாராகிவிட்டார்கள். திருடன் மறைந்து வந்து கொள்ளையடிக்கலாம். எதிரில் வந்தும் திருடலாம். இரண்டு நிந்தைக்குரியதே. துரியோதனனுக்கும், திருடன்-கொள்ளையனுக்கும் என்ன வித்தியாசம் உள்ளது? பேராசையால் பாண்டவர்களின் ராஜ்யத்தை அபகரிப்பது தர்மம் என்று கருதுகிறான். பாண்டவர்களுடைய ராஜ்யம் சூதில் அடமானமாக வைக்கப்பட்டது. இந்த ராஜ்யத்தைப் பெறப் போரிட்டு மரணமடைந்தாலும் அதுவும் எங்களுக்குப் புகழுக்குரியதே. முன்னோர்களின் ராஜ்யம் வென்ற ராஜ்யங்களை விடச் சிறந்தது. நீ மன்னர்களின் சபையில் இருந்த பழைய தர்மத்தை கௌரவர்களிடம் எடுத்துச் சொல்.

சஞ்ஜயா! நிறைந்த சபையில் கௌரவர்கள் பாண்டவர்களுக்குச் செய்த பாவ காரியத்தை யோசித்துப் பார். சீலமும், நன்னடத்தையும் கொண்ட திரௌபதி ரஜஸ்வலையாக சபையில் அழைத்து வரப்பட்டாள். பீஷ்மர் முதலிய யாரும் அச்சமயம் துச்சாதனனைத் தடுத்து அவளைக் காப்பாற்றவில்லை. அவன் சபையின் நடுவில் மாமனார்களின் முன்னிலையில் அவளை இழுத்துக் கொண்டு வந்தான். விதுரர் ஒருவர் மட்டுமே தன்னுடைய கர்மத்தை நினைத்து துரியோதனனின் அநியாயத்தை எதிர்த்தார். தேரோட்டி கர்ணன் அவளிடம் வேறு யாரையாவது கணவனாக வரித்துக் கொள் என்று கூறினான். அக்கடுமையான சொல் அர்ஜுனனின் இதயத்தில் புதைந்துவிட்டது.

சகுனி சூதாட்டத்தில் யுதிஷ்டிரரிடம் திரௌபதியைப் பணயமாக வைத்து ஆடுமாறு போக்கிரித்தனமாகப் பேசினான்.

சஞ்ஜயா! சூதாட்ட சமயத்தில் எத்தனை நிபந்தனைக்குரிய சொற்கள் எவ்வாறு கூறப்பட்டன என்பது அனைத்தும் உனக்குத் தெரியும். ஆனாலும் கெட்டுப்போன காரியத்தைச் சரி செய்வதற்காக நான் ஹஸ்தினாபுரம் செல்ல விரும்புகிறேன். நான் பாண்டவர்களோடு கௌரவர்களைச் சமாதானம் செய்துவிட்டால் என் மூலம் பரமபவித்திரமானதும், பெரும் உன்னதமானதும் ஆன காரியம் நிறைவேறிவிடும். நான் அங்கு சென்று சுக்ரநீதியின்படி தர்ம அர்த்தம் நிறைந்த விஷயங்களை, இம்சை குணத்தை அழிப்பதற்கான சொற்களை எடுத்துரைப்பேன். துரியோதனன் என் பேச்சைக் கேட்பானா? கௌரவர்கள் எனக்கு மதிப்பளிப்பார்களா? சஞ்ஜயா! அவ்வாறு நேராவிடில் பீமன், அர்ஜுனன் மூலம் திருதராஷ்டிரர் புதல்வர்கள் பொசுங்கிப் போவார்கள்.

துரியோதனன் குரோதமயமான பெரும் மரத்தைப் போன்றவன். கர்ணன் அதன் தண்டு, சகுனி கிளை; துச்சாதனன் மலரும் காயும் ஆவான் அஞ்ஞானியான திருதராஷ்டிரரே இதன் வேராவார். யுதிஷ்டிரர் தர்ம மயமான பெரிய மரமாவார்; அர்ஜுனன் அதன் தண்டு; பீமசேனன் கிளை; நகுல சகதேவர்கள் பழமும், மலருமாவர். நானும், வேதமும், பிராமணர்களுமே இம்மரத்தின் வேராவோம். சஞ்ஜயா! திருதராஷ்டிரர் புதல்வர்கள் கொடியைப் போன்றவர்கள். பாண்டவர்கள் சால மரத்தைப் போன்றவர்கள். எந்தக் கொடியும் பெரிய மரத்தைச் சாராமல் வளருவதில்லை. குந்தியின் புதல்வர்கள் திருதராஷ்டிரருக்குச் சேவை செய்யவும் தயாராக உள்ளனர். போருக்கும் தயாராக உள்ளனர். திருதராஷ்டிரருடைய கடமை எதுவோ அதை அவர் செய்யட்டும். தர்ம வழியில் செல்லும் பாண்டவர்கள் அமைதிக்கும் தயார். போருக்கும் தயார். இந்த இரு நிலைகளையும் புரிந்து கொண்டு உன் மன்னனிடம் ஏற்ற சொற்களைக் கூறு” என மிக நீண்ட உரையினை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சபையில் சஞ்ஜயனிடத்தில் நிகழ்த்துகிறார். தான் கௌரவர்களிடம் தூதுவராக வர இருப்பதைத் தெரிவித்து, கௌரவர்கள் தன்னை மதிப்புடன் நடத்தி தங்கள் நன்மையைத் தேடிக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் குறிப்பாகக் கூறி முடிக்கிறார்.

5.7 யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைத் தங்கள் சார்பாகக் கௌரவரிடம் செல்ல வேண்டதல்

சஞ்ஜயன் சென்ற பிறகு யுதிஷ்டிரர், சகோதரர் மற்றும் மன்னர்களோடு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் சென்று, “ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! உங்கள் நண்பர்களான

எங்களுக்கு உதவும் சரியான சந்தர்ப்பம் வந்துள்ளது. உங்களையே சரணடைந்து நாங்கள் கவலையின்றி உள்ளோம். இந்தப்பெரும் பயத்திலிருந்து எங்களைக் காக்க வேண்டும்” என்று வேண்டினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், யுதிஷ்டிரரிடம், “தங்கள் சேவைக்கு நான் எப்போதும் தயாராக உள்ளேன். நீங்கள் விரும்புவதைக் கூறுங்கள். நான் அதை நிச்சயம் நிறைவேற்றுவேன்” என்றார். யுதிஷ்டிரர் “சஞ்ஜயன் கூறியது அனைத்தும் திருதராஷ்டிரரின் கருத்தேயாகும். திருதராஷ்டிரர் ராஜ்யத்தின் மீது பேராசை கொண்டுள்ளார். அவர் தன் வாக்கைக் காப்பாற்றுவார் என்றெண்ணிய நாங்கள் 12 வருடங்கள் வனவாசமும் ஓராண்டு அஞ்ஞாத வாசமும் மேற்கொண்டோம். நாங்கள் எங்கள் சபதத்தை நிறைவேற்றிவிட்டோம். ஆனால் திருதராஷ்டிரர் அதை மீறித் தன் புதல்வன் துரியோதனன் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற நினைக்கிறார்.

கோவிந்தா! நான் எங்கள் ஐவருடைய வாழ்க்கைக்கும் ஐந்து கிராமங்களை மட்டும் கொடுக்குமாறு கேட்டேன். அதையும் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இவ்வுலகில் செல்வம் இல்லாதவரை யாரும் விரும்புவதில்லை. நான் என் தாய் நண்பர்களைக் கூடக் காப்பாற்ற முடியவில்லை. உலகில் செல்வம் பெற்றவனே உயிர் வாழ முடியும். மதுகுதனா! நான் எவ்வாறு ராஜ்யத்தை இழந்தேன்; எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டேன் என்ற அனைத்தையும் தாங்கள் அறிவீர்கள். இந்த விஷயத்தில் சமாதானத்தோடு ராஜ்யத்தைச் சமமாகப் பங்கிடுவதையே நான் முதலில் விரும்புகிறேன். அமைதிக்கு வழியில்லை என்றால் மட்டுமே போரில் ஈடுபட வேண்டும். ஏன் எனில் போரில் உறவினர்களைக் கொன்ற பிறகு எவ்வாறு மகிழ்ச்சியாக வாழ முடியும்? ஆனால் கூடித்திரியர்களுக்குப் போரே தர்மமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. போரில் இருவருக்கு வெற்றியோ, தோல்வியோ கிடைப்பதில்லை. தோல்வி மரணத்திற்கு இணையானது. வெற்றி பெற்றால் போரில் புதல்வர்களையும், சகோதரர்களையும் இழக்க வேண்டியுள்ளது. ஆதலால் நாங்கள் ராஜ்யத்தைத் தியாகம் செய்யவும் விரும்பவில்லை. குலத்தின் அழிவையும் விரும்பவில்லை. பணியைத் தெரிவிப்பதால் அமைதி ஏற்படும் என்றால் அதுவே சிறந்ததாகும். இச்சமயத்தில் தாங்கள் எங்களுக்கு உசிதமானதைக் கூறுங்கள். இந்நேரத்தில் நாங்கள் உங்களிடம் மட்டுமே ஆலோசனை கேட்க முடியும்” என்று கூறினார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இருபக்கத்திலும் சமாதானம் ஏற்படவும், அதேசமயம் பாண்டவர்களின் நன்மைக்காகவும் முயற்சி செய்வதாகத் தெரிவித்தார். யுதிஷ்டிரர் கௌரவ தேசத்தில் அனைத்து மன்னர்களும் கூடியிருந்த நிலையில் துரியோதனனால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு ஏதாவது தீங்கு விளைவிக்கப்படுமோ என அஞ்சுகிறார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தனக்கு யாரும்

தீங்கு விளைவிக்க முடியாது எனத் தெரிவிக்கிறார். ஆனால் தான் செல்லும் காரியமான அமைதி நிலவுதல் என்பது நிறைவேற்றவில்லை என்றாலும் யுத்தத்திற்கான பழி நம்மைச் சேராது என்றும் கூறுகிறார். பிறகு யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம், எங்களது நன்மைக்கான விஷயங்களை, தர்மத்தோடு கூடிய, யுக்தி உடைய விஷயங்கள் அனைத்தையும் மென்மையாகவோ, கடுமையாகவோ எடுத்துரையுங்கள் என்று வேண்டினார்.

5.8 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் போருக்கு ஆயத்தமாகுமாறு யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தல்

யுதிஷ்டிரரின் நீண்ட பேச்சைக் கேட்ட பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உரைக்கலானார், “மன்னா! நான் சஞ்ஜயன் பேச்சையும் உங்கள் பேச்சையும் கேட்டேன். கௌரவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தையும் அறிவேன். உங்களுடைய அறிவு தர்மத்தில் உள்ளது. அவர்களோ பகைமையை விரும்புகிறார்கள். தாங்கள் போரின்றி கிடைப்பதையே அதிகம் என்று கருதுகிறீர்கள். ஆனால் இது கூடித்திரியர்களுக்கேற்றதல்ல. கூடித்திரியன் பிச்சை எடுக்கக்கூடாது என்பது சான்றோர்கள் கூற்று. ஒன்று அவன் போரில் வெற்றி பெற வேண்டும். அல்லது உயிரை விட வேண்டும் என்றே கடவுள் சனாதனக் கடமையை நிர்ணயித்துள்ளார். பெரும் பேராசைக்காரர்களான கௌரவர்கள் ஏராளமான மன்னர்களைத் துணைக்குச் சேர்த்து அவர்களிடம் நட்பை வளர்த்துள்ளனர். பீஷ்மர், துரோணர் முதலியோரும் அவர்கள் பக்கம் இருப்பதால் தங்களைப் பெரும்பலசாலிகளாகக் கருதுகிறார்கள். மன்னா! தங்களுக்கும் அவர்களுக்கும் இடையில் அமைதியை நிலைநாட்டும் உபாயம் எதுவும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

திருதராஷ்டிரர் புதல்வர்கள் தங்களுடன் அருள் காட்டியோ, பலமற்றவர்களாக நினைத்தோ, தர்மத்தை எண்ணியோ, உங்கள் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவார்கள் என்று கருதாதீர்கள். நீங்கள் கௌபீனம் தரித்து வனவாசத்தில் கஷ்டப்பட்டபோதும் அவர்கள் பச்சாதாப்படவில்லை. அனைவருக்கும் முன்னால் சூதாட்டத்தில் தோற்கச் செய்ததற்காக வெட்கப்படவில்லை. அத்தகைய தீயவனான துரியோதனனிடம் தாங்கள் அன்பு காட்ட வேண்டாம். அவர்கள் தங்களால் வதைக்கப்பட வேண்டியவர்கள். துரியோதனன் “இப்போது பாண்டவர்களிடம் வெறும் பெயரும், கோத்திரமும் மட்டுமே உள்ளது. அதுவும் என்னால் அழிக்கப்படும்” என்று கூறியுள்ளான். துரியோதனன் சூதாட்ட சமயத்தில் மகாராணி திரௌபதிக்கு இழைத்ததை எண்ணுங்கள்; பசு என்று பலமுறை திரௌபதியை அழைத்தான். பயங்கர கோபம் கொண்ட உங்கள் சகோதரர்களை அச்சமயம்

தாங்கள் தடுத்துவிட்டீர்கள். அவர்கள் தர்மத்தால் கட்டுண்டதால் அமைதியாக இருந்தனர். தங்களைக் காட்டுக்கு அனுப்பியபோது துரியோதனனை அனைவரும் நிந்தித்தனர். மன்னா! நல்ல குலத்துதித்தவனுக்கு நிந்தையை விட வதமே ஏற்றதாகும். அனைவராலும் நிந்திக்கப்பட்ட துரியோதனன் அப்போதே மரணமடைந்தவனாகிறான் மரணமுற்றவனை வதைப்பது எளிய காரியமே,

மன்னா! துரியோதனன் தொடர்பாக பலர் மனதில் சங்கடங்கள் உள்ளன. அவன் நல்லவனா அல்லது கெட்டவனா என்ற ஐயம் உள்ளது. அதனை நான் அங்கு சென்று விலக்கிவிடுவேன். நான் கௌரவர் சபையில் தங்களுடைய குணங்களை எடுத்துக் கூறுவேன். துரியோதனனின் குற்றங்களை விளக்குவேன். இதனால் யுதிஷ்டிரர் தர்மாத்மா, சத்தியவாதி என்பதையும் துரியோதனன் துராத்மா என்பதையும் அறிவார்கள். அனைவர் முன்னும் துரியோதனனை நிந்தனை செய்வேன். அமைதிக்கான அனைத்து முயற்சிகளையும் மேற்கொள்வேன். கௌரவர்கள் யுத்த ஏற்பாடுகளை அறிந்து, கேட்டுத் தங்களுடைய வெற்றிக்காக மறுபடியும் இங்கு வந்துவிடுவேன். நான் பகைவர்களோடு உறுதியாகப் போர் நிகழும் என்றே கருதுகிறேன். ஏன் எனில் போருக்கான சகுனங்களே தோன்றுகின்றன. நீங்கள் போருக்கான எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்து, போருக்குத் தேவையான பொருட்களைச் சேகரித்து அனைத்தையும் தயார் நிலையில் வையுங்கள். தங்களுடைய செழுமையான ராஜ்யலஷ்மியை துரியோதனன் உயிருடன் இருக்கும் வரை திருப்பித் தரமாட்டான் என்றே உறுதியாக நினையுங்கள்” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறினார்.

5.9 பீமசேனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கூறுதல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் போருக்கு ஆயத்தமாக இருக்கும்படி கூறியதைக் கேட்ட பீமசேனன் பகவானிடம் கூறலானார். மதுசூதனா! தாங்கள் எங்களுக்கிடையே அமைதி ஏற்படுவதற்குரிய சொற்களையே பேசுங்கள். போர் விஷயத்தைக் கூறாதீர்கள். துரியோதனன் பொறுமையற்றவன். கொடுமையான இதயம் உடையவன். மற்றவரை நிந்திப்பவன். நல்வழிக்குக் கொண்டு வருவதற்குத் தகுதியற்றவன். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! இறப்பதற்கும் அவன் தயாரானவன். ஆனால் பணிந்து போகமாட்டான். பிடிவாதத்தை விடமாட்டான். முன்பு நாங்களும் கௌரவர்களும் ஒன்றாக வாழ்ந்தோம். ஆனால் பரத வம்சத்தினர் அனைவரும் துரியோதனனுடைய கோபத் தீயில் எரியப் போகிறார்கள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! கைகேய வம்சத்திலும், பலீக வம்சம், விதேக குலம்,

சுந்தரவம்சம், முகுடவம்சம் முதலிய குலங்களில் தோன்றிய பதினெட்டு மன்னர்கள் குல அழிவிற்குக் காரணமாக இருந்துள்ளனர். அவர்களைப்போல துரியோதனனும் குருகுலத்தின் அழிவிற்குக் காரணமாகத் தோன்றியுள்ளான். தேவா! தாங்கள் அவனிடம் எதையும் இனிய சொற்களால் மென்மையாக, மெல்ல, மெல்லக் கூறுங்கள். நாங்கள் அனைவரும் பணிவோடு துரியோதனனைப் பின்பற்றுவோம். ஆனால் எங்களைக் காரணமாகக் கொண்டு பரத வம்சத்தினருக்கு அழிவு உண்டாக வேண்டாம். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! பீஷ்ம பிதாமகர், மற்ற அவையினரிடமும் எல்லாச் சகோதரர்களுடனும், துரியோதனன் சாந்தமாகும்படியும் பேசுங்கள். யுதிஷ்டிர மன்னரும், இரக்க மனம் கொண்ட அர்ஜுனனும் கூட போரை விரும்பவில்லை.” என அமைதியை விரும்பிப் பீமன் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானிடம் கூறினார்.

5.10 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பீமசேனனின் சொற்களைக் கேட்டுப் பீமனைப் போரில் ஈடுபடத் தூண்டதல்

பீமசேனன் இதுவரை பேசாத மென்மையான சொற்களைப் பேசக் கேட்ட பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சிரித்தார். தீயில் குளிர்ச்சி தோன்றியதைப் போலப் பீமனிடம் பணிவு தோன்றியிருந்தது. இதை யோசித்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பீமசேனனைத் தூண்டுவது போல் பேசலானார். “பீமா! நீ இதுவரை துரியோதனனை அழிக்க எண்ணிப் போரை விரும்பினாய். இரவில் தூக்கத்தை இழந்தாய். எப்போதும் கோபமாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தாய். தனிமையில் அமர்ந்து பெருமூச்சு விட்டாய். பித்தனைப்போல் நடந்து கொண்டாய். உன் சகோதரர்களுடன் எப்போதும் மகிழ்ந்திருக்கவில்லை. தனிமையில் அமர்ந்து காலத்தைக் கழித்தாய் உன்னுடைய கோபத்தின் வெளிப்பாட்டை பலமுறை நான் பார்த்துள்ளேன். துரியோதனனின் உயிரை வாங்குவதாகப் பலமுறை சபதம் செய்துள்ளாய். இத்தகைய வீரனான நீ இன்று அமைதியை நாடுவது வியப்பாக உள்ளது. நீ காணும் அபசகுனங்களால் இன்று நீ அமைதியை விரும்புகிறாய். உன் இதயம் நடுங்குகிறது. மனம் தளர்ச்சியுறுகிறது. உன்னுடைய கால்கள் மடிந்துவிட்டது போல ஆகிவிட்டன. எனவே நீ அமைதியை விரும்புகிறாய் போலும், பீமா! மனிதனின் உள்ளம் எப்போதும் ஒரே முடிவில் உறுதியாக இருப்பதில்லை என்று கூறுகிறார்கள். உன்னுடைய அறிவு இப்போது மாறி பாண்டவர்களுக்குக் கவலையை ஏற்படுத்துகிறது.

பீமா! நீ கூறிய விஷயம் ஒருபோதும் உனக்குத் தகுந்தது அல்ல. மலை நடப்பது எவ்வளவு ஆச்சரியமோ அதைப்போல நீ கூறிய இந்த அமைதிக்கான விருப்பம் என்னை மிகுந்த ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்துகிறது. நீ உன் தர்மங்களையும், பிறந்துள்ள குலத்தையும் நினைத்து நிமிர்ந்து நில்.

வீரமுடையவனே! துயரப்படாதே. கூத்திரியனுக்குரிய கடமையில் உறுதியாக இரு. உன்னுடைய உள்ளத்தில் தோன்றிய விஷயம் உன் போன்ற வீரனுக்குத் தகுந்ததல்ல. ஏன் எனில் கூத்திரியன் தன் வீரத்தால் பெற்றதையே தனக்குரியதாகப் பயன்படுத்துகிறான்” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பீமனிடம் கூறினார்.

5.11 ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு பதிலளித்துப் பீமசேனன் கூறுதல்

வாசுதேவ ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இவ்வாறு கூறியதும், பீமசேனன் வேகமாக ஓடலானார். பிறகு மெல்லப் பேசலானார். “அச்சுதா! நான் செய்ய விரும்புவது வேறு. எனக்குப் போரில் விருப்பமுண்டு என்பதைத் தாங்கள் அறிவீர்கள். அல்லது தாங்கள் நன்றாக அறியவில்லை போலும். ஆதலால் பொருத்தமற்ற சொற்களால் என்னை ஆட்சேபிக்கிறார்கள். தங்கள் சொற்களால் நான் வேதனையடைந்துள்ளேன். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! இந்தப் புவியும், சொர்க்கமும் திடீரென்று கோபித்து பரஸ்பரம் மோதிக்கொண்டால் நான் என் கைகளால் தடுக்க முடியும். என் புஜ பலத்தைப் பாருங்கள். என்னுடைய பிடிக்குள் வருபவனை, இமயமலை, பெருங்கடல், இந்திரன் இம்மூவரின் முழு சக்தியாலும் காப்பாற்ற முடியாது. இந்த கூத்திரியர்கள் அனைவரையும் கால்களால் மிதித்துக் கசக்கி விடுவேன். நான் மன்னர்களை எவ்வாறு வென்றேன் என்பதைத் தாங்கள் அறிவீர்கள். பழுத்த காயத்தைக் கத்தியால் கீறுவதைப்போல் தாங்கள் கடுமையான சொற்களால் என்னை ஏன் அவமதிக்கிறீர்கள்? மதுசூதனா? நான் பயத்தினால் அமைதியைப் பிரஸ்தாபிக்கவில்லை. நட்பினால் மட்டுமே அமைதியை விரும்புகிறேன். இரக்கம் காரணமாக எல்லாத் துயரங்களையும் சகித்துக் கொள்ளத் தயாராக உள்ளேன். எங்களால் பரத வம்சம் அழிய வேண்டாம் என்று விரும்புகிறேன்” என்று தான் அமைதியை விரும்பும் காரணத்தைப் பகவானிடம் எடுத்துரைத்தார்.

5.12 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பீமசேனனுக்கு ஆறுதல் அளித்தல்

பீமசேனனின் சொற்களைக் கேட்டுப் பகவான் கூறலானார். பீமா! உன்னுடைய உள்ளக்கருத்தை அறிவதற்காக அன்போடு இந்த விஷயங்களைக் கூறினேன். உன்னை ஆட்சேபிப்பதற்காக எதையும் கூறவில்லை. நான் உன்னுடைய மகிமையையும், பராக்கிரமத்தையும் நன்கு அறிவேன். உன்னுடைய மிகப்பெரிய வீரச்செயல்களையும் நான் அறிவேன். நான் உன்னை அவமதிப்பு செய்யவில்லை. நீ உன்னிடம் உள்ளதாகக்

கூறிய நற்குணங்களைக் காட்டிலும் ஆயிரம் மடங்கு நற்குணங்கள் உன்னிடம் நிரம்பியுள்ளன. பீமசேனா! நீ மதிப்புடைய, கௌரவமான குலத்தில் பிறந்துள்ளாய். தேவ தர்மமும் மனித தர்மமும் சில சமயம் மனிதனின் காரிய சித்திக்கும், சில சமயம் அழிவிற்கும் காரணமாகிறது. நன்றாக யோசித்து முடிவெடுத்த உத்தம நீதியுடைய, நியாயமாகச் சம்பாதித்த மனித புருஷார்த்தத்தால் செய்யப்படக்கூடிய கர்மங்கள் கூட தெய்வாதீனமாகத் தடைப்பட்டு விடுகின்றன. அவற்றின் வெற்றியில் தடை ஏற்படுகிறது. மனிதன் தெய்வத்தால் மட்டுமே வாழ்க்கை நிர்வாகம் நடைபெற முடியாது என யோசித்து அவன் கர்மத்தில் ஈடுபட வேண்டும். பிறகு பிராப்தம், புருஷார்த்தம் இரண்டின் தொடர்பால் பலன் கிடைக்கிறது. பலன் கிடைக்காவிடிலும் துயரம் அடைவதில்லை. பலன் கிடைத்துவிட்டாலும் மகிழ்ச்சியடைவதில்லை.

பீமசேனா! போரில் நிச்சயம் வெற்றி கிடைக்கும் என்று கூற முடியாது. விதிப்படி விபரீத சம்பவம் நிகழ்ந்தாலும், மனோபாவம் மாறினாலும் தன் உற்சாகத்தை விடக்கூடாது; கவலையும், துயரமும் கொள்ளக்கூடாது என்பதை நான் உனக்குக் கூறுகிறேன். பாண்டவா! நாளைக் காலை திருதராஷ்டிரரிடம் சென்று உங்கள் விருப்பம் தடைபடாமல், இரு பக்கத்தினருக்கும் சமாதானம் ஏற்படுத்த முயற்சி செய்வேன். ஒருக்கால் அவர்கள் சமாதானத்தை ஏற்றுக் கொண்டால் எனக்குக் குறைவற்ற புகழ் கிடைக்கும். உங்களுடைய விருப்பமும் நிறைவேறும். கௌரவர்களுக்கும் மிகுந்த நன்மை உண்டாகும். கௌரவர்கள் சமாதான விஷயத்தைத் திரஸ்கரித்தால் இங்கு போர்தான் நிகழும். பீமசேனா! இந்தப் போரில் முழுப் பொறுப்பும் உன் மீதே வைக்கப்படும். அர்ஜுனனும் இந்த பாரத்தைத் தரிப்பான். மற்றவர்களுடைய பாரத்தையும் நீங்களே சுமக்க வேண்டும். அர்ஜுனனின் விருப்பப்படி போரில் நான் அவனுக்குச் சாரதியாவேன்.

நான் போர் நடப்பதை விரும்பவில்லை என்று நீ நினைக்காதே. அதனால்தான் நீ அமைதிக்காகப் பிரஸ்தாபித்ததும் உன்னுடைய கருத்து மாறிவிட்டதோ என்ற ஐயம் தோன்றியது. எனவே தான் நான் சிறிது கடினமான சொற்களால் உன்னுடைய வீரத்தைத் தூண்டிவிட்டேன்” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பீமனிடம் கூறினார்.

5.13 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனன் உரையாடல்

இதன்பின் அர்ஜுனன் பேசலானார். “ஐனார்த்தனா! நான் கூற விரும்பியது அனைத்தையும் யுதிஷ்டிர மன்னர் கூறிவிட்டார். சமாதானம்

செய்விக்கும் காரியம் சுலபமானதாகத் தெரியவில்லை. தாங்கள் வீரம் பலன்றதெனக் கருதுகிறீர்கள். ஏன் எனில் பூர்வஜென்மப் பலன் இன்றி வீரம் மட்டுமே வெற்றியைத் தேடித் தருவதில்லை. தாங்கள் பகைவரோடு எங்களது சமாதானத்திற்கான முயற்சியைச் செய்யுங்கள். ஒன்று சமாதானம் ஏற்பட்டும். அல்லது தாங்கள் எதைச் செய்ய விரும்புகிறீர்களோ அது நடக்கட்டும்.

யுதிஷ்டிரரின் செல்வத்தின் சிறப்பைத் துரியோதனனால் சகித்துக் கொள்ள முடியவில்லை. போர் செய்து கைப்பற்றும் வீரம் அவனிடத்தில் இல்லை. எனவே கபடமாக சூதைக் கொண்டு செல்வத்தை அபகரித்துவிட்டான். சூதோ, போரோ, அழைக்கப்பட்டால் கூடித்திரியன் எவ்வாறு பின்வாங்க முடியும்? அதர்மமாக சூதுப்போரில் தோற்கடிக்கப்பட்டு நாங்கள் அநியாயமாகக் காட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டோம். இவை அனைத்தையும் நினைத்து நான் துரியோதனனை வதம் செய்யத் தீர்மானித்துவிட்டேன். கௌரவர்களுடைய வதமே சிறந்ததென்று நீங்கள் கருதினால் அது விரைவில் செய்யப்பட்டும் அவன் திரௌபதிக்கு அளித்த பெரும் குற்றத்தை நாங்கள் பொறுத்துக் கொண்டோம். அந்த துரியோதனன் இப்போது ராஜ்யத்தை திருப்பியளிப்பான் என்று நான் நினைக்கவில்லை. அவனுடன் சமாதானம் பேசுவது தரிசு நிலத்தில் விதைப்பதுபோல் வீணானது. தாங்கள் இப்போது எதைச் செய்ய விரும்புகிறீர்களோ அதை விரைவில் செய்யுங்கள்” என்று அர்ஜுனன் கூறினார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனுக்குப் பதிலளித்தார். “பாண்டு குமாரா! நீ கூறுவதையே நான் செய்வேன். அமைதியோ, யுத்தமோ இவற்றில் ஒன்றை நடத்தி வைக்கும் பொறுப்பு என்னிடம் வந்துள்ளது. நல்ல வயலாக இருந்தாலும் மழையின்றி நல்ல விளைச்சல் கிடைக்காது. உழுது நீர்பாய்ச்சி விதைக்கப்பட்ட நிலம் கூட தெய்வாதீனமாக வறண்டு விடுகிறது. அமைதிக்காக நான் அதிக முயற்சி செய்வேன். ஆனால் விதியை மாற்ற என்னால் முடியாது. தீய அறிவுடைய துரியோதனன் தர்மம், லோகத்திற்கு எதிரானவற்றைச் செய்கிறான். அவனுடைய மந்திரிகள் கர்ணன், சகுனி, துச்சாதனன் அவனைத் தீமைக்குத் தூண்டி விடுகின்றனர். உற்றார், உறவினரோடு கொல்லப்படுவானே தவிர துரியோதனன் ராஜ்யத்தை அளித்து சமாதானத்தை ஏற்க மாட்டான். யுதிஷ்டிரரும் ராஜ்யத்தை விட விரும்பவில்லை. யுதிஷ்டிரர் பணிவுடன் ஐந்து கிராமங்களை மட்டுமே கேட்டாலும் அதை துரியோதனனிடம் கூறுவது சரியல்ல என்று நான் நினைக்கிறேன். ஏன் எனில் அவன் எதையும் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டான். இளம் வயது முதல் உங்களைக் கஷ்டப்படுத்தி, யுதிஷ்டிரரின் செல்வத்தைக்

கண்டு பொறாமைப்பட்டு, அதை அபகரித்தவன் வதைக்கப்பட வேண்டியவன். நான் யுதிஷ்டிரருக்கு நன்மை செய்ய விரும்புவதை அவன் அறிவான். என்னை உன்னிடமிருந்து பிரிக்க பலமுறை முயற்சித்தான். துரியோதனனைப் பற்றி அனைத்தும் அறிந்து இன்று என்னை ஏன் நீ சந்தேகப்படுகிறாய்? தெய்வத்தின் சட்டத்தை மீற முடியாது என்பதை நீ அறிவாய். பிறகு எப்படி சமாதானம் உண்டாகும்? அந்த நம்பிக்கை எனக்கு இல்லை. ஆனாலும் நான் முயற்சி செய்வேன். துரியோதனன் விராட தேசத்தை நோக்கி வந்த வழியில் பீஷ்மர் பாண்டவர்களுக்கு ராஜ்யத்தை அளித்துவிடு என்று யாசித்தார். அவன் அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. நான் அங்கு சென்று முதலில் சமாதானத்தைப் பிரஸ்தாபித்துப்பின் அவனுக்குத் தண்டனை அளிப்பது பற்றி யோசிப்பேன்” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறினார்.

5.14 ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் நகுல சகதேவர் கூறியவை

அதன்பிறகு நகுலனும் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானிடம் பேசினார். “மாதவா! யுதிஷ்டிரர், பீமன், அர்ஜுனன் அனைவரும் தம் கருத்தைத் தெரிவித்தனர். உங்களுடைய கருத்தையும் எடுத்துரைத்தீர்கள். எதிரணியினரின் கருத்தை அறிந்து சமயத்திற்கேற்ப தாங்கள் சரி என்று கருதுவதைச் செய்யுங்கள். கேசவா! பல்வேறு காரணங்களுக்கேற்ப மனிதர்களின் கருத்துக்களும் மாறுகின்றன. சிலசமயம் நினைப்பது ஒன்றாகவும், நடப்பது வேறாகவும் இருக்கிறது. நாங்கள் காட்டில் வசித்தபோது ராஜ்யத்தைப் பெறுவது குறித்து இவ்வளவு தீவிரமாகச் சிந்திக்கவில்லை. அஞ்ஞாத வாசகாலத்தில் ராஜ்யத்தைப் பெறும் முனைப்பு தீவிரமானது. இப்போது ஏழு அக்ஷௌஹிணி சேனைகளும் திரண்டுள்ளன. பலவீர புருஷர்களின் துணையும் கிடைத்துள்ளது. முட்டாள் துரியோதனன் மனக்கவலை கொள்ளாதவாறு முதலில் அமைதியைப் பிரஸ்தாபித்துப்பின் போர் பற்றிப் பேசுங்கள். பாண்டவர்களுடன், நீங்களும் மற்ற வீரமுடைய மன்னர்களும் இருக்கும் படையை யார் வெல்ல முடியும்? விதுரர், பீஷ்மர் முதலியோர் உங்களுடைய நன்மை தரும் சொற்களை ஏற்றுக் கொள்ளுவார்கள். திருதராஷ்டிரரையும், துரியோதனனையும், அவன் மந்திரிகளையும் நல்வழிப்படுத்துவார்கள். விதுரருடன் சேர்ந்து கெட்டுப்போன காரியத்தை வெற்றிப் பாதைக்குத் தாங்கள் கொண்டு வாருங்கள்” என்று நகுலன் பகவானிடம் கூறினார்.

நகுலன் கூறியதற்கு மாறாக சஹதேவன் கூறினார். “ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! யுதிஷ்டிர மகாராஜா இங்கு கூறியது சனாதன தர்மமாகும். ஆனால் யுத்தம் நடந்தே ஆக வேண்டும். அதற்கான முயற்சிகளையே நீங்கள் செய்ய வேண்டும். இதுவே என் விருப்பம். கௌரவர்கள் எங்களோடு சமாதானத்தை

விரும்பினாலும் நீங்கள் போரையே வற்புறுத்துங்கள். வாசுதேவா! கௌரவர்கள் பாஞ்சால ராஜகுமாரியை அவள் சபைக்கு வரக்கூடாத நிலையில் இழுத்து வந்து அவமானப்படுத்தினார்கள். அதனை நான் மறக்கவில்லை. அந்தக் கோபம் என்னுள் இருக்கிறது. துரியோதனன் வதைக்கப்பட்டால் மட்டுமே அந்தக் கோபம் தீரும் யுதிஷ்டிரர், பீமன், அர்ஜுனன், நகுலர் அனைவரும் தர்மத்தைப் பின்பற்றினாலும், நான் தர்மத்தை விட்டுப் போரிடவே விரும்புகிறேன்” என்று உரைத்தார் சாத்யகியும் சஹதேவனின் போர் விருப்பத்தை ஆமோதித்தார். இதனைக் கேட்ட போர் வீரர்கள் போரை விரும்பிச் சிம்மநாதம் புரிந்தனர்.

5.15 திரௌபதி ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் தன் துயரத்தைத் தெரிவித்தல்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஆறுதல் அளித்தல்

யுதிஷ்டிரர் முதலிய பாண்டவர்கள் சஹதேவன் நீங்கலாக அமைதியை விரும்பிப் பேசியதைக் கேட்ட திரௌபதி மிகுந்த சோகமும், பயமும் கொண்டாள். துயரத்தோடு, கண்கலங்க, ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் தன் கருத்தை எடுத்துரைத்தாள். “மதுகுதனா! துரியோதனன் பாண்டவரை வஞ்சித்ததையும், சஞ்ஜயன் மூலம் திருதராஷ்டிரர் அறிவித்த செய்தியையும், யுதிஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடத்தில் தெரிவித்ததையும் தாங்கள் அறிவீர்கள். யுதிஷ்டிரர் கேட்டவாறு ஐந்து கிராமங்களைக் கொடுக்கவும் துரியோதனன் சம்மதிக்கவில்லை. நீங்கள் அங்கு சென்று துரியோதனன் ராஜ்யம் அளிக்காமல் சமாதானத்தை விரும்பினாலும் அதனை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது. கௌரவர்களிடம் எந்த நீதியும் பயன்படாது. நீங்கள் அவர்களுக்கு கிருபை செய்ய வேண்டாம். தன் வாழ்க்கையை காத்துக் கொள்ள விரும்புவன் சமாதானத்தால் அமைதியடையாத பகைவன் மீது தண்டத்தையே பிரயோகிக்க வேண்டும். தாங்கள் கௌரவர்களுக்கு தண்டனை அளிப்பதே உசிதமாகும். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! இதைச் செய்தால் உங்களுக்கும் புகழ் பெருகும். கூடித்திரிய சமுதாயமும் சுகமடையும்.

ஜனார்த்தனா! வதைக்கப்பட வேண்டாதவன் வதைக்கப்பட்டால் தோஷம் ஏற்படும். வதைக்கப்பட வேண்டியவன் வதம் செய்யப்படாவிட்டாலும் குற்றமே. ஜனார்த்தனா! தங்களிடம் நம்பிக்கை வைத்து ஒன்றைக் கூறுகிறேன். நான் இப்புவியில் இணையற்ற பெண் ஆவேன். துருபத மன்னரின் புதல்வி. யாக குண்டத்தில் இருந்து பிறந்தவள். த்ருஷ்டத்யுமனனின் சகோதரி. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகத் தங்களின் பிரியத்தைப் பெற்றவள். நல்ல குலத்தில் மணம் புரிந்துள்ளேன். தேஜஸ்வியான பாண்டவர்களின் பட்டத்தூராணி. ஐந்து மஹாரதி புதல்வர்களைப் பெற்ற தாய். அபிமன்யுவைப்

போல எனது புதல்வர்களும் தங்களுடைய மருமகன்களாவர். கேசவா! இவ்வளவு கௌரவமும், சௌபாக்கியமும் உடையவளாக இருந்தும் நான் பாண்டவர்கள் கண்முன்னே, தாங்கள் உயிரோடு இருக்கும்போதே கேசத்தைப் பற்றி இழுத்துச் சபைக்கு அழைத்துவரப்பட்டேன். அவமானப்படுத்தப்பட்டேன். துன்பப்படுத்தப்பட்டேன். கௌரவர்களின் பணிப் பெண்ணாகக் கூறப்பட்டேன். பாண்டவர்கள் அனைத்தையும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். கோபம் கொள்ளவில்லை; என்னை விடுவிக்க முயற்சி செய்யவில்லை அப்போதுதான் தங்களை மனதால் சிந்தித்து, என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டினேன். அச்சபையில் என் மாமனார் அளித்த வரத்தின்படி அவரிடம் பாண்டவர்களை அவர்களின் ஆயுதங்களோடு அடிமைத்தனத்தில் இருந்து விடுவிக்கும்படி வேண்டினேன். அவ்வாறே நடந்தது.

தாமரைக் கண்ணா! மாமனார்களான பீஷ்மர், திருதராஷ்டிரர் இருவர் முன்னிலையிலேயே பலவந்தமாகப் பணிப் பெண்ணாக்கப்பட்டேன். இந்நிலையில் துரியோதனன் ஒரு முகூர்த்தநேரம் உயிரோடு இருந்தாலும் அர்ஜுனனின் வில்லிற்கும், பீமனுடைய பலத்திற்கும் நிந்தை ஏற்பட்டும். என்மீது அருள் இருக்குமாயின் கௌரவர்களிடம் கோபம் கொள்ளுங்கள்” என்றாள். இவ்வாறு கூறிய திரௌபதி அழகும், கருமையும், ஒளியும் கொண்ட நீண்டும், சுருண்டும் இருந்த தன் கூந்தலை தன் இடதுகையில் ஏந்தினாள். பின் கூறலானாள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! பகைவர்களோடு சமாதானத்தை விரும்பித் தாங்கள் பேசும் போது, துச்சாதனன் கையால் பற்றி இழுக்கப்பட்ட இந்த கேசத்தை நினைவில் வையுங்கள். பீமனும் அர்ஜுனனும் கோழைகளாகி கௌரவர்களோடு சமாதானம் மேற்கொண்டாலும் முதியவரான என் தந்தை, தன் புதல்வர்களுடன் பகைவரோடு போர் புரிவார். என் ஐந்து வீர புதல்வர்களும் அபிமன்யுவின் தலைமையில் கௌரவர்களோடு போரிடுவர். துச்சாதனனுடைய கைகள் வெட்டப்பட்டுப் பூமியில் புரளுவதைக் காணவில்லை என்றால் என் இதயம் அமைதியடையாது. கொழுந்து விட்டு எரியும் அக்னியைப் போல கோபத்தை இதயத்தில் வைத்துக் கொண்டு என்னுடைய 13 ஆண்டுகள் கழிந்துவிட்டன. இன்று பீமசேனன் அமைதியை விரும்பிப் பேசிய பேச்சு என் இதயத்தை வெடிக்கச் செய்துவிட்டது. இன்று வீரரான அவர் சமாதானத்தை மறந்து தர்மத்தை மட்டுமே கவனத்தில் வைத்துள்ளார்” என்று கூறிய திரௌபதி நடுநடுங்கியபடி கன்னங்களில் கண்ணீர் பெருக விம்மி விம்மி அழலானாள்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவளுக்கு ஆறுதல் அளித்துப் பேசலானார். “கிருஷ்ணே! விரைவில் பரதவம்சப் பெண்கள் இவ்வாறு அழுவதைக் காணப் போகிறாய். பாண்டவர்களின் துணையோடு நீ விரும்பியவாறே செய்வேன். திருதராஷ்டிரர் புதல்வர்கள் என் பேச்சைக் கேட்காவிட்டால்

கொல்லப்பட்டு நாய்களுக்கும் நரிகளுக்கும் விருந்தாகப் போகிறார்கள். இமயமலை தன் இடத்திலிருந்து விலகலாம். பூமி நூற்றுக்கணக்கான துண்டுகளாகலாம். நட்சத்திரங்களோடு ஆகாயம் விழலாம். ஆனால் என் சொல் பொய்யாகாது. உன் கண்ணீரை நிறுத்து. உன்னுடைய பகைவர்கள் கொல்லப்பட்டு உன் கணவர்கள் ராஜ்ய லக்ஷ்மியைப் பெறுவதை விரைவில் காண்பாய்” என ஆறுதல் அளித்துச் சபதம் செய்தார்.

5.16 ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் அஸ்தினாபுரம் புறப்படுதல்;

பாண்டவர்கள் விடையளித்தல்

இதற்குப் பின் அர்ஜுனன், “பாண்டவர்கள் கௌரவர்களுக்கிடையில் மங்களமான அமைதிக்கான சொற்களைக் கூறுங்கள். நன்மைக்குரிய சொற்களைத் துரியோதனன் ஏற்காவிடில் காலத்தின் வாயில் செல்ல நேரிடும்” என்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் அதனை ஏற்றுக் கொண்டார்.

இரவு கழிந்து பொழுது புலர்ந்தது. கார்த்திகை மாதம் ரேவதி நட்சத்திரத்தில் ‘மைத்ர’ என்னும் முகூர்த்தம் உண்டானதும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன் யாத்திரையைத் தொடங்கினார். முன்னதாக ரிஷிகள் மங்கள பாடம் உரைக்க பிராமணர்கள் வாயால் இனிமையாக புண்யாக வாசனம் கேட்டபடி நீராடினார். பின் தூய அழகிய ஆடை அணிகலன்களை அணிந்து சந்தியாவந்தனம், சூரிய வந்தனம், அக்னி ஹோத்ரம் முதலியவற்றை நிறைவேற்றினார். பின் காளையின் முதுகைத் தொட்டுப் பிராமணர்களை வணங்கினார். அக்னியை வலம் வந்து மங்களப் பொருட்களைத் தரிசித்தார். சாத்யகியிடம் தன்னுடைய தேரின் மீது சங்கு, சக்கர, கதை, தூணிகள் மற்றும் சக்தி ஆயுதங்களையும் வைக்குமாறு கூறினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் தேர் பணியாட்களால் பூட்டப்பட்டது.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் தேர் சூரிய-சந்திரர்களைப் போன்ற இரு சக்கரங்களைக் கொண்டிருந்தது. அர்த்த சந்திரன், சந்திரன், மீன், பறவை, பசு, பலவகை மலர் மற்றும் எல்லாவகை மணி ரத்தினங்கள் பதிக்கப்பட்டு மிகுந்த அழகுடன் இருந்தது. பெரியதாக, சூரியனைப்போல் ஒளியுடன் மனதைக் கவருவதாக இருந்தது. தேரில் எல்லாப் பக்கங்களிலும் தங்கமும், மணிகளும் இழைக்கப்பட்டிருந்தன. எல்லாவகையான அவசியமான பொருட்கள் அழகான முறையில் வைக்கப்பட்டிருந்தன, புலித்தோலால் திரையிடப்பட்டிருந்தது. ஷைப்ய, சக்ரீவ, மேகபுஷ்ப, பலாஹக் என்னும் நான்கு குதிரைகளும் நீராட்டி துடைக்கப்பட்டு விலையுயர்ந்த அணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டுத் தேரில் பூட்டப்பட்டன. தேரின் மீது அழகிய கருடக்கொடி பறந்தது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அத்தேரில் ஏறினார். சாத்யகியையும் உடன் அமர்த்திக் கொண்டார்.

அப்போது வானில் மேகங்கள் விலகின; குளிர்ந்த சுகமான காற்று வீசியது; மண் பறக்கவில்லை. மங்களத்தை அளிக்கும் மான்களும் பறவைகளும் அவரது வலது மற்றும் அனுசூலமான திசையில் சென்றன. சாரசம், சதபத்ரம், ஹம்ஸம் ஆகிய பறவைகள் சுபமான ஒலியை எழுப்பித் தேரின் பின் வந்தன. அக்னியின் நாக்குகள் வலம் வரும் முறையில் எழுந்து ஜொலித்தன. வசிஷ்டர், வாமதேவர், கய, க்ரத, சக்ர, நாரத, வால்மீகி, மருத், குஷிகர், பிருகு முதலிய தேவரிஷிகளும், பிரம்மரிஷிகளும் ஒன்றாக வந்து இந்திரனின் தம்பி ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை வலமாக வந்தனர். ரிஷிகள் அனைவரும் கௌரவிக்கப்பட்டனர். அவரை வழியனுப்புவதற்காக, யுதிஷ்டிரர், அர்ஜுனன், நகுல சகதேவர், சேகிதான், சேதிராஜன், துருபதன், காசிராஜன், சிகண்டி, த்ருஷ்டத்யும்னன், கேகயர்கள் விராடர், அவர் புதல்வர்கள் அனைவரும் தேரின் பின்னால் சென்றனர்.

தேவர்களுக்கும் தேவனும், பரமேஸ்வரனும், ஸ்ரீ வத்ஸ சின்னம் பெற்றவருமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை அணைத்துக் கொண்ட யுதிஷ்டிரர் பின்வருமாறு கூறலானார். “பரந்தாமா! குழந்தைப்பருவம் முதல் எங்களை வளர்த்து ஆளாக்கியவரும், தவத்திலும் உபவாசத்திலும் ஈடுபட்டிருப்பவரும், அதிதி பூஜையிலும், தேவ பூஜையிலும் விருப்பம் கொண்டவரும், எங்களிடம் மிகுந்த அன்பும், பாசமும் கொண்டவரும், துரியோதனனின் பயத்தில் இருந்தும், மரணத்தில் இருந்தும் எங்களைக் காப்பாற்றியவரும், எங்களுக்காக எப்போதும் துயரம் அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பவருமான எங்களுடைய தாய் குந்தியைச் சந்தித்து வணங்கி புத்திரசோகத்தால் பாதிக்கப்பட்ட அவருக்கு அதிகமான ஆறுதலை அளியுங்கள். பின்னர் திருதராஷ்டிரர், துரியோதனன், வயது முதிர்ந்த மன்னர்கள், பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர், வாஹ்லீகர், அஸ்வத்தாமா, சோமதத்தன், மற்ற பரத வம்சத்து கூடித்திரியர்கள் ஆழ்ந்த அறிவுடைய மகா ஞானியான விதுரர் ஆகியோரிடமும் சென்று எங்கள் அன்பைத் தெரிவித்து ஆலிங்கனம் செய்து கொள்ளுங்கள்” என்று கூறிப் பகவானை வலம் வந்து அனுமதி பெற்று யுதிஷ்டிரர் திரும்பினார்.

அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பின் சென்று கூறினார். “துரியோதனன் அவமரியாதை செய்யாமல் மதிப்போடு ராஜ்யத்தைத் திருப்பி அளித்துவிட்டால் நம் விருப்பம் நிறைவேறிவிடும். இதற்கு எதிராக நடந்தால் அவன் பக்கத்து வீரர்கள் அனைவரையும் அழித்துவிடுவேன்” என்றார். அர்ஜுனன் பேச்சைக் கேட்டு பீமன் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்தார். அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டு அனுமதி பெற்றுத் திரும்பினார்.

மன்னர்கள் திரும்பிய பின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் தேர் விரைந்தது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வழியில் சில மகரிஷிகளைக் கண்டார். அவர்களைக் கண்டதும் தேரில் இருந்து, இறங்கி நலம் விசாரித்து அவர்களது காரியத்தைக் கேட்டார். நாரதர் முதலிய மகரிஷிகள் அனைவரும் பகவானை வாழ்த்தினர். அதஹ்விரா, சர்ப்பமாலி, தேவலர், அர்வாவசு, சுஜானு, மைத்ரேயர், சுனகர், பலி, பகன், ஸ்தூலசிரா, பராசரரின் மகன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணத்வைபாயனர், ஆயோத தெளம்யர், தெளம்யர், அணி மாண்டவ்யர், கௌசிகர், ஸ்வேதகேது, பரசுராமர் உட்பட மேலும் பலரிஷிகள் அங்கு பாதையின் இருபுறமும் கூடியிருந்தனர். அப்போது பரசுராமர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை அணைத்துக் கொண்டு கூறலானார். “கேசவா! தேவாசுரப் போரைத் தம் கண்களால் பார்த்த தேவரிஷிகளும், ராஜரிஷிகளும் கௌரவ சபையில் கூடியுள்ள கூடித்திரிய மன்னர்களையும், சத்திய சொருபரான தங்களையும் காண விரும்புகிறார்கள். காணத்தக்க சிறந்த பொருளைத் தரிசனம் செய்வதற்காகவே நாங்கள் ஹஸ்தினாபுரம் சென்று கொண்டிருக்கிறோம். மாதவா! அங்கு மன்னர்கள், கௌரவர்கள் நடுவில் தாங்கள் கூற இருக்கும் தர்ம, அர்த்த விஷயத்தை நாங்கள் கேட்க விரும்புகிறோம். அங்கு பீஷ்மர், துரோணர், விதுரர் முதலியவர்கள் பேசும் நன்மை தரும் சொற்களையும் கேட்க விரும்புகிறோம். நாங்கள் தங்களிடம் விடைபெறுகிறோம். மீண்டும் தங்கள் திருமேனியை சபையில் தரிசனம் செய்வோம்” என்று பரசுராமர் உரைத்தார்.

5.17 வழியில் ஏற்பட்ட சுப, அசுபங்களின் வர்ணனை

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சென்ற வழியில் சுப சகுனங்கள் ஏற்பட்டன. அவர் சென்ற வழியில் இதமான காற்று வீசியது. மலர் மழை பொழிந்தது. வழி எங்கும் கல்லோ, முள்ளோ இன்றி நல்ல சமதரையாக இருந்தது. வழியில் பல்வேறு இடங்களில் ஆயிரக்கணக்கான பிராமணர்கள் மலர் தூவி, பகவானைப் பூஜித்தனர். பெண்கள் கூட்டம் கூட்டமாக ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மீது மலர் மாரி பொழிந்தனர். வழியெங்கும் செழுமை நிறைந்த கோதுமைப் பயிர்களைப் பார்த்தவாறே, அவர் யாத்திரை செய்தார். பல கிராமங்களில் பசுக்கள் போஷிக்கப்பட்டதைக் கண்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மனத்திருப்தி கொண்டார். வழியெங்கும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப் பார்க்கும் விருப்பத்துடன் மக்கள் கூடி நின்றனர். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை முறைப்படி பூஜித்தனர்.

ஆனால் ஹஸ்தினாபுரத்தில் தீய சகுனங்கள் தோன்றின. மேகம் இன்றி மின்னலோடு இடி இடித்தது. மேகம் இல்லாமலே மழை பொழிந்தது. எல்லாப் பக்கமும் தீ எரியத் தொடங்கியது. பூமி தடுமாறியது. உலகம்

முழுதும் இருளால் மூடப்பட்டதுபோல் மண்ணால் மூடப்பட்டது. திசைகள் தெரியவில்லை. வானத்தில் எல்லாப்பக்கமும் மனிதனின் உருவம் காணப்பட்டது. தென்மேற்கில் இருந்து புயல் உண்டாயிற்று. அஸ்தினாபுரத்தைக் கடையிலாயிற்று. கூட்டம் கூட்டமாக மரங்கள் ஒடிந்து விழுந்தன.

5.18 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வருகஸ்தலத்தில் ஓய்வெடுத்தல்

சூரியன் மறையும் நேரத்தில் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வருகஸ்தலத்தை அடைந்தார். அவருடன் சென்ற பத்து மகாரதிகளும், ஆயிரம் காலாட்படை வீரர்களும், ஆயிரம் குதிரை வீரர்களும், நாற்றுக்கணக்கான பணியாட்களும் தங்கி ஓய்வெடுப்பதற்குரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஆணையிட்டார். தேரிலிருந்து தாருகன் குதிரைகளை அவிழ்த்துவிட்டான். மதுகுதனன் சந்தியா வந்தனம் முதலிய காரியங்களைச் செய்தார். கூடாரங்கள் அமைக்கப்பட்டு உணவும் தயாரிக்கப்பட்டது. உத்தமமான உண்ணவும், பருகவும் வேண்டியவைகளைச் சமர்ப்பித்தனர். அக்கிராமத்தில் வாழ்ந்த சான்றோர்கள், பிராமணர்கள், அனைவரும் ரிஷிகேசனைத் தரிசனம் செய்தனர். உரிய முறையில் பூஜை செய்தனர். தங்கள் இல்லங்களில் வந்து தங்குமாறு வேண்டினர். பகவான் தான் தங்கிய இடத்திலேயே வேண்டிய இடம் இருக்கிறது என்றுரைத்தார். ஆனாலும் அவர்களின் வீடுகளுக்குச் சென்று அவர்களுக்கு மதிப்பளித்து மீண்டும் முகாமிற்குத் திரும்பினார். அனைவருக்கும் சுவையான அன்னம் அளித்துப் போஜனம் செய்வித்தார். தானும் போஜனம் செய்து அந்த இரவு அங்கு சுகமாகத் தங்கினார்.

5.19 திருதராஷ்டிரர் ஏற்பாடு: ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அலட்சியம் செய்தல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உபல்லவ்யத்தில் இருந்து புறப்பட்டு ஹஸ்தினாபுரம் வருகிறார் என்பதைத் தூதர்கள் வாயிலாகத் திருதராஷ்டிரர் அறிந்து கொண்டார். பீஷ்மர், துரோணர், விதுரர் அனைவரையும் அழைத்தார். அவர்கள் முன்னிலையில் துரியோதனனிடம் கூறினார். “ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இங்கு வரப்போகிறார். அவர் உலகனைத்திற்கும் ஆதாரமானவர். அவருக்கு உரிய கௌரவம் அளிக்கப்பட வேண்டும். நன்கு மதிக்கப்பட்டால் நமக்கு சுகமளிப்பார். அவரை நன்கு உபசரித்து திருப்தியளித்து நம்முடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ளலாம். எனவே அவர் வரும் வழியில் ஓய்வெடுக்கச் சிறந்த வசதிகளுடன் கூடிய ஓய்விடங்களை அமைத்து அவருடைய அன்பிற்குப் பாத்திரமாக முயற்சி செய்” என்றார். பீஷ்மரும் இதற்கு உடன்பட்டார். துரியோதனனும் மிக விரைவில் அழகிய, சிறந்த,

மனிதர்களுக்கு அரிதான, தேவர்களுக்குரிய வகையில் ஓய்விடங்களை அமைத்தான். ஆனால் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் அவற்றைத் திரும்பிக் கூடப் பார்க்காமல் ஹஸ்தினாபுரம் நோக்கிச் செல்லலானார்.

5.20 ஹஸ்தினாபுரத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வரவேற்கப்படுதல்; திருதராஷ்டிரர், விதுரர் விருந்துபசாரம் அளித்தல்

வ்ருகஸ்தலத்தில் இரவு ஓய்வெடுத்த பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் காலையில் துயில் எழுந்து நித்திய கடன்களை நிறைவேற்றி அந்தணர்களின் அனுமதியுடன் ஹஸ்தினாபுரம் புறப்பட்டார். ஹஸ்தினாபுரத்தில் திருதராஷ்டிரர் புதல்வர்கள் (துரியோதனன் நீங்கலாக) பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர், அனைவரும் சிறந்த ஆடை அணிகலன்களைப்பூண்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை வரவேற்று அழைக்க எதிர்நோக்கிச் சென்றனர். ஏராளமான மக்களும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைத் தரிசிப்பதற்காகக் கூட்டம் கூட்டமாகத் திரண்டு வந்தனர். ஹஸ்தினாபுரத்து சாலைகளும் வீதிகளும் சிறப்பாக அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தன. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், பீஷ்மர் முதலானோரால் மகிழ்வுடன் வரவேற்கப்பட்டார். கௌரவர்கள் புடைசூழ நகரத்திற்குள் பிரவேசித்தார். வழிநெடுக மக்கள் கூடி துதித்து வாழ்த்தொலி எழுப்பினர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மக்களின் மகிழ்ச்சியான வரவேற்பைப் புன்னகையுடன் ஏற்று திருதராஷ்டிரரின் மாளிகையை அடைந்தார். அம்மாளிகையின் மூன்று வாயில்களைக் கடந்து திருதராஷ்டிரரிடம் சென்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன் அருகில் வந்ததுமே அறிவுக் கண்ணுடைய திருதராஷ்டிர மன்னரும், சபையில் இருந்த மற்றவரும் ஆசனத்திலிருந்து எழுந்து நின்று மதுசூதனனை வரவேற்றனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் திருதராஷ்டிரர், பீஷ்மர் அனைவருக்கும் மதிப்பளித்து வணங்கினார். வயது மூப்பின்படி அங்கிருந்த அனைவரையும் சந்தித்தார். அச்சபையில் அவருக்காக அமைக்கப்பட்டிருந்த அழகிய தங்க அரியணையில் மன்னர் வேண்டிக் கொண்டவாறு எழுந்தருளினார். திருதராஷ்டிரரின் புரோகிதர்கள் பகவானை முறைப்படி உபசரித்தனர்.

அவர்களுடைய வரவேற்பையும், விருந்தோம்பலையும் ஏற்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சிரித்தபடி கௌரவர்களோடு அமர்ந்து கொண்டார். கௌரவர்களிடையே சிறிது நேரம் அமர்ந்திருந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மன்னரின் அனுமதியைப் பெற்று விதுரரின் அழகிய வீட்டிற்குச் சென்றார். விதுரர் ஜனார்த்தனனை மனம் விரும்பும் போகப் பொருட்களாலும், மங்களப்பொருட்களாலும் பூஜித்தார். பிறகு விதுரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தரிசனம் அளித்ததற்காகத் தன் மகிழ்வை வெளிப்படுத்தினார். பின்னர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் பாண்டவர்கள் பற்றிய நலச் செய்தியைக் கேட்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும்

தர்மாத்மாவும், கோபமற்றவரும், அறிவு மிக்கவருமான விதுரரிடம் பாண்டவர்கள் பற்றிய அனைத்து விவரங்களையும் எடுத்துரைத்தார்.

5.21 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் குந்தியைச் சந்தித்தல்; ஆறுதல் அளித்தல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் விதுரரைச் சந்தித்துவிட்டு மூன்றாம் ஜாமத்தில் தன் அத்தை குந்தியைச் சந்திக்கச் சென்றார். நீண்ட நாட்களுக்குப் பின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைக் கண்ட குந்திதேவி அவரை ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டார். பின் தன் புதல்வர்களை நினைத்து விம்மி அழலானார். பின்னர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு ஆசனம் அளித்து உபசரித்தார். பின்னர் குந்திதேவி ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கூறலானார். “குழந்தாய்! என்னுடைய புதல்வர்கள் பாண்டவர்கள் சிறுவயது முதலே பெரியவர்களிடம் மதிப்பளித்தவர்கள். தம் நற்குணங்களால் அனைவராலும் மதிக்கப்பட்டனர். பகைவரின் தீய எண்ணத்தால் நாட்டை இழந்துவிட்டனர். காட்டில் வசித்து வந்தனர். சிறு வயதிலேயே தந்தையை இழந்துவிட்டனர். நானே அவர்களை அன்போடு வளர்த்தேன். இளம்வயதில் அரண்மனையில் சுகமாக வாழ்ந்தனர். பிராமணர்களை சிறப்பாக பூஜித்தனர். அனைவராலும் பாராட்டப்பட்டனர். அவர்கள் கொடிய கானகத்தில் விலங்குகளின் ஒலியைக் கேட்டு எவ்வாறு உறங்கியிருப்பார்கள்? சத்தியவாதியும், புலனடக்கமுடையவரும், தர்மம், சீலம், சதாசாரம் முதலிய நற்குணங்களைப் பெற்று தர்மசாஸ்திரம், ஞானம் முதலியவற்றை உடையவருமான யுதிஷ்டிரர் இப்போது எவ்வாறு இருக்கிறார்? பத்தாயிரம் யானைகளுடைய பலம் பெற்ற பீமன், கீசகன், குரோதவசர், பகன், இடும்பன் முதலியோரைக் கொன்ற பீமன் இப்போது எப்படி இருக்கிறான்? கார்த்தவீர்யாஜனனோடு ஒப்பிடத்தக்க, ஒரே சமயத்தில் 500 பாணங்களை விடும் வீரனுமான அர்ஜுனன் இப்போது எப்படி இருக்கிறான்?

மதுசூதனா! உயிர்களிடத்தில் இரக்கம் கொண்டவனும், மென்மையானவனும், அஸ்திரவிதையில் தேர்ந்தவனும், எனக்கு மிகவும் பிடித்தவனுமான சஹதேவனைப் பற்றிய செய்தியை எனக்குச் சொல், பெரும் வில்லாளியும், பலசாலியும் என்னால் வளர்க்கப்பட்டவனுமான என் மகன் நலத்தோடு இருக்கிறானா? ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! துருபதகுமாரி திரௌபதி எனக்கு என் மகன்களைவிடப் பிரியமானவள். நற்குலத்தில் பிறந்த ஒப்பற்ற அழகுடைய திரௌபதி இப்போது எப்படி இருக்கிறாள்? நிறைந்த சபையில் திரௌபதி அவமானப்படுத்தப்பட்டபோது நேர்ந்த பெரிய துயரம் அதன் முன் எப்போதும் நேர்ந்ததில்லை. விதுரரைத் தவிர வேறு யாரும் அதனை எதிர்க்கவில்லை.

துரியோதனன் என்னுடைய புதல்வர்களை வஞ்சகமாகச் சூதாடி ராஜ்யத்திலிருந்து வெளியேற்றிவிட்டான். அது நடந்து இன்று 14வது ஆண்டு கழிந்து கொண்டிருக்கிறது. நான் ஒருபோதும் பாண்டவர்களையும் கௌரவர்களையும் வேறு வேறாக நினைக்கவில்லை. இந்த சத்தியத்தின் வலிமையால் பகைவர்களை வென்று பாண்டவர்கள் ராஜ்யம் பெறுவதை நிச்சயம் காண்பேன். நான் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் துன்பங்களுக்கெல்லாம், துரியோதனனோ, நானோ காரணமல்ல. என் தந்தையையே குற்றம் சொல்கிறேன். அவர் என்னை வள்ளல் சாதாரண யாசகனுக்கு செல்வம் அளிப்பதுபோல தன்னுடைய நண்பரான குந்தி போஜனுக்கு அளித்துவிட்டார். இவ்விதம் என்னுடைய தந்தையும் மாமனார்களும் கூட என்னிடம் வஞ்சகமாக நடந்து கொண்டனர். நான் உயிர் வாழ்வதில் என்ன பயன்? அர்ஜுனன் பிறந்தபோது பிரசவ அறையில் அசரீரி இவன் சொர்க்கலோகம் வரை புகழ் பெறுவான். போரில் கௌரவர்களை அழித்து ராஜ்யத்தைப் பெறுவான். மூன்று அஸ்வமேத யாகங்களைச் செய்வான் என்று கூறியது.

இந்த அசரீரியை நான் குறைசொல்ல மாட்டேன். மகாவிஷ்ணு சொருபமான தர்மமே மக்களை எப்போதும் காக்கிறது. தர்மம் இருந்தால் அசரீரி உரைத்ததுபோல் அனைத்துக் காரியங்களையும் முடித்துவிடு. மாதவா! வைதவ்யம். செல்வத்தின் அழிவு, உறவினரோடு பகை இவற்றால் கூட நான் சோகம் அடையவில்லை. ஆனால் புதல்வர்களைப் பிரிந்து எல்லையில்லாச் சோகத்தில் மூழ்கியுள்ளேன். 14 ஆண்டுகளாக நான் என் புதல்வர்களைப் பார்க்கவில்லை. மற்றவர்களைச் சார்ந்து ஒரு பெண் வாழ்வதை விட இறந்துவிடுவதே உத்தமமாகும். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! நீ பாண்டவர்களிடம் கூடித்திரியப் பெண் எந்த பிரயோஜனத்திற்காகப் புதல்வர்களைப் பெறுகிறாளோ அதை நிறைவேற்ற வேண்டிய நேரம் வந்துள்ளது என்று கூறு. திரௌபதி சபையில் அவமானப்படுத்தப்பட்டது பீமனுக்கும் அர்ஜுனுக்கும் அவமானமாகும். ராஜ்யம் பிடுங்கப்பட்டதையும், சூதில் தோற்கடிக்கப்பட்டதையும், காட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டதையும் விட என்னுடைய மருமகள் ஒற்றை ஆடையுடன் சபைக்கு இழுத்து வரப்பட்டு அவமானப்படுத்தப்பட்டதே எனக்கு மிகப்பெரிய துயரமாகும். அவள் நாதன் உடையவளாக இருந்தும், அங்கு யாரையும் தன் நாத்தனாகக் காணவில்லை. பலசாலியான பலராமன், மகாரதி ப்ரத்யுமனன் மற்றும் நீ இருக்கும்போது, அடக்க முடியாத பீமன், அர்ஜுனன் முதலிய புதல்வர்களும் உயிரோடு இருக்கும்போது நான் இத்தகைய துயரங்களைச் சகித்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது,” என்று குந்தி தன் மனக்குமுறலை ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானிடம் வெளிப்படுத்தினர்.

குந்தியின் சொற்களைக் கேட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவளுக்கு ஆறுதல் கூறிப் பேசலானார். “அத்தை! நீ சௌபாக்கியசாலியாவாய். சூரசேன மன்னரின் புதல்வி. அஜமீட குலத்தின் மருமகளாக வந்துள்ளாய். லக்ஷ்மி ஒரு குலத்தில் இருந்து இன்னொரு குலத்திற்கு வந்ததைப் போன்றது இது. நீ மகாராணியாக இருந்தாய். கணவரால் மதிக்கப்பட்டிருந்தாய். நீ வீர பத்தினி; வீர ஜனனி; வீரத்தாய். நற்குணங்கள் நிறைந்தவள். உன்னைப் போன்ற விவேகமுள்ள பெண் சுக-துக்கத்தைப் பேசாமல் சகித்துக் கொள்ள வேண்டும். உன்னுடைய புதல்வர்கள் அனைவரும் உறக்கம், சோம்பல், கோபம், மகிழ்ச்சி, பசி, தாகம் அனைத்தையும் வென்று எப்போதும் வீரராக இருக்கின்றனர். உன்னுடைய மக்கள் பாமரர்களுக்கிரிய சுகத்தைத் துறந்துவிட்டனர். பெரும் பலசாலிகளும் உற்சாகமுடையவர்களுமான அவர்கள் சிறிதளவு ஐஸ்வர்யத்தால் திருப்தியடையமாட்டார்கள். தீரர்கள் கடமையை அனுசரித்தல் என்னும் உருவில் துயரங்களை மகிழ்ச்சியோடு சகித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். கடைசியில் மனிதர்களுக்கு அப்பாற்பட்ட போகங்களைப் பெறுகிறார்கள். மகாபுருஷர்கள் இறுதியில் சுகமே அடைகிறார்கள். அத்தை! திரௌபதியும் பாண்டவர்களும் உனக்கு வணக்கம் கூறினார்கள். பாண்டவர்கள் நல்ல ஆரோக்கியத்துடன், விருப்பங்கள் அனைத்தும் நிறைவேறிப் பகைவர்களை அழித்து சாம்ராஜ்ய லக்ஷ்மியைப் பெற்று உலகின் அரச பதவியில் நிலைபெறுவதை நீ விரைவில் காண்பாய்” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் குந்திக்கு ஆறுதல் கூறினார்.

கேசவனின் சொற்களைக் கேட்டுக் குந்திதேவி கூறினார். “மதுசூதனா! பாண்டவர்களுக்கு எது நன்மை என்று நீ கருதுகிறாயோ அதனை நீ செய். நான் உன்னுடைய சத்திய பராயணத்தையும். குலமரியாதையையும், அறிவு. பராக்கிரமம் அனைத்திலும் உன்னுடைய புகழை அறிவேன். நம்முடைய குலத்தில் நீயே தர்மம்; நீயே சத்தியம்; நீயே பெரும் தவம்; நீயே ரக்ஷகன்; நீயே பரப்ரம்மம்; நீயே பரமாத்மா ஆவாய். உன்னிடமே அனைத்தும் நிலைபெற்றுள்ளன. யாரிடமும் தோற்காத வருஷணி நந்தனா! கௌரவருக்கும் பாண்டவருக்கும் மற்றும் உலகனைத்திற்கும் நீயே ஆதாரமாவாய்” என்று குந்தி கூறினார். அவரை ஆறுதல் படுத்தி வலம் வந்து அவரிடம் அனுமதி பெற்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துரியோதனன் மாளிகை நோக்கிச் சென்றார்.

5.22 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துரியோதனன் இல்லம் செல்லுதல்; விருந்தை மறுத்தல்

இந்திரன் மாளிகை போல அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்த துரியோதனனின் அரண்மனையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யாராலும் தடுக்கப்படாமல் பிரவேசித்தார்.

மாளிகையின் மூன்று வாயில்களைக் கடந்து, மன்னர்கள் சூழ அமர்ந்திருந்த துரியோதனனைக் கண்டார். அவன் அருகிலேயே துச்சாதனன். சகுனி, கர்ணன் மூவரும் அழகிய ஆசனங்களில் அமர்ந்திருந்தனர். வயதிற்கேற்றபடி அனைவரையும் விசாரித்தார். அச்சபையில் அலங்கரிக்கப்பட்ட தங்கக் கட்டில் இருந்தது. பலவகையான விரிப்புக்கள் விரிக்கப்பட்டிருந்த அக்கட்டிலில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அமர்ந்தார். துரியோதனன் அவருக்கு பசு, மலர், நீர் அனைத்தையும் நிவேதனம் செய்தான். மன்னர்கள் அனைவரும் அவர் அருகில் வந்து அமர்ந்தனர். துரியோதனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப் போஜனம் செய்ய அழைத்தான். ஆனால் கேசவன் அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. எனவே துரியோதனன் பகவானை நோக்கிக் கேட்டான்.

ஜனார்த்தனா! தங்களுக்காக அன்னம், நீர், வஸ்திரம் முதலியன அளிக்கப்பட்டன. ஆனால் தாங்கள் அவற்றை ஏன் ஏற்கவில்லை. தாங்கள் இரு பக்கத்தாருக்கும் உதவி செய்துள்ளீர்கள். இருபக்க நன்மைக்கான பணியில் ஈடுபட்டுள்ளீர்கள். திருதராஷ்டிர மன்னரின் பிரியமான சம்பந்தியும் ஆவீர். தாங்கள் தர்ம அர்த்த ஞானத்தை முழுவதும் அறிந்தவர். பிறகு என்னுடைய விருந்தை ஏற்றுக் கொள்ளாததற்கான காரணம் என்ன? என்பதை நான் கேட்க விரும்புகிறேன் என்றான். துரியோதனன் இவ்வாறு கேட்டதும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பதிலளித்தார். “பாரதா! தூதன் தன்னுடைய பிரயோஜனம் சித்தமானதுமே போஜனத்தையும், மரியாதையும் ஏற்றுக் கொள்வது நியமமாகும். நீயும் என்னுடைய உத்தேசம் நிறைவேறியதும் எனக்கும் என்னுடைய மந்திரிகளுக்கும் உபசாரம் செய்யலாம்” என்று கூறினார். அதைக்கேட்ட துரியோதனன் ஜனார்த்தனனிடம் “உங்களுடைய உத்தேசம் வெல்லுமோ, தோற்குமோ தெரியாது. ஆனால் உங்களுக்கு மரியாதையளிக்க நாங்கள் மேற்கொண்ட முயற்சி வெற்றியடையவில்லை. உங்களிடம் எங்களுக்கு எந்தப் பகையும் இல்லாதபோது தாங்கள் இவ்வாறு கூறக்கூடாது” என்றான்.

5.23 ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் துரியோதனனிடம் விருந்தை ஏற்காததற்கான காரணம் கூறுதல்

துரியோதனன் கூறியதைக் கேட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சிரித்தபடி அவனுக்கு பதிலுரைத்தார். “மன்னா! நான் காமத்தாலோ, கோபத்தாலோ, துவேஷத்தாலோ, சுயநலத்தாலோ எந்த வகையிலும் தர்மத்தை விட்டுவிட முடியாது. ஒரு வீட்டில் அன்பு காரணமாக உணவை ஏற்கலாம்; அல்லது ஆபத்து நேரத்தில் உண்ணலாம். நீயோ சிறிதும் அன்பில்லதாவன், நான் எந்த ஆபத்திலும் சிக்கவில்லை. உன்னுடைய சகோதரர்களும், நற்குணங்கள் நிரம்பியவர்களுமான பாண்டவர்களிடம் காரணமின்றி சிறு வயது முதலே

வெறுப்பு கொண்டிருக்கிறாய். காரணமின்றி ஒருவரை வெறுப்பது ஏற்புடையதாகாது. எப்போதும் தர்மத்தில் நிலைத்திருக்கும் பாண்டவர்களுக்கு எதிராக யார் என்ன செய்ய முடியும்? பாண்டவர்களை வெறுப்பவன் என்னையும் வெறுப்பவனே; அவர்களிடம் அன்பு பூண்டவன் என்னிடமும் அன்பு பூண்டவனாவான். பாண்டவர்கள் வேறு நான் வேறு அல்ல. நற்குணங்கள் நிரம்பியவரோடு விரோதம் செய்பவன் அதமன் என்றே கருதப்படுவான். துவேஷம் செய்கிறவனிடத்தில் அன்னம் உண்ணக்கூடாது. துவேஷம் வைப்பவனுக்கு உணவு அளிக்கவும் கூடாது. பாண்டவர்கள் எனக்கு உயிரானவர்கள். தீய எண்ணமுடையவனான நீ அளிக்கும் அன்னம் களங்கமுடையது. இங்கு விதுரர் அளிக்கும் அன்னம் மட்டுமே நான் உண்ணத்தகுந்தது. இது என் உறுதியான முடிவு” என்று பகவான் கூறினார்.

5.24 விதுரர் இல்லத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உணவேற்றல்;

விதுரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கௌரவ சபைக்குச் செல்வது

உசிதமல்ல என உரைத்தல்

பின்னர் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் விதுரர் மாளிகைக்குச் சென்றார். விதுரர் இல்லத்தில் கௌரவர்கள் அனைவரும் மீண்டும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் வந்து தங்கள் இல்லத்தில் தங்குமாறு வேண்டினர். அவர்களுடைய அழைப்பைத் தான் அன்புடன் ஏற்றுக் கொண்டதாகக் கூறி அவர்களை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மகிழ்ச்சி செய்தார். பின் விதுரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை முறைப்படி பூஜித்துப் பலவகையான, சிறந்த அன்னபானங்களைச் சமர்ப்பித்தார். உணவு முடித்து ஓய்வெடுத்த வேளையில் விதுரர் பகவானிடம் கூறலானார். “கேசவா! தாங்கள் இங்கு வந்த காரணம் எனக்குப் புரியவில்லை. மந்தமதியுடைய துரியோதனன் தர்ம அர்த்தங்களை மீறிவிட்டான். கோபம் நிறைந்த அவன், மற்றவர்களை மதிப்பதில்லை. பெரியவர்கள், குழு அனைவரின் அறிவுரையையும் உதாசீனப்படுத்திவிட்டான். தர்ம சாஸ்திரங்களைப் பின்பற்றுவதில்லை. பிடிவாதம் கொண்ட துஷ்டனான அவனை நல்வழிக்குக் கொண்டு வருவது இயலாதது. அவன் தன்னை அறிவாளியாகக் கருதி அனைவரையும் ஐயத்துடன் பார்க்கிறான். தர்மத்தை விட்டு அதர்மத்தை ஏற்றுள்ளான். தாங்கள் அவனுக்கு நன்மை தரும் விஷயத்தைக் கூறினாலும் கோபத்தால் அதனை ஏற்க மாட்டான். அவன் தன் பக்கம் இருக்கும் பீஷ்மர் முதலியவர்களின் வீரத்தை நம்புகிறான். சமாதான எண்ணம் அவனிடத்தில் இல்லை. பாண்டவர்கள் பீஷ்மர், கர்ணன் முதலியவர்களை வெல்ல முடியாது என்று அவன் நம்புகிறான்.

கேசவா! திருதராஷ்டிரர் புதல்வர்கள் அனைவரும் பாண்டவர்களுக்கு ராஜ்யத்தை அளிக்கக்கூடாது என்று உறுதியாக இருக்கிறார்கள். தாங்கள்

அவர்களிடம் கூறும் எந்த நல்லவிஷயமும் ஏற்கப்படாது. செவிடன் முன் ராகம் இசைப்பதற்குச் சமமானது. மாதவா! சண்டாளர்க்கிடையில் வித்வான்கள் உபதேசமளிக்கக்கூடாது. அவர்கள் அனைவரும் அகம்பாவத்தோடு இருக்கிறார்கள். அவர்களிடையே நீங்கள் செல்வது எனக்குச் சரியாகத் தெரியவில்லை. நன்மை தரும் தங்களுடைய சொல்லை அவன் ஏற்கமாட்டான். துரியோதனனிடமும் பலமுடைய சைன்யமுள்ளது. தங்கள் மீது பெரும் சந்தேகம் உள்ளது. எனவே தாங்கள் அவனிடம் நல்ல விஷயங்களைக் கூறினாலும் அவன் அதை ஏற்க மாட்டான். இப்போது இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் கூட நம்மை வெல்ல முடியாது என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். தன்னுடைய ராஜ்யம் முழுவதும் தானே வென்றதாக அவன் கருதுகிறான். சூதில் பெற்ற ராஜ்யம் தன்வசமே இருக்க வேண்டும் என அவன் நினைக்கிறான். இப்போது அவனிடம் பெரும் படையும் திரண்டுள்ளது. இவனிடம் சேர்ந்துள்ள மன்னர்கள் முன்பு உங்களிடம் பெரும் பகை கொண்டவர்கள். உங்களிடம் உள்ள பயத்தின் காரணமாகக் கௌரவர்களைச் சரணடைந்துள்ளனர்.

இத்தகைய விரோதிகளிடையில் தாங்கள் செல்வது சரியானதாகத் தோன்றவில்லை. துஷ்டத்தனமான எண்ணத்தோடு ஏராளமானவர்கள் கூடியிருக்கும்போது அவர்களுக்கிடையில் ஏன் செல்ல விரும்புகிறீர்கள்! ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! தேவர்கள் அனைவரும் தங்கள் முன் நிற்க முடியாது. தங்களுடைய புகழ், வீரம், அறிவு அனைத்தையும் நான் அறிவேன். பாண்டவர்களிடமும், அவர்களை விட அதிகமாக உங்களிடமும் அதிக அன்பு, அதிக மரியாதை, அதிகமான நட்பு இவற்றால் தூண்டப்பட்டே நான் இவ்வாறு கூறுகிறேன்” என்று விதூரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கூறினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு துரியோதனன் சபையில் தீங்கு விளைவிக்கப்படும் என்று விதூரர் எச்சரிக்கை அளிக்கிறார்.

5.25 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் விதூரருக்கு அளித்த பதில்

விதூரரின் அன்புடன் கூடிய எச்சரிக்கை அளித்த சொற்களைக் கேட்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவருக்குப் பதில் அளித்தார். “தாய் தந்தையைப் போலவும், ஒரு நண்பனைப் போலவும், புத்திசாலித்தனமான, தர்ம அர்த்தம் நிறைந்த, சத்தியமான, உசிதமான, கூறத் தகுந்த சொற்களை என்னிடம் கூறினீர்கள். என்றாலும் நான் இங்கு வந்த காரணத்தைக் கேளுங்கள். நான் துரியோதனனுடைய துஷ்டத் தன்மையையும், கூடித்திரிய வீரர்களின் பகையையும் அறிந்தே இங்கு வந்துள்ளேன். பெரும் சேனையுடன் இந்த புவி அழிய விரும்புகிறது. இதனை அழிவிலிருந்து தடுப்பவனுக்கு

உத்தமமான தர்மம் கிடைக்கும். தன் முழு முயற்சியில் வெற்றி பெற முடியவில்லை என்றாலும் முயற்சி செய்ததற்கான புண்ணியம் அவனுக்குக் கிடைத்துவிடுகின்றது. போரில் அழிவதற்குத் தயாரான கௌரவர்-பாண்டவரிடையே சமாதானம் செய்விக்கக் கபடமின்றி நான் முயற்சி செய்வேன். இந்த பயங்கரமான ஆபத்து கர்ணனாலும், துரியோதனனாலுமே உண்டாக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு விபத்திலோ, பழக்கத்திலோ சிக்கி துயரப்படும் நண்பனுக்கு முடிந்த வரை எடுத்துக்கூறி அவனைக் காப்பாற்றாதவன் இரக்கமற்றவனாகவும், குரூரம் உடையவனாகவுமே கருதப்படுவான்.

தீய காரியத்திலிருந்து நண்பனை விலக்க முயற்சி செய்பவன் நிந்தைக்கு பாத்திரமாவதில்லை. விதுரரே! துரியோதனனும் அவன் நண்பர்களும் என்னுடைய சபமான பேச்சைக் கேட்க வேண்டும். நான் கபடமில்லாமல் கௌரவர்-பாண்டவர்க்கிடையே சமாதானம் செய்வதற்கான அனைத்து முயற்சிகளையும் மேற்கொள்ளுவேன். இதை நான் செய்யவில்லை என்றால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் திறமை இருந்தும் கௌரவ-பாண்டவரிடையே போர் ஏற்படாமல் தடுக்கவில்லை என்று மூடர்களும், பாவிகளும், பகைவர்களும் கூறுவர். துரியோதனன் தர்மத்திற்குகந்த என் சொற்களைக் கேட்டு, அவற்றை ஏற்கவில்லை என்றால் துர்ப்பாக்கியத்தை அடைய நேரிடும். சமாதானம் செய்ய முடிந்தால் பெரும் புண்ணிய கர்மம் நிறைவேறிவிடும். நான் தர்மத்திற்கேற்ப, இம்சையற்ற, அனுகூலமான சொற்களைக் கூறுவேன். என்னுடைய சொற்களைக் கவனமாகக் கேட்டால் அதை அவசியம் ஏற்றுக் கொள்ளுவார்கள். சாந்தியை நிலைநாட்ட வந்துள்ள எனக்கு மரியாதை அளிப்பார்கள். இல்லையெனில் கோபம் கொண்ட சிங்கம் போன்ற என் முன் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்தாலும் என்னை எதிர்க்க முடியாது” இவ்வாறு விதுரருக்குத் தன் கருத்தை விளக்கிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பின்னர் உறங்கச் சென்றார்.

5.26 துரியோதனன் மற்றும் சகூனி ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைத் திருதராஷ்டிரர் சபைக்கு அழைத்தல்

இரவு கழிந்தது; மங்கள வாத்தியங்கள் ஒலிக்கத் துயில் எழுந்த பகவான் காலைக் கடன்களை முடித்தார். சந்தியாதர்ப்பனம், ஜபம், அக்னிஹோத்ரம் நிறைவேற்றி உதயகாலத்தில் சூரியனை வணங்கினார். இச்சமயம் சகூனியும், துரியோதனனும் பகவானிடம் வந்தனர். திருதராஷ்டிர சபையில் பீஷ்மர் முதலியவர்கள் தங்களை தரிசனமளிக்கப் பிரார்த்தனை செய்கிறார்கள் என்று கூறினர்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பிராமணர்களுக்குச் சிறந்த தானங்களை அளித்தார். பகவானின் உலகப் புகழ் பெற்ற தேர் ஆயத்தமாக இருந்தது. கிளியின் சிறகு போன்ற பசுமையான சைப்யம் வலதுபக்கம் பூட்டப்பட்டிருந்தது. பலாசு மலரைப் போன்ற சிவந்த நிறமுடைய சுக்ரீவன் இடது பக்கத்திலும் பூட்டப்பட்டிருந்தது. மேகம் ஒத்த நிறமுடைய மேகபுஷ்பம் சைப்யத்தின் பின்னும், வெண்மையான பலாஹக் சுக்ரீவன் பின்னும் பூட்டப்பட்டிருந்தன. தேரில் வினதை புதல்வன் கருடன் பதித்த கொடி பறந்தது. பலவகை மணிகளாலும், ஜாலர்களாலும் தேரின் உள்பகுதி அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. தங்கத்தாலான தாமரை, மரம், சிங்கம், புலி, வராகம், காளை, மான், பறவை, நட்சத்திரங்கள், சூரியன், யானை ஆகிய உருவங்கள் பொறிக்கப்பட்டிருந்தன. விமானம் போல அத்தேர் விஸ்வகர்மாவால் வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அக்னியையும், பிராமணர்களையும் வலமாக்கி கொள்துபமணி அணிந்து தேரில் கம்பீரமாக ஏறி அமர்ந்தார். தர்மங்களை அறிந்த விதுரரும் பகவானுடன் அதே தேரில் அமர்ந்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்குப் பின் துரியோதனனும் சகுனியும் வேறு தேரில் ஏறிச் சென்றனர். வருஷணி வம்சத்தின் சாத்யகி, க்ருதவர்மா முதலிய ரதிகளும் குதிரை, யானை, தேர்களில் பின் தொடர்ந்தனர்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சென்ற ராஜவீதி அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. டோல், சங்க வாத்தியங்கள் முழங்கின. ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு முன்னாலும் பின்னாலும் வாள், பிராசம் முதலிய ஆயுதங்கள் ஏந்திய வீரர்கள் சென்றனர். நகர மக்கள் பகவானைத் தரிசிக்கத் திரண்டிருந்தனர்.

கௌரவ சபையை நெருங்கியபோது ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பின்னால் வந்த பணியாளர்கள் சங்கினை முழங்கினர். பகவான் வந்துவிட்டதை அறிவித்தனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் நல்வரவை விரும்பியதால் சபையில் மகிழ்ச்சியும், உல்லாசமும் நிறைந்திருந்தன. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கைலாயசிகரம் போன்ற தேரிலிருந்து இறங்கி தன் திவ்ய காந்தியால் கௌரவர்களை ஒளியிழக்கச் செய்து, விதுரர் மற்றும் சாத்யகியின் கைகளைப் பற்றிய படி சபைக்குள் பிரவேசித்தார். துரியோதனனும் கர்ணனும் பகவானுக்கு முன் இருந்தனர். அவையில் இருந்த திருதராஷ்டிரர், பீஷ்மர் முதலிய அனைவரும் இருக்கையில் இருந்து எழுந்து முன்னால் வந்து பகவானை வரவேற்றனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அமருவதற்காக 'சர்வதோபத்ர' என்னும் தங்கமயமான ஆசனம் வைக்கப்பட்டிருந்தது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் முறுவலுடன் அனைவரின் வரவேற்பினையும் ஏற்றுக் கொண்டார். அச்சமயம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வானத்தில் நாரதர் முதலிய மகரிஷிகள் நிற்பதைக் கண்டார்.

5.27 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கட்டளைப்படி ரிஷிகளுக்கு ஆசனம் அளிக்கப்படுதல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மகரிஷிகளைக் கண்டு, பீஷ்மரிடம் “மன்னா! இந்த அரசவையைக் காண்பதற்காக ரிஷிகள் வந்துள்ளனர். இவர்கள் மதிப்பு மிக்க ஆசனம் அளித்து அழைக்கப்பட வேண்டும். ரிஷிகள் அமராமல் யாரும் அமரக்கூடாது. இம்முனிவர்கள் விரைவில் பூஜிக்கப்பட வேண்டும்” என்றார். பீஷ்மர் கட்டளைப்படி தங்கத்தாலான தூய ஆசனங்கள் விரைவில் கொண்டு வரப்பட்டன. அர்க்கியம் ஏற்று பூஜிக்கப்பட்ட ரிஷிகள் தங்கள் ஆசனங்களில் அமர்ந்தனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் மற்ற மன்னர்களும் அவரவருக்கு அமைக்கப்பட்ட ஆசனங்களில் அமர்ந்தனர். துச்சாதனன் சாத்யகிக்கும், விவிம்சதி க்ருதவர்மாவுக்கும் ஆசனம் அளித்தனர். கோபத்தில் இருந்த துரியோதனனும், கர்ணனும் பகவான் அருகிலேயே ஆசனம் அமைத்து அமர்ந்தனர். மன்னர்கள் அனைவரும் நீண்ட காலத்திற்குப் பின் ஜனார்த்தனைக் கண்டு அமுதம் குடிப்பதுபோல் கண்ணிமைக்காமல் அவரையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். அப்போதும் அவர்கள் திருப்தியடையவில்லை. சியாமள வண்ணான பீதாம்பரதாரி ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அச்சபை நடுவில் தங்கப் பாத்திரத்தில் வைக்கப்பட்ட நீலமலரைப் போலத் திகழ்ந்தார். அனைவரின் மனமும் கோவிந்தனிடமே லயித்திருந்தன. அனைவரும் மௌனமாகவே அமர்ந்திருந்தனர்.

5.28 கௌரவ சபையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் புகழ் மிக்க உரை

அச்சமயம் யதுகுல திலகமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துந்துபியைப் போலக் கம்பீரமான குரலில் பேசத் தொடங்கினார். சபை அனைத்தும் கேட்குமாறு திருதராஷ்டிரரிடம் பேசத் தொடங்கினார். “பாரதா! நான் கூடித்திரிய குலத்தின் அழிவில்லாமலேயே கௌரவ பாண்டவரிடம் அமைதி நிலைக்க வேண்டும் என்று பிரார்த்தனை செய்வதற்காக இங்கு வந்துள்ளேன். வேறு விஷயம் எதுவும் இல்லை. நடந்தது அனைத்தும் தங்களுக்குத் தெரியும். இப்போதுள்ள மன்னர் குலங்களில் இந்த குருவம்சமே எல்லாவற்றிலும் சிறந்ததாக இருக்கிறது. இந்த கௌரவ குலம் நற்குணங்கள் அனைத்தும் நிரம்பியுள்ளது. குருவம்சத்தாரிடம் க்ருபை, கருணை, எளிமை, பொறுமை, சத்தியம் ஆகிய நற்குணங்கள் மற்ற ராஜவம்சத்தவரைக் காட்டிலும் அதிகம் நிறைந்துள்ளது. இத்தகைய கௌரவமான குலத்தில் இருந்து ஒரு உசிதமற்ற காரியம் நடைபெறுவது சரியல்ல.

குருசத்தமா! கௌரவர்கள் உள்ளும் வெளியும் பொய்யாக நடந்து கொள்ள விரும்பினால் தாங்களே அவர்களைத் தடுத்து நல்ல வழியில் திருப்ப வேண்டும். துரியோதனன் முதலியோர் தர்ம அர்த்தத்தைப் பின்னுக்குத் தள்ளிக் கொடிய மனிதர்களைப் போல நடக்கிறார்கள். இவர்கள் தங்கள் உறவினரோடு ஒழுங்கு முறையற்று நடந்து கொள்ளுகின்றனர். தர்மத்தை மீறி இவர்கள் நடந்து கொள்வது மிக ஆபத்தானது. புவி அனைத்தையும் இது அழித்துவிடும். தாங்கள் விரும்பினால் இதனை விலக்க முடியும். இவ்விரு பக்கத்தவரும் சாந்தியை விரும்புவது கடினமான காரியம் என நான் நினைக்கவில்லை. இவ்விரு பக்கத்தாருக்கும் சமாதானம் செய்விப்பது உங்களுக்கும் எனக்கும் கடமையாக உள்ளது. தாங்கள் உங்கள் புதல்வர்களை ஒழுங்கில் வையுங்கள். நான் பாண்டவர்களைக் கட்டுப்படுத்துகிறேன். உங்கள் புதல்வர்களின் நன்மையை விரும்பினால் சமாதானத்திற்கு முயற்சி செய்யுங்கள். அவ்வாறு சமாதானம் ஏற்பட்டால் பாண்டவர்கள் உங்களுக்கு உதவியாளர்கள் ஆவார்கள். பாண்டவர்களுக்குச் சமமான பாதுகாப்பளிக்கும் துணைவர் வேறு யாரும் இருக்க முடியும். கௌரவர்களும், பாண்டவர்களும் ஒன்றாக இருந்தால் தாங்கள் மறுபடியும் உலகனைத்தின் சாம்ராட் ஆவீர்கள். பகைவர்களால் வெல்ல இயலாதவராவீர். அந்த நிலையில் எந்த மன்னனும் உங்களோடு சமாதானத்தையே விரும்புவான். தாங்கள் தங்கள் புதல்வர்கள், பேரர்கள், தந்தை, சகோதரர் மற்றும் நண்பர்களோடு பாதுகாப்புடனும், சுகத்துடனும் வாழ்க்கையைக் கழிக்க முடியும்.

முன்பிருந்ததைப்போல பாண்டர்களை மதித்து அவர்களோடும் உங்கள் புதல்வர்களோடும் இருந்து மற்ற பகைவர்களையும் வென்று விடுவீர்கள். மகாராஜா! இதனால் புவியும் காக்கப்படும். போர் தொடங்குமானால் பெரும் அழிவு ஏற்படும். இவ்வாறு இருபக்கத்தாரையும் அழிக்கச் செய்வதில் எந்த தர்மம் இருக்கிறது? பாண்டவர்கள் கொல்லப்பட்டாலோ அல்லது தங்கள் புதல்வர்கள் கொல்லப்பட்டாலோ தங்களுக்கு என்ன சுகம் கிடைக்கும் கூறுங்கள்; பார்க்கலாம். யுத்தத்தின் விளைவால் இருபக்க சூர, வீர, ரதிகளும் கொல்லப்படுவார்கள். மன்னா! தாங்கள் இந்த உலகத்தைக் காப்பாற்றுங்கள். மக்கள் அழியாமல் இருக்கட்டும். இங்கு திரண்டுள்ள மன்னர்கள் தூய, சிறந்த குலங்களில் தோன்றியவர்கள். பரஸ்பரம் நட்பு பூண்டவர்கள். இவர்கள் அனைவரையும் நீங்கள் காப்பாற்றுங்கள். இந்த மன்னர்கள் ஒன்றாக உண்டு. பருகி, நலமாக தத்தம் நாட்டிற்குத் திரும்பிச் செல்லுமாறு முயற்சி செய்யுங்கள். பரந்தபா! இந்த முதுமையில் முன்பு போலவே தாங்கள் பாண்டவர் மீது அன்பு கொள்ள வேண்டும். எனவே சமாதானம் செய்து கொள்ளுங்கள். தாங்களே அவர்களை வளர்த்து போஷித்து பெரியவர்களாக்கினீர்கள். பாரதா! நீங்கள்

பாண்டவர்களை எப்போதும் காப்பாற்ற வேண்டும். பாண்டவர்களிடம் பகை கொள்வதால் தங்களுடைய தர்மமும் அர்த்தமும் அழிந்து விடும்படி ஆகக்கூடாது.

பாண்டவர்கள் தங்களுக்கு அனுப்பிய செய்தியைக் கேளுங்கள்; “தந்தையே! உங்களுடைய ஆணைப்படி 12 ஆண்டுகள் காடுகளிலும் 13ஆம் ஆண்டு அஞ்ஞாத வாசத்திலும் மிகுந்த துயரத்தோடு கழித்தோம். நீங்கள் உங்கள் சொற்களை மீற மாட்டீர்கள் என்ற நம்பிக்கையில் நாங்கள், தாங்கள் கூறிய நிபந்தனையை மீறாமல் கடைப்பிடித்தோம். இதை எங்களோடு இருந்த பிராமணர்கள் அறிவார்கள். நாங்கள் எங்கள் சபதத்தில் உறுதியாக இருந்ததுபோலத் தாங்களும் எங்களுக்களித்த சபதத்தில் உறுதியாக இருங்கள். தாங்கள் தர்மத்தையும் அர்த்தத்தையும் அறிந்தவர் ஆதலால் எங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும். தங்களைப் பெரியவர் என்று யோசித்து நாங்கள் எங்கள் கவலைகளைச் சகித்துக் கொண்டோம். பெரியவர்களிடம் நடந்து கொள்ள வேண்டிய முறையை நாங்கள் கடைப்பிடித்தோம். தாங்களும் பெரியவர்களுக்குரிய அன்பை வைத்து அதற்கேற்ப நடந்து கொள்ளுங்கள். தந்தை என்ற முறையில் நாங்கள் தீயவழியில் சென்றால் திருத்த வேண்டியது தங்கள் கடமையாகும். ஆகவே தாங்கள் தர்மத்தின் வழியில் நிலைபெற்று, எங்களையும் தர்ம மார்க்கத்திற்குக் கொண்டு வாருங்கள்” என்பதே பாண்டவர்கள் தங்களுக்கு அளித்த செய்தியாகும். என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறினார்.

அத்துடன் பாண்டவர்கள் அவைக்கு அளித்த செய்தியையும் தெரிவித்தார். “அவையினராகிய நீங்கள் அனைவரும் தர்மத்தை அறிந்தவர்கள். நீங்கள் இருக்கும்போது இங்கு ஒரு அநியாயமான காரியம் நடப்பது உசிதமல்ல. அவைக்கு முன்னால் அதர்மத்தால் தர்மமும், பொய்யால் சத்தியமும் அழிக்கப்படுமானால் சபையினரும் அழிந்தவராகவே கருதப்படுவர்.” நதி தன் கரையில் முளைத்த மரங்களை வீழ்த்தி அழிப்பதைப்போல அதர்மத்தால் தாக்கப்பட்ட தர்மமும் அவையினரை அழித்து விடுகிறது. இந்த சபையில் அமர்ந்துள்ள மன்னர்கள் நான் கூறுவது சரியா, இல்லையா என்பதைக் கூறட்டும். இந்த கூடித்திரியர்களைச் சாவின் பிடியிலிருந்து விடுவியுங்கள். கோபத்திற்கு வசமாகாதீர்கள். பாண்டவர்களுக்கு அவர்களின் தந்தை வழி ராஜ்யத்தை அளித்து விடுங்கள். தாங்கள் அவர்களை அரக்கு மாளிகை தீயில் எரியச் செய்தீர்கள். ராஜ்யத்திலிருந்தும், தேசத்தில் இருந்தும் வெளியேற்றினீர்கள். ஆனாலும் அவர்கள் மறுபடியும் உங்களையே சரணடைந்தனர். தாங்களே யுதிஷ்டிரரை ஹஸ்தினாபுரத்தில் இருந்து வெளியேற்றி இந்திரப்பிரஸ்தத்தில் வசிக்கச் செய்தீர்கள். அங்கிருந்து அவர் மன்னர்களை வென்றார்.

ஆனாலும் ஒருபோதும் உங்களுடைய ஆணையை மீறியதில்லை. அப்படிப்பட்ட மென்மையான யுதிஷ்டிரரின் ராஜ்யத்தைச் சகுனி சூது என்னும் வலையில் கபடமாக அபகரித்தான். திரௌபதி சபைக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட போதும் யுதிஷ்டிரர் பொறுமையுடன் தன் தர்மத்திலிருந்து விலகவில்லை.

பாரதா! நான் தங்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் நன்மையையே விரும்புகிறேன். தாங்கள் பிரஜைகளை தர்ம, அர்த்த சுகத்தில் இருந்து வஞ்சித்து விடாதீர்கள். இப்போது தாங்கள் அனர்த்தத்தை அர்த்தமாகவும், அர்த்தத்தை அனர்த்தமாகவும் கருதுகிறீர்கள். தங்கள் புதல்வர்களை அடக்குங்கள். குந்தியின் புதல்வர்கள் தங்கள் சேவைக்கும் தயாராக உள்ளனர். போருக்கும் தயாராக உள்ளனர். நன்மையென்று தோன்றும் சிறந்த வழியை நீங்கள் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளுங்கள்” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறி முடித்தார். பாண்டவர்களால் கௌரவர்கள் பெறப்போகும் நன்மையையும் போர் நிகழ்ந்தால் ஏற்படப்போகும் தீமையையும் விவரித்தார். பகவானின் பேச்சை அனைவரும் மதிப்புடன் கேட்டனர். அவருக்குப் பதிலாக யாரும் எதையும் கூற முன்வரவில்லை.

5.29 ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் திருதராஷ்டிரர் வேண்டதல்; பகவான் துரியோதனனுக்கு எடுத்துக் கூறுதல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானின் உரைக்குப் பின் பரசுராமர் அர்ஜுனனும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் நர-நராயணர்களின் அவதாரமே என்று தெரிவித்தார். தம்போத்பவன் என்னும் மன்னனின் கர்வம் நர மகரிஷியால் அழிக்கப்பட்ட வரலாற்றினைத் தெரிவித்தார். தொடர்ந்து கண்வ மகரிஷி ஸ்ரீ விஷ்ணு பகவானின் வாகனமான கருடனின் கர்வம் விஷ்ணுவால் அழிக்கப்பட்ட வரலாற்றினையும் கூறினார். நாரத மகரிஷி காலவ மகரிஷி பிடிவாதத்தால் அடைந்த துன்பத்தையும் யயாதி கர்வத்தின் காரணமாக வீழ்ச்சியடைந்ததையும் துரியோதனனிடத்தில் விவரமாக எடுத்துரைத்தார். இவ்வாறு பரசுராமர், கண்வர், நாரதர் அனைவரும் அறிவுரை கூறியும் துரியோதனன் எந்தப் பதிலையும் உரைக்கவில்லை. இச்சமயம் திருதராஷ்டிர மன்னர் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் வேண்டினார்; “கேசவா! தாங்கள் கூறியது அனைத்தும் இக, பரலோகங்களில் நன்மையளிக்கக் கூடியது. தர்மத்திற்கும், நியாயத்திற்கும் ஏற்புடையது. ஆனால் என் புதல்வன் துரியோதனன் என் சொல்லைக் கேட்பதில்லை. ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! தர்மத்தின் கட்டளையை மீறும் இந்த முட்டாள புதல்வன் துரியோதனனுக்கு தாங்கள் எடுத்துக்கூறி நல்வழிப்படுத்த முயற்சி செய்யுங்கள். காந்தாரி, விதுரன், பீஷ்மர் ஆகியோரின் பேச்சையும் இவன் கேட்கவில்லை. விவேகம் இல்லாத

இவனுக்கு எடுத்துக்கூறி சமாதானத்திற்குச் சம்மதிக்க வைத்துவிட்டால், தங்கள் மூலம் நன்மையை விரும்புவோரின் பெரிய காரியம் முடிந்துவிடும்” என்று கேட்டுக் கொண்டார்.

திருதராஷ்டிரரின் சொற்களைக் கேட்ட பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கோபத்துடனிருந்த துரியோதனனைப் பார்த்து இனிமையான குரலில் பேசலானார். “குரு சிரேஷ்டா! துரியோதனா! நீ என் பேச்சைக் கேள்; நான் உனது உற்றார் உறவினர்களுடன் உனது நன்மைக்காகவே சிறிது ஆலோசனை அளிக்கிறேன். நீ சிறந்த ஞானிகள் தோன்றிய நற்குலத்தில் பிறந்துள்ளாய். நல்ல செயல்களும், சாஸ்திர ஞானமும் நிரம்பியவன்; நல்ல குணங்களைப் பெற்றவன். எனவே, என்னுடைய நல்ல யோசனையை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். நீ செய்யத் துணிந்த அதர்ம காரியத்தை நீச குலத்தினரும், தீய குணங்கள் நிரம்பியவர்களும், கொடுமையானவர்களுமே செய்வார்கள். உன்னிடம் தர்மத்திற்கு எதிரான துஷ்ட நடத்தை அடிக்கடி காணப்படுகிறது. உனது வீண் பிடிவாதம் அதர்மமானது; தீமையை விளைவிப்பது; பெரும் உயிர்ச் சேதத்தை ஏற்படுத்தக் கூடியது. பரந்தபா! நீ உன் வீண் பிடிவாதத்தை விட்டு உன் நன்மையையும், நண்பர், சகோதரர் மக்களின் நன்மைக்காகவும் செயல்படு. பாண்டவர்களுடன் சமாதானம் செய்து கொள். இதுவே உன் தந்தை திருதராஷ்டிர மன்னருக்கும் பிரியமானதாகும். பீஷ்மர், துரோணர், விதுரர், கிருபர், அஸ்வத்தாமா மற்றும் குடும்ப மக்களும் கூட சமாதானத்தையே விரும்புகிறார்கள். சமாதானம் ஏற்பட்டால் உலகம் அனைத்தும் நன்மை பெறும்.

பரதசிரேஷ்டா! நீ சாஸ்திரம் அறிந்தவன்; நற்குணம் நிரம்பியவன். எனவே தாய்-தந்தையரின் பேச்சைக் கேள். பெரும் ஆபத்தில், மக்களுக்குத் தந்தையின் உபதேசமே நன்மையைச் செய்யும். நன்மை தரும் சொற்களைக் கேட்டுப் பிடிவாதத்தினைத் துறப்பவன் உலகில் சுகமும் உன்னதமும் அடைகிறான். நன்மைக்கான சொற்களைத் துறந்து தாழ்ந்தவர்களுடைய சொற்களைக் கேட்பவன் பயங்கரமான துன்பத்தில் சிக்கி ஷ்ணமடைகிறான். நீ வீரர்களான பாண்டவர்களுடன் விரோதம் செய்து திறமையற்ற மூடர்கள் மூலம் நன்மை பெற விரும்புகிறாய். இப்படி இந்திரனை நிகர்த்த சகோதரர்களை விடுத்து மற்றவர்கள் மூலம் நன்மை பெற விரும்புகிறவன் உலகில் உன்னைத் தவிர வேறு யாருமில்லை. நீ சிறுவயதில் இருந்தே குந்தி மைந்தர்களோடு விரோதத்தைக் கடைப்பிடித்துள்ளாய். ஆனால் அவர்கள் இதற்காகக் கோபம் கொள்ளவில்லை. உன்னிடம் நல்ல உறவையே அவர்கள் விரும்பி வந்துள்ளனர். துரியோதனா! நீயும் அவர்களிடம் அன்புடன் நடந்து கொள்ள வேண்டும்.

தர்ம, அர்த்த, காமத்தில் தர்மமே மிகச் சிறந்தது; தர்மத்தின் மூலமே ஏனைய இரண்டையும் பெற முடியும். நீ இந்த பிரசித்தி பெற்ற பரந்த ராஜ்யத்தை உசிதமற்ற வழியால் அடைய விரும்புகிறாய். அறிவு பிறழாத மனிதனின் மனம் மங்களகரமான காரியங்களில் ஈடுபடுகிறது. அறிவுடையவன் எந்த பாமரனையும் அவமானப்படுத்தக்கூடாது என்னும்போது சிறந்தவர்களான பாண்டவர்களை அவமதிப்பதைப் பற்றி என்ன கூறுவது? பொறாமைப்படும் மனிதன் எந்த விஷயத்தையும் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளுவதில்லை. பாண்டவர்களிடம் அன்பு கொண்டால் உன்னுடைய அனைத்து விருப்பங்களும் நிறைவேறும். மன்னா! நீ பாண்டவர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ராஜ்யத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறாய். ஆனால் அவர்களை அவமதித்து மற்றவர்களை நம்புகிறாய். நீ துச்சாதனன், துர்விசகன், கர்ணன், சகுனி இவர்கள் மீது நம்பிக்கை வைத்து உன்னதம் அடைய விரும்புகிறாய். இவர்கள் அத்தகைய திறமையோ, பாண்டவர்களைப் போன்ற வீரமோ உடையவர்கள் அல்ல.

இவர்கள் அனைவரும் போர்க்களத்தில் பீமசேனனைப் பார்க்கவும் துணிவு பெறமாட்டார்கள். பீஷ்மர், துரோணர் முதலிய அனைவரும் சேர்ந்தாலும் அர்ஜுனனை எதிர்க்க முடியாது. அர்ஜுனன் தேவர்கள், அசுரர்கள், மனிதர்கள், கந்தர்வர்கள் யாராலும் வெல்ல முடியாதவர். உன் பக்கத்தில் அர்ஜுனனை வெல்லக் கூடிய ஒரு வீரனைக் கண்டுபிடி; அவனை வென்றபின் உன் பக்க வெற்றி ஏற்றுக் கொள்ளப்படும். காண்டவ வனத்தில் தேவர், கந்தர்வர், யக்ஷர், அசுரர், நாகர் அனைவரையும் அர்ஜுனன் வென்றார். விராட நகரத்தில் உன் மஹாராதி வீரர்கள் அனைவரையும் தனியாக வென்றார். சாக்ஷாத் மகாதேவனான சிவனைத் தன் பராக்கிரமத்தால் திருப்தியடையச் செய்தார்.

அத்துடன் நான் சாரதியாக இருக்கும்போது யார் அர்ஜுனனோடு போர் செய்ய விரும்புவார்கள்? துரியோதனா? உன் புதல்வர்கள், சகோதரர்கள், குடும்பத்தினர், உற்றார், உறவினர் அனைவரையும் பார். இந்த சிறந்த பரத வம்சம் உன்னால் அழிந்துவிடக்கூடாது. நீ உன்னுடைய புகழை அழித்துக் கொண்டு குலத்தை அழித்தவன் என்று பெயர் பெற வேண்டாம். பாண்டவர்கள் உன் தந்தை திருதராஷ்டிரரையே தொடர்ந்து மகாராஜாவாக இருக்கச் செய்வார்கள். உன்னையே யுவராஜனாகவும் நிலை நிறுத்துவார்கள். உன் வீட்டிற்கு வரத் தயாராக உள்ள ராஜ்ய லக்ஷ்மியை அலட்சியம் செய்யாதே. பாண்டவர்களுக்குப் பாதி ராஜ்யத்தை அளித்து நீயும் உன் செல்வத்தை அனுபவி. நண்பர்களின் பேச்சை ஏற்று நண்பர்களோடு நீண்ட நாட்கள் நன்மைகளை அடைந்து மகிழ்ச்சியாக இரு” என்று பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறினார்.

5.30 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அறிவுரையைத் துரியோதனன் அவமதித்தல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் எடுத்துக் கூறிய பின் பீஷ்மர், துரோணர் மற்றும் திருதராஷ்டிரரும் துரியோதனனிடத்தில் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பேச்சை ஏற்று குலம் வாழ வழி செய்; பாண்டவர்களோடு சமாதானம் மேற்கொண்டு மகிழ்வுடன் வாழ்க்கையை நடந்து என்று மறுபடியும் கூறினார்கள். ஆனால் துரியோதனன் யாருடைய சொற்களையும் மதிக்கவில்லை. ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப் பார்த்து அவன் கோபத்துடன் பேசலானான். “கேசவா! தாங்கள் எப்போதும் என்னையே குற்றவாளியாகக் கூறிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். என் தந்தை, பீஷ்மர், ஆசாரியார் அனைவரும் என் மீதே குற்றம் சுமத்துகிறார்கள். காரணமின்றி என்மீது துவேஷம் கொள்ளுகிறீர்கள். மதுகுதனா! சூதாட்டத்தில் ஈடுபாடு கொண்ட பாண்டவர்கள் சூதாடி சகுனி மாமாவிடம் தங்கள் ராஜ்யத்தை இழந்தனர். முதல் முறை அவர்கள் தோற்ற செல்வம் அவர்களுக்கே திருப்பியளிக்கப்பட்டது. மீண்டும் சூதாடித் தோற்று கானகம் சென்றால் அது எங்களுடைய குற்றமல்ல; நாங்கள் யாருடைய பயமுறுத்தும் சொல்லையும் கேட்டு கூடித்திரிய தர்மத்தில் இருந்து விலக முடியாது. போரில் ஒரு வேளை நாங்கள் உயிரிழந்தாலும் சொர்க்கம் அடைவோம். வீரர்கள் உயிர் இழந்தாலும் யாருக்கும் தலை வணங்கக்கூடாது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! நான் சிறுவனாக இருந்தபோது பாண்டவர்களுக்குப் பாதி ராஜ்யம் அளிக்கப்பட்டது. ஆனால் இப்போது அது நடைபெறாது. நான் உயிருடன் இருக்கும் வரை ஊசி முனையளவு நிலமும் பாண்டவர்க்கு அளிக்க முடியாது” எனக் கூறினான்.

5.31 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துரியோதனன் பேச்சைக் கேட்டுக் கோபம் கொள்ளுதல்; அவன் சபையிலிருந்து வெளியேறியதைக் கண்டு துரியோதனனைக் கைது செய்ய ஆலோசனை கூறுதல்

துரியோதனனுடைய பேச்சைக் கேட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானின் கண்கள் கோபத்தால் சிவந்தன. அவர் மீண்டும் துரியோதனனிடம் கூறலானார். “துரியோதனா! உன் விருப்பப்படி போர்க்களத்தில் உனக்கு வீரமரணம் கிடைக்கும். மூடா! பாண்டவர்களுக்கு நீ ஏதும் தீங்கு செய்யவில்லை என்று நினைக்கிறாய். நீதான் சகுனியோடு சேர்ந்து பாண்டவர்களைச் சூதாட அழைத்தாய். இல்லை என்றால் உன் போன்ற கடபமானவனுடன் அவர்கள் சூதினை விரும்பி எவ்வாறு வர முடியும்? தன் மூத்த சகோதரரின் பத்தினியை சபைக்கு அழைத்து அவமானப்படுத்தினாய். கூறக் கூடாத சொற்களைக் கூறினாய். உத்தம குலத்தில் தோன்றிய நன்னடத்தை கொண்ட அவனைக் கொடுமைப்படுத்தினாய். துச்சாதனன்,

கர்ணனுடன் சேர்ந்து சொன்ன சொற்களையும்., செய்த செயலையும் யார் மறக்க முடியும். வாரணா வதத்தில் பாண்டவர்களைக் குந்தியுடன் எரித்துவிட முயற்சி செய்தாய். நீ பீமசேனனுக்கு விஷம் அளித்தாய். பாம்பால் கடிக்கச் செய்தாய். கை கால்களைக் கட்டி நீரில் மூழ்கடித்தாய். எப்போதும் பாண்டவர்களிடம் வஞ்சகமாக நடந்துள்ளாய். பின் எவ்வாறு உன் குற்றம் எதுவும் இல்லை என்று கூறுகிறாய்? தாய், தந்தை, பீஷ்மர், துரோணர், விதுரர் அனைவரும் சமாதானத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு கூறியும் நீ அமைதியைப் பற்றிப் பேசவே மறுக்கிறாய். அமைதி நிலவினால் உனக்கும் யுதிஷ்டிரருக்கும் மிகுந்த லாபம் உண்டாகும். ஆனால் இது உனக்கு இது பிடிக்கவில்லை. எப்போதும் நண்பர்களின் சொற்களை அவமதித்து அதர்மத்தையே மேற்கொள்கிறாய்” என்றார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவ்வாறு பேசிக் கொண்டிருக்கும்போதே, துச்சாதனன் இடைமறித்து துரியோதனனிடம், மன்னா! தாங்கள் பாண்டவர்களோடு சமாதானம் செய்து கொள்ளவில்லை என்றால் இவர்கள் உங்களைக் கட்டிப் பாண்டவர்களிடம் ஒப்படைத்து விடுவார்கள் என்று தோன்றுகிறது. பீஷ்மர், துரோணாசாரியார் மற்றும் தந்தை ஒன்று சேர்ந்து கர்ணனையும், என்னையும், தங்களையும் பாண்டவர்களுக்கு உரிமையாக்கிவிடுவார்கள்” என்றான். துச்சாதனன் சொற்களைக் கேட்ட துரியோதனன் சீறும் பாம்பைப்போல கோபத்துடன் மூச்சுவிட்டு அவையிலிருந்த மதிப்பிற்குரியவர்களை அவமதித்து வெளியேறிவிட்டான். அவனுடன் அவனது மந்திரிகள், நண்பர்கள். சகோதரர்கள் அனைவரும் அவையில் இருந்து வெளியேறினர். இதனைக் கண்ட பிதாமகர் பீஷ்மர் இவர்கள் அனைவரும் பழுத்த பழங்களைப்போல மரணத்திற்கு வசமாகிவிட்டனர் என்று கூறினார்.

பீஷ்மருடைய சொல்லைக்கேட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர். பீஷ்மர், துரோணர் முதலிய அனைவரிடமும் கூறலானார். “குருகுலத்தின் எல்லாப் பெரியவர்களுக்கும் இது மிகப்பெரிய அவமானமாகும். தாங்கள் இந்த முட்டாள்தனம் துரியோதனனை அரச பதவியில் அமர்த்தினீர்கள்; இன்று அவன் கட்டுப்படுத்த இயலாதவனாகிவிட்டான். இந்த விஷயத்தில் நான் எல்லோருக்கும் நன்மை அளிக்கக்கூடிய சமயோஜிதமான கருத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். பரத வம்சத்தவரே! உங்களுக்கு சரியென்று தோன்றினால் அதை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளலாம். முதியவரான போஜராஜன் உக்கிரசேனனின் மகன் கம்சன் தீய நடத்தை உடையவன் தன் தந்தை உயிருடன் இருக்கும்போதே, அவரிடமிருந்து நாட்டைக் கைப்பற்றி மன்னனாகி விட்டான். ஆதலால் ஒரே இனத்தைச் சேர்ந்த நண்பர்களின் நன்மையை விரும்பி நான் அவனைக் கொன்றுவிட்டேன். பிறகு மீண்டும் அனைவரும் சேர்ந்து உக்கிரசேனனை மறுபடியும் மன்னாக்கினோம்.

பாரதா! குலத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காகக் கம்சன் ஒருவனை மட்டும் தியாகம் செய்து அந்தக், வருஷணி குல யாதவர்கள் மேன்மையுடன் சுகமாக வாழ்கிறார்கள். இதைத் தவிர இன்னொரு விஷயமும் உள்ளது. ஒரு சமயம் தேவாஸுரப் போருக்காகப் படைகள் திரண்டு நின்றன. உலகம் முழுவதும் இருபாகமாகப் பிரிந்து அழிவின் விளிம்பில் இருந்தன. தேவ, அசுர, மனித, கந்தர்வ, நாக, ராக்ஷஸர் அனைவரும் கோபத்துடன் போரிட்டு அழிவதால் ஏற்படும் விளைவை பிரம்மா அறிந்தார். அவர் தர்மராஜனிடம் தைத்ய, தானவர்களைக் கட்டி வருண தேவனிடம் ஒப்படைக்கக் கட்டளையிட்டார். தர்மராஜனும் அவ்வாறே செய்தார். அப்போதிருந்து வருணன் தர்ம பாசத்திலும், வருணபாசத்திலும் கட்டிக் கவனமாக அவர்களைக் கடலின் எல்லைக்குள் வைத்துள்ளார். அதுபோல, பரத வம்சத்தவர்களே! நீங்கள் துரியோதனன், கர்ணன், சகுனி மற்றும் துச்சாதனனைக் கைது செய்து பாண்டவர்களிடம் ஒப்படைத்து விடுங்கள்.

குலத்தின் நன்மைக்காக ஒரு மனிதனையும், ஒரு கிராமத்தின் நன்மைக்காக ஒரு குலத்தையும், ஒரு தேசத்தின் நன்மைக்காக ஒரு கிராமத்தையும், ஆத்மாவின் மேன்மைக்காக பூமண்டலம் அனைத்தையும் தியாகம் செய்யலாம். மன்னா! தாங்கள் துரியோதனனைக் கைது செய்து பாண்டவர்களுடன் சமாதானம் செய்து கொள்ளுங்கள். அவ்வாறு நிகழாவிடில் உங்களால் கூத்திரிய குலம் அனைத்தும் அழிந்துவிடும்” என்று திருதராஷ்டிர மன்னரிடம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறினார்.

5.32 திருதராஷ்டிர சபையில் தொடர் நிகழ்வுகள்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன்னைக் கைது செய்யக் கூறுதல்

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் திருதராஷ்டிரரிடம் பேசிய பிறகு மன்னர் விதூரர் மூலம் காந்தாரியை அழைத்து வரச் செய்தார். காந்தாரியிடம் துரியோதனனுக்கு அறிவுரை கூறும்படி உரைத்தார். மன்னரின் சொற்படி துரியோதனனை விதூரர் மூலமே மீண்டும் சபைக்கு வரவழைத்து காந்தாரி அவனிடம் சமாதானத்தை ஏற்குமாறு வற்புறுத்தினாள். ஆனால் தாயின் சொற்களைப் புறக்கணித்த துரியோதனன் மீண்டும் வெளியேறினான். அவன் மறைவாகச் சென்று சகுனி, கர்ணன் துச்சாதனனோடு ஆலோசனை மேற்கொண்டார். அனைவரும் சேர்ந்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைக் கைது செய்வது என முடிவெடுத்தனர். இவர்களது எண்ணத்தினை புத்திசாலியான சாத்யகியூகித்துவிட்டார். அவர் அவையில் சென்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், விதூரர் மற்றும் திருதராஷ்டிரரிடம் துரியோதனன் பகவானைக் கைது செய்யத் திட்டமிட்டுள்ளதாகத் தெரிவித்தார். இதனைக் கேட்ட விதூரர் திருதராஷ்டிரரிடம்

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பராக்கிரமங்களை எடுத்துரைத்தார். துரியோதனனால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை ஒருபோதும் கைது செய்ய முடியாது என்பதைத் தெரிவித்தார். இச்சமயம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் திருதராஷ்டிரரிடம் கூறலானார்.

“மன்னா! துஷ்டர்களான கௌரவர்கள் என்னைப் பிடிக்கத் திட்டமிட்டால் தாங்கள் அவ்வாறு செய்ய ஆணையிடுங்கள். அப்போது, இவர்கள் என்னைப் பிடிக்கிறார்களா அல்லது நான் இவர்களைக் கைது செய்கிறேனா என்பது தெரியும். இவர்கள் அனைவரையும் கட்டிவிடும் சக்தி எனக்கு உள்ளது. ஆனால் எந்த வகையிலும் நிந்தைக்குரிய செயலையோ பாவத்தையோ நான் செய்ய முடியாது. இவர்கள் பாண்டவர்களின் செல்வத்தை அபகரிக்கப் பேராசை கொண்டுள்ளனர். ஆனால் இவர்கள் தங்கள் செல்வத்தையே இழக்க நேரிடும். இதையே அவர்கள் விரும்புகிறார்கள் என்றால் யுதிஷ்டிரரின் வேலை சுலபமாகிவிடும். பாரதா! இன்றே நான் இவர்கள் அனைவரையும், இவர்கள் பின் செல்லும் மன்னர்களையும் கைது செய்து பாண்டவர்களின் கையில் ஒப்படைத்தால் என்ன கெடுதல் நேரிடும்? ஆனால் உங்கள் முன் நான் கோபம் கொண்டு இத்தகைய இகழ்ச்சிக்குரிய செயலைச் செய்ய மாட்டேன். துரியோதனன் விரும்பியவாறே என்னைக் கைது செய்யட்டும். நான் இதற்காக அனுமதி அளிக்கிறேன்” என்று கூறினார். இதனைக் கேட்ட திருதராஷ்டிரர் மீண்டும் துரியோதனனை அழைக்கச் செய்தார். அவனுடைய முட்டாள்தனமான காரியம் நிறைவேறாது என்று கூறினார். விதூரரும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன் பகைவர்கள் கணக்கற்றவர்களை அழித்ததை விவரித்தார். அவரை எதிர்த்தால் துரியோதனன் தீயில் விழுந்த விட்டில் பூச்சியைப் போலாகிவிடுவான் என்பதையும் கூறினார்.

5.33 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் விஸ்வரூப தரிசனம்

விதூரர் இவ்வாறு கூறியதும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துரியோதனனிடம் “தூர்புத்தியுடைய துரியோதனா? நீ மோகவசத்தால் என்னைத் தனித்தவன் என்று நினைக்கிறாய்; என்னைப் பிடிக்க விரும்புகிறாய்; இது உன்னுடைய அறியாமையாகும். எல்லா பாண்டவர்களும் இங்கே இருக்கிறார்கள் பார். அந்தக, வ்ருஷணி குல வீரர்களும் இங்கேயே இருக்கிறார்கள். ஆதித்ய கணங்களும், ருத்ர கணங்களும், வசு கணங்களும், மகரிஷிகளுடன் இங்கேயே இருப்பதைப் பார்” என்று கூறி உரத்த குரலில் அட்டகாசம் செய்து சிரித்தார். அவர் சிரிக்கும்போது அவரது உடலில் தென்பட்ட கட்டைவிரல் அளவேயுள்ள தேவர்கள் தீ ஜ்வாலையை வெளியிட்டனர்.

பகவானுடைய நெற்றியில் பிரம்மாவும், திருமார்பில் ருத்ரதேவனும் இருந்தார்கள். லோகபாலகர்கள் கைகளில் இருந்தனர். வாயிலிருந்து அக்னி ஜ்வாலைகள் வெளிப்படலாயின. அவருடைய விஸ்வரூபத்தின் வெவ்வேறு திருமேனியிலிருந்து ஆதித்ய, சாத்ய, வசு, அஸ்வினி குமார, இந்திரனோடு மருத் கணங்கள், விஸ்வ தேவர்கள், யக்ஷ, கந்தர்வர்கள், நாக-ராக்ஷஸர்கள் தோன்றலாயினர். அவருடைய இரு புஜங்களில் இருந்தும் பலராமர், அர்ஜுனன் தோற்றமளித்தனர். பீமசேனன், யுதிஷ்டிரர், நகுல-சகதேவர் பகவானின் பின்பகுதியில் இருந்தனர். ப்ரத்யும்னன் முதலிய வருஷணி குல வீரர்கள் கையில் பெரிய ஆயுதங்களுடன் பகவானின் முன்பகுதியில் தோன்றினர். சங்கம், சக்ரம், கதை, சக்தி, சார்ங்கம், ஏர், நந்தகம் ஆகிய எல்லா ஆயுதங்களும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடைய பல புஜங்களிலும் ஒளிமயமாக காணப்படலாயின. அவருடைய கண்களிலிருந்தும், நாசித் துவாரங்கள், இரு காதுகளில் இருந்தும் பயங்கரமான புகையோடு கூடிய தீ ஜ்வாலைகள் வெளிப்பட்டுக் கொண்டிருந்தன. ரோம கூபங்களில் இருந்து சூரியனின் கிரணங்களைப் போன்ற கிரணங்கள் ஒளிர்ந்து கொண்டிருந்தன.

பீஷ்மர், துரோணர், விதுரர், பாக்கியம் பெற்ற சஞ்ஜயன், தவம் செய்த மகரிஷிகளைத் தவிர மற்ற மக்கள் பகவானின் இந்த விஸ்வரூப தரிசனத்தைத் தாங்க முடியாமல் கண்களை மூடிவிட்டனர். துரோணர் முதலியோர் மட்டுமே பகவான் அளித்த திவ்ய திருஷ்டியால் பகவானின் அந்த அற்புதமான, ஆச்சரியம் நிறைந்த ரூபத்தைத் தரிசிக்கும் பேறு பெற்றனர். இச்சமயம் தேவ துந்துபிகள் ஒலித்தன. பகவான் மீது மலர் மாரி பொழியலாயிற்று. இச்சமயம் திருதராஷ்டிரர் பகவானிடம் தன் கண்களின் பார்வையை யாசித்தார். பகவானைத் தரிசிக்க விரும்பினார். பகவானும் அவ்வாறே அருள் புரிந்தார். அந்த அற்புதமும் நிகழ்ந்தது. அரியணையில் அமர்ந்திருந்த திருதராஷ்டிரருக்கு கண்கள் கிடைத்தன. இதனை அறிந்த மன்னர்கள் அனைவரும், ரிஷிகளும் வியப்புடன் மதுசூதனைத் துதிக்கலாயினர். அப்போது பூமி முழுவதும் தடுமாறலாயிற்று கடலில் குழப்பம் உண்டாயிற்று. மன்னர் அனைவரும் வியப்படைந்தனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் தன் அற்புதமான ஐஸ்வர்யம் நிறைந்த சொரூபத்தை மறைத்துக் கொண்டார். பிறகு மதுசூதன் ரிஷிகளிடம் அனுமதி பெற்று சாத்யகி க்ருதவர்மாவின் கைகளைப் பற்றிக் கொண்டு மாளிகையிலிருந்து சென்றுவிட்டார். அவர் சென்றதுமே நாரதர் முதலிய மகரிஷிகளும் மறைந்துவிட்டனர். அந்த கோலாஹல நிகழ்ச்சி அமைதியடைந்தது. இவை அனைத்தும் அற்புதமான நிகழ்ச்சியாகும்.

5.34 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கௌரவ சபையில் இருந்து விடைபெறுதல்

ஆண் சிங்கமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் செல்வதைக் கண்டு கௌரவர்கள் அனைவரும் மற்ற மன்னர்களோடு அவருக்குப் பின் சென்றனர். பகவானுக்கான சைப்ய, சுக்ரீவ குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேருடன் சாரதி தாருகன் ஆயத்தமாய் இருந்தான். அலங்கரிக்கப்பட்ட தேரில் அவசியமான பொருட்கள் அழகான முறையில் வைக்கப்பட்டிருந்தன. மற்றொரு தேரில் ஹ்ருதிக் புதல்வன் க்ருதவர்மா அமர்ந்திருந்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் புறப்பட தயாரானதை அறிந்த திருதராஷ்டிரர் அவரிடம் தான் கௌரவர் பாண்டவர் சமாதானத்தை விரும்புவதையும், ஆனால் தன் புதல்வர்கள் தன் சொல்லைக் கேட்பதில்லை என்றும் எனவே தாங்கள் என்மீது சந்தேகப்படக்கூடாது என்றும் கூறினார். பிறகு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், திருதராஷ்டிரர், பீஷ்மர், விதுரர், துரோணர் ஆகியோரிடம் “கௌரவ சபையில் நிகழ்ந்தவற்றை நீங்கள் பிரத்யக்ஷமாகப் பார்த்துள்ளீர்கள் முட்டாளான துரியோதனன் இன்று ரோஷத்தோடு சபையிலிருந்து எழுந்துவிட்டான். திருதராஷ்டிர மன்னரும் தன் புதல்வர்களைக் கட்டுப்படுத்தும் திறமையற்றவராகத் தன்னைக் கூறிக் கொள்ளுகிறார். எனவே யுதிஷ்டிரரிடம் செல்ல நான் உங்கள் அனைவரிடமும் அனுமதி கேட்கிறேன்” என்று கூறிப் புறப்படுவதற்குத் தயாராக தேரில் ஏறினார். பரத வம்சத்துப் பெரும் வீரர்களான பீஷ்மர், துரோணர், க்ருபர், விதுரர், திருதராஷ்டிரர், வாஹ்லீகள், அஸ்வத்தாமா, விகர்ணன், யுயுத்ச ஆகியோர் பகவானுக்குப் பின் சிறிது தூரம் சென்று விடையளித்தனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அங்கிருந்து தன் அத்தை குந்தியைச் சந்திக்கச் சென்றார்.

5.35 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் குந்தியைச் சந்தித்தல்; குந்தி பாண்டவர்களுக்குச் செய்தி அளித்தல்

குந்தியைச் சந்தித்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன் அத்தையின் கால்களை வணங்கினார். சபையில் நடந்த விஷயங்களைத் தெரிவித்தார். “அத்தை! நானும் மகரிஷிகளும் பலவகையான யுக்திகளுடன் முற்றிலும் ஏற்கக் கூடிய சொற்களைச் சபையில் கூறினோம். ஆனால் துரியோதனன் அவற்றை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இப்போது நான் விரைவில் பாண்டவர்களைச் சந்திக்கச் செல்லுகிறேன். உன் புதல்வர்களுக்கு தாங்கள் கூற விரும்பும் செய்தியைக் கூறுங்கள்” என்றார்.

குந்திதேவியும் கூறலானாள்; “மகனே! மக்களைக் காக்கும் தர்மத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் வாய்ப்பை இழந்துவிடாதே. கூடித்திரியர்கள் போர் என்னும் கடுமையான கர்மத்திற்காகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவர்கள். குபேரன்

ராஜரிஷியான முசுகுந்தனுக்கு உலகம் முழுவதையும் அளித்தார். ஆனால் அவர் அதை ஏற்கவில்லை. தன் வீரத்தால் பெற்ற ராஜ்யத்தை விரும்பினார். தன் வீரத்தால் புவியைப் பெற்று நியாயப்படி ஆட்சி புரிந்தார். யுதிஷ்டிரா! நீ வீரத்தாலேயே வாழ்க்கையைக் கழிக்க வேண்டும். நான் உனக்குப் பிறப்பளித்தேன். ஆனால் ஏதும்பெண்ணைப்போல உற்றார் உறவினரிடம் வாழ்க்கைக்காக அவர் அளிக்கும் அன்ன பிண்டத்தை நம்பி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறேன். இதைவிட வேறு துயரம் எனக்கு என்ன இருக்கிறது? நீ ராஜ தர்மத்தின்படி யுத்தம் செய்” என்ற குந்தி விதுலா என்ற கூடித்திரியப் பெண் ராஜ்யம் இழந்த தன் மகன் சஞ்ஜயனைப் போருக்குத் தூண்டி உற்சாகம் அளித்து அவன் தன் ராஜ்யத்தப் பெற வைத்த வரலாற்றையும் எடுத்துரைத்தாள். பிறகு அர்ஜுனன், பீமசேனன், நகுல-சகதேவர்களுக்கான செய்தியையும், திரௌபதிக்கான விசாரிப்பினையும் தெரிவித்தாள். குந்தியிடம் அனைத்தையும் கேட்டுக் கொண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன் அத்தையை வலம் வந்து வணங்கி விடைபெற்றார்.

5.36 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் விடை பெற்று உபப்லவ்யம் நோக்கிப் புறப்படுதல்

குந்தி தேவியிடம் விடைபெற்று, பீஷ்மர் முதலிய குருவம்ச முதல்வர்களுக்கு பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் விடையளித்தார். பிறகு கர்ணனைத் தன் தேரில் அமர்த்திக் கொண்டு, சாத்யகியுடன் அங்கிருந்து புறப்பட்டார்.

5.37 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கர்ணனுடன் உபப்லவ்யம் நோக்கிப் புறப்படுதல்

அப்ரமேய சொருபரான பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கர்ணனைத் தேரில் அமர்த்திக் கொண்டு உடன் அழைத்துச் சென்றார். அச்சமயம் கர்ணனிடம் பல விஷயங்களை எடுத்துக் கூறலானார். “ராதேயா! நீ வேதங்களில் சிறந்த பிராமணர்களிடம் உன்னுடைய ஐயங்களுக்கான தெளிவினைப் பெற்றுள்ளாய். சனாதனமான வைதிக சித்தாந்தத்தையும், தர்ம சாஸ்திரத்தின் சூட்சுமங்களையும் நன்கு அறிந்துள்ளாய். ஒரு கன்னியிடம் பிறக்கும் புதல்வனுக்கு இரு வித்தியாசங்கள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. திருமணத்திற்கு முன்பு பிறப்பவன் ‘கானீன்’, திருமணத்திற்குப் பின் பிறப்பவன் ‘சகோடு’ எனப்படுகிறான். இப்புதல்வர்களின் தாய் யாரைத் திருமணம் செய்கிறாளோ, அவளே இருவருக்கும் தந்தையாவாள். உன்னுடைய பிறப்பும் இத்தகையதே; நீ குந்தியின் கன்னிப் பருவத்தில் தோன்றியவன் ஆனாலும் பாண்டுவே உன் தந்தையாவார். ஆதலால் தர்மசாஸ்திரத்தின்படி நீயே மன்னனாவாய். தந்தையின் பக்கத்தில் குந்தியின் புதல்வர்கள் அனைவரும் உனக்கு

உதவியாளர்கள் ஆவார்கள். தாயின் பக்கத்தில் வருஷணி வம்சத்தினர் அனைவரும் உன்னுடன் இருக்கின்றனர். நீ உன்னுடைய தந்தை, தாய் பக்கத்து உறவினர்களையும் அறிந்து கொள். என்னுடன் இங்கிருந்து போனதும் பாண்டவர்கள் நீ குந்தியின் புதல்வன்; யுதிஷ்டிரருக்கு முத்தவன் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளட்டும். அதன்பின் பாண்டவர்கள் ஐவரும், திரௌபதியின் புதல்வர்களும், சுபத்ராவின் மகன் வீர அபிமன்யுவும் உன் பாதம் பற்றி வணங்குவார்கள். இவர்கள் தவிர, பாண்டவர்களின் உதவிக்காக வந்துள்ள மன்னர்களும், அந்தக, வருஷணிகுல வீரர்களும் உன் பாதம் பணிவார்கள். ஏராளமான அரச குமாரர்களும் குமாரிகளும் உனக்காக, தங்கம், வெள்ளி, ரத்தினங்கள், கலசங்கள், விதைகள், கொடிகள் முதலிய அபிஷேகப் பொருட்களை எடுத்து வருவார்கள். தூயவரான தெளம்யர் உனக்காக ஹோமம் செய்யட்டும். உன்னுடைய ராஜ்யாபிஷேகத்தைச் செய்யட்டும்.

ஆண் சிங்கங்களான பாண்டவ சகோதரர்கள், திரௌபதியின் ஐந்து புதல்வர்கள், பாஞ்சால, சேதி நாட்டு மன்னர்கள் இவர்களுடன் நானும் சேர்ந்து உன்னை சாம்ராட் பதவியில் அபிஷேகம் செய்விப்போம். கடுமையான விரதங்களைக் கடைப்பிடிக்கும் தர்மராஜன் யுதிஷ்டிரர் உனக்கு வெண் சாமரம் வீசுவார். பீமசேனன் வெண் கொற்றக் குடையைப் பிடிப்பார். உன்னுடைய அழகிய தேருக்கு அர்ஜுனன் சாரதியாவார். அபிமன்யு உன் சேவைக்காக அருகில் நிற்பான். நகுல-சகதேவரும் திரௌபதியின் ஐந்து புதல்வர்கள், பாஞ்சால நாட்டுச் கூத்திரியர்கள், மகாரதி சிகண்டியுடன், வருஷணி வம்சத்தவரும் நானும் உன் பின்னால் நடப்போம்.

மஹாபாஹு! நீ உன் சகோதரர்களான பாண்டவர்களுடன் ராஜ்யத்தை அனுபவி. ஐயம், ஹோமம் முதலிய மங்கள கர்மங்களில் ஈடுபடு. திராவிட, குந்தள, ஆந்திர, சூசப, வேணுப நாட்டு மக்கள் உனக்கு முன்னால் பணியாட்களாக இருக்கட்டும். சூத-மாதக வந்திகள் பலவகையாகத்துதித்து உன் புகழ் கீதம் பாட்டும். பாண்டவர்கள் மகாராஜ் வஸுசேன கர்ணனுடைய வெற்றியைக் கோஷமிட்டும். குந்தி குமாரா! நட்சத்திரங்கள் சூழ்ந்த சந்திரனைப் போல உன் சகோதரர்கள் சூழ ராஜ்யத்தைப் பரிபாலனம் செய். குந்திக்கு ஆனந்தம் அளி. உன்னுடைய நண்பர்கள் மகிழட்டும். பகைவர்கள் கவலை கொள்ளட்டும். கர்ணா! இன்றிலிருந்து சகோதரர்களான பாண்டவர்களோடு ஒரு நல்ல சகோதரனைப் போல அன்பாக நடந்து கொள்” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறினார். கர்ணனின் பிறப்பு பற்றிய உண்மையை எடுத்துரைத்து பாண்டவர்கள் பக்கம் வருமாறு அழைப்பு விடுத்தார்.

5.38 கர்ணன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கு அளித்த மறுமொழி

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் அன்பான சொற்களைக் கேட்ட கர்ணன் அவரிடம் பேசலானான். “கேசவா! தாங்கள் கூறியது அனைத்தும் சரியே. நான் பாண்டுவின் புதல்வனே; குந்தி தேவிக்கு சூரிய பகவானின் அருளால் பிறந்தவன் என்பதை அறிவேன். ஆனால் நீரில் விடப்பட்ட என்னை தேரோட்டி அதிரதனும் அவரது மனைவி ராதாவுமே மகனாக வளர்த்தார்கள். ஜாதகர்மம் செய்தார்கள். வயது அடைந்ததும் சூத ஜாதி கன்னியரை மணமுடித்து வைத்தனர். இப்போது எனக்குப் புதல்வர்களும், பேரர்களும் உள்ளனர். மாதவா! இனி நான் புவி முழுதும் பெற்று இந்த உறவுகளைப் பொய்யாக்க விரும்பவில்லை. நான் துரியோதனனோடு 13 ஆண்டுகள் ராஜ்யத்தை அனுபவித்துள்ளேன். இப்போது துரியோதனனைத் துறக்க விரும்பவில்லை. மதுகுதனா! தாங்கள் என் நன்மைக்காகவே இவ்விஷயங்களைக் கூறுகிறீர்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால் யுதிஷ்டிரர் நான் குந்தியின் மூத்த புதல்வன் என்று அறிந்தால் தான் ராஜ்யத்தை ஏற்க மாட்டார்.

நான் ராஜ்யத்தைப் பெற்றாலும் அதைத் துரியோதனனிடமே ஒப்படைத்துவிடுவேன். தர்மாத்மாவான யுதிஷ்டிரரே எப்போதும் மன்னராக இருக்க வேண்டும் என்பதையே நான் விரும்புகிறேன். மதுகுதனா! எனக்கும் தங்களுக்கும் நடந்த இந்த ஆலோசனை ரகசியமாகவே இருக்கட்டும். அவ்வாறு செய்வதே எல்லா வகையிலும் நன்மையளிக்கும் என்று விரும்புகிறேன். நல்ல நண்பர்கள், சகோதரர்கள் மற்றும் தங்களுடைய துணையுடன் யுதிஷ்டிரர் இந்த பூமண்டலம் முழுவதும் பெற்று ஆள்வார்” என்று கர்ணன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கூறினான். அத்துடன் வர இருக்கும் போரை ஒரு மாபெரும் யக்ஞமாக உருவகித்து உரைத்தான். கௌரவ பக்கத்து சேனை முழுவதும் அழிந்து, துரியோதனன் பீமனால் வதம் செய்யப்பட்ட பின் இந்த யாகம் முடிந்துவிடும் என்றான். மதுகுதனன் போரை விரும்பிச் செய்யும் முயற்சி வெற்றி பெறும் என்ற கர்ணன். தனக்கும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கும் இடையில் நடந்த இந்த உரையாடல் இரகசியமாகவே இருக்க வேண்டும் என்று மீண்டும் எடுத்துரைத்தான்.

5.39 பகவான் கிருஷ்ணர் கர்ணனிடம் பாண்டவர்களின் வெற்றி உறுதியானது எனக் கூறுதல்

கர்ணனுடைய சொற்களைக் கேட்டு பகவான் கேசவன் அட்டகாசமாகச் சிரித்தார். புன் முறுவலுடன் கூறலானார், “கர்ணா! நான் ராஜ்யத்தை

அடையக்கூறும் உபாயத்தை நீ ஏற்கவில்லை போலும். நான் அளிக்கும் பூமியை நீ அரசாள விரும்பவில்லை. பாண்டவர்களின் வெற்றி நடந்தே தீர வேண்டியதாகும். இதில் எந்த ஐயமும் கிடையாது. அர்ஜுனனின் மலைகளாலோ, மரங்களாலோ தடுக்கப்படாத ஹனுமத் கொடி வெற்றியை அறிவித்தபடி பறந்து கொண்டிருக்கிறது. கிருஷ்ணனான என்னைச் சாரதியாக்கி அர்ஜுனன் ஐந்தர், ஆக்னேய, வாயவ்ய அஸ்திரங்களைச் செலுத்தும்போது உனக்கு சத்ய, த்ரேதா, துவாபர யுகங்களின் உணர்வு இருக்காது. பயங்கரமான கலியுகம் மட்டுமே புலப்படும். ஜபத்திலும், ஹோமத்திலும் ஈடுபட்ட யுதிஷ்டிரரின் போரில் பகைவரின் சேனையை வருத்தும்போதும், பார்க்கும்போதும் நீசத்ய, த்ரேதா, த்வாபரயுகத்தின் உணர்வினை இழந்துவிடுவாய். போரில் பலசாலியான பீமசேனன் துச்சாதனனின் ரத்தத்தைக் குடித்து மகிழ்ச்சியடைவான்; போரில் துரோணர், பீஷ்மர், க்ருபர், துரியோதனன், ஐயத்ருதன் அனைவரின் கதியையும் தடுத்து நிறுத்தும்போது நீ செய்வது அறியாது நிற்பாய். போர்க்களத்தில் நகுல-சகதேவர்கள் திருதராஷ்டிர புதல்வனுடைய சேனையைக் கலக்குவதைப் பார்க்கப் போகிறாய். இச்சமயங்களிலும் உன் முன் சத்ய, த்ரேதா, துவாபரயுகம் இருக்காது. கலி மட்டுமே தோன்றும்.

கர்ணா! நீ இங்கிருந்து சென்று துரோணாசாரியார், பீஷ்மர் மற்றும் கிருபர் ஆகியோரிடம் இப்போது நான் சொல்வதைக் கூறு; இப்போது சுகம் தரும் அழகிய மாதம் நடைபெறுகிறது. இச்சமயம் பசுக்களுக்குப் புல்லும் எரிப்பதற்கு விறகும் எளிதாகக் கிடைக்கும் எல்லா வகை ஓளவுதிகள், பழம், மலர் ஆகியவற்றோடு காடு செழிப்பாகக் காணப்படுகிறது. தானியங்கள் நன்றாக விளைந்துள்ளன. ஈக்கள் குறைந்துவிட்டன. பூமியில் சேறு சிறிதும் இல்லை. தண்ணீர் சுத்தமாகவும் ருசியுடனும் உள்ளது. சுகமான இந்தக் காலத்தில் அதிக வெயிலும் அதிகக் குளிரும் இல்லை. இன்றிலிருந்து 7 நாட்களுக்குப் பிறகு அமாவாசை வரப்போகிறது. அதிலேயே போர் தொடங்கப்படலாம். போருக்கு இங்கு வந்துள்ள மன்னர்கள் அனைவரிடமும் அவர்களின் விருப்பம் அனைத்தையும் நான் அவசியம் நிறைவேற்றுவேன் என்று கூறு. துரியோதனன் பக்கத்தில் இருக்கும் மன்னர்களும், அரசகுமாரர்களும் ஆயுதங்களால் மரணமடைந்து உத்தம கதியை அடைவார்கள் என்பதையும் கூறு.” என்று தெரிவித்தார்.

5.40 கர்ணன் பகவான் கிருஷ்ணரிடம் பாண்டவர்களின் வெற்றியையும் கௌரவர்களின் தோல்வியையும் அறிவிக்கும் தன் கனவினைக் கூறுதல்

அதன்பின் கர்ணன் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம், “தாங்கள் அனைத்தையும் அறிந்திருந்தும் எதற்காக என்னை மோகத்தில்

ஆழ்த்துகிறீர்கள்” என்று கேட்டான். தானும், துரியோதனன் முதலியோரும் இப்புவிவின் அழிவிற்கு வெறும் நிமித்தம் மட்டுமே என்பதையும், நிகழ்விருக்கும் பெரும்போரில் புவிபேரழிவைச் சந்திக்கும் என்பதையும் கூறினான். துரியோதனனுடைய சேனையில் தீய சகுனங்கள் தோன்றியதையும், கிரக நிலைகள் மன்னர்கள் மற்றும் மக்களின் அழிவை அறிவிப்பதையும் எடுத்துரைத்தான். பாண்டவர்களின் பக்கம் சுபசகுனங்கள் நிகழ்வதாகக் கேள்விப்பட்டதையும் தெரிவித்தான். பாண்டவர் அனைவரும் வெள்ளை வஸ்திரம் தரித்து வெள்ளை மாலை அணிந்து வெண்மையான தலைப்பாகை அணிந்து தன் கனவில் தோன்றியதையும் கூறினான். துரியோதனன் பக்கம் கிருபாசாரியார், அஸ்வத்தாமா, கிருதவர்மா மட்டும் வெள்ளைத் தலைப்பாகை அணிந்திருந்ததையும் தெரிவித்தான். போரில் மேற்கூறிய மூவர் மட்டுமே உயிர் பிழைப்பார் என்பதைக் குறிப்பாகக் கூறினான். துரியோதனன், பீஷ்மர், துரோணர் மற்றும் தானும் ஓட்டகம் பூட்டிய தேரில் ஏறித் தென்திசை நோக்கிச் சென்றதாகச் சொன்னான். எனவே அபசகுனங்கள் மற்றும் தன் கனவின் பலனாக நிச்சயம் புவி அழியப்போகிறது எனக் கூறினான். ஒருவேளை போரில் உயிர் தப்பினால் தங்களை தரிசிப்போம் என்றும் அல்லது மறுபடி இன்று போலவே சுவர்க்கத்தில் தங்களுடன் சந்திப்பு நிகழும் என்றும் கூறி பகவானை ஆரத் தழுவி விடைபெற்றுத் தன் தேரில் ஏறி ஹஸ்தினாபுரம் திரும்பினான். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் சாத்யகியுடன் உபபல்லவம் நோக்கிச் சென்றார்.

5.41 ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடத்தில் யுதிஷ்டிரர் ஹஸ்தினாபுரத்தின் குரு சீரேஷ்டர்களுடைய சொற்களைக் கூறுமாறு கேட்டல்

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உபபல்லவம் சென்றடைந்தார். பாண்டவர்களிடம் ஹஸ்தினாபுர நிகழ்வுகளைத் தெரிவித்தார். பின் ஓய்வெடுக்கச் சென்றார். பகல் கழிந்து இரவானது. யுதிஷ்டிரர் விராடர் முதலியோருக்கு விடையளித்தார். பின் பாண்டவர்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைத் தியானித்து அவரை அழைத்து அவருடன் இரகசிய ஆலோசனை செய்யலாயினர். யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் அவர் துரியோதனனிடத்தில் கூறியதைத் தெரிவிக்குமாறு கேட்டார். பகவானும் தான் கௌரவர்களின் நன்மைக்கான விஷயத்தைக் கூறியும் துரியோதனன் அதனை ஏற்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்தார். பின்னர் யுதிஷ்டிரர் பிதாமகர் பீஷ்மர், ஆசாரியார் துரோணர் காந்தாரி-திருதராஷ்டிரர், அறிவாளியும் தர்மம் அறிந்தவருமான விதுரர், மற்றும் சபையில் இருந்த மன்னர்கள் அனைவரும் துரியோதனனிடத்தில் என்னென்ன கூறினார்கள் என்று தெரிவிக்குமாறு பகவானிடம் கேட்டார். யுதிஷ்டிரர் பகவானையே ரட்சகனாகவும், குருவாகவும் வரித்து, கேட்டவற்றிற்கு பகவான் பதிலளிக்கலானார்.

5.42 வாசுதேவன் பீஷ்மர் கூறியவற்றை யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தல்

“ராஜேந்திரா! நான் கௌரவ சபையில் துரியோதனனிடம் பேசியதும் அவன் சிரிக்கத் தொடங்கினான். அதைக்கேட்டு பீஷ்மர் மிகவும் கோபமடைந்தார். நான் என்னுடைய குலத்தின் நன்மைக்காக உன்னிடம் கூறுவதைக் கேள். என்று கூறிப் பேசலானார். என் தந்தை சாந்தனு உலகப் புகழ் பெற்ற மன்னர். நான் அவருடைய ஒரே புதல்வன். ஒரு புதல்வனோடிருப்பது புத்திரன் இல்லாமல் இருப்பதற்குச் சமம் என்பதால் மன்னர் இரண்டாவது மகனுக்காகக் கவலைப்பட்டார். இந்தக்குலம் அழியாமல் என்றும் புகழுடன் இருக்க வேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார். அவரது உள்மனதின் விருப்பத்தையறிந்த நான் வாழ்நாள் முழுவதும் நைஷ்டிக பிரம்மச்சாரியாக இருப்பேன் என்று சபதம் செய்து சத்தியவதி தாயாரை அழைத்து வந்தேன். அவரிடமிருந்து என் தம்பி விசித்திரவீரியன் தோன்றினான். தந்தைக்குப் பின் விசித்திரவீரியனை அரியணையில் அமர்த்தி அவருக்குச் சேவை செய்தேன். மன்னர்களை வென்று தகுதியான மனைவியரை மணமுடித்து வைத்தேன். பிறகு ஒருசமயம் பரசுராமரோடு போரில் ஈடுபட்டேன். பரசுராமரிடம் கொண்ட பயத்தால் நகர மக்கள் விசித்திர வீரியனை நகரிலிருந்து தொலைவில் விலக்கினர். மனைவியரிடம் அதிக ஈடுபாடு கொண்ட விசித்திரவீரியன் ‘ராஜ்யஷ்டமா’ என்னும் நோய்வாய்ப்பட்டு மரணமடைந்தார். மன்னனில்லாத ராஜ்யத்தில் மழை பொழியவில்லை. பசியால் துன்புற்ற மக்கள் துன்பத்துடன் என்னிடம் வந்தனர். ராஜ்யத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக என்னை மன்னனாகும்படி வற்புறுத்தினர்.

மக்களின் இக்கருணை அழைப்பைக் கேட்டும் நான் மனக் கலக்கம் அடையவில்லை. ஊர் மக்களும், கற்றறிந்த பிராமணரும், புரோகிதரும், ஆச்சாரியரும் பிரதீப மன்னரால் காக்கப்பட்ட தேசம் நஷ்டமடையாமல் நீயே மன்னனாக வேண்டும் என்று கூறலாயினர். அதனால் நான் கவலையடைந்தேன். அவர்களை வணங்கித் தந்தைக்காக நான் சபதம் செய்த விஷயத்தை முன் வைத்தேன். சத்தியவதி தாயாரிடம், இந்தக் குலம் வளர்வதற்காக, உன்னை சாந்தனு மன்னர் மணமுடிப்பதற்காக, பிரம்மச்சரிய விரதம் ஏற்பதாகச் சபதம் செய்ததைக் கூறினேன். மன்னனாக மறுத்தேன். பின் தாயையும், மற்றவர்களையும் வேண்டி வியாச மஹா முனிவரை மகிழ்வித்து விசித்திரவீரியனின் மனைவியரோடு புதல்வரைத் தோற்றுவிக்க வேண்டினேன். மாமுனிவர் அருள் புரிந்தார். அந்தப் பெண்களிடமிருந்து மூன்று புதல்வர்களைத் தோற்றுவித்தார். உன் தந்தை குருடனாக இருந்ததால் மன்னனாக முடியவில்லை. எனவே பாண்டு மன்னரானார். அவரது புதல்வர்களான பாண்டவர்கள் ராஜ்யத்தின் வாரிசுகளாவார்கள்.

துரியோதனா! நீ கலகம் செய்யாதே. பாதி ராஜ்யத்தைப் பாண்டவர்களுக்குக் கொடுத்து விடு. என் சொல்லை அவமதிக்காதே. நான் உங்களிடம் எப்போதும் அமைதியே நிலவ வேண்டி விருப்பம் கொள்கிறேன். எனக்கு உன்னிடமும், பாண்டவர்களிடம் வேறுபாடு கிடையாது. உன் தந்தை, காந்தாரி, விதுரர் ஆகியோரின் கருத்தும் இதுவே. என் பேச்சில் ஐயம் கொள்ளாதே. இல்லாவிடில் அனைவருக்கும், இப்புவிக்கும் பேரழிவை உண்டாக்கிவிடுவாய்” என்று பீஷ்மர் துரியோதனனிடம் கூறியதாக வாசுதேவ கிருஷ்ணன் யுதிஷ்டிரரிடத்தில் தெரிவித்தார்.

5.43 கௌரவ சபையில் துரோணாசாரியார் உரைத்ததை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தல்

அடுத்து துரோணாசாரியார் துரியோதனனிடம் கூறியதையும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறலானார்; துரோணர் பேசலானார். மகனே! துரியோதனா! சாந்தனு இந்தக் குலத்தின் நன்மையிலேயே ஈடுபட்டிருந்தார். அதேபோலப் பாண்டுவும் மன்னராக இருந்தபோதும் தர்ம வழியிலேயே நடந்தார். குருவம்சத்தை விருத்தி செய்த பாண்டு தன் தமையனான திருதராஷ்டிரருக்கும் தம்பியான விதுரருக்கும் ராஜ்யத்தை அடமானப் பொருளாக அளித்து திருதராஷ்டிரரை அரியணையில் அமர்த்தினார். தன் இரு மனைவியருடன் காட்டிற்குச் சென்றுவிட்டார். பின் விதுரர் திருதராஷ்டிரருக்கு சேவகனைப் போலப் பணிவிடை செய்து வந்தார். மக்கள் பாண்டுவிடம் இருந்ததுபோல் திருதராஷ்டிரருக்கும் மதிப்பு அளித்து வந்தனர். விதுரர் பொக்கிஷத்தை நிர்வகிப்பதிலும், தானமளிப்பதிலும், பணியாட்களை மேற்பார்வை இடுவதிலும், எல்லோரையும் பராமரிக்கும் காரியத்தையும் நிர்வகித்து வந்தார். பீஷ்மர், போர், சமாதானம் ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டு மன்னர்களிடமிருந்து வரி, சேவை முதலியவற்றைப் பெற்று வந்தார். திருதராஷ்டிரர் அரியணையில் மட்டுமே அமர்ந்திருந்தார். பீஷ்மரும், விதுரருமே ராஜ்ய நிர்வாகம் செய்து வந்தார்.

அவர்களின் வம்சத்தில் தோன்றிய நீ ஏன் இந்த குலத்தில் பகையை மூட்டுகிறாய்? மன்னா! சகோதரர்களோடு சேர்ந்து போகங்களை அனுபவி. நான் செல்வம் பெறுவதற்காகவோ, தீனனாகியோ எந்த விஷயத்தையும் கூறுவதில்லை. நான் பீஷ்மர் அளித்ததையே பெற விரும்புகிறேன். நீ அளித்ததை அல்ல. பீஷ்மர் இருக்கும் இடத்தில் துரோணரும் இருக்கிறார். பீஷ்மர் கூறுவதை நீ நிறைவேற்று. நீ பாண்டவர்களுக்குப் பாதி ராஜ்யம் அளித்துவிடு. எனக்கு நீயும் பாண்டவர்களும் சமமானவர்களே. அதிகம் பேசுவதால் என்ன லாபம்? தர்மம் உள்ள பக்கமே வெற்றி பெறும்” என்று

துரோணரின் சொற்களை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தெரிவித்தார். தொடர்ந்து விதுரரின் சொற்களைப் பகவான் விவரித்தார்.

5.44 விதுரர் கூறியவற்றை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் எடுத்துரைத்தல்

“விதுரர் பிதாமகரான பீஷ்மரின் பக்கம் பார்த்து அவரை நோக்கிக் கூறலானார். தேவவிரதரே! என் பேச்சைக் கேளுங்கள்; இந்த கௌரவ வம்சம் அழிவில் இருந்தபோது தாங்கள் மறுபடியும் அதனை நிலைபெறச் செய்தீர்கள். இன்று நானும் கௌரவ வம்சத்தின் பாதுகாப்பிற்காக அழுது கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் தாங்கள் ஏன் என் பேச்சை உதாசீனப்படுத்துகிறீர்கள் என்று தெரியவில்லை. குலத்திற்குத் தீயான துரியோதனன் இந்த குலத்திற்கு யார் என்று கேட்கிறேன் அவனைத் தாங்கள் பின்பற்றுகிறீர்கள். பேராசை கொண்ட இவன் அறிவுகெட்டு நாகரீகமற்றவனாகி விட்டான். இவன் சாஸ்திரத்தின் கட்டளையை மீறுகிறான். தர்ம, அர்த்தத்தில் கவனம் செலுத்தும் தன் தந்தையின் பேச்சையும் ஏற்கவில்லை. இவன் ஒருவனாலேயே கௌரவர் வம்சம் முழுவதும் நஷ்டமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. இப்போது விநாசகாலம் வந்துவிட்டது. உங்களுடைய அறிவு நஷ்டமாகி விடுமாகில் என்னோடும் திருதராஷ்டிரரோடும் காட்டிற்கு வாருங்கள். அல்லது துரியோதனனைக் கைது செய்து பாண்டவர்கள் மூலம் இந்த ராஜ்யத்தை ஆளுங்கள். இப்போது மன்னர்களின் பெரும் அழிவு காணப்படுகிறது” என்று கூறிய விதுரர் மிகுந்த கவலையில் ஆழ்ந்துவிட்டார்” என்று விதுரரின் செயல்களையும், சொற்களையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார்.

5.45 காந்தாரியின் சொற்களைக் கிருஷ்ணபகவான் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறுதல்

பிறகு சுபலனுடைய புதல்வி காந்தாரி தன் குலம் அழிந்துவிடும் என்று பயம் கொண்டு மன்னர்களுக்கு எதிரிலேயே கோபத்துடன் துரியோதனனிடம் கூறலானாள், “இந்த ராஜ சபையில் கூடியுள்ள மன்னர்கள், பிரம்மரிஷிகள், மற்றவர்களும் பாவியான துரியோதனனுடைய குற்றங்களைக் கேளுங்கள். இங்கு பரம்பரையாக முதலில் தந்தை பிறகு மகன் என்ற வரிசையில் ராஜ்யம் அனுபவிக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் கொடிய கர்மங்களைச் செய்யும் பாவி துரியோதனா! நீ உன் அநியாயத்தால் இந்த ராஜ்யத்தினை அழித்துக் கொண்டிருக்கிறாய். இந்த ராஜ்யத்தின் மீது அதிகாரம் கொண்ட திருதராஷ்டிரரையும், விதுரரையும் மீறி உன் அதிகாரத்தை ஸ்தாபிக்க விரும்புகிறாய். திருதராஷ்டிரரும், விதுரரும் மகானுபாவர்கள். பீஷ்மர்

உயிருடன் இருக்கும் வரை பராதீனமாகவே இருப்பார்கள். தர்மமறிந்தவரான கங்கையின் மைந்தன் இந்த ராஜ்யத்தை ஏற்றுக் கொள்ள விரும்பவில்லை. உண்மையில் இது மகாராஜா பாண்டுவினுடையதாகும். அவருடைய புதல்வர்களே இதற்கு உரிமை உடையவர்களாவார்கள். வேறு யாரும் இல்லை. ஏன் எனில் தந்தை, பாட்டனுடைய ராஜ்யம் புதல்வன், பேரன்களிடையே செல்லுகிறது. குருகுலத்தின் சிறந்த புருஷரும், அறிவுமிக்க மகாத்மாவுமான பீஷ்மர் கூறுவதை நாம் அனைவரும் எந்த ஆராய்ச்சியும் இன்றி அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இந்த ராஜ்யத்தை யுதிஷ்டிரரே ஆள வேண்டும். அவர் சாந்தனு மைந்தன் பீஷ்மரிடமும், திருதராஷ்டிரரிடமும் கடமையின் பாடத்தைக் கற்றுக் கொள்ளட்டும்” என்று காந்தாரி சபையில் அறிவித்ததை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் எடுத்துரைத்தார்.

5.46 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் திருதராஷ்டிர மன்னரின் சொற்களை யுதிஷ்டிரரிடம் உரைத்தல்

பீஷ்மர், துரோணர், விதுரர், காந்தாரி இவர்கள் கௌரவ சபையில் உரைத்ததைத் தெரிவித்த பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் திருதராஷ்டிரருடைய சொற்களையும் யுதிஷ்டிரரிடம் சொல்லலானார். திருதராஷ்டிரர் கூற்று பின்வருமாறு; “மகனே! துரியோதனா! என் பேச்சைக் கேள். நீ தந்தையைச் சிறிதளவாவது மதித்தாலும் நான் கூறுவதைக் கேள். கௌரவ வம்சத்தின் ஆதி காரணமான பிரஜாபதி சோமன் முதலில் தோன்றினார். சோமனுக்கு ஆறாவது தலைமுறை நகுஷனின் புதல்வர் யயாதியாவார். அவருக்கு ஐந்து புதல்வர்கள். மூத்தவன் யது; கடைசி மகன் புரு. புருவே நம் வம்சத்தை விருத்தி செய்துள்ளார். புரு வருஷபர்வாவின் புதல்வி சர்மிஷ்டையிடம் பிறந்தவர். யது சக்ராசாரியாரின் மகள் தேவயானிக்கு யயாதி மூலம் பிறந்த மகனாவார். யதுவே யாதவ வம்சத்தைத் தோற்றுவித்தவர். அவர் கூடித்திரியர்களை அவமதித்தார். யாரிடமும் தோற்காத யது தன் தந்தையையும் சகோதரர்களையும் அவமதித்து வந்தார். மன்னர்கள் அனைவரையும் வென்று ஹஸ்தினாபுரத்தில் இருந்து ஆட்சி செய்து வந்தார். யதுவிடம் கோபம் கொண்ட யயாதி அவரது ராஜ்யத்திலிருந்து இறக்கி தனக்குக் கீழ்ப்படிந்த தன் கடைசி மகன் புருவை அரசனாக்கினார். எனவே மூத்தவன் அகங்காரியாக இருப்பானாகில் அவனுக்கு ராஜ்யம் கிடைக்காது. சிறியவனாக இருந்தாலும் முதியவர்களுக்குச் சேவை செய்பவன் அரசைப் பெற உரிமை உடையவர் ஆவார்,

இதேபோல என் தந்தையின் பிதாமகரும் எல்லா தர்மங்களையும் அறிந்தவர்; புகழ் மிக்கவர். தர்மப்படி ராஜ்யத்தை ஆண்ட என் பிதாமகர்

பிரதீபர் மூன்று புதல்வர்களைப் பெற்றார். மூத்தவர் தேவாபி. அடுத்தவர் வாஹ்லீகர்; மூன்றாவது புதல்வரே என்னுடைய பிதாமகர் சாந்தனு ஆவார். தேவாபி நற்குணங்கள் நிரம்பியவர்; தார்மீகவாதி; எல்லோராலும் விரும்பப்பட்டவர். பிரதீபர் முதியவரானதும் தேவாபிக்கு ராஜ்ய அபிஷேகம் செய்ய ஏற்பாடு செய்தார். உத்தம குணங்களும், எல்லோராலும் விரும்பப்பட்டவர் ஆயினும் தேவாபி தோல் வியாதியால் பீடிக்கப்பட்டிருந்தார். எனவே சாஸ்திரம் அறிந்தவர்களும், முதியவர்களும், நகர மக்களும் தேவாபியின் ராஜ்யாபி ஷேகத்தைத் தடுத்து விட்டனர். எவ்வளவு சிறந்த குணங்கள் பெற்றிருந்தாலும் அங்கஹீனனும், நோய்வாய்ப்பட்டவனும் மன்னராகும் தகுதியைப் பெறுவதில்லை. தேவாபி மன்னராகாததால் மனம் வருந்திய மன்னர் பிரதீபர் கானகம் சென்றுவிட்டார். வாஹ்லீகர் செழிப்பான ராஜ்யத்தையும், தந்தை மற்றும் சகோதரர்களையும் விட்டுவிட்டு மாமனின் வீட்டிற்குச் சென்றுவிட்டார். தந்தையின் மரணத்திற்குப் பின் வாஹ்லீகனிடம் அனுமதி பெற்று புகழ் மிக்க சாந்தனு ராஜ்யத்தை ஆளத் தொடங்கினார்.

பாரதா! இதேபோல நானும் குறையுடையவன்; பார்வையற்றவன். எனவே மூத்தவனாக இருந்தும் சாஸ்திரப்படி ராஜ்யத்திலிருந்து விலக்கப்பட்டேன். அறிவாளியான பாண்டு ராஜ்யத்தைப் பெற்றுச் சிறப்பாக ஆண்டார். பாண்டுவின் மரணத்திற்குப் பின் ராஜ்யம் அவருடைய மகன்களுடையது தான். நான் ராஜ்யத்திற்கு உரிமை இல்லாதவன். அவ்வாறு இருக்கும்போது நீ எவ்வாறு ராஜ்யத்தைப் பெற விரும்புகிறாய்? மன்னனின் புதல்வனே மன்னனாக முடியும். யுதிஷ்டிரர் மன்னர் பாண்டுவின் புதல்வர். மன்னனாக உரிமை உடையவர் அவர் ஆளுமை உடையவர்; சத்தியவாதி; சாஸ்திரத்தைப் பின்பற்றும்பவர்; சகோதரர்களிடம் அன்புடையவர். யுதிஷ்டிரர் மீது மக்களுக்கும் அன்பும், விருப்பமும் உள்ளது. பொறுமை, மன்னித்தல், புலனடக்கம், எளிமை சத்தியமான நடத்தை, சாஸ்திர ஞானம், கருணை மூத்தோருக்கு மதிப்பளித்தல் என்ற மன்னருக்குரிய குணங்களைப் பெற்றவர். நீ மன்னரின் புதல்வனல்ல; துஷ்ட நடத்தை உடையவன்; பேராசைக்காரன்; பணிவற்றவன்; சகோதரர்களிடம் அன்பில்லதாவன். இந்தப் பரம்பரையில் வந்த ராஜ்யம் வேறு ஒருவருடையது. நீ இதை எவ்வாறு அபகரிக்க முடியும்? நீ உன் பிடிவாதத்தை விட்டு படைகள் மற்றும் அனைத்துப் பொருட்களுடனும் பாதி ராஜ்யத்தைப் பாண்டவர்களுக்கு அளித்து விடு. அப்போதுதான் சகோதரர்களோடு நீ உயிர் பிழைக்க முடியும்” என்று திருதராஷ்டிரர் கூறினார், என்பதைப் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரருக்குத் தெரிவித்தார்.

5.47 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துரியோதனனிடம் சாம, தான, பேத நீதிகள் வெற்றி பெறாததால் தண்ட நீதியைப் பிரயோகிக்கும்படி யுதிஷ்டிரரிடம் கூறுதல்

பின்னர் யுதிஷ்டிரரிடம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறியதாவது. “மன்னா! பீஷ்மர், துரோணர், விதுரர், காந்தாரி, திருதராஷ்டிரர் எடுத்துக் கூறியும் மந்த புத்தியுடைய துரியோதனன் சிறிதும் உணர்வு பெறவில்லை. அந்த முட்டாள் கோபத்தால் கண் சிவக்க அவையிலிருந்து வெளியேறிவிட்டான். அவன் பின்னே மற்ற மன்னர்களும் எழுந்து சென்றனர். துரியோதனன் அந்த மன்னர்களுக்கு, இன்று புஷ்ய நட்சத்திரம், அனைவரும் குருக்ஷேத்திரம் செல்லுங்கள் என்று ஆணையிட்டதாகத் தெரிகிறது. அனைவரும் பீஷ்மரைச் சேனாதிபதியாக்கி மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு 11 அக்ஷௌஹிணி சேனைகளுடன் சென்றுள்ளனர். மன்னா! நீயும் இப்போது உசிதமாகத் தோன்றுவதைச் செய். பாரதா! பீஷ்மர், துரோணர், விதுரர், காந்தாரி மற்றும் திருதராஷ்டிரர் அனைவரும் என் முன்னிலையின் கூறியதையும் உங்களிடம் கூறிவிட்டேன்.

நான் சகோதரர்களிடையே அன்பை நிலைநிறுத்துவதற்காக முதலில் சாமநீதியைப் பிரயோகித்தேன். அவர்கள் சாம நீதியை ஏற்காத முயற்சி செய்தேன். அங்கு நான் பல அற்புதமான, பயங்கர, அமானுஷ்ய கர்மங்களை வெளிப்படுத்தினேன். கர்ணனையும், சகுனியையும் பயமுறுத்தினேன். அதன்பின் தானத்தின் பேச்சை எடுத்தேன். பாண்டவர்கள் வீரம் மிக்கவர்கள் என்றாலும் அவர்கள் கர்வத்தை விட்டு பீஷ்மர், திருதராஷ்டிரர் மற்றும் விதுரருக்குக் கீழே இருக்க முடியும். தங்களுடைய ராஜ்யத்தைக் கூட உனக்கே அளித்துவிடலாம். ராஜ்யம் முழுவதும் உன்னிடமே இருக்கட்டும். நீ பாண்டவர்களுக்கு ஐந்தே கிராமங்களைக் கொடுத்துவிடு என்றேன். நான் இவ்வாறு கூறியும் அந்த துஷ்டன் எதையும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இப்போது நான்காவது உபாயமான தண்டத்தையே பிரயோகிக்க அவசியம் வந்துள்ளது. மன்னர்கள் அனைவரும் தன்னுடைய அழிவிற்காகக் குருக்ஷேத்திரத்திற்குப் புறப்பட்டுவிட்டனர். கௌரவ சபையில் நடந்தது அனைத்தையும் உன்னிடம் கூறிவிட்டேன். கௌரவர்கள் போரிடாமல் உனக்கு ராஜ்யம் அளிக்க மாட்டார்கள். அவர்களுடைய மரணகாலமும் வந்துவிட்டது” என்று தெரிவித்தார்.

5.48 பாண்டவர்கள் சேனாபதியைத் தேர்வு செய்தல்;

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் தெரிவு

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானின் சொற்களைக் கேட்டபின் யுதிஷ்டிரர் தன் சகோதரர்களிடம் சேனாதிபதியைத் தெரிவு செய்வதற்காக ஆலோசனை

மேற்கொண்டார். பலம் மிக்க பீமசேனன் அனைவரும் நமது ஏழு அக்ஷௌஹிணி சேனைக்கும் தளபதியாவார்கள். இவர்களில் யார் தலைமை சேனாதிபதியாக இருப்பது என்பதை முடிவு செய்ய ஒவ்வொருவரின் கருத்தையும் கேட்டார். சகதேவன் விராடமன்னரையும், நகுலன், துருபத மன்னரையும் அர்ஜுனன் த்ருஷ்டத்யும்னனையும், பீமன் சிகண்டியையும் சேனையின் தலைமைப் பொறுப்பில் நியமிக்கலாம் எனத் தெரிவித்தனர். யுதிஷ்டிரர் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உலகனைத்தையும் அறிந்தவர். நம்முடைய வெற்றி, தோல்வி, உயிர், ராஜ்யம், சுகம், துக்கம் அனைத்திற்கும் ஆதாரமாக உள்ளவர். ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் யாருடைய பெயரைக் கூறுகிறாரோ, அவரே முதியவரானாலும், வாலிபனாலும், வீரன் ஆனாலும், இல்லையென்றாலும் நம்முடைய தலைமைச் சேனாதிபதியாவார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தனது கருத்தை வெளியிட்டும். இப்போது இரவாகிவிட்டது. நாம் இப்போதே சேனாதிபதியைத் தேர்ந்தெடுத்துவிடுவோம். காலை புலர்ந்ததும் அஸ்திர-சஸ்திரங்களைப் பூஜை செய்து ரக்ஷாபந்தனம், ஸ்வஸ்திவாசனம் போன்ற மங்கள காரியங்களைச் செய்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு அநீனமாகிப் போர்க்களம் புறப்படுவோம்” என்றார். பிறகு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் த்ருஷ்டத்யும்னனே தலைமைச் சேனாதிபதி யாக இருக்கட்டும் என்று கூறினார். துரியோதனன் போருக்கு அவசரப்படுகிறான். தாங்கள் தங்களுடைய சேனையைப் போருக்கு ஆயத்தம் செய்யுங்கள், என்று உரைத்தார்.

5.49 யுதிஷ்டிரரின் கலக்கமும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் தெளிவுரையும்

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சொற்படி த்ருஷ்டத்யும்னன் பிரதான சேனாபதியாக முடிவு செய்யப்பட்டார். பின்னர் தன் பெரும் படையுடன் புறப்பட்ட யுதிஷ்டிரர் குருக்ஷேத்திரத்தை அடைந்தார். குருக்ஷேத்திரத்தில் ஹிரண்வதி நதிக்கரையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அகழியைத் தோண்டிவித்தார். அதனைப் பாதுகாக்கக் காவலர்களையும் நியமித்தார், பாண்டவர்களுக்கு அமைக்கப்பட்டதைப் போன்ற கூடாரங்களை மற்ற மன்னர்களுக்கும் அமைக்கச் செய்தார். அனைத்து வசதிகளுடனும் அமைக்கப்பட்ட கூடாரங்களில் படைகள் தங்க வைக்கப்பட்டன.

இச்சமயம் யுதிஷ்டிரர் போரை எண்ணியும், அதனால் விளையப்போகும் பெரும் உயிர் இழப்பையும் எண்ணிப் பெருந்துயர் கொண்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கேட்டார். “அச்சுதா! துரியோதனன் ஊசி முனையளவு பூமியும் அளிக்க மறுத்துவிட்டான். தற்போது நாங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்? எவ்வாறு நடந்து கொள்ள வேண்டும்? எந்த வகையில் எங்கள்

தர்மத்தில் இருந்து பிறழாதிருக்க வேண்டும்? வாசதேவா! துரியோதனன், கர்ணன், சகுனி மற்றும் சகோதரர்களோடு என்னுடைய கருத்தையும் தாங்கள் அறிவீர்கள்; பீஷ்மரும், விதுரரும் கூறியதையும், குந்திதேவியின் கருத்தையும் கேட்டீர்கள். இவை அனைத்தையும் தாண்டி இந்த விஷயத்தில் பலமுறை யோசித்து எங்களுக்கு உசிதமானதைத் தயக்கமின்றி கூறுங்கள்” என்று கேட்டார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன் கம்பீரமான குரலில் கூறலானார், “மன்னா! நான் கூறிய தர்ம அர்த்தம் நிறைந்த நன்மை தரும் விஷயம் கபடம் செய்வதில் தேர்ந்த, தீய அறிவுடைய துரியோதனனின் மனதில் ஏறவில்லை. துஷ்டனான அவன், பீஷ்மர், விதுரர் மற்றும் என்னுடைய சொற்களையும் கேட்கவில்லை. அவன் கர்ணனை எண்ணி எல்லாவற்றையும் வென்றதாகக் கருதுகிறான். அவன் தர்மத்தையும் விரும்பவில்லை; புகழையும் விரும்பவில்லை. அந்த தீயவனான துரியோதனன் என்னைக் கைது செய்யவும் கட்டளையிட்டான். ஆனால் அந்த விருப்பத்தில் வெற்றி பெற முடியவில்லை. அங்கு விதுரரைத் தவிர மற்ற அனைவரும் துரியோதனனையே அனுசரிக்கின்றனர். சகுனி, கர்ணன், துச்சாதனன் இந்த மூன்று முட்டாள்களும் துரியோதனனிடம் உங்களைப் பற்றி பல உசிதமற்ற விஷயங்களைக் கூறியுள்ளனர். அந்த துராத்மா துரியோதனன் தங்களிடம் நியாயமாக நடந்து கொள்ளவில்லை என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள். நாம் அனைவரும் மிக அதிகம் தியாகம் செய்தும் அவன் எந்த நிலையிலும் சமாதானத்தை விரும்பவில்லை. ஆகவே இதன்பிறகு போர் புரிவதே ஏற்புடையதாகும்” என்று உரைத்தார். இதனைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர் எதிலிருந்து தப்பிப்பதற்காக நான் வனவாச கஷ்டத்தை ஏற்றுக் கொண்டேனோ, பலவகை துயரங்களைச் சகித்துக் கொண்டேனோ, அந்தப் பெரும் அனர்த்தம் விலகவில்லை. தானாகவே கலகம் வந்து சேர்ந்துள்ளது என்று துயரத்துடன் கூறினார்.

5.50 துரியோதனன் தூதன் உலூகன் கூறியதும்,

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் செய்தியும்

பாண்டவர்களும், கௌரவர்களும் குருக்ஷேத்திரத்தில் படையுடன் திரண்டு போருக்கு ஆயத்தமாயினர். இச்சமயம் துரியோதனன் சகுனியின் மகன் உலூகனைப் பாண்டவர்களிடம் மிகவும் நிந்தைக்குரிய சொற்களை கூறுமாறு தூதுவனாக அனுப்பினான். உலூகனும் துரியோதனன் கூறிய கடுஞ்சொற்களை அப்படியே தெரிவித்தான். யுதிஷ்டிரர், பீமன், அர்ஜுனன், நகுல சகதேவர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், விராடர், துருபர், சிகண்டி, த்ருஷ்டத்யும்நன் அனைவருமே துரியோதனனால் இழிவாக நிந்தனை செய்யப்படுகின்றனர்.

உலாகனுடைய சொற்களைக் கேட்டு பீமசேனன் கோபத்துடன் பதிலுரைத்தார். சகதேவனும் அர்ஜுனனும் பதிலைத் தெரிவித்தனர். யுதிஷ்டிரரும் துரியோதனனைக் கோழை என்றே கூறுகிறார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் உலாகனிடம் துரியோதனனிடம் கூறுமாறு தன் பதிலைத் தெரிவித்தார். “உலாகா! நீ விரைவில் திரும்பிச் செல். பாண்டவர்கள் உன் செய்தியைக் கேட்டனர். அதனை ஏற்றுக் கொண்டுவிட்டனர். போர் விஷயமாக உன் கருத்துப்படியே நடக்கும்” என்று கூறு என்றார். மேலும் துரியோதனனுக்குத் தன் செய்தியைத் தெரிவித்தார். “தீய அறிவினனே! நாளை யே நீ போர்க்களத்தில் வந்துவிடு. முட்டாளே! குந்தி புதல்வர்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் சாரதியாகவே கேட்டார்கள். ஆகவே அவர் போரிடமாட்டார் என்று நினைக்கிறாய். நீ இதனாலேயே என்னிடம் பயப்படவில்லை. ஆனால் நினைவில் வை. நான் விரும்பினால் இந்த மன்னர்கள் அனைவரையும் தீ வைக்கோலை எரிப்பதுபோல் எரித்து விட முடியும். ஆனால் போர் முடியும் வரை அவ்வாறு செய்ய வாய்ப்பிருக்கக் கூடாது என்பதே என் விருப்பம்.

யுதிஷ்டிரரின் வேண்டுகல்படி அர்ஜுனன் போரிடும்போது அவருக்கு சாரதியாக அவசியம் இருப்பேன். இனி நீ மூன்று லோகங்களுக்கும் மேல் பறந்து சென்றாலும் புவிக்குள் மறைந்துவிட்டாலும் அங்கெல்லாம் அர்ஜுனனின் தேர் வந்துவிடுவதை நாளைக் காலை பார்க்கப் போகிறாய். இதைத்தவிர பீமசேனனின் சொற்களை வீணானதென்று கருதுகிறாய். பீமசேனன் இன்றே துச்சாதனன் ரத்தத்தை உறுதியாகக் குடித்துவிட்டார் என்று அறிந்து கொள். நீ பாண்டவர்களுக்கு எதிராகக் கடுமையாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறாய். ஆனால் அவர்கள் ஐவரும் உன்னை ஒரு பொருட்டாகவே கருதுவதில்லை” என்று துரியோதனனிடம் கூறுமாறு உலாகனிடம் உரைத்தார்.

6. பீஷ்ம பருவம்

6.1. பாண்டவர்களின் போர்க்கள ஆயத்தம்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணரே வெற்றி என அர்ஜுனன் உரைத்தல்

அதன்பின்னர் பாண்டவர்களின் சேனை போர்க்களப் பிரவேசத்திற்காகத் தயாரானது. போருக்கான வியூகம் வகுப்பது குறித்து யுதிஷ்டிரரும் அர்ஜுனனும் ஆலோசனை மேற்கொண்டனர். அர்ஜுனன் கூறியவாறு வஜ்ர வியூகம் அமைக்கப்படுகிறது. பீமசேனன் தலைமையில் சேனை போர்க்களத்தை நோக்கி முன்னேறியது. இச்சமயத்தில் யுதிஷ்டிரர் துரியோதனனுடைய மிகப்பெரிய சேனையையும் தங்களுடைய சிறிய சேனையையும் பார்த்துக் கவலை கொண்டார். அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரருக்கு

சேனையின் அளவினால் வெற்றி கிடைப்பதில்லை. சேனையிலுள்ள வீரர்களின் அறிவு, தர்ம நடத்தை, நற்குணங்கள், உற்சாகம் இவற்றாலேயே வெற்றி நிர்ணயிக்கப்படுகிறது என்று கூறினார். அத்துடன் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் எந்தத் தரப்பில் இருக்கிறாரோ அந்தத் தரப்பே வெற்றி பெறும் என்றும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் குணங்களில் வெற்றி என்பதும் ஒன்று என்றும் கூறுகிறார். அத்துடன் தேவாசுரப் போர் நடைபெற்ற காலத்தில் பகவான் ஸ்ரீ ஹரியாக தேவர்களுக்கு வெற்றியைத் தேடித் தந்ததையையும் எடுத்துக் கூறினார். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரின் வெற்றியை விரும்புவதால் அது நடந்தே தீரும். யுதிஷ்டிரர் கவலை கொள்ளத் தேவையில்லை என்பதையும் அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரருக்கு உணர்த்துகிறார். இதனால் ஆறுதல் அடைந்த யுதிஷ்டிரர் போருக்குத் தயாரானார். பீமனும், அர்ஜுனனும் மற்ற வீரர்களும் கூட ஆயத்தமானார்கள்.

6.2 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துர்காதேவியைத் துதிக்குமாறு அர்ஜுனனுக்கு ஆணையிடுதல்

போருக்காகத் தேரில் ஏறிய அர்ஜுனனை ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் அர்ஜுனனுடைய வெற்றியைக் கருதி, பகைவரைத் தோற்கச் செய்வதற்காகத் துர்காதேவியைத் துதிக்குமாறு கட்டளையிட்டார். வாசுதேவன் இவ்வாறு கூறியதும், அர்ஜுனன் தேரில் இருந்து கீழே இறங்கி துர்காதேவியைத் துதித்தார். அவருடைய துதியால் மகிழ்ந்த துர்காதேவி பிரத்யட்சமானார். அர்ஜுனனிடம், பாண்டு மைந்தா! நீ சாக்ஷாத் நரன். சாக்ஷாத் நாராயணனான இவர் உன்னுடைய உதவியாளராக உள்ளதால் நீ போர்க்களத்தில் பகைவர்களால் வெல்ல முடியாதவன் ஆவாய்” என வரமளித்து மறைந்தார்.

6.3 அர்ஜுன விஷாத யோகம்; ஸ்ரீ மத் பகவத் கீதையின் முதல் அத்தியாயம் (கர்ம யோகம்)

ஸ்ரீ மத் பகவத் கீதையின் முதல் அத்தியாயம் முன்னுரை போலவே அமைந்துள்ளது. பார்வையற்ற திருதராஷ்டிரருக்கு வியாச பகவான் அருளால் திவ்ய திருஷ்டி பெற்ற சஞ்ஜயன் போர்க்களக் காட்சிகளை விவரிக்கிறார். இப்புனிதமான பகவானின் திருவாக்கு அனைத்தும் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரருக்குக் கூறுவதாகவே அமைந்துள்ளது. ஸ்ரீ மத் பகவத் கீதையின் 745 சுலோகங்களில் முதல் சுலோகம் திருதராஷ்டிரர் கேட்பதாகும். சஞ்ஜயன் கூற்றாக 67 சுலோகங்களும், அர்ஜுனன் கூற்றாக 57 சுலோகங்களும், பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் அமுத வாக்காக 620 சுலோகங்களும் சொல்லப்படுகின்றன.

1-20. திருதராஷ்டிரர் “போர்க்களத்தில் போர் செய்வதற்காகத் திரண்டுள்ள நம் வீரர்களும், பாண்டவர்களும் என்ன செய்தனர்” என்று சஞ்ஜயனிடம் கேட்டார். சஞ்ஜயன், “துரியோதனன் பாண்டவர் படையைக் கண்டு ஆசாரியராகிய துரோணரிடம் சென்று பாண்டவப் படையின் மகாரதிகளைப் பற்றிக் கூறினான். நம்முடைய படையில் பெரும் வீரர்கள் எனக்காக உயிர் விடவும் துணிந்து திரண்டுள்ளனர். பீஷ்மரின் தலைமையில் உள்ள நம் படை அளவற்றது. பீமனால் நடத்தப்படும் பாண்டவரின் படை சிறியதாக உள்ளது. நீங்கள் அனைவரும் பீஷ்மரைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று கூறினான். பீஷ்மர் தனது சங்கினை எடுத்து முழங்கி சிங்கநாதம் செய்யலானார். படையில் அனைவரும் யுத்தபேரி முழங்கிச் சிங்கநாதம் செய்தனர். பாண்டவர் தரப்பில் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் தம்முடைய பாஞ்சஜன்யத்தையும், அர்ஜுனன் தேவதத்தத்தையும் முழக்கினர். பீமன் பௌண்ட்ரம், யுதிஷ்டிரர் அனந்த விஜயம், நகுலன் சகோஷம், சகாதேவன் மணி புஷ்பம் என்ற சங்கையும் முழக்கினர். மேலும் பாண்டவரின் பக்கம் இருந்த மகாரதிகள் அனைவரும் தத்தம் சங்கங்களை ஒலிக்கச் செய்தனர். அம்முழக்கம் விண்ணையும், மண்ணையும் எதிரொலித்துக் கௌரவ வீரர்களின் இதயத்தை நடுங்கச் செய்தது.

6.4 ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானிடம் அர்ஜுனன் கூறுவது:

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பதில்; அர்ஜுனன் சோர்வு;

போர் செய்ய மறுத்துக் கூறுபவை

21-25. அச்சமயம் வானரக் கொடியோனான அர்ஜுனன் கௌரவப் படையினர் மீது அம்பு செலுத்துமுன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கூறினார்; “அச்சுதா! கௌரவ, பாண்டவ சேனைகளுக்கிடையில் என் தேரை நிறுத்துங்கள். இப்பொழுது நான் யார் யாருடன் போர் செய்ய வேண்டும் என்பதையும், போரை விரும்பி என் முன் நிற்பவர் யார் என்பதையும் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். தீய அறிவுடையவனாகிய துரியோதனனுடைய நன்மையை விரும்பி இங்குப் போருக்காகத் திரண்டு நிற்போரை நான் பார்க்க வேண்டும்” என்றார். அர்ஜுனன் இவ்வாறு கூறியதும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணசந்திரன் இரு சேனைகளுக்கும் நடுவில் பீஷ்மருக்கும் துரோணாசாரியாருக்கும் முன்னால், மற்ற மன்னர்களுக்கு இதிரே தேரை நிறுத்தினார். “அர்ஜுனா! இங்கே போருக்காகச் சேர்ந்துள்ள இந்த கௌரவர்களைப் பார்” என்றார்.

26. அர்ஜுனன் அங்கே இருதரப்புச் சேனைகளிலும் நின்று கொண்டிருந்த தந்தைமார்களையும், பிதாமகர்களையும், ஆசாரியர்களையும், மாதுலர்களையும், சகோதரர்களையும், புதல்வர்களையும், பேரன்மார்களையும் நண்பர்களையும் கண்டார்.

27-30 இவ்வாறு தன் உறவினர்கள் அனைவரையும் கண்ட அர்ஜுனன் மிகுந்த கருணையும் இரக்கமும் கொண்டு மிகுந்த துயரத்துடன் கூறலானார்;

“ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! போர் செய்ய விரும்பி இங்கே கூடியிருக்கும் உறவினர்களைப் பார்த்து என் உடல் தளர்வடைகின்றது. வாய் உலர்ந்து போகிறது. உடலில் நடுக்கம் ஏற்படுகிறது. மயிர்க்கூச்சம் உண்டாகிறது.

என் கையிலிருந்து காண்டீபம் நழுவுகிறது. உடல் எரிகிறது. நிற்க முடியவில்லை; என் மனம் கலங்குகிறது.

31. கேசவா! பல விபரீத நிமித்தங்களை நான் காணுகிறேன். யுத்தத்தில் உறவினர்களான மக்களைக் கொல்லுவதால் எந்த நன்மையும் இருப்பதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை.

32. ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! போரில் நான் வெற்றியை விரும்பவில்லை; ராஜ்யத்தையும் சுகத்தையும் விரும்பவில்லை. கோவிந்தா! ராஜ்யத்தாலோ, போகங்களாலோ, உயிர் வாழ்ந்திருப்பதாலோ எனக்கு என்ன பயன்?

33. யாருக்காக நாம் ராஜ்யத்தையும், போகங்களையும், சுகங்களையும் விரும்புகிறோமோ, அப்படிப்பட்டவர்கள் பிராணனையும், செல்வத்தையும் துறந்து யுத்த பூமியில் நிற்கிறார்கள்.

34. ஆசார்யர்கள், தந்தைமார்கள், புதல்வர்கள், பிதாமகர்கள், மாமன்மார்கள், மாமனார்கள், பேரன்மார்கள், மைத்துனர்கள், சம்பந்திகள் அனைவரும் இங்கு நிற்கிறார்கள்.

35. மதுகுதனா! இவர்கள் என்னைக் கொன்றாலும் சரி. நான் இவர்களைக் கொல்ல விரும்பவில்லை. மூவுலகங்களும் கிடைப்பதாக இருந்தாலும் இவர்களைக் கொல்ல விரும்பவில்லை. அப்படியிருக்க பூமிக்காக எவ்வாறு கொல்ல முடியும்?

36. ஜனார்த்தனா! திருதராஷ்டிரரின் புதல்வர்களைக் கொல்லுவதால் நமக்கு என்ன மகிழ்ச்சி வரப்போகிறது? இந்தக் கொடுமையாளர்களைக் கொல்லுவதால் நமக்கு பாவமே வந்து சேரும்.

37. ஆதலால் மாதவா! சகோதரர்களான திருதராஷ்டிரர் மக்களை நாம் கொல்லுவது தகாது. நம் குடும்பத்தையே கொன்றுவிட்டு நாம் எப்படிச் சுகமாக இருக்க முடியும்? நீயே சொல்.

38. பேராசையால் விவேகமின்றி இவர்கள் குலநாசத்தால் ஏற்படும் தீமையையும், நண்பர்களை விரோதிப்பதால் ஏற்படும் பாவத்தையும் அறியவில்லை.

39. ஜனார்த்தனா! குலத்தின் அழிவால் தோன்றும் குற்றத்தை அறிந்த நாம் இந்த பாவச் செயலிலிருந்து விலகுவதற்கு யோசிக்க வேண்டாமா?

40. குலம் அழிந்தால் சனாதனமான குலதர்மங்கள் அழிந்து விடுகின்றன. தர்மம் அழிந்தால் குலம் முழுவதையும் அதர்மம் சூழ்ந்துவிடும்.

41. ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! அவ்வாறு அதர்மம் சூழ்ந்துவிட்டால் குலப்பெண்கள் களங்கம் அடைவர். பெண்கள் களங்கமடைவதால் குலங்களின் கலப்பு ஏற்பட்டுவிடும்.

42. வர்ணக்கலப்பு குலத்தை அழித்தவர்களுக்கும் அந்தக் குலத்தையும் நரகத்திற்கே அழைத்துச் செல்லும். இவர்களுடைய பித்ருக்களும் சிரார்த்த பிண்டமும், தர்ப்பண ஜலமும் இன்றி நரகத்தில் விழுவார்கள்.

43. வர்ணக் கலப்பை உண்டாக்குகின்ற குலத்தைக் கெடுப்பவர்களின் இத்தகைய தீங்குகளால் நிலையான ஜாதி தர்மங்களும். குலதர்மங்களும் அழிந்து போகின்றன.

44. ஜனார்த்தனா! குல தர்மங்கள் அழியப்பெற்ற மனிதர்கள் முடிவற்ற காலம் நரகத்திலேயே வசிக்க வேண்டிவரும் என்பதைக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம் அல்லவா?

45. அஹோ! நாங்கள் அறிவுடையவர்களாக இருந்தும் ராஜ்ய சுகத்தில் ஆசை கொண்டு உறவினர்களைக் கொல்ல முனைந்து பெரிய பாவத்தைச் செய்யத் தயாராகி விட்டோம்.

46. கையில் ஆயுதம் ஏந்தாமலும், எதிர்க்காமலும் இருக்கும் என்னை ஆயுதம் ஏந்திய திருதராஷ்டிர புதல்வர்கள் போரில் கொன்றுவிட்டாலும் அந்த மரணம் எனக்கு மிகவும் நன்மை அளிப்பதாகும்.

47. போர்க்களத்தில் சோகத்தால் கலங்கிய மனமுடைய அர்ஜுனன் இவ்வாறு கூறி, வில்லையும் அம்பையும் துறந்து தேர்த்தட்டின் மீது அமர்ந்து விட்டார்.

6.5 சாங்கிய யோகம்; ஸ்ரீ மத் பகவத் கீதை; இரண்டாவது அத்தியாயம்

1. சஞ்ஜயன் கூற்று: இவ்வாறு இரக்கம் மிகுந்து, கண்ணீர் பெருக, கலங்கிய பார்வையுடன், நிலைகுலைந்து துயரத்துடன் அமர்ந்திருக்கும் அர்ஜுனனைப் பார்த்து மதுகுதனன் கூறலானார்.

2. பகவான் கூற்று: அர்ஜுனா! இந்த இக்கட்டான சூழலில் இந்த சோர்வு உனக்கு எங்கிருந்து வந்தது? இது ஆரியர்களுக்கு ஏற்றதல்ல; ஸ்வர்க்கத்தை அளிப்பதுமல்ல; புகழைத் தருவதுமல்ல.

3. பார்த்தா! பேடித்தனத்தை அடையாதே. இது உனக்கு உசிதமானதல்ல. இழிவான உன் மனச்சோர்வை உதறிவிட்டுப் போருக்கு எழுந்துநில்.

அர்ஜுனன் கூற்று:

4. மதுகுதனா! பூஜிக்க வேண்டியவர்களான பீஷ்மரையும், துரோணரையும் அவர்களுக்கு எதிராக பாணங்களை பிரயோகித்து, எப்படி நான் எதிர்த்துப் போர் புரிவேன்?

5. மகானுபாவர்களான ஆசார்யர்களைக் கொல்லாமல் இவ்வுலகில் பிச்சையெடுத்து உண்பதும் உயர்ந்த தல்லவா? அதைவிட்டு பொருளில் ஆசை கொண்ட ஆசாரியர்களைக் கொன்று அவர்களுடைய ரத்தத்தால் நனைந்த அர்த்த, காம போகங்களை இவ்வுலகில் எப்படி நான் அனுபவிப்பேன்?

6. போர் செய்வது, செய்யாதது இரண்டிலும் எது சிறந்தது என்பதையும் நாங்கள் அறியவில்லை. நாங்கள் அவர்களைக் கொல்லுவோமா? அல்லது அவர்கள் எங்களை வெல்லுவார்களா என்பதும் தெரியவில்லை. யாரைக் கொன்று நாங்கள் வாழ விரும்பவில்லையோ, அத்தகைய திருதராஷ்டிர மக்கள் நம் எதிரில் வந்து நிற்கிறார்கள்.

7. ஆதலால் இரக்கம் என்னும் தோஷத்தால் நிலை கலங்கி, எது தர்மம் என அறியாத மனதுடன் நான் உன்னைக் கேட்கிறேன். எது எனக்கு உண்மையில் நன்மையைத் தருமோ அதை எனக்குச் சொல். நான் சிஷ்யன், உன்னையே சரணடைந்தேன். தங்களைச் சரணடைந்த எனக்கு நன்மை தரும் உபதேசத்தைக் கூறியருள்வாயாக!

8. இந்தப் பூவுலகில் எதிரிகளற்ற தன-தான்யம் நிரம்பிய ராஜ்யத்தையும், தேவர்களின் தலைமைப் பதவியைப் பெற்றாலும் என்னுடைய புலன்களை விரட்டுகின்ற சோகத்தை நீக்கக்கூடிய வழி அவைகளில் எதுவுமே இல்லையென்று நினைக்கிறேன்.

சஞ்ஜயன் கூற்று:

9. மன்னா! இவ்வாறு அர்ஜுனன் இருடிகேசனும், கோவிந்தனுமான கண்ணனைப் பார்த்துக் கூறி, நான் போர் செய்யமாட்டேன் என்று மௌனமாக இருந்துவிட்டார்.

10. இரண்டு சேனைகளுக்கும் இடையில் கலக்கத்துடன் நின்ற அர்ஜுனனைப் பார்த்து ரிஷிகேசன் புன்னகையுடன் கூறலானார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் கூற்று:

11. அர்ஜுனா! துயரப்படத் தகுதியற்ற மனிதர்களுக்காக நீ துயரம் கொள்ளுகிறாய். அனைத்தும் அறிந்த அறிவாளியைப் போலப் பேசுகிறாய். அறிவாளிகள் மரணமடைந்தவர்களைப் பற்றியோ, பிழைத்திருப்பவர்களைப் பற்றியோ துயரமடைவதில்லை.

12. நான் எந்தக் காலத்திலும் இல்லாமலிருந்து பிறகு உண்டானேன் என்பது இல்லை. அதேபோல் நீயும் இந்த மன்னர்களும் இல்லாமல் இருந்ததும் கிடையாது. நாம் எல்லோரும் இனி எதிர்காலத்தில் இருக்க மாட்டோம் என்பதும் இல்லை. எல்லோரும் இருந்தோம். இனி இருக்கவும் போகிறோம்.

13. இந்த சரீரம் பாலபருவம், இளமைப்பருவம், முதுமைப் பருவத்தை அடைவதுபோல ஜீவாத்மா வேறு ஒரு சரீரத்தை அடைகிறது. அறிவாளி இதைப் பார்த்து மயக்கம் கொள்ள மாட்டான்.

14. குந்திமகனே! குளிரையும், வெப்பத்தையும், சுக-துக்கத்தையும் அளிக்கும் புலன்களும் விஷயங்களின் சேர்க்கையும் தோன்றி மறையக்கூடியவை. நிலையற்றவை. ஆதலால் பாரதா! நீ அவற்றைச் சகித்துக் கொள்.

15. நரசிரேஷ்டா! சுக-துக்கங்களைச் சமமாகக் கருதும் அறிஞனான மனிதன் இவற்றால் கவலை கொள்வதில்லை. அவனே முக்திக்குத் தகுந்தவனாகிறான்.

16. இல்லாத பொருளுக்கு இருப்பு என்பது கிடையாது. இருப்பதற்கு இல்லாமை கிடையாது. இவ்விரண்டின் உண்மைத் தன்மையையும் மெய்ஞ்ஞானிகள் அறிவார்கள்.

17. எந்த ஆத்மாவானது உலகனைத்திலும் பரவியுள்ளதோ அது அழிவற்றது. அழிவற்ற இந்த ஆத்மாவை யாராலும் அழிக்க முடியாது.

18. ஹோ! பரதவம்சத்தவனே! என்றென்றும் அழிவற்ற அப்ரமேய நித்ய சொருபமான ஜீவாத்மாவினால் தாங்கப்படும் இந்த சரீரங்கள் அனைத்தும் அழியக்கூடியன எனச் சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. ஆகவே இதனையறிந்து நீ போர் செய்வாயாக!

19. இந்த ஆத்மாவைக் கொல்பவன் என்று எவன் ஒருவன் நினைக்கிறானோ எவன் இந்த ஆத்மா கொல்லப்பட்டது என்று நினைக்கிறானோ, அவ்விருவரும் அறியாதவர்கள், இந்த ஆத்மா உண்மையில் யாரையும் கொல்லுவதுமில்லை. யாராலும் கொல்லப்படுவதுமில்லை.

20. இந்த ஆத்மா எப்பொழுதும் பிறப்பதுமில்லை; இறப்பதும் இல்லை. ஒரு சமயம் இருந்து மறுசமயம் இல்லை என்பதுமில்லை. ஏன் எனில் இது பிறப்பற்றது. நித்தியமானது; என்றுமுள்ளது; நிலையானது; பழமையானது. சரீரம் கொல்லப்பட்டாலும் ஆத்மா கொல்லப்படுவதில்லை.

21. எவன் ஒருவன் இந்த ஆத்மாவை அழிவற்றது. நிலையானது, பிறப்பற்றது, சாக்ஸதமானது என்று அறிகிறானோ அவன் யாரைக் கொலை செய்விக்க முடியும்? யாரைக் கொல்ல முடியும்?

22. ஒருவன் தன்னுடைய நைந்துபோன பழைய வஸ்திரத்தைத் துறந்து வேறு புதிய வஸ்திரத்தை ஏற்றுக் கொள்வதுபோலவே ஆத்மா சிதைந்துபோன உடல்களைத் துறந்து வேறு புதிய சரீரங்களை அடைகிறது.

23. இந்த ஆத்மாவை ஆயுதங்கள் வெட்டுவதில்லை; தீ எரிப்பதில்லை; தண்ணீர் நனைப்பதில்லை; காற்று உலர்த்துவதும் இல்லை.

24. ஏன் எனில் இது வெட்ட முடியாதது. எரிக்க முடியாதது. நனைக்க முடியாதது; உலர்த்த முடியாதது. ஏன் எனில் இந்த ஆத்மா நித்தியமானது; எங்கும் வியாபித்தது; அசையாதது; இன்றும் என்றும் புதியதாக இருப்பது.

25. இந்த ஆத்மா வெளிப்படாதது; மனத்தால் நினைக்க முடியாதது. மாறுதலற்றது என்பதைப் புரிந்து கொண்டு நீ சோகத்தைத் துறந்து விட வேண்டும்.

26. எப்போதும் பிறந்து, எப்பொழுதும் இறக்கும் சரீரத்தையோ ஆத்மா என்று நீ கருதினாலும் அந்த நிலையிலும் நீ வருந்த வேண்டியதில்லை.

27. ஏன் எனில் பிறந்தவனுக்கு மரணம் நிச்சயமானது; மரணமடைந்தவன் பிறப்பதும் நிச்சயம்; ஆகவே தவிர்க்க முடியாத விஷயத்திற்காக நீ கவலைப்படாதே.

28. ஜீவன்கள் முதலில் வெளிப்படையாகப் புலப்படாமலிருந்து, இடையில் புலப்பட்டு, இறுதியில் புலப்படாத நிலையையே அடைகின்றன. ஆகவே, அதற்காக அழுவானேன்?

29. இந்த ஆத்மாவை ஒரு சில மகாபுருஷர்கள் ஆச்சரிய வஸ்துவைப் போலப் பார்க்கிறார்கள். வேறு ஒரு மகாபுருஷன் இதன் தத்துவத்தை வியப்பை வருணிப்பான். இன்னுமொருவன் ஆச்சரியமான பொருளைக் கேட்பது போல் கேட்கிறார்கள். இப்படிக் கேட்டும் யாரும் இந்த ஆத்மாவை அறிவதில்லை.

30. அர்ஜுனா! எல்லோருடைய தேகத்திலும் உள்ள தேகியான இந்த ஆத்மா அழிக்க முடியாதது. ஆகவே எந்தப் பிராணியைப் பற்றியும் நீ துயரம் கொள்ள வேண்டியதில்லை.

31. உன்னுடைய சுய தர்மத்தைப் பார்த்தும் நீ பயப்படத் தகுந்தவனல்ல; ஏன் எனில் நியாயமான போரைக்காட்டிலும் கூடித்திரியனுக்கு வேறு ஒரு சிறந்த நன்மை தரும் கடமை கிடையாது.

32. அர்ஜுனா! தானாகக் கிடைத்ததும் திறந்திருக்கும் சொர்க்கத்தின் வாயிலுமான இந்தப்போரை புண்ணியம் செய்த கூடித்திரியர்களே பெறுகிறார்கள்.

33. நீ இந்த தர்ம யுத்தத்தைச் செய்யவில்லை என்றால் சுயதர்மத்தையும், புகழையும் இழந்து பாவத்தையே அடைவாய்.

34. அதுமட்டுமல்ல; மக்கள் அனைவரும் நீண்டகாலம் தீராத பழியை உன் மீது சுமத்திப் பேசுவார்கள். மதிப்புடன் பாராட்டப்பட்டவன் இகழப்படுவது மரணத்தைக் காட்டிலும் பெரிய துன்பமாகும்.

35. மகாரதிகள் உன்னைப் போரில் இருந்து விலகியவன் என்று கூறுவார்கள். அவர்களால் நன்கு மதிக்கப்பட்ட நீ சிறுமையை அடைவாய்.

36. உன்னுடைய பகைவர்கள் உன்னுடைய திறமையை நிந்தித்து, சொல்லக்கூடாத பழிச் சொற்களையெல்லாம் சொல்லப் போகிறார்கள். அதைவிட அதிகமான துயரம் வேறு ஏதாவது உண்டா?

37. குந்தி மகனே! நீ போரில் கொல்லப்பட்டால் சொர்க்கத்தை அடைவாய். அல்லது போரில் வெற்றி பெற்று பூமியை ஆளப்போகிறாய். ஆதலால் போரைத் தீர்மானித்து எழுந்து நில்.

36. வெற்றி-தோல்வி, லாபம்-நஷ்டம், சுக-துக்கம் அனைத்தையும் சமமாகக் கருதி அதன்பின் யுத்தத்திற்கு முனைவாயாக. இவ்விதம் போர் செய்வதால் நீ பாவத்தை அடைய மாட்டாய்.

39. பார்த்தா! இதுவரை ஞானயோகத்தில் ஆத்மாவை அறியும் வகையைச் சொன்னேன். இனி நீ கர்மயோக விஷயத்தில் ஆத்ம ஞானத்தைப் பெற்று கர்ம பந்தத்தை நன்றாகத் துறந்து முற்றிலும் அதை அழித்துவிடுவாய்.

40. இந்த கரும யோக முறையில் ஒன்றை ஆரம்பித்து அது முழுமையடையாவிட்டாலும் அது வீணாகிவிடும் என்பது இல்லை. கர்மயோகம் என்னும் தர்மத்தின் சிறிய பாகமும் பிறப்பு இறப்பு என்ற பெரிய பயத்திலிருந்து காப்பாற்றும்.

41. இந்த கர்ம யோகத்தில் நிச்சய புத்தி ஒன்றே உள்ளது. ஆனால் நிச்சயமான புத்தியில்லாதவர்களிடம் உள்ள புத்தி பலவேறுபாடுகளுடன், முடிவில்லாமல் இருக்கும்.

42,43,44. விவேகமற்றவர்கள், ஸ்வர்க்கம் முதலிய பலன்களைக் கூறும் வேத வாக்கியங்களில் பற்றுள்ளவர்கள்; ஸ்வர்க்கத்தை விட மேலானது இல்லை என்று சொல்பவர்கள், ஆசையே உருவமானவர்கள்; ஸ்வர்க்கமே இறுதிப் பயன் என முடிவு செய்தவர்கள். ஆகிய இவர்கள் மறு பிறவியையும், கர்மபலனையும் அளிப்பதும், பலவிதமான சடங்குகளை வருணிப்பதுமான போகத்தையும், ஐஸ்வர்யத்தையும் அடையும் பாதைக்குச் சாதனமாக, புஷ்பம் போல் அழகாகவும், மென்மையாகவும் பேசுவார்கள். அவர்களுடைய பேச்சில் மனத்தைப் பறிகொடுத்தவர்களுக்கு முன் சொன்ன நிச்சயமான புத்தி பரமாத்மாவிடம் இருப்பதில்லை.

45. அர்ஜுனா! வேதங்கள் (ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்ற) மூன்று குணங்களின் காரிய ரூபமான போகங்களையும், அவற்றின் சாதனங்களையும் எடுத்துரைக்கின்றன. நீ இம்மூன்று குணங்களையும் வென்று, போகங்களிலும் அதன் சாதனங்களிலும் பற்றுக் கொள்ளாமல் சுக துக்கம் என்ற இருமையற்றவனாகி, நித்ய வஸ்துவான பரமாத்மாவிடம் நிலைத்து, யோக சேஷமத்தை விரும்பாமல் ஆத்மாவைத் தேடுபவனாக இரு.

46. தாகம் கொண்டவன் நிறைந்த நீர் நிலைகளில் தனக்குத் தேவையான நீரை மட்டுமே எடுத்துக் கொள்ளுகிறான். அந்நீர் நிலையின் நீர் முழுவதையும் எடுத்துக் கொள்ளுவதில்லை. அதேபோல் வேதத்தைப் பின்பற்றும் முமுகூஷும் (மோட்சத்தை விரும்புவன்) மோகூஷத்திற்குத் தேவையானதை மட்டுமே வேதத்திலிருந்து எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

47. கருமத்தைச் செய்வதற்கு உனக்கு அதிகாரம் உள்ளது. அதன் பலன்களில் உனக்கு எப்பொழுதும் அதிகாரம் இல்லை. ஆதலால் நீ கருமத்தின் பலனுக்குக் காரணமாக மாட்டாய். ஆனால் கர்மம் செய்யாதிருப்பதிலும் உனக்குப் பற்று வேண்டாம்.

48. தனஞ்ஜயா! நீ பற்றைத் துறந்து, யோகத்தில் நின்று, எடுத்த காரியம் நிறைவேறுவது, நிறைவேறாமல் போவது இவ்விரண்டையும் ஒன்றாகவே கருதிக் கருமங்களைச் செய். இத்தகைய சமநிலைக்கே யோகம் என்று பெயர்.

49. தனஞ்ஜயனே! புத்தியோகத்துடன் கூடிய கருமத்தைக் காட்டிலும் மற்ற கருமம் மிகவும் தாழ்ந்தது. எனவே புத்தியில் மனதைச் செலுத்து. பயனில் பற்றுக் கொண்டு கருமத்தைச் செய்பவர்கள் அறிவற்றவர்கள்.

50. புத்தி யோகத்துடன் கூடியவன் இவ்வுலகில் புண்ணிய பாவங்கள் இரண்டையும் விட்டுவிடுகிறான். ஆகவே இந்த யோக நிலையில் முயற்சி செய். கருமங்களில் உள்ள திறமை, ஈடுபாடே யோகம் எனப்படும்.

51. சமபுத்தியுடைய ஞானிகள் கர்மங்களால் ஏற்படும் பலன்களைத் துறந்து, பிறவித் தளையிலிருந்து விடுபட்டு எத்தகைய தீங்குமில்லாத பரமபதத்தை அடைகிறார்கள்.

52. உன்னுடைய அறிவு, மோகம் என்னும் சேற்றைக் கடந்து விடும்போது, இதுவரைக் கேட்டதைப் பற்றியும், இனிக் கேட்க வேண்டியதைப் பற்றியும் நீ வெறுப்பு கொள்ளப் போகிறாய்.

53. பல சாஸ்திரங்களைக் கேட்பதால் குழப்பமடைந்துள்ள உன் அறிவு பரமாத்மாவில் நிலையாக அசையாமல் நிற்கும்போது பரமாத்மாவோடு நித்ய சேர்க்கையான யோக சமாதியையடைவாய்.

54. **அர்ஜுனன் கூற்று:** கேசவா! ஞானம் நிலை பெற்ற ஸ்திதபிரக்ஞனுடைய லக்ஷணம் என்ன? அந்த நிலையான புத்தியுடையவன் எப்படிப் பேசுவான்? எப்படி இருப்பான்? எப்படி நடப்பான்?

ஸ்ரீ பகவான் கூற்று:

55. அர்ஜுனா! மனிதன் மனதில் நிலைக்கும் ஆசைகள் அனைத்தையும் துறந்து ஆத்மாவில் நிலைத்து தன்னில் தான் மகிழ்ச்சியடைகிறானோ அவனே ஸ்திதபிரக்ஞன் ஆவான்.

56. துன்பங்கள் நேரும்போது கலங்காதவன். சுகங்கள் அடையும்போது பற்றின்றி இருப்பவன், ஆசை, பயம், கோபம் இவை நீங்கப் பெற்றவன் ஸ்திதபிரக்ஞன் என்று கூறப்படுகிறான்.

57. எவன் ஒருவன் எதிலும் அதிகப் பற்று கொள்ளாமல், அந்தந்த சப-அசுபங்கள் வந்தபோதும் மகிழ்வோ, வெறுப்போ அடைவதில்லையோ அவனுடைய ஞானம் நிலை பெற்றதாகும்.

58. ஆமை தன் உறுப்புகளை சுருக்கிக் கொள்ளுவதுபோல் மனிதன் புலன்களை அவைகளின் விஷயங்களில் செல்லாமல் நாற்புறமும் இழுத்துக் கொள்வானோ அத்தகையவனுடைய புத்தி ஒரு நிலையில் உள்ளதாகும்.

59. ஆகாரம் உட்கொள்ளாத மனிதன் நுகர்ச்சிப் பொருளில் இருந்து விலகி நின்றாலும் அதன் ருசியில் இருந்து அகல்வதில்லை. இந்த ஸ்திதபிரக்ஞன் பரமாத்மாவை உணர்ந்து பற்று நீங்கி விடுகிறான்.

60. பற்று அழியாமல் இருந்தால் அறிவாளியாக இருந்தாலும், முயற்சி செய்பவனாக இருந்தாலும் அடங்காத இயல்புடைய புலன்கள் மனத்தைப் பலாத்காரமாக இழுத்துச் செல்கின்றன.

61. ஆதலால் சாதகன் புலன்கள் அனைத்தையும் வசப்படுத்தி, சமமான உள்ளத்தோடு என்னையே கருத்தில் கொண்டு தியானத்தில் ஈடுபட வேண்டும். யாருடைய புலன்கள் வசத்தில் உள்ளனவோ அவனுடைய ஞானமே நிலைபெற்றதாகும்.

62,63. பற்றினால் விஷயங்களில் விருப்பம் தோன்றுகிறது. விருப்பங்களில் தடை ஏற்படும்போது கோபம் உண்டாகிறது. கோபத்தால் மோகம் உண்டாகிறது. மோகம் உண்டாவதால் ஞானம் அழிந்துவிடுகிறது. ஞானம் அறிவு அழியப் பெற்றவன் தானே அழிந்துவிடுகிறான்.

64. விருப்பு வெறுப்புகளை நீக்கி ஆத்மாவுக்குக் கட்டுப்பட்ட புலன்களால் விஷயங்களை அனுபவிக்கும் புலனடக்கமுள்ள மனிதன் மன அமைதியை அடைகிறான்.

65. மனதில் சாந்தி நிலவியதும் அவனுடைய சகல துக்கங்களும் நீங்கி விடுகின்றன. சாந்தமான மனமுள்ள அந்தக் கர்மயோகி விரைவில் பரமாத்மாவிடம் நிலைக்கும் ஞானத்தைப் பெற்றுவிடுகிறான்.

66. வெல்லப்படாத மனமும் புலன்களும் கொண்டவனுக்கு ஞானம் கிடைக்காது. அவனிடத்தில் ஞானத்தைப் பற்றிய எண்ணம் உண்டாகாது. அந்த எண்ணம் இல்லாதவனுக்கு சாந்தியும் கிட்டுவதில்லை. சாந்தியில்லாதவனுக்கு சுகம் எவ்வாறு கிடைக்கும்?

67. நீரில் செல்லும் படகைக் காற்று இழுத்துச் செல்வதைப்போல புலன்களில் மனம் எந்தப் புலனில் பற்று கொள்ளுகிறதோ, அந்தப் புலன் இந்த புருஷனின் அறிவைக் கவர்ந்து விடுகிறது.

68. மகாபாஹு எந்த புருஷனின் புலன்கள் விஷயங்களில் இருந்து இழுத்து நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றனவோ, அவனுடைய ஞானமே நிலைபெற்ற ஞானமாகும்.

69. அழியும் சம்சார சுகத்தில் பிராணிகள் அனைத்தும் விழித்துள்ளன. பிராணிகள் அனைத்திற்கும் இரவு சமமானது. பரமாத்மாவின் தத்துவத்தை அறியும் முனிவனுக்கு ஜீவராசிகள் விழித்திருக்கும்போது இரவாகும்.

70. நீரால் நிறைக்கப்படுவதும், நிலை மாறாததுமான சமுத்திரத்தில் பல ஆறுகள் எல்லாப்பக்கமும் இருந்து வந்து சேருகின்றன. அப்படி எல்லா ஆசைகளும், போகங்களும் பிரவேசித்தாலும் அசையாமல் இருப்பவன் சாந்தியை அடைகிறான். போகங்களை நாடுபவன் சாந்தியை அடைய மாட்டான்.

71. எந்த மனிதன் விருப்பங்கள் அனைத்தையும் துறந்து அகங்கார மமகாரங்களை விட்டுவிடுகிறானோ அவனே சாந்தியை அடைகிறான்.

72. அர்ஜுனா! இது பிரம்மத்தை அடைந்த மனிதனின் பிரம்மஞான நிலை. இதை அடைந்தவன் மோகம் அடையமாட்டான். இறுதிக் காலத்தில் இந்த பிரம்ம நிலையில் நிலைத்தாலும் அவன் முக்தியடைகிறான்.

6.6 ஸ்ரீ மத் பகவத் கீதை; மூன்றாவது அத்தியாயம் கர்ம யோகம்

1. ஜனார்த்தனா! கர்மத்தைக் காட்டிலும் ஞானம் உயர்ந்தது என்று நினைக்கும்போது, எதற்காக என்னை இந்த பயங்கரமான கர்மத்தில் ஈடுபடுத்துகிறீர்கள்?

2. குழப்பமான சொற்களால் என் மதி மயங்குகிறது. ஆகவே ஏதோ ஒன்றை, எனக்கு நன்மை தரக்கூடியதை, இது உயர்ந்தது என்று தீர்மானமாகச் சொல்லுங்கள்.

பகவான் கூற்று:

3. குற்றமற்றவனே! இவ்வுலகில் இரண்டு வகையான உபாசனை வழிகள் முன்பு என்னால் கூறப்பட்டன. அதாவது ஸாங்கியர்களுக்கு ஞானயோகம், யோகிகளுக்குக் கர்மயோகம்.

4. மனிதன் கர்மத்தைச் செய்யாமல் கர்மம் இன்மையை, அதாவது யோக நிஷ்டையை அடைய முடியாது. கருமத்தை விட்டுவிடுவதால் மட்டுமே ஸாங்க்ய நிஷ்டையான சித்தியை அடைய முடியாது.

5. ஐயமின்றி எந்த மனிதனும் எப்பொழுதும் ஒரு கணம் கூட கருமம் செய்யாமல் இருக்க முடியாது. ஏன் எனில் மனித சமுதாயம் அனைத்தும் இயற்கையான குணங்களால், மற்றவர் வசப்பட்டு, கர்மம் செய்வதற்காக நிர்ப்பந்தப்படுத்தப்படுகிறது.

6. மூடபுத்தியுள்ள எந்த மனிதன் புலன்கள் அனைத்தையும் பிடிவாதமாக மேலெழுந்தவாரியாகத் தடுத்து, மனத்தால் புலன்களின் விஷயத்தை நினைத்துக் கொண்டிருப்பானோ, அவன் வேஷக்காரன் என்று சொல்லப்படுவான்.

7. ஆனால், அர்ஜுனா! புலன்களை மனத்தால் கட்டுப்படுத்தி, பற்றற்றவனாய், கர்மேந்திரியங்கள் மூலம் கர்மயோகத்தின்படி நடப்பவனே உயர்ந்தவனாவான்.

8. உனக்காக சாஸ்திரம் விதித்த கடமையைச் செய். கருமம் செய்யாமல் இருப்பதை விட, கடமையான கருமத்தைச் செய்வது மேலானது. கர்மத்தைச் செய்யவில்லையென்றால் சரீரத்தையும் காப்பாற்ற முடியாது.

9. குந்தி மகனே! யாகத்திற்காகச் செய்யப்படும் கர்மத்தைக் காட்டிலும் மற்றவைகளுக்காகச் செய்யப்படும் கருமங்களால் இந்த மனித சமுதாயம் கட்டுப்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே யாகத்திற்கான கருமத்தினைப் பற்றில்லாமல் செய்.

10. கல்பத்தின் தொடக்கத்தில் பிரம்மா வேள்வியையும், மக்களையும் ஒரே காலத்தில் சிருஷ்டி செய்தார். மக்களிடம் “நீங்கள் இந்த வேள்வியினால் வளம் பெறுவீர்கள். இந்த வேள்வி நீங்கள் விரும்பிய போகங்களை அளிக்க வல்லதாகும்” என்று கூறினார்.

11. “இந்த யக்ஞத்தின் மூலம் தேவர்களை மகிழ்ச்சியடையச் செய்யுங்கள். தேவர்கள் உங்களை மேன்மையடையச் செய்யட்டும். இவ்விதம் சுயநலமின்றி ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்து சிறந்த நன்மையைப் பெறுங்கள்”

12. “யாகத்தினால் போற்றப்படும் தேவர்கள், உங்களுக்கு விருப்பமான போகங்களை அளிப்பார்கள். தேவர்கள் அளிக்கும் போகங்களை அவர்களுக்கு நிவேதனம் செய்யாமல் அனுபவிப்பவன் திருடனே ஆவான்”

13. “யாகம் செய்தபின் மிகுந்ததை உண்ணும் மனிதர்கள் எல்லாப் பாவங்களில் இருந்தும் விடுபடுகிறார்கள். தன் உடலை வளர்ப்பதற்காகவே உணவைச் சமைப்பவன் பாவத்தையே உண்ணுகிறான்”

14,15. “அன்னத்தில் இருந்து உயிர்கள் உண்டாகின்றன. அன்னம் மழையால் உண்டாகிறது; மழை யாகத்தால் உண்டாகிறது. யாகம் விதிக்கப்பட்ட கர்மங்களால் உண்டாகிறது. கர்மங்கள் வேதத்தால் உண்டாகின்றன. வேதம் அழிவற்ற பிரம்மத்திலிருந்து தோன்றியது/ எங்கும் வியாபித்துள்ள வேதம்-பரமாத்மா எப்பொழுதும் யாகத்தில் நிலைத்துள்ளார்”

16. பார்த்தா! இப்படி ஒன்றுக்கொன்று காரணமாகப் பரம்பரையாக நடந்து வரும் இந்த சிருஷ்டி சக்கரத்திற்கு அனுகூலமாகக் கடமையைக் கடைப்பிடிக்காமல் போகங்களை அனுபவிப்பவன் பாவம் மிக்கவன்; வீணாக வாழ்பவன்.

17. யார் வெளி விஷயங்களில் பற்றின்றி ஆத்மாவிலேயே ரமித்து, அதில் திருப்தி கொண்டு, ஆத்மா ஒன்றிலேயே மகிழ்ச்சியடைவானோ, அவனுக்குச் செய்ய வேண்டிய கருமம் ஏதும் இல்லை.

18. அத்தகையவன் இவ்வுலகில் கர்மம் செய்தால் அதனால் அவனுக்கு எந்தப் பலனுமில்லை. கர்மம் செய்யாததாலும் எந்தத் தீங்கும் இல்லை. அனைத்து ஜீவராசிகளில் ஏதாவது ஒன்றின் உதவியோடு இவன் அடையக்கூடிய பயனும் இல்லை.

19. ஆகவே நீ எப்போதும் பற்றில்லாமல் கடமையைச் செய். பற்றின்றிக் கர்மம் செய்பவன் பகவானை அடைகிறான்.

20. ஜனகரைப் போன்ற ஞானிகள் பற்றின்றிக் கருமத்தை அனுஷ்டித்தே பெரும் சித்தியை அடைந்தனர். உலகக்ஷேமத்திற்காகவும் நீ கருமத்தை அனுஷ்டிக்க வேண்டும்.

21. தலைவனான சிறந்த மனிதன் எதைச் செய்கின்றானோ, அதனையே மற்ற மக்களும் அவனைப் பின்பற்றிச் செய்வார்கள். அவன் அனுஷ்டிக்க வேண்டியதென்று எதை வரையறுக்கிறானோ, அதனையே உலகமும் பின்பற்றுகிறது.

22. அர்ஜுனா! எனக்கு இந்த மூன்று உலகங்களிலும் செய்ய வேண்டிய எந்தக் கடமையும் கிடையாது. இதுவரை நான் அடையாத இனி அடையவேண்டிய எந்தப் பொருளும் கிடையாது. ஆனாலும் நான் கர்மத்தைச் செய்கிறேன்.

23. ஏன் எனில் பார்த்தா! நான் கவனத்தோடு கடமையைச் செய்யாவிட்டால் மனிதர்களும் இதுதான் தர்மம் என்று நினைத்துச் சும்மா இருந்துவிடுவார்கள்.

24. நான் கர்மத்தை அனுஷ்டிக்காவிட்டால் இந்த உலகனைத்தும் அழிந்துவிடும். உலகனைத்தின் குலங்கள் தம் தம் நிலையில் இல்லாமல் கலந்து போய்விடும். அதனால் மக்கள் அனைவரையும் அழியச் செய்தவனாகி விடுவேன்.

25. பாரதா! கர்மத்தில் பற்றுக் கொண்ட பாமரமக்கள் எவ்வாறு கர்மத்தைச் செய்கிறார்களோ, அதேபோல் அறிவாளிகளும் உலகத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காகப் பற்றில்லாமல் கருமத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

26. பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தில் உறுதியாக நிலைத்துள்ள ஞானிகள் கர்மங்களில் பற்றுள்ள பாமரர்களின் அறிவினைக் குழப்பக்கூடாது. அறிஞனாகிய ஞானி, தன் புலன்களை அடக்கி, சகல கர்மங்களையும் தான் அனுஷ்டித்து எளிய மனிதர்களையும் அனுஷ்டிக்கச் செய்ய வேண்டும்.

27. உண்மையில் கர்மங்கள் அனைத்தும் பிரக்ருதியின் குணங்களான ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் ஆகிய இவற்றின் மூலமே செய்யப்படுகின்றன. ஆனால் அகங்காரத்தால் மயக்கமுற்ற மனிதன் தானே அதனைச் செய்ததாக நினைக்கிறான்.

28. மஹாபாஹோ! குணங்கள், கருமங்கள், இரண்டின் பாகுபாட்டை நன்கு அறிந்த ஞானயோகி காரண குணங்கள், காரிய குணங்களில் இருக்கின்றன என்பதை அறிந்து அவைகளின் மீது பற்றுக் கொள்வதில்லை.

29. ப்ரக்ருதியின் குணங்களால் அதிகமாக மயக்கமடைந்தவர்கள் குணங்களுடைய கர்மத்தில் பற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள். அத்தகைய மந்தபுத்தியுடைய அறைகுறை ஞானமுள்ள மந்த புத்தி உடையவர்களை ஞானி பிறழ்ச் செய்யக்கூடாது.

30. ஆத்ம விவேகத்தினால், எல்லாக் கர்மங்களையும் பரமாத்மாவான என்னிடம் அர்ப்பணித்துவிட்டு, ஆசையும், மமதையும், தாபமுமின்றிப் போர் செய்.

31. யார் என்னுடைய இந்த தர்மத்தை சிரத்தையோடு எப்போதும் பின்பற்றுகிறார்களோ, அவர்கள் அனைவரும் கருமங்கள் அனைத்திலிருந்தும் விடுபடுகிறார்கள்.

32. ஆனால் எந்த மக்கள் என்னுடையதான இந்த கருத்தைப் பொறாமையினால் பின்பற்றுவதில்லையோ, அந்த பலவகை அறிவற்ற மூடர்கள் அழிந்து போனவர்கள், விவேகமற்றவர்கள் என்று அறிவாயாக.

33. ஞானியும் கூட தன் இயல்பிற்கேற்றவாறே செயல்புரிகிறான். என்றால் இதில் ஒருவனுடைய பிடிவாதம் என்ன செய்யும்?

34. ஒவ்வொரு புலன்களின் விஷயத்திலும் விருப்பு, வெறுப்பு என்பது தனித்தனியாக உள்ளது. மனிதன் அவற்றிற்கு வசப்படக்கூடாது. அவை இரண்டுமே இவனுடைய நல்வழியில் இடையூறு செய்யும் சத்துருக்கள் ஆகும்.

35. நன்றாக அனுஷ்டிக்கப்பட்ட பிற தர்மங்களைக் காட்டிலும், தனக்கென ஏற்பட்ட தர்மம் குணமில்லாததாக இருந்தாலும் அதுவே உயர்ந்தது. தன்னுடைய தர்மத்தில் அழிவதே மேல். பிறருடைய தர்மம் ஆபத்தை ஏற்படுத்தும்.

அர்ஜுனன் கூற்று:

36. வருஷணி குலத்தில் உதித்த கிருஷ்ணா! மனிதன் தான் விரும்பாவிட்டாலும், பலவந்தமாக ஈடுபடுத்தப்பட்டவனைப்போல் பாவத்தைச் செய்கிறானே! எதனால் தூண்டப்பட்டு அவ்வாறு பாவத்தைச் செய்கிறான்?

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்

37. ரஜோ குணத்தினால் தூண்டப்பட்ட இதுவே காமம், குரோதமாகும். இது போகங்களால் ஒருபோதும் திருப்தியடைவதில்லை. கொடிய பாவத்தைப் புரிவது. அதையே இவ்வுலகில் பகைவன் என்று அறிந்துகொள்.

38. புகையால் தீயும், அழுக்கினால் கண்ணாடியும், கருப்பையால் கருவும் மூடப்பட்டிருப்பதைப்போல உலகத்தை அஞ்ஞானம் மூடியிருக்கிறது.

39. காமம் என்பது ஞானிகளின் சத்துரு, போதுமென்ற திருப்தியில்லாத அக்னி. இந்த நிரந்தரப் பகைவன் மூலம் மனிதனின் ஞானம் மூடப்பட்டுள்ளது.

40. இந்திரியங்கள், மனம், அறிவு ஆகியவை அஞ்ஞானமாகிய காமத்தின் இருப்பிடங்கள். இந்தக் காமம் மனம், அறிவு, புலன்கள் ஆகியவற்றின் மூலம் ஞானத்தை மூடி மறைத்து மனிதனை மயக்கமுறச் செய்கிறது.

41. பாரதா! நீ முதலில் புலன்களைக் கட்டுப்படுத்தி ஞானம், விஞ்ஞானம் இவற்றை அழிக்கும் பெரும்பாவினான காமத்தை அழித்துவிடு.

42. புலன்களாகிய இந்திரியங்கள் உயர்ந்தவை. புலன்களைக் காட்டிலும் மேலான சூட்சுமமான, பலமுள்ள, மிகச்சிறந்த ஆத்மாவை அறிந்து, உள்ளத்தை ஆத்மாவின் சக்தியால் அடக்கி காமம் என்னும் வெல்லுதற்கரிய பகைவனைக் கொன்றுவிடு.

6.7 ஸ்ரீ மத் பகவத் கீதை; நான்காவது அத்தியாயம் ஞான கர்ம சந்யாச யோகம்

1. சாகதவதமான இந்தக் கர்மயோகத்தை நான் சூரியனிடம் கூறியிருந்தேன். சூரியன் தன் புதல்வனான வைவஸ்வத மனுவிடம் கூறினார். மனு தன் புதல்வனான இக்ஷ்வாகு மன்னனிடம் கூறினார்.

2. பரந்தபா! இவ்வாறு பரம்பரை மூலம் அறியப்பட்ட இந்தக்கர்மயோகத்தை ராஜரிஷிகள் அறிந்தார்கள். அதன்பின் இந்த யோகம் வெகுகாலமாகப் புவியுலகில் மறைந்துபோய்விட்டது.

3. நீ எனக்குப் பக்தனும் அன்பு நண்பனுமாவாய் என்ற காரணத்தால் புராதனமான இந்த யோகத்தை இன்று உன்னிடம் கூறினேன். ஏன் எனில் இதுமிக உத்தமமான ரகசியமாகும்.

அர்ஜுனன் கூற்று:

4. தங்களுடைய பிறப்பு சமீபத்தில் ஏற்பட்டது. சூரியனின் பிறப்பு மிகவும் பழமையானது. கல்பத்தின் தொடக்கத்தில் ஏற்பட்டது. அவ்வாறு இருக்க, தாங்களே கல்பத்தின் ஆரம்பத்தில் சூரியனுக்கு உபதேசித்தீர்கள் என்பதை நான் எப்படி அறிவது?

ஸ்ரீ பகவான் கூறியது:

5. பரந்தபா! எனக்கும் உனக்கும் எத்தனையோ பிறவிகள் கடந்துவிட்டன. அவை அனைத்தையும் நான் அறிவேன். நீ அறியமாட்டாய்

6. பிறப்பற்றவனாகவும் அழிவற்ற ஸ்வரூபனாகவும், எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் ஈசனாகவும் இருந்தபோதிலும் என்னுடைய மாயையினால் இயற்கையை வசமாக்கிக் கொண்டு அவதாரம் செய்கிறேன்.

7. பாரதா! எப்பொழுதெல்லாம் தருமத்திற்கு அழிவும், அதர்மத்திற்கு மேன்மையும் ஏற்படுகிறதோ அப்போதெல்லாம் என்னை நான் சிருஷ்டித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

8. சாதுக்களைக் காப்பதற்கும் பாவகர்மங்கள் செய்யும் துஷ்டர்களை அழிப்பதற்கும், தர்மத்தை நிலைநிறுத்துவதற்கும் நான் ஒவ்வொரு யுகத்திலும் அவதாரம் செய்கிறேன்.

9. ஹே! அர்ஜுனா! என் பிறப்பும் கர்மங்களும் திவ்யமானவை. நிர்மலமான அற்புதமான அவற்றைத் தெரிந்து கொள்பவன் உடலை விட்டுப் பிரிந்த பின் மறுபடியும் பிறப்பதில்லை. அவன் என்னையே அடைந்துவிடுகிறான்.

10. முன்பும், விருப்பு, பயம், கோபம் இவற்றைத் துறந்தவர்களும் என்னிடம் அனன்ய பக்தி கொண்டவர்களுமான ஏராளமானோர் ஞானம் என்ற தவத்தினால் என்னையே அடைந்துள்ளனர்.

11. அர்ஜுனா! எந்த பக்தர்கள் என்னை எவ்வாறு சரணடைந்தார்களோ, அவர்களுக்கு அவர்கள் விரும்பிய உருவில் தரிசனம் அளிக்கிறேன். ஏன் எனில் மனிதர்கள் எல்லா வகையிலும் நான் வகுத்த வழியையே பின்பற்றி நடக்கிறார்கள்.

12. இந்த உலகத்தில் கர்மத்தின் பலனை விரும்பும் மக்கள் தேவர்களைப் பூஜிக்கிறார்கள். ஏன் எனில் இந்த மானிட உலகில் கர்மங்களின் பயன் விரைவில் கிடைக்கிறது.

13. குணங்கள், கருமங்கள் என்ற இவற்றின் பாகுபாட்டை ஒட்டி பிராமண, கூத்திரிய, வைசிய, சூத்திரர் என்னும் நான்கு வர்ணங்களைச் சிருஷ்டி செய்திருக்கிறேன். ஆனால் இந்த சிருஷ்டிக்கு நான் பொறுப்பல்ல என்று அறிவாயாக.

14. என்னைக் கர்மங்கள் பற்றுவதில்லை. கர்மத்தில் பலனில் எனக்கு விருப்பமில்லை, என்பதை அறிகின்றவனும் கர்மங்களினால் கட்டுப்படுவதில்லை.

15. முற்காலத்தில் மோகூத்தை விரும்பிய முமுட்சுக்கள் இப்படித் தெரிந்து கொண்ட கர்மத்தை அனுஷ்டித்தார்கள். ஆகவே முன்னோர்களால் செய்யப்பட்ட கர்மங்களையே நீயும் செய்.

16. எது கர்மம்? அகர்மம் என்பது என்ன? என்ற விஷயத்தில் அறிவுடையவர்களும் மயக்கமுற்றிருக்கிறார்கள். அந்த கர்ம தத்துவத்தை நான் விளக்கிக் கூறப்போகிறேன். அதை அறிந்து ஸம்ஸாரமாகிய கர்மத் தளையிலிருந்து நீ விடுபடுவாய்.

17. சாஸ்திரங்களால் விதிக்கப்பட்டு அனுஷ்டிக்க வேண்டிய கர்மத்தின் ஸ்வரூபத்தையும் அறிய வேண்டும். விலக்க வேண்டிய கர்மத்தைப் பற்றியும் அறிய வேண்டும். அதர்மத்தைப் பற்றியும் அறிய வேண்டும். ஏன் எனில் கர்ம மார்க்கம் மிகவும் ஆழமானது. அதை அறிவது எளிதல்ல.

18. கர்மத்தில் கர்மமில்லாத் தன்மையையும், அவ்விதமே கர்மமில்லாத் தன்மையில் கர்மத்தையும் யார் காண்கிறானோ, அவனே மனிதர்களில் புத்திசாலி. யோகியான அவன் எல்லாக்கர்மங்களையும் அனுஷ்டித்தவனாவான்.

19. யாருடைய சாஸ்திரத்திற்குட்பட்ட கர்மங்கள் அனைத்தும் விருப்பமும் சங்கல்பமும் இல்லாமல் அனுஷ்டிக்கப்படுகின்றனவோ, யாருடைய கர்மங்கள் ஞானரூபமான அக்னியில் எரிந்து சாம்பலாகிவிட்டனவோ, அவனை ஞானிகள் பண்டிதன் என்று கூறுகிறார்கள்.

20. கர்மத்தின் பலனில் பற்றைத் துறந்து, எப்போதும் திருப்தியுள்ளவனாய், எதையும் சாராமல் கர்மத்தைச் செய்யும் மனிதன் எந்தக் கருமத்தையும் செய்தவனாக மாட்டான்.

21. புலன்களின் ஆசையைத் துறந்து, மனதைக் கட்டுப்படுத்தி, தனக்கென்று எதையும் வைத்துக் கொள்ளாமல், சரீர வாழ்க்கைக்குத் தேவையான கர்மங்களை மட்டும் செய்து கொண்டிருப்பவன் பாவத்தை அடைவதில்லை.

22. எவன் ஒருவன் தானாகக் கிடைத்த பொருட்களால் மகிழ்ச்சியடைந்து பொறாமையை விலக்கி, சுகம்-துக்கம் என்ற இருமைகளையும் நீக்கி, காரியம் நிறைவேறினாலும், நிறைவேறாவிட்டாலும் சமநிலையில் இருக்கிறானோ, அவன் கர்மத்தை அனுஷ்டித்தாலும் அவற்றால் கட்டுண்டுவிடுவதில்லை.

23. பற்றினை முற்றிலும் நீக்கி, சரீரத்தில் அபிமானமும் மமதையும் இன்றி, பரமாத்மாவின் ஞானத்தில் நிலைத்த மனத்துடன், யக்ஞத்திற்காக மட்டுமே கர்மத்தை அனுஷ்டிப்பவனுக்கு முன்வினைப் பயன்கள் முற்றிலும் அழிந்துவிடும்.

24. யாகத்தில் அர்ப்பணம் செய்தல் என்ற செயலும் பிரம்மமே; அர்ப்பணம் செய்யப்படும் ஹவிஸ் முதலியனவும் பிரம்மமே. பிரம்மரூபமான அக்னியில், பிரம்மரூபமான யஜமானனால் செய்யப்படும் ஹோமமும் பிரம்மமே. அத்தகைய எல்லாம் பிரம்மமயம் என்று நினைக்கும் யோகி சேர வேண்டிய இடமும் பிரம்மமேயாகும்.

25. சில கர்மயோகிகள் தேவதைகளின் பூஜை என்னும் யக்ஞத்தையே நன்றாகச் செய்கிறார்கள். வேறு சிலர் பிரம்மமாகிய அக்னியில் யக்ஞத்தின் மூலமே ஆத்மரூபம் என்னும் யக்ஞத்தை ஹோமம் செய்கிறார்கள்.

26. சில யோகிகள் செவி முதலிய புலன்கள் அனைத்தையும் அடக்குதல் என்ற அக்னியில் ஹோமம் செய்கிறார்கள். இன்னும் சில யோகியர் சப்தம் முதலிய இந்திரிய விஷயங்களை இந்திரியங்களாகிய அக்னியில் ஹோமம் செய்துவிடுகிறார்கள்.

27. வேறு சில யோகியர் அனைத்துப் புலன்களுடைய செயல்களையும், பிராணவாயுவின் செயல்கள் அனைத்தையும், ஞானத்தால் பிரகாசிக்கும் மனதை அடக்குதல் என்ற அக்னியில் ஹோமம் செய்து விடுகிறார்கள்.

28. திரவியத்தை அளிப்பதையே யக்ஞமாகச் செய்தவர்கள். தவத்தையே யாகமாகச் செய்தவர்கள். யோகத்தையே யக்ஞமாகச் செய்பவர்கள். வேதாத்யயனத்தை யக்ஞமாகக் கொண்டவர். வேதார்த்தத்தை அறிவதையே யக்ஞமாகக் கொண்டவர் என்ற முயற்சியுடையவரும், ஸங்கல்பம் கொண்டவர்களுமாகச் சிலர் இருக்கின்றனர்.

29,30. வேறு சிலர் ஆகார நியமத்தை மேற்கொண்டு அபான வாயுவில் பிராண வாயுவை ஹோமம் செய்கிறார்கள். சிலர் பிராண அபானங்களின் போக்கைத் தடுத்து நிறுத்திப் பிராணனில் பிராணனை ஹோமம் செய்கின்றனர். இந்த சாதகர்கள் அனைவரும் யக்ஞங்களின் மூலம் பாவங்களை அழிப்பவர்கள். யக்ஞங்களை அறிந்தவர்களும் ஆவர்.

31. இவர்கள் யக்ஞத்தில் மிகுந்த உணவாகிய அம்ருதத்தை உண்டவர்கள். இவர்கள் சனாதன பரப்ரம்மமான பரமாத்மாவை அடைகிறார்கள். குருசிரேஷ்டா! யக்ஞம் செய்யாதவனுக்கு இகலோகம் சுகமளிக்கவில்லை என்றால் பரலோகம் எவ்வாறு சுகமளிக்கும்?

32. இதுபோல பலவகையான யாகங்கள் வேதத்தில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. இவை அனைத்தும் மனம், புலன்கள் முதலியவற்றின் கர்மத்தால் உண்டானவை என்று அறிந்து கொள். இவ்வாறு அறிந்தால் நீ சம்சார பந்தத்தில் இருந்து முற்றிலும் விடுபடுவாய்.

33. பரந்தபா! திரவியங்களால் செய்யப்படும் யக்ஞத்தைக் காட்டிலும் ஞான யக்ஞம் மிகவும் சிறந்ததாகும். ஏன் எனில் அனைத்து கர்மங்களும் ஞானத்தில் அடங்கிவிடுகின்றன.

34. அந்த ஆத்மஞானத்தை தத்துவமறிந்த ஞானிகள் மூலம் நீ தெரிந்து கொள். அவர்களை நீ தண்டமிட்டு வணங்கியும், அவர்களுக்குச் சேவை செய்தும், வினாக்கள் விடுத்தும் ஆத்ம ஞானத்தைப் பற்றி அறிந்து கொள்வாயாக.

35. பாண்டவா! அந்த ஆத்ம ஞானத்தை நீ அடைந்தாயானால் இவ்வாறு மயக்கமடைய மாட்டாய். அப்போது ஸகல பூதங்களையும் உன்னிடத்திலேயே காண்பாய். என்னிடத்திலும் காண்பாய்.

36. அனைத்துப் பாவங்களிலும் பெரும் பாவம் செய்தவனாக இருந்தாலும் ஞானமென்ற ஓடத்தினால் பாவமாகிய சமுத்திரத்தை நீ கடந்து விடுவாய்.

37. அர்ஜுனா! கொழுந்து விட்டு எரியும் அக்னி விறகைச் சாம்பலாக்கி விடுவதைப் போல ஞானமாகிய அக்னி அனைத்துக் கர்மங்களையும் சாம்பலாக்கி விடுகிறது.

38. ஏன் எனில், இவ்வுலகில் ஞானத்தைப் போலப் புனிதமாக்குவது வேறு எதுவும் இல்லை. கர்மயோகத்தால் தூய உள்ளம் பெற்றவன் வெகு காலத்திற்குப்பின் தானாகவே அந்த ஞானத்தைப் பெற்று விடுகிறான்.

39. ஞானத்தைப் பெற வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் புலன்களையடக்கிச் சிரத்தையுடன் முயற்சி செய்பவன் ஞானத்தை அடைகிறான். ஞானத்தை அடைந்தபின் தாமதமின்றிப் பகவானை அடைவதாகிய நிலையான மோக்ஷத்தை அடைகிறான்.

40. விவேகமற்றவனும், சிரத்தையில்லாதவனும், ஐயமுடையவனுமான மனிதன் பரமார்த்தத்திலிருந்து பிறழ்ந்து விடுகிறான். அத்தகைய மனிதனுக்கு இந்த லோகமும், பரலோகமும், சுகமும் கிடையாது.

41. தனஞ்ஜயா! தத்துவ ஞான யோகத்தால் கர்மங்களை விட்டவனும், ஆத்ம ஞானத்தால் ஐயங்களைக் களைந்தவனும், தன் வசமுள்ளவனுமான மனிதனைக் கர்மங்கள் கட்டுப்படுத்த முடியாது.

42. ஆகவே பாரதா! அஞ்ஞானத்தால் தோன்றிய உன் ஐயத்தை ஆத்ம ஞானம் என்ற கத்தியால் துண்டித்துவிட்டு கர்மயோகத்தைப் பின்பற்றுவாயாக. போருக்கு எழுந்து நில்

6.8 ஸ்ரீ மத் பகவத் கீதை; ஐந்தாவது அத்தியாயம் சந்யாச யோகம்

அர்ஜுனன் கூற்று:

1. ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! தாங்கள் கர்மத்தைத் துறந்துவிடுமாறும் சொல்கிறீர்கள்; பிறகு கரும யோகத்தையும் புகழ்ந்துரைக்கிறீர்கள். இவ்விரண்டில் எது உயர்ந்ததோ, அதை ஐயத்திற்கு இடமின்றிக் கூறுங்கள்.

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்

2. கர்ம சன்யாசம், கர்மயோகம் இரண்டுமே மோக்ஷமளிப்பவை. ஆனால் இவ்விரண்டிலும் கருமசந்நியாசத்தைக் காட்டிலும் கர்மயோகமே சிறந்தது.

3. மஹாபாஹோ! எவன் ஒருவன் யாரையும் வெறுப்பதில்லையோ, எதையும் விரும்புவதில்லையோ அந்த கர்மயோகி என்றும் சந்நியாசியாகவே கருதத் தக்கவனாவான். அவன் விருப்பு வெறுப்பு போன்ற இருமைகள் நீங்கியவன் ஆதலால் சம்சார பந்தத்திலிருந்து சுகமாக விடுபடுகிறான்.

4. ஸாங்க்யம் ஆகிய ஞானயோகம் வேறு, கருமயோகம் வேறு என்று அறியாதவர்கள் கூறுவார்கள். பண்டிதர்கள் அவ்வாறு கூறுவதில்லை. ஏனெனில் இவ்விரண்டு மார்க்கங்களில் எந்த ஒன்றை நன்றாகக் கடைப்பிடித்தாலும் இரண்டின் ஒரே பலனாகிய மோக்ஷத்தை அடையலாம்.

5. ஞானயோகிகள் அடையும் மோக்ஷம் என்ற நிலையைக் கருமயோகிகளும் அடையலாம். எவன் ஒருவன் ஞானயோகமும் கருமயோகமும் பலனளிப்பதில் ஒன்றை அறிகிறானோ அவனே உண்மையைக் காண்பவன்.

6. ஆனால் பலம் மிக்கவனே! கர்மயோகம் இல்லாமல் சந்நியாசமும் கடினமாகிவிடுகிறது. பகவன் சொருபத்தைப் பின்பற்றும் கருமயோகி பரமாத்மாவை விரைவில் அடைந்துவிடுகிறான்.

7. மனதைத் தன் வசத்தில் வைத்து, புலன்களை அடக்கி, கருமயோகத்தைக் கடைப்பிடித்து உயிர்கள் அனைத்திலும் உள்ள ஆத்மாவை, அதாவது பரமாத்மாவைத் தன் ஆத்மாவாகக் கருதுபவன் கருமங்களைக் கடைப்பிடித்தாலும் அதில் ஒட்டுவதில்லை.

8,9 யோக முறையில் ஆத்ம தத்துவத்தை அறிந்தவன், கண்டும், கேட்டும், ஸ்பரிசித்தும், முகர்ந்தும், போஜனம் செய்தும், நடந்தும், உறங்கியும், மூச்சுவிட்டும், பேசியும், துறந்தும், ஏற்றும். கண்களைத் திறந்தும், மூடியும் ஆகிய அனைத்துச் செயல்களைச் செய்தபோதிலும், புலன்கள் தத்தம் விஷயங்களில் இருக்கின்றன என்றறிந்து, நான் ஏதும் செய்யவில்லை என்று கருதுவான்.

10. எந்த ஒரு மனிதன் எல்லாக் கர்மங்களையும், பரமாத்மாவிடம் அர்ப்பணம் செய்து, பற்றில்லாமல் கருமங்களைச் செய்கிறானோ, அவன் தாமரை இலையில் தண்ணீர் ஓட்டாததுபோல் பாவத்தால் பற்றப்படாதவனாகிறான்.

11. கருமயோகிகள் என்னுடையது என்னும் எண்ணமின்றி, புலன், மனம், அறிவு மற்றும் சரீரத்தாலும் பற்றினைத் துறந்து ஆத்ம சுத்திக்காகவே கருமத்தை அனுஷ்டிக்கிறார்கள்.

12. கர்மயோகி கர்மங்களின் பலனைத் துறந்து மோகூடம் என்னும் நிலையான சாந்தியை அடைகிறான். அப்படியில்லாதவன் ஆசைகளால் தூண்டப்பட்டுப் பலனில் பற்றுக் கொண்டு கருமங்களில் கட்டுப்படுகிறான்.

13. சாங்கிய யோகி சர்வ கர்மங்களையும் மனதால் துறந்து, எந்தச் செயலையும் செய்யாமலும், செய்விக்காமலும் ஒன்பது வாயில்களைக் கொண்ட பட்டினமான தேகத்தில் சுகமாக இருப்பான்.

14. பரமேஸ்வரன் மனிதனுக்காக செய்கிறேன் என்பதையோ, செய்யப்பட வேண்டிய கர்மங்களையோ, கர்மபலத்தினைச் சேர்த்து வைப்பதையோ அமைப்பதில்லை. அது இயல்பாக, ஸ்வபாவமாக நடைபெறுகிறது.

15. சர்வவியாபியான விபு யாருடைய பாப கர்மத்தையும், யாருடைய சுப கர்மத்தையும் ஏற்பதில்லை. ஆனால் அஞ்ஞானத்தால் ஞானம் மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் உயிர்கள் மோஹம் கொள்ளுகின்றன.

16. யாருடைய அஞ்ஞானம் பரமாத்மாவின் ஆத்ம ஞானத்தின் மூலம் அழிக்கப்பட்டதோ, அவர்களுடைய அந்த ஞானம் சூரியனைப்போல அந்தப் பரமாத்மாவைப் பிரகாசிக்கச் செய்கிறது.

17. அந்த சச்சிதானந்தமான பரமாத்மாவிடம், அறிவு, மனம், பற்று நிரந்தரமான ஒன்றுதல் இவைகளை வைத்திருக்கும் தத்வராயணர்கள் ஞானத்தின் மூலம் பாவங்களை விலக்கி மறுபடி பிறவியில்லாமல் பரமகதியை அடைகிறார்கள்.

18. அத்தகைய ஞானிகள் வித்தையோடும் விநயத்தோடும் கூடிய பிராமணனிடமும், பசுவிடமும், யானை, நாய் மற்றும் சண்டாளனிடம் கூட சமமான நோக்குடன் இருக்கிறார்கள்.

19. யாருடைய மனம் சுகல பூதங்களிடமும் சமமான நோக்குடன் உள்ளதோ, அவர்கள் இந்தப் பிறவியிலேயே பிறப்பு-இறப்பிலிருந்து விடுபட்டு ஜீவன் முக்தர்களாகிறார்கள். ஏன் எனில் பிரம்மம் எத்தகைய குற்றமும் இல்லாதது. எங்கும் சமமானது. ஆதலால் அவர்கள் பிரம்மத்திலேயே நிலைக்கிறார்கள்.

20. எந்த மனிதன் விருப்பமானதை அடைந்து மகிழ்ச்சி அடைவதில்லையோ, விருப்பம் இல்லாததைப் பெற்று வருத்தம் அடைவதில்லையோ, அந்த உறுதியான அறிவுடைய பிரம்மவேதா எப்போதும் பரமாத்மாவான பிரம்மத்தில் நிலைத்திருக்கிறான்.

21. புற விஷயங்களில் பற்றின்றி தூய உள்ளமுடைய சாதகன் பிரம்மத்தில் நிலைத்து அழிவில்லாத சாத்வீகமாக ஆனந்தத்தை அனுபவிக்கிறான்.

22. புலன்கள் மற்றும் விஷயங்களின் சேர்க்கையால் தோன்றும் போகங்கள் அனைத்தும். சுக ரூபமாகத் தோன்றினாலும் துக்கத்திற்குக் காரணமானவையாகும். அவை தொடக்கமும் முடிவும் கொண்ட நிலையற்றவை. ஆகவே அர்ஜுனா! அறிவுள்ள மனிதன் அவற்றில் நாட்டம் கொள்வதில்லை.

23. எவன் ஒருவன் இந்த மனித சரீரம் அழியும் முன்பே காம-க்ரோதத்தால் ஏற்படும் பேதத்தைச் சகித்துக் கொள்ளும் சக்தி உடையவனாகிறானோ அவனே யோகி. அவனே சுகமுடையவனாவான்.

24. எந்த ஒரு மனிதன் அந்தராத்மாவிலேயே சுகத்தை அடைகிறானோ. ஆத்மாவிடமே விருப்பம் கொள்ளுகிறானோ, ஆத்மாவிலேயே ஒளி பெறுகிறானோ அந்த யோகி தானே பிரம்மமாகி பிரம்மானந்தத்தை அடைகிறான்.

25. பாவங்களை நீக்கிக் கொண்டவர்களும் ஞானத்தின் மூலம் ஐயங்களை அறவே ஒழித்தவர்களும் சகல உயிர்களின் நன்மையில் ஈடுபட்டவர்களும் புலன்களை வென்றவர்களுமான பிரம்ம ஞானிகள் பிரம்மானந்தத்தை அடைகிறார்கள்.

26. காமக் குரோதங்களை வென்றவர்களும், மனத்தை அடக்கினவர்களும் பரமாத்மாவை சாக்ஷாத்காரம் செய்தவர்களும் ஆன ஞானிகளின் எல்லாப் பக்கமும் பரிபூரணமான பிரம்மானந்தமே இருக்கும்.

27,28. வெளி, விஷய போகங்களைச் சிந்திக்காமல், கண்களின் பார்வையைப் புருவ மத்தியில் நிறுத்தி, பிராண அபான வாயுவைச் சமப்படுத்தி, புலன்கள், மனம், அறிவு ஆகியவற்றை வென்று ஆசை, பயம், கோபம் இவற்றை நீக்கி மோக்ஷத்திலேயே முழு நாட்டம் கொண்ட ஞானி எப்போதும் மோக்ஷமடைந்தவனாகவே கருதப்படுவான்.

29. நானே எல்லா யக்ஞ, தவங்களையும் அனுபவிப்பவன். நானே அகில உலகின் ஈஸ்வரர்களுக்கும் ஈஸ்வரன்; சகல பூதங்களுக்கும் நண்பன் என்று என்னை அறிந்த என்னுடைய பக்தன் அமைதியைப் பெறுகிறான்.

6.9 ஸ்ரீ மத் பகவத் கீதை; ஆறாவது அத்தியாயம் தியான யோகம்

ஸ்ரீ பகவான் உரைக்கிறார்

1. எந்த மனிதன் கரும பலனில் பற்றில்லாமல் செய்யத் தகுந்த கர்மங்களைச் செய்கிறானோ, அவன் சன்யாசியும், யோகியும் ஆவான். அக்னியைப் பற்ற வைக்காததாலோ, கருமங்களைத் துறந்ததாலோ சன்யாசி ஆக மாட்டான்.

2. பாண்டு குமாரனே! ஸந்தியாசம் என்று எதைச் சொல்லுகிறோமோ அதையே யோகம் என்றும் அறிய வேண்டும். ஏன் எனில் கருமபலனைப் பற்றிய எண்ணங்களைத் துறக்காதவன் யோகி ஆகமாட்டான்.

3. யோக நிலையில் முன்னேற விரும்பும் முனிவனுக்குக் கருமயோகம் சாதனமாகும். யோக நிலையை அடைந்தவுடன் மனஅமைதியே சாதனமாகும்.

4. எப்போதும் இந்திரிய போகங்களிலும், கர்மங்களிலும் பற்றில்லாமல் சகல சங்கல்பங்களையும் துறந்தவன் யோகாருடன், யோக நிலையைச் சேர்ந்தவன் என்று கூறப்படுகிறான்.

5. ஆத்மாவின் மூலமே ஆத்மாவை உயர்த்த வேண்டும். ஆத்மாவை அதோகதியில் ஆழ்த்தக்கூடாது. ஏனெனில் ஆத்மாவே தனக்குத்தானே நண்பன். ஆத்மாவே ஆத்மாவுக்குப் பகைவனுமாகும்.

6. எந்த ஜீவாத்மாவினால் மனம், புலன் மற்றும் சரீரங்கள் வெல்லப்படுகின்றனவோ அந்த ஜீவாத்மா தனக்குத் தானே நண்பன். ஆத்மாவை வசப்படுத்தாமல் மனம், புலன், சரீரங்கள் வெல்லப்படாதபோது ஆத்மா பகைவனைப்போல விரோதத்தை உண்டாக்கும்.

7. குளிர்-வெப்பம், சுகம்-துக்கம், முதலியவற்றிலும் மான-அவமானத்திலும் யாருடைய மனம் சமமாக இருந்து வருகிறதோ அத்தகைய மனிதனுடைய ஞானத்தில் பரமாத்மா முழுமையாக இருக்கிறார். பரமாத்ம நிலையை அவன் பெற்றிருப்பான்.

8. ஞானம், விஞ்ஞானம் இவற்றால் மனம் திருப்தியடையப் பெற்றவனும், அசையாதவனும், புலன்களை வென்றவனும் மண், கல், பொன் அனைத்தையும் சமமாகப் பார்ப்பவனுமான யோகி, பகவானை அடைந்தவன் என்று கூறப்படுகிறான்.

9. நண்பன், பகைவன், அசட்டையாக இருப்பவன். நடுநிலையாளன், துவேஷம் செய்பவன், பந்துக்கள், சாதுக்கள் மற்றும் பாவிகளிடமும் கூட சமநோக்குடன் இருப்பவன் மிக உயர்ந்தவன்.

10. மனத்தையும், புலன்களையும், உடலையும், தன் வசத்தில் வைத்து ஆசையும், பொருள் சேர்த்தலும் இல்லாத யோகி தனியாக ஏகாந்தமான இடத்தில் இருந்து கொண்டு ஆத்மாவை எப்போதும் பரமாத்மாவிடம் ஈடுபடுத்த வேண்டும்.

11,12. தூய்மையான பூமியின் மீது வரிசையாக தர்ப்பையும், மான்தோலும், வஸ்திரங்களும் விரிக்கப்பட்ட, அதிக உயரமோ, தாழ்ந்ததாகவோ இல்லாத இடத்தில் தன்னுடைய ஆசனத்தைத் திடமாக அமைத்துக் கொண்டு, பிறகு அந்த ஆசனத்தில் அமர்ந்து உள்ளத்தையும், புலன்களையும் கட்டுப்படுத்தி ஒருமுகப்பட்ட மனத்தோடு உள்ளத் தூய்மைக்காக யோகத்தைப் பயில வேண்டும்.

13,14. உடல், தலை, கழுத்து ஆகியவற்றை நேராக, அசையாமல், நிலையாக வைத்து, தன் மூக்கின் நுனியில் பார்வையை நிலைக்கச் செய்து பிற திசைகளைப் பார்க்காமல், பிரம்மச்சரிய விரதத்தில் நிலைத்து, பயமின்றி, அமைதியான மனத்துடன், மனத்தைக் கட்டுப்படுத்தி என்னிடம் மனத்தைச் செலுத்தி, யோக நிலை அடைந்து எப்போதும் பரமேஸ்வர சொரூபனான என்னையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு அமர வேண்டும்.

15. இவ்வாறு மனத்தைக் கட்டுப்படுத்தி எப்போதும் யோகத்திலிருக்கும் யோகி மோக்ஷத்தை முடிவாகக் கொண்ட, என்னிடமுள்ளதான சாந்தியை அடைகிறான்.

16. அர்ஜுனா! இந்த யோகம் அதிகம் உண்பவனுக்கோ, முற்றிலும் உண்ணாதவனுக்கோ, அதிகம் உறங்குபவனுக்கும், அதிகம் விழித்திருப்பவனுக்கும் சித்தியாவதில்லை.

17. அளவான ஆகாரம் புசித்து, அளவாக நடமாட்டம் செய்து, இயன்றவரை கர்மங்களை அனுஷ்டித்து உரிய முறையில் உறங்கி விழிப்பவனுக்கே யோகம் என்பது சித்தமாகிறது.

18. எப்பொழுது ஒருவனுடைய உள்ளம் நன்கு கட்டுப்படுத்தப்பட்டு பரமாத்மாவிடம் நன்கு நிலைக்கிறதோ, போகங்கள் அனைத்திலும் விருப்பமின்றி இருக்கிறதோ அப்போது அவன் யோகி எனப்படுகிறான்.

19. மனத்தை அடக்கி பரமாத்மாவிடம் ஈடுபட்ட யோகியின் யோக நிலைக்கு காற்றில்லாத இடத்தில் இருக்கும் அசைவற்ற ஜ்வாலையுடன் கூடிய விளக்கே உவமையாகும்.

20. யோகப் பயிற்சியினால் அடக்கப்பட்ட மனம் எங்கே விருப்பம் கொள்கிறதோ, எந்த நிலையில் உள்ளத்தில் ஆத்மாவைக் கண்டு அந்த ஆத்மாவிலேயே மகிழ்ச்சி கொள்ளுகிறதோ,

21. எந்த நிலையில் எல்லையற்ற சுகம் புலன்களுக்கு விஷயமாகாமல் புத்தி ஒன்றினாலேயே அறியப்படும் என்று அறிகின்றனோ, எதில் நிலைத்தபின் அசைய மாட்டானோ,

22. எதை அடைந்தபின் வேறு லாபம் உயர்ந்ததாகக் கருதப்படாதோ எதில் நிலைத்தபின் பெரிய துயரத்தாலும் சஞ்சலம் அடைவதில்லையோ,

23. எது துயரமென்னும் கடலின் சேர்க்கை அற்றதோ அதுவே யோகம் என்று அறிய வேண்டும். அந்த யோகத்தை தைரியத்தோடும் உற்சாகத்தோடும் பயில வேண்டும்.

24. சங்கல்பத்தால் தோன்றும் விருப்பங்கள் அனைத்தையும் முற்றிலும் துறந்த மனத்தால் புலன்களை நன்கு தடுத்து வரிசையாக அப்பியாசம் செய்து முடிவை அடைய வேண்டும்.

25. தைரியத்துடன் கூடிய அறிவால் மனத்தைப் பரமாத்மாவிடம் நிலைக்கச் செய்து வேறு சிந்தனையற்று இருக்க வேண்டும்.

26. நிலையாக இல்லாததும், சஞ்சலமானதுமான மனம் சப்தம் முதலிய விஷயங்கள் காரணமாக உலகில் சஞ்சரிக்கிறது. மனம் தேடிச் செல்லும் விஷயங்களில் இருந்து அதைச் செல்லவிடாமல் தடுத்து ஆத்மாவுக்கு அடங்கியதாகச் செய்ய வேண்டும்.

27. முற்றிலும் மன அமைதியைப் பெற்றவனும், ரஜோகுணம் நீங்கப்பெற்றவனும், பாவங்கள் நீங்கப் பெற்றவனுமான யோகி பிரம்மத்தோடு ஒன்றி உத்தமமான ஆனந்தத்தை அடைகிறான்.

28. பாவங்கள் நீங்கப் பெற்ற அந்த யோகி எப்போதும் ஆத்மாவைப் பரமாத்மாவில் ஈடுபடுத்தி சுகமாகப் பரப்பிரம்மத்தை அடைந்து எல்லையற்ற ஆனந்தத்தை அடைகிறான்.

29. சர்வவியாபியான முடிவற்ற சேதனத்தில் நிலைத்த யோகமுடைய ஆத்மாவை உடையவனும், எல்லோரிடமும் சமபாவத்தோடு பார்ப்பவனுமான யோகி ஆத்மாவில் சகல ஜீவராசிகளையும், சகல ஜீவராசிகளில் ஆத்மாவையும் பார்க்கிறான்.

30. எந்த மனிதன் பூதங்கள் அனைத்திலும் எல்லாவற்றின் ஆத்ம சொரூபமான வாசுதேவனான என்னையே வியாபித்திருப்பதாகக் காண்கிறானோ, பூதங்கள் அனைத்தையும் என்னிடமே காண்கிறானோ, அவனுக்கு நான் காணப்படாமல் இருக்க மாட்டேன். எனக்கு அவனும் புலப்படாதவன் அல்ல.

31. எல்லா உயிர்களிலும் ஒரே நிலையைக் காணுகின்ற எவன், எல்லா ஜீவராசிகளிலும் உள்ள வாசுதேவனான என்னை வணங்குகின்றானோ அந்த யோகி எல்லா வகையிலும் சஞ்சரித்தாலும் என்னிடமே இருப்பான்.

32. அர்ஜுனா! எந்த யோகி தன்னைப் போலவே பூதங்கள் அனைத்தையும் காண்கிறானோ, சுக-துக்கத்தையும் எல்லோரிடமும் சமமாகக் காண்கிறானோ அவன் உயர்ந்தவன்.

அர்ஜுனன் கூற்று:

33,34. மதுகுதனா! இந்த மனம் மிகவும் சஞ்சலமானது. நீங்கள் சமபாவத்தோடு கூறிய இந்த யோகம் என்னால் பார்க்க இயலாதது. அது நிலையாக நிற்காதென்று நினைக்கிறேன். சஞ்சலமானதும், குழப்பத்தை விளைவிக்கக் கூடியதும், உறுதியானதும், பலமானதுமான இந்த மனத்தைக் கட்டுப்படுத்துவது காற்றைத் தடுப்பது போன்று கடினமானதென்று நினைக்கிறேன்.

பகவான் கூறுகிறார்

35,36 மஹாபாஹு! ஐயமின்றி இந்த மனம் சஞ்சலமானதுதான். அடக்க முடியாதது. ஆனால் கௌந்தேயா! பயிற்சியினாலும், வைராக்கியத்தாலும் அதை இழுத்து நிறுத்திவிடலாம். மனத்தை வசப்படுத்தாத மனிதனுக்கு யோகம் கிடைத்தற்கரியதாகும். மனத்தை வசப்படுத்தி உபாயத்துடன் முயற்சி செய்பவனுக்கு யோகம் கிட்டும்.

37. அர்ஜுனன் கேட்கிறார்:

சிரத்தையுடன் யோகத்தில் இறங்கி, முயற்சி போதாமல் யோகத்தில் இருந்து, நழுவி, யோக சித்தியை அடைய முடியாதவன் எந்த கதியை அடைகிறான்?

38. அவன் விவேகமற்றவனாய், பிரம்மத்தை அடையும் வழியில் மோஹிக்கப்பட்டு கர்ம மார்க்கத்தில் இருந்தும், யோக மார்க்கத்திலும் இருந்து நழுவி மேகங்களைப் போலச் சிதறி அழிந்து விடுகிறானா?

39. ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! என் இந்த ஐயத்தை அறவே விலக்க வேண்டும் என்று உங்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த சந்தேகத்தைத் தீர்ப்பவர் வேறு யாரும் இல்லையல்லவா!

பகவான் கூறுகிறார்

40. பார்த்தா! அத்தகைய மனிதன் இந்த லோகத்திலும் அழிவதில்லை. பரலோகத்திலும் அழிவதில்லை. அன்பானவனே! பகவானை அடைவதற்காக கர்மம் செய்யும் எந்த மனிதனும் துரக்கதியை அடைவதில்லை.

41. யோகத்திலிருந்துவழுவியமனிதன் புண்ணியம் செய்யக்கூடியவர்கள் வாழும் சொர்க்கம் முதலிய உத்தம லோகத்தை அடைந்து அங்கு பல வருடங்கள் வாசம்புரிந்து பிறகு தூய்மையான செல்வந்தர்கள் வீட்டில் பிறக்கிறான்.

42. அல்லது சொர்க்க லோகத்திற்குச் செல்லாமல் ஞானிகளான யோகிகளின் உயர்ந்த குலத்தில் பிறப்பான். ஆனால் உலகில் இத்தகைய பிறவி என்பது கிடைத்தற்கரியதாகும்.

43. அந்தப் பிறவியில் அதற்கு முந்தைய பிறவியில் இருந்த புத்தியைப் பெறுகிறான். அதன் பிரபாவத்தால் அவன் மறுபடியும் பரமாத்மாவை அடையும் சித்திக்காக முன்பைவிடச் சிறந்த முயற்சி செய்கிறான்.

44. அவன் முற்பிறவியில் அடைந்த அதே யோகத்தின் பயிற்சியினால் பராதீனமாக இருந்தாலும் தனக்குத் தெரியாமலே யோகத்தின் பக்கம் இழுத்துச் செல்லப்படுகிறான். யோகத்தை அறிய வேண்டும் என்ற விருப்பம் கொண்டால் மட்டுமே அவன் பகவானை நோக்கி ஈர்க்கப்படுகிறான்.

45. முயற்சியோடு பயிற்சி செய்யும் யோகி கடந்த பல பிறவிகளில் தான் செய்த பாவங்கள் தீர்ப்பெற்று, யோக சித்தியைப் பெற்று அதன் மூலம் பரமகதியை அடைந்து விடுகிறான்.

46. யோகி தவசிகளைக் காட்டிலும் சிறந்தவன்; சாஸ்திர ஞானிகளைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவன். கர்மங்களை அனுஷ்டிப்பவர்களைக் காட்டிலும் சிறந்தவன். ஆகவே அர்ஜுனா நீ யோகி ஆவாயாக.

47. யோகிகள் அனைவரிலும் சிறந்த யோகி சிரத்தையுடன் என்னிடம் ஈடுபட்ட உள்ளத்துடன் என்னையே எப்போதும் பூஜிக்கிறான். அவன் எனக்கு மிகவும் சிரேஷ்டமானவன் ஆவான்.

6.10 ஸ்ரீ மத் பகவத் கீதை; ஏழாவது அத்தியாயம் ஞான விஞ்ஞான யோகம்

ஸ்ரீ பகவான் கூறினார்

1. பார்த்தா! என்னிடம் அனன்ய பக்தி கொண்டு, யோகத்தில் ஈடுபட்ட நீ, எல்லா விபுதிகள், பலம், ஐஸ்வர்யம்; முதலியன நிரம்பப்பெற்ற ஆத்ம சொரூபனான என்னையே தஞ்சமாகக் கொண்டு, என்னை ஐயமின்றி எப்படி அறிந்து கொள்ளலாம் என்பதைக் கேள்.

2. உனக்கு இந்த விஞ்ஞானத்தோடு தத்துவ ஞானத்தையும் முழுமையாகக் கூறுவேன். அதை அறிந்தபின் உலகில் அறிய வேண்டியது எதுவும் மீதம் இல்லை.

3. ஆயிரக்கணக்கான மனிதர்களில் யாரோ ஒருவன் என்னை அடைய முயற்சி செய்கிறான். அத்தகைய யோகிகளிலும் எவனோ ஒருவன் என்னுடைய பராயணனாகி, தத்துவத்தாலோ, யதார்த்தமாகவோ அறிகிறான்.

4. என்னுடைய ப்ரக்ருதியானது பூமி, நீர், அக்னி, காற்று, ஆகாயம், மனம், புத்தி, அகங்காரம் என்னும் எட்டுவகையாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது.

5. இந்த எட்டு வகையானவையும் அபரா என்னும் ஜடப் பிரகிருதியாகும். இதனால் உலகனைத்தையும் தாங்கக் கூடிய என்னுடைய ஜீவன் என்ற மற்றொரு ப்ரக்ருதியையும் அறிந்து கொள்.

6. அர்ஜுனா! பூதங்கள் அனைத்தும் இவ்விரண்டு ப்ரக்ருதிகளில் இருந்தே தோன்றியவை என்பதை அறிந்து கொள். அகில உலகுக்கும் தோன்றுவதற்குரிய காரணமும், அழிவதற்குரிய காரணமும் நானே ஆகிறேன்.

7. நான் உலகனைத்தின் மூல காரணம் ஆவேன். என்னைக் காட்டிலும் வேறு ஒரு சிறந்த காரணம் கிடையாது. நூலினால் தொடுக்கப்பட்ட மணிகள் போல இவ்வுலகனைத்தும் என்னைப் பற்றிக் கொண்டு நிற்கின்றன.

8. குந்தி புதல்வனே! நான் நீரில் ரசம் ஆவேன்; சந்திர சூரியரில் ஓளியாவேன்; வேதங்கள் அனைத்திலும் ஓங்காரம் ஆவேன்; ஆகாயத்தில் சப்தமும் நானே; மனிதர்களில் பெளருஷம் என்ற பராக்கிரமும் நானே.

9. நான் பூமியில் புனிதமான நறுமணமாகவும், அக்னியில் தேஜஸாகவும் சகல உயிரினங்களின் உயிராகவும், தவ முனிவர்களிடத்தில் தவமாகவும் இருக்கிறேன்.

10. பார்த்தா! சகல பூதங்களின் சனாதனமான விதை நானே என்று அறிவாயாக. அறிவுடையவர்களின் அறிவும் தவமுனிவர்களின் தேஜஸும் பலசாலிகளின் பலமும் நானே யாவேன்.

11. விருப்பங்கள் நீங்கப் பெற்ற பலசாலிகளின் பலமும் நானே; தர்மத்திற்கு விரோதமில்லாத விருப்பங்களும் நானேயாவேன்.

12. சத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்ற மூன்று குணங்களுடன் உலகில் உள்ள பொருள்களனைத்தும் என்னிடமிருந்து தோன்றியவை என்பதை அறிவாயாக. ஆனால் நான் அவற்றிற்கு அடங்கியவனாக இருப்பதில்லை. அவை என்னிடம் நிலைப்பதில்லை.

13. உலகமனைத்தின் பிராணிகளும் இந்த மூன்று குணங்களின் காரணத்தால் மயங்கியுள்ளன. அதனாலேயே இந்த மூன்று குணங்களுக்கும் அப்பாற்பட்ட அழிவற்றவன் என்று என்னைத் தெரிந்து கொள்வதில்லை.

14. ஏன் எனில் சத்வ, ரஜஸ், தமோ குணமயமான இந்த தேவ மாயை கடத்தற்கரியது. ஆனால் எந்த மனிதன் என்னைச் சரணடைந்து பூஜிக்கிறானோ அவன் இந்த மாயையைக் கடந்துவிடுகிறான்.

15. மாயையின் மூலம் ஞானம் அபகரிக்கப்பட்ட அசுர சுபாவம் உடையவனும், மனிதரில் தாழ்ந்தவனும், பாவச் செயல்களைச் செய்பவனும், மூடர்களும் என்னை வணங்குவதில்லை.

16. அர்ஜுனா! உத்தம கர்மங்களைச் செய்யும் துயரமடைந்தவன். ஈசுவரத் தத்துவத்தை அறிய விரும்புகிறவன். பொருளை விரும்புகிறவன். பகவத் தத்துவ ஞானம் பெற்றவன் என்ற புண்ணிய சீலர்களான நால்வகை பக்தர்களும் என்னைப் பூஜிக்கிறார்கள்.

17. அவர்களில் என்னிடம் எப்போதும் ஒரே பாவத்தோடு நிலைத்துள்ள அனன்ய பக்தி கொண்டவன் மிகவும் உத்தமமானவன். ஏனெனில் தத்துவத்தால் என்னை அறியும் ஞானிக்கு நான் மிகவும் பிரியமானவன். அந்த ஞானி எனக்கு மிகவும் பிரியமானவன்.

18. மேலே குறிப்பிட்ட நான்கு வகை பக்தர்களும், சிறந்தவர்களே என்றாலும் ஞானி சாக்ஷாத் என்னுடைய சொரூபமே ஆனவன் என்பது என் முடிவு. ஏன் எனில் அவன் என்னிடத்திலேயே மனத்தையும், அறிவையும் வைத்து என்னையே புகலிடமாகக் கொண்டுள்ளான்.

19. பல பிறவிகளின் இறுதியில் தத்துவ ஞானத்தை அடைந்தவன் அனைத்துமே வாசுதேவன் என்று என்னைச் சரணமடைகிறான். அத்தகைய மஹாத்மா கிடைத்தற்கரியவன்.

20. மக்கள் தாங்கள் விரும்பும் போகங்களுக்காக ஆசைப்பட்டு, அறிவு இழந்து, தம்முடைய சுபாவத்தினால் வேறு வேறு தேவதைகளை, அத்தேவதைகளுக்குரிய நியமத்தைக் கடைப்பிடித்து விரதம் மேற்கொள்கிறார்கள்.

21,22. எந்தெந்த பக்தர்கள் எந்தெந்த தேவ சொரூபத்தை சிரத்தையோடு பூஜிக்க விரும்புகிறார்களோ, அந்தந்த பக்தர்களின் சிரத்தையை நான் அதே தேவதையிடம் நிலைக்கச் செய்கிறேன். அவ்வாறு பூஜித்து, நான் அமைத்துத் தந்த பலனை அவன் அந்த தேவதையின் மூலம் பெற்று விடுகிறான்.

23. ஆனால் அத்தகைய சிறிய அறிவு படைத்தவர்கள் பெறும் அந்தப்பலன் அழியக்கூடியது. அந்த தேவதைகளைப் பூஜிப்பவர்கள் அந்தந்த தேவதைகளையே அடைகிறார்கள். என்னுடைய பக்தர்களோ எனில் என்னையே அடைகிறார்கள்.

24. அழிவற்றதும், மனத்திற்கும், புலன்களுக்கும் அப்பாற்பட்டதும் ஈடு இல்லாததுமான என்னுடைய பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தை அறியாத அறிவற்றவர்கள். பிறப்பற்ற என்னைப் பிறப்புடைய மனிதனைப் போலக் கருதுகிறார்கள்.

25. ஏன் எனில் யோக மாயையால் மறைக்கப்பட்ட நான் எல்லோருக்கும் பிரத்யக்ஷமாவதில்லை, புலப்படுவதில்லை. ஆதலால் அறிவற்ற இவ்வுலகம் என்னைப் பிறப்பற்றவனும், அழிவற்றவனுமான பரமேஸ்வரனாக அறிவதில்லை.

26. அர்ஜுனா! முன்பு கழிந்து போனதும், இப்போது இருப்பவைகளும், இனி வரப்போவதுமான பூதங்கள் அனைத்தையும் நான் அறிவேன். ஆனால் சிரத்தையும் பக்தியுமற்ற எந்த மனிதனும் என்னை அறிய மாட்டான்.

27. ஏன் எனில் பாரதா! உலகில் விருப்பு-வெறுப்பால் தோன்றும் சுகம் துக்கம் என்னும் இரட்டைகளின் மோஹத்தினால் பிராணிகள் அனைத்தும் தாம் பிறக்கும்போதே அஞ்ஞானத்தைப் பெற்று விடுகின்றன.

28. ஆனால் சிறந்த புண்ணிய கர்மங்களின்படி நடப்பவர்கள் தங்களுடைய பாவம் தீரப்பெற்று, விருப்பு-வெறுப்பு போன்ற இரட்டைகளின் மோகத்தில் இருந்து விடுபட்டு உறுதியான விரதம் பூண்டு என்னையே உபாசனை செய்கிறார்கள்.

29. முதுமை மற்றும் மரணத்திலிருந்து விடுபடுவதற்காக, என்னைச் சரணடைந்து, முயற்சி மேற்கொள்ளும் மனிதர்கள் அந்த பிரம்மத்தையும், ஆத்ம தத்துவத்தையும், அனைத்துக் கர்மங்களையும் அறிந்தவர்களாகிறார்கள்.

30. ஆதி பூதம், ஆதி தைவம், ஆதி யக்கும் இவைகளோடு கூடியவன் என்று என்னை எவர்கள் அறிகிறார்களோ, அவர்கள் மரண காலத்திலும் இதனை உணர்ந்து என்னை அடைகிறார்கள்.

6.11 ஸ்ரீ மத் பகவத் கீதை; எட்டாவது அத்தியாயம் அக்ஷர பிரம்ம யோகம்

அர்ஜுனன் கேட்டார்:

1,2. புருஷோத்தமா! அந்த ப்ரம்மம் என்பது என்ன? அத்யாத்மம் என்றால் என்ன? கர்மம் என்றால் என்ன? ஆதிபூதம் என்று எதைச் சொல்லுகிறார்கள்? மதுசூதனா! அதியக்கும் என்பது என்ன? அது இந்த சரீரத்தில் எப்படி அதியக்குமாயிற்று? மனத்தைக் கட்டுப்படுத்தியவர்கள் இந்த சரீரத்தை விட்டுப் புறப்படும்போது தங்களை எவ்வாறு அறிகிறார்கள்?

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்

3. அழிவில்லாத ப்ரம்மம் ஆகிய பரம அக்ஷரம் ப்ரம்மம் என்று கூறப்படுகிறது. அதனுடைய சுபாவம் அத்யாத்மம் என்று சொல்லப்படுகிறது. பூதங்களை (மனிதன் முதலான ஜீவன்களை) தோற்றுவிப்பதற்காகச் செய்யப்படும் வினை கர்மம் எனப்படும். (பரம்பொருள் பிரம்மம்; அதன் சுபாவம் அத்யாத்மம், அதன் வினை கர்மம்)

4. தோற்றம், அழிவு என்னும் சுபாவங்கள் கொண்ட பொருட்கள் அனைத்தும் அதிபுதமாகும். ஹிரண்ய மயமான புருஷன் அதிதெய்வம் ஆகும். அர்ஜுனா! இந்த சரீரத்தில் அந்தர்யாமியாக உள்ள வாசுதேவனான நானே அதியஞ்ஞமாவேன்.

5. எந்த மனிதன் இறுதிக் காலத்தில் என்னையே தியானித்துக் கொண்டு சரீரத்தைத் துறக்கிறானோ, அவன் என்னையே அடைந்துவிடுகிறான் என்பதில் ஐயமில்லை.

6. கௌந்தேயா! மனிதன் இறுதிக் காலத்தில் எந்த எந்த தேவதையை நினைத்துக் கொண்டு உடலைத் துறக்கிறானோ அதை அதையே பெறுகிறான். ஏன் எனில் எப்போதும் அதை நினைத்ததன் பயனாக அதனையே அடைகிறான்.

7. ஆகவே, அர்ஜுனா! நீ எப்போதும் என்னையே நினைத்துக் கொண்டு யுத்தம் செய். என்னிடமே உன் மனத்தையும் அறிவையும் அர்ப்பணம் செய்வாயாகில் நீ என்னையே அடைவாய். இதில் ஐயமில்லை.

8. பார்த்தா! வேறு விஷயங்களில் செல்லாத மனத்தோடு பரமேஸ்வரனையே சிந்தித்திருப்பதைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு அதையே பயிற்சி செய்பவன் அந்தப் பரம புருஷனையே அடைகிறான்.

9,10. சர்வக்ஞனும், அநாதியானவனும், உலகை ஆள்பவனும், சூட்சுமத்திலும் சூட்சுமமானவனும், அனைத்தையும் படைத்துக் காப்பவனும், சிந்திக்க இயலாத ஸ்வரூபத்தை உடையவனும், சூரியனைப் போன்ற ஞான ஒளியுள்ளவனும், அஞ்ஞான இருளுக்கு அப்பாற்பட்டவனும், தூய சச்சிதானந்தனுமான பரம புருஷனை நினைக்கும் பக்தியுள்ளவன் இறுதிக் காலத்திலும் யோக பலத்தினால் புருவங்களின் மத்தியில் பிராணனை நன்கு நிறுத்தி, சலனமில்லாத மனத்தால் ஸ்மரணம் செய்தவாறு திவ்யஸ்வரூபமான பரமாத்மாவை அடைகிறான்.

11. வேதம் ஓதுபவர்கள் எதை அழியாதது என்று கூறுகிறார்களோ, பற்றற்ற ஸந்நியாசிகள் எதை அடைவார்களோ, எந்த பரமபதத்தை விரும்பி பிரம்மச்சாரிகள் பிரம்மச்சரிய விரதத்தை மேற்கொள்ளுகிறார்களோ, அந்த பரமபதத்தை நான் உனக்குச் சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன்.

12,13. புலன்களை அவற்றின் விஷயங்களில் செல்லாமல் தடுத்து மனத்தை இதயக்கமலத்தில் நிலைக்கச் செய்து, வென்ற மனத்தின் மூலம் பிராணனைச் சிரசில் நிலைபெறச் செய்து, யோக தாரணையை மேற்கொண்டு,

பிரம்மத்தைச் சொல்லும் ஓம் என்னும் அக்ஷரத்தை உச்சரித்தவாறு, அதன் அர்த்த சொருபமும், நிர்குண பிரம்மமுமான என்னைச் சிந்தித்தபடி எவன் உடலை விடுகிறானோ அவன் உயர்ந்த கதியை அடைகிறான்.

14. அர்ஜுனா! என்னிடம் அனன்ய சித்தனாகி வேறொன்றில் மனத்தைச் செலுத்தாமல் எப்போதும் என்னையே நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் நித்யனான யோகிக்கு நான் வெகு சுலபமாகக் கிடைப்பேன்.

15. பரம சித்தியை அடைந்த மகாத்மாக்கள் என்னை அடைந்தபின், துக்கங்களின் இருப்பிடமும், நிலையற்றதுமான மறுபிறவியை எடுக்க மாட்டார்கள்.

16. அர்ஜுனா! பிரம்மலோகம் ரை எல்லா லோகங்களும் அழிவுள்ளவை. எனவே அவற்றை அடைபவர்கள் மறுபடியும் ஜன்மம் எடுக்க வேண்டும். என்னை அடைந்து விட்டபின் மறுபடி பிறப்பதில்லை. ஏன் எனில் நான் காலத்திற்கு அப்பாற்பட்டவன்.

17. பகல் இரவு இவற்றின் நிலைமை அறிந்தவர்கள் ஆயிரம் சதுர்யுகம் பிரம்மாவின் ஒரு பகல் என்றும், ஆயிரம் சதுர்யுகங்கள் பிரம்மாவின் ஓர் இரவு என்றும் அறிவார்கள்.

18. பிரம்மாவின் பகலின் தொடக்க காலத்தில் அதாவது ஆயிரம் சதுர்யுகங்கள் முடிந்தபின், அவ்யக்தம் என்ற தோற்றமில்லாததில் இருந்து சராசரமனைத்தும், பூதங்களும் தோன்றுகின்றன. பிரம்மாவுக்கு இரவு வரும்போது அதே அவ்யக்தத்தில் மறைந்து போகின்றன.

19. அதே பூதங்களின் கூட்டம் பகல் வந்தபோது இயற்கை வசப்பட்டுத் திரும்பத் திரும்பப் பிறந்து, இரவின் தொடக்கத்தில் மறைகிறது. மறுபடியும் பகலில் தோன்றுகிறது.

20. அந்த அவ்யக்தத்தைக் காட்டிலும் உயர்ந்ததும், விளங்காததுமான மற்றொரு நிலையாக இருக்கும் பரமதிவ்ய புருஷன், எல்லா பூதங்களும் அழியும்போதும் அழிவதில்லையோ

21. எது அவ்யக்தம், அக்ஷரம் என்றும் கூறப்படுகின்றதோ, அதையே பரமகதி என்று வேதமறிந்தவர்கள் கூறுகிறார்கள். எந்த இடத்தை அடைந்தபின் திரும்பி வருவது என்பது இல்லையோ, அது என்னுடைய ஸ்தானம் ஆன பரமபதமே.

22. பார்த்தா! எந்த பரமாத்மாவிற்குள் சர்வ பூதங்களும் உள்ளனவோ, எந்த பரமாத்மா எங்கும் பரவியுள்ளானோ, சனாதனமான அந்த வெளிப்படாத பரம புருஷன் அனன்ய பக்தியினாலேயே அடையத் தகுந்தவனாவான்.

23. பரதர்ஷபா! யோகிகள் எந்தக் காலத்தில் மரணமடைந்தால் மறுபிறவியற்றவர்களாக ஆவார்களோ, எந்தக் காலத்தில் மரணமடைந்தால் மறுபடியும் பிறப்பார்களோ அந்த காலத்தைப் பற்றிக் கூறுகிறேன்.

24. அக்னி, ஜோதி, பகல், சுக்லபக்ஷம், உத்தராயணகாலம் இக்காலங்களில் மரணமடையும் பிரம்மஞானிகள் இவற்றிற்குரிய அபிமான தேவதைகளுக்குரிய லோகங்களின் வழியாக பிரம்மத்தை அடைகிறார்கள்.

25. புகை, இரவு, கிருஷ்ணபக்ஷம், தக்ஷிணாயன மாதங்கள் இந்தக் காலங்களில் உடல் நீத்த யோகி சந்திரனுடைய ஜோதியை அடைந்து மறுபிறவியை அடைகிறான்.

26. உலகில் சுக்ல, கிருஷ்ண (ஒளி, இருள்) என்ற இருவகையான தேவயான, பித்ருயான மார்க்கங்கள் சனாதனமாகக் கருதப்படுகின்றன. இதன் முதலாவதான ஒளி மார்க்கத்தில் செல்பவன் பரமகதியை அடைந்து திரும்பி வருவதில்லை. இரண்டாவது இருள் மார்க்கத்தில் செல்பவன் மீண்டும் திரும்பி, பிறப்பு-இறப்பினை அடைகிறான்.

27. பார்த்தா! இந்த இருமார்க்கங்களையும் அறிந்த எந்த யோகியும் மயங்குவதில்லை. ஆகவே, அர்ஜுனா! நீ எல்லாக் காலத்திலும் சமபுத்தி என்ற யோகத்தில் நிலைத்து, என்னை அடைவதற்கான சாதனத்தைச் செய்வாயாக.

28. இதுவரை நான் கூறியவற்றை அறிந்த யோகிகள், வேதங்களைப் படிப்பதாலும், யக்ஞம், தவம், தானம் இவற்றைச் செய்வதாலும் ஏற்படும் புண்ணிய பலன்களைப் பொருட்படுத்தாமல், சனாதனமான பரமபதத்தை அடைகிறார்கள்.

6.12 ஸ்ரீ மத் பகவத் கீதை; ஒன்பதாவது அத்தியாயம்

ராஜ வித்யா ராஜ ரகசிய யோகம்

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்

1. அகூயையற்றவனான உனக்கு மிகவும் ரகசியமான விஞ்ஞானத்தோடு கூடிய ஞானத்தை மறுபடியும் நன்றாகக் கூறுவேன். இதை அறிந்து, அனுஷ்டித்து நீ துயரமளிக்கும் சம்சாரத்திலிருந்து விடுபடுவாய்;

2. விஞ்ஞானத்தோடு கூடிய இந்த ஞானம் எல்லா வித்தைகளுக்கும் அரசன்; ரகசியங்களுக்குள் சிறந்த ரகசியம்; மிகப் புண்ணியமானது; மிக உத்தமமானது; கண்கூடாகப் பலன் அளிப்பது, தர்மத்தோடு கூடியது. அனுஷ்டிப்பதற்கு மிகவும் சுலபமானது. மற்றும் அழிவில்லாததும் ஆகும்.

3. பரந்தபா! மேற்கூறிய இந்த தர்மத்தில் சிரத்தையில்லாத மனிதன் என்னை அடைய முடியாமல் பிறப்பு, இறப்பு என்ற சம்சாரப் பாதையில் பயணம் செய்து கொண்டிருக்கிறான்.

4. வெளிப்படையான உருவம் இல்லாத பரமாத்மாவான என்னிடம் உலகனைத்தும் நீரில் தண்மை போலப் பரிபூரணமாக உள்ளது. எல்லாப்பூதங்களும் என்னுள் அடங்கியுள்ளன. ஆனால் நான் அவற்றில் இல்லை.

5. அந்த பூதங்கள் அனைத்தும் என்னில் நிலைக்கவில்லை. என்னுடைய ஈசுவர யோக சக்தியைப் பார். என்னுடைய ஆத்மா பூதங்களைத் தாங்குகிறது. பூதங்களைத் தோற்றுவிக்கிறது. ஆனால் பூதங்களில் நிலைக்கவில்லை.

6. ஆகாயத்தில் தோன்றி எங்கும் சஞ்சரிக்கும் பெரும் காற்று எப்போதும் ஆகாயத்திலேயே நிலைத்திருப்பது போல, என்னுடைய சங்கல்பத்தால் தோன்றிய பூதங்கள் அனைத்தும் என்னில் இருக்கின்றன என்பதை அறிந்து கொள்.

7. கௌந்தேயா! கல்பத்தின் முடிவில், பிரளய காலத்தில் சகல பூதங்களும் என்னுடைய பிரக்ருதியில் மறைந்து விடுகின்றன. மறுபடியும் கல்பங்களின் தொடக்கத்தில் மறுபடியும் அவற்றை நான் சிருஷ்டிக்கிறேன்.

8. பிரக்ருதிக்கு வசமாகியிருப்பதால் சுதந்தரம் அற்ற பூத சமுதாயங்கள் அனைத்தையும் என்னுடைய இயற்கையின் பலத்தால் அவற்றின் கர்மத்திற்கேற்ப சிருஷ்டிக்கிறேன்.

9. அர்ஜுனா! அந்தக் கர்மங்களில் பற்றற்ற பரமாத்வான என்னை அந்தக் கர்மங்கள் கட்டுப்படுத்துவதில்லை.

10. கௌந்தேயா! என்னை சாக்ஷியாக வைத்துக் கொண்டு இயற்கையே சராசரப் பிரபஞ்சத்தைச் சிருஷ்டிக்கிறது. இந்தக் காரணத்தாலேயே உலகம் இயங்கி வருகிறது.

11. என்னுடைய மேன்மையை அறியாத மூடர்கள் மனித சரீரம் தரித்த ஈஸ்வரனான என்னைத் துச்சமாகக் கருதுகிறார்கள். யோக மாயையால் உலகின் வாழ்க்கைக்காக மனித ரூபத்தில் சஞ்சரிக்கும் பரமேஸ்வரனான என்னைச் சாதாரண மனிதனாகக் கருதுகிறார்கள்.

12. அவர்கள் வீணான கோரிக்கைகளையும், வீணான செயல்களையும், வீணான அறிவையும் கொண்டு விவேகமற்றவர்களால் ராக்ஷஸி, ஆசுரி, மோஹினி என்ற இயல்பையே அடைகிறார்கள்.

13. ஆனால் கௌந்தேயா! தெய்வத் தன்மையுடைய மஹாத்மாக்கள் என்னை எல்லாப் பூதங்களின் முதல்வன், அழிவற்றவன் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு அனன்ய மனத்தோடு என்னையே வழிபடுகிறார்கள்.

14. அத்தகைய உறுதியான பக்தர்கள் என்னுடைய நாமங்களையும், குணங்களையும் எப்போதும் கீர்த்தனம் செய்தவாறு, கடினமான விரதங்களால் முயற்சி செய்து, என்னைப் பக்தியுடன் வணங்கி, எப்போதும் தியானத்தை மேற்கொண்டு என்னை உபாசனை செய்கிறார்கள்.

15. ஞானயோகிகள் என்னை ஞான யக்ஞத்தின் மூலம் உபாசிக்கிறார்கள். சிலர் என்னை ஒரே தெய்வமாகவும், சிலர் வெவ்வேறு உருவங்களாகவும், சிலர் எங்கும் பரவியுள்ள பரமேஸ்வரனான என்னை வேறு பாவத்தோடும் உபாசனை செய்கிறார்கள்.

16. க்ரது என்ற யாகம், யக்ஞமும் நானே. நானே ஸ்வேதா என்ற ஆகுதி; நானே ஓளஷதி, மந்த்ரமும் நானே; நெய்யும் நானே; அக்னியும் நானே; ஹோமம் என்ற கிரியையும் நானேயாவேன்.

17. இந்த உலகனைத்தையும் தரிப்பவனும், கர்மங்களுக்குப் பலனளிப்பவனும், தாய், தந்தை, பிதாமகன், அறியத்தக்கவன், புனிதம் செய்பவன். ஓம்காரமும் நானே; ரிக், சாமம், யஜுர் என்ற மூன்று வேதங்களும் நானே.

18. இவ்வுலகிற்குக் கதியும் நானே; தாங்குபவனும் நானே; அனைவரின் தலைவனும் நானே; சுப-அசுபங்களின் சாக்ஷியும் நானே; எல்லோருக்கும் இருப்பிடமானவனும், சரணடையத் தகுந்தவனும், பலனை எதிர்பாராமல் நன்மையளிப்பவனும், எல்லோருடைய தோற்றத்திற்கும் அழிவிற்கும் காரணமானவனும், இருப்பிற்கு ஆதாரமானவனும், ஒடுங்கும் இடமும், புகலிடமும், அழிவற்ற விதையும் நானே யாவேன்.

19. அர்ஜுனா! சூரியன் உருவில் தகிப்பவனும் நானே; மழையைப் பொழிபவனும், அதை நிறுத்துபவனும், மழையும் நானே; நானே அமுதம்; நானே மரணம். நானே சத்தும், அசத்தும் (இருப்பும், இல்லாமையும்) ஆவேன்.

20. மூன்று வேதங்களிலும் அமைக்கப்பட்ட பலனோடு, கூடிய கர்மங்களைச் செய்பவனும், சோமரசத்தைப் பருகுபவனும், பாவங்களை நீக்கிக் கொண்டு யக்ஞங்களால் என்னைப் பூஜித்து ஸ்வர்க்கத்தை அடைய விரும்புகிறார்கள். புண்ணியத்தின் பலனாக சொர்க்கத்தை அடைந்த இவர்கள் திவ்யமான தேவருலக போகங்களை அனுபவிக்கிறார்கள்.

21. அவர்கள் அந்த விசாலமான சொர்க்க லோகத்தை அனுபவித்துப் புண்ணியம் தீர்ந்து போனதும் மீண்டும் மரண லோகமான மனித லோகத்தை அடைகிறார்கள். இவ்வாறு வேதங்கள் கூறுகின்ற வைதிக தர்மங்களைக் கடைப்பிடித்து, போகங்களை விரும்புபவர்கள் ஜனன மரணச் சுழலையே அடைவார்கள். அதாவது புண்ணியத்தால் சொர்க்கம் அடைகிறார்கள். புண்ணியம் தீர்ந்ததும் மீண்டும் பூமியில் பிறந்து மரணமடைகிறார்கள்.

22. ஆனால் அனன்ய பிரேமை கொண்ட பக்தர்கள், பரமேஸ்வரனான என்னையே எப்போதும் சிந்தித்து உபாசிக்கிறார்கள், எப்போதும் என்னைத் தியானிக்கும் பக்தர்களின் யோக சூஷமத்தை நானே தாங்குகிறேன்.

23,24. அர்ஜுனா! யார் வேறு தேவதைகளிடம் பக்தி கொண்டு சிரத்தையுடன் பூஜிக்கிறார்களோ, அவர்களும் என்னையே பூஜிக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பூஜை அஞ்ஞான பூர்வமானது. ஏன் எனில் யாகங்கள் அனைத்தின் போக்தாவும், சுவாமியும் நானே யாவேன்.

சகலயக்ஞங்களையும் பெற்றுக் கொள்ளும் என்னை அவர்கள் தத்துவத்தின் வாயிலாக அறிவதில்லை. அதனால் யக்ஞ பலனில் இருந்து நழுவி மறுபிறவியை அடைகிறார்கள்.

25. தேவதைகளைத் துதிப்பவர்கள் தேவதைகளை அடைகிறார்கள். பித்ருக்களைப் பூஜிப்பவர்கள் பித்ருக்களை அடைகிறார்கள். பூதங்களைப் பூஜிப்பவர்கள் அவற்றையே அடைகிறார்கள். என்னை உபசரிக்கும் பக்தர்கள் என்னையே அடைகிறார்கள். ஆகையால் என் பக்தர்களுக்கு மறுபிறவி இல்லை.

26. எந்த பக்தன் எனக்காக அன்போடு பத்ரம், புஷ்பம், பழம், நீர் இவற்றைப் பக்தியுடன் அர்ப்பணிக்கிறானோ, அந்த தூய அறிவுடைய, பலனை எதிர்பாராத பக்தன் அர்ப்பணித்தவற்றைத் திருப்தியாக நான் புசிக்கிறேன்.

27. குந்தி மகனே! நீ எந்த கர்மத்தைச் செய்கிறாயோ, எதை உண்ணுகிறாயோ, எதைப் படைக்கிறாயோ, எதைத்தானம் செய்கிறாயோ, எந்த தவம் செய்கிறாயோ, அவை அனைத்தையும் எனக்கு அர்ப்பணம் செய்துவிடு.

28. இவ்வாறு செய்து சுபம்-அசுபம் என்ற பலன்களைத் தரும் கர்மத்தளைகளில் இருந்து விடுபடுவாய். பிறகு ஸந்நியாச யோகத்தோடு கூடிய சித்தத்துடன் முக்தி பெற்று என்னையே அடைவாய்.

29. நான் எல்லாப் பிராணிகளிடமும் சமபாவத்தோடு வியாபித்துள்ளேன். எனக்குப் பிரியமானவனோ, என்னால் துவேஷிக்கப்படுபவனோ கிடையாது. ஆனால் எந்த பக்தன் என்னை பக்தியுடன் வழிபடுகிறானோ, அவன் என்னில் இருக்கிறான். நானும் அவனிடம் பிரத்யக்ஷமாகத் தோன்றுகிறேன்.

30. மிகுந்த தீய ஆசாரங்கள் கொண்ட ஒருவன் கூட அனன்ய பாவத்துடன், என்னிடம் பக்தி கொண்டு என்னைப் பூஜிப்பானாகில் அவனும் சாது என்றே கருதத்தக்கவன் ஆவான். ஏன் எனில் அவன் நிச்சயமான முடிவை மேற்கொண்டிருக்கிறான்.

31. அவன் விரைவில் தர்மாத்மாவாகி விடுகிறான். எப்போதும் நிலையாக இருக்கும் சாந்தி நிலையை அடைகிறான். அர்ஜுனா! என்னுடைய பக்தன் அழிய மாட்டான் என்னும் சத்தியத்தை நீ அறிந்து கொள்.

32. அர்ஜுனா! பெண், வைசியன், சூத்திரன், பாவப்பிறவிகள், யார் ஆனாலும் என்னைச் சரணடைந்து பரகதியை அடைகிறார்கள்.

33. அவ்வாறு இருக்க, புண்ணியப் பிறவிகளான பிராமணர்களும், பக்தர்களான ராஜரிஷிகளும் பரகதியடைவதைப் பற்றிக் கூறவும் வேண்டுமா? ஆகவே, நிலையற்றதும், சுகமற்றதுமான இந்த மனித சரீரத்தை அடைந்த நீ எப்போதும் என்னையே பூஜித்துக் கொண்டிரு.

34. என்னிடமே மனத்தை அர்ப்பணம் செய். எனக்கே பக்தனாக இரு. எனக்கே பூஜை செய். என்னையே வணங்கு; இவ்வாறு ஆத்மாவை என்னிடம் வைத்து என்னுடைய பக்தனாகி நீ என்னையே அடைந்துவிடுவாய்.

6.13 ஸ்ரீ மத் பகவத் கீதை; பத்தாவது அத்தியாயம் விபூதி யோகம்

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்:

1. மஹாபாஹோ! மறுபடியும் என்னுடைய சிறந்த ரகசியத்தையும், பிரபாவத்தோடு கூடிய சொல்லையும் கேள். இதை என்னிடம் மிகுந்த பிரேமை வைத்துள்ள உன்னுடைய நன்மையை விரும்பிக் கூறுவேன்.

2. என்னுடைய பிரபாவத்தை தேவர்களோ, மகரிஷிகளோ அறிய மாட்டார்கள். ஏன் எனில் நான் தேவர்களுக்கும், மகரிஷிகளுக்கும் எல்லாவகையாலும் ஆதி காரணமாவேன்.

3. என்னைப் பிறப்பற்றவனென்றும், முதலற்றவன், உலகங்களின் பெரும் ஈஸ்வரன் என்றும் எவன் அறிகிறானோ, அந்த மனிதர்களில் ஞானியானவன், சகல பாவங்களில் இருந்தும் விடுபடுகிறான்.

4,5. புத்தி, ஞானம், மதிமயக்கமின்மை, பொறுமை, சத்தியம், புலனடக்கம் மனத்தின் அடக்கம், சுகம், துக்கம், பிறப்பு, இறப்பு, பயம், பயமின்மை, அஹிம்சை, நடுநிலைமை, திருப்தி, தவம், தானம், புகழ், இகழ்ச்சி என்ற நிலைகள் எல்லாம் பிராணிகளிடத்தில் வெவ்வேறு வகையில் என்னிடத்தில் இருந்தே தோன்றுகின்றன.

6. பூர்வ காலத்தைச் சேர்ந்த சப்தரிஷிகளும், அவர்களுக்கும் முன்னர் உண்டான சனகாதி முனிவர்களும் ஸ்வாயம்பு முதலிய மனுக்களும் ஆகிய என்னிடம் பக்தி கொண்டவர்கள் அனைவரும் என்னுடைய சங்கல்பத்தால் தோற்றினவர்கள். இந்த உலகில் உள்ள மக்கள் அனைவரும் இவர்களுடையவர்களாவார்கள்.

7. என்னுடைய இந்த சிறந்த ஐஸ்வர்ய சொரூபமான விபூதியையும், யோக சக்தியையும் உள்ளது உள்ளவாறு அறிபவன் சலனமற்ற பக்தியோகம் உடையவனாகிறான் என்பதில் ஐயமில்லை.

8. நானே உலகனைத்தின் தோற்றத்திற்குக் காரணமாவேன்; என்னாலேயே உலகனைத்தும் இயங்குகிறது என்று அறிந்த ஞானிகள் பக்தி சிரத்தையோடு என்னை எப்போதும் பூஜிக்கிறார்கள்.

9. எப்போதும் என்னிடத்தில் ஈடுபாடு கொண்டும், என்னிடத்தில் உயிரை அர்ப்பணித்தும், பக்தியுடன் என்னைப் பற்றியே பேசிக் கொண்டும் என்னுடைய பக்தர்கள் என்னுடைய பிரபாவத்தை வெளிப்படுத்தி மகிழ்ச்சியும், திருப்தியும் அடைகிறார்கள்.

10. வாசுதேவனான என்னிடம் எப்பொழுதும் ஈடுபட்டு, தியானம் செய்து, என்னைப் பூஜிக்கும் பக்தர்களுக்கு, நான் அவர்கள் என்னை அடைவதற்குரிய தத்துவ, ஞான யோகத்தை அளிக்கிறேன்.

11. அவர்களுக்கு அருள்புரிவதற்காக அவர்களுடைய உள்ளத்தில் நிலைத்திருக்கும் நான், அஞ்ஞானத்தால் தோன்றிய இருளை ஒளிமயமான தத்துவஞானம் என்னும் விளக்கின் மூலம் அழித்துவிடுகிறேன்.

அர்ஜுனன் கூறுகிறார்:

12,13. தாங்கள் பரம்பிரம்மம், பரமதாமம், பரமபவித்ரம், தாங்களே சனாதன திவ்ய புருஷர், தேவர்களுக்கும் ஆதிதேவன், பிறப்பற்றவன், சர்வவியாபி என்று எல்லா ரிஷிகளும், தேவரிஷியான நாரதரும், அஸிதரும், தேவலரும், வியாஸரும் கூறுகிறார்கள். தாங்களும் அவ்வாறே என்னிடம் கூறுகிறீர்கள்.

14. கேசவா! என்னிடம் தாங்கள் கூறும் அனைத்தையும் நான் சத்தியம் என்றே கருதுகிறேன். பகவானே! தங்கள் லீலை மயமான சொரூபத்தைத் தேவர்களும் அறியார்கள்; தானவர்களும் அறியார்கள்.

15. பூதங்களைத் தோற்றுவிப்பவரே, பூதங்களின் ஈஸ்வரனே! தேவர்களின் தேவனே! உலகின் தலைவனே, புருஷோத்தமா! தாங்கள் தானே, தன்னை, தன்னால் அறிகிறீர்கள்.

16. தாங்கள் இந்த எல்லா உலகங்களிலும் தங்கள் விபூதிகளால் வியாபித்துள்ளீர்கள். அத்தகைய உன்னுடைய திவ்ய விபூதியைப் பற்றி அனைத்தையும் எனக்குச் சொல்லி அருள் புரிவாயாக.

17. பகவானே! பக்தி யோகம் கொண்டவனான நான் எவ்வாறு எப்போதும் சிந்தித்துத் தங்களை முழுவதும் எப்படி அறிவேன்? எந்த எந்த பாவங்களில் நான் உன்னைத் தியானிக்க வேண்டும்?

18. ஜனார்த்தனா! தங்களுடைய யோகசக்தியையும், விபூதியையும் மறுபடியும் விஸ்தாரமாகக் கூறுங்கள். தங்களுடைய அமுத மயமான சொற்களைக் கேட்டு நான் திருப்தியடையவில்லை. கேட்கும் ஆவல் தொடர்ந்து உள்ளது.

ஸ்ரீ பகவான் உரைக்கிறார்:

19. குரு சிரேஷ்டனே! என்னுடைய திவ்யமான விபூதிகளில் முக்கியமானவற்றை மட்டும் நான் கூறுகிறேன். ஏன் எனில் அவற்றை விவரித்துச் சொன்னால் அவற்றிற்கு முடிவு என்பது கிடையாது.

20. அர்ஜுனா! நான் எல்லாப் புதங்களிலும் உள்ள ஆத்மா ஆவேன். நானே புதங்கள் அனைத்தின் தொடக்கமும், நடுவும், முடிவும் ஆவேன்.

21. நான் அதிதியின் புதல்வர்களான பன்னிரண்டு ஆதித்தியர்களில் விஷ்ணு ஆவேன். ஜோதிகளுக்குள் நான் ஒளிமிக்க சூரியன்; மருத்துக்களில் மர்சி; நக்சத்திரங்களுக்குள் சந்திரன் ஆவேன்.

22. நான் வேதங்களுள் நான் வாசகி.

29. நாகர்களுக்குள் அனந்தன் என்பவன் நான். நீரில் வாழ்வோருக்குள் வருணன் ஆவேன்; பித்ருக்களுள் அர்யமா; தண்டித்து அடக்குபவர்களில் யமராஜன்.

30. தைத்யர்களுக்குள் பிரஹ்லாதன், கணக்கிடுபவர்களுக்குள் நான் காலம்; மிருகங்களுக்கு சிங்கம்; பறவைகளில் நான் கருடன்.

31. பவித்ரமாக்குவனவற்றில் காற்று நான்; ஆயுதம் ஏந்தியவரில் ஸ்ரீ ராமனாவேன்; மீன்களுக்குள் மகரம்; நதிகளில் பாகீரதி கங்கையாவேன்.

32. அர்ஜுனா! சிருஷ்டியின் ஆதியும், அந்தமும், மத்தியமும் நானேயாவேன்; வித்தைகளுக்குள் பிரம்ம வித்தை; பரஸ்பரம் விவாதம் செய்பவர்களின் விவாதம் நான்.

33. எழுத்துக்களில் அகரம் ஆவேன்; ஸமாசங்கள் என்ற தொடர்ச் சொற்களில் “த்வந்த்வஸமாஸம்” என்ற இருசொல்கூட்டு நான். முடிவில்லாத காலமும் நானே. நான்முகனாகிய படைப்புக் கடவுளும் நானே.

34. எல்லாவற்றையும் பறித்துக் கொள்ளும் மரணம் நான். பிறக்கப் போகிறவைகளின் பிறப்பு நான். பெண்களிடமுள்ள கீர்த்தி, செல்வம், பேச்சு, ஞாபகசக்தி, புத்தி, தைரியம் மற்றும் பொறுமையும் நானே ஆவேன்.

35. பாடத் தகுந்த சாமங்களில் ப்ருஹத்சாமம் என்பது நான். சந்தங்களில் காயத்ரி சந்தம் ஆவேன்; மாதங்களில் மார்கழி; ருதுக்களில் வசந்த ருது நான்.

36. கபடம் செய்பவர்களில் சூது நான்; பிரபவசாலிகளின் பிரபாவம்; வெற்றியடைபவர்களின் வெற்றி நான். முயற்சி செய்பவர்களின் முயற்சியும், ஸத்வகுணம் படைத்தவர்களின் ஸத்வகுணமும் நானே.

37. வருஷணி குலத்தவரில் வாசுதேவனும், பாண்டவர்களுக்குள் தனஞ்ஜயன், முனிவரில் வேதவியாசர், கவிகளில் சுக்ராசாரியாரும் நானேயாவேன்.

38. அடக்கியாள்பவர்களின் செங்கோல் நான்; வெற்றி பெறுபவர்களின் நீதி சாஸ்திரம் நான். ரகசியங்களுக்குள் மௌனம்; ஞானிகளின் ஞானம் நான்.

39. அர்ஜுனா! பூதங்கள் அனைத்தின் உற்பத்தி காரணமும் நானே ஆவேன். நானில்லாமல் சராசர பூதம் என்பது எதுவுமில்லை.

40. பரந்தபா! என்னுடைய திவ்யமான விபூதிகளுக்கு முடிவு என்பது இல்லை. இதுவரை நான் கூறிய என்னுடைய விரிவு ஓரளவு மட்டுமே கூறப்பட்டதாகும்.

41. மேலும் ஐஸ்வர்யம் மிகுந்ததும், ஒளி மிக்கதும், சக்தியுள்ளதுமான, நன்மை தரும் எந்தெந்தப் பொருட்கள் உண்டோ அவை அனைத்தும் என்னுடைய தேஜஸின் ஓர் அம்சத்தால் உண்டானது என்று அறிவாயாக.

42. அர்ஜுனா! அதிகமாக அறிந்து கொள்ளுவதால் உனக்கு என்ன பயன்? நான் என்னுடைய யோக சக்தியின் ஒரே அம்சத்தால் இந்த உலகனைத்தையும் தாங்கி நிற்கிறேன் என்பதை அறிவாயாக.

6.14 ஸ்ரீ மத் பகவத் கீதை; பதினோராவது அத்தியாயம் விசுவ ரூப தரிசன யோகம்

அர்ஜுனன் கூறுகிறார்:

1. எனக்கு அருள் புரிவதற்காக, தாங்கள் ரகசியமான அத்யாத்ம விஷயங்களை உபதேசம் செய்தீர்கள். அதனால் இதற்கு முன் ஏற்பட்டிருந்த என்னுடைய அஞ்ஞானம் அழிந்துவிட்டது.

2. தாமரைக் கண்ணா! பூதங்களின் தோற்றம், மறைவு இவற்றைப் பற்றியும், தங்களுடைய அழிவற்ற மகிமையைப் பற்றியும் தாங்கள் விரிவாக உரைக்கக் கேட்டேன்.

3. பரமேஸ்வரா! தாங்கள் தங்களைப் பற்றிக் கூறுவது சரியானது. புருஷோத்தமா! உங்களுடைய ஞான, ஐஸ்வர்ய, சக்தி, பல, வீர, தேஜஸ் உடன் கூடிய உன் ஐஸ்வர்ய ஸ்வரூபத்தை நான் பிரத்யக்ஷமாகக் காண விரும்புகிறேன்.

4. ப்ரபோ! யோகேஸ்வரா! நான் அந்த ரூபத்தைக் காணும் சக்தி உடையவன் என்று கருதினால் அழிவில்லாத உன் வடிவத்தை எனக்குக் காட்டியருள வேண்டும்.

ஸ்ரீ பகவான் கூறினார்:

5. அர்ஜுனா! நூற்றுக்கணக்காகவும், ஆயிரக்கணக்காகவும் உள்ள என் அற்புதமான உருவத்தைப் பார். அவை பற்பல விதமாகவும், தெய்வீகமாகவும், பற்பல வர்ணங்களைக் கொண்டதாகவும், பற்பல உருவங்களைக் கொண்டதாகவும் இருப்பதைப் பார்.

6. பாரதா! என்னில் 12 ஆதித்யர்களையும், எட்டு வசுக்களையும் பதினொரு ருத்திரர்களையும், அசுவினி தேவதைகள் இருவரையும் 49 மருத்துக்களையும் பார். அத்துடன் இதுவரை நீ பார்த்திராத பல ஆச்சரிய ரூபங்களையும் பார்.

7. என்னுடைய இந்த தேகத்திலேயே சராசரப் பிரபஞ்சமனைத்தையும் இன்னும் நீ காண விரும்புவது அனைத்தையும் இப்பொழுது பார்.

8. ஆனால் உன்னுடைய இயற்கையான கண்களால் என்னைப் பார்க்க இயலாது. ஆதலால் உனக்கு திவ்யமான பார்வையை அளிக்கிறேன். அதன்மூலம் நீ என்னுடைய ஈசுவர சம்பந்தமான யோக மகிமையைப் பார்.

சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரரிடம் பகவானின் திவ்ய ரூபத்தை வருணித்தார்

9. திருதராஷ்டிர மகாராஜனே! மகா யோகேஸ்வரரும், பாவங்களை அழிப்பவருமான பகவான் இவ்வாறு கூறி அர்ஜுனனுக்கு ஐஸ்வர்யம் மிகுந்த தன் திவ்ய சொரூபத்தைக் காட்டினார்.

10,11. பல முகங்கள், பல கண்கள், பல அற்புதக் காட்சிகள், பல திவ்யாபரணங்கள், பல திவ்யாயுதங்கள், இவைகளைத் தரித்து திவ்ய மாலைகளையும், வஸ்திரங்களையும் பூண்டு, திவ்ய நறுமணங்கள் உடலில் பூசி, எல்லா ஆச்சரியங்களுக்கும் இருப்பிடமான, எல்லையற்ற ஒளி பொருந்திய, எல்லாப் பக்கங்களிலும் முகங்களையுடையதுமான தன்ரூபத்தைக் காட்டினார்.

12. ஆகாயத்தில் ஆயிரம் சூரியர்கள் ஒன்றாக உதித்ததுபோல அந்த விஸ்வரூப மகாத்மாவின் ஒளி விளங்கியது.

13. தனித்தனியே பலவிதமாகப் பிரிந்துள்ள உலகம் அனைத்தும் தேவ தேவனான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய சரீரத்தில் ஒன்றாக இருப்பதை அர்ஜுனன் கண்டார்.

14. முடிவுற்றதும், வியப்புடையதுமான அத்தோற்றத்தைக் கண்டு அதிசயத்துடன் மெய் சிலிர்த்த அர்ஜுனன், விஸ்வரூப பரமாத்மாவை பக்தி சிரத்தையுடன் தலை வணங்கி, கை குவித்துப் பேசலானார்.

அர்ஜுனன் கூறினார்:

15. தேவா! நான் தங்களுடைய தேகத்தில் தேவர்கள் அனைவரையும், பிராணிகளின் கூட்டங்களையும், தாமரையில் வீற்றிருக்கும் பிரம்மாவையும், ரிஷிகள் அனைவரையும், தெய்வத்தன்மை பொருந்திய ஸர்ப்பங்களையும் காண்கிறேன்.

16. விஸ்வரூபா! எண்ணிலடங்காத புஜங்கள், வயிறுகள், முகங்கள், கண்கள் உடையவராய், எல்லாப் பக்கங்களிலும் முடிவுற்ற ரூபங்கள் உடையவராகவும் பார்க்கிறேன். தங்கள் உருவத்தின் ஆதியையும், அந்தத்தையும், நடுவையும் நான் காணவில்லை.

17. தங்களை மகுடம் அணிந்து, கதையோடும், சக்கரத்தோடும், ஒளிப்பிழம்பாய், அக்னி-சூரியனைப் போல ஜோதி மயமாகவும், பார்க்கக் கூசும்படி உள்ளவராய் எத்திசையிலும் காண்கிறேன்.

18. தாங்களே அறியத்தக்க அழிவில்லாத பரம்பொருள். தாங்களே உலகின் சிறந்த ஆதாரம். தாங்களே அழிவில்லாதவர்; அநாதி தர்மத்தின் ரக்ஷகர்; தாங்களே அழியாத ஸநாதன புருஷருமாவீர்.

19. தங்களை ஆதி, அந்தம், நடு இல்லாதவராகவும், எல்லையற்ற வல்லமை உடையவராகவும், எண்ணற்ற கைகளை உடையவராகவும், சந்திர-சூரியர்களைக் கண்களாகக் கொண்டவராகவும், கொழுந்து விட்டெரியும் அக்னியை முகமாகக் கொண்டவரும், தன்னுடைய ஒளியால் இவ்வுலகை எரிப்பவராகவும் நான் காண்கிறேன்.

20. மஹாத்மாவே! தாங்களே ஆகாயம் பூமிக்கு இடையிலும், திசைகள் அனைத்திலும் பரவியிருக்கிறீர்கள். அற்புதமாகவும், உக்கிரமாகவும் உள்ள தங்களுடைய இந்த உருவத்தைக் கண்டு மூன்று உலகும் அச்சத்தால் நடுங்குகின்றன.

21. தேவ கணங்கள் தங்களிடம் பிரவேசிக்கிறார்கள். சிலர் அச்சத்துடன் கைகூப்பித் தங்களைத் துதிக்கிறார்கள். மகரிஷிகளும், சித்தர்களும் கேடமம் உண்டாகட்டும் என்று சொல்லி உத்தமமான ஸ்தோத்திரங்களால் துதி செய்கிறார்கள்.

22. ருத்ரர்களும், ஆதித்யர்களும், வசுக்களும், சாத்ய கணங்களும், விஸ்வே தேவர்களும், அஸ்வினி தேவர்களும், மருத் கணங்களும், பித்ருக்களும், கந்தர்வ, யக்ஷ, அஸுர, சித்த கணங்களும் வியப்புடன் தங்களைப் பார்க்கின்றன.

23. மஹாபாஹோ! தங்களுடைய ஏராளமான முகங்களும், கண்களும், கைகளும், தொடைகளும், பாதங்களும், வயிறுகளும், தெற்றுப்பற்களும் கூடிய பெரிய உருவத்தைக் கண்டு உலகங்கள் எல்லாம் நடுங்குகின்றன. நானும் நடுங்குகிறேன்.

24. ஹே விஷ்ணுவே! ஆகாயத்தை அளாவியுள்ள, ஒளி வீசும், அநேக வண்ணங்களைக் கொண்ட, பிளந்த வாயைக் கொண்ட, ஒளி பொருந்திய அகன்ற கண்களையும் உடைய தங்களைக் கண்டு நான் மனம் கலங்கி தெரியத்தையும் அமைதியையும் அடைய முடியவில்லை.

25. தேவர் கோனே! ஐகந்நிவாஸ! கோரைப் பற்களுடன், பயங்கரமாகவும், பிரளய காலத்து அக்னி போன்றதுமான தங்கள் முகத்தைக் கண்டு எனக்குத் திக்குத் தெரியவில்லை. அமைதியும் ஏற்படவில்லை. ஆகவே எனக்கு அருள்புரியுங்கள்.

26,27. திருதராஷ்டிரர் புதல்வர்கள், அரசர்களின் கூட்டத்தினர், பீஷ்மர், துரோணர், இந்தக் கர்ணன், இவர்களோடு நம் சேனைத் தலைவர்களும் கோரைப் பற்களுடைய பயங்கரமான உன்னுடைய வாய்களில் மிக வேகமாகப் பிரவேசிக்கிறார்கள். சில சிரசுகள் பொடிப் பொடியாக்கப்பட்டு தங்கள் பற்களுக்கிடையில் சிக்கியிருப்பதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

28. நதியின் நீர்ப்பிரவாகம் இயல்பாக சமுத்திரத்தை நோக்கி ஓடுவது போல, அப்படியே இந்த மானிட வீரர்கள் உங்களுடைய ஒளிமிக்க வாய்களில் பிரவேசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

29. கொழுந்துவிட்டெரியும் தீயில் விழுந்து அழிவதற்காக விட்டிற்பூச்சிகள் மிக வேகமாக வந்து வீழ்வதைப் போல இந்த மக்கள் நாசமடைவதற்காகத் தங்கள் வாய்களில் அதிவேகமாக வந்து நுழைகிறார்கள்.

30. ஹே விஷ்ணுவே! உலகனைத்தையும் எரிந்து கொண்டிருக்கும் வாய்களால் கவளமாக்கிக் கொண்டு எல்லாப் பக்கங்களிலும் நாக்கால் துழாவிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். தங்களுடைய உக்கிரமான கிரணங்கள் உலகனைத்தையும் எரித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

31. தேவச் சிரேஷ்டனே! உக்கிரருபம் கொண்ட தாங்கள் யார்? எனக்குச் சொல்லுங்கள். உங்களுக்கு நமஸ்காரம்! அருள் புரியுங்கள்; ஆதி புருஷனான தங்களை அறிய விரும்புகிறேன். ஏன் எனில் தங்கள் செய்கை என்னவென்று எனக்குப் புரியவில்லை.

ஸ்ரீ பகவான் கூறினார்:

32. நான் உலகங்களை அழிக்கப் பெருகியுள்ள மகாகாலன். இப்போது இந்த உலகங்களை அழிப்பதற்கான காரியத்தில் ஈடுபட்டுள்ளேன். யுத்த பூமியில் நிற்கும் போர் வீரர்கள் அனைவரும் நீ போரிடாவிடிலும் அழிந்து விடப் போகிறார்கள்.

33. ஸ்வயசாசியே! ஆதலால் நீ எழுந்திரு. எதிரிகளை வென்று புகழை அடைவாயாக. செல்வம் மிகுந்த ராஜ்யத்தை அனுபவி. இந்த சூர வீரர்கள் ஏற்கனவே என் மூலம் கொல்லப்பட்டவர்கள். நீ நிமித்தம் என்ற கருவி மட்டுமே ஆவாய்.

34. துரோணாசாரியாரும், பீஷ்மரும், ஜயத்ருதனும், கர்ணனும் இன்னும் ஏராளமான வீரர்கள் ஏற்கனவே என்னால் கொல்லப்பட்டவர்கள். அவர்களைக் கொல். வருத்தப்படாதே. போரில் பகைவர்களை வெற்றி கொள்வாய். ஆதலால் யுத்தம் செய்.

சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரரிடம் கூறுவது:

35. கேசவனுடைய இந்த சொற்களைக் கேட்டு கிரீடியான அர்ஜுனன் கைகுவித்து, நடுங்கியபடி, நமஸ்கரித்து மிகுந்த பயத்தோடு மறுபடியும் வணங்கி ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப் பார்த்து, குரல் தழுதழுக்கக் கூறினார்.

அர்ஜுனன் கூற்று:

36. இருடிகேசனே! தங்களுடைய நாமம், குணம் மற்றும் பிரபாவத்தைக் கீர்த்தனம் செய்வதால் உலகம் மகிழ்கிறது அதில் விருப்பமும் கொண்டுள்ளது. ராக்ஷஸர்கள் பயத்துடன் திசைகளை நோக்கி ஓடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சித்தர் கூட்டங்கள் உன்னை வணங்குகின்றன. இது பொருத்தமானதே.

37,38. ஹே! மஹாத்மாவே! பிரம்மாவுக்கும் ஆதி கர்த்தாவான சிரேஷ்டனான உங்களை எப்படி வணங்காமலிருக்க முடியும்? அனந்தா! தேவேசா! ஜகந்நிவாசா! சத், சித் அதற்கப்பாற்பட்ட அழிவில்லாத

பரம்பொருள், தாங்களே ஆவீர்கள். தாங்கள் ஆதிதேவனும், சனாதன புருஷனுமாவீர்கள். தாங்கள் இந்த உலகைத் தாங்கும் ஆதாரம்; எல்லாம் அறிந்தவர், அறியத் தகுந்தவர். பரமபதம்; அனந்தரூபா! தாங்கள் உலகெங்கிலும் பரவியிருக்கிறீர்கள்.

39,40. தாங்கள் காற்று, யமராஜன், அக்னி, வருணன், சந்திரன், பிரஜாபதி மற்றும் பிரம்மாவின் தந்தையும் ஆவீர்கள். தங்களுக்கு ஆயிரம் நமஸ்காரம். தங்களுக்கு மறுபடி மறுபடி நமஸ்காரம். தங்களுக்கு முன்னாலும் நமஸ்காரம். தங்களுக்குப் பின்புறமும் நமஸ்காரம். சர்வாத்மாவான தங்களுக்கு எல்லாப் பக்கங்களில் இருந்தும் நமஸ்காரம். எல்லையில்லா வல்லமை கொண்ட பராக்கிரமசாலியான தாங்கள் உலகனைத்தும் வியாபித்துள்ளீர்கள். ஆகவே எல்லாமாகவும் இருக்கிறீர்கள்.

41,42. தங்களுடைய இந்த பிரபாவத்தை அறியாமல் தங்களைத் தோழன் என்று கருதி, தவறாகவோ, அன்பாகவோ, ஏ ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! ஏ யாதவா! ஏ நண்பா! என்று, யோசிக்காமல், அடக்கமில்லாமல் அழைத்தேன். அச்சுதா! விளையாடும்போதும், படுக்கும்போதும், உண்ணும்போதும் தனியாகவோ, நண்பர்களுக்கு எதிரிலோ கூட உன்னைப் பரிகாசத்துடன் அவமதிப்புச் செய்திருக்கிறேன். அந்தக் குற்றம் அனைத்தையும் அப்ரமேய சொரூபம் உடையவரும், சிந்திக்க இயலாத பிரபாவம் உடையவருமான தாங்கள் மன்னித்துவிட வேண்டும் என்று கேட்கிறேன்.

43. நிகரற்றவரே! தாங்கள் இந்த சராசரப் பிரபஞ்சத்தின் தந்தை; குரு; வணங்கத்தக்கவர்; சிரேஷ்டர். மூவுலகிலும் தங்களுக்குச் சமமானவர் யாருமில்லை என்னும்போது உயர்ந்தவர் யார் இருக்க முடியும்?

44. ஆகவே, என் உடல் தரைமீது படும்படி தங்களை சாஷ்டாங்கமாக வீழ்ந்து வணங்கி துதிக்கத்தக்க ஈசுவரனான உங்களை அருள்புரிய வேண்டுமென பிரார்த்திக்கிறேன். தேவா! மகனுக்குத் தந்தை போலவும், நண்பனுக்கு நண்பன் போலவும், கணவனுக்கு அன்புமிக்க பத்தினியைப் போலவும், தாங்கள் என்னுடைய குற்றங்களைப் பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள்.

45. நான் இதற்கு முன் கண்டிராததும், பிறராலும் பார்க்கப்படாததும் ஆன இந்த ஆச்சரியமான உருவத்தைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். என்மனம் பயத்தால் நடுங்குகிறது. ஆதலால் தாங்கள் தங்களுடைய சதுர்புஜ விஷ்ணு ரூபத்தையே எனக்குக் காட்டியருளுங்கள்.

46. ஆயிரம் தோள் படைத்தவனே! எல்லாமாக விளங்குபவனே! தங்களை மகுடம் தரித்து, கதையும், சக்கரமும் ஏந்தியவாறு காண விரும்புகிறேன். ஆதலால் தாங்கள் அந்த சதுர்புஜ ரூபத்துடன் சேவையளிக்க வேண்டும்.

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்:

47. அர்ஜுனா! அருள் புரிவதற்காக நான் என்னுடைய யோக சக்தியினால் உனக்கு இந்த உருவத்தைக் காட்டினேன். ஒளிமயமானதும், எங்கும் வியாபித்ததும், ஆதி மூலமான இந்த உருவத்தை நீ ஒருவன் தவிர இதற்கு முன் வேறு யாரும் கண்டதில்லை.

48. குருகுல வீரனே! வேதங்களை அறிவதாலும், யாகங்களைச் செய்வதாலும், தானத்தாலும், கிரியைகளாலும், உக்கிரமான தவத்தாலும் மானிட உலகில் உன்னைத் தவிர வேறு யாரும் எனது இந்த விஸ்வரூபத்தைக் காண முடியாது.

49. என்னுடைய இந்த பயங்கரமான ரூபத்தைக் கண்டு நீ நடுங்க வேண்டாம். பயம் நீங்கப்பெற்று, மன மகிழ்வுடன் என்னுடைய சங்கு, சக்ர, கதா, பத்மம் ஏந்திய சதுர்புஜ ரூபத்தைப் பார்.

சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரரிடம் கூறுவது:

50. வாசுதேவ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனரிடம் இவ்வாறு கூறித் தன்னுடைய சதுர்புஜ ரூபத்தை மீண்டும் காட்டினார். அச்சம் தரும் ரூபத்தில் இருந்தவர் சாந்த ரூபியாய் நடுங்கிக் கொண்டிருந்த அர்ஜுனைத் தேற்றினார்.

அர்ஜுனன் கூற்று:

51. ஜனார்த்தனா! தங்களுடைய சாந்தமான மானிட உருவத்தைக் கண்டு மனஅமைதி பெற்றேன். என்னுடைய இயல்பு நிலையை மீண்டும் அடைந்தேன்.

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்:

52. பார்ப்பதற்கு அரிதான என் ரூபத்தை நீ கண்டாய். அடக்க முடியாததும், தரிசிக்கக் கிடைக்காததுமான இந்த ரூபத்தைக் காண தேவர்களும் ஆவல் கொண்டுள்ளனர்.

53. நீ என்னைக் கண்டதுபோல் இந்த ரூபத்தை வேதம் ஓதியோ, தவம் செய்தோ, தானம் செய்தோ, யாகம் செய்தோ பார்க்க முடியாது.

54. பரந்தப! இந்நிலையில் என்னைக் காண்பதற்கு அந்நய பக்தி ஒன்றிருந்தால் மட்டுமே முடியும். அந்நய பக்தியால் மட்டுமே என்னை உள்ளவாறு அறியவும், பார்க்கவும், அடையவும் முடியும்.

55. அர்ஜுனா! எவன் எனக்காகக் கர்மங்களைச் செய்து, என்னையே உயிராகக் கொண்டு, என்னிடம் பக்தி பூண்டு, பற்றினைத் துறந்து, எல்லா உயிர்களிடமும் விரோதமின்றி என்னை வழிபடுகிறானோ அந்த பக்தன் என்னை அடைந்துவிடுகிறான்.

6.15 ஸ்ரீ மத் பகவத் கீதை; பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம் பக்தி யோகம்

அர்ஜுனன் சொல்கிறார்

1. இப்படி நீ சொல்லிய முறையில் அனன்ய பாவம் கொண்ட பக்தர்கள் எப்போதும் தங்களுடைய பஜனத்திலும், தியானத்திலும் ஈடுபட்டுத் தங்களை உபாசிக்கிறார்கள். வேறு சிலர் அழிவற்ற நிராகார பிரம்மத்தை மிகச் சிறப்பாக வழிபடுகிறார்கள். இந்த இரண்டு வகையான உபாசகர்களில் தாம் வேண்டியதை விரைவில் அடைகிறவர்கள் யார்?

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்:

2. மனதை என்னிடத்தில் ஒருமுகப்படுத்தி எப்போதும் என் தியானத்தில் ஈடுபட்டு, அதிக சிரத்தையோடு என்னை உபாசிப்பவர்கள் என்னை விரைவில் அடைவார்கள் என்பது என் கருத்து.

3,4. அழிவில்லாததும், குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியாததும், எங்கும் வியாபித்திருப்பதும், நினைத்துப் பார்க்க முடியாததும், எல்லோருக்கும் பொதுவானதும், அசைவில்லாததும், நிலையானதுமான பரம்பொருளை, யார் புலன்களை அடக்கி, எல்லா உயிர்களிலும் சமமான பாவத்துடன், எல்லா உயிர்களின் நன்மையையும் கருதி உபாசனை செய்கிறார்களோ அந்த யோகிகள் என்னையே சரணடைகிறார்கள்.

5. சச்சிதானந்தமான நிராகார (வடிவமில்லாதது) பிரம்மத்தை வழிபடுவது மிகவும் சிரமமானது. ஏன் எனில் உருவமில்லாத, மறைந்திருக்கும் விஷயங்களைப் பற்றிய எண்ணம் மிகவும் கடினமானது.

6,7. ஆனால் என்னிடம் ஆழ்ந்த பக்தி கொண்ட பக்தர்கள், கர்மங்கள் அனைத்தையும் என்னிடம் அர்ப்பணித்து, அனன்ய பக்தி யோகத்தால் என்னையே எப்போதும் தியானித்து பூஜிக்கிறார்கள். அப்படி என்னில் சித்தத்தை ஈடுபடுத்திய பக்தர்களை நான் விரைவில் ஜனனம், மரணம் என்ற சம்சாரக் கடலில் இருந்து கரை சேர்த்துவிடுவேன்.

8. என்னிடம் மனத்தை ஈடுபடுத்து; உன் அறிவை என்னிடத்திலேயே செலுத்திவிடு. அதன்படி நீ என்னிலேயே வாசம் புரிவாய் என்பதில் ஐயமில்லை.

9. நீ மனத்தை என்னிடத்தில் நிலைநிறுத்த முடியாவிடில் அப்யாஸ யோகம் என்ற பயிற்சி யோகத்தினால் என்னையடைய விரும்பு

10. ஒருவேளை, நீ அந்த அப்யாஸம் செய்வதிலும் திறனற்றவன் என்றால் எனக்காகக் கர்மங்களைச் செய்வதில் ஈடுபடுவாயாக. இவ்விதம் எனக்காகக் கர்மங்களைச் செய்தாலும் என்னை அடைவதாகிய சித்தியையே பெறுவாய்.

11. என்னை அடைவதற்காக இதையும் செய்ய முடியாவிட்டால், நான் கூறிய கர்மயோக முறையைப் பின்பற்றி, மனத்தையும் அறிவையும் கட்டுப்படுத்தி எல்லாக் கர்மங்களின் பலனையும் தியாகம் செய்துவிடு.

12. அப்பியாசத்தைக் காட்டிலும் ஞானம், சிறந்தது; ஞானத்தைக் காட்டிலும் பரமேஸ்வரனான என்னனுடைய தியானம் சிறந்தது. தியானத்தைக் காட்டிலும் எல்லாக் கர்மங்களின் பலனைத் துறுப்பது சிறந்தது. ஏன் எனில் கர்ம பலனைத் துறுப்பதென்ற தியாகத்தினால் அக்கணமே சிறந்த சாந்தி உண்டாகிறது.

13,14. ஸகல பிராணிகளிடமும் வெறுப்பின்றி, சுயநலமின்றி, அன்பும், கருணையும் கொண்டு, நான் என்னுடையது என்ற அகங்காரம், மமகாரம் இன்றி துன்பம் இன்பம் இரண்டையும் சமமாகக் கருதி, பொறுமையுடன், எப்போதும் திருப்தியுடன், அபயமளிப்பவனாக யோகியாக, மனத்தையும், புலன்களையும் அடக்கி நம்பிக்கையுடன் மனத்தையும், புத்தியையும் என்னிடம் அர்ப்பணித்த என்னுடைய பக்தன் எனக்குப் பிரியமானவன்.

15. யாரால் உலகம் தாபத்தை அடைவதில்லையோ, யார் உலகத்தால் தாபம் அடைவதில்லையோ, யார் மகிழ்ச்சி, கோபம், பயம், ஆவேசம் இவைகளில் இருந்து விடுபட்டவனோ. அந்த பக்தன் எனக்குப் பிரியமானவனே;

16. யார் விருப்பமற்றவனோ, உள்ளும், புறமும் தூய்மையானவனோ, திறமையானவனோ, நடுநிலையானவனோ, வருத்தமில்லாதவனோ, காம்ய கருமங்களைத் துறந்தவனோ, அந்த பக்தன் எனக்குப் பிரியமானவன்.

17. யார் ஒருபோதும் மகிழ்ச்சி அடைவதில்லையோ, வெறுப்படைவதில்லையோ, சோகம் கொள்ளுவதில்லையோ, விருப்பப்படுவதில்லையோ, சுப-அசுப கர்மங்களைத் துறந்தவனோ அந்த பக்தன் எனக்குப் பிரியமானவன்.

18,19. பகைவன்-நண்பன்; மானம்-அவமானம்; குளிர்-வெப்பம்; சுகம்-துக்கம் என்ற இரட்டைகளில் சமநோக்குடன், பற்றற்று, புகழ்ச்சி-இகழ்ச்சி இரண்டையும் சமமாகக் கருதி, எந்த வகையில் சரீர நிர்வாகம் நடந்தாலும் எப்போதும் மகிழ்ச்சியாக இருப்பானோ, இருக்கும் இடத்தில் பற்றும், உரிமையும் இல்லாமல் இருக்கிறானோ, நிலைத்த அறிவுடன் என்னிடம் பக்தி செலுத்துகிறானோ, அந்த பக்தன் எனக்குப் பிரியமானவனாவான்.

20. என்னையே உயர்ந்த கதியாகக் கொண்டு, நான் கூறிய தர்ம மயமான, அமிருதம் போன்ற சொற்களைப் பலனை எதிர்பாராமல் பிரேம பாவனையோடு ஏற்றுக் கொள்ளும் பக்தர்கள் எனக்கு மிக மிகப் பிரியமானவர்கள்.

6.16 ஸ்ரீ மத் பகவத் கீதை; பதின்மூன்றாவது அத்தியாயம் க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரக்ஞ விபாக யோகம்

ஸ்ரீ பகவான் உரைக்கிறார்:

1. கௌந்தேயா! இந்த சரீரம் “க்ஷேத்திரம்” என்னும் பெயரால் அழைக்கப்படுகிறது. இந்த சரீரத்தை க்ஷேத்ரம் என்று அறிபவன் ‘க்ஷேத்ரக்ஞன்’ என்று இவற்றின் தத்துவத்தை அறிந்த ஞானிகள் கூறுகிறார்கள்.

2. பாரதா! எல்லா க்ஷேத்திரங்களிலும் க்ஷேத்ரக்ஞன் அதாவது ஜீவாத்மா நான் என்பதை அறிவாயாக. க்ஷேத்திர-க்ஷேத்ரக்ஞனின் தத்துவத்தை அறிவதே ஞானம் என்பது என் கருத்தாகும்.

3. அத்தகைய க்ஷேத்திரம் என்பது எது? அது எவ்வாறுள்ளது? எத்தகைய மாறுதல்களை அடையக்கூடியது? எங்கிருந்து தோன்றியது? க்ஷேத்திரக்ஞன் யார்? அவனுடைய ஆளுமை என்ன? என்பது அனைத்தையும் கூறுகிறேன்.

4. கேஷத்திரம், கேஷத்திரக்ஞன் என்ற இந்த தத்துவம் ரிஷிகளின் மூலம் பலவாறாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. பலவிதமான வேத மந்திரங்களால் பகுதிகளாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. யுக்திகளுடன் கூடிய நிச்சயமான ஞானத்தைத் தரக்கூடிய பிரம்ம சூத்திரங்களின் மூலமாகவும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

5,6. ஐந்து மகாபூதங்கள், நான் என்ற அகங்காரம், அறிவு. மூலப்ரக்ருதி, கர்மேந்திரிய, ஞானேந்திரியங்கள் பத்து, ஒரு மனம், ஐந்து, இந்திரியங்களின் சப்த, ஸ்பரிசு, ரூப. ரச, கந்தம் என்னும் ஐந்து விஷயங்கள், விருப்பு-வெறுப்பு, சுகம்-துக்கம், தேகமாகிய ஸ்தூல சரீரம், உணர்வு, தைரியம் போன்ற விகாரங்களுடன் கூடியதாக இந்த கேஷத்திரம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

7,8. அபிமானம் இன்மை, தற்பெருமை என்ற பகட்டின்மை, அஹிம்சை, பொறுமை, மனம்-வாக்கு முதலியவற்றின் நேர்மை, சிரத்தை பக்தியோடு குருசேவை, உள்வெளித்தாய்மை, உள்ளத்தின் உறுதி, இந்திரியங்களுக்குரிய விஷயங்களில் பற்றின்மை, அகங்காரமின்மை, பிறப்பு, இறப்பு, மூப்பு, பணி இவற்றின் துக்க தோஷங்களைக் காணாதல்.

9. பற்றின்மை, மனைவி, மக்கள், வீடு முதலியவற்றில் ஒட்டுதலில்லாமை, பிடித்தது-பிடிக்காதது-கிடைத்தது இவை வந்தபோது மனம் ஒரே நிலையில் இருத்தல்.

10. பரமேஸ்வரனான என்னிடம் யோகத்தின் மூலம் மாறாத அனன்ய பக்தி ஏகாந்தமான தூய இடத்தில் இருக்கும் இயல்பு, சுகபோகப் பற்றுடையவர்களின் கூட்டத்தை விரும்பாமை.

11. அத்யாத்ம தத்துவத்தில் நிலைபெற்றிருத்தல், தத்துவஞானப் பொருள் உருவான பரமாத்மாவையே சிந்தித்தல் என்பவை அனைத்தும் ஞானம் என்று சொல்லப்படும். இவற்றிற்கு மாறுபட்டவை எல்லாம் அஞ்ஞானமாகும்.

12. அழியத் தகுந்தது எதுவோ, எதை அறிந்து மனிதன் பரமாத்மாவை அடைகிறானோ, அதைப்பற்றி உனக்குக் கூறுகிறேன். ஆதியற்ற அந்தப்பரம் பொருள் 'சத்' (உள்ளது) என்றோ 'அசத்' (இல்லாதது) என்றோ கூறப்படுவதில்லை.

13. அது, அந்தப் பிரம்மம், எல்லா இடத்திலும் கைகளும், கால்களும், கண்களும், தலைகளும், முகங்களும், காதுகளும் பரவப் பெற்றிருக்கும். ஏன் எனில் அது உலகில் அனைத்தையும் வியாபித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

14. அது, புலன்களின் விஷயத்தை அறிகிறது. ஆனால் புலன்களில் இல்லாதது. எதையும் சார்ந்து இல்லாமல் எல்லாவற்றையும் தான் தாங்குகிறது. குணங்கள் இல்லாதது ஆனால் குணங்களை உணர்வது.

15. உலகின் பூதங்களின் உள்ளும், புறமும் நிறைந்திருப்பது, தாவரமாகவும், ஐங்கமமாகவும் இருக்கிறது. அது சூட்சுமமாக இருப்பதால் அறிய முடியாதது. அது வெகு தொலைவிலும் இருக்கிறது. மிக அருகிலும் இருக்கிறது.

16. அறியத் தகுந்த அந்தப் பரமாத்மா, பூதங்களில் பகுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. பகுக்கப்பட்டது போலவும் இருக்கிறது. அது பூதங்களைத் தாங்குகிறது; பூதங்களை சம்ஹாரம் செய்கிறது. பூதங்களை மறுபடியும் உற்பத்தி செய்கிறது.

17. அந்தப் பரம்பிரம்மம் ஒளி வீசும் பொருள்களின் ஒளியாகவும் மாயைக்கு அப்பாற்பட்டதாகவும் கூறப்படுகிறது. அதுவே அறிவு; அறியத்தக்கதும் அதுவே. தத்துவ ஞானத்தால் அடைவதும் அதுவே; அதுவே எல்லோருடைய இதயத்திலும் விசேஷமாக நிலைத்துள்ளது.

18. இவ்விதம் க்ஷேத்திரம், ஞானம், அறியத்தக்க பரமாத்ம ஸ்வரூபமும் சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டது. என்னுடைய பக்தன் இதனை நன்கறிந்து என்னுடைய ஸ்வரூபத்தை அடைகிறான்.

19. ப்ரக்ருதி, புருஷன், இவை இரண்டுமே அநாதியானவை என்று அறிவாயாக. விருப்பு-வெறுப்பு என்னும் விவகாரங்களும், குணங்களும் ப்ரக்ருதியில் இருந்தே தோன்றியவை என்று அறிந்து கொள்.

20. சரீரமாகிய காரியத்தையும், இந்திரியங்களான சாதனங்களையும் ப்ரக்ருதியே தோற்றுவித்துச் செயல்படச் செய்கிறது. சுக-துக்கங்களின் அனுபவத்திற்கு புருஷனே காரணமாவான் என்று கூறப்படுகிறது.

21. ப்ரக்ருதியில் இருந்தே மனிதன் ப்ரக்ருதியால் உண்டாகும் மூவகை குணங்களை உடைய பொருட்களை அனுபவிக்கிறான். இந்த குணங்களில் பற்றுக் கொள்வதே ஜீவாத்மா நல்ல அல்லது தீய பிறவியில் பிறக்கக் காரணமாகிறது.

22. இந்த உடலில் உள்ள ஆத்மா உண்மையில் பரமாத்மாவேயாகும். அவரே சாக்ஷியாகவும், சம்மதம் அளிப்பவராகவும், தாங்குபவராகவும், அனுபவிப்பவராகவும், ஆள்பவராகவும், பரமாத்மாவாகவும் பலவிதமாகக் கூறப்படுகிறார்.

23. இவ்வாறு புருஷனையும், ப்ரக்ருதியையும், அதன் குணங்களையும் நன்றாக அறிந்து கொள்பவன். அவன் எல்லாவகைக் கடமைகளையும் செய்தாலும் மறுபடியும் பிறப்பதில்லை.

24. அந்த பரமாத்மாவை, தூய்மையான சூட்சும அறிவின் தியானத்தின் மூலம் உள்ளத்தில் காண்கிறார்கள். பலர் ஞான யோகத்தின் மூலமும் மற்றும் சிலர் கர்மயோகத்தின் மூலமும் காண்கிறார்கள்.

25. ஆனால் மந்த அறிவுடையவர்கள் தத்துவம் அறிந்தவர்களிடம் கேட்டு அதன்படி உபாசனை செய்கின்றனர். அப்படிக் கேட்பதையே சிறந்ததாகக் கொண்டவர்களும் ஜனன மரணமாகிய சம்சாரக் கடலைக் கடந்து விடுகின்றனர்.

26. பரதர்ஷபா! ஸ்தாவரம், ஜங்கமம் என்ற வகையில் தோன்றும் எந்த ஓர் உயிரும், அது கேஷத்திர, கேஷத்திரக்குன் இவ்விரண்டின் சேர்க்கையாலேயே உண்டானதென்று அறிந்து கொள்.

27. அழியக்கூடிய சராசரப் பொருள்களில் சம்பாவத்தோடு உள்ள அழியாத பரமாத்மாவை எவன் காண்கிறானோ, அவனே உள்ளதை உள்ளபடி அறிந்தவனாவான்.

28. எல்லாப் பூதங்களிலும் சமமாக ஈஸ்வரன் இருப்பதைக் கண்டவன், தன் மூலம் தன்னை ஹிம்சை செய்யமாட்டான். அதனால் பரமகதியை அடைகிறான்.

29. எவன் ஒருவன் கர்மங்கள் அனைத்தும் ப்ரக்ருதி மூலம் செய்யப்படுகிறது. ஆத்மாவினால் அல்ல என்பதை அறிகிறானோ, அவனே அறிந்தவன்.

30. மனிதன் எந்தக் கணம் வெவ்வேறான பூதங்கள் எல்லாம் ஒரு பரமாத்மாவிடமம் அடங்கியிருப்பதையும், அதிலிருந்தே விரிவடைவதையும் காண்கிறானோ அந்தக் கணமே பிரம்மத்தை அடைந்துவிடுகிறான்.

31. கௌந்தேயா! அநாதியாகவும், குணங்களற்றதாகவும் இருப்பதால் அழியாத பரமாத்மா சரீரத்தில் இருந்தாலும் எதுவும் செய்வதில்லை. எதிலும் பற்றுக் கொள்வதில்லை.

32. எங்கும் பரந்துள்ள ஆகாயம் சூட்சுமமாக இருப்பதால் எதிலும் ஒட்டாமல் இருக்கிறதோ, அதேபோன்று ஆத்மா எல்லா தேகங்களிலும் இருந்தாலும் உடலின் குணங்களோடு ஒட்டுவதில்லை.

33. அர்ஜுனா! ஒரே சூரியன் எவ்வாறு பிரம்மாண்டம் முழுவதையும் ஒளிபெறச் செய்கிறதோ, அவ்வாறு கேஷத்ரக்குளான ஆத்மா தேகத்தை ஒளி பெறச் செய்கிறது.

34. இவ்வாறு கேஷத்ரத்திற்கும், கேஷத்ரக்குளுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டையும், பூதங்கள் ப்ரக்ருதியினின்றும் விடுபடுவதையும் ஞானக் கண்ணால் அறிந்தவர்கள் பரப்ரம்மத்தை அடைகிறார்கள்.

6.17 ஸ்ரீ மத் பகவத் கீதை; பதினான்காவது அத்தியாயம் குணத்ரய விபாக யோகம்

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்:

1. ஞானங்களில் மிக உத்தமமான பரம ஞானத்தை நான் மறுபடி கூறுகிறேன். அதை அறிந்தே முனிவர்கள் இந்த சம்சாரத்திலிருந்து முக்தர்களாகி பரமசித்தியை அடைந்தனர்.

2. இந்த ஞானத்தைப் பெற்று, என் ஸ்வரூபத்தை அடைந்த மனிதன் சிருஷ்டி காலத்தில் தோன்றுவதில்லை, பிரளய காலத்திலும் கவலைப்படுவதில்லை.

3. பாரதா! என்னுடைய கேஷத்ரம் மூலப்ரக்ருதி. எல்லாப் பிராணிகளும் பிறவி பெறுவதற்குரிய கர்ப்பதாரணம் போன்ற விதையை விதைக்கிறேன். ஜட-சேதனத்தின் அந்த சேர்க்கையில் பிராணிகள் அனைத்தும் உண்டாகின்றன.

4. கௌந்தேயா! பலவகைப் பிறவிகளில், தனித் தனியான யோனிகளில் எந்த எந்த உருவங்கள், உடல் தரித்த பிராணிகள் உண்டாகின்றனவோ, அவை அனைத்தின் கர்ப்பத்தைத் தரிக்கும் தாய் ப்ரக்ருதியாகும். நான் விதையை விதைக்கும் தந்தையாவேன்.

5. மஹாபாஹோ! சத்வகுணம், ரஜோகுணம், தமோகுணம் என்ற மூன்றும் ப்ரக்ருதியிலிருந்து தோன்றிவை. அவை அழிவில்லாத ஆத்மாவைத் தேகத்தில் கெட்டியாகப் பிணைத்து விடுகின்றன.

6. அவற்றில் சத்வகுணம் நிர்மலமானது. எனவே ஒளியுள்ளது. மாறுதல் அற்றது. அது சுகம்; ஞானத்தின் சேர்க்கையால் ஆத்மாவைப் பிணைக்கிறது.

7. அன்பு ரூபமான ரஜோ குணம் ஆசையினாலும், பற்றினாலும் தோன்றுகிறது. அது ஜீவாத்மாவைக் கர்மங்களாலும், அவற்றின் பலனாலும் பிணைக்கிறது.

8. பாரதா! எல்லாப் பிராணிகளையும் மயங்கச் செய்யும் தமோகுணம் அறியாமையிலிருந்து தோன்றியது. அது இந்த ஜீவாத்மாவை குற்றம், சோம்பல் மற்றும் உறக்கத்தினால் பிணைக்கிறது.

9. பரத குமாரா! சத்வ குணம் சுகத்தில் சேர்க்கிறது. ரஜோகுணம் கர்மத்தில் சேர்க்கிறது. தமோகுணம் ஞானத்தை மறைத்துத் தவறுகளில் ஈடுபடுத்துகிறது.

10. சிலசமயம் ரஜோ குணத்தையும், தமோ குணத்தையும் அடக்கி சத்துவகுணம் மேம்பட்டிருக்கிறது. சிலசமயம் ரஜஸ், சத்துவம் இவற்றை அடக்கி ரஜோகுணம் மேலிட்டிருக்கும்.

11. உடலிலும், உள்ளத்திலும், புலன்களிலும் எப்போது விவேகமும், ஔரியும் உண்டாகிறதோ, அப்போது சத்துவ குணம் அதிகரித்துள்ளது என அறிய வேண்டும்.

12. பரதர்ஷபா! பேராசை, செயலில் ஈடுபாடு, சுயநலத்தோடு கர்மங்களைத் தொடங்குதல், புலனடக்கமின்மை, சுகபோகங்களில் விருப்பம் போன்றவை ரஜோகுணம் அதிகரிக்கும்போது ஏற்படுகின்றன.

13. குருநந்தனா! தமோ குணம் அதிகரிக்கும்போது, ஞானமின்மை, கடமைகளில் ஈடுபடாதிருத்தல், வீணான செயல், உறக்கம் முதலிய குணங்கள் மேலிட்டிருக்கும்.

14. மனிதன் சத்துவகுணத்தின் அதிகத்தில் மரணமடைந்தால் உத்தமமானவர்கள் அடையும் நிர்மலமான சொர்க்கம் முதலிய உலகங்களை அடைகிறான்.

15. ரஜோகுணம் மேலிட்டிருக்கும்போது மரணமடைபவன் கர்மங்களில் பற்றுக் கொண்டவர்களிடம் பிறக்கிறான். தமோ குணம் அதிகரித்துள்ளபோது மரணமடைபவன் புழு, மிருகம் முதலிய மூடப் பிறவியில் தோன்றுகிறான்.

16. ஸாத்விகமான கர்மத்துக்குத் தூய்மையான சுகம், ஞானம், முதலிய ஸத்துவ குணமே பலன்; ரஜோ குணத்திற்குத் துக்கம் பலன். தாமஸ கர்மத்தின் பலன் அஞ்ஞானமாகும்.

17. சத்துவ குணத்திலிருந்து ஞானம் தோன்றுகிறது; ரஜோ குணத்திலிருந்து பேராசையும், தமோ குணத்திலிருந்து அஜாக்கிரதை, மயக்கம், அஞ்ஞானம் என்பவையும் உண்டாகின்றன.

18. சத்துவ குணமுடைய மனிதன் சொர்க்கம் முதலிய உயர்ந்த லோகங்களை அடைகிறான். ரஜோ குணத்தில் நிலைத்த ராஜஸ் மனிதன் மனித உலகிலேயே பிறக்கிறான்; இருக்கிறான். தமோ குணத்தினரான நீச குணமுடையவர்கள் அதோ கதியால் இழிந்த பிறவிகளையும், நரகத்தையும் அடைகிறான்.

19. செயல்களை நடத்துபவை குணங்களே, அவைகளைக் காட்டிலும் மற்றொரு கர்த்தா இல்லை என்று எவன் காண்கிறானோ, குணங்கள் வேறு, பரமாத்மா வேறு என்று எவன் அறிகிறானோ, அவன் பரமநிலையை அடைகிறான்.

20. தேகத்தின் தோற்றத்திற்குக் காரணமான இந்த மூன்று குணங்களையும் தாண்டி, பிறப்பு, இறப்பு, மூப்பு மற்றும்முள்ள துயரங்கள் அனைத்தில் இருந்தும் விடுபட்டுப் பரமானந்தத்தை அடைகிறான்.

அர்ஜுனன் கூறுகிறார்

21. ப்ரபோ! இந்த மூன்று குணங்களைக் கடந்தவனை எந்த அடையாளத்தைக் கொண்டு அறிவது? அவனுடைய நடத்தை எவ்வாறு இருக்கிறது? மனிதன் எந்த வழியால் இந்த மூன்று குணங்களையும் கடப்பான்?

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்

22. அர்ஜுனா சத்வ குணத்தின் காரிய ரூபமான பிரகாசத்தையும், ரஜோ குணத்தின் காரிய ரூபமான ஈடுபாட்டையும், தமோ குணத்தின் காரிய ரூபமான மதிமயக்கத்தையும் ஏற்று அதில் ஈடுபட்டு அவற்றை யார் வெறுப்பதில்லையோ, அதிலிருந்துவிலகியபின் அதைவிரும்புவதில்லையோ.

23. எவன் எதிலும் அக்கறை இல்லாதவனைப்போல் அமர்ந்திருப்பது குணங்கள் பிறக்கின்றன என்று நினைத்து, குணமே குணங்களில் உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றன என்று கருதி பரமாத்மாவிடம் நிலைத்து இருக்கிறானோ.

24,25. சுக, துக்கங்களைச் சமமாகப் பாவித்து, மண், பாறை, பொன் இவற்றைச் சமமாகக் கருதி, பிரியமானது, பிரியமற்றத்திலும் சமமாக இருந்து, நிந்தை, துதியையும் சமமாகக் கருதி, மானம்-அவமானம் இவற்றையும் சமமாக எண்ணி நண்பன்-பகைவனையும் சமமாக நினைத்து, எத்தகைய செயலையும் தான் செய்கிறோம் என்னும் அபிமானம் இல்லாமலும் இருப்பவனே குணாதீதன்; குணங்களைக் கடந்தவன் என்று சொல்லப்படுகிறான்.

26. எவன் அனன்ய பக்தி யோகத்தின் மூலம் என்னை எப்போதும் பூஜிக்கிறானோ, அவன் இந்த மூன்று குணங்களையும் தாண்டிப் பிரம்மமாகும் தகுதியைப் பெறுகிறான்.

27. ஏன் எனில் அந்த அழிவில்லாத, மாறுதலற்ற, சாகவதமான தர்மத்திற்கும், நிலையான சுகத்திற்கும் நானே இருப்பிடமாகின்றேன்.

6.18 ஸ்ரீ மத் பகவத் கீதை; பதினைந்தாவது அத்தியாயம் புருஷோத்தம யோகம்

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்:

1. ஸம்ஸாரம் என்ற அஸ்வத்த விருக்ஷமானது (அரச மரம்) அழியாதது என்று கூறுகிறார்கள். ஆதி புருஷனான பரமேஸ்வரன் இம்மரத்தின் வேரைப் போன்றவர். வேதங்களே அதன் இலைகள். அந்த ஸம்ஸார ரூபமான மரத்தை அதன் வேருடன் தத்துவப்படி அறிபவனே வேதத்தை அறிந்தவனாவான்.

2. ஸம்ஸாரமாகிய அந்த விருக்ஷத்தின் கிளைகள் மேலும் கீழும் பரவியுள்ளன. அது ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்ற முக்குணங்களாகிய நீரின் மூலம் வளர்ந்தது. சப்தம், ஸபரிசம், ரூபம், ரஸம், கந்தம் என்னும் புலன்களின் விஷயங்களைத் தளிர்களாகக் கொண்டது. தேவ, மனித, பறவை முதலியவே அவற்றின் கிளைகள். மனித லோகத்தில் அகந்தை, மமதை வாசனை என்னும் கர்மங்களின் வேர்கள் கொண்டவை.

3,4. இந்த ஸம்ஸார விருக்ஷத்தின் உருவம் எவ்வாறு கூறப்பட்டுள்ளதோ, அவ்வாறு பார்க்க முடிவதில்லை. ஏன் எனில் இதற்கு ஆதியும் அந்தமும் கிடையாது. இந்த அகந்தை, மமதை, வாசனை என்னும் உறுதியான வேர்கள் கொண்ட ஸம்ஸாரம் என்னும் அரசமரத்தை உறுதியான பற்றின்மை

என்னும் வாளால் வெட்டி, அதன்பின் பரமபதரூபமான பரமேஸ்வரனைத் தேட வேண்டும். அங்கு சென்ற மனிதர் மனித உலகத்திற்கு மீண்டும் திரும்பி வருவதில்லை. இந்தப் பழைய ஸம்ஸார விருக்டம் எந்த ஆதி புருஷனிடமிருந்து உண்டாயிற்றோ அந்த ஆதி புருஷனான நாராயணனைச் சரணடைய வேண்டும்.

5. யார் பற்று என்றும் குற்றத்தை வென்றவர்களோ, பரமாத்மாவின் சொருபத்தில் யார் எப்போதும் நிலைத்துள்ளார்களோ, யாருடைய ஆசைகள் முழுமையாக அழிந்துவிட்டனவோ, அவர்கள் சுக-துக்கமென்னும் இருமையிலிருந்து விடுபடும் ஞானிகளாவர். அவர்களே அழிவில்லாத பரமபதத்தை அடைகிறார்கள்.

6. எந்த பரமபதத்தை அறிந்து மனிதன் மீண்டும் உலகத்திற்குத் திரும்பி வருவதில்லையோ, ஸ்வயம் பிரகாசமான அந்த பரமபதத்தை சூரியன் பிரகாசிக்கச் செய்வதில்லை. சந்திரனோ, அக்னியோ ஒளி தருவதில்லை. அதுவே, என்னுடைய பரமபதமாகும்.

7. இந்த உடலில் உள்ள சனாதனமான ஜீவாத்மா என்னுடைய ஓர் அம்சமாகும். அதுவே இந்த ப்ரக்ருதியில் உள்ள மனத்தையும், மற்ற ஐந்து புலன்களையும் இங்குமங்கும் இழுத்துச் செல்கிறது.

8. காற்றானது மலர்களில் இருந்து வாசனையை மட்டும் எடுத்துச் செல்வதுபோல், தேகத்தின் சுவாமி, தலைவனான ஜீவாத்மாவும் தான் துறக்கும் சரீரத்திலிருந்து மனத்தையும், புலன்களையும் தன்னுடன் எடுத்துச் சென்று தான் மறுபடி அடையும் சரீரத்தில் சேர்த்து விடுகிறது.

9. இந்த ஜீவாத்மா, காது, கண், தோல், நாக்கு, மூக்கு, மனம் இவைகளுடன் தேகத்தில் சப்தம் முதலிய விஷயங்களை அனுபவிக்கிறது,

10. சரீரத்தை விட்டுச் செல்லும்போதும், சரீரத்தில் இருக்கும்போதும், சுகபோங்களை அனுபவிக்கும்போதும் ஜீவனை அஞ்ஞானிகள் அறிவதில்லை. ஞானக்கண் படைத்தவர்களே காண்பார்கள்.

11. முயற்சி செய்யும் யோகிகள் தங்கள் உள்ளத்தில் இருக்கும் ஆத்மாவைக் காண்பார்கள். ஆனால் உள்ளத்தாய்மையும், பக்குவமும் இல்லாத அஞ்ஞானிகள் எவ்வளவு முயன்றாலும் ஆத்மாவைக் காண முடிவதில்லை.

12. உலகமனைத்தையும் பிரகாசிக்கச் செய்யும் சூரியனின் தேஜஸும், சந்திரனிலும், அக்னியிலும் உள்ள ஒளியும் என்னுடைய தேஜஸே என்று அறிவாயாக.

13. நானே பூமிக்குள் பிரவேசித்து, என்னுடைய சக்தியால் எல்லா உயிரினங்களையும் தாங்குகிறேன். அமுதமயமான சந்திரனாக இருந்து சகல விதமான ஔஷதிகளையும் வளர்க்கிறேன்.

14. நானே எல்லா உயிர்களின் உடலிலும் இருக்கும் பிராண அபான வாயுவால் “வைச்வாநரன்” என்ற அக்னியாகி, பக்ஷ்யம், போஜ்யம், லேஹ்யம், சோஷ்யம் என்ற நான்கு விதமான அன்னத்தையும் ஜீரணிக்கிறேன்.

15. நானே எல்லாப் பிராணிகளின் இதயத்திலும் அந்தர்யாமியாக இருக்கிறேன். என்னிடமிருந்தே ஞாபக சக்தியும், அறிவும், உணர்வும் உண்டாகின்றன. இவை நீங்குவதும் என்னால்தான். எல்லா வேதங்களின் மூலம் அறியத்தக்கவனும், வேதங்களை அறிந்தவனும், வேதாந்தத்தை இயற்றியவனும் நானே.

16. உலகில் கூடரன், அகூடரன் என்ற இரண்டு வகையான புருஷர்கள் உள்ளனர். இவர்களில் கூடரன் என்னும் பிராணிகளின் சரீரம் அழியக்கூடியது. அகூடரன் என்ற ஜீவாத்மா அழிவில்லாதது எனக் கூறப்படுகிறது.

17. இந்த கூடர, அகூடர புருஷர்களைக் காட்டிலும் உத்தமமான மற்றொரு புருஷன் இருக்கிறான். அவனே பரமேஸ்வரன், பரமாத்மா என்று அழைக்கப்படுகிறான். அவன் அழிவற்றவனாக இருப்பதால் மூவுலகிலும் புகுந்து அவற்றைத் தாங்குகிறான்.

18. கூடர புருஷன் என்ற அழியும் பிராணிகளை விடவும், அழிவில்லாத ஜீவாத்மாவைக் காட்டிலும் உத்தமமானவனாக நான் இருப்பதால் இந்த உலகத்திலும் வேதங்களிலும் புருஷோத்தமன் என்ற பெயரில் பிரசித்தமாக உள்ளேன்.

19. பாரத! எந்த ஞானி என்னை நான் சொல்லியவாறு மோகம் இன்றி புருஷோத்தமன் என்று என்னை நன்கு அறிகிறானோ! அந்த சர்வக்ஞன் எல்லா வகையிலும் வாசுதேவனான என்னையே பூஜிக்கிறான்.

20. அர்ஜுனா! இவ்வாறு மிகவும் ரகசியமான மறைக்க வேண்டிய இந்த சாஸ்திரத்தை உனக்குக் கூறினேன். இதை அறிந்தவன் ஞானியாவான். மற்றும் தான் செய்ய வேண்டியதைச் செய்தவன் என்ற ‘க்ருதக்ருத்யனும்’ ஆவான்.

6.19 ஸ்ரீ மத் பகவத் கீதை; பதினாறாவது அத்தியாயம் தைவாஸூர ஸம்பத் விபாப யோகம்

ஸ்ரீ பகவான் உரைக்கிறார்:

1. முற்றிலும் பயமின்மை, உள்ளத்தில் சிறிதும் மாசு இன்மை, ஞான யோகத்தில் நிலையாக நின்றல். சாத்வீகமான தானம், புலன்களை அவற்றின் விஷயங்களில் இருந்து அடக்குதல், வேள்வி, வேதம் ஓதுதல், தவம், நேர்மை,

2. அஹிம்சை, ஸத்யம், கோபமின்மை, தியாகம், பிராணிகள் மீது கருணை, புறஞ்சொல்லாமை, பேராசையின்மை, மென்மை, வெட்கம், சபலமின்மை,

3. தேஜஸ், பொறுமை, தைரியம், உடல் தூய்மை, வஞ்சகமின்மை, தற்பெருமையின்மை, இவை அனைத்தும் தெய்வ சம்பத்தைக் கொண்டு பிறந்த புருஷனின் குணங்களாகும்.

4. பார்த்தா! டம்பம், கர்வம், தற்புகழ்ச்சி, கோபம், கடுஞ்சொல், ஞானமின்மை இவை அஸூர சம்பத்துடன் பிறந்தவனின் பிறவிக் குணங்களாகும்.

5. தெய்வீக சம்பத்து முக்தியை அடைய உதவும். அஸூர சம்பத்து ஸம்ஸார பந்தத்தையே அளிக்கும். ஆதலால் பாண்டவா! நீ துயரம் கொள்ளாதே. ஏன் எனில் நீ தெய்வீக சம்பத்தைக் கொண்டு பிறந்துள்ளாய்.

6. இவ்வுலகில் பிராணிகளின் சிருஷ்டி இருவகையானது. ஒன்று தெய்வீக இயல்புடையது. மற்றொன்று அஸூர இயல்புடையது. அவர்களில் தெய்வீக இயல்புடையவனின் குணங்களை ஏற்கனவே விரிவாகக் கூறிவிட்டேன். அசுரப் படைப்பின் இயல்புகளை விரிவாகக் கூறுகிறேன்; கேள்.

7. அசுரத் தன்மையுடையவர்கள் செய்ய வேண்டியது எது? விலக்க வேண்டியது எது? என்பதை அறிய மாட்டார்கள். இவர்களிடம் அகத் தூய்மையும், புறத்தூய்மையும் கிடையாது. ஒழுக்கத்துடன் கூடிய நடத்தையோ, உண்மை பேசுவதோ அவர்களிடம் கிடையாது.

8. இத்தகையவர்கள், இவ்வுலகம் உண்மையுடன் கூடியதல்ல என்றும், தர்மத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டதல்ல என்றும், இறைவன் இல்லாதது என்றும், ஆண் பெண்களின் பரஸ்பர சம்பந்தமாகிய காமத்தாலேயே தோன்றியது என்றும், இதைத்தவிர வேறு காரணம் இல்லை என்றும். சொல்லுகிறார்கள்.

9. இத்தகைய த்ருஷ்டியை உடையவர்களாய், ஆத்ம ஞானமற்றவர்களாய் மந்தமான அறிவினைப் பெற்றவர்களாய், எல்லோருக்கும் கொடிய கர்மங்களால் ஹிம்சையைச் செய்து கொண்டு, மங்களமற்றவர்களாய், உலகத்தின் அழிவிற்குக் காரணமாவார்கள்.

10. டம்பமும், கர்வமும், மதமும் கொண்டு, நிர்ப்ப முடியாத ஆசைகளுடன், அஞ்ஞானத்துடன் பொய்யான கொள்கைகளை ஏற்று அநியாய வரும்படிகளை ஈட்டி அசுத்தமான காரியங்களில் ஈடுபடுவார்கள்.

11. அளவற்ற, மரணகாலம் வரை எண்ணற்ற கவலைகளை மேற்கொண்டு விஷய போகங்களை அனுபவிப்பதிலேயே ஆவல் கொண்டு இதுதான் சுகம் என்று கருதுகிறார்கள்.

12. நூற்றுக்கணக்கான ஆசைகளாகிய பாசக் கயிறுகளால் கட்டுண்டு, காமக்ரோதங்களையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு, சுக-போகங்களை அனுபவிப்பதற்காக அநியாயமாகச் செல்வம் சேர்க்க விரும்புவார்கள்.

13. அவர்கள். இது என் சாமர்த்தியத்தினால் கிடைத்தது; இந்த விருப்பம் நிறைவேறப் பெறுவேன்; என்னிடம் இவ்வளவு செல்வம் இருக்கிறது. இன்னும் இந்தச் செல்வம் எனக்குச் சேரப்போகிறது, என்று யோசிக்கிறார்கள்.

14. இந்த சத்துரு என்னால் கொல்லப்பட்டான் இன்னும் மற்ற பகைவர்களையும் கொல்லப் போகிறேன். நான் ஈஸ்வரன்; நான் ஐஸ்வர்யத்தை அனுபவிப்பேன். நான் சித்திகள் அனைத்தையும் பெற்றவன்; பலமுடையவன்; சுகமானவன்;

15. பெரிய செல்வந்தன்; பெரிய குடும்பத்தினை உடையவன்; எனக்குச் சமமானவர்கள் யார் இருக்கிறார்? யக்கும் செய்வேன்; நான் தானம் அளிப்பேன். மகிழ்ந்து கேளிக்கைகளோடு இருப்பேன்; என்று அஞ்ஞானத்தால் மோகிக்கப்பட்டவர்கள் எண்ணுவார்கள்.

16. பலவிதமான எண்ணங்களால் பிரமையடைந்த மனத்தை உடையவர்களும், மோகம் என்னும் வலையால் சுற்றப்பட்டவர்களும், விஷய போகங்களில் பற்றுக் கொண்டவர்களுமான அசுரமக்கள் புனிதமற்ற நரகில் வீழ்கிறார்கள்.

17. அவர்கள் தங்களைத் தாங்களே சிறந்தவர்களாகக் கருதித் தற்பெருமையும் பிடிவாதமும் கொண்டு, செல்வம், குலம் இவற்றால் மதம் நிறைந்தவர்களாய், சாஸ்திர விதிகளைப் புறக்கணித்து, பெயருக்காக மட்டுமே யாகங்களைச் செய்கிறார்கள்.

18. அகங்காரம், பலம், கர்வம், ஆசை, கோபம் முதலியவற்றை மேற்கொண்டு, தம் உடலிலும், பிறர் உடலிலும் உள்ள அந்தர்யாமியான என்னைப் பொறாமையினால் வெறுக்கிறார்கள்.

19. அத்தகைய பாவ நடத்தையுடைய, கொடிய கர்மங்களைச் செய்யும் நர அதமனை நான் அடிக்கடி அசுரப் பிறவிகளிலேயே வீழ்த்துகிறேன்.

20. கௌந்தேயா! அவ்வாறு அசுரப் பிறவியாகப் பிறந்த மூடர்கள், என்னை அடையாமல் ஒவ்வொரு ஜன்மத்திலும் முன்னதைக் காட்டிலும் தாழ்ந்த பிறவியையே அடைகிறார்கள். நரகத்தில் வீழ்கின்றார்கள்.

21. காம, க்ரோத, லோபம் (ஆசை, வெறுப்பு, விருப்பு) இவை மூன்றும் நரகத்தின் மூன்று வாயில்கள். இவை ஆத்மாவை அழிப்பவை. அதோகதியில் சேர்ப்பவை. ஆகவே இம்மூன்றையும் விலக்கி விட வேண்டும்.

22. கௌந்தேயா! தமோ குணத்தின் இந்த மூன்று நரக வாயில்களையும் விலக்கிய மனிதன் தனக்கு நன்மையைச் செய்து கொள்கிறான். அதனால் உயர்ந்த கதியை அடைகிறான்.

23. எவன் ஒருவன் சாஸ்திரத்தில் சொல்லிய விதியைத் துறந்து, தன் விருப்பப்படி, மனம்போனபடி நடந்து கொள்கிறானோ, அவன் சித்தியடைவதும் இல்லை; சிறந்த கதியையும் அடைவதில்லை; சுகத்தையும் அடைவதில்லை.

24. ஆகவே செய்யத்தக்க கடமை, செய்யத்தகாத செயல் என்பதை முடிவு செய்வதில் சாஸ்திரமே பிரமாணமாகும். ஆகவே நீ சாஸ்திர விதிப்படி சொல்லப்பட்ட கர்மத்தைச் செய்வாயாக.

6.20 ஸ்ரீ மத் பகவத் கீதை; பதினேழாவது அத்தியாயம் ச்ரத்தாத்ரய விபாக யோகம்

அர்ஜுனன் வினவுகிறார்:

1. ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! சாஸ்திரங்களில் சொல்லிய விதியைத் துறந்து, ஆனால் சிரத்தையுடன் மட்டும் பகவானுக்கு பூஜை செய்பவர்களின் நிலை எத்தகையது? ஸத்வமா? ரஜஸா? அல்லது தமோ குணநிலையா?

ஸ்ரீ பகவான் உரைக்கிறார்:

2. மனிதர்களுக்குச் சாஸ்திர சம்ஸ்காரங்கள் இன்றி இயற்கையாகவே ஸாத்விகீ, ராஜஸீ, தாமஸீ என்ற மூன்று வகையான சிரத்தைகள் தோன்றுகின்றன. அந்த ச்ரத்தையைப் பற்றிக் கூறுகிறேன். கேள்.

3. பாரதா! மனிதர்களின் சிரத்தை அவர்களுடைய உள்ளத்தின் நிலையை ஒட்டியே உண்டாகின்றன. மனிதன் ச்ரத்தை உருவமாக இருப்பவன் அவனுடைய சிரத்தை எந்த வகையைச் (சத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்ற இவற்றில்) சேர்ந்ததோ அந்த வகைச் சிரத்தை நிலையிலேயே அவன் இருப்பான்.

4. சாத்வீக ச்ரத்தை கொண்டவர்கள் தேவர்களைப் பூஜிக்கின்றனர். ராஜஸ சிரத்தை கொண்டவர்கள் யக்ஷர்களையும், ராக்ஷஸர்களையும் பூஜிப்பார்கள். தாமஸ சிரத்தையுடைய மனிதர்கள் பிரேதங்களையும், பூதங்களையும் பூஜை செய்வார்கள்.

5,6. எந்த மனிதர்கள், சாஸ்திர விதி இல்லாமல், மனதின் கற்பனைப்படி கடும் தவத்தை மேற்கொள்ளுகிறார்களோ, டம்பமும், அகங்காரமும் கொண்டு ஆசையாலும், பலத்தாலும் உந்தப்பட்டு சரீரத்தின் உறுப்புக்களையும் மற்றும் சரீரத்திற்குள் இருக்கும் என்னையும் துன்புறுத்தி மெலியச் செய்கிறார்களோ, அந்த அஞ்ஞானிகளை அசுர இயல்புடையவன் என்று நீ அறிந்து கொள்.

7. எல்லோருக்கும் விருப்பமான உணவும் கூட தத்தம் இயல்பிற்கேற்ப மூன்று வகையாகிறது. அதேபோல யக்கும், தவம், தானம் ஆகியவையும் மூன்று வகையாக உள்ளன. அவைகளுக்குள் உள்ள வேறுபாடுகளைக் கூறுகிறேன்; கேள்.

8. ஆயுள், அறிவு, பலம், ஆரோக்கியம், சுகம் மற்றும் விருப்பத்தை வளர்ப்பவைகளும், ரஸத்துடன் கூடிய வழவழப்பான பசையுடன் கூடியவைகளும், நிலைத்திருப்பவைகளும், இயல்பாகவே மனத்திற்குப் பிடித்தமான ஆகாரங்கள் ஸாத்வீக புருஷர்களுக்குப் பிடித்தவையாகும்.

9. கசப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, அதிகக் காரமானவை. அதிகச் சூடானவை, பசியெடுக்காமல் செய்பவை, வறட்சியானவை, என்ற இத்தகைய ஆகாரங்கள் ராஜஸ குணம் படைத்தவர்களுக்குப் பிடித்தமானவை. இவ்வகை உணவுப் பொருட்கள் துக்கம், கவலை, நோய் ஆகியவற்றைத் தோற்றுவிக்கக் கூடியன.

10. நன்றாக வேகாத ரஸமற்றது, துர்வாஸனை உடையது; பழையது, கெட்டுப்போனது, எச்சிலானது, தூய்மையற்றது இன்னும் எத்தனை குறைகள் உண்டோ அவை சேர்ந்த உணவு தாமஸ புருஷர்களுக்குப் பிரியமானதாகும்.

11. பலனை விரும்பாமல், சாஸ்திரத்தில் சொல்லியபடி யாகம் செய்வது என் கடமை என்று மனதை ஒரு நிலையில் நிறுத்திச் செய்யப்படும் யாகமே, பலனை விரும்பாத மனிதனால் செய்யப்படுவதே சாத்வீக யாகமாகும்.

12. பலனை விரும்பி, ஆடம்பரத்திற்காகச் செய்யப்படும் யாகம் ராஜஸ யாகமாகும்.

13. சாஸ்திர முறையைப் பின்பற்றாமல், அன்னதானமில்லாமல், மந்திரங்கள் அற்ற, தக்ஷிணையளிக்கப்படாத சிரத்தையற்ற யாகம் தாமஸ யாகமாகும்.

14. தேவர், பிராமணர், ஆசாரியார்கள், ஞானிகள் இவர்களைப் பூஜித்தல், உடல் தூய்மை, நேர்மை, பிரம்மச்சரியம், அஹிம்சை இவை சரீரத்தால் செய்யப்படும் தவமாகும்.

15. பிறர் மனதைத் துன்புறுத்தாத, உண்மையானதும், நன்மையளிப்பதும், பிரியமானதும் ஆன பேச்சும், வேத-சாஸ்திரங்களைப் படித்தலும், பரமேஸ்வரனின் நாம ஜபமுமே வாக்கினால் செய்யப்படும் தவமாகும்.

16. மனம் மகிழ்ந்து அமைதியுடனிருத்தல், சாதுத்தன்மை, மௌனம், மனதை அடக்குதல், புனிதமான பரமாத்மாவின் சிந்தனை இவற்றோடு இருப்பதே மனம் சம்பந்தமான தவம் ஆகும்.

17. பலனை விரும்பாத பகவத் ஆராதனத்தை விரும்பும் யோகி புருஷர்களால் மிகுந்த சிரத்தையோடு மனம், வாக்கு, காயம் (உடல்) இவற்றால் செய்யப்படும் மேற்கூறிய மூன்று வகை தவங்களே சாத்வீகம் என்று கூறப்படும்.

18. எந்த தவம் உபசாரம், வெகுமதி, பூஜை இவைகளைப் பெறும் சுயநலத்துடன், இயல்பாகவோ அல்லது டம்பத்திற்காகவோ செய்யப்படுகின்றதோ, அந்த தவம் ராஜஸ தவம் எனக் கூறப்படுகிறது.

19. முட்டாள்தனத்துடன், பிடிவாதமாக மனம், வாக்கு, உடலை வருத்தியோ, பிறரை அழிப்பதற்காகவோ செய்யப்படுகிறதோ அது தாமஸ தவம் எனப்படும்.

20. தானம் செய்வதே கடமை என்ற எண்ணத்துடன், பலனை எதிர்பார்க்காமல், உபகாரம் செய்யாதவர்களுக்கும், தேச, கால, பாத்திரங்களை அறிந்து கொடுக்கப்படும் தானம் சாத்வீக தானமாகும்.

21. பிரதி உபகாரத்தை எதிர்நோக்கியும், பலனைக் கருத்தில் கொண்டும் மனவருத்தத்துடன் அளிக்கப்படும் தானம் ராஜஸ தானம் ஆகும்.

22. மரியாதை இல்லாமல், தகுதியற்ற இடம், காலம் ஆகியவற்றில் தகுதியற்றவர்களுக்குத் தருவதும், இகழ்ச்சியுடன் அளிக்கப்படுவதும் தாமஸ தானமாகும்.

23. பிரம்மத்திற்கு ஓம், தத், சத், என்ற மூன்று பெயர்கள் கூறப்படுகின்றன. அதே பிரம்மத்திடமிருந்து சிருஷ்டியின் தொடக்கத்தில் அந்தப்பெயர்களைக் கொண்டு, பிராம்மணர்களும், வேதங்களும், யாகங்களும் என்னால் படைக்கப்பட்டன.

24. ஆகவே, வேதங்களால் விதிக்கப்பட்டு, வேத மந்திரங்களை உச்சரிக்கும் சிறந்த புருஷர்கள் செய்யும் யக்கும், தானம், தவம் என்னும் செயல்கள் எப்போதும் ஓம் என்னும் பரமாத்மாவின் பெயரை உச்சரித்தே தொடங்கப்படுகின்றன.

25. 'தத்' என்று கூறப்படும் இவையனைத்தும் பரமாத்மாவினுடையது என்னும் கருத்துடனேயே, பலனை விரும்பாதவர்கள் செய்யும் யாகம், தானம், தவம் ஆகியவை அனுஷ்டிக்கப்படுகின்றன.

26. ‘சத்’ என்பது உண்மையானது, நன்மையானது, என்ற பொருளில் பிரயோகிக்கப்படுகிறது. அதேபோல் உத்தமமான மங்கள் காரியங்களிலும் சத் என்னும் சொல் உச்சரிக்கப்படுகிறது.

27. யக்ஞத்திலும், தவத்திலும், தானத்திலும் நிலைத்திருப்பதே ‘சத்’ என்று கூறப்படுகிறது. பரமாத்மாவின் சம்பந்தமான கர்மமும் ‘சத்’ என்றே சொல்லப்படுகிறது.

28. பார்த்தா! சிரத்தையில்லாமல் செய்யப்பட்ட யாகமும், அளிக்கப்பட்ட தானமும், வருத்தப்பட்ட தவமும், செய்யப்பட்ட சப கர்மங்களும் ‘அசத்’ என்றே கூறப்படுகின்றன. இம்மையில் அது பலனளிப்பதில்லை; மரணத்திற்குப் பின் மோக்ஷமும் தருவதில்லை.

6.21 ஸ்ரீ மத் பகவத் கீதை; பதினெட்டாவது அத்தியாயம் மோக்ஷ ஸந்யாச யோகம்

அர்ஜுனன் கேட்கிறார்:

1. மஹாபாஹோ! இருடிகேசா! கேசவா! சந்யாஸம், மற்றும் தியாகம் என்னும் சொற்களின் பொருள் என்ன என்பதைத் தனித்தனியாக அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்:

2. அறிஞர்கள் பலன்களை விரும்பிச் செய்யப்படும் கர்மங்களை விட்டு விடுதலை ஸந்யாசம் என்று கூறுகிறார்கள். தாம் அநுஷ்டித்த கர்மங்களின் பலன்களைத் துறப்பது தியாகம் என்று பலர் கூறுகிறார்கள்.

3. சில அறிஞர்கள், ஆசை முதலிய தோஷங்களை விடுவது போல கர்மங்களைத் துறந்துவிட வேண்டும் என்பர். இன்னும் பலர் யக்கும், தானம், தவம் என்னும் கர்மங்கள் துறக்கத் தகுந்தவை அல்ல என்று கூறுகிறார்கள்.

4. பரதஸுத்தம்! சந்யாஸம், தியாகம் என்ற இரண்டில் தியாகம் பற்றி என்னுடைய தீர்மானமான முடிவினைக் கேள். தியாகம் மூன்று வகையானது சாத்விக, ராஜஸ, தாமஸ, பேதத்தால் அவை மூன்று வகையாகும்.

5. யக்கும், தானம், தவருபமான கர்மம் ஆகியவை தியாகம் செய்யக்கூடாதவையாகும். அவை அவசியமான கடமையாகும். ஏன் எனில் இம்மூன்று கர்மங்களுமே புத்திமான்களைப் பவித்ரம் அதாவது தூய்மைப்படுத்துகின்றன.

6. பார்த்தா! எனவே, யக்ஞ, தான, தவம் வடிவில் உள்ள கர்மங்களையும், மற்ற கடமைகளையும் பற்று மற்றும் பலனைத் தியாகம் செய்து மேற்கொள்ள வேண்டும். இதுவே நான் முடிவு செய்துள்ள உத்தமமான கருத்தாகும்.

7. விலக்கப்பட்ட பலனை எதிர்பார்ப்பதுமான கர்மங்களைத் தியாகம் செய்வது ஏற்புடையதே. ஆனால் விதிக்கப்பட்ட கர்மத்தைத் துறப்பது முறையல்ல. மோகத்தினால் விதிக்கப்பட்ட கர்மத்தைச் செய்யாமல் இருப்பது தாமஸ தியாகமாகும்;

8. ஒரு கருமம் துக்கத்தைத் தரும் என்று நினைத்து, சரீரத்தை வருந்த வேண்டியிருக்குமே என்ற பயத்தால் தியாகம் செய்யப்பட்டால் அது ராஜஸ தியாகம் எனப்படும். அவ்வாறு தியாகம் செய்து அதன் பலனை அடைய முடியாது.

9. அர்ஜுனா! சாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்பட்ட கர்மத்தைத் தான் செய்தே தீரவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன், பற்றுதலையும். பலனையும் துறந்து அனுஷ்டித்தால் அந்தத் தியாகம் ஸாத்வீகத் தியாகம் எனப்படும்.

10. ஸத்வ குணம் நிறைந்த, ஐயமற்ற, சிறந்த அறிவுடையவன், ஒரு கர்மம் நல்லதல்ல என்று அதை வெறுப்பதுமில்லை; ஒரு கர்மம் நல்லது என்று அதில் நாட்டம் கொள்ளுவதில்லை.

11. ஏனெனில் சரீரம் தரித்த எந்த மனிதனும் முழுமையாக எல்லாக் கர்மங்களையும் துறந்துவிடுவது என்பது இயலாத காரியம். ஆதலால் கர்மபலனைத் துறப்பவனே தியாகி எனப்படுவான்.

12. இவ்வாறு கர்மபலனைத் தியாகம் செய்யாத மனிதர்கள் இறந்தபின் நற்பலன், தீயபலன், இரண்டும் கலந்த பலன் என்ற கர்மபலன்களை அடைவார்கள். ஆனால் கர்மபலனைத் தியாகம் செய்வோருக்கு கர்மங்களின் பலன் எந்தக் காலத்திலும் உண்டாவதில்லை.

13. கர்மங்களை முடிக்கும் வழிகளைக் கூறும் ஸாங்க்ய சாஸ்திரத்தில் சகல கர்மங்களும் சித்தியடைய, நிறைவேற, ஐந்து காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன.

14. கர்மத்தின் சித்தியில், சரீரம், கர்மத்தைச் செய்பவன், பலவகை கருவிகள், பிராணன், அபானன் இவற்றின் தனித் தனிச் செயல்கள் இவற்றோடு ஐந்தாவதாக தெய்வமும் உள்ளது.

15. மனிதன், தன்னுடைய சரீரம், வாக்கு, மனம் இவற்றால் சாஸ்திரத்திற்கு ஏற்ற நல்ல செயல்களையோ, அல்லது விபரீதமான தீய செயல்களையோ செய்வதற்கும் இவ்வைந்துமே காரணங்களாகும்.

16. ஆனால், யார் ஒருவன் ஒரு கர்மத்திற்குத் தான் மட்டுமே கர்த்தா என்று நினைக்கிறானோ, அவன் பக்குவமற்ற அறிவுடைய அஞ்ஞானியாவான்.

17. யாருடைய எண்ணம் நான் கர்த்தா என்ற அகங்கார மற்றதாக இருக்கிறதோ, யாருடைய அறிவு சம்சாரப் பொருட்களிலும், கர்மங்களிலும் பற்றின்றி இருக்கிறதோ அவன் இந்த லோகத்தைக் கொன்றாலும் உண்மையில் அவன் கொல்லுபவன்ல்ல; கொல்லுவதால் ஏற்படும் பலனை அடையமாட்டான்.

18. அறிவு, அறியப்படும் பொருள், அறிபவன் என்ற இம்மூன்றும் கர்மத்தைச் செய்யத் தூண்டுபவையாகும். கருவி, செயல், செய்பவன் என்ற இம்மூன்றும் கர்மத்தை நிறைவேற்றுவவை.

19. குணங்களைப் பற்றிய சாஸ்திரம் அறிவு, செயல், செய்பவன் என்பவை குணபேதத்தால் மூன்று வகையாகும் என்று கூறுகிறது. அவற்றைப் பற்றிய உண்மைகளையும் நான் கூறுகிறேன். கேள்.

20. எந்த ஞானத்தால், மனிதன் எல்லாப் பிராணிகளிடமும் தனித்தனியாக ஒரு பரமாத்மா அழிவின்றி, சம பாவத்துடன் இருப்பதைக் காண்கிறானோ, அதுவே சாத்வீக ஞானம் எனப்படும்.

21. எந்த ஞானம் எல்லா ஜீவராசிகளும் வெவ்வேறாக இருப்பதைக் கொண்டு, அவை அனைத்திலும் தனித்தனியாகப் பலவிதமான ஆன்மாக்கள் இருப்பதாக எண்ணுகிறதோ, அது ராஜஸ ஞானமாகும்.

22. எந்த ஞானம், ஒரு காரியத்தில் அதாவது சரீரத்தில் அது எல்லாப் பலனையும் அளிக்கக்கூடியது என்று எண்ணி ஒட்டிக் கொள்ளுகிறதோ, உண்மைப் பொருளற்றதோ, அளவிலும் பலனிலும் துச்சமானதுமானதோ அந்த ஞானம் தாமஸ ஞானம் எனப்படும்.

23. எந்தக் கர்மம் சாஸ்திர விதியால் நியமிக்கப்பட்டு, செய்பவன் என்னும் எண்ணமின்றி, பலனை விரும்பாத மனிதனால் விருப்பு-வெறுப்பில்லாமல் செய்யப்படுகிறதோ அது ஸாத்வீக கர்மம் எனப்படும்.

24. ஆனால் போகங்களை விரும்பும் மனிதனால், பலனை விரும்பியோ, தானே இதற்குக் கர்த்தா என்ற அகங்காரத்துடனோ, மிகுந்த சிரமத்துடன் செய்யப்படும் கர்மம் ராஜஸ கர்மம் ஆகும்.

25. கர்மபலனையும், பொருட்செலவையும், பிறருக்குத் தரும் துன்பத்தையும் மற்றும் தன்னுடைய சக்தியையும் யோசிக்காமல் அறியாமையால் மட்டும் செய்யப்படுகிறதோ அது தாமஸ கர்மம் எனப்படும்.

26. எந்த கர்த்தா, பற்றின்றி, அகங்காரமின்றி தைரியத்தோடும், உற்சாகத்தோடும் தன் காரியம் நிறைவேறினாலும், நிறைவேறாவிட்டாலும் மகிழ்ச்சி, துயரம் போன்ற மாறுபாடுகளை அடையாளம் இருக்கின்றானோ, அவன் 'ஸாத்வீக கர்த்தா' எனப்படுகிறான்.

27. எந்த கர்த்தா, ஆசைகளுடன் (பற்றுடன்) கர்மங்களின் பலனை விரும்பி, பணத்தாசை கொண்டு, பிறரை இம்சை செய்து, தூய்மையற்ற நடத்தையுடன், மகிழ்ச்சி-சோகம் இவைகளுடன் கூடியவனாக இருக்கிறானோ, அவன் ராஜஸ கர்த்தா எனப்படுகிறான்.

28. எந்த கர்த்தா, தகுதியில்லாதவனாக, அறிவின்றி, கர்வத்துடன், தூர்த்தனாக, மற்றவர்களின் வாழ்க்கையே மோசம் செய்பவனாக, துஷ்டனாக, சோம்பேறியாக, துக்கமுள்ளவனாக, காலதாமதம் செய்பவனாக இருக்கிறானோ, அவன் தாமஸ கர்த்தா எனப்படுகிறான்.

29. தனஞ்ஜயா! ஸத்வம் முதலான மூன்று வகை குணங்களுக்கேற்ப, புத்தியும், தைரியமும் மூவகை பேதங்களுடன் இருப்பதைப் பற்றி விரிவாக, முழுமையாகக் கூறுகின்றேன். கேள்.

30. பார்த்தா! எந்த புத்தி செயலில் ஈடுபடுதல், துறத்தல் ஆகிய மார்க்கத்தையும், செய்யத் தகுந்தது. செய்யத் தகாதது என்பதையும், பயப்பட வேண்டியது, பயப்படக்கூடாது என்பதையும், கட்டுப்படுத்துவது, முக்தியளிப்பது என்பவற்றையும் உள்ளவாறு அறிகிறதோ, அது சாத்வீக அறிவாகும்.

31. பார்த்தா! மனிதன் எந்த அறிவால் தர்மம்-அதர்மத்தையும், செய்யக்கூடிய கடமை-செய்யக்கூடாதது என்பதனையும் உள்ளது உள்ளபடி அறிவதில்லையோ, அது ராஜஸ அறிவாகும்.

32. அர்ஜுனா! எந்த அறிவு அஞ்ஞானத்தால் மறைக்கப்பட்டு, அதர்மத்தைத் தர்மம் என்றும், அதேபோல் எல்லா வஸ்துக்களையும் உண்மைக்கு மாறாக விபரீதமாகவும் கருதுகிறதோ, அது தாமஸ அறிவு எனப்படும்.

33. பார்த்தா! பலனை எதிர்பாராத அனன்ய யோகத்தின் சக்தியால், மனம், உயிர் மற்றும் இந்திரியங்களின் செயல்களை எந்த தைரியத்துடன் மனிதன் அடக்கியாள்கிறானோ, அது ஸாத்விக தைரியமாகும்.

34. பற்றுடன், பலனை விரும்பி எந்த தைரியத்தின் மூலம் தர்ம, அர்த்த காமங்களை மனிதன் தரிக்கிறானோ அந்த தைரியம் ராஜஸ தைரியமாகும்.

35. பார்த்தா! துர்புத்தியுள்ள மனிதன் எந்த தைரியத்தினால் உறக்கம், பயம், கவலை, துக்கம், கஷ்டம் கர்வம் இவற்றை விடுவதில்லையோ அந்த தைரியம் தாமஸ தைரியமாகும்.

36. பரதர்ஷபா! பழக்கத்தின் காரணத்தினால் எதிர் மகிழ்ச்சி கொண்டு, துக்கமற்ற நிலையை அடைகிறானோ, அத்தகைய மூன்று வகையான சுகங்களைக் கூறுகிறேன்; கேள்,

37. பரமாத்ம விஷய அறிவின் பிரசாதத்தால் தொடக்கத்தில் விஷத்திற்கு நிகராகத் தோன்றி, முடிவில் அமுதத்திற்கு இணையான சுகம் ஸாத்விக சுகம் எனப்படும்.

38. புலன்கள், விஷயங்கள் இவற்றின் சேர்க்கையால் முதலில் அமுதம் போல் தோன்றிப் பின் முடிவில் விஷம் போலாகிறதோ, அது ராஜஸ சுகம் எனப்படும்.

39. எந்த சுகம் முதலிலும், முடிவிலும் ஆத்மாவை மயக்கமுறச் செய்து, உறக்கம், சோம்பல், மறதி இவைகளால் உண்டாகிறதோ அது தாமஸ சுகம் ஆகும்.

40. இயற்கையாகத் தோன்றிய இந்த ஸாத்தவிக, ராஜஸ, தாமஸ என்ற முக்குணங்களின் சம்பந்தமில்லாத ஜீவன் பூவுலகில் மனிதர்களிலோ, தேவர்களிலோ, வேறு எங்குமோ இல்லவே இல்லை.

41. பரந்தபா! பிராமண, கூத்திரிய, வைசிய, சூத்திரர்களின் கர்மங்கள் அவர்களுக்குச் சபாவமாக உண்டான குணங்களைக் கொண்டே வகுக்கப்பட்டுள்ளன.

42. மன அடக்கம், புலனடக்கம், தர்மத்தைக் கடைப்பிடிக்கக் கஷ்டங்களைச் சகித்துக் கொள்ளுதல், அக, புறத்தூய்மை, பிறர் குற்றம் பொறுத்தல், எளிமை, வேதம், சாஸ்திரம், ஈஸ்வரன், பரலோகம் இவற்றில் சிரத்தையுடன் இருத்தல் இவை பிராமணர்களுக்குரிய இயல்பான கர்மங்களாகும்.

43. பராக்கிரமம், தேஜஸ், தைரியம், திறமை, போரில் புறமுதுகிடாமை, தானம், தலைமைக்குணம், (ஆளும் ஆற்றல்) இவையனைத்தும் கூத்திரியர்களின் இயல்பான கர்மங்களாகும்.

44. பயிர்த்தொழில், பசுக்களைக் காத்தல், வாணிபம் என்பவை வைசியனுக்கு இயற்கையாக உண்டான கர்மங்கள். எல்லா வர்ணத்தினருக்கும் சேவை செய்தல் சூத்திரனுக்கு இயல்பான கர்மமாகும்.

45. தத்தம் இயல்பான கர்மத்தில் சிரத்தையுடன் ஈடுபட்ட மனிதன் பகவானை அடைவதான சிறந்த சித்தியை அடைகிறான். தன் கர்மத்திலே ஈடுபட்ட மனிதன் எவ்வாறு சித்தியை அடைகிறான் என்பதைக் கூறுகிறேன்; கேள்.

46. எந்த பரமேஸ்வரனிடமிருந்து இந்த உலகின் ஜீவராசிகள் அனைத்தும் தோன்றினவோ, யார் இவ்வுலகனைத்திலும் வியாபித்திருக்கின்றானோ, அந்தப் பரம்பொருளை மனிதன் தன் கடமையைச் செய்தல் என்ற பூஜை மூலம் அடைந்து விடுகிறான்.

47. மற்றவர்களுடைய தர்மத்தை மேற்கொண்டு அதைக் குறைவறச் செய்வதைக் காட்டிலும், தனக்காக விதிக்கப்பட்ட கடமையைக் குறையுடன் செய்யும் தர்மம் சிறந்ததாகும். ஏன் எனில் இயற்கையாக நியமிக்கப்பட்டுள்ள 'ஸ்வதர்மம்' என்னும் கர்மத்தைச் செய்பவன் பாவத்தை அடைவதில்லை.

48. கௌந்தேயா! தோஷத்துடன் கூடியதானாலும் இயல்பான கர்மத்தை விடக்கூடாது. ஏன் எனில் அக்னி புகையால் சூழப்பட்டிருப்பதைப்போல் எல்லாக் கர்மங்களும் ஏதேனும் ஒரு தோஷத்தால் சூழப்பட்டே இருக்கும்.

49. எதிலும் பற்றற்ற அறிவுடையவன், ஆசையில்லாதவன், மனத்தை வென்றவன் சாங்க்யம் என்னும் சந்யாச யோகத்தின் மூலம் கர்மம் நீங்கிய (நைஷ்கர்ம்யஸித்தி) நிலையை அடைகிறான்.

50. ஞான யோகத்தின் சிறந்த நிலையான நைஷ்கர்ம்ய சித்தியை அடைந்த மனிதன் பிரம்மத்தை எவ்வாறு அடைகிறான், ஞானத்தின் உயர்ந்த நிலை இவற்றைக் கூறுகிறேன்; கேள்.

51,52,53. தூய்மையான அறிவுடன், தைரியத்தால் மனம், வாக்கு, புலன், உடல் முதலியவற்றை அடக்கி சப்தம் முதலிய இந்திரிய விஷயங்களைத் துறந்து, விருப்பு வெறுப்புகளை விட்டு, தனிமையில் இருந்து, சாத்வீகமான உணவைச் சிறிதளவே புசித்து, எப்போதும் தியான லோகத்தில் ஈடுபட்டு, திடமான வைராக்கியத்துடன், அகங்காரம், பலம், கர்மம், காமம், குரோதம், அபிமானம் இவற்றை விட்டொழித்து, மமதையற்று, சாந்த நிலையைப் பெறுபவன் தான் பிரம்மமாவதற்குரிய தகுதியைப் பெறுகிறான்.

54. அந்த பிரம்மமாகவே ஆனவன், உள்ளம் தெளிந்தவனாகி விடுகிறான். யாரையும் துயரப்படுத்துவதுமில்லை; எதையும் விரும்பி எதிர்பார்ப்பதுமில்லை. எல்லா உயிரையும் சமமாகப் பார்க்கும் அவன் என்னிடம் மேலான பக்தியை அடைகிறான்.

55. அந்த பக்தியின் மூலம் பரமாத்மாவான நான் யார்? எத்தகையவன் என்பதைச் சரியாக அறிந்து கொண்டு என்னில் பிரவேசித்து விடுவான்.

56. என்னையே சரணடைந்த கர்மயோகி கர்மங்களை எப்போதும் செய்து என்னருளால் சனாதனமான அழியாத பரமபதத்தை அடைகிறான்.

57. என்னையே சரணடைந்தவன், கர்மங்கள் அனைத்தையும் மனத்தால் எனக்கு அர்ப்பணம் செய்து, எப்போதும் என்னையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு என்னருளால் ஆபத்துகளைச் சுலபமாகக் கடந்துவிடுகிறான்.

58. என்னையே நினைத்துக் கொண்டிருப்பாயாகில் எந்த இடையூறையும் கடந்து விடுவாய். அகங்காரத்துடன் என் சொற்களைக் கேட்காவிடில் பரமார்த்தத்திலிருந்து தவறிவிடுவாய்.

59. அகங்காரத்தினால், நான் போர் புரிய மாட்டேன் என்று நினைத்தால் அந்த முயற்சியும் வீண்தான். ஏன் எனில் இயல்பான உன் பிறவிக்குணம் உன்னைப் போரில் ஈடுபடுத்தி விடும்.

60. கௌந்தேயா! நீ எந்தக் கர்மத்தை மோகத்தால் செய்ய விரும்பவில்லையோ, அதையே உன் இயல்பான கர்மத்தினால் கட்டுண்டு, உன் வசமின்றிச் செய்யப்போகிறாய்.

61. அர்ஜுனா! யந்திரத்தில் ஏற்றப்பட்ட பாவைகளைப்போல், சரீரம் என்னும் யந்திரத்தில் ஏறியுள்ள ஜீவராசிகளை, பகவான் தன் மாயையால் அவற்றின் கர்மத்திற்கேற்ப ஆட்டி வைத்துக் கொண்டு அவற்றின் உள்ளத்தில் இருக்கிறான்.

62. பாரதா! சகல தேக இந்திரியங்கள் ஆகியவற்றால் அந்த பகவானைச் சரணடைவாயாக. அவருடைய அருளால் உயர்ந்த அமைதியையும் சாகவதமான பரமபதத்தையும் பெறுவாய்.

63. இவ்வாறு ரகசியங்களுக்குள் ரகசியமான இந்த ஞானத்தைப் பற்றி உன்னிடம் விளக்கிக் கூறினேன். இதை முற்றிலும் யோசித்து உன் விருப்பப்படி செய்.

64. அர்ஜுனா! மிகவும் ரகசியமான என்னுடைய மிகவும் சிறந்த சொற்களை நீ மறுபடியும் கேள். நீ எனக்கு மிகவும் பிரியமானவன். ஆதலால் நான் இந்த சிறந்த நன்மையளிக்கும் சொற்களை உனக்குக் கூறுகிறேன்.

65. நீ என்னிடம் மனது வை; என் பக்தனாகிவிடு; எனக்கே பூஜை செய்; என்னையே வணங்கு. அவ்வாறு செய்தால் என்னையே நீ அடைவாய். இது உண்மை; நான் உன்னிடம் சத்தியப் பிரக்ஞை செய்கிறேன். ஏன் எனில் நீ எனக்குப் பிரியமானவன்.

66. எல்லாத் தர்மங்களையும் விட்டுவிட்டு, சர்வசக்திமானான, சர்வ ஆதாரனான என் ஒருவனையே சரணடைவாயாக! நான் உன்னை எல்லாப்பாவங்களில் இருந்தும் விடுவிக்கிறேன்; துயரப்படாதே.

67. கீதை என்னும் இந்த ரகசியமான உபதேசத்தை எந்தக் காலத்திலும் தவமில்லாதவனுக்கும், பக்தியில்லாதவனுக்கும், கேட்க விருப்பமில்லாத வனிடமும், என்னிடம் அகுயை கொண்டவனிடமும் கூறாதே.

68. எவன் ஒருவன் என்னிடம் பிரேமை கொண்டு, இந்தப் பரம ரகசியமான கீதா சாஸ்திரத்தை என்னுடைய பக்தர்களிடம் கூறுவானோ, அவன் என்னையே அடைவான் என்பதில் ஐயமில்லை.

69. இதை விடச் சிறந்த, எனக்குப்பிடித்த ஒரு காரியத்தைச் செய்பவன் மனிதரில் வேறு யாரும் இல்லை. தவிர இவனைக் காட்டிலும் எனக்குப் பிரியமானவன் பூவுலகில் எதிர்காலத்திலும் இருக்க மாட்டான்.

70. எந்த மனிதன் நம் இருவருக்கும் இடையே நடந்த இந்த தர்மமயமான சம்பாஷணையைப் படிப்பானோ, அவன் ஞான யக்ஞத்தினால் என்னைப் பூஜித்தவனாகக் கருதப்படுவான்.

71. சிரத்தையுடன், வெறுப்பின்றி இதனை யார் கேட்கின்றானோ, அந்த மனிதன் பாவங்கள் விலகப் பெற்று, புண்ணியம் செய்தவர்கள் அடையும் லோகத்தை அடைவான்.

72. பார்த்தா! நீ நான் உரைத்த இந்த சாஸ்திரத்தை ஒருமுகப்பட்ட மனத்தோடு கேட்டாயா? உன்னுடைய அஞ்ஞான மயக்கம் அழிந்ததா?

அர்ஜுனன் கூறினார்:

73. அச்சுதா! தங்களுடைய அருளால் என் மோகம் அழிந்தது. உணர்வு அடைந்துவிட்டேன். ஐயங்கள் நீங்கின; ஆதலால் உங்களுடைய ஆணையைக் கடைப்பிடிப்பேன்; அதனை நிறைவேற்றுவேன்.

சஞ்ஜயன் கூறுகிறார்: (திருதராஷ்டிரரிடம் கூறியது)

74. இவ்வாறு வாசதேவனுக்கும், பார்த்தனுக்கும் நடந்த, அற்புதமான, மெய் சிலிர்க்க வைக்கும் உரையாடலை நான் கேட்டேன்.

75. வியாஸ பகவான் அருளிய திவ்ய திருஷ்டியால் இரகசியங்களுக்குள் உத்தமமான இரகசியத்தை அர்ஜுனனிடம் யோகேஸ்வரனான ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தானே கூறியதை நான் பிரத்தியக்ஷமாகக் கேட்டேன்.

76. மன்னா! பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மற்றும் அர்ஜுனனுடைய இந்த இரகசியமான, அற்புதமான உரையாடலை நினைத்து, நினைத்து மீண்டும் மீண்டும் நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

77. அரசே! ஸ்ரீ ஹரியின் அற்புதமான ரூபத்தை நினைத்து, மிகுந்த ஆச்சரியம் தோன்றுகிறது; மறுபடி மறுபடி நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

78. மன்னா! யோகேஸ்வரனான ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் எங்கு இருக்கிறாரோ காண்டபத்தைத் தாங்கிய பார்த்தன் எங்கிருக்கிறாரோ, அங்கேயே ஸ்ரீயும்,

வெற்றியும், விபுதியும், மற்றும் உறுதியான நீதியும் நிலைத்திருக்கும் என்பது என் கருத்தாகும்.

6.22 போர்க்களத்தில் யுதிஷ்டிரரின் செயல் கண்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் கூறியது

ஸ்ரீ மத் பகவத் கீதையை உரைத்து அர்ஜுனனைப் பகவான் தெளிவுபெறச் செய்தபின் பாண்டவப்படை போருக்கு ஆயத்தமானது. இச்சமயம் யுதிஷ்டிரர் தன் கவசத்தைத் களைந்து, ஆயுதங்களைக் கீழே வைத்தார். தேரில் இருந்து இறங்கிக் கைகளைக் குவித்தபடியே கால்நடையாக பீஷ்ம பிதாமகரை நோக்கிச் சென்றார். அதனைக் கண்ட அவரது சகோதரர்களும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், முக்கிய மன்னர்களும் தேரில் இருந்து இறங்கி அவரைப் பின் தொடர்ந்தனர். அர்ஜுனன், பீமன், நகுல சகதேவர்கள் அவரிடம் தாங்கள் பகைவரை நோக்கி எங்கு செல்லுகிறீர்கள்? என்று கேட்டனர். யுதிஷ்டிரர் பதிலளிக்கவில்லை. ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் சிரித்தபடி கூறலானார்; “இவருடைய எண்ணம் எனக்குத் தெரிந்துவிட்டது. இவர் பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர், சல்யர் ஆகிய நான்கு குரு ஜனங்களிடமும் ஆணை பெற்றுப் பகைவரோடு போர் செய்யப்போகிறார். பழைய காலத்தின் குரு ஜனங்களின், பெரியவர்களின் அனுமதி பெறாமல் போர் புரிந்தால் நிச்சயம் மதிப்பிற்குரிய மனிதர்களின் பார்வையில் தாழ்ந்துவிடுகிறான் என்று கூறப்படுகிறது. சாஸ்திரத்தின் ஆணைப்படி மதிப்பிற்குரிய மனிதர்களிடம் அனுமதி பெற்றுப் போரிடுகிறவன் நிச்சயம் அந்தப் போரில் வெற்றி பெறுவான் என்பது என்னுடைய நம்பிக்கை” என்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறியவாறே யுதிஷ்டிரர், பீஷ்மர், துரோணம், கிருபர், சல்யன் இவர்களின் ஆணையையும், ஆசியையும், உதவியையும், வரத்தையும் பெற்று மகிழ்வுடன் திரும்பி வந்தார்.

6.23 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் போர் முனையில் கர்ணனிடம் கூறுதல்

அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானின் சொற்களைக் கேட்டு மனம் தெளிந்து போருக்கு ஆயத்தமானார். இச்சமயம் யுதிஷ்டிரர் போர்க்களத்தில் தன் சகோதரர்களும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் பின் தொடர், பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர் ஆகியோரை வணங்கி அவர்களை வெல்லும் உபாயம் யாது எனக் கேட்டறிந்தார். அவர்களது ஆசிகளைப் பெற்றார். சல்லியனிடம் சென்று போரில் கர்ணனுக்குத் தேரோட்டும்போது, அர்ஜுனன் உடன் கர்ணன் போர் செய்யும்போது சூதபுத்திரனின் உற்சாகத்தை அழிக்க வேண்டும் என்ற

வரத்தையும் பெற்று வந்தார். இதேசமயம் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் அந்தப் போரில் ராதேயனிடம் சென்றார். அங்கு சென்று கர்ணனிடம் பாண்டவர்களின் நன்மையைக் கருதி அவனிடம் கூறலானார், “கர்ணா! நீ பீஷ்மரிடம் துவேஷம் கொண்டு போரிடப் போவதில்லை, என்று நான் கேள்விப்பட்டேன். இந்நிலையில் பீஷ்மர் கொல்லப்படாதவரை எங்கள் தரப்பினை நீ ஏற்றுக் கொள். பீஷ்மர் கொல்லப்பட்ட பிறகு நீ சரியென்று கருதினால் போரில் மறுபடி துரியோதனனுடைய உதவிக்குச் சென்று விடு” என்று கூறினார். கர்ணன், “கேசவா! நான் துரியோதனனுடைய நன்மையை விரும்புகிறவன் என்பதைத் தாங்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். நான் அவனுக்காக என் உயிரையும் தியாகம் செய்பவன்; ஆகவே நான் அவனுக்குப் பிடிக்காததை ஒருபோதும் செய்ய மாட்டேன்” என ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சொற்களை மறுத்துவிட்டான்.

6.24 முதல் நாள் போரும், யுதிஷ்டிரரின் தளர்ச்சியும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஆறுதலும்

போர் தொடங்கியது, முதல் நாள் போர் உக்கிரமாக நடந்தது. பீஷ்மர் கௌரவர்களின் சேனா நாயகனாகப் பாண்டவப் படையை அழித்தார். சல்ய மன்னனால் விராட இளவரசன் உத்தரன் கொல்லப்பட்டான். உத்தரன் சகோதரன் சுவேதன் மிகுந்த கோபத்துடன் பீஷ்மரை எதிர்த்துப் போர் புரிந்தான். பாண்டவ சேனையைப் பெரும் அழிவில் இருந்து காப்பாற்றினான். ஆனாலும் இறுதியில் பீஷ்மரால் கொல்லப்பட்டான். பாண்டவர் படையில் பெரும் அழிவு ஏற்பட்டது. இதனால் சோர்வு கொண்ட யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரால் தன் சேனையும் உறவினரும், நண்பர்களும் கொல்லப்படுவதை விரும்பவில்லை என்றும், இதைவிடத் தான் வனம் சென்று வாழ்வதையே நன்மை என்று கருதுவதாகவும் கூறினார். பீஷ்மரைக் கொல்லும் வழியை, பீஷ்மரைக் கொல்லக் கூடிய வீரனைக் காட்டுமாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் வேண்டினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானும், குந்தி புதல்வர்களும், தானும், த்ருஷ்டத்யும்னனும் இருக்கும்போதும் கவலை கொள்ள வேண்டாம் என்றும் பீஷ்மர் நிச்சயம் சிகண்டியால் கொல்லப்படுவார் என்றும் யுதிஷ்டிரருக்கு ஆறுதல் அளித்தார்.

இரண்டாம் நாள் போரில் பீமன் பெரும் வீரத்தைக் காட்டிக் கலிங்க சேனையை அழித்தார். கௌரவர் கலங்கினர்; பாண்டவர் மகிழ்ந்தனர். மூன்றாம் நாள் பீஷ்மர் கருட வியூகத்தையும், பாண்டவர் அர்த்த சந்திர வியூகத்தையும் வகுத்தனர். அர்ஜுனனின் பராக்கிரமத்தால் கௌரவ சேனை தளர்ந்தது. அச்சமயம் துரியோதனன் பழிச் சொற்களால் பீஷ்மரை

இடித்துரைத்தான். கோபம் கொண்ட பீஷ்மர் தான் ஒருவராகவே பாண்டவ சேனையை அழிப்பதாகச் சபதம் செய்தார். பீஷ்மரின் தலைமையில் பயங்கரப் போர் நடைபெற்றது. இதுவரை யாரும் பார்க்காத கேட்காத போராக அது இருந்தது. போரில் பீஷ்மர் ஒருவரே எல்லாத் திசைகளையும் ஆக்கிரமித்திருந்தார். யாரும் அவரைப் பார்க்கவில்லை. அவரது பாணங்களை மட்டுமே காண முடிந்தது. பீஷ்மரின் பேராற்றலால் பாண்டவ சேனை நடுங்கியது. பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரரின் சேனையைச் சின்னா பின்னமாக்கினார்.

6.25 மூன்றாம் நாள் போர்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் கூறியது; அர்ஜுனனின் செயல்

பாண்டவ சேனை இவ்வாறு குடும்பத்தோடு ஓடுவதைக் கண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன் தேரை நிறுத்தி அர்ஜுனனிடம் கூறலானார். “ஆண் சிங்கமே! நீண்ட காலமாக நீ விரும்பிய சந்தர்ப்பம் வந்துள்ளது. நீ மோகத்தால் மூடனாகி கடமையை மறந்துவிடாமல் முழு சக்தியோடும் போர் செய். முன்பு மன்னர்களின் சபையில் என்னோடு போர்க்களத்தில் இறங்கிப்போர் புரியும்போது, துரியோதனனுடைய வீரர்கள் பீஷ்மர், துரோணர் அனைவருடனும் உற்றார் உறவினரோடு கொன்று விடுவதாகக் கூறியிருந்தாய். அர்ஜுனா! உன்னுடைய அந்த சொற்களை உண்மையாக்கிக் காட்டு. உன்னுடைய சேனை இங்கும் அங்கும் ஓடிக் கொண்டிருப்பதைப் பார். போர்க்களத்தில் காலனைப்போல் விளங்கும் பீஷ்மரைக் கண்டு யுதிஷ்டிரரின் சேனை சிங்கத்தின் முன் சிறுமான்களைப் போலச் சிதறுவதைப் பார்” என்று கூறினார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் இந்த சொற்களைக் கேட்ட அர்ஜுனன், “பகவான் தேரினைப் பீஷ்மர் இருக்கும் இடத்திற்குச் செலுத்துங்கள். இன்று நான் பிதாமகர் பீஷ்மரைத் தேரில் இருந்து கீழே வீழ்த்துகிறேன்” என்று உரைத்தான். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் தேரைப் பீஷ்மர் இடம் செலுத்தினார். பீஷ்மருக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் போர் நடந்தது. பீஷ்மர் கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் அங்கங்களில் பாணங்களால் காயம் விளைவித்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் நடுங்குவது போலச் செய்தார். அர்ஜுனன் பீஷ்மரோடு மென்மையாகப் போர் செய்வதை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உணர்ந்து கொண்டார். ஒரே நாளில் தேவ தானவர்கள் அனைவரையும் அழிக்கவல்ல பீஷ்மர் பாண்டவ சேனையைத் தோற்கடிப்பது பெரிய விஷயமல்ல; பீஷ்மரால் யுதிஷ்டிரருடைய சேனையின் இருப்பே அழிந்துவிடும்போல் இருக்கிறதே என்று யோசித்தார். அர்ஜுனன் இந்தப் போரில் பாணங்களால் தாக்கப்பட்டும் பீஷ்மரின் கௌரவம் குறைந்து

விடக்கூடாது என்பதற்காகத் தீவிரமாகப் போர் புரியவில்லை என்பதைப் புரிந்து கொண்டார். இச்சமயம் கௌரவரின் பெரும் சேனை அர்ஜுனனைச் சூழ்ந்து கொண்டது. தூரத்தில் இருந்து இதனைக் கண்ட சாத்யகி அர்ஜுனன் உதவிக்கு விரைந்து வந்தார். சிதறத் தொடங்கிய யுதிஷ்டிரரின் சேனையை உற்சாகப்படுத்தினார். ஒன்று திரட்டினார். அர்ஜுனன் மென்மையாகவே போர் புரிந்து கொண்டிருந்தார்.

6.26 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சாத்யகியைப் புகழ்தல் சக்ராயுதம் ஏந்துதல்

பீஷ்மர் அடக்க முடியாதவராக இருப்பதையும் அர்ஜுனன் அமைதியாகப் போர் புரிவதையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரால் சகித்துக் கொள்ள முடியவில்லை. சாத்யகியைப் புகழ்ந்தவாறு கூறலானார், “சாத்வரத்தினமே! ஓடுபவர்கள் ஓட்டும். நிற்பவர்களும் சென்று விட்டும். நான் உதவி புரிபவர்களுடன் இப்போதே பீஷ்மரையும், துரோணரையும் கொன்று வீழ்த்தப்போவதை நீ பார்! சாத்வத வீரா! இன்று கௌரவ சேனையின் ஒரு ரதிகூட கோபம் கொண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணரான என்னுடைய கையிலிருந்து உயிரோது தப்ப முடியாது. என்னுடைய பயங்கர சக்கரத்தை எடுத்துக் கொண்டு பீஷ்மருடைய உயிரை அபகரிக்கப் போகிறேன். சாத்யகி, பீஷ்மரையும், துரோணரையும் போரில் கொன்று நான் அர்ஜுனனையும், யுதிஷ்டிர மன்னரையும், பீமசேனனையும், நகுல-சகதேவரையும் மகிழ்ச் செய்விப்பேன். திருதராஷ்டிரர் புதல்வர்கள் அனைவரையும் கொன்று இன்று அஜாத சத்ரு யுதிஷ்டிர மன்னரை ராஜ்யத்தில் நிலைக்கச் செய்கிறேன்” என்று கூறினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன்னுடைய சுதர்சன சக்கரத்தை நினைத்தவுடன் பழமையானதும், கூர்மையானதுமானதுமான சுதர்சனம் அவரது கையில் தோன்றியது.

6.27 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பீஷ்மரை நோக்கி ஓடுதலும், அர்ஜுனன் தடுத்தலும்

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் குதிரைகளின் கடிவாளத்தை விட்டு விட்டுக் கையில் சுதர்சன சக்கரத்தை ஏந்தியவாறு தேரில் இருந்து குதித்தார். தன்னுடைய காலடியால் பூமியை நடுங்கச் செய்து பீஷ்மரை நோக்கி ஓடலானார். அச்சமயம் அவரது சியாம வண்ணத் திருமேனியின் மீது இருந்த பீதாம்பரம் காற்றின் வேகத்தால் பறந்து, மேகத்தின் இடையே மின்னல் பிரவேசித்த கருமேகம் போல் தோன்றியது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் அழகிய கையாகிய நாளத்தில் இருந்து சுதர்சனம் தாமரைபோல் பிரகாசித்துக்

கொண்டிருந்தது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் கோபம் என்னும் சூரியோதயத்தால் மலர்ந்திருந்த சுதர்சனமாகிய தாமரை அவரது திருமேனி என்னும் பெரிய குளத்திலேயே மலர்ந்திருந்தது. அவரது அற்புதமான தோற்றத்தைக் கண்டு கௌவர்களின் அழிவை எண்ணிப் பிராணிகள் அனைத்தும் ஹாஹாகாரம் செய்தன. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சக்ராயுதத்துடன் தன்னை நோக்கி ஓடி வருவதைக் கண்ட பீஷ்மர் பயம் கொள்ளவில்லை. பகவானைப் பார்த்து, “வாருங்கள்! வாருங்கள் ஜகன்நிவாசா! உங்களுக்கு நமஸ்காரம். மாதவா! அந்தச் சக்கரத்தால் என்னைக் கொன்று வீழ்த்துங்கள்; அதனால் மூவுலகிலும் என் கௌரவம் அதிகரிக்கும்” என்று கூறினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஓடுவதைக் கண்ட அர்ஜுனனும் அவரைத் தொடர்ந்து ஓடி அவரது கைகளைப் பற்றித் தடுத்தார். ஆனால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் புயல் மரத்தை இழுத்துக் கொண்டு ஓடுவதைப் போல அர்ஜுனனையும் இழுத்துக் கொண்டு ஓடினார். ஆதி தேவனும் ஆத்ம யோகியுமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மிகவும் கோபத்துடன் இருந்தார். அர்ஜுனன் பீஷ்மருக்கு அருகில் மிக வேகமாகச் செல்லும் ஸ்ரீ ஹரியின் திருவடிகளைப் பலமாகப் பற்றினார்.

பகவான் தனது பத்தாவது காலடியை வைக்கும்போது அர்ஜுனன் அவருடைய திருவடிகளை வணங்கினார். “கேசவா! தாங்கள் தங்களுடைய கோபத்தைத் தடுத்துக் கொள்ளுங்கள். தாங்களே பாண்டவர்களின் சிறந்த ஆதாரமாவீர்கள். கேசவா! இனி நான் என்னுடைய சபதத்தின்படி கடமையைச் செய்வேன். இந்த விஷயத்தை நான் என்னுடைய புதல்வர்கள் மீதும், சகோதரர்கள் மீதும் சபதமிட்டுக் கூறுகிறேன். தங்களுடைய ஆணை கிடைத்ததும் நான் கௌரவர்கள் அனைவரையும் முடித்துவிடுவேன்” என்று கூறினார். இதனைக் கேட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மனம் மகிழ்ச்சியுற்றது. மீண்டும் தேரில் அமர்ந்து குதிரைகளின் கடிவாளத்தை ஏந்தினார். பாஞ்சஜன்யத்தை ஒலித்தார். அச்சமயம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைக் கண்ட கௌரவ பக்கத்து முக்கிய வீரர்கள் கோலாகலம் செய்தனர். அர்ஜுனனும் காண்டீபத்தைக் கையில் ஏந்தி கௌரவர்களை வதைத்தார். கௌரவ பக்கத்தில் பல முக்கிய வீரர்களைக் கொன்றார். பாண்டவர் பக்கம் வெற்றி இருந்தது.

6.28 ஒன்பதாம் நாள் போரில் மீண்டும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பீஷ்மரைக் கொல்ல முனைதல்; அர்ஜுனன் பகவானைத் தடுத்துச் சபதம் செய்தல்

பீஷ்மருடைய பேராற்றலுக்கு முன் பாண்டவ சேனையால் நிற்க முடியவில்லை. ஒன்பதாம் நாள் போரில் பீஷ்மர் தான் துரியோதனனுக்கு

வாக்களித்தவாறு தன் முழுச் சக்தியையும் வெளிப்படுத்திப் போர் புரிந்தார். இதனைப் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கண்டார்; தேரை நிறுத்தினார்; அர்ஜுனனிடம் கூறலானார். “பார்த்தா! நீ எதிர்பார்த்த, விரும்பிய சந்தர்ப்பம் இப்போது வந்துள்ளது. ஆண் சிங்கமே! மனமயக்கம் இன்றிப் பீஷ்மரை அடி. வீரனே! முன்பு விராட நகரத்தில் மன்னர்கள் எதிரில், சஞ்ஜயனிடத்தில் என்னைப் போரில் எதிர்க்கவரும் துரியோதனனுடைய மகாரதிகள் பீஷ்மர், துரோணர் முதலிய அனைவரையும் அவர்களுடைய உற்றார் உறவினர்களோடு கொன்று விடுவேன் என்று கூறியிருந்தாய். அந்த சொல்லைச் சத்தியமாக்கிக் காட்டு. கூடித்திரிய தர்மத்தை நினைத்துக் கவலையை விட்டுப் போர்புரி” என்று கூறினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சொற்களைக் கேட்ட அர்ஜுனன் தலையைக் கவிழ்த்துக் கொண்டார். விருப்பமற்றவரைப் போலப் பேசலானார். “பிரபோ! வதம் செய்யக்கூடாத மகா புருஷர்களை வதம் செய்து நிந்திக்கத்தக்க ராஜ்யத்தை அடைவது அல்லது வனவாசத்தில் கஷ்டப்படுவது என்னும் இரண்டில் எது எனக்குப் புண்ணியமளிப்பதாகும்? நல்லது. பீஷ்மர் இருக்குமிடத்திற்குத் தேரைச் செலுத்துங்கள். நான் இன்று உங்களுடைய ஆணையை நிறைவேற்றுவேன். குருகுலத்தின் பிதாமகர் பீஷ்மரைக் கொன்று வீழ்த்துவேன்” என்று கூறினார்.

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் பீஷ்மர் இருந்த இடத்திற்குத் தேரைச் செலுத்தினார். பீஷ்மரோடு பார்த்தன் போரைத் தொடங்கினார். ஆனாலும் அரைமனதுடனேயே போர் புரிந்தார். அர்ஜுனன் பீஷ்மரைக் கொல்ல விரும்பவில்லை என்பதையும் மென்மையாகப் போர் புரிவதையும் பகவான் அறிந்து கொண்டார்.

பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருடைய சேனையைக் கொன்று குவித்து, பிரளய கால அழிவைத் தோற்றுவிப்பதையும் பார்த்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரால் இதனைச் சகித்துக் கொள்ள முடியவில்லை. குதிரைகளை விட்டு விட்டுத் தேரில் இருந்து குதித்தார். ஆயுதங்களை மட்டுமே எடுத்துக் கொண்டு சாட்டையுடன் பீஷ்மரை நோக்கி ஓடலானார். பகவான் வாசுதேவனே பீஷ்மரைக் கொல்லத் தயாரானதைக் கண்டு சேனை முழுதும் பீஷ்மர் கொல்லப்படுவது உறுதி என்ற எண்ணமே தோன்றியது. பெரும் குழப்பம் நிலவியது. பட்டுப் பீதாம்பரத்துடன் இந்திர நீல மணியைப் போன்ற சியாம வண்ணன் பீஷ்மரை நோக்கி ஓடியபோது, மின்னல் மாலையால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மேகம் விரைவதைப்போல் இருந்தது.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் தன்னை நோக்கி ஓடி வருவதைக் கண்ட பீஷ்மர் சிறிதும் பயம் கொள்ளவில்லை. மகிழ்ச்சியுடன், “வாருங்கள்! வாருங்கள்! தாமரைக் கண்ணா! தேவதேவா! உங்களுக்கு நமஸ்காரம். இந்தப் பெரும்போரில் இன்று என்னைக் கொன்று வீழ்த்துங்கள். தங்கள் மூலம் போரில் கொல்லப்பட்ட பின் உலகில் எல்லா இடத்திலும் எனக்கு நன்மையே ஏற்படும். நான் இன்று மூன்று உலகங்களால் மதிக்கப் பெற்றேன். நான் உங்களுடைய தாசன். தங்களுடைய விருப்பம் போல என்னைத் தாக்குங்கள்” என்றார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைத் தொடர்ந்து ஓடிய அர்ஜுனன் அவரைப் பற்றி நிறுத்தினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனை மீறி முன்னேறினார். அப்போது பார்த்தன் பகவானின் திருவடிகளைப் பற்றிக் கொண்டார். பகவானிடம் கூறினார். “பிரபோ! திரும்புங்கள். போர் புரிய மாட்டேன் என்று தாங்கள் சொல்லிய சொல்லைக் காப்பாற்றுங்கள். உங்களுடைய சபதத்தைப் பொய்யாக்காதீர்கள். இல்லாவிடில் மக்கள் தங்களைப் பொய்யன் என்று கூறுவார்கள். கேசவா! இந்தப் பாரம் முழுவதும் என் மீதே உள்ளது. நான் என்னுடைய அஸ்திர-சஸ்திரங்கள், நற்செயல்கள், சத்தியம் அனைத்தின் மீதும் சபதம் செய்கிறேன். நான் பீஷ்மரை வதம் செய்வேன்” என்ற அர்ஜுனன் இன்றே நான் பீஷ்மரைக் கொன்று வீழ்த்துவேன் என்றார். அர்ஜுனனின் சொற்களைக் கேட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் மனதிற்குள் மகிழ்ந்திருந்தார். ஆனால் அதனை வெளிக்காட்டவில்லை. ஏதும் பேசாமல் தேரில் ஏறி அமர்ந்தார்.

6.29 யுதிஷ்டிரர் தன் நண்பர்களோடும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரோடும் ஆலோசனை செய்தல்

ஒன்பதாம் நாள் போரில் பீஷ்மர் தன் பராக்கிரமத்தால் பாண்டவசேனையைச் சம்ஹாரம் செய்தார். பாண்டவ பக்கத்தினரால் பீஷ்மரை ஏறெடுத்தும் பார்க்க முடியவில்லை. அன்று போர் நிறுத்தப்பட்ட பின் யுதிஷ்டிரர் மிகுந்த கவலையில் ஆழ்ந்தார். பெரும் பலம் மிக்க பீஷ்மரை எவ்வாறு வெல்ல முடியும் என்று சிந்தித்தார். இரவு வந்தது. யுதிஷ்டிரர் தன் சகோதரர்கள், நண்பர்கள் மற்றும் வாசுதேவனோடு பீஷ்மரை எவ்வாறு வெல்வது என்பது குறித்து ஆலோசனை மேற்கொண்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம், “நான் காட்டிற்குச் சென்று விடுவதே எனக்கு நன்மை அளிக்கும். எனக்குப் போர் சரியானதாகத் தோன்றவில்லை. ஏன் என்றால் பீஷ்மர் என் படைவீரர்களை அழித்துக் கொண்டே செல்லுகிறார். ராஜ்யத்திற்காகப் போர் செய்து நான் தோற்றுக் கொண்டே போகிறேன்.

என் சகோதரர்கள் என்னால் ராஜ்யத்தில் இருந்து வஞ்சிக்கப்பட்டுள்ளனர். வனத்திற்குச் சென்றனர். திரௌபதி நிறைந்த சபையில் அவமானப்படுத்தப்பட்டாள். இப்போது நான் உயிரைப் பெரிதாகக் கருதுகிறேன். வாழ்க்கையின் மீதி நாட்களில் நான் உத்தம தர்மத்தைக் கடைப்பிடிப்பேன். கேசவா! எங்கள் மீது உங்களுடைய அருள் இருக்குமானால் என்னுடைய தர்மத்திற்கு அனுகூலமான நன்மை அளிக்கும் ஆலோசனையை வழங்குங்கள்” என்று கூறினார்.

6.30 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரருக்கு ஆறுதல் அளித்தல்

யுதிஷ்டிரரின் சொற்களைக் கேட்ட வாசுதேவ ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தர்ம புத்திரருக்கு ஆறுதல் அளித்தபடி கூறலானார், “தர்மபுத்திரா! சத்திய பிரதிஞ்ஞான குந்தி குமாரா! கவலைப்படாதீர்கள். உங்களுடைய சகோதரர்கள் பெரும் வீரர்கள். வெல்ல முடியாதவர்கள் அர்ஜுனனும், பீமசேனனும் காற்றைப் போலவும், அக்னியைப் போலவும் வீரர்களாவார்கள். நகுல-சகதேவரும் இரு இந்திரர்களைப் போன்றவர்கள். தாங்கள் நட்பு காரணமாக எனக்கு ஆணையிடுங்கள். நான் பீஷ்மரோடு போர் புரிவேன். தங்களுடைய ஆணை கிடைத்துவிட்டால் நான் போரில் என்னதான் செய்ய மாட்டேன்? அர்ஜுனன் பீஷ்மரைக் கொல்ல விரும்பவில்லை என்றால் நான் போரில் ஆண்களில் சிறந்தவரான பீஷ்மரை வலுவில் அழைத்து திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களின் கண் முன்னேயே போரில் கொன்றுவிடுவேன். மன்னா! நாளை என்னுடைய பராக்கிரமத்தைப் போர்க்களத்தில் பாருங்கள். பாண்டவர்களின் பகைவன் எனக்கும் பகைவன். பாண்டவர்களின் நண்பன் எனக்கும் நண்பன். என்னுடைய நண்பர்கள் உங்களுக்கும் நண்பர்களே.

மன்னா! தங்களுடைய சகோதரன் அர்ஜுனன் என்னுடைய நண்பனும் சம்பந்தியும், சிஷ்யனுமாவார். நான் அர்ஜுனனுக்காக என் உடலையும் வெட்டி அளிப்பேன். அர்ஜுனனும் எனக்காகத் தன் உயிரையும் தியாகம் செய்வார். நாங்கள் ஒருவரை ஒருவர் ஆபத்திலிருந்து காப்போம் என்று சபதம் செய்துள்ளோம். தாங்கள் என்னைப் போர் செய்ய அனுமதியுங்கள். முன்பு உபபல்லவத்தில் அர்ஜுனன் அனைவருக்கும் முன்னால் பீஷ்மரைக் கொன்று விடுவதாகச் சபதம் செய்திருந்தார். இன்று அவர் பீஷ்மரைக் கொல்ல விரும்பவில்லை என்றால் அவருக்காக நான் பீஷ்மரைக் கொல்ல வேண்டியது அவசியமாகிறது. குந்தி மைந்தன் அர்ஜுனன் நான் பீஷ்மரைக் கொல்ல வேண்டியது அவசியமாகிறது. குந்தி மைந்தன் அர்ஜுனன் விரும்பிவிட்டால் போரில் நிகழ முடியாததைக் கூட நிகழ்த்திக் காட்டுவார். மன்னா! போரில் தானவ தைத்யரோடு தேவர்களையும் அர்ஜுனன் போரில் கொல்ல முடியும் என்றால் பீஷ்மரைக் கொல்லுவது பெரிய விஷயமல்ல.

பீஷ்மர் நமது எதிரிகளில் பக்கத்தில் இருக்கிறார் பலமில்லாதவர். இவருடைய வாழ்நாள் மிகவும் குறைவாகவே இருக்கின்றன என்றாலும் அவர் தன் கடமையை அறியவில்லை” என்று வாசுதேவன் கூறினார், யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தான் ஆயுதமேந்தமாட்டேன் என்ற சபதத்திலிருந்து மீறி, ஆயுதமேந்திப் போர் புரிவதை விரும்பவில்லை. பின் அனைவரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து பீஷ்மரைக் கொல்லுவதற்கான உபாயத்தைப் பீஷ்மரிடமே கேட்பது என்று முடிவெடுத்தனர். அதன்படி பீஷ்மரின் கூடாரத்திற்குச் சென்றனர். அவரை வணங்கிப் போரில் வெற்றி பெறுவதற்கும் பீஷ்மரைக் கொல்லுவதற்குமான வழியைக் கேட்டனர். பீஷ்மரும் சிகண்டியை முன்னிறுத்தி அர்ஜுனன் தன்னைக் கொல்லட்டும் என்று கூறினார். அதன்பின் அனைவரும் கூடாரம் திரும்பினர்.

6.31 அர்ஜுனன் சஞ்ஜலமும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அறிவுரையும்

பீஷ்மரின் சொற்களைக் கேட்டும் அர்ஜுனன் மனம் தெளியவில்லை. அவர் துக்கத்துடனும், தாபத்துடனும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் தனது இளம்பருவத்தில் பீஷ்மர் தன்னை வளர்த்ததையும், அன்பு காட்டியதையும் நினைவு கூர்ந்து, அத்தகைய முதியவரான பிதாமகரை எவ்வாறு கொல்ல முடியும்? அது எவ்வாறு சரியாகும்? என்று கேட்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனன் மனம் தெளிவடையும்படி கூறலானார், அர்ஜுனா! நீ கூடித்திரிய தர்மத்தில் நிலைத்துள்ளாய். முன்பு போரில் பீஷ்மரைக் கொல்லவேன் என்று சபதம் செய்துவிட்டு இப்போது எப்படி அவரைக் கொல்லாமல் இருப்பாய்? பார்த்தா! போர்க்களத்தில் பீஷ்மரைத் தேரில் இருந்து கொண்டு வீழ்த்து. போர்க்களத்தில் கங்கை மைந்தன் கொல்லப்படாமல் உனக்கு வெற்றி கிட்டாது. இதனை தேவர்கள் முன்பே நிர்ணயித்துள்ளனர். பீஷ்மர் இவ்வாறு தான் மரணமடைவார். தேவர்கள் நிர்ணயித்தவாறுதான் எதுவும் நடக்கும். அதனை யாராலும் மாற்ற முடியாது. அர்ஜுனா! உன்னைத் தவிர வேறு யாராலும் அவரோடு போரிட முடியாது. அர்ஜுனா! நீ உறுதியுடன் பீஷ்மரை அடி. இதை முன்பு அறிவாளியான பிரகஸ்பதி தேவராஜனிடம் கூறியுள்ளார். ஒருவன் மிகப்பெரிய குருஜனமாக, வருத்தனாக, சர்வ குணங்களும் உடையவனாகவே இருந்தாலும் ஆயுதம் எடுத்துத் தன்னை வதம் செய்ய வந்தால் அவனை அவசியம் கொன்றுவிட வேண்டும் என்பது அவர் கூறிய தர்மமாகும். இதுவே கூடித்திரியர்களின் சனாதன தர்மம். கூடித்திரியர்கள் யாரிடமும் குற்றம் காணாமல் எப்போதும் போரும், பிரஜைகளின் பாதுகாப்பும் யாகமும் செய்து கொண்டே இருக்க வேண்டும். எனவே நீ உன் தர்மத்தைக் காப்பாற்று” என்று பகவான் வாசுதேவன் கூறினார். அர்ஜுனனும் பகவானின் சொற்களை ஏற்றுக் கொண்டார்.

சிகண்டியை முன்னிறுத்திப் போர்புரிந்து தான் பீஷ்மரை வாழ்த்துவேன் என்று உறுதியளித்தார்.

6.32 பத்தாம் நாள் போரில் பீஷ்மர் வீழ்த்தப்படுதல்;

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், யுதிஷ்டிரர் உரையாடல்

பத்தாம் நாள் போர் தொடங்கியது. இருதரப்பிலும் கடுமையாகப் போர் புரிந்தனர். மேலும் போர் புரிய பீஷ்மர் விரும்பவில்லை. வாழ்க்கை மீது சலிப்பும் வெறுப்பும் அடைந்த அவர் தன்னைக் கொல்ல முயற்சி செய்யுமாறு யுதிஷ்டிரருக்குக் கட்டளையிட்டார். அர்ஜுனனும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் வாக்களித்தவாறு சிகண்டியை முன்னிறுத்திப் பீஷ்மருடன் போர் புரிந்தார். கௌரவர்கள் பீஷ்மரைப் பாதுகாக்க முயன்றனர் பீஷ்மரைப் பந்தயப் பொருளாக வைத்துப் போர் என்னும் சூதில் வெற்றி பெற விரும்பினார். எனினும் பத்தாம் நாள் பகல் கழியும் வேளையில், மாலையில் பீஷ்மர் அர்ஜுனனின் பாணங்களால் வீழ்த்தப்பட்டார். அம்புப் படுக்கையில் கிடந்த அவர் அர்ஜுனனை தலையணை இணைக்கக் கேட்டார். அர்ஜுனனும் அம்புகளைப் பூமியில் நிறுத்தி பீஷ்மரின் தொடங்கிய தலைக்கு ஆதரவளித்தார். பின்னர் அனைவரும் பீஷ்மருக்குரிய பாதுகாப்பினைச் செய்துவிட்டுத் தத்தம் கூடாரங்களுக்குத் திரும்பினர். பாண்டவர்கள் மகிழ்வுடன் ஓய்வெடுத்தனர்.

அச்சமயம் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவர்களிடம் சென்றார். தருமராஜன் யுதிஷ்டிரரிடம், “நீ வென்று கொண்டிருப்பது சௌபாக்கியத்திற்குரியது. பீஷ்மர் தேரில் இருந்து வீழ்த்தப்பட்டதும் பாக்கியத்திற்குரிய விஷயமாகும். சத்திய பிரதிக்குான இந்த மகாராதி பீஷ்மர் எல்லா சாஸ்திரங்களிலும் தேர்ந்தவர். இவரை மனிதர்களும் தேவர்களும் சேர்ந்தாலும் வெல்ல முடியாது; கொல்ல முடியாது. தாங்கள் பார்வை ஒன்றினாலேயே மற்றவர்களைச் சாம்பலாக்கி விடும் வல்லமை உடையவர். உங்கள் அருகில் வந்து உங்கள் கோரதிருஷ்டியாலேயே அழிந்துவிட்டார்” என்று கூறினார்.

அவர் அவ்வாறு கூறியதும் யுதிஷ்டிரர் பகவானுக்குப் பதிலளித்தார். “ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! தாங்களே எங்களுக்கு ஆதாரம் ஆவீர்கள். பக்தர்களுக்கு அடைக்கலம் அளிப்பவர். உங்கள் கிருபா பிரசாதத்தாலேயே வெற்றி உண்டாகிறது. உங்கள் கோபத்தாலேயே தோல்வி ஏற்படுகிறது. போர்க்களத்தில் நீங்கள் யாரைப் பாதுகாக்கிறீர்களோ, யாருடைய நன்மையில் ஈடுபடுகிறீர்களோ அவர்களுக்கு வெற்றி உண்டாவது வியப்பிற்குரிய விஷயமல்ல. உங்களைச் சரணடைந்தால் வெற்றியடைவது

வியப்பிற்குரிய விஷயமல்ல என்பது என்னுடைய தீர்மானம்” என்று அடக்கத்துடன் கூறினார். பகவானின் அருள் பெற்றதாலேயே தங்களுக்கு வெற்றி கிட்டியது என்று யுதிஷ்டிரர் தெரிவித்ததைக் கேட்ட ஜனார்த்தனன், “மன்னா! உங்களுடைய கூற்று முற்றிலும் சரியானதே” என்று சிரித்தபடி கூறினார்.

7. துரோண பருவம்

பீஷ்மர் வீழ்ந்த பிறகு கௌரவ சேனைக்குத் துரோணர் சேனாபதியாக நியமிக்கப்படுகிறார். கர்ணனும் போர்க்களத்திற்கு போருக்காக வந்துவிட்டான். துரோணர் யுதிஷ்டிரரைச் சிறைப்பிடித்துத் தருவதாக துரியோதனனுக்கு வாக்களிக்கிறார். துரோணர் விதித்த நிபந்தனையின்படி த்ரிகர்த்த மன்னன் சுசர்மா தன் சகோதரர்களுடன் ‘சம்சப்தகம்’ என்ற சபதம் ஏற்று அர்ஜுனனைப் போர்க்களத்தில் தனியே பிரித்து வலியப் போருக்கு அழைத்துப் போரில் ஈடுபடுத்திவிட்டான். ஆனாலும் அர்ஜுனனுடைய ஆற்றலுக்கு முன் சுசர்மாவால் நிற்க முடியவில்லை. பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் சுசர்மாவும் அவன் சேனையும் விடுத்த அம்புகளால் தாக்கப்படுகிறார். சம்சப்தக வீரர்கள் பொழிந்த அம்பு மழை கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை மறைத்துவிட்டது. அவர்கள் பகவானையும், பார்த்தனையும் கொன்றுவிட்டதாக எண்ணிச் சிம்மநாதம் புரிந்தனர். அப்போது பகவான் அர்ஜுனனிடம், “பார்த்தா! நீ எங்கிருக்கிறாய்? நான் உன்னைப் பார்க்க முடியவில்லை. நீ உயிரோடு இருக்கிறாயா?” என்று கேட்டார். பகவானின் சொற்களைக் கேட்ட அர்ஜுனன் மிக விரைவாக வாயுவாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்துப் பகைவரின் அம்பு மழையை அழித்தார்.

7.1. அர்ஜுனன் பகதத்தன் போர்; பகவான் வைஷ்ணவாஸ்திரத்தை ஏற்றல்

போர்க்களத்தின் மற்றொரு புறத்தில் பிரக்ஜோதிஷ்புர மன்னன் பகதத்தன் பாண்டவ சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்து கொண்டிருந்தான். சுசர்மாவையும்; அவனது சம்சப்தகப் படையையும் வெற்றி கொண்ட அர்ஜுனன் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் தேரைப் பகதத்தன் இருந்த இடம் நோக்கிச் செலுத்தக் கூறினார். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் அவ்வாறே செய்தார். பகதத்தன் தன்னிடம் போருக்கு வந்த கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் மீது அம்பு மழை பொழிந்தான்; அர்ஜுனனும் பகதத்தன் மீது 72 பாணங்களை ஏவினார். கோபம் கொண்ட பகதத்தன் அர்ஜுனனின் மீது அங்குசத்திலேயே வைஷ்ணவாஸ்திரத்தை மந்திரித்து ஏவினான். அனைவரையும் அழிக்கக்கூடிய அந்த அஸ்திரத்தை அர்ஜுனனை மறைத்துப் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தானே

தன் மார்பில் ஏற்றுக் கொண்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் மார்பைத் தொட்ட அந்த அஸ்திரம் வைஜயந்தி மாலையாக மாறிப் பகவானை அலங்கரித்தது. அக்னியைப்போல் பிரகாசித்த தாமரை இதழ்களால் பொலிவு பெற்ற அந்த வைஜயந்தி மாலை ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் மார்பில் பொலிவுடன் திகழ்ந்தது.

7.2 அர்ஜுனன் கவலை; ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் அருளிச் செய்தல்

அர்ஜுனன் தன் மீது ஏவப்பெற்ற அஸ்திரத்தைப் பகவான் ஏற்றதைக் கண்டு கவலை கொண்டார். பகவானிடம் கூறலானார்; “பாபமற்றவரே! தாங்கள் நான் போர் புரியாமல் தேரோட்டியாக மட்டும் இருப்பேன் என்று சபதம் ஏற்றுள்ளீர்கள். ஆனால் தாமரைக் கண்ணா! தாங்கள் அந்த சபதத்தைக் கடைப்பிடிக்கவில்லை. நான் ஆபத்தில் இருந்தாலோ, அல்லது என் மீது ஏவப்படும் அஸ்திரத்தை விலக்கச் சக்தியற்றிருந்தாலோ, தாங்கள் அவ்வாறு செய்வது சரியே. போருக்குத் தயாராக வில்லையும், அம்பையும் ஏந்தி நான் தேவ, அசுர, மனிதர்களையும் கொன்று விடுவேன் என்பதைத் தாங்கள் அறிவீர்கள்” என்று கூறினார்.

அப்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் பதிலளித்தார். “கௌந்தேயா! இந்த விஷயத்தில் முற்காலத்தில் நிகழ்ந்த இந்த மறைக்கத் தகுந்த ரகசியமான விஷயத்தைக் கேள். நான் நான்கு சொரூபம் தரித்து எப்போதும் உலகங்களைக் காப்பாற்றுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். என்னையே பல உருவங்களில் பகுத்துக் கொண்டு உலக நன்மைக்கான சனாதனத்தைச் செய்து கொண்டிருக்கிறேன். என்னுடைய ஒரு உருவம் இந்த உலகில் பத்ரிகாசிரமத்தில் நர-நாராயணர் ரூபத்தில் தவம் செய்து கொண்டிருக்கிறது. பரமாத்ம சொரூபமான மற்றொரு மூர்த்தி சுப-அசுப கர்மங்களைச் செய்யும் உலகினைச் சாட்சி ரூபமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. மூன்றாவது மூர்த்தியான நான் மனிதலோகத்தில் இருந்து பல கர்மங்களைச் செய்கிறேன். நான்காவது மூர்த்தி ஆயிரக்கணக்கான யுகங்கள் வரை ஏகார்ணவ நீரில் சயனிக்கிறது. ஆயிரம் யுகங்களுக்குப் பிறகு என்னுடைய அந்த நான்காவது சொரூபம் யோக நித்திரையில் இருந்து எழுந்திருக்கும்போது வரம் பெறத் தகுந்த சிறந்த பக்தர்களுக்கு உத்தமமான வரங்களை அளிக்கிறது.

7.3 பூமிதேவிக்கு நாராயணன் அளித்த வரம்; அர்ஜுனனிடம்

பகதத்தனை வதைக்கக் கூறுதல்

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் மேலும் கூறினார்; ஒருமுறை பூமிதேவி தன் மகன் நரகாசுரனுக்காக என்னிடம் வரம் கேட்டாள். என் மகன் தங்களுடைய வைஷ்ணவாஸ்திரத்தைப் பெற்றுத் தேவ, தானவர்களால் வதம் செய்யப்பட முடியாதவனாக இருக்க வேண்டும். தாங்கள் அருள் செய்து தங்களுடைய அஸ்திரத்தை அளியுங்கள் என்று வேண்டினாள்.

நானும் பூமி தேவிக்கு அவள் விரும்பிய வரத்தை அளித்தேன். இந்த அமோக வைஷ்ணவாஸ்திரம் நரகாசுரனின் பாதுகாப்பிற்காக அவனிடம் இருக்கட்டும். இந்த அஸ்திரத்தால் உன் மகன் காக்கப்படுவான். உன் மகன் பகைவரை வெல்லுபவனாகவும், அனைத்துலகிலும் அடக்க முடியாதவனாகவும் இருப்பான் என்று வரமளித்தேன். பூமி தேவியும் மகிழ்ச்சியடைந்தாள். நரகாசுரனும் வெல்ல முடியாதவனாகிவிட்டான். அவனிடமிருந்து வைஷ்ணவாஸ்திரம் பிரக்ஜோதிஷ்புரத்து மன்னன் பகதத்தனுக்குக் கிடைத்தது. மூவுலகிலும் வைஷ்ணவாஸ்திரத்தால் வதம் செய்யப்பட முடியாதவர் யாரும் இல்லை. ஆகவே உன்னைக் காப்பதற்காக அந்த அஸ்திரத்தை வேறு வகையில் பகதத்தனிடமிருந்து விலக்கிவிட்டேன். அந்த அசுரன் இப்போது அந்த மிகப்பெரிய ஆயுதம் இல்லாதவனாகிவிட்டேன். உலக நன்மைக்காகவே நான் நரகாசுரனை வதைத்தேன். நீ இப்போது தேவத் துரோகியும் உன் பகைவனுமான பகதத்தனைக் கொல்” என்று அர்ஜுனனிடம் கூறினார்.

அத்துடன் வயது முதிர்ந்தவனான பகதத்தன் தன் நெற்றியின் சுருக்கத்தால் இமைகள் தொங்கிக் கண்கள் மறைக்கப் பெற்றுள்ளான். தன் பார்வைக்காகக் கண் இமைகளைத் துணிப்பட்டியால் நெற்றியில் உயரத் தூக்கிக் கட்டி வைத்துள்ளான் என்பதையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனுக்குத் தெரிவித்தார். அவர் தெரிந்தவாறே அர்ஜுனன் பகதத்தனின் துணிப்பட்டியை அறுத்துப்பின் அவனை ஷூரப்ரம் என்ற பாணத்தால் கொன்றுவிட்டார்.

7.4 அபிமன்யு வதம்; அர்ஜுனனுக்குக் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் ஆறுதல் அளித்தல்

பதினமூன்றாம் நாள் காலையில் கௌரவர்கள் திட்டமிட்டபடி சம்சப்தகர்கள் அர்ஜுனனை மீண்டும் வலியப் போருக்கழைத்தனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சாரதியாக அர்ஜுனன் சம்சப்தகர்களோடு போர்க்களத்தில் தனியாகப் போர் செய்து கொண்டிருந்தார். மற்றொரு புறம் தான் நிச்சயம் ஒரு பாண்டவ மகாரதியை வதம் செய்வேன் என்று உறுதியளித்த துரோணர் சக்ரவியூகத்தை அமைத்தார். அதனைப் பிளந்து பகைவரின் சேனையினுள் நுழையும் முறையை அபிமன்யு மட்டுமே அறிவான். ஆனால் ஆபத்து நேரிட்டால் தான் அதில் இருந்து வெளிவர அவன் இன்னும் கற்கவில்லை. இந்நிலையில் யுதிஷ்டிரர் கூறியவாறு அபிமன்யு துரோணரின் வியூகத்தை உடைத்துப் பகைவரின் சேனையில் நுழைந்தான். பாண்டவர்கள் அவன் பின்னே செல்ல முயன்றபோது சிந்துராஜன் ஐயத்ருதன் அவர்களைத் தடுத்துவிட்டான். பகைவர் அமைத்த வியூகத்தில் தனியாகச் சிக்கிக் கொண்ட அபிமன்யு ஆறு மகாரதிகளால் சூழப்பட்டு அதர்மமாகக் கொல்லப்பட்டு விடுகிறான்.

அன்று மாலை சம்சப்தகர்களை வென்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடன் பாசறை திரும்பிய அர்ஜுனன் தீய சகுனங்களைப் பார்க்கிறார். தனது இடதுபக்க அங்கங்கள் துடிப்பதால் கவலை கொண்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் யுதிஷ்டிரருக்கு ஏதாவது நேர்ந்திருக்குமோ எனக் கூறி அஞ்சினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் யுதிஷ்டிரர் பாதுகாப்பாக இருப்பார்; வேறு ஏதேனும் தீமை நிகழ்ந்திருக்கும் என்று சமாதானப்படுத்துகிறார் தங்கள் கூடாரங்களுக்கு இருவரும் திரும்பிய நிலையில் எங்கும் சோகம் நிரம்பியிருப்பதைக் கண்டனர். அபிமன்யுவின் மரணச் செய்தியை அறிந்தனர். புத்திரனை இழந்த சோகத்தினால் அர்ஜுனன் பீடிக்கப்பட்டார். கவலையும், சினமும் கொண்டு கண்ணீர் பெருக்கினார். சூரவீரர்களான தன் சகோதரர்கள் அபிமன்யுவை ஏன் பாதுகாக்கவில்லை என்று கேட்டார். தன் புதல்வனைப் பாதுகாக்காமல் வேறு பக்கம் போருக்குச் சென்றுவிட்டேனே என்று தன்னைத்தானே நொத்து கொண்டார். இச்சமயம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனைத் தேற்றினார்.

“நண்பா! இவ்வாறு கவலைப்படாதே. போரில் புறமுதுகிடாத வீரர்களுக்கு இதுவே வழியாகும். போரில் பின்னிடாத வீரர்களுக்குச் சாஸ்திரங்கள் இந்த கதியையே தீர்மானிக்கின்றன. அபிமன்யு புண்ணியாத்மாக்களின் உலகத்தை அடைந்துள்ளான் என்பதில் ஐயமில்லை. அபிமன்யு போர்க்களத்தில் வீர ராஜகுமாரர்களை வதம் செய்து நேராக மரணத்தை அடைந்துள்ளான். பழைய தர்ம சாஸ்திரங்கள் போரில் கொல்லப்படுவதே கூடித்திரியர்களின் சனாதன தர்மம் என்று கூறுகின்றன. பாரதா! நீ துயரப்படுவதால் உன்னுடைய சகோதரர்களும், மன்னர்களும், நண்பர்களும் சோகக் கடலில் மூழ்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் அனைவரையும் அமைதியான சொற்களால் ஆறுதல் செய். அறிய வேண்டிய தத்துவத்தை நீ அறிந்துவிட்டாய். அதனால் துயரப்படக்கூடாது” என எடுத்துரைத்தார். அதன்பின் அபிமன்யு கொல்லப்பட்ட விதத்தை அறிந்து கொண்ட தனஞ்ஜயன் மறுநாள் போரில் தான் நிச்சயம் ஐயத்ருதனைக் கொல்லுவேன் எனச் சபதமிட்டார்.

7.5 ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் அர்ஜுனனிடம் ஐயத்ருதனைக் கௌரவர்கள் காப்பாற்ற முடிவு செய்ததைக் கூறுதல்

இதற்கிடையில் அர்ஜுனன் தன்னைக் கொல்லச் சபதம் செய்ததை அறிந்த ஐயத்ருதன் பாண்டவர்களிடமிருந்து தப்பித் தன் தலைநர் திரும்பி விட முடிவு செய்தான். ஆனால் துரியோதனன் தன் மகாரதிகளுடனும், பெரும் சேனையுடனும் ஐயத்ருதனைக் காப்பாற்றுவதாக அவனுக்கு வாக்களித்தான். துரோணர் போரில் மரணமடைவதே கூடித்திரிய தர்மம் என அறிவுறுத்தினார். இவ்விருவரின் சொற்களையும் கேட்ட ஐயத்ருதன் தன்

எண்ணத்தைக் கைவிட்டுப் போர் புரிய முடிவெடுத்தான். இதனை அறிந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடத்தில் அவ்விவரங்களைத் தெரிவித்தார். பகவான் பார்த்தனிடம் கூறலானார், “தனஞ்ஜயா! நீ உன் சகோதரர்களின் கருத்தையும் அறியவில்லை. என்னையும் கலந்து ஆலோசிக்கவில்லை. அசட்டுத் துணிச்சலுடன் ஜயத்ருதனைக் கொன்றுவிடுவேன் என்று சபதம் செய்துள்ளாய். நான் துரியோதனனுடைய கூடாரத்திற்கு அனுப்பிய ஒற்றர்கள் அங்குள்ள செய்தியை எனக்குத் தெரிவித்தனர். அர்ஜுனா! நீ சிந்துராஜனை வதம் செய்வேன் என்று சபதம் செய்தபோது இங்கு போர்க்கருவிகளுடன் பெரும் சிம்மநாதம் செய்தாய். அந்த ஒலியைக் கேட்ட கௌரவர்கள் காரணமின்றிச் சிம்மநாதம் செய்யப்பட்டாது என்று நினைத்து எச்சரிக்கை அடைந்துவிட்டனர்.

கௌரவர்கள் குழுவும் பெரும் கோலாகலம் நிகழ்த்தியது. அபிமன்யுவின் வதத்தினால் அர்ஜுனன் பெரும் துயருற்றிருப்பார். அவர் சினத்துடன் இரவே போருக்குக் கிளம்பிவிடுவார் என்பதையறிந்து கௌரவர்களும் போருக்குத் தயாராயினர். சிந்துராஜன் ஜயத்ருதன் மிகவும் துயரமடைந்து தன் மந்திரிகளுடன் ஆலோசித்துப் பின் துரியோதனனிடம் சென்றான். அவனிடம் நீ அவனைக் கொல்லச் சபதமிட்டதைக் கூறினான். போரில் துரியோதனன் தன்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று ஜயத்ருதன் வேண்டினான். இல்லையெனில் நான் என் நகரம் திரும்ப அனுமதி அளியுங்கள் என்றான். ஜயத்ருதனின் சொற்களைக் கேட்டுத் துரியோதனன் பெரும் துயரடைந்தான். துரியோதனனுடைய கவலையைக் கண்ட ஜயத்ருதன் பரிகாசத்துடன் தனக்கு நன்மையானவற்றைக் கூறினான். “மன்னா! உங்கள் சேனையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடன் அர்ஜுனனுடைய அஸ்திரங்களை விலக்கவல்ல பராக்கிரமியான வில்லாளி யாரையும் பார்க்க முடியவில்லை. அர்ஜுனனுக்கு முன்னால் யாரால் நிற்க முடியும்? இந்திரன் கூட அர்ஜுனனை எதிர்க்க முடியாது. முன்பு பராக்கிரமியான மகேஸ்வரனோடு அர்ஜுனன் போர்புரிந்ததையும் நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். தேவராஜனின் ஆணைப்படி தேர் ஒன்றின் உதவியுடனேயே ஆயிரக்கணக்கான தானவர்களை அர்ஜுனன் சம்ஹாரம் செய்துள்ளார். வாசுதேவனும், அர்ஜுனனும் சேர்ந்து மூவுலகையும் அழித்துவிட முடியும் என்பது என் நம்பிக்கை. ஆகவே இங்கிருந்து செல்ல எனக்கு அனுமதிக்க வேண்டும். அல்லது துரோணர் மூலம் எனக்குப் பாதுகாப்பளிக்க வேண்டும்” என்று ஜயத்ருதன் துரியோதனனிடம் கூறினான். அர்ஜுனா! அப்போது துரியோதனன் தானே துரோணரிடம் ஜயத்ருதனைக் காப்பாற்ற வேண்டிக் கொண்டான்.

ஆகவே, அர்ஜுனா! ஜயத்ருதனைக் காப்பாற்றும் முழு ஏற்பாடும் செய்யப்பட்டு, தேரும் அலங்கரிக்கப்பட்டுவிட்டது. நாளையப் போரில்

கர்ணன், பூரிச்ரவா. அஸ்வத்தாமா, விருக்ஷசேனன், கிருபர், சல்யன் ஆகிய ஆறு மகாரதிகள் ஜயத்ருதனைப் பாதுகாப்பார்கள். துரோணர் முன் பாதி சக்ர வடிவமும், பின்பாதி தாமரை போன்றதுமான வியூகம் அமைக்க எண்ணியுள்ளார். தாமரையின் கர்ணிகையான மையப் பகுதியில் சிந்துராஜன் மற்றவர்கள் பாதுகாப்புடன் இருப்பான். பார்த்தா! அவனைச் சுற்றியுள்ள ஆறு மகாரதிகளையும் பற்றி யோசி. இவர்கள் ஒன்றாகிவிட்டால் இவர்களை எளிதில் வெல்ல முடியாது. நான் நமது நன்மையைக் கருத்தில் கொண்டு நன்மையை விரும்பும் நண்பர்களுடனும், மன்னர்களுடனும் ஆலோசனை செய்வேன்” என்று பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் கூறினார்.

7.6 அர்ஜுனன் விரும்பியவாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சுபத்ராவிற்கும், உத்தராவிற்கும் ஆறுதல் அளித்தல்

அன்று இரவு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனர்கள் உறக்கமின்றித் தவித்தனர். அபிமன்யுவின் மரணம் அவர்களை வாட்டியது. பல சுபசகுனங்கள் தென்பட்டன. இச்சமயம் அர்ஜுனன் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் சுபத்திரைக்கும் உத்தரைக்கும் ஆறுதல் அளிக் குமாறு கேட்டுக் கொண்டார். பகவானும் அர்ஜுனனின் கூடாரம் நோக்கிச் சென்றார். அங்கு தன் சகோதரி சுபத்ராவைச் சந்தித்த அவளிடம் பேசலானார், “வ்ருஷ்ணி நந்தினி! நீயும் மருமகள் உத்தராவும் அபிமன்யுவிற்காக துயரப்படாதீர்கள். காலம் ஒரு நாள் இவ்வாறுதான் எல்லா உயிர்களையும் அபகரிக்கிறது. உன் புதல்வன் உத்தம குலத்தில் பிறந்த கூடித்திரியன். இந்த மரணம் அவனுக்குத் தகுந்தது. தந்தைக்கு நிகரான பராக்கிரமம் உடைய அபிமன்யு கூடித்திரியனுக்கு ஏற்ற கடமையை நிறைவேற்றிவிட்டு வீர புருஷர்கள் விரும்பும் உத்தம கதியை அடைந்து சௌபாக்கியத்திற்குரிய விஷயமே. ஆதலால் நீ துயரப்படாதே.

அவன் பல பகைவர்களை வென்று பலரை மரண உலகு அனுப்பி, புண்ணியாத்மாக்கள் பெறும் அழிவற்ற லோகத்தை அடைந்துள்ளான். தவம், பிரம்மச்சரியம், சாஸ்திரஞானம், நற்குணங்களால் சாதுக்கள் விரும்பும் கதியை உன் புதல்வன் அடைந்துள்ளான். சுபத்ரே! நீ வீரமாதா! வீரபத்தினி, வீரர்களின் சகோதரி, நீ மகனுக்காகத் துயரப்படாதே. அவன் உத்தம கதியை அடைந்துவிட்டான். சிறுவனைக் கொல்வித்த பாவகர்மாவான சிந்துராஜன் பொழுது விடிந்ததும் இந்தக் குற்றத்திற்கான பலனை அடையப் போகிறான். அவன் அமராபுரியில் சென்று மறைந்து கொண்டாலும் அர்ஜுனனுடைய கையில் இருந்து விடுபட முடியாது.

நீ நாளையே போரில் ஜயத்ருதனுடைய தலை வெட்டுப்பட்டுச் சமந்தபஞ்சகக்ஷேத்திரத்திற்கு வெளியே சென்று விழுந்தது என்பதைக்

கேட்கப் போகிறாய். துயரத்தையும், அழுவதையும் நிறுத்திவிடு. கூடித்திரிய தர்மத்தைப் பின்பற்றி நாங்களும் உலகில் உள்ள மற்ற கூடித்திரியர்களும் விரும்பும் சத்புருஷர்களின் கதியை அபிமன்யு அடைந்துள்ளான். அகன்ற மார்பும், விசாலமான புஜங்களும் கொண்ட அபிமன்யு சொர்க்கத்திற்குச் சென்றுள்ளான். ஆயிரக்கணக்கான வீரர்களைக் கொன்ற பிறகே அபிமன்யு இறந்துள்ளான். சகோதரி, அதிகக் கவலையை விடு; மருமகளுக்கு ஆறுதல் கூறு.

தன் குலத்தை ஆனந்திக்காகச் செய்யும் கூடித்திரியப் பெண்ணே! நாளை மிகவும் பிரியமான செய்தியைக் கேட்டு துயரம் நீங்கப் பெறுவாய். உன் கணவன் செய்ய விரும்புவது நிச்சயம் நிறைவேறும். தேவாசுரரும், நாக, பிசாசு, அரக்க, மனிதர்களும் ஜயத்ருதனுக்கு உதவ வந்தாலும் நாளை அவனைக் காப்பாற்ற முடியாது” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் தன் சகோதரி சுபத்ராவைத் தேற்றினார். அச்சமயம் திரௌபதியும் அங்கு வந்து சேர்ந்தாள். சுபத்ரா, உத்தரை, திரௌபதி மூவரும் துயரத்தால் அழுது புலம்பிப் பித்துப் பிடித்தவர்களைப் போலாயினர். உணர்விழந்து தரையில் விழுந்து விட்டனர்.

தாமரைக் கண்ணான ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் இவர்கள் அடைந்த துயரத்தைக் கண்டு மிகவும் துயரம் அடைந்தார். அவர்களை நினைவுக்குக் கொண்டுவர உபசாரம் செய்தார். சுபத்ரா மீது நீர் தெளித்தார். அவர்கள் உணர்வு பெறச் செய்தார். பல நன்மை தரும் சொற்களைக் கூறினார். “சுபத்ரா! நீ புதல்வனுக்காக வருந்தாதே. துருபதகுமாரி! நீ உத்தராவிற்குத் தைரியம் கூறு. கூடித்திரிய சிரோமணியான அபிமன்யு உத்தம கதியை அடைந்துள்ளான். நம்முடைய குலத்தின் உத்தம புருஷர்களும் அபிமன்யு அடைந்த கதியை அடைய வேண்டும் என்பதே என் விருப்பம். உன்னுடைய மகாரதி புதல்வன் இன்று தனியாகச் செய்த பராக்கிரமத்தை நாளை நானும் என்னுடைய நண்பனும் செய்து காட்டுவோம்” என்று கூறிப் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அப்பெண்களுக்கு ஆறுதல் அளித்தார். பின்னர் மீண்டும் அர்ஜுனனிடம் திரும்பினார்.

7.7 ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் அர்ஜுனனின் வெற்றிக்காகச் சிவபெருமானை அன்று இரவு பூஜிக்கச் செய்தல்

அர்ஜுனனின் கூடாரம் சென்ற பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் நீரால் தூய்மைப்படுத்திக் கொண்டார். சுப லட்சணங்கள் பொருந்திய வேதியில் தூய தர்ப்பையால் ஆன அழகிய படுக்கையை விரித்தார். பிறகு அக்ஷதை, வாசனைப் பொருட்கள் மலர் ஆகியவற்றால் அப்படுக்கையை அலங்கரித்தார். அதன் நாற்புறங்களிலும் சிறந்த ஆயுதங்களை வைத்தார். இதன்பின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் இருவரும் சிவபெருமானுக்கு நிசி பூஜை செய்தனர்.

பிறகு ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் அர்ஜுனனை உறங்கச் சொன்னார். ஆயுதங்களுடன் கூடிய பாதுகாவலர்களைக் காவல் இருக்கச் சொல்லித் தாருகனோடு தன் கூடாரம் திரும்பினார். மென்மையான படுக்கையில் பல விஷயங்களைச் சிந்தித்தவாறு உறங்க முற்பட்டார். தாமரைக் கண்ணனான ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஈஸ்வரர்களுக்கும் ஈஸ்வரனாவார். மிகப்பெரிய புகழ் உடையவர். அர்ஜுனுக்கு நன்மை விரும்புவவர். ஸ்ரீ ஹரி அர்ஜுனன் வெற்றி பெற வேண்டி சிவனுக்கான நிசி பூஜையை நடத்தி அவரது வெற்றிக்கான வழிகளை ஏற்படுத்தி முடித்தார். அன்று பாண்டவர்களின் கூடாரங்களில் யாரும் தூங்கவில்லை. அர்ஜுனன் தான் செய்த சபதத்தை எவ்வாறு நிறைவேற்றுவார் என்று எல்லோரும் கவலை கொண்டனர்.

7.8 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன் சாரதி தாருகனிடம் கூறுபவை

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் நள்ளிரவில் விழித்துக் கொண்டார். தன் சாரதி தாருகனை அழைத்துக் கூறலானார், “தாருகா! தன் புதல்வன் அபிமன்யு கொல்லப்பட்ட சோகத்தினால் அர்ஜுனன் நாளை ஜயத்ருதனை வதம் செய்வேன் என்று சபதம் உரைத்துள்ளார். துரியோதனன் அர்ஜுனன் போர்க்களத்தில் ஜயத்ருதனைக் கொல்லாதவாறு ஏற்பாடுகளைச் செய்யப் போகிறான். துரோணாசாரியாரும் அஸ்வத்தாமாவுடன் ஜயத்ருதனைக் காப்பாற்றப் போகிறார். இந்திரன் கூடத் துரோணரால் காப்பாற்றப்படும் ஜயத்ருதனைப் போரில் கொல்ல முடியாது. எனவே நாளை சூரியன் மறைவதற்குள் நான் அர்ஜுனன் ஜயத்ருதனைக் கொல்லுவதற்கான முயற்சியைச் செய்யப் போகிறேன். எனக்கு மனைவி, மக்கள், உறவினரை விட அர்ஜுனன் மிகப் பிரியமானவர். அர்ஜுனன் இல்லாமல் இருநாழிகை நேரம் கூட நான் இருக்க முடியாது. நான் இருக்கும்போது அர்ஜுனுக்குத் தீங்கு நேராது. கர்ணர், துரியோதனன் இவர்களோடு பகைவர் அனைவரையும் நான் சம்ஹாரம் செய்துவிடுவேன்.

நாளைய பெரும்போரில் உலகனைத்தும் தனஞ்ஜயனின் பராக்கிரமத்தையும் என்னுடைய பல பிரபாவத்தையும் பார்க்கப்போகிறது. நாளை நான் மன்னர்கள் சேனை அனைத்தையும் அர்ஜுனுக்காக சக்ராயுதத்தால் தூள் தூளாக்கப்போவதை நீ பார்க்கப் போகிறாய். நாளை கந்தர்வ, தேவ, பிசாசு, நாக, ராக்ஷஸ் மக்கள் அனைவரும் நான் சவ்யசாசி அர்ஜுனனின் நன்மையை விரும்பும் நண்பன் என்பதை அறிந்து கொள்ளட்டும். எவன் அர்ஜுனனைத் த்வேஷிக்கிறானோ அவன் என்னைத் துவேஷிக்கிறான். யார் அர்ஜுனன் பின் செல்கிறானோ அவன் என்னைப் பின் தொடர்கிறான். அர்ஜுனன் என்னுடைய பாதி சரீரம் என்பதை நீ அறிந்து கொள்.

நாளைக் காலையில் என்னுடைய உத்தமமான தேரை அலங்கரித்து பாதுகாப்புடன் போர்க்களத்தில் கொண்டு வா. தாருகா! கௌமோதகி, கதை, திவ்யசக்தி, ஆயுதம், சக்கரம், அம்பு, வில் மற்றும் அவசியமான பொருட்களைத் தேரில் வைத்து கருடக் கொடியைப் பறக்கவிடு. வெண் கொற்றக் குடையை அமைத்து, பலாஹக், மேகபுஷ்பம், வைஷ்பயம், சக்ரீவம் என்னும் குதிரைகளையும் பூட்டி நீயும் கவசமணிந்து தயாராகு. பாஞ்சஜன்யத்தின் ஒலி கேட்டதும் வேகமாக என்னிடம் வந்து சேர். தாருகா! நான் என் அத்தை மகன் அர்ஜுனனின் துயரத்தையும், சினத்தையும் ஒரே நாளில் விலக்கிவிடுவேன்” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் தாருகனிடம் கூறினார். தாருகனும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இருக்குமிடமே வெற்றியின் இடம் என்றும் பகவான் தனக்கு இட்ட ஆணையைத் தான் நிச்சயம் நிறைவேற்றுவேன் என்றும் கூறினான்.

7.9 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் வருதல்; யுதிஷ்டிரருக்கு ஆறுதல் கூறுதல்

பிறகு ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் தாருகனுடன் யுதிஷ்டிரரிடம் வந்தார். தன் கூடாரத்தில் அரியணையில் சகோதரர்களுடனும், நண்பர்களுடனும் சபையில் அமர்ந்திருந்த யுதிஷ்டிரர் மாதவனை அன்புடன் வரவேற்று முறைப்படி பூஜித்தார். நலம் விசாரித்தார். யுதிஷ்டிரரின் நண்பர்களான மன்னர்களும், சகோதரர்களும், புதல்வர்களும் அவரிடத்தில் வந்தனர். அவர்கள் அனைவரும் தத்தம் இருக்கைகளில் அமர்ந்தனர். அனைவர் முன்பும் யுதிஷ்டிரர் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் தங்களைப் போரில் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று வேண்டினார். அர்ஜுனனின் சபதத்தினை நிறைவேற்றுங்கள்; கௌரவர்கள் என்ற கடலைக் கடக்க படகாகத் துணை புரியுங்கள். இந்த சங்கடத்திலிருந்து எங்களைக் காப்பாற்றுங்கள் எனக் கேட்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் அவருக்கு ஆறுதல் அளித்துப் பேசலானார்; “மன்னா! தேவருலகிலும் கூட உங்கள் தம்பி தனஞ்ஜயனுக்குச் சமமான வில்லாளி கிடையாது. அர்ஜுனன் சக்திசாலி. போரில் தேர்ச்சி பெற்றவர். தேஜஸ்வி. சிங்கம் போன்ற நடையை உடையவர். பலமான தோள்களையும் பெரிய கைகளையும் கொண்டவர். உங்களுடைய பகைவர்களை அர்ஜுனன் நிச்சயம் கொன்றுவிடுவார்.

அர்ஜுனன் துரியோதனனுடைய சேனை முழுவதையும் தீ விறகை எரிப்பது போல் எரிப்பதற்கு நானும் உதவுவேன். அபிமன்யுவைக் கொன்ற ஜயத்ருதன் அர்ஜுனன் இன்று திரும்பி வராத உலகிற்கு அனுப்பிவிடுவார். கமுகு, பருந்து, நரி முதலியவை இன்று ஜயத்ருதனின் சரீரத்தை உண்ணப்

போகின்றன. இந்திரன் உள்ளிட்ட தேவர் அனைவரும் அவனைக் காப்பாற்ற வந்தாலும் ஜயத்ருதன் அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட்டு யமனுலுகு அடைந்துவிடுவான். இன்று வெற்றி வீரன் அர்ஜுனன் ஜயத்ருதனைக் கொன்றபின் உங்களிடம் வருவார். தாங்கள் கவலையை விடுங்கள்” என ஆறுதல் அளித்தார்.

இவ்வாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறிக் கொண்டிருந்தபோது அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரின் சபைக்கு வந்தார். தாம் கனவில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடன் சிவபெருமானைத் தரிசனம் செய்து பாசுபதாஸ்திரம் பெற்றதைத் தெரிவித்தார். இதனைக் கேட்ட அனைவரும் வியப்பும் மகிழ்ச்சியும் அடைந்தனர். பின்னர் அர்ஜுனன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், சாத்யகி மூவரும் யுதிஷ்டிரரிடம் விடைபெற்று அர்ஜுனனுடைய கூடாரத்திற்குச் சென்றனர். அச்சமயம் அர்ஜுனன் சாத்யகியை யுதிஷ்டிரரின் பாதுகாப்பிற்காகத் திரும்புமறு வேண்டிக் கொள்ள சாத்யகியும் தர்மராஜரிடம் திரும்பிச் சென்றார்.

7.10 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் துரோணரை விட்டு விலக அறிவுறுத்தல்

போர் தொடங்கியதும் அர்ஜுனன் துர்மர்ஷனின் யானைப் படையை அழித்தார். துச்சாதனைத் தோற்றோடச் செய்தார். பிறகு துரோணரிடம் சென்று தான் ஜயத்ருதனைக் கொல்லச் சபதம் செய்ததைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று உரைத்தார். துரோணர் தன்னை வெல்லாமல் ஜயத்ருதனைக் கொல்ல இயலாது என்று கூறி ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் மீது அம்பு மழை பொழியலானார். இச்சமயம் அறிவாளியான பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மனத்திற்குள் தான் செய்ய வேண்டியதைத் தீர்மானித்துக் கொண்டார். அர்ஜுனனிடம் கூறலானார்; “அர்ஜுனா! நாம் இங்கு அதிக நேரத்தைக் கழித்து விடக்கூடாது. இப்போது துரோணரை விட்டு விட்டு முன்னால் செல்வோம். இதுதான் இப்போது செய்ய வேண்டிய முக்கிய காரியமாகும்” என்று கூறினார். ஜயத்ருதனை வதம் செய்ய வேண்டியதே இன்றைய முக்கிய கடமை என்பதை மதுகுதனன் அர்ஜுனனுக்கு உணர்த்தினார். பகவானுடைய சொற்களை ஏற்றுக் கொண்ட பார்த்தனும் துரோணரை வலம் வந்து வணங்கி அவருடன் போரிடாமல் ஜயத்ருதனை நோக்கி முன்னேறினார்.

7.11 அர்ஜுனன் நீரைத் தோற்றுவித்தல்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் குதிரைகளின் களைப்பைப் போக்குதல்

வேகத்துடன் கௌரவ சேனையில் முன்னேறிய அர்ஜுனன் அவந்தி தேச விந்த அனுவிந்தர்களையும் யமனுலுகு அனுப்பினார். அர்ஜுனனும்

போரில் களைப்படைந்தார். அவருடைய குதிரைகளும் களைத்துவிட்டன. அச்சமயம் தனஞ்ஜயன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் தான் கௌரவ சேனையைத் தடுத்து நிறுத்துவதாகவும், பகவான் குதிரைகளின் உடலில் இருந்து பாணங்களை எடுத்து அவற்றின் களைப்பைப் போக்குமாறும் கூறித் தேரில் இருந்து இறங்கித் தரையின் மீது நின்றவாறு கௌரவர்களுடன் போரிடலானார். அப்போது, ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன் அன்பு நண்பனிடம் இங்கு குதிரைகள் பருகுவதற்குப் போதுமான நீர் இல்லை என்று கூறினார். குதிரைகள் பருகுவதற்கான நீர் இதோ இருக்கிறது என்று கூறிய அர்ஜுனன் பூமியின் மீது அஸ்திரத்தால் அடித்து நீர் நிரம்பிய குளத்தைத் தோற்றுவித்தார். அத்துடன் அம்புகளையே மூங்கில், கம்பம் மற்றும் கூரையாகக் கொண்ட ஒரு வீட்டையும் அமைத்தார். அர்ஜுனனின் செயலைக் கண்ட பகவான் அவரைப் பாராட்டிப் புகழ்ந்தார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தேரில் இருந்து இறங்கிப் படுகாயமுற்ற குதிரைகளை அவிழ்த்துவிட்டார். பார்த்தன் தரையில் நின்றவாறு பகைவர்களைத் தடுத்துக் கொண்டிருந்தார். அந்த பயங்கரமான போர்க்களத்தில், போரின் இடையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் தேரில் இருந்து குதிரைகளை அவிழ்த்துவிட்டனர். உலகில் இதைவிடச் சிறந்த வேறு ஒரு மிக அற்புதமான நிகழ்ச்சி என்ன இருக்கும்? அல்லது நடந்திருக்கும்?

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கௌரவப்படையின் கண் முன்பே, சிறிதும் ஆவேச உணர்வின்றிக் குதிரைகளை உலவச் செய்தார். குதிரைகளின் சிகிச்சையில் தேர்ச்சி பெற்றிருந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவற்றின் பரிசீரம், களைப்பு, நடுக்கம், காயம் முதலிய கஷ்டங்களை விலக்கினார்? அவற்றை நீராட்டித் தண்ணீர் குடிக்கச் செய்தார். புல்லும், கொள் போன்ற தானியத்தையும் அளித்து உண்ணச் செய்தார். குதிரைகளின் களைப்பு முற்றிலும் நீங்கிய பின் அவற்றை மீண்டும் தேரில் பூட்டினார். பின்னர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் இருவரும் மீண்டும் தேரில் ஏறி முன்னேறினர்.

7.12 வாசுதேவன் அர்ஜுனனிடம் கூறுதல்; அர்ஜுனன் பதிலுரை

பிரகாசமான சூரியனைப் போல ஒளி வீசிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் இருவரும் ஜயத்ருதனை நோக்கி முன்னேறினர். மாணைப் பிடிக்க வந்த இருபுலிகளைப் போல ஜயத்ருதனைக் கொல்லும் விருப்பத்துடன் அவர்கள் இருந்தனர். ஜயத்ருதனை அருகில் கண்டு மகிழ்ந்தனர். இச்சமயம் துரோணரால் கவசமணிவிக்கப்பட்ட துரியோதனன் தன் தேரில் அவர்களைப் பின் தொடர்ந்து வந்து அவர்களைக் கடந்து எதிரில் வந்து நின்றான். அதனைக் கண்ட பகவான் வாசுதேவன் அர்ஜுனனிடம் கூறலானார்.

“தனஞ்ஜயா! அனைவரையும் கடந்து எதிரில் வந்துள்ள துரியோதனனைப் பார். இவனுக்கு ஈடான ரதி யாரும் கிடையாது. இவன் பலம் மிக்கவன். மிகத் தொலைவில் உள்ள லட்சியத்தையும் அடித்து வீழ்த்த வல்லவன். அஸ்திர வித்தையில் நிபுணன். மிகவும் சுகமாக வளர்ந்தவன். மதிப்பிற்குரியவன். உங்களிடம் எப்போதும் துவேஷம் கொண்டவன். அர்ஜுனா! இந்த சமயம் இவனுடன் போரிடச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்துள்ளது, என்று நான் கருதுகிறேன். இந்தப் போரின் வெற்றி தோல்விக்கு இவனே காரணமாவான். பார்த்தா! நீ நீண்டகாலம் சேமித்து வைத்துள்ள சினம் என்ற விஷத்தை இவன் மீது விடு. இவனே பாண்டவர்களின் எல்லாத் துன்பங்களுக்கும் காரணமாவான். பாக்யவசமாக துரியோதனன் இன்று உன் பாணங்களுக்கு முன் வந்துள்ளான். இவன் உயிரிழக்குமாறு நீ முயற்சி செய். ஐஸ்வர்யத்தின் கர்வத்தில் ஊறியிருக்கும் இந்தத் துரியோதனன் ஒருபோதும் கஷ்டப்பட்டதில்லை.

போரில் உன் பராக்கிரமத்தை இவன் அறியமாட்டான். மூவுலகினரும் போரில் உன்னை வெல்ல முடியாது என்றால் துரியோதனன் நிலை என்னவாகும்? இவன் உன் அருகில் வந்துள்ளது சௌபாக்கியமே. இந்திரன் விருத்தாசுரனைக் கொன்றது போல் நீயும் இந்தத் துரியோதனனைக் கொன்றுவிடு. இவன் எப்போதும் உனக்கு அனர்த்தம் விளைவித்தவன். தர்மராஜரைக் கபடமாகச் சூதில் ஏமாற்றியவன். நீங்கள் அனைவரும் எந்தத் தீமையும் செய்யாதபோது உங்களிடம் குரூரமாக நடந்து கொண்டவன். பார்த்தா! மனம் போனபடி நடக்கும் இந்தத் துஷ்டனைக் கொன்றுவிடு. துரியோதனன் உங்களுடைய அரசைக் கபடமாகப் பிடுங்கியுள்ளான். நீங்கள் வனவாசம் அனுபவித்தீர்கள். இவன் திரௌபதிக்குத் துயரமும், அவமானமும் விளைவித்தான். இவற்றை மனத்தில் வைத்து இவனைக் கொன்றுவிடு.

சௌபாக்கியத்தால்தான் இவன் உன் பாணங்கள் எட்டும் இடத்தில் வந்து வட்டமடித்துக் கொண்டிருக்கிறான். உன்னோடு போர் செய்வதைத் தன் கடமையாகக் கருதுகிறான். பாக்யவசத்தால் உன் விருப்பங்கள் நிறைவேறிக் கொண்டிருக்கின்றன. பார்த்தா! நீ குலத்திற்குக் களங்கமான இவனைக் கொன்றுவிடு. இவன் கொல்லப்பட்ட பின் கௌரவ சேனையைச் சம்ஹாரம் செய். துராத்மாக்களின் வேரை வெட்டி விடு. அதனால் பகை என்னும் யாகம் முடிவடைந்து அவப்ரதஸ்நானம் செய்யும் வாய்ப்பு கிடைக்கும்” என்று கூறினார்.

பகவானின் சொற்களைக் கேட்ட தனஞ்ஜயன், “எனக்கு இது முக்கியமான கடமையாக வந்துள்ளது. நீண்டகாலம் தடையற்ற ராஜ்யத்தை அனுபவித்த இந்தத் துரியோதனனின் தலையை வெட்டித் திரௌபதியின்

அவமானத்திற்குப் பழி தீர்த்துக் கொள்ளுகிறேன். இவனை வதம்புரிந்து எல்லாத் துன்பங்களில் இருந்தும் விடுபடுகிறேன்” என்றார்.

7.13 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் சாத்யகியைப் புகழ்ந்து கூறுதல்

அர்ஜுனன் பகவானிடம் கூறியவாறு துரியோதனனின் நகச் சதையில் அடித்து அவனைத் தோற்றோடச் செய்தார். இதேசமயம் யுதிஷ்டிரரால் அர்ஜுனனை நோக்கி அனுப்பப்பட்ட சாத்யகி பல பராக்கிரமங்களைச் செய்து அர்ஜுனனிடம் வந்து சேர்ந்தார். சாத்யகியைத் தொடர்ந்து தருமராஜரால் அனுப்பப்பட்ட பீமசேனன் கர்ணனால் துன்புறுத்தப்பட்டார். அவரைத் தக்க சமயத்தில் காப்பாற்றிய சாத்யகி திரிகர்த்தர்களையும் சூரசேனநாட்டு வீரர்களையும், கலிங்க நாட்டு வீரர்களையும் தோல்வியுறச் செய்தார். அர்ஜுனனுக்கு அருகில் போய்ச் சேர்ந்தார்.

சாத்யகி வருவதைக் கண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் அவரைப் புகழ்ந்து கூறலானார். “பார்த்தா! அதோ பார், உன் வழியைப் பின்பற்றும் சினியின் பௌத்ரன் சாத்யகி வந்து கொண்டிருக்கிறான். உன் சிஷ்யனும், தோழனுமான சத்யபராக்ரமி அனைவரையும் துரும்பைப்போல் எண்ணித் தோற்கச் செய்து வந்து கொண்டிருக்கிறான். பால்குணா! தன் பாணங்களால் துரோணரையும், க்ருதவர்மாவையும் வென்று, தர்மராஜன் விரும்பும் உன்னுடைய செய்தியை அளிப்பதற்கு மிகப்பெரிய வீரர்களைக் கொன்றுவிட்டு இங்கு வந்து கொண்டிருக்கிறான். கௌரவ சேனைக்குள் மிகவும் கடினமான பராக்கிரமத்தைச் செய்து, உன்னைக் காணும் விருப்பத்துடன் இங்கு வந்து கொண்டிருக்கிறான். தர்மராஜர் அனுப்பிய சாத்யகி தேர் ஒன்றின் உதவியாலேயே பலமகாரதிகளை வென்று இங்கு வந்து கொண்டிருக்கிறான்.

பார்த்தா! சிங்கம் பல பசுக்களின் இடையில் வருவதுபோல அநாயாசமாகக் கௌரவ சேனையின் இடையில் இருந்து இங்கு வந்து கொண்டிருக்கிறான். போர்க்களத்தில் சகோதரர்களுடன் துரியோதனனை வென்று ஜலசந்தனைக் கொன்று இங்கு வந்து கொண்டிருக்கிறான். மாமிசச் சேறுடைய ரத்த நதியைப் பெருக்கிக் கௌரவ சேனையைத் துரும்பைப்போலப் பறக்கச் செய்து சாத்யகி வந்து கொண்டிருக்கிறான்” என்று கூறினார்.

7.14 அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கவலையுடன் கூறுதல்

பகவானின் சொற்களைக் கேட்ட அர்ஜுனன் அவரிடம் கூறலானார்; “கேசவா! சாத்யகி என்னிடம் வந்து கொண்டிருப்பது எனக்குப் பிரியமில்லை.

தர்மராஜரின் நிலைமை என்னவென்று தெரியவில்லை. சாத்யகி அவரைக் காப்பாற்றாமல் இங்கு என்னிடம் எதற்காக வந்தார்? இவர் யுதிஷ்டிர மன்னரை ஆசாரியாரிடம் விட்டு விட்டு இங்கு வந்திருக்கிறார். பூரிச்ரவா போர்க்களத்தில் சாத்யகியை நோக்கி முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறார். முதலில் நான் மன்னரின் நலச் செய்தியை அறிய வேண்டும். இரண்டாவது சாத்யகியைக் காப்பாற்ற வேண்டும். இத்துடன் ஐயத்ருதனைக் கொல்ல வேண்டும்.

மாதவா! சாத்யகி இப்போது மிகவும் களைத்துப் போயுள்ளார். ஆனால் பூரிச்ரவாவும் அவருடைய தோழர்களும் களைப்பின்றி உள்ளனர். இவ்விருவரும் போர் புரிந்தால் சாத்யகி வெற்றி பெற முடியுமா? சாத்யகி சமுத்திரத்தைத் தாண்டிவிட்டு பசுவின் குளம்பிற்குச் சமமான நீரில் மூழ்கிவிடக்கூடாது. கௌரவ குலத்தின் முக்கிய வீரர் அஸ்திர வேதாவான பூரிச்ரவாவோடு மோதி சாத்யகி நலமாக இருக்க முடியுமா? துரோணரிடம் பயமின்றிச் சாத்யகியை இங்கு அனுப்பிய தர்மராஜரின் காரியத்தை நான் விபரீதம் என்று நினைக்கிறேன். தர்மராஜர் நலமாக இருப்பாரா? என்று அர்ஜுனன் கவலையுடன் கேட்டார்.

7.15 சாத்யகி, பூரித்ரவா கோரப்போர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் சாத்யகியைக் காப்பாற்றக் கூறுதல்

இதற்கிடையில் சாத்யகியும், பூரிச்ரவாவும் ஒருவருடன் ஒருவர் ரோஷத்துடன் பேசிக் கொண்டனர். இருவருக்கும் இடையில் கோரமான போர் நடைபெற்றது. கத்தியையும் கேடயத்தையும் கொண்டு யுத்தம் புரிந்தனர். பின் மல்யுத்தத்தின் 32 கலைகளையும் வெளிப்படுத்தியவாறு போரிட்டனர். அஸ்திர சஸ்திரங்கள் அழிந்த நிலையில் சாத்யகி தளர்ச்சியுடன் போரிடுவதைக் கண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் கூறலானார். “பார்த்தா! வீரர்களில் மிகச்சிறந்த சாத்யகியைப் பார். இவன் தேரிழந்து போரிட்டுக் கொண்டிருக்கிறான். இவனைக் காப்பாற்று. பாரதா! இவன் உன் பின்னால் கௌரவ சேனையின் வியூகத்தைப் பிளந்து வந்துள்ளான். துரியோதனனின் சேனையில் உள்ள ஆயிரக்கணக்கான முக்கிய வீரர்களை இவன் கொன்றுள்ளான். சாத்யகி மிகவும் களைத்துள்ளான். இச்சமயம் பூரிச்ரவா அவனுடன் போரிட வந்துள்ளார். இது சமமான தகுதியுடைய போர் அல்ல. அந்தக் கடினமான காரியத்தைச் செய்து, களைத்துப் பூமியில் விழுந்துள்ளான். அவனைக் காப்பாற்று. பூரிச்ரவாவிடம் சிக்கிவிடாமல் சீக்கிரமாக முயற்சி செய்” என்று கூறினார்.

அர்ஜுனன் “குருகுலவம்சத்துப் பூரிச்ரவா, ‘வ்ருஷ்ணி வம்சத்துச் சாத்யகியுடன் போர் விளையாட்டைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்” என்று மகிழ்ச்சியுடன் கூறினார். இதற்குள் பூரிச்ரவா சாத்யகியைப் பிடித்துத் தரையில் அடித்தார். சாத்யகியின் குடுமியைப் பற்றி இழுத்துத் தலையை வெட்ட முயன்றார். சாத்யகி தன் தலையை மிக வேகமாகச் சுழற்றலானார். சாத்யகியின் கேசம் இழுக்கப்பட்டு அவர் கஷ்டப்படுவதைக் கண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம், “பூரிச்ரவாவிடம் சிக்கியுள்ள இவன் உன் சிஷ்யன். தனார் வேதத்தில் உனக்குச் சமமானவன். ஆனால் இப்போது போர்க்களத்தில் பூரிச்ரவா முன்னேறிவிட்டார்” என்று கூறினார். மனத்திற்குள் தன்னுடைய குருவம்சத்தைச் சேர்ந்த பூரிச்ரவாவின் பராக்கிரமத்தைப் பாராட்டிய அர்ஜுனன், “பிரபோ, நான் சிந்துராஜன் ஜயத்ருதனைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்ததால் சாத்யகியைப் பார்க்கவில்லை. இப்போது அவரைக் காப்பாற்றும் கடினமான காரியத்தைச் செய்கிறேன்” என்றார்.

7.16 பூரிச்ரவா கை வெட்டப்படுதல்; சாத்யகியால் வதம்; மறுபடியும் போர் தொடங்குதல்

அர்ஜுனன் விரைந்து ஒரு ஷூரப்ரத்தைச் செலுத்தி சாத்யகியின் தலையைத் துணிப்பதற்காகக் கத்தியுடன் உயர்த்தப்பட்ட பூரிச்ரவாவில் வலது கரத்தை வெட்டி வீழ்த்திவிட்டார். பூரிச்ரவா பார்த்தனைக் குறை கூறிச் சாகும் வரை உண்ணாவிதம் ஏற்று அமர்ந்து கொண்டார். ஆனால் அனைவரும் தடுத்தபோதும் சாத்யகி தியானத்தில் அமர்ந்த பூரிச்ரவாவின் தலையை வெட்டிவிட்டார். அர்ஜுனனாலும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணராலும் புண்ணிய லோகம் செல்லும் வரமளிக்கப்பட்ட பூரிச்ரவா தேவருலகம் சென்றார்.

மீண்டும் போர் தொடங்கியது. அர்ஜுனன் ஜயத்ருதனைக் கொல்ல விரும்பினார். தனஞ்ஜயன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம், “கேசவா! ஜயத்ருதன் நிற்கும் இடத்திற்கு இப்போது இந்தக் குதிரைகளைச் செலுத்துங்கள். என் சபதத்தைத் தாங்கள் வெற்றி பெறச் செய்ய வேண்டும். சூரியன் மறைவதற்குள் என் சபதம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். எந்த வகையிலாவது நான் ஜயத்ருதனைக் கொல்ல வேண்டும். அதற்கேற்பத் தாங்கள் விரைந்து குதிரைகளைச் செலுத்துங்கள்: என்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் ஜயத்ருதனை நோக்கித் தேரைச் செலுத்தினார். அர்ஜுனன் ஜயத்ருதனை நோக்கி வருவதைப் பார்த்த துரியோதனன் கர்ணனிடம் அர்ஜுனனைத் தடுத்து நிறுத்திக் கூறினான். சூரியன் அஸ்தமித்து விட்டால், ஜயத்ருதன் காப்பாற்றப்பட்டுவிட்டால் அர்ஜுனன் போரில் இருந்து விலகிவிடுவார். நம் வெற்றி நிச்சயம் என்று கர்ணனிடம் கூறினான். இச்சமயம் தன்னுடன், போரிட வந்த கர்ணனையும்,

கௌரவ மகாரதிகளையும் அர்ஜுனன் வெற்றி கொண்டார். அர்ஜுனனின் அற்புதமான பராக்கிரமம் வெளிப்பட்டது.

7.17 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் ஜயத்ருதனைக் கொல்லுமாறு கூறுதல்

சூரியன் மறையும் நேரம் நெருங்குவதையும், ஜயத்ருதன் கௌரவ மகாரதிகளுக்கிடையில் பாதுகாப்பாக இருப்பதையும் பார்த்த பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் கூறலானார், “மகா பாஹு பார்த்தா! சிந்துராஜன் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளப் பயத்துடன் நிற்கிறான். வீர மகாரதிகள் அவனைத் தங்களுக்கு இடையில் பாதுகாப்பாக வைத்துள்ளனர். போர்க்களத்தில் இந்த ஆறு மகாரதிகளை வெல்லாமல், ஜயத்ருதனை வெல்ல முடியாது. ஆதலால் நான் சூரியனை மறைப்பதற்கு ஏதேனும் உபாயம் செய்கிறேன். அதனால் சிந்துராஜன் மட்டுமே சூரியன் தெளிவாக மறைந்துவிட்டதைக் காண்பான். அதனால் அஸ்தமனமாகிவிட்டது என்று நினைத்து உன்னைத் தாக்க வருவான். அந்த சமயத்தில் நீ அவசியம் ஜயத்ருதனை அடிக்க வேண்டும். சூரியன் அஸ்தமித்து விட்டான் என்று நினைக்கக்கூடாது” என்று உரைத்தார். அர்ஜுனனும் அவ்வாறே ஆகட்டும் என்று கூறினார்.

இச்சமயம் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இருளைச் சிருஷ்டித்துச் சூரியனை மறைத்துவிட்டார். கௌரவ வீரர்கள் சூரியனைப் பார்க்காமலேயே அவர் அஸ்தமித்துவிட்டதாக எண்ணி மகிழ்ச்சியில் ஆழ்ந்தனர். ஜயத்ருதன் மட்டும் அடிக்கடி முகத்தை நிமிர்த்திச் சூரியனைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். இச்சமயம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பார்த்தனிடம் “சிந்துராஜன் உன்னைப் பற்றிய பயமின்றிச் சூரியனைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான். இவனை வதம் செய்ய இதுவே சரியான சமயம். நீ விரைவில் இவன் தலையை வெட்டி உன் சபதத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்” என்றார். பகவானின் சொற்களைக் கேட்ட சவ்யசாசி கௌரவ மகாரதிகளைத் துன்புறுத்தித் தோல்வியுறச் செய்தார். அக்னியைப் போன்ற அம்பை எடுத்து அதனை திவ்யாஸ்திரத்திரங்களால் மந்திரித்தார். எப்போதும் பூஜிக்கப்பட்ட அதனை முறைப்படி வஜ்ராயுதத்தால் இணைத்துக் காண்டவத்தின் மீது வைத்தார்.

7.18 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஜயத்ருதன் வத விஷயமாக அர்ஜுனனிடம் கூறியவை

இச்சமயம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மறுபடியும் விரைவாக, “தனஞ்ஜயா! நீ துராத்மாவான சிந்துராஜனின் தலையை விரைவில் வெட்டிவிடு. சூரியன்

அஸ்தாசலத்திற்குச் செல்ல விரும்புகிறார். ஐயத்ருதன் வதம் விஷயமாக நான் சொல்வதைக் கேள். பார்த்தா! ஐயத்ருதனின் தந்தை 'வ்ருத்தக்ஷத்ரன்' இவ்வுலகில் புகழ் பெற்றவர். அவர் நீண்ட காலம் மகப்பேறின்றி இருந்த பிறகே ஐயத்ருதனை மகனாகப் பெற்றார். ஐயத்ருதன் பிறந்தபோது ஒரு அசரீரி,

மன்னனிடம், “சக்தி மிகுந்த மன்னா! உன் புதல்வன் நற்குலம், சீலம், அடக்கம் முதலிய நற்குணங்களுடன் வம்சத்திற்கேற்றார்போல் இருப்பான். கூத்திரியர்களில் சிறந்தவனாக இருப்பான். ஆனால் இறுதிக் காலத்தில் ரணகளத்தில் போரிடும்போது ஒரு கூத்திரிய சிரோமணி இவன் தலையை வெட்டிவிடுவான்” என்று கூறியது. அதைக்கேட்ட வ்ருத்தக்ஷத்திரன் சிறிது யோசித்துப் பின், “என்னுடைய இந்தப் புதல்வனின் தலையை எவன் புவியில் விழச் செய்வானோ, அவனுடைய தலையும் நூற்றுக்கணக்கான துண்டாகிவிடும்” எனக் கூறினார். வ்ருத்தக்ஷத்திரன் உரிய காலத்தில் ஐயத்ருதனை மன்னனாக்கித் தான் கானகம் சென்று தவம் மேற்கொண்டார்.

அர்ஜுனா! அந்த வ்ருத்தக்ஷத்திர மன்னர் இப்போது சமந்தபஞ்சக ஷேத்திரத்திற்கருகில் கோரமான தவத்தில் ஈடுபட்டுள்ளார். ஆதலால் நீ அற்புதமான செயல் செய்யும் திவ்யாஸ்திரத்தின் மூலம் சிந்தூராஜன் ஐயத்ருதனின் தலையை வெட்டி அதனை வ்ருத்தக்ஷத்திரன் மடியில் வீழ்த்திவிடு. பாரதா! நீ இவன் தலையைப் பூமியில் வீழ்த்தினால் உன்னுடைய தலையும் நூறு துண்டாகிவிடும் என்பதில் ஐயமில்லை. வ்ருத்தக்ஷத்திரமன்னர் தவத்தில் ஈடுபட்டுள்ளார். நீ திவ்யாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்து அவர் இந்த விஷயத்தை அறியாமல் பார்த்துக் கொள். இந்திரகுமாரா! முவுலகிலும் உனக்கு அசாத்தியமான, செய்ய முடியாத காரியம் எதுவுமில்லை” என்று பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறினார்.

7.19 ஐயத்ருதன் அர்ஜுனனால் வதம் செய்யப்படுதல்

பகவான் கூறியவாறே பார்த்தனும் ஐயத்ருதன் தலையைத் துண்டித்து, அது பூமியில் விழாமல் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக தொடர்ச்சியாக பாணத்தைச் செலுத்தி மாலைக் காலத்தில் சந்தியா உபாசனையில் ஈடுபட்டுச் ஜபத்தில் அமர்ந்திருந்த வ்ருத்தக்ஷத்திரன் அறியாமல் அவர் மடியில் வீழ்த்தினார். ஜபம் முடிந்து எழுந்திருந்த மன்னன் மடியிலிருந்து மகன் தலை பூமியில் விழுந்தது. தந்தையின் தலையும் நூறு துண்டுகளாயின.

7.20 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கர்ணனுடன் போரிட வேண்டாம் என

அர்ஜுனனிடம் கூறுதல்

ஐயத்ருத வதத்திற்குப் பின் தன்னுடன் போரிட வந்த தன் குரு கிருபாசாரியார் மூர்ச்சையடையும்படி அர்ஜுனன் பாண மழை பொழிந்தார். கிருபர் மயக்கமடைந்து தேரில் அமர்ந்துவிட்டதைக் கண்டு அர்ஜுனன்

தாரை தாரையாகக் கண்ணீர் பெருக்கினார். குருவை அம்புகளால் துன்புறுத்தியதற்காகத் தன்னைத்தானே நிந்தித்துக் கொண்டார். இச்சமயம் கர்ணன் போரை விரும்பி அர்ஜுனனிடம் வந்தான். யுதாமன்யு, உத்தமௌஜா, சாத்யகி மூவரும் கர்ணனை நோக்கி ஓடினர். கர்ணன் தன்னருகில் வருவதையும், சாத்யகி கர்ணனைத் தடுக்க விரைவதையும் அர்ஜுனன் பார்த்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம், “கர்ணன் இடத்தில் தேரைச் செலுத்துங்கள். ஜனார்த்தனா! கர்ணன் சாத்யகியைப் பூரிச்ரவாவின் வழிக்கு அனுப்பிவிடக்கூடாது” என்று கூறினார்.

தனஞ்ஜயனின் சொற்களைக் கேட்ட பகவான், “பாண்டுகுமாரா! சாத்யகி தனியாகவே கர்ணனுக்குப் போதுமானவர். இப்போது துருபதன் புதல்வர்கள் இருவரும் அவருடன் இருக்கிறார்கள் பார்த்தா! இப்போது கர்ணனுடன் உன் போர் நடப்பது சரியல்ல; அவனிடம் மிகப்பெரிய எரிநகூத்திரம் போல் பிரகாசிக்கும் இந்திரனின் சக்தி ஆயுதம் உள்ளது. உன்னை அழிப்பதற்காகக் கர்ணன் அதனைத் தினமும் பூஜை செய்து பாதுகாப்போடு வைத்துள்ளான். அவன் சாத்யகியுடன் போர் புரியட்டும். நான் கர்ணனின் இறுதிக் காலத்தை அறிவேன், அப்போது நீ உன் கூரிய அம்புகளால் அவனைக் கொன்று வீழ்த்துவாய்” எனக் கூறி அர்ஜுனனைக் கர்ணனுடன் போரிடாமல் தடுத்துவிட்டார்.

7.21 ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் சாத்யகிக்காத் தன் தேரை ஆயத்தப்படுத்தியிருந்தது

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சாத்யகியைப் பூரிச்ரவா போரில் தோல்வியுறச் செய்து விடுவான் என்பதை அறிந்திருந்தார். இறந்த காலத்தையும் எதிர்காலத்தையும் அறிந்திருந்த ஜனார்த்தனன் தன்னுடைய சாரதி தாருகனிடம் முதல்நாளே தனது தேரைப்பூட்டி ஆயத்தமாக வைத்திருக்குமாறு ஆணையிட்டிருந்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரையும், அர்ஜுனனையும் யாராலும் தோற்கச் செய்ய முடியாது. பிரம்மா முதலிய தேவர்களும் சித்த புருஷர்களுமே அவர்களை உண்மை உருவில் அறிய முடியும். சாத்யகி தேரின்றி இருப்பதையும், கர்ணன் தேருடன் போருக்குத் தயாராக இருப்பதையும் பார்த்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உடனே தனது பாஞ்சஜன்யத்தை ரிஷப ஸ்வரத்தில் உரத்த குரலில் ஊதினார்.

அந்த சங்கத்வனியைக் கேட்ட பகவானின் சாரதி தாருகன் அதனைப் புரிந்து கொண்டு உடனே கருடக்கொடி பறக்கும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் தேரை அங்கு கொண்டு வந்தார். சாத்யகி ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் அனுமதி பெற்று அந்தத் தேரில் ஏறிக் கர்ணனுடன் போரிடலானார். அர்ஜுனனின் சக்கரக்

காவலர்களான யுதாமன்யுவும், உத்தமௌஜாவும் சாத்யகியுடன் சேர்ந்து கர்ணனைத் தாக்கலானார்கள். கர்ணனும் சாத்யகி மீது போரிட்டான்.

7.22 ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் அர்ஜுனனை வாழ்த்துதல், அர்ஜுனன் கேசவனை வணங்கிப் பதிலளித்தல்

இதற்கிடையில் பீமசேனன் தன்னை கர்ணன், அவமதித்ததை அர்ஜுனனிடம் தெரிவித்தார். கர்ணன் பீமசேனனைக் கடுஞ்சொற்களால் அவமதித்ததற்காக அர்ஜுனன் கர்ணனை ஏசினார். பின்னர் கர்ணனின் மகன் வருஷசேனனைக் கொல்லுவேன் என்று தன் வில்லின் மீது சபதம் செய்தார். பிறகு ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானிடம் அர்ஜுனன் வந்தார். சூரிய பகவானும் மேற்குத் திசையில் மறையத் தொடங்கினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சபதத்தை நிறைவேற்றிய அர்ஜுனனை இதயத்தோடு அணைத்துக் கொண்டு கூறலானார். “வெற்றி வீரா! அர்ஜுனா! நீ இன்று மிகப்பெரிய சபதத்தை நிறைவேற்றியது. சௌபாக்கியத்திற்குரிய விஷயமாகும். வருத்தகூழ்த்ரன் புதல்வனோடு கொல்லப்பட்டான். ஜிஷ்ணு! இந்த சேனையோடு போர் புரியத்தக்க வீரன் மூவுலகத்திலும் உன்னையன்றி வேறு ஒருவர் இல்லை. துரியோதனனின் சேனையில் உனக்குச் சமமான, உன்னைவிடப் பலசாலிகளான மன்னர்கள் பலர் போர்க்களத்தில் உன்னை எதிர்க்க வந்தும் இயலவில்லை. போரில் இன்று நீ தனியாகச் செய்து காட்டிய பராக்கிரமத்தை வேறு யாரும் செய்ய முடியாது. இதேபோல உற்றார், உறவினருடன் கர்ணன் கொல்லப்பட்டதும் பகைவர்களை வெல்லும் விஜயவீரனான உனக்கு மறுபடி வாழ்த்துக் கூறுவேன்” என்றார்.

அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்குப் பதிலளித்தார், “கேசவா! தாங்கள் யாருக்கு ரகுகனோ அவர்களுக்கு வெற்றி உண்டாவதில் வியப்பு ஒன்றும் இல்லை. உங்கள் அருளால் யுதிஷ்டிரர் ராஜ்யத்தையும் பெறப் போகிறார். வார்ஷ்னேயா! இது உங்களுடைய பிரபாவம். உங்களுடைய வெற்றியாகும். மதுகூதனா! நாங்கள் எப்போதும் உங்களுடைய வாழ்த்துக்கு உரியவராக இருப்போம்” என்று கூறினார்.

7.23 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் போர்க்களக் காட்சியைக் காட்டி, யுதிஷ்டிரரிடம் அழைத்துச் செல்லுதல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் யுதிஷ்டிரர் இருக்கும் இடம் நோக்கித் தேரைச் செலுத்தலானார். போர்க்களக் காட்சிகளைக் காட்டியபடி அர்ஜுனனிடம் பேசத் தொடங்கினார். “அர்ஜுனா! போரில் பெரும் புகழையும், வெற்றியையும்

விரும்பிய வீரர்கள் உன் பாணங்களால் இறந்து தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதோ பார்! பூமி முழுவதும் மன்னர்களின் சிறகுள்ள பாணங்களாலும், சஸ்திரங்களாலும், வாகனங்களாலும் நிரம்பியுள்ளது. மன்னர்கள் அணிந்திருந்த ஆபரணங்கள், வாகனங்களின் அணிகலன்கள், பலவகையான ஆயுதங்கள் அனைத்தும் சிதறிக் கிடக்கும் பூமி சரத்காலத்து வானத்தைப் போல் பொலிவுடன் திகழ்கிறது. ராஜ்யத்திற்காகக் கொல்லப்பட்ட மன்னர்களும் தம் அன்பு மனைவியைப் போலப் பூமியை ஆலிங்கனம் செய்தவாறு பூமியின் மீது உறங்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

உயிரிழந்து கிடக்கும் யானைகளையும், குதிரைகளையும் பார். வீரா! நீ அடித்த ஆயிரக்கணக்கான காலாட்படையினரைப் பார். இந்தப் புவியின் பக்கம் பார்ப்பதே கடினமாக உள்ளது. கொல்லப்பட்ட யானைகளும், இறந்த குதிரைகளும், அழிக்கப்பட்ட தேர்களும் பூமியை நிறைத்துள்ளன. போர்க்களத்தில் புகழை வளர்க்கும் காரியம் செய்யும் சக்தி உன்னிடமும், போரில் தைத்ய-தானவர்களை அழிக்கும் தேவராஜனிடமும் மட்டுமே இருக்கிறது” என்று கூறினார். பின்னர் தன் வருகையை அறிவிக்கும் வகையில் பாஞ்ஜன்யத்தை ஒலித்தார். யுதிஷ்டிரரிடம் சென்று அவரிடம் ஜயத்ருதன் கொல்லப்பட்டதைத் தெரிவித்தார்.

7.24 ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் யுதிஷ்டிரரால் துதிக்கப்படுதல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், தருமபுத்திரரிடம், “ராஜேந்திரா! உங்களுக்கு முன்னேற்றம் உண்டாகிக் கொண்டிருக்கிறது. உங்களுடைய பகைவன் கொல்லப்பட்டான். உங்கள் தம்பி தன் சபதத்தை நிறைவேற்றிவிட்டான்” என்று கூறினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானின் சொற்களைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர் மகிழ்ச்சியுடன் தன் தேரில் இருந்து குதித்தார். ஆனந்தக் கண்ணீருடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டார். பிறகு பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப் புகழ்ந்து, பாராட்டி, வாழ்த்தி வணங்கினார். அவருடைய அருளாலேயே ஜயத்ருதன் கொல்லப்பட்டான் என்றார். பகவானைத் துதிக்கலானார்.

“ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! உலகனைத்தின் குருவான தாங்கள் யாருக்கு ரக்ஷகரோ, அவர்களுக்கு முவுலகிலும் எங்கும், எதுவும் கடினமானதல்ல. கோவிந்தா! நாங்கள் உங்கள் அருளால் நிச்சயம் பகைவர்களை வென்றுவிடுவோம். ஜனார்த்தனா! உங்கள் அறிவு, பலம், பராக்கிரமத்தாலேயே அர்ஜுனன் தேவர்களுக்கும் அரிதான இக்காரியத்தைச் செய்து காட்டியுள்ளார்.

ரிஷிகேசா! உங்கள் அருளாலேயே இந்த உலகம் ஒழுங்கான முறையில் ஐபம், ஹோமம் முதலியவற்றில் ஈடுபடுகிறது. உங்கள் அருளாலேயே ஏகார்கணவ நீரில் மூழ்கி இருளில் மறைந்திருந்த உலகம் இன்றைய உருவில் கிடைத்துள்ளது. தாங்கள் புராண புருஷர், பரமதேவர், தேவதேவர், தேவகுரு மற்றும் சனாதன பரமாத்மாவும் ஆவீர்கள். ரிஷிகேசா! தாங்கள் முதலும் முடிவும் இல்லாதவர். மாறுதலற்றவர்; தங்களைச் சரணடையும் புருஷனுக்குப் பெரும் ஐஸ்வர்யம் கிடைக்கிறது. நான்கு வேதங்களும் தங்களுடைய புகழைப் பாடுகின்றன. தங்களைச் சரணடைந்து நான் சர்வோத்தம ஐஸ்வர்யத்தைப் பெறுவேன். புருஷோத்தமா! தாங்கள் பரமேசுவரர், லோக பாலகர்களுக்கும் சுவாமி ஆவீர். சர்வேஸ்வரன்; மாதவா! உங்களுக்கு மேன்மை உண்டாகட்டும். தாங்களே எல்லோருடைய பிரபாவத்தையும், மகாத்மியத்தையும் என்னிடம் வருணித்துள்ளார். அஸிதர், தேவலர், நாரதர் மற்றும் என் பிதாமகர் வியாசரும் தங்களையே சர்வோத்தம விதி என்று கூறியுள்ளனர். தாங்களே ஒளி, தாங்களே பரப்ரம்மம்; தாங்களே சத்தியம்; தாங்களே பெரும் தவம்; தாங்களே புகழ்; தாங்களே ஸ்ரேயஸ். தாங்களே உலகின் காரணம்; தாங்களே தாவர ஜங்கம உலகைச் சிருஷ்டித்துள்ளீர்கள். பிரளய காலம் வந்ததும் இது மறுபடி தங்களிடமே வந்துவிடும். ஜகத் பதே! வேதமறிந்தவர்கள் உங்களை முதலும் முடிவுமற்றவர்; திவ்ய சொரூபர்; விஸ்வேஸ்வரர்; தாதா; பிறப்பற்றவர், வெளிப்படாதவர், பூதாத்மா, மகாத்மா, அனந்தன்; விஸ்வதோமுகன் என்ற பெயர்களில் அழைக்கிறார்கள். உங்களுடைய ரகசியம் பூடகமானது.

தாங்கள் எல்லோருடைய ஆதி காரணமும், இந்த உலகத்தின் சுவாமியும் ஆவீர்கள். தாங்களே பரமதேவன், நாராயணன் பரமாத்மா மற்றும் ஈஸ்வரன் ஆவீர். ஸ்ரீ ஹரியும், முமுட்சுக்களின் (மோக்ஷத்தை விரும்புபவர்) பரம ஆஸ்ரயமான பகவான் விஷ்ணுவும் தாங்களே ஆவீர். உங்களுடைய உண்மை ஸ்வரூபத்தைத் தேவர்களும் அறியார். தாங்கள் புராண புருஷர்; புராணங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவர். உங்களுடைய குணங்களையும், காலங்களில் உண்டாகும் கர்மங்களையும் கணிப்பவன் இந்தப் புவியிலும் அல்லது சொர்க்கத்திலும் கிடையாது. இந்திரன் தேவர்களைக் காப்பதுபோல் நாங்கள் தங்களால் காக்கப்பட வேண்டியவர்கள். எங்களுக்குத் தாங்கள் சர்வகுணசம்பன்ன நண்பர் உருவில் கிடைத்துள்ளீர்கள்” என்று யுதிஷ்டிரர் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைத் துதித்து மகிழ்ந்தார்.

7.25 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறுபவை

தர்மராஜரின் துதிகளைக் கேட்ட பகவான் அவரிடம் உரைத்தார்; “தர்மராஜா! உங்களுடைய தீவிர தவம், சிறந்த கர்மம், சாதுத்தன்மை

மற்றும் எளிமையான குணத்தினாலேயே பாவியான ஐயத்ருதன் கொல்லப்பட்டான். அர்ஜுனன் ஆயிரக் கணக்கான வீரர்களை அழித்துவிட்டு, ஐயத்ருதனை வதைத்துள்ளார். அஸ்திர ஞானம், வீரம், உறுதி, விரைவு, அறிவு முதலிய குணங்களில் எங்கும், யாரும் அர்ஜுனனுக்கு ஈடாக மாட்டார்கள்” என்று யுதிஷ்டிரர் மற்றும் அர்ஜுனன் இருவரையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் புகழ்ந்துரைத்தார்.

7.26 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் துரோணரை விட்டு விலகக் கூறுதல்

அதன்பிறகு மீண்டும் போர் தொடங்கியது. சோமதத்தனின் தந்தை வாஹ்லீகன் பீமனாலும், சோமதத்தன் சாத்யகியாலும் கொல்லப்பட்டனர். யுதிஷ்டிரர் துரோணருடன் போரிடலானார். இச்சமயம் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறலானார், “யுதிஷ்டிரா! நான் கூறுவதைக் கேள். போரில் துரோணரை விட்டு விலகி விடு. ஆசாரியார் உன்னைக் கைது செய்யும் முயற்சியில் இருக்கிறார். இவருடன் நீ போரிடுவது சரியென நான் கருதவில்லை. இவருடைய அழிவிற்காகத் தோன்றியவனே இவரைக் கொல்வான். நீ குருதேவரை விட்டு விட்டுத் துரியோதனனிடம் சென்று போர் செய். ஏன் எனில் மன்னன் மன்னனோடுதான் போரிட வேண்டும். மன்னரல்லாதவருடன் போரிடுவது மன்னனுக்கழகல்ல. நீ உன் நால்வகை சேனையோடு அங்கு சென்றுவிடு. நானும் அர்ஜுனனும் கௌரவர்களோடு யுத்தம் செய்வோம்” என்று கூறினார். யுதிஷ்டிரரும் பீமசேனனின் பாதுகாப்புடன் துரியோதனனை நோக்கிச் சென்றார்.

இதனிடையில் சாத்யகியுடன் போரிட்ட துரியோதனனும், அர்ஜுனனுடன் போரிட்ட சகுனியும் தோல்வியடைகின்றனர். தன் சேனை அடித்து விரட்டப்பட்டதைக் கண்ட துரியோதனன் கோபத்துடன் துரோணரிடமும் கர்ணனிடமும் பேசுகிறான். “பாண்டவ சேனையை அழிக்கும் வல்லமை இருந்தும் பேசாமல் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அப்போதே பாண்டவர்களைப் போரில் வெல்வோம் என்று நீங்கள் கூறியிருக்கக்கூடாது. நான் பாண்டவர்களுடன் பகையைச் செய்திருக்க மாட்டேன். நீங்கள் என்னைத் துறக்க விரும்பவில்லையென்றால் பராக்கிரமத்தோடு போரிடுங்கள்” என்று கூறினான். துரியோதனனின் சொற்களாகிய சாட்டையால் அடிக்கப்பட்டு, மிதிபட்ட பாம்பைப் போலத் துரோணரும், கர்ணனும் பாண்டவ சேனையை அடித்து விரட்டினர். அர்ஜுனன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், த்ருஷ்டத்யும்னன் மற்றும் ஏனைய பாண்டவர்களின் கண் முன்னேயே அவர்களுடைய சேனை போர்க்களத்திலிருந்து ஓடிக் கொண்டிருந்தது.

7.27 ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், அர்ஜுனனும் சேனையை ஓடாமல் தடுத்தல்

இதனைக் கண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், அர்ஜுனனிடம், “துரோணரும் கர்ணனும் இணைந்து த்ருஷ்டத்யும்னன், சாத்யகி முதலிய மகாரதிகளையும் பாஞ்சால வீரர்களையும் படுகாயப்படுத்திவிட்டனர். நம்முடைய சேனை தடுத்தாலும் நிற்கவில்லை. நம் மகாரதிகள் தோற்றுவிட்டனர்” என்று மனம் கசிந்து கூறினார். அர்ஜுனனும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் ஓடுகின்ற சேனையை ஓட வேண்டாம் என்று கூறித் தடுத்தனர். பலசாலியான பீமன் தன்னுடைய சேனையைத் திருப்பி அழைத்து வந்தார். பீமசேனன் சேனையுடன் வருவதைக் கண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், அர்ஜுனனும் போர் முனையில் துரோணருக்கும் கர்ணனுக்கும் எதிரில் சென்றனர். யுதிஷ்டிரரின் சேனையும் மீண்டும் திரும்பி வந்தது. திரும்பி வந்த பாண்டவ சேனையுடன், கௌரவ சேனையின் வீரர்கள் தீவட்டிகளை வீசி உன்மத்தர்களைப் போல் போர் புரிந்தனர்.

7.28 அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரின் கருத்தை ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் தெரிவித்தல்

துரோணராலும் கர்ணனாலும் அடித்து விரட்டப்பட்ட பாஞ்சால சேனை எல்லாத் திசைகளிலும் ஓடுவதைக் கண்ட யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனிடம் வந்தார். தான் போரில் இருந்து விலக விரும்புவதாகவும், கர்ணன் விஷயத்தில் சமயோசிதமான கடமையைச் செய்யுமாறும் தனஞ்ஜயனிடம் கூறினார். தருமபுத்திரரின் சொற்களைக் கேட்ட அர்ஜுனன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம், “பிரபோ! இன்று ராதேயனின் பராக்கிரமத்தில் யுதிஷ்டிரர் பயந்துவிட்டார். கர்ணன் தொடர்பாக இப்போது நாம் செய்ய வேண்டியது என்ன என்பதைத் தாங்கள் தீர்மானியுங்கள். துரோணரிடமும், கர்ணனிடமும் பயந்து ஓடும் நம் வீரர்கள் மீதும் கர்ணன் பின்னால் இருந்து அம்பு மழை பொழிகிறான். போர் முனையில் என் கண் முன் கர்ணன் இவ்வாறு சஞ்சரிப்பதைச் சகிக்க முடியவில்லை. தாங்கள் சீக்கிரம் கர்ணனுக்கு அருகில் செல்லுங்கள். இன்று நான் இவனைக் கொன்றுவிடுவேன் அல்லது அவன் என்னைக் கொல்லட்டும்” என்று கூறினார்.

7.29 பகவான் வாசுதேவன் பார்த்தனிடம் கூறுதல்

அர்ஜுனனுக்குப் பகவான் பதிலுரைத்தார். “கௌந்தேயா! இன்று போர்க்களத்தில் கர்ணன் இந்திரனைப் போல அமானுஷ்ய பராக்கிரமத்தை வெளியிடுகிறான். தனஞ்ஜயா! போர்க்களத்தில் உன்னையும், கடோத்கஜனையும் தவிர இவனை எதிர்ப்பதற்கு வேறு யாரும் இல்லை. இப்போது கர்ணனுடன் நீ போர் புரிவது உசிதம் என்று நான் கருதவில்லை.

ஏன் எனில் அவனிடம் இந்திரன் அளித்த அமோக சக்தி ஆயுதம் உள்ளது. ராதேயன் போர்க்களத்தில் உன்மீது பிரயோகிப்பதற்காகவே இந்த சக்தியைப் பாதுகாப்பாக வைத்துள்ளான். இப்போது பீமசேனனின் மகன் கடோத்கஜன் ராதேயர்களை எதிர்ப்பதற்காகச் செல்லட்டும். அவனிடம் ராக்ஷஸர்களுக்குரிய பல அஸ்திர சஸ்திரங்கள் உள்ளன. கடோத்கஜன் உங்களுடைய நலம் விரும்புகிறவன். உங்களிடம் அன்பு கொண்டவன். அவன் போர்க்களத்தில் கர்ணனை வென்றுவிடுவான்” என்று கூறினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஆலோசனைப்படி பார்த்தன் கடோத்கஜனை அழைத்தார்.

7.30 பகவான் வாசுதேவன் கடோத்கஜனிடம் உரைத்தவை

பார்த்தன் அழைத்ததும் அவர் முன் தோன்றிய கடோத்கஜன் பகவான் வாசுதேவனையும் ஸ்வயசாசியையும் வணங்கினான். தான் செய்ய வேண்டியது என்ன என்று ஆணையிடும்படி வேண்டினான். மேகம் போன்ற கருநிறமுடைய கடோத்கஜனிடம் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சிரித்தபடி கூறினார். “மகனே! கடோத்கஜா! நான் உன்னிடம் கூறுவதைக் கேள். புரிந்து கொள். உனக்கு இப்போது உன் வீரத்தை வெளிக்காட்டும் வாய்ப்பு வந்துள்ளது. ஆபத்துக் கடலில் மூழ்கிக் கொண்டிருக்கும் உன் உறவினர்களைக் கப்பலாகிக் காப்பாற்று. உன்னிடம் அஸ்திர சஸ்திரங்களுடன் ராக்ஷஸ மாயையும் உள்ளது. கர்ணன் போர் முனையில் பாண்டவர்களின் பெரும்சேனையை அடித்து விரட்டிக் கொண்டிருக்கிறான். இவன் எதிரில் உறுதியான வில் வீரர்களும் நிற்க முடியவில்லை. ராதேயனால் துன்புற்ற பாஞ்சாலர்கள் சிங்கத்திடம் சிக்காமல் மான்கள் ஓடுவதைப் போல ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றனர். இங்கு உன்னைத் தவிர, கர்ணனை வேறு யாரும் தடுக்க முடியாது.

நீ உன் தந்தை மற்றும் உன் கௌரவத்திற்கேற்ப அஸ்திர பலத்தைக் காட்டு மனிதன் தன்னை எவ்வாறாவது துன்பத்திலிருந்து விடுவிப்பான் என்பதற்காகவே மகனை விரும்புகிறான். ஆதலால் நீ உன் உற்றார் உறவினரைக் காப்பாற்று. பீமன் மைந்தா! போர்க்களத்தில் உன் பலம் பெருகுகிறது. உன்னுடைய மாயை வெல்ல முடியாதது. இரவுப்போரில் கர்ணனுடைய பாணங்களால் படுகாயமுற்ற பாண்டவ சேனையைக் காப்பாற்று. இரவு நேரத்தில் அரக்கர்களின் பலம் அதிகரிக்கிறது. அவர்கள் அடக்க முடியாதவர்களாகி விடுகிறார்கள். நீ நள்ளிரவில் உன் மாயை மூலம் பெரும் வில் வீரனான கர்ணனைக் கொன்றுவிடு. த்ருஷ்டத்யுமனன் முதலியோர் துரோணரை வதம் செய்துவிடுவார்கள்” என்று கூறினார்.

7.31 ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சொற்படி கடோத்கஜன் கர்ணனை எதிர்க்கத் துணிதல்

பகவான் வாசுதேவனைத் தொடர்ந்து அர்ஜுனனும் கடோத்கஜனிடம் கூறினார், “கடோத்கஜா! என்னுடைய சேனை முழுவதிலும் மூன்றே பேர் சிறந்த வீரர்களாகக் கருதப்படுகிறார்கள். நீ, மகாபாஹு சாத்யகி மற்றும் பீமசேனன். ஆகவே நீ இந்த இரவுப் போதில் கர்ணனோடு த்வைரதப் போரிடு. சாத்யகி உன் பின்னாலிருந்து காப்பாற்றுவார். அவருடைய உதவியோடு கர்ணனைக் கொன்று விடு.” என்றார். கடோத்கஜன் அவ்விருவரின் கட்டளையையும் ஏற்றுக் கொண்டான். நான் கர்ணனை எதிர்ப்பதில் வல்லவன்தான். துரோணரையும் எதிர்க்க முடியும். அஸ்திரவிதையில் சிறந்த மற்ற கூத்திரியர்களோடும் போரிட முடியும். இந்த இரவில் நான் உலகுள்ள வரை மக்களால் பேசப்படுமளவிற்குக் கர்ணனோடு போரிடுவேன். ராக்ஷஸ தர்மத்தைப் பின்பற்றி அனைவரையும் அழித்துவிடுவேன்” என்று உறுதியளித்துக் கர்ணனை எதிர்க்கச் சென்றான்.

7.32 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் கூறுதல்; அலாயுதனைக் கொல்லுமாறு கடோத்கஜனிடம் சொல்லுதல்

கர்ணனுடன் கடோத்கஜன் போர் புரியச் சென்ற நேரத்தில் அலாயுதன் என்னும் அரக்கன் துரியோதனனிடம் வந்தான். தான் இரவுப்போரில் பீமனைக் கொல்ல விரும்பி வந்திருப்பதைத் தெரிவித்து அவனுடைய அனுமதியுடன் பாண்டவ சேனையை எதிர்க்கலானான். அலாயுதனிடம் கடோத்கஜனைக் கொல்லுமாறு துரியோதனன் கூறியிருந்தால் அலாயுதனுக்கும் கடோத்கஜனுக்கும் இடையே கடும் போர் நடந்தது. கடோத்கஜன் அலாயுதனின் கைகளில் சிக்கித் துன்புறுவதைக் கண்ட பீமன் அலாயுதனோடு போரிடச் சென்றார்.

அலாயுதனின் சேனையில் இருந்த அரக்கர்கள் பாஞ்சால, ச்ருஞ்ஜய சேனையின் யானைகளையும் தேர்களையும் அழித்துவிட்டனர். இதனைக் கண்ட பகவான் வாசுதேவன் அர்ஜுனனிடம், “பாண்டுகுமாரா! அலாயுதனிடம் சிக்கியுள்ள பீமசேனனுக்கு விரைந்து சென்று உதவி செய். த்ருஷ்டத்யும்னன், சிகண்டி, யுதாமன்யு, உத்தமௌஜா, திரௌபதியின் புதல்வர்கள் அனைவரும் கர்ணனோடு போரிட்டும். நகுல-சகதேவரும், சாத்யகியும் மற்ற அரக்கர்களுடன் போரிட்டும். நீ துரோணர் தலைமையில் உள்ள கௌரவ சேனை முன்னேறாமல் தடுத்திவிடு” என்ற சமயத்திற்கேற்ற ஆலோசனையை அளித்தார்.

இச்சமயத்தில் அலாயுதன் பீமனைக் கடுமையாகத் தாக்குவதைக் கண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் கடோத்கஜனிடத்தில், கர்ணனை விட்டுவிட்டு முதலில் அலாயுதனைக் கொன்றுவிடு. பின்னர் கர்ணனை வதம் செய்யலாம் என்று கூறினார். கடோத்கஜனும் அலாயுதனோடு போரைத் தொடங்கினான். விரைவில் அலதாயுதனை வதம் செய்துவிட்டான்.

7.33 கடோத்கஜனின் வதமும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் மகிழ்ச்சியும்

அலாயுதனை வதம் செய்தபின் கடோத்கஜன் கர்ணனோடு போரிட்டான். கௌரவ சேனையில் பேரழிவைச் செய்தான். மிகப் பயம் கொண்ட கௌரவர்கள் கூறியவாறு கர்ணன் அர்ஜுனனைக் கொல்லுவதற்காக பாதுகாத்து வைத்திருந்த இந்திரன் தனக்களித்த அமோக சக்தியை விடுத்துக் கடோத்கஜனை வதம் புரிந்துவிட்டான். மலை சரிந்தது போலப் பூமியில் சரிந்து விழுந்து கிடந்த கடோத்கஜனைக் கண்டு பாண்டவர்கள் பெரும் சோகத்தில் ஆழ்ந்தனர். தாரை தாரையாகக் கண்ணீர் பெருக்கினர்.

ஆனால் பகவான் மகிழ்ச்சியுடன் சிம்மநாதம் செய்தார். அர்ஜுனன் மார்போடு அணைத்துக் கொண்டார். பெரிதாகக் கர்ஜனை செய்தார். குதிரைகளின் லகானை நிறுத்தி அசைந்து ஆடினார். மீண்டும் அர்ஜுனனை அணைத்துக் கொண்டு தட்டிக் கொடுத்தார். மறுபடியும் கர்ஜனை செய்தார். அளவற்ற மகிழ்ச்சி கொண்டார். பகவான் பெரும் மகிழ்வைக் கண்ட அர்ஜுனன் அவரிடம், “மதுகுதனா! கடோத்கஜனின் வசத்தால் இன்று நாம் துயரத்திற்குள்ளாகியிருக்கிறோம். ஆனால் இந்த அசந்தர்ப்பமான நேரத்தில் தங்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள இந்த மிகுந்த மகிழ்ச்சியில் நாங்கள் தைரியம் இழக்கிறோம்” என்று கேட்டார்.

7.34 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் தன் மகிழ்ச்சிக்கான காரணத்தைக் கூறுதல்

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தனஞ்ஜயனின் கேள்விக்கு விடையளித்தார். “தனஞ்ஜயா! இன்று உண்மையில் நான் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அதற்கான காரணத்தைக் கேள். இந்திரன் அளித்த அமோக சக்தி ஆயுதம் கடோத்கஜன் மூலம் கர்ணனின் கையில் இருந்து விலகிவிட்டது. இப்போது கர்ணனைப் போரில் கொல்லப்பட்டவனாகவே கருதலாம். இவ்வுலகில் போர்க்களத்தில் கார்த்திகேயனுக்குச் சமமான சக்தியுடைய கர்ணனுக்கு எதிரில் நிற்கக்கூடிய வீரன் யார் இருக்கிறான்? கர்ணனின் திவ்ய கவசமும், குண்டலங்களும் பிடுங்கப்பட்டன. அவனுடைய அமோக சக்தி ஆயுதமும் கடோத்கஜனைக் கொல்வதற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டுவிட்டது. கர்ணன்

கவச குண்டலங்களோடு இருந்திருந்தால், போர்க்களத்தில் அவன் தனியாகவே தேவர்களோடு மூவுலகையும் வெல்ல முடியும். இந்திரன், குபேரன் வருணன் அல்லது யமராஜனும் கர்ணனைப் போர்க்களத்தில் எதிர்க்க முடியாது.

நீ காண்டீபத்தை எடுத்தும், நான் சுதர்சனத்தை ஏந்தியும் இருவரும் ஒன்றாகச் சென்றாலும் கூடக் கவச குண்டலங்களுடைய கர்ணனை வெல்ல முடியாது. உன் நன்மைக்காகவே இந்திரன் கர்ணனின் கவச குண்டலங்களை மாயையால் வஞ்சித்தார். கர்ணன் அவற்றைத் தானாகத் தன் சரீரத்திலிருந்து அறுத்து இந்திரனுக்கு அளித்துவிட்டான். அதனால் வைகர்த்தன் என்ற பெயரையும் பெற்றான்.

இந்திரன் கர்ணனுக்கு அவனுடைய திவ்ய கவச குண்டலங்களுக்குப் பதிலாகத் தன் சக்தி ஆயுதத்தை அளித்தார். அதனை அவன் கடோத்கஜன் மீது செலுத்திவிட்டான். அந்த சக்தியைப் பெற்ற தர்மாத்மா கர்ணன் உன்னைப் போர்க்களத்தில் கொல்லப்பட்டவனாகவே எண்ணி வந்தான். இன்று சக்தி ஆயுதத்தை இழந்த நிலையிலும் கர்ணன் உன்னாலன்றி வேறு யாராலும் கொல்லப்பட முடியாதவனேயாவான். நான் சத்தியமான விஷயத்தை இப்போது கூறுகிறேன். கர்ணன் பிராமண பக்தன்; சத்தியவான், தபஸ்வி; நியம விரதங்களைக் கடைப்பிடிப்பவன்; பகைவருக்கும் அருள் செய்பவன். அதனாலேயே 'வ்ருஷன்' (தர்மாத்மா) என்று கூறப்படுகிறான். கர்ணன் போரில் நிபுணன். அவன் வில் எப்போதும் எழும்பியே இருக்கும். சிங்கம் போன்ற கர்ணன் போர் முனையில் வீரமகாரதிகளின் கர்வத்தை அழிப்பவன். உன்னுடைய தைரியம் மிகுந்த வீரர்கள் கர்ணனை ஏறிட்டுப் பார்க்கவும் முடியாது.

சூரியனின் கிரணங்களைப் போலவும், மழைக்கால மேகத்தைப் போலவும் கர்ணன் அம்பு மழை பொழிகிறான். பாண்டவா! கவச குண்டலங்களை இழந்த அவன் இப்போது சாதாரண மனிதனைப் போலாகிவிட்டான். இத்தனைக்குப் பிறகும் கர்ணனைக் கொல்லுவதற்கு ஒரே ஒரு உபாயம் உள்ளது. ஏதேனும் வாய்ப்புக் கிடைக்கும்போது, அவன் கவனமில்லாமல் உன்னுடன் போர் புரியும் சமயம் கர்ணனின் தேர்ச்சக்கரம் பூமியில் புதைந்துவிடும். அவன் சங்கடத்தில் ஆழ்வான். அப்போது நீ எச்சரிக்கையோடு என்னுடைய சங்கேதத்தைப் புரிந்து கொண்டு அவனை முதலிலேயே கொன்றுவிடு. இல்லை எனில் அவன் போருக்காக அஸ்திரம் எடுப்பானாகில் அவனை மூவுலகிலும் இந்திரனும் வெல்ல முடியாது.

அர்ஜுனா! மகதராஜன் ஜராசந்தன், சேதிராஜன் சிசுபாலன், நிஷாதன் ஏகலைவன் இவர்கள் அனைவரையும் உன் நன்மைக்காக வெவ்வேறு உபாயங்களால் நான் ஒவ்வொருவராகக் கொல்வித்தேன். இவர்களுடன்

ஹடிம்பன், கிரீமீரன், பகன் முதலிய அரக்கர்களும், அலாயுதனும், வேகசாலி கடோதகஜனும் கூட உன்னுடைய நன்மைக்காகவே கொல்லப்பட்டனர். கொல்விக்கப்பட்டனர். என்று பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கர்ணனைப் புகழ்ந்து பாராட்டி அர்ஜுனனிடம் பேசுவதும் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

7.35 பாண்டவர்களின் நன்மைக்காக அதர்மவாதிகள் கொல்லப்பட்டதை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறுதல்

இவ்வாறு கூறிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் அர்ஜுனன், தாங்கள் எங்கள் நன்மைக்காக எவ்வாறு எந்தெந்த உபாயங்களால் ஜராசந்தன் முதலியோரை வதம் செய்வித்தீர்கள் என்று கேட்டார். ஸ்ரீ வாசுதேவன் பார்த்தனுக்கும் பதிலுரைத்தார். அர்ஜுனா! ஜராசந்தன், சிசுபாலன், ஏகலைவன் ஆகியோர் முதலிலேயே கொல்லப்படாவிட்டால் இப்போதும் மிகவும் பயங்கரமான ஆற்றல் பெற்றவர்களாயிருப்பார்கள். துரியோதனன் அவர்களிடம் உதவி கேட்டிருப்பான். அவர்களும் நம்மிடம் கொண்ட துவேஷத்தின் காரணமாகக் கௌரவர்களுடன் சேர்ந்திருப்பர். அவர்களால் துரியோதனனின் சேனை முழுவதையும் காப்பாற்ற முடியும். கர்ணன், ஜராசந்தன், சேதிராஜன், ஏகலைவன், நால்வரும் துரியோதனன் தரப்பில் சேர்ந்திருந்தால் புவி அனைத்தையும் வென்றிருப்பர். உபாயம் செய்யாமல் அவர்களைப் போரில் தேவர்களாலும் வெல்ல முடியாது. அவர்கள் ஒவ்வொரு வரும் லோகபாலகர்களான தேவர்களோடு தனியாகவே போர் செய்யும் ஆற்றல் பெற்றவர்கள்.

7.36 ஜராசந்தன் கொல்லப்பட்ட வழியை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தெரிவித்தல்

ஜரா என்னும் அரக்கி இரு தாயார்களின் வயிற்றில் பாதி பாதி சரீரத்துடன் பிறந்த குழந்தையை இணைத்தாள். அதனாலேயே அவன் ஜராசந்தன் என்று பெயர் பெற்றான். ஒரு முறை பலராமன் போரில் ஜராசந்தனை அடித்தார். கோபம் கொண்ட ஜராசந்தன் எங்கள் அவைவரையும் கொல்வதற்காக ஒரு பெரிய கதையால் அடித்தான். அந்தக் கதையை அழிக்கப் பலராமன் 'ஸ்தூணாகர்ணம்' என்னும் அஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தார். அந்த அஸ்திரத்தால் அடிக்கப்பட்ட ஜராசந்தனின் கதை பூமிதேவியைப் பிளந்தவாறு பூமிக்குள் விழுந்துவிட்டது. அது விழுந்த இடத்தில் வசித்து வந்த 'ஜரா' தன் புதல்வர்களுடனும், உற்றார் உறவினர்களுடனும் கொல்லப்பட்டாள். ஜராசந்தன் கதை இல்லாதவனாகிவிட்டான். அதனாலேயே பீமசேனனால் அவனைக் கொல்ல முடிந்தது. ஜராசந்தன் அந்தக் கதையுடன் இருந்திருந்தால் இந்திரன் தேவர்களுடன் சேர்ந்தாலும் அவனை அழிக்க முடியாது.

7.37 ஏகலைவன் கொல்லப்பட்டதை வாசுதேவன் கூறுதல்

அர்ஜுனா! உன் நன்மைக்காக துரோணாசாரியார் சத்தியவதியான ஏகலைவனிடம் குரு தன்மையைக் காட்டிக் கபடமாக அவனுடைய கட்டை விரலை வெட்டுவித்தார். பராக்கிரமம் மிகுந்த ஏகலைவன் கையுறை அணிந்து காட்டில் சஞ்சரிக்கும் போது இரண்டாவது பரகராமரைப் போலக் காணப்பட்டான். பார்த்தா! ஏகலைவனின் கட்டை விரல் காப்பாற்றப்பட்டிருந்தால், தேவ, தானவ, அரக்க, நாக சமுதாயம் அனைத்தும் சேர்ந்து போர் புரிந்தாலும் அவனை வெல்ல முடியாது. அஸ்திரவிதையில் வல்லவனான அவன் இரவும் பகலும் அம்பு எய்து பயிற்சி செய்து வந்தான். உன் நன்மைக்காகவே நான் போர் முனையில் அவனைக் கொன்றுவிட்டேன்.

7.38 சிசுபாலன், பகன் முதலியோர் வதம் செய்யப்பட்டமை

தனஞ்ஜயா! சேதிராஜன் உன் கண் முன்பே என்னால் கொல்லப்பட்டான். அவனும் போரில் தேவர்களாலும், அசுரர்களாலும் கூட வெல்ல முடியாதவன். நான் உலகம் முழுவதின் நன்மைக்காகவும் சிசுபாலன் முதலிய தேவத்துரோகிகளை வதம் செய்வதற்காகவுமே உன்னோடு இவ்வுலகில் அவதரித்துள்ளேன். ஹிடம்பன், பகன், கிரீமீரன் ஆகியோர் ராவணனுக்குச் சமமான பலசாலிகள். பிராமணர்களையும், யாகங்களையும் அழித்து வந்த இம்மூவரையும் பீமசேனன் கொன்று வீழ்த்தியுள்ளார். மாயாவிடையான அலாயுதன் கதோத்கஜனால் கொல்லப்பட்டான். கதோத்கஜனை நான் யுக்தியால் கர்ணனின் சக்தி ஆயுதத்தைக் கொண்டு கொல்லச் செய்தேன். கர்ணன் கதோத்கஜனைக் கொன்றிருக்காவிட்டால், ஒருநாள் நான் அவனைக் கொல்ல வேண்டி இருந்திருக்கும். உங்களுக்கு நன்மை செய்ய விரும்பி நான் இவனை முன்பே கொல்லவில்லை. இவன் பரவாத்மா. தர்மத்தை அழித்தவன். அதனாலேயே இவனை இல்லாமல் செய்தேன். இதே உபாயத்தால் இந்திரன் அளித்த சக்தியைக் கர்ணன் கையில் இருந்து விலக்கிவிட்டேன்.

பாண்டுகுமாரா! தர்மத்தை அழிப்பவர்கள். என்னால் வதைக்கப்பட வேண்டியவர்கள். தர்மத்தை ஸ்தாபனம் செய்வதற்காகவே நான் உறுதியான சபதம் செய்துள்ளேன். நான் உன்னிடம் சத்தியத்தின் மீது சபதம் செய்து கூறுகிறேன். எங்கு வேதம், சத்தியம், தமம், சௌசம், தர்மம், வெட்கம், ஸ்ரீ, த்ருதி, அன்பு, தைரியம், பொறுமை ஆகியவை இருக்கின்றனவா, அங்கேயே நான் சுகமாக எப்போதும் வாழ்கிறேன். நீ வைகர்த்தனைப் பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. நீ அவனை வதைக்கும் வழியை நான்

கூறுகிறேன். போரில் பீமன் துரியோதனனை வதம் செய்வார். பார்த்தா! பாண்டவ சேனைபத்துத் திசைகளிலும் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. துரோணர் உன்னுடைய சேனையை அழித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.” என்று வாசுதேவ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம் கூறினார்.

7.39 ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் சாத்யகியிடம் ரகசியமாகக் கூறிய செய்தி

கடோத்கஜன் கர்ணனின் சக்தி ஆயுதத்தால் கொல்லப்பட்ட பின் சாத்யகி பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் தன் சந்தேகத்தைக் கேட்டார். “பிரபோ! அளவற்ற பராக்கிரமமுடைய திவ்யசக்தி கர்ணனிடம் இருந்தும் அதனை அவன் ஏன் அர்ஜுனன் மீது பிரயோகிக்கவில்லை? என்று சாத்யகி வினவினார். பகவான் சாத்யகிக்குப் பதிலுரைத்தார். “சாத்யகி! துரியோதனன் தலைமையில் துச்சாதனன், கர்ணன், சகுனி, ஜயத்ருதன் ஆகியோர் எப்போதும் போரில் வெற்றி பெறுவது குறித்து இரகசிய ஆலோசனை செய்து வந்தனர். அவர்கள், கர்ணனிடம் மகாரதி அர்ஜுனனைத் தவிர வேறு யார் மீதும் இந்த சக்தி ஆயுதத்தைச் செலுத்தாதே. ஏன் எனில் பாண்டவர்களில் அர்ஜுனனே இந்திரனுக்குச் சமமானவன். அர்ஜுனன் கொல்லப்பட்டால், அக்னி இல்லாத தேவர்களைப் போலப் பாண்டவர்களும் ச்ருஞ்ஜயர்களும் இறந்தவர்களுக்குச் சமமாகி விடுவார்கள் என்று கூறி வந்தனர். கர்ணனும் அவர்களுக்கு அவ்வாறே உறுதியளித்திருந்தான். கர்ணனின் உள்ளத்தில் அர்ஜுனனை வதைப்பது பற்றிய எண்ணமே எப்போதும் இருந்து வந்தது. சாத்யகி! நான் கர்ணனை மோகிக்கச் செய்து வந்தேன். அதனாலேயே பலமுறை சந்தர்ப்பம் கிட்டியபோதும் கர்ணன் அர்ஜுனன் மீது அந்த சக்தி ஆயுதத்தைச் செலுத்தவில்லை.

வீரனே! அந்த சக்தி அர்ஜுனனுக்கு மரண வடிவமானது. இந்தக் கவலையிலேயே மூழ்கியிருந்ததால் எனக்கு உறக்கமும் வரவில்லை. என் மனத்தில் மகிழ்ச்சியும் தோன்றவில்லை. அந்த சக்தி இன்று கடோத்கஜன் மீது செலுத்தப்பட்டு விட்டதால் அர்ஜுனன் இன்று மரணத்தின் வாயிலிருந்து தப்பிவிட்டார் என்றே நான் கருதுகிறேன். எனக்குப் போரில் அர்ஜுனனைக் காப்பாற்றுவது எவ்வளவு அவசியமோ, அவ்வளவு தாய், தந்தை, சகோதரர்கள் மற்றும் என் உயிரைக் காத்துக் கொள்ளவும் தோன்றவில்லை.

சாத்யகி! முவுலகத்திலும் கிடைத்ததற்கரிய பொருள் இருக்குமானால் அதைக்கூட நான் அர்ஜுனன் இல்லாமல் பெற விரும்புவதில்லை. ஒருவன் இறந்த பின் திரும்பி வந்ததைப்போல இன்று அர்ஜுனனைக் கண்டு எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சி உண்டாயிற்று. இந்த நோக்கத்துடனேயே நான் கர்ணனை எதிர்ப்பதற்காகக் கடோத்கஜனை அனுப்பினேன். இந்த இரவில் அவனைத்

தவிர வேறு யாராலும் போர்க்களத்தில் கர்ணனைத் துன்புறுத்த இயலாது.” என்று அர்ஜுனனுடைய நன்மையை எப்போதும் விரும்பிய பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சாத்யகியிடம் தெரிவித்தார்.

7.40 யுதிஷ்டிரர் துயரம்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறுதல் அளித்தல்

இரவுப்போரில் கர்ணன் தன் சக்தியால் கடோதகஜனைக் கொன்றுவிட்ட பின், கௌரவ சேனை மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்தது. பாண்டவ சேனை அழிக்கப்படலாயிற்று. யுதிஷ்டிரர் மிகவும் துக்கமடைந்தார். அவர் பீமசேனனிடம் துரியோதனனைத் தடுத்து நிறுத்துமாறு கூறி, அழுதபடி தன் தேரில் சென்று அமர்ந்தார். அவர் கண்களில் இருந்து கண்ணீர் தாரை தாரையாகப் பெருகிற்று. அவரை இந்நிலையில் கண்ட பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தரும புத்திரருக்கு ஆறுதல் கூறினார், “குந்தி மைந்தா! தாங்கள் துயரப்படாதீர்கள். முட்டாள்களைப் போலக் கவலைப்படுவது உங்களுக்கு அழகல்ல; எழுந்திருங்கள். போர் புரியுங்கள்; இந்தப் பெரும்போரின் பொறுப்பைச் சமாளியுங்கள். நீங்கள் பயந்துவிட்டால் வெற்றி பெறுவது ஐயத்திற்கு இடமாகிவிடும்” என்று உரைத்தார்.

7.41 தருமபுத்திரன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கூறுதல்

பகவானின் சொற்களைக் கேட்ட தரும புத்திரர் அவரிடம் கூறலானார். “மகாபாஹு! எனக்கு தர்மத்தின் நிலை தெரியும். பிறர் செய்த உபகாரத்தை நினைக்காதவனுக்குப் பிரம்மஹத்தி தோஷம் உண்டாகி விடுகிறது. ஜனார்த்தனா! நாங்கள் காட்டில் இருந்தபோது எங்களிடம் வந்த கடோதகஜன். ஆயுதங்களைப் பெறுவதற்காகச் சென்ற அர்ஜுனன் திரும்பி வரும் வரை எங்களுடனேயே இருந்தான். பல சங்கடங்களில் இருந்து எங்களைக் காப்பாற்றியுள்ளான். சகதேவன் மீது கொண்டுள்ள அதே அன்பை நான் கடோதகஜனிடத்தில் வைத்துள்ளேன். அவன் எனக்கும் நான் அவனுக்கும் விருப்பமானவர்கள். நாங்களும் தாங்களும் உயிருடன் இருக்கும்போதே கடோதகஜன் கொல்லப்பட்டுவிட்டான்.

அபிமன்யு கொல்லப்பட்டபோது அர்ஜுனன் அங்கு இல்லை. அபிமன்யுவின் வதத்திற்குத் துரோணரே உபாயத்தைக் கூறினார். அவரே அபிமன்யுவின் வாளைத் துண்டாக்கினார். ஐயத்ருதன் எங்களை வியூகத்தில் நுழைய முடியாமல் தடுத்துவிட்டான். அபிமன்யுவின் வதத்தில் அதுவே அவன் செய்தது. அவன் பங்கு குறைவானது. ஆனாலும் அர்ஜுனன் அதற்காகவே ஐயத்ருதனைக் கொன்றுவிட்டார். புருஷோத்தமா! இந்தக் கர்ணனும் துரோணருமே எங்களுடைய துயரங்களுக்கு மூல

காரணமாவார்கள். இவர்கள் உதவியினாலேயே துரியோதனன் தைரியமாக இருக்கிறான். துரோணர் வதைக்கப்பட வேண்டும். தேரோட்டி மகன் கொன்று வீழ்த்தப்பட வேண்டும். ஆகவே நானே கர்ணனை வதம் செய்ய ரணபூமிக்குச் செல்வேன்” என்று கூறிய யுதிஷ்டிரர் சங்கநாதம் செய்து விரைந்து புறப்பட்டார்.

சிகண்டி பாஞ்சால, ப்ரபத்ரக சேனையுடன் அர்ஜுனனிடம், “யுதிஷ்டிரர் கர்ணனைக் கொல்லும் விருப்பத்துடன் விரைந்து செல்லுகிறார். அவரைத் தனியாக விடுவது உசிதமல்ல” என்று கூறி யுதிஷ்டிரர் பின்னே தேரைச் செலுத்தினார்.

7.42 தொடர்ந்து நிகழ்ந்தவை

யுதிஷ்டிரர் கர்ணனுடன் போரிடத் துணிந்து விரைந்தபோது வியாச மகரிஷி அவர் முன் தோன்றினார். யுதிஷ்டிரரின் நன்மைக்காகவே கடோதகஜன் போரில் கொல்லப்பட்டான் என்றார். “யார் மீதும் கோபம் கொள்ளாதே சோகத்திற்கு இடம் தராதே. இன்றைக்கு ஐந்தாம் நாள் இந்தப் புவியை நீ பெற்று விடுவாய்” என்ற வியாசரின் சொற்களைக் கேட்டு யுதிஷ்டிரர் கர்ணனுடன் போரிடும் எண்ணத்தைக் கைவிட்டார்.

அதன்பின் அர்ஜுனன் கூறியவாறு இரு தரப்பு சேனையும் போர்க்களத்திலேயே இரு நாழிகை நேரம் உறங்கி ஓய்வெடுத்தது. இரவின் இறுதி ஜாம வேளையில் சந்திரன் தோன்றினான். வீரர்கள் கண்விழித்து மீண்டும் போரைத் தொடங்கினார்கள். துரியோதனன் கூறிய சொற்களால் அடிபட்ட நாகம் போலக் கோபம் கொண்ட துரோணர் பாஞ்சாலர்களின் சேனையை வதைக்கலானார். துரியோதனன்-நகுலன்; துச்சாதனன்-சகதேவன்; கர்ணன்-பீமசேனன், துரோணாசாரியார்-அர்ஜுனன் இவர்களுக்கிடையே போர் நடைபெற்றது. துரோணர் அர்ஜுனனுடன் மகிழ்ச்சியுடன் போரிட்டுப் பின் பாஞ்சாலர்களைத் தாக்கலானார்.

பொழுதும் புலர்ந்தது; இருள் விலகிவிட்டது. மீண்டும் துரோணர் கோரமாகப் போர் புரிந்தார். ரணபூமியில் ஆசாரியாரின் அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டு குதிரைகள், மனிதர்களின் பெரும் அழிவைக் கண்டு பாண்டவர்கள் மிகவும் பயம் கொண்டனர். அவர்கள் தம் வெற்றியில் நம்பிக்கை இழந்துவிட்டனர். உத்தம அஸ்திரங்களை அறிந்த ஆசாரியார் நம் அனைவரையும் நாசமாக்கிவிடுவார் என்று நினைத்தனர். அர்ஜுனனைத் தவிர வேறு யாரும் துரோணருடன் போரிட முடியாது. ஆனால் தர்மமறிந்த அர்ஜுனன் ஒருபோதும் குருவோடு போரிட்டு அவரை வதைக்கமாட்டார் என்று எண்ணிக் கவலை கொண்டனர்.

7.4.3 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாண்டவர்களிடம் துரோணரை வெல்லும் வழியைக் கூறுதல்

இந்தச் சூழ்நிலையில் பாண்டவர்களின் நன்மையை விரும்பிய ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் அவர்களிடம் கூறலானார்; “ஆசாரியார் வில்லாளிகள் அனைவரிலும் சிறந்தவர். இவரது கையில் ஆயுதம் இருக்கும் வரை, இந்திரனும் தேவர்களும் கூட இவரை எந்த வகையிலும் வெல்ல முடியாது. இவர் போரில் ஆயுதத்தைக் கீழே போட்டால்தான் மனிதர்கள் மூலம் கொல்லப்பட முடியும். ஆகவே! பாண்டவர்களே! குருவை வதம் செய்வது உசிதமல்ல என்ற தர்ம பாவனையை விட்டு விட்டு அவரை வெற்றி கொள்ள ஏதேனும் முயற்சி செய்யுங்கள். அதன் மூலம் தங்க ரதமுடைய ஆசாரியார் உங்களை வதம் செய்து விடாமல் இருக்கட்டும். அஸ்வத்தாமா கொல்லப்பட்டால் இவர் போர் புரிய மாட்டார், என்பது என் நம்பிக்கை. யாராவது ஒருவர் இவரிடம் சென்று அஸ்வத்தாமா கொல்லப்பட்டு விட்டார்” என்று கூற வேண்டும்” என ஆலோசனையும், உபாயமும் உரைத்தார்.

7.4.4 துரோணரின் வதமும், தொடர் நிகழ்வுகளும்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் ஆலோசனையை அர்ஜுனன் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. மற்ற பாண்டவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டனர். யுதிஷ்டிரர் அரை மனதுடன் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு இந்த ஆலோசனையை ஏற்றுக் கொண்டார். இச்சமயம் மாளவ மன்னன் இந்திரவரமாவின் அஸ்வத்தாமன் என்ற யானையைக் கொன்ற பீமன் துரோணரிடம் அஸ்வத்தாமா கொல்லப்பட்டுவிட்டதாகக் கூறினார். துரோணாசாரியார் அதனை நம்பவில்லை. பீமன் பொய்யுரைக்கிறார் என ஐயம் கொண்டார். சத்தியவாதியான யுதிஷ்டிரரிடம் இச்செய்தியைக் கேட்டுத் தெளிவு பெற விரும்பினார். யுதிஷ்டிரர் எப்போதும் பொய்யுரைக்க மாட்டார் என்று துரோணர் நம்பினார். துரோணர் யுதிஷ்டிரரிடம் செய்தியின் உண்மை பற்றிக் கேட்டார். யுதிஷ்டிரர் வெற்றியை விரும்பியும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனால் தூண்டப்பட்டும் உரத்த குரலில் அஸ்வத்தாமா கொல்லப்பட்டான் என்றும் மெதுவான தெளிவற்ற குரலில் அஸ்வத்தாமா என்ற யானை கொல்லப்பட்டது என்றும் கூறினார். திகைத்த துரோணர் சோகத்தில் ஆழ்ந்து ஆயுதங்களைத் துறந்துவிட்டார். தேரின் பின் இருக்கையிலேயே சமாதி நிலையில் ஆழ்ந்துவிட்டார்.

இச்சமயம் வீரர்கள் பலரும், அர்ஜுனனும் தடுத்தும் கூடத் துஷ்டத்யும்னன் துரோணரின் சிகையைப் பிடித்து இழுத்து தலையைத் துணித்து வீழ்த்திவிட்டார். துரோணர் கொல்லப்பட்டதால் கௌரவ சேனை

கலங்கி ஓடியது. பாண்டவர்கள் இரகசிய ஆலோசனையில் ஈடுபட்டனர். இந்நேரம் கௌரவ சேனையிடம் வந்த அஸ்வத்தாமா சேனை ஓடுவதற்கான காரணத்தைக் கேட்டான். கௌரவர் தரப்பில் எந்த மகாரதி கொல்லப்பட்டான் என்று வினவினான். கிருபர் நிகழ்ந்தவற்றை விவரித்தார். தந்தைக்கு நேர்ந்த அவமானத்தால் தீயைப் போலத் தகித்த அஸ்வத்தாமா பாண்டவரை அடியோடு அழித்து விடுவதாகச் சூளுரைத்தான். அதனால் ஓடிய கௌரவ சேனை மீண்டும் போருக்குத் திரும்பியது. இதே சமயம் அஸ்வத்தாமா நாராயணாஸ்திரத்தை வெளிப்படுத்தியதால் பேரொலி கேட்டது. பூமி நடுங்கியது. கடல் பொங்கியது. கௌரவ வீரர்கள் போருக்குத் திரும்பியதையும் பூமியில் ஏற்பட்ட அச்சமூட்டும் நிகழ்வுகளையும் கண்ட யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனிடம் அதற்கான காரணத்தையும் எந்த மகாரதி கௌரவ சேனையைப் போருக்குத் திருப்பினான் என்றும் கேட்டார்.

துரோணர் யுதிஷ்டிரரின் பொய்யுரையால் ஆயுதங்களைத் துறந்த பின்னும் அவமதித்துக் கொல்லப்பட்டதால் மிகுந்த கோபத்துடன் இருந்த அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரையும், த்ருஷ்டத்யும்னனையும் கடும் சொற்களால் சாடினார். கோபமடைந்த பீமனும் த்ருஷ்டத்யும்னனும் அர்ஜுனை நிந்தித்தனர். தன் குருவான அர்ஜுனைக் கடுமையாக நிந்தித்த த்ருஷ்டத்யும்னனை துரோணர் ஆயுதம் துறந்த பின்னும் அவரைக் கொன்றதாகச் சாத்யகி கடுமையாகச் சாடினார். பதிலுக்கு கைகள் வெட்டப்பட்ட பூரிச்ரவாவைச் சாத்யகி ஏன் கொன்றார் என்று துருபதகுமாரன் குற்றம் சாட்டினார். பரஸ்பரம் குற்றம் சாட்டிக் கொண்ட இருவரும் தங்களுக்குள் மோதிக் கொள்ள ஆயத்தமாயினர். அப்போது சகதேவன், யுதிஷ்டிரர், மதுசூதனனும், மற்றவர்களும் இருவரையும் சமாதானம் செய்தனர். பின்னர் அனைவரும் போருக்குப் புறப்பட்டனர்.

7.45 அஸ்வத்தாமா நாராயணாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தல்;

யுதிஷ்டிரர் கூற்று

இச்சமயம் அஸ்வத்தாமா பாண்டவ, பாஞ்சால சேனையைக் குறிவைத்து நாராயணாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான். அவ்வஸ்திரத்தில் இருந்து பாணங்கள் எல்லாத் திசைகளிலும், வானத்திலும் சேனை முழுவதும் பரவிவிட்டன. கருப்பு இரும்பாலான குண்டுகள் விழலாயின. பிறகு இரண்டு, நான்கு சக்கரங்கள் கொண்ட பீரங்கிகளும், கதைகளும், சூரியனைப் போன்ற சக்கரங்களும் தோன்றலாயின. வானம் பல்வேறு சஸ்திரங்களால் வியாபிக்கப்பட்டது. இதனைக் கண்டு பாண்டவ, பாஞ்சால, ச்ருஞ்ஜயர்கள் மனம் கலங்கினர். பாண்டவ மகாரதிகள் எவ்வாறு போரிட்டனரோ,

அதற்கேற்றவாறு அந்த அஸ்திரத்தின் வேகம் அதிகரித்துக் கொண்டே சென்றது. நாராயணாஸ்திரம் பாண்டவ சேனையைப் பொசுக்கலாயிற்று.

நாராயணாஸ்திரம் நாற்புறமும் வியாபித்ததும் அதனால் பாண்டவசேனை அழியத் தொடங்கியது. தரும புத்திரர் மிகுந்த பயம் கொண்டார். அவர் தன்சேனை உணர்வற்ற நிலையில் ஓடுவதையும், அர்ஜுனன் பற்றற்ற பாவத்துடன் நிற்பதையும் கண்டார். தன் மகாரதிகளிடம் கூறலானார். “தருஷ்டத்யும்னா? நீ பாஞ்சாலர்களின் சேனையோடு ஓடிவிடு. சாத்யகி! நீயும் வருஷ்ணி வம்சத்து வீரர்களுடன் ஓடிவிடு. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தனக்கு உசிதம் என்று தோன்றுவதைச் செய்யட்டும். யாரும் போர் புரிய வேண்டாம். இப்போது நான் சகோதரர்களுடன் அக்னியில் பிரவேசிக்கப் போகிறேன். கோழைகளுக்குக் கடுமையான போரில் பீஷ்ம-துரோணர் என்னும் பெருங்கடலைக் கடந்து, நான் உற்றார் உறவினர்களோடு அஸ்வத்தாமா என்னும் பசுவின் குளம்பு நீரில் மூழ்கி விடப் போகிறேன்.

அர்ஜுனன் என்னைப் பற்றிக் கொண்டுள்ள நல்விருப்பம் விரைவில் நிறைவேற வேண்டும். எப்போதும் தன் நன்மையில் ஈடுபடும் ஆசாரியாரை நான் போரில் கொல்லச் செய்தேன். சுபத்ரா குமாரனை எண்ணற்ற மகாரதிகள் மூலம் கொல்விக்கச் செய்தவனை நான் காப்பாற்றவில்லை. சபையில் கொண்டு வரப்பட்ட திரௌபதியின் வினாவிற்கு விடையளிக்காமல் அவரிடம் வெறுப்பைக் காட்டியவனை, அர்ஜுனன் அழிக்க விரும்பிய சிந்துராஜனைக் காப்பாற்ற விரும்பியவனை, வியூகத்தில் பிரவேசிக்க முயன்ற எங்களைத் தடுத்தவனை, துரியோதனனையும், சிந்துராஜனையும் காப்பாற்ற விரும்பித் துரியோதனனுக்குத் திவ்விய கவசத்தை அணிவித்தவனை, சத்யஜித் முதலிய பாஞ்சாலர்களை வேரோடு அழித்தவனாகிய ஆசாரியாரிடம் அன்பு கொண்டிருந்த நாம் அப்போது அவருடன் ஒத்துழைக்கவில்லை. அந்த துரோணாசாரியார் கொல்லப்பட்டு விட்டார். ஆதலால் அவருக்காக என் சகோதரர்களோடு நானும் இறந்துவிடுவேன்” என்று யுதிஷ்டிரர் கூறிக் கொண்டிருந்தபோது, ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன் கைகளால் சைகை செய்து, சேனை முழுவதையும் ஓடாமல் தடுத்து நிறுத்தினார்.

7.46 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் நாராயணாஸ்திரத்தில் இருந்து தப்பிக்கும் வழியைத் தெரிவித்தல்

தொடர்ந்து பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், சேனையிடம் கூறலானார். “வீரர்களே! உங்களுடைய அஸ்திர சஸ்திரங்களை விரைவில் கீழே இறக்கி விடுங்கள். பரமாத்மா நாராயணன் இந்த அஸ்திரத்திலிருந்து தப்பிப்பதற்கு

இந்த வழியையே தீர்மானித்துள்ளார். நீங்கள் அனைவரும், யானை, குதிரை மற்றும் தேர்களில் இருந்து இறங்கித் தரையில் நின்று விடுங்கள். இவ்வாறு பூமி மீது ஆயுதங்கள் இன்றி நிற்கும் உங்களை அந்த அஸ்திரம் தாக்க முடியாது. இந்த அஸ்திரத்திற்கு எதிராகப் போரிடுபவர்களை அது மேலும் பலமுடன் தாக்கும். எனவே இதனை எதிர்த்துப் போரிட்டால் கௌரவர்களின் பலம் மேலும் அதிகரித்துவிடும். வாகனம் இன்றிக் கைகுவித்து நமஸ்காரம் செய்பவனை இந்த அஸ்திரம் அடிக்காது. யாராக இருந்தாலும், மனத்தால் இந்த அஸ்திரத்தை எதிர்த்தாலும், அவர்கள் ரஸாதலத்தில் மறைந்து கொண்டாலும் இந்த அஸ்திரம் அங்கும் சென்று அவர்கள் அனைவரையும் கொன்று விடும்” என்றார். போரிடுவதை விடுத்து பணிந்து வணங்குபவரை நாராயணாஸ்திரம் தாக்காது என்று உரைத்து அவ்வாறே செய்யுமாறு ஆலோசனை கூறினார்.

7.47 பாண்டவ வீரர்கள் ஆயுதத்தைத் துறத்தல் பீமன் ஆயுதம் துறக்க மறுத்தல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சொற்களைக் கேட்ட வீரர்கள் அனைவரும் மனத்தாலும், உடலாலும் அஸ்திரங்களைத் துறக்கத் தயாராயினர். இச்சமயம் பீமன் வீரர்களுக்கு உற்சாகம் அளித்தவாறு, “எந்த வீரனும் ஆயுதத்தைத் துறக்கக் கூடாது. நான் என் பாணங்கள் மூலம் அஸ்வத்தாமாவின் அஸ்திரத்தை நிவாரணம் செய்வேன். இவ்வுலகில் என் பராக்கிரமத்திற்கு நிகரான வேறு ஒரு வீரன் கிடையாது. இன்று ரணபூமியில் என்னுடைய புஜங்களின் பலத்தைப் பாருங்கள். இதுவரை நாராயணாஸ்திரத்தை வேறு எந்த வீரனும் எதிர்த்ததில்லை என்றால், இன்று கௌரவ, பாண்டவர்கள் முன் அதனை எதிர்ப்பேன். அர்ஜுனா நீயும் உன் காண்டிபத்தைக் கீழே வைக்காதே. இல்லாவிடில் உன்னிடமும் சந்திரனைப் போன்ற களங்கம் உண்டாகிவிடும்” என்று கூறினார்.

7.48 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பீமசேனனை நாராயணாஸ்திரத்தில் இருந்து காப்பாற்றுதல்

அர்ஜுனன் பீமனிடம், “பசு, பிராமணன், நாராயணாஸ்திரம் இவர்களுக்கு எதிரில் காண்டிபத்தைக் கீழே போட்டுவிட வேண்டும் என்பது என் விரதமாகும்” என்று கூறினார். அர்ஜுனன் போரிட மறுத்துவிடவே, பீமன் தனியாகவே அஸ்வத்தாமாவை எதிர்க்கச் சென்றார். அஸ்வத்தாமா பீமசேனன் மீது நாராயணாஸ்திரத்தின் மூலம் தீப்பொறிகளை உமிழும் பாணங்களைப் பொழிந்தான். பீமனைத் தவிர மற்ற அனைவரும் போரை

நிறுத்திவிட்டனர். அதனால் அஸ்திரத்தின் பெரும் சக்தி முழுவதும் பீமன் மீதே பட்டது. இதனைக் கண்ட அர்ஜுனன் வாருணாஸ்திரத்தை வெளிப்படுத்தினார். ஆனாலும் பீமசேனன், அவருடைய, சாரதி, தேர், குதிரைகள் அனைத்தும் தீ நாக்குகளால் சூழப்பட்டன.

இவையனைத்தையும் கண்ட அர்ஜுனன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஆகிய இரு வீரர்களும் மிக விரைவாகத் தேரில் இருந்து குதித்துப் பீமனை நோக்கி ஓடினர். இருவரும் அஸ்வத்தாமாவின் அஸ்திர சக்தியால் தோன்றிய அந்தத் தீயினுள் மாயை மூலம் பிரவேசித்தனர். இருவரில் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சக்திசாலி ஆதலால் அந்த நாராயணாஸ்திரத்தின் தீ அவரை எரிக்கவில்லை. நர, நாராயணர்களான அர்ஜுனனும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் பீமசேனனையும் அவருடைய அஸ்திர சஸ்திரங்களையும் பலவந்தமாகத் தேரில் இருந்து கீழே இழுத்தனர். அப்போது பீமன் மேலும் பலமாகக் கர்ஜிக்கலானார். இதனால் அஸ்வத்தாமாவின் வெல்ல முடியாத அந்த அஸ்திரம் மேலும் அதிகரித்தது.

அப்போது பகவான் பீமனிடம், “பாண்டு புதல்வா! தடுத்தாலும் நீ போரில் இருந்து விலகாமல் இருப்பது எதனால்? இந்தக் கௌரவர்கள் போரால் வெல்லப்படுவராயின் நாங்கள் அனைவரும் போர்தான் செய்திருப்போம். உன்னுடைய வீரர்கள் அனைவரும் தேரில் இருந்து இறங்கிவிட்டனர். நீயும் தேரில் இருந்து விரைந்து இறங்கிப், போரில் இருந்து விலகு” என்று கூறிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கோபத்துடன் பாம்பைப் போல் இருந்து விலகு” என்று கூறிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கோபத்துடன் பாம்பைப் போல் சீறிக்கொண்டிருந்த பீமசேனனைப் பிடித்துத் தேரில் இருந்து பூமியின் மீது இறக்கினார். அஸ்திர சஸ்திரங்களைப் பூமியில் வைக்கச் செய்தார். அதன் பின்னர் நாராயணாஸ்திரம் தானாகவே அமைதியடைந்துவிட்டது. இவ்வாறு துரோணரின் வதத்திற்கான உபாயத்தை உரைத்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் நாராயணாஸ்திரத்திடம் இருந்தும் பாண்டவர்களையும் அவர்களது சேனையையும் காப்பாற்றிவிட்டார்.

அதன்பின்னர் அஸ்வத்தாமா பிரயோகித்த ஆக்னேயாஸ்திரமும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அனைவர்களைத் தீண்டவில்லை. அவர்கள் இருவரும் சிறுபாதிப்பூமின்றி இருந்ததைப் பார்த்த அஸ்வத்தாமா விரக்தியுடன் போர்க்களத்தை விட்டு நீங்கிவிட்டான். வழியில் வியாச முனிவரிடம், தன்னுடைய அஸ்திரப்பிரயோகம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்களைத் தீண்டாததற்கு அவர்களே சாக்ஷாத் நர-நாராயணர்கள் என்ற உண்மையைத் தெரிந்து கொண்டு அமைதியடைந்தான். அத்துடன் 15ஆம் நாள் போரும் முடிவடைந்தது.

8. கர்ண பருவம்; 16ஆம் நாள் போர்

அன்று போர் முடிந்த பின் அனைவரும் கூடாரம் திரும்பினர். கௌரவ சேனையின் சேனாதிபதியாக அதிகாலையில் அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட கர்ணன் காலைப் பொழுதிலே தன் சேனையை வியூகத்தில் நிறுத்தினான். பாண்டவசேனையும் வியூகத்தில் நிறுத்தப்பட்டது. போர் தொடங்கியது.

8.1. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் அஸ்வத்தாமாவைக் கொல்ல உற்சாகப்படுத்துதல்

போர் தொடங்கியதும் சம்ஷப்தக சேனையோடு போரிட்டுக் கொண்டிருந்த அர்ஜுனனை, அஸ்வத்தாமா வலியப் போருக்கு அழைத்தான். தனஞ்ஜயனும் அஸ்வத்தாமாவுடன் போரைத் தொடங்கினார். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அஸ்வத்தாமாவிடம் நீ விரும்பியவாறு தனஞ்ஜயனோடு போரிடு என்றார். அஸ்வத்தாமா கணக்கற்ற பாணங்களைப் பொழிந்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைக் காயப்படுத்தினான். துரோண புத்திரன் போரில் முன்னேறினான். குந்தி குமாரனின் பராக்கிரமம் குறைந்தது.

இதனைக் கண்டு அஸ்வத்தாமாவைத் தகிப்பது போலப் பார்த்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், தனஞ்ஜயனிடம் அன்போடு பேசலானார், “பார்த்தா! இன்று துரோண குமாரன் உன்னைவிட முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறான். உன் கையில் காண்டீவ வில் இருக்கிறதா? உன் புஜங்களில் முன்பு போலப் பலமும் பராக்கிரமும் உள்ளனவா? பாரதா! இவன் உன் குருவின் மகன் என்று கருதி இவனுக்கு மதிப்பளித்துப் பாதுகாக்காதே. இது அதற்கான நேரமல்ல.” என்று உரைத்தார். அர்ஜுனனும் அவரது சொற்களை ஏற்று அஸ்வத்தாமாவின் பாணங்களை அழித்து மீண்டும் சம்ஷப்தக கணங்களோடு போரைத் தொடர்ந்தான்.

சற்று நேரம் கழிந்ததும் அஸ்வத்தாமா மீண்டும் போரை விரும்பி அர்ஜுனனிடம் வந்தான். மீண்டும் நூற்றுக்கணக்கான பாணங்களால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை மறைத்துவிட்டான். அர்ஜுனன் அஸ்வத்தாமாவின் குதிரைகள், சாரதி, தேரோடு மீண்டும் அவனை மறைத்துவிட்டார். பின் சம்ஷப்தக சேனையிடம் சென்றார். அஸ்வத்தாமா சற்றுத் தேறி மீண்டும் அர்ஜுனனிடம் போருக்காக வந்தான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைப் பாணங்களால் மறைத்தான். ஐந்து ஐந்து நாராசங்களால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரையும், அர்ஜுனனையும் துளைத்தான். இருவர் உடலில் இருந்தும் குருதி பெருகியது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களால் இருவரும் அஸ்வத்தாமாவின் பாணங்களால் கொல்லப்பட்டுவிட்டதாகவே அனைவரும் கருதலாயினர்.

அப்போது வாசுதேவ கிருஷ்ணன், அர்ஜுனனிடம், “பார்த்தா! நீ ஏன் தவறு செய்கிறாய்? இவனைக் கொன்றுவிடு. இவன் பாதுகாக்கப்பட்டால் புதிய புதிய குற்றங்களைச் செய்வான். சிகிச்சை செய்யப்படாத ரோகத்தைப் போல அதிகக் கஷ்டத்தை விளைவிப்பான் என்று கூறினார். அர்ஜுனனும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் அறிவுரையை ஏற்று அஸ்வத்தாமாவை ஆட்டுக்கால் போன்ற முனையுடைய அம்புகளால் பிளந்துவிட்டார். அவனுடைய குதிரையின் கடிவாளத்தை வெட்டிவிட்டார். குதிரைகள் அவனை வெகுதூரம் இழுத்துச் சென்றன. அஸ்வத்தாமா மீண்டும் திரும்பி வந்து அர்ஜுனனுடன் போரிட விரும்பவில்லை அவன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் வெற்றி நிச்சயம் என்பதை அறிந்துவிட்டான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் மீண்டும் சம்ஷப்தக சேனையை நோக்கிச் சென்றனர்.

8.2 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மகதவாசி தண்டதாரணை வதைக்குமாறு அர்ஜுனனிடம் கூறுதல்

இச்சமயம் பாண்டவசேனையின் வடபகுதியில் பெரும் பராக்கிரமியான மகதவாசி, கிரிவ்ரஜத்தின் தலைவன் தண்டதார் கடும் தாக்குதல் நடத்தியதால் பாண்டவர்களின் நால்வகைச் சேனையும் அவலக்குரல் எழுப்பியது. இதனைக் கண்ட பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர். அர்ஜுனனிடம், “பலமிக்க யானைகளை உடைய, பகதத்தனுக்கு இணையான பலசாலி தண்டதாரணை முதலில் வதம் செய்துவிடு. பின் சம்ஷப்தர்களுடன் போரிடலாம்” என்று கூறித் தேரை தண்டதார் அருகில் செலுத்தினார். அவன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரையும், அர்ஜுனனையும் பாணங்களால் தாக்கினான். அர்ஜுனன் அவனுடைய புஜங்களை வெட்டித் தலையைத் துணித்து வீழ்த்தினார். பின்னர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை எதிர்க்க வந்த தண்டதாரனின் சகோதரன் தண்டனையும் அர்ஜுனன் வதம்புரிந்து விட்டார். பின்னர் சம்ஷப்தக சேனையை நோக்கிச் சென்ற அர்ஜுனன் சம்ஷப்தகர்களோடு போரிடத் தொங்கினார். அர்ஜுனன் சம்ஷப்தகர்களின் படைக் கடலைக் கடந்துவிட முயன்றார்.

அப்போது, பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், அர்ஜுனனிடம், “பார்த்தா! நீ ஏன் விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறாய்? இந்த சம்ஷப்தகர்களை வதம் செய்து விட்டுக் கர்ணனின் வதத்திற்கு விரைந்து முயற்சி செய்” என்று கூறினார். அர்ஜுனனும் விரைந்து சம்ஷப்தக சேனையைச் சின்னாபின்னமாக்கத் தொடங்கினார்.

8.3 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் போர்க்களக் காட்சிகளை விவரித்து அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்துரைத்தல்

சம்ஷப்தகர்களின் சேனை அழிக்கப்பட்டதும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தேரை முன்னே செலுத்தினார். அச்சமயம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம், போர்க்களக் காட்சியைச் சுட்டிக் காட்டிக் கூறலானார். “பார்த்தா! துரியோதனன் காரணமாக அழிவு உண்டாகிக் கொண்டிருக்கிறது. மிகப்பெரிய வில்லாளிகளின் தங்கம் அலங்கரித்த வில், அணிகலன், தூணீர்கள் இவற்றைப் பார். நாராசங்கள் சர்ப்பங்களைப் போலக் கிடப்பதைப் பார். விசித்திரமான தங்கம் அலங்கரித்த தோமரங்கள், தங்கக் கேடயங்கள், தங்கத்தாலான பிராசங்கள், சக்திகள், கதைகள், பட்டிசங்கள், பரிகங்கள், பிந்தி பால்கள், புஷ்ணடி, குணுபம், ஈட்டிகள், முசலங்கள் அனைத்தும் சிதறிக் கிடப்பதைப் பார். ஆயுதங்களைப் பிடித்த கையோடு உயிரிழந்து கிடந்தாலும், வீரர்கள் உயிரோடு இருப்பதைப் போலக் காணப்படுவதைப் பார்.

பாரதா! தோள்வளைகளும், அணிகலன்களும், அலங்கரிக்கச் சந்தனம் பூசப்பட்டுக் கையுறைகளும், கேயூரங்களும் சோபிக்கும் வெட்டுண்ட கைகள் நிறைந்த ரணபூமியின் சோபை அற்புதமாக உள்ளது. யானைகளின் துதிக்கைகள் போன்ற துடைகளும், துணிக்கப்பட்ட குண்டலம் அணிந்த தலைகளும், நிறைந்த ரணபூமி அபூர்வமான சோபையுடன் திகழ்வதைப் பார். தேர்களின் உறுப்புக்களும், யானைகளின் அங்கங்களும் நிறைந்து காணப்படுகின்றன. கம்பளங்கள் விரிக்கப்பட்ட யானைகளின் அம்பாரிகள் சிதறிக் கிடப்பதைப் பார். வைடூர்யமணியால் அமைந்த தண்டங்களும், அங்குசங்களும், குதிரைகளின் யுகாபீடமும், ரத்தினம் அலங்கரித்த கவசங்களும், விழுந்து கிடப்பதைப் பார். குதிரைகளின் முதுகில் விரிக்கப்படும் ‘ரங்கு’ என்னும் மான் தோலான ஊஞ்சல்களும், சேனைத்துணிகளும் பூமியில் கிடப்பதைப் பார். பூமி, மன்னர்களின் குண்டலமணிந்த, சந்திரனையும் நகூத்திரங்களையும் போன்ற ஒளி மிகுந்த முகங்களால் மறைக்கப்பட்டுள்ளதைப் பார்.

நகூத்திரங் கூட்டங்களின், நிர்மலமான சந்திரனின் நிலவு சிதறும் ஆகாயத்தைப் போல இந்த ரணபூமியின் அழகைப்பார். இது சரத் ருதுவின் நகூத்திர மாலையால் அலங்கரிக்கப்பட்டதைப் போலத் தோன்றுகிறது. அர்ஜுனா! இந்தப் பெரும்போரில், நீ செய்த இத்தகைய பராக்கிரமம் உனக்கே தகுதியானது. சொர்க்கத்தில் இந்திரனுக்குத் தகுந்தது” எனப் போர்க்களக் காட்சியை விவரித்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனின்

பராக்கிரமத்தைப் பாராட்டிப் புகழ்ந்துரைத்தார். பின்னர் கௌரவ சேனைக்குள் வேகமாகப் பிரவேசித்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் பாண்டிய மன்னன் துரியோதனனின் பெரிய சேனையைத் துன்புறுத்தியதைக் கண்டார்.

8.4 17ஆம் நாள் போர்

17ஆம் நாள் போரில் சல்யன் கர்ணனின் சாரதியானார். இருதரப்பு சேனைகளும் உற்சாகத்துடன் போரைத் தொடங்கின. கர்ணன் பாஞ்சால, கேகய, ச்ருஞ்ஜயர்களையும், கர்ணன் கௌரவசேனையையும், அர்ஜுனன் சம்ஷப்தக சேனையையும் அழிக்கத் தொடங்கினர்.

8.5 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சம்ஷப்தகர்களால் பற்றப்படுதல்

அர்ஜுனன் சுசர்மாவை அடிக்க நினைத்து அவன் அருகில் சென்றார். சுசர்மா அர்ஜுனனைத் தன் பாணங்களால் அடித்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் வலது புஜத்தையும் பாணங்களால் துளைத்தான். சம்ஷப்தக வீரர்கள் அர்ஜுனனின் தேரைச் சூழ்ந்து கொண்டும், தேரைப் பற்றிக் கொண்டும் கூச்சலிட்டனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் புஜங்களைப் பற்றிக் கொண்டனர். அர்ஜுனனைப் பிடித்துக் கொண்டனர். பொல்லாத யானை, பாகர்களைக் கீழே வீழ்த்துவது போல, ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன் இருகைகளையும் உதறித் தன்னைப் பற்றிய அனைவரையும் கீழே வீழ்த்திவிட்டார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பற்றப்பட்டதால் கோபம் கொண்ட அர்ஜுனன் சம்ஷப்தக வீரர்களை அருகிலிருந்து எய்யப்படும் அம்புகளால் வீழ்த்தினார். பின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம், “கொடுமை மிகுந்த கர்மங்களைச் செய்யும் ஆயிரக்கணக்கான சம்ஷப்தகர்கள் கொல்லப்படுவதைப் பாருங்கள்” என்று கூறினார். பின்னர் அர்ஜுனன் நாகாஸ்திரப் பிரயோகம் செய்து அவ்வீரர்களின் கால்களைக் கட்டி அவர்களை வதைக்க முற்பட்டார்.

8.6 அஸ்வத்தாமாவால் அடிக்கப்பட்ட அர்ஜுனனை

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உற்சாகப்படுத்துதல்

பின்னர் அர்ஜுனன் காம்போஜ மன்னனின் தம்பியைக் கொன்றார். இச்சமயம் அஸ்வத்தாமா போரை விரும்பி அர்ஜுனனிடம் வந்தான். அஸ்வத்தாமாவின் அம்புக் கூட்டத்தால் அடிக்கப்பட்ட அர்ஜுனன் சோர்வடைந்தார். தன் பராக்கிரமம் அடிக்கப்பட்டதாகக் கருதலானார். யுத்தத்தில் அஸ்வத்தாமாவின் கை ஓங்கியது.

இதனைக் கண்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கோபம் கொண்டார். அர்ஜுனனிடம் அன்புடன் பேசத் தொடங்கினார். “பார்த்தா! போர்க்களத்தில் உன்னுடைய மந்தமான போக்கைக் காண்கிறேன். உன்னுடைய சரீர சக்தி சரியாக இருக்கிறது அல்லவா? உன்னுடைய புஜங்களில் பழைய பலம் இருக்கிறது அல்லவா? உன் கையில் காண்டேவம் இருக்கின்றது அல்லவா? அஸ்வத்தாமா உன்னை விடப் போரில் முன்னேறிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறேன். பார்த்தா! இவன் குருவின் புதல்வன் என்று கருதி இவனிடம் இரக்கம் காட்டாதே. இது இரக்கம் காட்டும் சமயமல்ல” என்று கூறினார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சொற்களைக் கேட்ட அர்ஜுனன் அஸ்வத்தாமாவைப் பலமாகத் தாக்கி, அவனது ஆயுதங்களைத் துண்டாக்கி, ஆழமான காயத்துடன் அஸ்வத்தாமாவைப் போர்க்களத்திலிருந்து விலகச் செய்தார்.

8.7 யுதிஷ்டிரரிடம் அர்ஜுனனை அழைத்துச் சென்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவரிடம் கூறுதல்

அஸ்வத்தாமாவையும், மற்றவர்களையும் வென்ற அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம், தன்னை யுதிஷ்டிரரிடம் அழைத்துச் செல்லுமாறு கேட்டுக் கொண்டார். அர்ஜுனன் விரும்பியவாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தர்மராஜரும் ச்ருஞ்ஜயர்களும் இருந்த இடத்திற்குத் தேரைச் செலுத்தினார். பெரும் மக்கள் அழிவு நடைபெற்ற அந்த யுத்த களத்தின் காட்சிகளை அர்ஜுனனுக்குக் காட்டியவாறு தேரை ஓட்டினார். தேர் செல்லும் வழியில் வீழ்ந்து கிடந்த யானைகள், தேர்கள், வீரர்கள், உடைந்த பொருட்கள், வேதனைக் குரல்கள் அனைத்தையும் காட்டியவாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரை நோக்கிச் சென்றார்.

அவர் அர்ஜுனனிடம், “பார்த்தா! அங்குபார்; கர்ணன் போர் என்னும் மேடையில் கொழுந்து விட்டு எரியும் அக்னியைப் போலப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறான். பீமசேனன் போர்க்களத்தை நோக்கித் திரும்பியுள்ளார். த்ருஷ்டத்யும்நன் முதலிய முக்கிய வீரர்களும் போருக்குத் திரும்பியுள்ளனர். பாண்டவ வீரர்கள் பகைவரின் சேனையைத் தோற்கச் செய்வதையும், ஓடும் கௌரவ சேனையைக் கர்ணன் தடுத்துக் கொண்டிருப்பதையும் பார். வேகத்தில் யமராஜனுக்கும், பராக்கிரமத்தில் இந்திரனுக்கும் சமமான அஸ்வத்தாமா அங்குதான் சென்று கொண்டிருக்கிறான். மகாரதி த்ருஷ்டத்யும்நன் அஸ்வத்தாமாவைப் பின்பற்றிச் செல்வதைப் பார்” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனுக்குச் சுட்டிக் காட்டினார்.

8.8 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் த்ருஷ்டத்யும்னனைக் காப்பாற்றக் கூறுதல்

இச்சமயம் அஸ்வத்தாமா த்ருஷ்டத்யும்னனிடம் போரை விரும்பி வந்தான். இருவருக்கும் கிடையில் நடந்த உக்கிரமான போரில் துருபத குமாரன், தேர், சாரதி, குதிரைகள், வில் அனைத்தையும் இழந்தார். பின் கத்தியையும், கேடயத்தையும் கையில் எடுத்தார். அவர் தேரில் இருந்து இறங்கும் முன்பே அஸ்வத்தாமா அவற்றை வெட்டிவிட்டான். கடுமையாக முயற்சித்தும் அஸ்வத்தாமாவால் தன் பாணங்களால் த்ருஷ்டத்யும்னனைக் கொல்ல முடியவில்லை. இதனால் தன் வில்லை வீசிய அவன் தேரில் இருந்து இறங்கித் த்ருஷ்டத்யும்னனைத் தன் கைகளால் பற்றி இழுக்கலானான்.

அஸ்வத்தாமா, துருபத குமாரனைக் கொல்ல விரும்பி இழுத்துச் செல்வதைக் கண்ட பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், அர்ஜுனனிடம் த்ருஷ்டத்யும்னனை அஸ்வத்தாமாவிடமிருந்து விடுவிக்கக் கூறித் தேரை அவனிடம் செலுத்தினார். அர்ஜுனனும் தன் பாணங்களை அஸ்வத்தாமாவின் மீது தொடுத்தார். அஸ்வத்தாமா த்ருஷ்டத்யும்னனை விட்டு விட்டுத் தன் தேரிலேறி அர்ஜுனனுடன் போர் புரிய முற்பட்டான். இச்சமயம் சகதேவன் த்ருஷ்டத்யும்னனைத் தன் தேரில் ஏற்றி அழைத்துச் சென்றுவிட்டார். அஸ்வத்தாமா அர்ஜுனன் செலுத்திய நாராசத்தால் தோளில் தாக்கப்பட்டு மூர்ச்சையடைந்தான். அவனுடைய சாரதி அவனைப் போர்க்களத்தில் இருந்து அழைத்துச் சென்றுவிட்டான்.

இச்சமயம் கர்ணன் அர்ஜுனனுடன் த்வைரதப் போரை விரும்பித் தன் வில்லை டங்காரம் செய்தான். ஆனால் பார்த்தன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் தன்னைச் சம்ஷப்தகர்களிடம் அழைத்துச் செல்லுமாறு கூறவே, பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் அங்கிருந்து தேரைச் செலுத்தினார்.

8.9 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் துரியோதனன் மற்றும் கர்ணனின் பராக்கிரமத்தை வருணித்துக் கூறுதல்

இச்சமயம், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் போர்க்களத்தில் அர்ஜுனனுக்கு யுதிஷ்டிரரைக் காட்டி அவரின் தரிசனத்தைச் செய்வித்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாண்டு குமாரனிடம் கூறலானார், “பாண்டுகுமாரா! உன்னுடைய சகோதரன் குந்தி குமாரன் இவர். இவரைக் கொல்லுவதற்காகப் பலசாலிகளான திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் பின் தொடருகின்றனர். பாஞ்சாலர்கள்

யுதிஷ்டிரரைக் காப்பாற்றியவாறு அவருடன் சென்று கொண்டிருக்கின்றனர். போர்க்கலையில் நிபுணர்களான தன் சகோதரர்களுடன் துரியோதனன் யுதிஷ்டிரரைக் கொல்ல விரும்பி அவர் பின்னால் செல்லுகிறான். துரியோதனனையும் அவனது சகோதரர்களையும் யுதிஷ்டிரரிடம் செல்லவிடாமல் பீமனும் சாத்யகியும் தடுத்துவிட்டதைப் பார். ஆனால் கௌரவர்கள் எண்ணிக்கையில் அதிகமாக இருப்பதால் மறுபடியும் யுதிஷ்டிரரை நோக்கிச் செல்லுகின்றனர். இப்போது யுதிஷ்டிரர் துரியோதனன் வசப்பட்டு மரணத்தின் வாய்க்குள் சென்றுவிட்டதாகவே நான் கருதுகிறேன்.

பார்த்தா! துரியோதனனின் சேனையின் வியூகத்திலிருந்து அவனுக்கு எதிரில் இந்திரனே வந்தாலும் தப்ப முடியாது என்று தோன்றுகிறது. துரியோதனனின் வேகத்தை இந்தப் போரில் யாரால் சகிக்க முடியும்? துரியோதனன், கிருபாசாரியார், அஸ்வத்தாமா மற்றும் கர்ணனின் பாணங்கள் மலைகளையும் பிளக்க வல்லன. கர்ணன் பகைவரை வருத்துபவன்; விரைந்து செயல்படுபவன் பலம் மிகுந்தவன். யுதிஷ்டிரரைப் போரில் இருந்து விலக்கியவன். பலம் மிகுந்த தன் புத்திரர்களின் துணையோடு ராதேயன் நிச்சயம் யுதிஷ்டிரரைப் பீடிக்க முடியும். யுதிஷ்டிரரின் கவசத்தைத் துரியோதனன் அழித்து விட்டான். யுதிஷ்டிர மன்னர் உபவாசம் இருப்பதால் மிகவும் பலவீனமாகிவிட்டார். இவர் பிரம்ம பலத்தில் நிலைத்துள்ளார். கூடித்திரிய பலத்தை வெளியிடுவதில் சமர்த்தரல்ல. யுதிஷ்டிரர் கர்ணனுடன் போரிட்டு உயிருக்கு ஆபத்தான நிலையை அடைந்துள்ளார்.

பார்த்தா! யுதிஷ்டிரர் நலமாக இல்லை என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. ஏன் எனில் சினம் மிகுந்த பீமசேனன் தொடர்ந்து சங்கநாதம் செய்து கொண்டிருக்கும் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களின் சிம்மநாதத்தைப் பேசாமல் சகித்துக் கொண்டிருக்கிறார். கர்ணன் அவர்களிடம் யுதிஷ்டிரரைக் கொன்றுவிடுமாறு தூண்டுதல் அளித்துக் கொண்டிருக்கிறான். பார்த்தா! கௌரவ மகாரதிகள் ஸ்தாணாகர்ணம், இந்திரஜாலம், பாசுபதம் இவற்றால் யுதிஷ்டிரரை மறைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பாதாளத்தில் மூழ்கிக் கொண்டிருக்கும் யுதிஷ்டிரரைப் பலசாலியான பாண்டவ வீரர்கள் காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

அர்ஜுனா! யுதிஷ்டிர மன்னரின் கொடி தென்படவில்லை. நகுல-சகதேவர், சாத்யகி, த்ருஷ்டத்யும்னன், சிகண்டி, பீமசேனன், மற்றுமுள்ள பாஞ்சால, சேதி நாட்டு வீரர்கள் பார்க்கும்போதே கர்ணன் யுதிஷ்டிரரின் கொடியை வெட்டிவிட்டான். தாமரைகள் நிரம்பிய புஷ்கரணியை யானை கலக்குவது போலக் கர்ணன் பாண்டவ சேனையை அழித்துக் கொண்டிருக்கிறான். உன்னுடைய ரதிகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

கர்ணனின் பாணங்களால் கூட்டமும், எல்லாப் பக்கமும் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. யானைக் கயிற்றுச் சின்னமுடைய ராதேயனின் கொடி போர்க்களத்தில் இங்கும் அங்கும் சஞ்சரிக்கிறது.

ராதேயன் கர்ணன் நூற்றுக்கணக்கான அம்புகளைப் பொழிந்து உன்சேனையை அழித்தவாறு, பீமனையும் தாக்கிக் கொண்டிருக்கிறான். கர்ணன் பாஞ்சாலர்களையும், பாண்டவர்களையும், ச்ருஞ்ஜயர்களையும் வென்று இப்போது போர்க்களத்தில் உன்னைத் தேடிக் கொண்டிருக்கிறான் என்றே நான் கருதுகிறேன். இந்திரன் பகைவர்களை வென்று தேவர்களுக்கிடையில் சோபையுறுவது போலக் கர்ணன் கௌரவர்களுக்கிடையில் சோபிப்பதைப் பார். ராதேயன் கௌரவர்களைப் போருக்குத் தூண்டிக் கொண்டிருப்பதைப் பார். வெண் குடை உடைய கர்ணன் சந்திரனால் பொலிவுறும் உதயாசலத்தைப் போலக் காணப்படுகிறான். அதே கர்ணன் உன் பக்கம் பார்க்கிறான். அவன் போரை விரும்பி உன் முன்னால் வரப்போகிறான்.

8.10 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் கர்ணனைக் கொன்றுவிட

உற்சாகப்படுத்துதல்

பரந்தபா! உன் வானரக் கொடியைக் கண்டு போரில் உன்னோடு தைவரதப் போரை விரும்பி ராதேயன் இங்கு திரும்பியுள்ளான். விட்டில்பூச்சி, பிரகாசிக்கும் நெருப்பில் வந்து விழுவதைப் போலக் கர்ணன் தன்னுடைய வதத்திற்காகவே உன்னிடம் வந்து கொண்டிருக்கிறான். கர்ணனைக் காப்பாற்றுவதற்காகத் துரியோதனனும் தேர்ப்படையுடன் இங்கு திரும்பிக் கொண்டிருக்கிறான். நீ புகழையும், ராஜ்யத்தையும் உத்தம சுகத்தையும் விரும்பிக் கர்ணனை இந்த அனைவருடனும் வதம் செய்துவிடு. தேவதானவப் போரைப் போலப் புகழ் பெற்ற வீரர்களாகிய உங்கள் இருவரின் போரையும் கௌரவர்கள் பார்க்கட்டும். நீ உன்னைப் புண்ணியாத்மாகவும், கர்ணனை யுதிஷ்டிரருக்குக் குற்றம் இழைத்தவனாகவும் கருதிச் சமயத்திற்கேற்ற கடமையை நிறைவேற்று.

ரதிகளில் சிறந்த வீரா! அஸ்வத்தாமாவை முன்னால் வைத்து, முக்கியமான 500 ரதிகள், 5000 யானைகளோடும், 10000 குதிரைகளோடும், லட்சக்கணக்கான காலாட்படையினரோடும் ஒருவரை ஒருவர் பாதுகாத்தவாறு இந்தப் பெரும் சேனை உன்னைத் தாக்க வருகிறது. நீ விரைவில் இதனைச் சம்ஹாரம் செய்து விடு. இந்த தேர்ப்படையை அழித்து உலகப் புகழ்பெற்ற வில்லாளியான சூதபுத்திரன் கர்ணனுக்கு முன்னால் உன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள். கர்ணன் பாஞ்சாலர்கள் மீது தாக்கிக் கொண்டிருக்கிறான். நான் அவனுடைய கொடியைத் த்ருஷ்டத்யும்னனுக்கு அருகில் பார்க்கிறேன்.

பரந்தபா! நான் உன்னிடம் தர்மபுத்திரர் யுதிஷ்டிரர் நலமாக இருக்கிறார் என்ற உனக்குப் பிரியமான விஷயத்தைக் கூறுகிறேன். ஏன் எனில் பீமசேனன் சேனையின் முனைக்குத் திரும்பிக் கொண்டிருக்கிறார். அவரோடு சாத்யகியும், ச்ருஞ்ஜயர்களும் தங்கள் பலம் மிக்க பாணங்களால் கௌரவர்களை வதம் செய்து கொண்டிருக்கின்றனர். பீமனால் தாக்கப்பட்ட துரியோதனனின் சேனை போரிலிருந்து விலகி மிக வேகமாக ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. பீமசேனன் விஷப் பாம்புகளைப் போன்று கோபம் கொண்ட கௌரவ சேனையை விரட்டிக் கொண்டிருப்பதைப் பார். நட்சத்திரங்களும் சூரிய-சந்திர சின்னங்களையும் கொண்ட சிவப்பு, மஞ்சள், கருப்பு, வெள்ளை வண்ணக் கொடிகளும், வெண் குடைகளும், தங்கம்-வெள்ளி, பித்தளை ஆகியவற்றால் ஆன பலவகைக் கொடிகளும் வெட்டி வீழ்த்தப்பட்டக் கொண்டிருக்கின்றன.

தனஞ்ஜயா! பாஞ்சால வீரர்கள் பீமசேனனின் துணையுடன் திருதராஷ்டிர சேனையைத் தாக்கி மண்ணோடு மண்ணாகச் செய்து கொண்டிருக்கின்றனர். பாஞ்சால வீரர்கள் தம் பாணங்களால் பராக்கிரமம் செய்து பகைவர்களை நசுக்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஆயுதம் இல்லாத நிலையில் பகைவர்களின் ஆயுதங்களைப் பிடுங்கி அதன் மூலமே அவர்களைக் கொன்று கர்ஜிப்பதையும் பார். திருதராஷ்டிர சேனையின் தலைகள், புஜங்கள், தேர், யானை, குதிரைகள், புகழ் மிக்க வீரர்கள் அனைவரும் பூமியில் வீழ்த்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர். பாஞ்சால வீரர்களைத் தடுப்பதற்காகக் கிருபாசாரியார், கர்ணன் முதலிய வீரர்கள் மிகுந்த பராக்கிரமத்தைக் காட்டிக் கொண்டிருக்கின்றனர். உற்சாகம் இழந்து ஓடும் கௌரவ மகாரதிகளையும், வீரர்களையும், த்ருஷ்டத்யுமனன் முதலியோர் கொன்று குவித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

பாஞ்சாலர்கள் பகைவர்களால் தோல்வியுற்ற போதும், பீமசேனன் பயமின்றிக் கர்ஜனை செய்தபடி பகைவரின் சேனையைத் தகித்துக் கொண்டிருக்கிறார். கௌவர்களின் பெரும் சேனையின் வீரர்கள் பீமசேனைக் கண்டு பயத்தால் பீடிக்கப்பட்டுள்ளனர். பீமசேனனின் அம்புகளால் தாக்கப்பட்ட பெரும் யானைகள் பூமியில் விழுந்து கொண்டிருக்கின்றன. காயமுற்ற யானைகள் தம் சேனையை மிதித்தவாறு ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. பீமனைக் கண்டு பயந்த கௌரவர்கள் தம் வாகனங்களை விட்டு விட்டு ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றனர். கௌரவ சேனையின் துயரக் குரலையும் பீமசேனனின் பெரும் கர்ஜனையையும் நீ கேள்.

பீமசேனனின் சகிக்க முடியாத இந்த சிம்மநாதத்தை விரும்பாமல் நிஷாத புத்திரன் சிறந்த யானையின் மீது ஏறி யமராஜனைப் போலப்

போரிடுவதையும், பீமன் கர்ஜித்தவாறு அவனது இரு புஜங்களையும் வெட்டி 10 நாராசங்களால் அவனைக் கொன்றுவிட்டதையும் பார். உன் தமையன் பீமசேனன் தன் பாணங்களால் 49 யானைகளை வெட்டி வீழ்த்தியுள்ளார். பீமசேனனின் பராக்கிரமத்தால் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களின் சிம்மநாதம் இப்போது கேட்கவில்லை. சினங்கொண்ட ஆண் சிங்கம் பீமசேனன் துரியோதனன் திரட்டிய 3 அக்ஷௌஹிணி சேனையையும் முன்னேறாமல் தடுத்துவிட்டார். நடுப்பகல் சூரியனைப் பார்க்க முடியாதது போலப் பீமனின் பக்கம் மன்னர்களால் பார்க்கவும் முடியவில்லை. சிங்கத்திடம் பயந்த மான்களைப் போலப் பீமனின் பாணங்களால் கௌரவ வீரர்கள் பயந்தனர். பாண்டவ வீரர்கள் துரியோதனனைத் துன்புறுத்தியதால் ராதேயன் பீமனை விட்டு விட்டுத் துரியோதனனைக் காப்பாற்றச் சென்று கொண்டிருக்கிறான்” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறினார்.

இவ்வாறு பகவான் வாசுதேவன் அர்ஜுனனிடம் கூறியதாலும், பீமனின் பராக்கிரமத்தைத் தன் கண்களால் கண்டும், அர்ஜுனன் தன் கூரிய பாணங்களால் மீதமிருந்த பகைவர்களை அடித்து விரட்டலானார். அர்ஜுனனை எதிர்த்த சம்ஷப்தக வீரர்கள் பயந்து அனைத்துத் திசைகளிலும் ஓடிவிட்டனர். பார்த்தன் வளைந்த முடிச்சுள்ள பாணங்களால் துரியோதனனின் சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்துவிட்டார்.

8.11 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனன் உரையாடல்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சமயோசித யுக்தி

அதன்பின் அர்ஜுனனுக்கும் அஸ்வத்தாமாவிற்கும் நடந்த போரில் அஸ்வத்தாமா, அர்ஜுனனால் சாரதி கொல்லப்பட்டுக் குதிரைகளின் கடிவாளங்கள் வெட்டப்பட்டு, தேர்க் குதிரைகளால் போர்க்களத்திலிருந்து இழுத்துச் செல்லப்பட்டுவிட்டான். கௌரவ சேனையில் குழப்பம் நிலவியது; சேனை ஓடலாயிற்று. துரியோதனன் சேனையைக் காப்பாற்றக் கர்ணனிடம் கட்டளையிட்டான். கர்ணனும் கௌரவ சேனையைத் தடுத்து நிறுத்திப் பார்க்கவாஸ்திரப் பிரயோகம் செய்து பாஞ்சால, ச்ருஞ்ஜயர்களைக் கொன்று குவிக்கலானான். பாண்டவசேனை அவலக்குரல் எழுப்பியது. இதனைக் கண்ட அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கூறலானார்.

“ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! இந்த பார்க்கவாஸ்திரத்தைப் பாருங்கள். போர்க்களத்தில் இதனை எந்த வகையிலும் அழிக்க முடியாது. வாசுதேவா! யமராஜனுக்குச் சமமான பராக்கிரமம் உடைய கர்ணன் போரில் பயங்கரக் கர்மங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறான். குதிரைகளைத் தொடர்ந்து செலுத்தி அடிக்கடி என்னையே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

போர்க்களத்தில் அவன் முன் இருந்து ஓடுவதை நான் உசிதமாகக் கருதவில்லை. மனிதன் உயிரோடு இருந்தால் தான் போரில் வெற்றி, தோல்வி இரண்டையும் பெற முடியும். மனிதன் இறந்துவிட்டால் அவனுக்கு வெற்றி தோல்வி எங்கிருந்து கிடைக்கும்” என்றார்.

அர்ஜுனனின் சொற்களைக் கேட்ட பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அச்சமயம் அர்ஜுனன் கர்ணனுடன் போரிடத் தயங்குகிறார் எனப் புரிந்து கொண்டார். அவர் சமயோசிதமாகப் பார்த்தனிடம், “பார்த்தா! கர்ணன் யுதிஷ்டிரரைப் படுகாயப்படுத்தியுள்ளான். அவரைச் சந்தித்து, அவருக்குத் தைரியமளித்து அதன் பின் நீ கர்ணனை வதம் செய்யலாம்” எனக் கூறினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரைச் சந்திக்க விரும்பினார். கர்ணன் அதிகக் களைப்படைய வேண்டும் என்றும் எண்ணினார். எனவே வாசுதேவன் யுதிஷ்டிரரைக் காண்பதற்காகத் தேரை விரைந்து செலுத்தினார். அஸ்வத்தாமாவைத் தோல்வியுறச் செய்த அர்ஜுனனும் யுதிஷ்டிரரைக் காணும் விருப்பத்துடன் சேனை முழுவதையும் பார்வையிட்டார். ஆனால் அவர் எங்கும் தன் தமையனைக் காணவில்லை.

8.12 ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் பீமசேனனிடம் போரின் பொறுப்பையளித்து யுதிஷ்டிரரிடம் செல்லுதல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் அர்ஜுனனும் போர்க்களத்தில் யுதிஷ்டிரரைக் காணாமல் பீமசேனனிடம் சென்றனர். அவரிடம் யுதிஷ்டிரர் எங்கே என்று கேட்டனர். பீமன் யுதிஷ்டிரர் மிகுந்த காயமடைந்து போரில் இருந்து விலகி விட்டதை அவர்களிடம் தெரிவித்தார். அர்ஜுனன் தனக்கு சம்ஷப்தகர்களுடன் போரிட வேண்டி இருப்பதால் பீமசேனன் யுதிஷ்டிரரிடம் சென்று அவரைப் பற்றிய செய்தியை அறிந்து வரவேண்டும் எனக் கூறினார். பீமன்தான் போர்க்களத்தில் இருந்து சென்றால் பகைவர்கள் தன்னைக் கோழை என்று கருதுவர் என்றும், தானே சம்ஷப்தகர்களைத் தடுப்பதாகவும், அர்ஜுனனே யுதிஷ்டிரரிடம் சென்று வரலாம் எனவும் உரைத்தார். பீமன் போர்க்களப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டதால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் இருவரும் யுதிஷ்டிரரின் கூடாரத்திற்கு விரைந்து சென்றனர்.

8.13 ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் யுதிஷ்டிரரைச் சந்தித்தல்

யுதிஷ்டிரரிடம் சென்ற பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், அர்ஜுனனும் யுதிஷ்டிரரின் திருவடிகளைப் பணிந்தனர். யுதிஷ்டிரர் சூரியன் அஸ்வினி

குமாரர்களை வரவேற்பது போல அவர்களை வரவேற்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், அர்ஜுனன் இருவரது சரீரத்திலும் பாணங்கள் புதைந்திருந்தன. இருவரும் ரத்தத்தால் நனைந்திருந்தனர். இத்தோற்றத்தில் அவர்களைக் கண்ட யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனன் போர்க்களத்தில் கர்ணனைக் கொன்று அந்தச் செய்தியைத் தன்னிடம் கூறுவதற்காகவே வந்திருக்கிறார் என்று நம்பினார். கர்ணன் கொல்லப்பட்டு விட்டான் என்று எண்ணிய யுதிஷ்டிரர் இனிய சொற்களால் அவர்களைப் பாராட்டிப் பேசலானார்.

8.14 யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனிடம் கர்ணன் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டான் என வினவுதல்

யுதிஷ்டிரர் அவர்களிடம், “தேவகி மைந்தா! அர்ஜுனா! உங்களுக்கு நல் வரவு, உங்கள் இருவரின் தரிசனம் எனக்கு மிகவும் பிரியமாக உள்ளது. ஏன் எனில் நீங்கள் இருவரும் கர்ணனை வதம் செய்து நலமுடன் திரும்பியுள்ளீர்கள். பயங்கரமான விஷப்பாம்பு போன்ற, ஆயுதக்கலையில் நிபுணனான கர்ணன், இந்திரனோடு தேவர்களாலும் வெல்ல முடியாதவன். இன்று என்னோடு போர் புரிந்த கர்ணன் அனைவரும் பார்க்கும்போதே என் கொடியை வெட்டிக் குதிரைகளையும் பக்கக் காவலர்களையும் கொன்றுவிட்டான். என்னை மிகவும் அவமானத்திற்காளாக்கினான். கடுஞ்சொற்களைப் பேசினான். 13 வருடங்களாக அவனை நினைத்து இரவில் நான் தூங்கவில்லை.

கௌந்தேயா! இன்று கர்ணனை நீ எவ்வாறு கொன்றாய் என்பதை நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அர்ஜுனா! அவன் உன்னைத் தேடிப் போர்க்களத்தில் சுற்றிக் கொண்டிருந்தான். உன்னைப் பற்றித் தெரிவிப்பவருக்குப் பெரிய பரிசுகளை அறிவித்துக் கொண்டிருந்தான். இன்று போரில் நீ விடுத்த பாணங்களால் சின்னாபின்னமாகி அவன் பூமியில் கிடக்கின்றானா? நிறைந்த சபையில் திரௌபதியை அவமதித்த அந்தப் பாவியை நீ கொன்று விட்டாயா? அவனால் இன்று நான் போர்க்களத்தில் பாணங்களாலும் சொற்களாலும் அடிக்கப்பட்டேன் என்ற செய்தியறிந்து அவனைக் கொன்றுவிட்டாயா? பார்த்தா இந்தச் செய்தி எனக்கு மிகவும் கிடைத்ததற்கரியதாகும்” என்று யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனன் கர்ணனைக் கொன்றுவிட்டதாகக் கருதி பலவாறாகப் பேசினார்.

8.15 அர்ஜுனன் கர்ணனைக் கொல்லவில்லை என்பதைக் கூறிக் கொண்டு விடுவதாகச் சபதமிடுதல்

யுதிஷ்டிரரின் சொற்களைக் கேட்ட அர்ஜுனன் தான் அஸ்வத்தாமாவுடன் போரிட்டுக் கொண்டிருந்ததை விவரித்தார். அஸ்வத்தாமாவின் பாணங்களைச்

சின்னாபின்னமாக்கி, கர்ணனுடன் வந்த 50 ரதிகளையும் அழித்து தரும புத்திரரைக் காண வந்திருப்பதைக் கூறினார். மேலும் உரைக்கலானார். “மன்னா! தாங்கள் கர்ணனிடமிருந்து இங்கு வந்தது சமயோசிதமானது. இன்று சாத்யகியையும் த்ருஷ்டத்யும்னனையும் சக்கரக் காவலர்களாகக் கொண்டு நிச்சயம் கர்ணனை வதம் செய்துவிடுவேன் என்று சபதமிடுகிறேன். போர்க்களத்தில் வெற்றிக்கான ஆசியை எனக்களியுங்கள். நான் உங்களிடம் அனுமதி வேண்டுகிறேன். கர்ணனையும், அவனுடைய சேனையையும், பகைவர் அனைவரையும் கொன்று விடுவேன்” என்றார்.

8.16 யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனை அவமதித்துப் பேசுதல்; அர்ஜுனன் அவரைக் கொல்ல வாளை உருவுதல்

கர்ணன் இன்னும் கொல்லப்படவில்லை என்று அறிந்ததும் யுதிஷ்டிரர் மிகுந்த கோபம் கொண்டார். அர்ஜுனனை ஏசிப் பேசலானார். அர்ஜுனன் த்வைத வனத்தில் கர்ணனைக் கொல்லுவதாகச் சபதமேற்றதைச் சுட்டிக்காட்டினார். அர்ஜுனன் பிறந்தபோது அசரீரி குந்தி தேவியிடம் கூறியது அனைத்தும் பொய்யாகிவிட்டது என்று தேவர்களையும் நிந்தனை செய்தார். அர்ஜுனனால் கர்ணனை வெல்ல முடியாது என்று துரியோதனன் கூறியது உண்மையே என்றார். அபிமன்யுவும், கடோதகஜனும் உயிருடன் இருந்திருந்தால் தனக்கு இத்தகைய அவமானம் ஏற்பட்டிருக்காது என்றார். அர்ஜுனன் குந்தியின் கர்ப்பத்திலிருந்து ஐந்தாவது மாதத்திலேயே விழுந்திருக்கலாம். அல்லது அவள் கர்ப்பத்தில் வராமல் இருந்திருந்தால் அர்ஜுனனுக்கு நன்றாக இருந்திருக்கும் எனக் கூறினார். காண்டவத்தை ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கொடுத்து அவருக்குச் சாரதியாகுமாறு உரைத்தார். அல்லது வேறு ஒரு மன்னனுக்கு காண்டவத்தைக் கொடுத்துவிடு என்றார்.

யுதிஷ்டிரர் இவ்வாறு கூறியதும் அர்ஜுனன் கடுங்கோபம் கொண்டார். அவர் யுதிஷ்டிரரைக் கொல்ல விரும்பி வாளை உருவினார். கத்தியை உயர்த்தினார். அர்ஜுனனுடைய செயலைக் கண்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பேச முற்பட்டார்.

8.17 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் கேட்டதும் அர்ஜுன் பதிலுரைத்ததும்

அர்ஜுனனின் கோபத்தைக் கண்டு எல்லோருடைய மனத்திலும் உள்ள விஷயத்தை அறியும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், “பார்த்தா! என்ன இது? எதற்காகக் கத்தியை உருவினாய்? இங்கு நீ யாருடனும் போரிடுவதாகத் தெரியவில்லை. ஏன் எனில் பீமசேனன் திருதராஷ்டிரர் புதல்வர்களைக்

காலனுக்குக் கவளமாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார். குந்தி மைந்தா! யுதிஷ்டிர மன்னரைத் தரிசனம் செய்வதற்காக நீ போரில் இருந்து விலகி வந்துள்ளாய். எல்லா வகையிலும் நலமாக உள்ள மன்னரைத் தரிசனம் செய்து மகிழ வேண்டிய நேரத்தில் எதற்காக இப்போது இந்த செயலைச் செய்கிறாய்? கௌந்தேயா! உன்னால் வதம் செய்யப்பட வேண்டிய யாரையும் நான் இங்குக் காணவில்லை. பிறகு நீ யாரை அடிக்க விரும்புகிறாய்? உனக்குச் சித்தத்தில் பிரமை உண்டாகவில்லையே? பார்த்தா! எதற்காக, யாரிடம் சினம் கொண்டு கத்தியை உருவியுள்ளாய்?” என்று கேட்டார்.

அர்ஜுனன் சினத்துடன் சீறும் பாம்பைப் போல யுதிஷ்டிரர் பக்கம் பார்த்தார். பிறகு ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானிடம் இவ்வாறு கூறினார், “வாசுதேவா! நீ உன் காண்டீவத்தை மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்துவிடு என்று யார் என்னிடம் கூறினாலும், அவனுடைய தலையை வெட்டிவிடுவேன்” என்று மனத்திற்குள் சபதம் செய்துள்ளேன். கோவிந்தா! இவர் உங்கள் முன்னாலேயே என்னிடம் அந்தச் சொல்லைக் கூறியுள்ளார். ஆகவே நான் இவரை மன்னிக்க முடியாது. இந்த கர்மபீருவான மன்னரை வதம் செய்வேன். யதுநந்தனா! இவரை வதம் செய்து என்னுடைய சபதத்தை நிறைவேற்றுவேன். அதற்காகவே நான் இந்தக் கத்தியை எடுத்துள்ளேன். நான் யுதிஷ்டிரரை வதம் செய்து என் சபதத்தின் பாரத்திலிருந்து விடுபடுவேன். நீங்கள் இந்த உலகின் கடந்த காலத்தையும், எதிர்காலத்தையும் அறிவீர்கள். ஆகவே உங்களுடைய ஆணை எதுவானாலும் அவ்வாறே செய்வேன்” என்றார்.

8.18 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் சத்தியத்தின் உண்மை

வடிவை விளக்குதல்

அர்ஜுனனின் சொற்களைக் கேட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவரிடம் “திக்காரம் திக்காரம்” என்றார். பின்னர் பேசலானார். “பார்த்தா! நீ இப்போது முதியவர்களுக்குச் சேவை செய்யவில்லை என்று நான் அறிகிறேன். அதனாலேயே இந்தச் சமயமில்லாத சமயத்தில் உனக்குக் கோபம் வந்துள்ளது. தனஞ்ஜயா! தர்மத்தின் பகுப்பை அறிந்தவன் இன்று நீ செய்ய விரும்புவதை ஒருபோதும் செய்ய மாட்டான். நீ தர்ம பீருவாக இருப்பதுடன் அறிவல்லாதவனாகவும் இருக்கிறாய். இந்த விஷயத்தில் பெரியவர்கள் கூறும் தர்மத்தின் நிர்ணயம் என்ன என்பதை நீ அறியவில்லை.

பாரதா! தர்மத்தின் நிர்ணயத்தை அறியாதவன் எது கடமை, எது கடமையில்லை என்பதைத் தீர்மானிப்பதில் உன்னைப் போலவே விவேகம் இழந்தவனாக இருக்கிறான். கடமை எது, எது கடமையில்லை என்ற ஞானம் தானாக உண்டாவதில்லை. அவை அனைத்தும் சாஸ்திரங்களில் இருந்து

அறியப்படுகின்றன. உனக்கு சாஸ்திரங்களைப் பற்றித் தெரியாது. நீ அறியாமை காரணமாக, தர்மம் அறிந்தவனாக உன்னை எண்ணிக் கொண்டு எந்த தர்மத்தைக் காப்பதாகச் சொல்கிறாயோ, அதில் உயிர் வதம் உள்ளது. உயிர்களை ஹிம்சை செய்யாமல் இருப்பதே எல்லாவற்றையும் விடச் சிறந்த தர்மமாகும். ஒருவனுடைய உயிரைக் காப்பாற்றப் பொய் பேச வேண்டியிருந்தாலும் பேசலாம். ஆனால் அவனுக்கு ஹிம்சை நேர விடக்கூடாது.

நர சிரேஷ்டா! நீ பாமர மன்னனைப் போல உன் மூத்த சகோதரனும், தர்மம் அறிந்தவனுமான மன்னனை எவ்வாறு வதம் புரிவாய்? போரிடாதவன், பகைமை கொள்ளாதவன், போரிலிருந்து விலகி ஓடுபவன், சரணடைந்தவன், கை குவித்து அடைக்கலம் அளிக்குமாறு வேண்டுகவன், எச்சரிக்கை இல்லாதவன், இவர்களை வதம் செய்வது வீரர்களுக்கு உகந்ததல்ல. உன்னுடைய தமையனிடம் மேற்கூறிய எல்லா விஷயங்களும் உள்ளன. பார்த்தா! நீ அறியாத சிறுவனைப் போல முதலில் ஒரு சபதத்தைச் செய்து அதற்காக முட்டாள் தனமாக அதர்மமான காரியத்தைச் செய்யத் தயாராகிவிட்டாய். நீ தர்மத்தின் சூட்சும சொருபத்தை அறியாமலேயே எவ்வாறு தன் மூத்த சகோதரனை வதைக்க ஓடி வந்தாய்? கூறு.

பாண்டவா! நான் உனக்கு தர்மத்தின் ரகசியத்தைக் கூறுகிறேன். பிதாமகர் பீஷ்மர், யுதிஷ்டிரர், விதுரர், குந்தி தேவி ஆகியோர் உனக்கு எந்த தத்துவத்தை உபதேசிக்க முடியுமோ, அதையே நான் சரியாகக் கூறுகிறேன். சத்தியம் பேசுவது உத்தமமானது. சத்தியத்தை விடச் சிறந்தது வேறு ஒன்றும் கிடையாது. ஆனால் சத்புருஷர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட, சத்தியந்தின் உண்மையான சொருபத்தின் ஞானம் மிகவும் கடினமானது.

எங்கு பொய் பேசுவதால், உண்மை கூறுவதற்குச் சமமான நன்மை கிடைக்குமோ, எங்கு உண்மை பேசுவதால் பொய் கூறுவதைப் போலத் தீங்கு ஏற்படுமோ, அங்கு, சத்தியத்தைப் பேச வேண்டாம். அங்கு பொய் பேசுவது உசிதமானது. திருமண காலத்திலும், பெண்களிடம் பேசும் போதும், யாருக்காவது உயிர் ஆபத்து நேரிடும்போதும், அனைத்தும் அபகரிக்கப்படும்போதும், பிராமணனுடைய நன்மைக்காகவும் அவசியம் நேர்ந்தால் பொய் பேசலாம். இந்து ஐந்து சந்தர்ப்பங்களில் பொய் பேசுவதால் பாவம் உண்டாவதில்லை.

ஒருவனுடைய அனைத்தும் பிடுங்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது, அவனைக் காப்பாற்றுவதற்காகப் பொய் பேசுவது கடமையாகும். அங்கு உண்மையே பொய்யாகவும், பொய்யே உண்மையாகவும் ஆகிவிடுகிறது.

அனுஷ்டானத்தில் மட்டுமே கொண்டு வந்த அசத்திய ரூபமான சத்தியம் கூறத் தகுந்தது ஆகாது. ஆதலால் அத்தகைய உண்மையைப் பேச வேண்டாம். முதலில் சத்தியம், அசத்தியம் இரண்டையும் நிர்ணயித்துக் கொண்டு, இரண்டில் எது விளைவில் சத்தியம் ஆகுமோ அதைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

8.19 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனுக்கு ‘பலாக்’ என்னும் வேடன்; கௌசிகன் என்ற அந்தணன் இருவரின் கதையைக் கூறுதல்;

தொடர்ந்து ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் பலாகன் என்ற வேடன் மிருகத்தைக் கொன்று சொர்க்கம் அடைந்ததையும், கௌசிகன் என்னும் பிராமணன் நரகத்தில் துன்பப்பட்டதையும் அர்ஜுனுக்கு விவரித்தார். “பாரதா! பலாகன் என்ற வேடன் முற்காலத்தில் இருந்தான். அவன் விலங்குகளைக் கொன்று பொருளீட்டி, மனைவி மக்களைக் காப்பாற்றி வந்தான். வாழ்க்கைக்காக அதைச் செய்தான். விருப்பத்திற்காக அல்ல. அதனால் தன் முதிய பெற்றோரையும், தன்னைச் சார்ந்தவர்களையும் காப்பாற்றி வந்தான். எப்போதும் தன் தர்மத்தில் ஈடுபட்டிருந்த அவன் உண்மையே பேசுவான்; யாரையும் நிந்திக்க மாட்டான்.

ஒரு நாள் அவன் விலங்கை வேட்டையாடக் காட்டிற்குச் சென்றபோது எந்த விலங்கும் அவனுக்குத் தென்படவில்லை. இச்சமயம் நீர் பருகிக் கொண்டிருந்த ஒரு குருட்டு மிருகத்தைக் கண்டான். அத்தகைய விலங்கை அவன் அதற்கு முன் பார்த்ததில்லை. ஆனாலும் அந்தக் குருட்டு விலங்கை உடனே கொன்றுவிட்டான். முற்பிறவியில் தவம் செய்து எல்லாப் பிராணிகளையும் வதம் செய்ய வரம் பெற்று, பிரம்மாவினால் குருடாக்கப்பட்ட அக்கொடிய விலங்கைக் கொன்றதுமே தேவர்கள் வானிலிருந்து அவன் மீது மலர் மாரி பொழிந்தனர். அப்சரப் பெண்கள் கீத வாத்தியங்களின் இசையுடன் விமானத்தில் வந்து அவனைச் சொர்க்கத்திற்கு அழைத்துச் சென்றனர்.

இதேபோல, கௌசிகன் என்ற சாஸ்திரம் அறியாத பிராமணன் ஒருவன், ஒரு நதிக்கரையோரக் கிராமத்தில் வாழ்ந்து வந்தான். அவன் எப்போதும் உண்மையே பேசுவது என்ற நியமத்தைக் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்து வந்தான். அதனால் சத்தியவாதி என்ற புகழைப் பெற்றிருந்தான். ஒரு நாள் கொள்ளையர்களிடமிருந்து தப்பி வந்த மக்கள் சிலர் நதிக்கரை ஓரக் காட்டிற்குள் நுழைந்து மறைந்து கொண்டனர். ஆனால் கொள்ளையர்கள் அங்கும் வந்து அம்மக்களைத் தேடினர். அவர்கள் சத்தியவாதியான கௌசிக முனிவனை அங்குக் கண்டனர். அவனிடம் இந்தப் பக்கம் வந்த

மக்கள் எங்கே சென்றனர் என்று கேட்டனர். கௌசிகன் அவர்களிடம் இருந்து தப்பி வந்த மக்களும், மரங்களும், புதர்களும் மண்டியிருந்த இடத்தில் மறைந்திருந்த உண்மையைக் கூறிவிட்டான். அதனால் அந்தக் கொள்ளையர் மறைந்திருந்த மக்களை எளிதில் பிடித்துக் கொன்றுவிட்டனர். இவ்வாறு சத்தியம் பேசிய கௌசிகன் மக்களின் உயிர் இழப்பிற்குக் காரணமானதால் நரகத்தில் வாழும் பெரும் பாவத்தைப் பெற்று விட்டான். ஏன் எனில் அவன் தர்மத்தின் சூட்சுமத்தை அறியவில்லை.

பார்த்தா! தர்ம அதர்மத்தின் நிர்ணயத்திற்குச் சுருக்கமாக உனக்கு ஒன்று கூற வேண்டியுள்ளது. சிலர் சிறந்த ஞான ரூபமான தர்மத்தைத் தர்க்கத்தின் மூலம் அறிய முயல்கின்றனர். சிலர் தர்மத்தைப் பற்றிய அறிவு வேதத்தில் உள்ளதாகக் கூறுகிறார்கள். ஆனால் வேதங்களால் மட்டுமே எல்லா தர்மத்தையும் அறிய முடிவதில்லை. எந்தக் காரியத்தில் ஹிம்சை இல்லையோ, அதுவே தர்மம் ஆகும். மகரிஷிகள் உயிர்களுக்கு ஹிம்சை நேர்ந்து விடக்கூடாது என்பதற்காகவே உத்தம தர்மத்தைக் கூறியுள்ளனர். தர்மமே மக்களைத் தரிக்கிறது. தரிப்பதாலேயே அது தர்மம் எனப்படுகிறது.

ஆகவே, எது உயிரைப் பாதுகாக்கிறதோ, எதில் எந்த ஜீவனுக்கும் ஹிம்சை செய்யப்படுவதில்லையோ, அதுவே தர்மம். அதுவே தர்ம சாஸ்திரத்தின் சித்தாந்தமாகும். யார் மற்றவர்களுடைய செல்வம் முதலியவற்றை அநியாயமாக அபகரித்துக் கொள்ள விரும்புகிறார்களோ, அவர்களிடம் உண்மை பேசுவது போன்ற தர்மத்தைக் கடைப்பிடிக்கக்கூடாது. மௌனமாக இருந்து அவர்களிடத்திலிருந்து விடுபட முயற்சிக்க வேண்டும். எதுவும் பேசக்கூடாது. ஆனால் பேசுவதைத் தவிர்க்க முடியவில்லை என்றாலோ, பேசாமல் இருந்தால் ஐயம் ஏற்படும் என்றாலோ, அப்போது பொய் பேசுவதே சரியாகும். அத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில் பொய்யையே சத்தியமாகக் கருத வேண்டும்.

பிராண சங்கட காலத்திலும், விவாகத்தில், குடும்பத்தினரின் உயிருக்கு ஆபத்து நேரும்போது, வேடிக்கை விநோதங்கள் தொடங்கப்படும்போது ஒருவேளை பொய் பேசப்பட்டால் அது பொய்யாகக் கருதப்படுவதில்லை. பொய் சொல்லிக் கொள்ளையர்களிடமிருந்து விடுபட முடியுமானால் அதற்காக ஒருவன் பொய் சொல்வது சரியாகும். யோசிக்காமல் அதைச் சத்தியமாகவே கருத வேண்டும். எந்த வகையிலும் கொள்ளையர்களுக்குச் செல்வத்தை அளிக்கக்கூடாது. ஏன் எனில் பாவிகளுக்கு அளிக்கப்படும் செல்வம் கொடுப்பவனுக்குத் துயரத்தை அளித்துவிடும். ஆகவே, தர்மத்திற்காகப் பொய் பேசினால் மனிதனுக்குப் பொய் பேசிய குற்றம் உண்டாகாது. அர்ஜுனா! நான் உன் நன்மையை விரும்புகிறேன். அதனால்

என்னுடைய அறிவிற்கேற்ப தர்ம-அதர்மம் பற்றிச் சுருக்கமாகக் கூறினேன். இப்போது என் சொல்லைக் கேட்டு யுதிஷ்டிரர் வதம் செய்யப்பட வேண்டியவரா என்பதை நீயே கூறு” என்று பகவான் வாசுதேவன் அர்ஜுனனிடம் கூறினார்.

8.20 அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் ஆலோசனை வேண்டதல்

பகவானுடைய சொற்களைக் கேட்ட அர்ஜுனன் அவரிடம் கூறினார்; “பிரேமா! எவ்வாறு நடந்தால் எங்களுக்கு நன்மை உண்டாகுமோ, அதனைத் தாங்கள் கூறினீர்கள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! தாங்கள் எங்களுடைய தாய் தந்தைக்கு நிகரானவர். நீங்களே பரமகதி; பரம ஆஸ்ரயம் ஆவீர். மூவுலகிலும் எங்கும் எந்த விஷயமும் தங்களுக்குத் தெரியாதது கிடையாது. ஆகவே தாங்கள் சிறந்த தர்மத்தை முழுமையாகவும், யதார்த்தமாகவும் அறிகிறீர்கள். நான் யுதிஷ்டிரரை வதம் செய்யத் தகுந்தவராகக் கருதவில்லை. என்னுடைய மானசீக சபத விஷயத்தில் தாங்களே அருள்புரிய வேண்டும்.

தாஷார்ஹ குல நந்தனா! என்னுடைய விரதம் என்ன என்பதைத் தாங்கள் அறிவீர்கள். யாரானாலும் என்னிடம் பார்த்தா! நீ உன் காண்மீவத்தை பலமும் அஸ்திர ஞானமும் உன்னைவிட அதிகமாக உள்ளவனிடத்தில் கொடுத்துவிடு” என்று கூறினால் கேசவா! நான் அவனைக் கொன்று விடுவேன். இதுபோலப் பீமசேனனை யாராவது, “தாடி-மீசை இல்லாதவன்” என்று கூறினால் அவர் அவனைக் கொன்று விடுவார். யுதிஷ்டிரர் உங்கள் முன்னாலேயே மீண்டும் மீண்டும் என்னிடம் நீ உன் வில்லை மற்றவனுக்குக் கொடுத்துவிடு” என்று கூறியுள்ளார்.

கேசவா! நான் யுதிஷ்டிரரைக் கொன்று விடுவேனாகில், இவ்வுலகில் என்னால் சிறிது நேரம் கூட உயிர் வாழ முடியாது. இப்போது நான் செய்வதறியாது பராக்கிரமத்தை இழந்து உணர்வற்றவன் போலாகிவிட்டேன். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! என்னுடைய சபதமும் உண்மையாக வேண்டும். யுதிஷ்டிர மன்னரும் நானும் உயிரோடு இருக்கவும் வேண்டும். அதற்கான ஆலோசனையைத் தாங்கள் அளியுங்கள்” என்று அர்ஜுனன் பகவானிடம் வேண்டினார்.

8.21 பகவான் வாசுதேவன் அர்ஜுனுக்குக் கூறிய ஆலோசனை

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் கூறலானார், “வீரா! யுதிஷ்டிரர் களைத்துப் போயுள்ளார். கர்ணன் இவரைப் போர்க்களத்தில் படுகாயப்படுத்தியுள்ளான். அதனால் மிகவும் துக்கத்தோடு இருக்கிறார்.

அதுமட்டும் அல்ல; போரிடாத இவர் மீது சூதபுத்திரன் தொடர்ந்து அம்புகளைப் பொழிந்து காயப்படுத்தியுள்ளான். அதனால் துயருற்ற இவர் உனக்குக் கோபம் அளிக்காவிடில், நீ போரில் கர்ணனைக் கொல்ல மாட்டாய் என்பதை அறிந்தே, இத்தகைய சொற்களைக் கூறியுள்ளார். வேறு யாரும் கர்ணனை எதிர்த்துப் போரிட முடியாது என்பதாலேயே என் முன்னால் உன்னிடம் கடுமையான சொற்களைக் கூறியுள்ளார்.

எப்போதும் போருக்குத் தயாராகவும், சகிக்க முடியாதவனாகவும் இருக்கும் கர்ணனின் ஆதாரத்திலேயே போர்க்களத்தின் வெற்றி, தோல்வி உள்ளது. கர்ணன் தோல்வியுற்றதும் மற்ற கௌரவர்கள் விரைவில் தோற்று விடுவார்கள். இந்த எண்ணத்தையே தர்மபுத்திரர் மனத்தில் கொண்டுள்ளார். ஆதலால் தனஞ்ஜயா! தரும புத்திரர் வதத்திற்குத் தகுந்தவரல்ல. எனவே, எந்த உபாயத்தால் இவர் இறந்தவருக்குச் சமமாவாரோ அந்த உபாயம் உனக்கு ஏற்றதாக இருக்கும். அதைக் கூறுகிறேன். கேள். இவ்வுலகில் மதிப்பு மிக்க மனிதன் மரியாதை பெறும் வரைதான் உண்மையில் உயிர் வாழ்கிறான். அவன் பெரும் அவமானத்தை அடைந்தபோது உயிருடன் இறந்தாலும் இறந்தவனுக்குச் சமமாவான்.

நீ, பீமசேனன், நகுல-சகதேவர், மற்ற முதியவர்கள், சூர வீரர் ஆகியோர் யுதிஷ்டிரருக்கு எப்போதும் மதிப்பளித்துள்ளீர்கள். இப்போது அவரை நீ சிறிது அவமானம் செய்துவிடு. இதுவரை எப்போதும் யுதிஷ்டிரரைத் தாங்கள் என்றே கூறி வந்த நீ இன்று அவரை நீ என்று மதிப்புக் குறைவாகக் கூறிவிடு. பாரதா! ஒரு பெரியவரை நீ என்று கூறினால், சாதுக்களின் பார்வையில் அது அவருடைய வதமாகவே ஆகிவிடுகிறது. நீ தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரரிடம் அவ்வாறே நடந்து கொள். ச்ருதியும் குருவை நீ என்று கூறுவது அவனைக் கொல்லாமலேயே கொன்று விடுகிறது என்று கூறியுள்ளது. நீ தர்மம் அறிந்தவன் என்றாலும் நான் கூறியவாறு தரும புத்திரரை நீ என்று அழைத்துவிடு.

உசிதமற்ற இந்த சொல்லை நீ கூறக் கேட்டால், தருமராஜர் அதனைத் தன் வதமாகவே கருதுவார். அதன்பின் நீ அவருடைய திருவடிகளை வணங்கி அவருக்கு ஆறுதல் அளித்து மன்னிப்பு கேட்டுக் கொள். கௌந்தேயா! உன் சகோதரன் யுதிஷ்டிரர் அறிவாளி. தர்மத்தை நினைத்து உன்னிடம் ஒருபோதும் சினம் கொள்ள மாட்டார். இவ்வாறு நீ பொய் கூறி சகோதர வதம் என்னும் பாவத்தில் இருந்து விடுபட்டு மகிழ்ச்சியுடன் சூத புத்திரனை வதம் செய்” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் அர்ஜுனுக்கு ஆலோசனை கூறினார்.

8.22 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறியவாறு அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரை நிந்தனை செய்தல்

பகவான் வாசுதேவனின் ஆலோசனையை ஏற்றுக் கொண்ட அர்ஜுனன், அவரைப் புகழ்ந்துரைத்தார். பின்னர் தனஞ்ஜயன் யுதிஷ்டிரரிடம் அதற்கு முன் எப்போதும் கூறாத கடும் சொற்களைக் கூறலானார். போர்க்களத்தில் இருந்து ஓடி வந்து விட்ட யுதிஷ்டிரருக்குத் தன்னை நிந்திக்க உரிமையில்லை என்றும், போர்க்களத்தில் பெரும் பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்தி, பகைவர்களின் யானைப் படையையும், தேர், குதிரைப் படைகளையும் அழித்த பீமசேனனுக்குத் தன்னை நிந்தனை செய்யும் உரிமை உள்ளது என்றும் கூறினார். அதேபோல நகுல-சகதேவர், த்ருஷ்டத்யுமனன், சாத்யகி, திரௌபதி புதல்வர்கள், யுதாமன்யு, உத்தமௌஜா சிகண்டி ஆகியோர் தன்னைக் குறை கூறலாம். நீ குறை கூறக்கூடாது என்றார். யுதிஷ்டிரர் தன்னுடைய விருப்பத்திற்காகச் சூதாடி, தங்கள் அனைவரையும் நரகத்திற்கீடான கஷ்டத்தில் ஆழ்த்தி விட்டதைக் கூறினார். தீய பழக்கத்தைச் செய்து இப்போது எங்களை ஏன் தூஷிக்கிறாய்? என்று வினவினார்.

நீ கௌரவ வம்சத்தின் அழிவைச் செய்தாய். கூடித்திரியர்களின் பெரும் அழிவிற்குக் காரணமானாய். நீ பாக்கியமற்ற சூதாடி. உன்னாலேயே எங்களுடைய ராஜ்யம் அழிந்தது. உன்னாலேயே நாங்கள் கோரமான சங்கடத்தை அடைந்தோம் என்று யுதிஷ்டிரரைப் பலவாறாக நிந்தித்துப் பேசினார்.

8.23 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனைத் தற்கொலையில் இருந்து காப்பாற்றுதல்

நிலையான அறிவும், உத்தம ஞானமும் கொண்ட தர்ம பீருவான அர்ஜுனன், இவ்வாறு வறண்ட சொற்களைக் கூறி மிகவும் கலக்கமடைந்தார். பெரும் பாவம் செய்துவிட்டோம் என்று பச்சாதாப்பப்பட்டு, விரக்தியடைந்தார். பெருமூச்சு விட்டவாறு மீண்டும் கத்தியை உருவினார். அதைக் கண்ட பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவரிடம், “அர்ஜுனா! என்ன இது? இந்த நிர்மலமான வாளை ஏன் மீண்டும் உறையிலிருந்து வெளியே எடுக்கிறாய்? எனக்குப் பதில் கொடு. நான் உன்னுடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்ற மறுபடி தகுந்த ஒரு உபாயத்தைக் கூறுவேன்” என்றார்.

அர்ஜுனன் மிகுந்த துயரத்துடன் அவருக்குப் பதிலளித்தார், “பகவான்! நான் என் மூத்த சகோதரனை அவமானப்படுத்திய இந்த தீய காரியத்தில்

ஈடுபட்ட என்னுடைய சரீரத்தையே அழித்துக் கொள்ளப் போகிறேன்” என்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவரிடம், “பார்த்தா! நீ யுதிஷ்டிரரை நீ என்று கூறியதால் ஏன் இவ்வளவு துயரத்தில் மூழ்கினாய்? நீ தற்கொலை செய்து கொள்ள விரும்புகிறாயா? கிரீடியே! சாதுக்கள் அத்தகைய காரியத்தைச் செய்வதில்லை. நரவீரா! இன்று நீ உன் தமையன் யுதிஷ்டிரரைக் கொன்றிருந்தால் உன் நிலை எவ்வாறு இருந்திருக்கும்? இதன் பின் என்ன செய்வாய்? தர்மத்தின் ரூபம் மிகவும் சூட்சுமமானது. அதனை அறிந்து கொள்வது மிகவும் கடினமாகும். நான் இப்போது கூறுவதை மிகவும் கவனமாகக் கேள்.

சகோதரனை வதம் செய்வதால் கிடைக்கும் கோர நரகத்தை விடப் பயங்கரமான நரகம் நீ தற்கொலை செய்து கொண்டால் கிடைத்துவிடும். ஆகவே பார்த்தா! நீ இங்கு உன் சொற்களால் உன்னையே புகழ்ந்து கொள். தற்புகழ்ச்சி செய்து கொள்வது தன் கையாலேயே தன்னை வதைத்துக் கொண்டதற்குச் சமம் ஆகும்” என்று கூறினார். அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சொற்களை ஏற்றுக் கொண்டு, “அவ்வாறே ஆகட்டும்” என்றார். பிறகு அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரிடம் தன்னைத் தானே புகழ்ந்து உரைத்துக் கொண்டார்.

8.24 யுதிஷ்டிரர் கானகம் செல்ல விரும்புதல்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் நடந்ததை யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தல்

அர்ஜுனன் தன்னைத்தானே புகழ்ந்து, யுதிஷ்டிரரின் அனைத்து வெற்றிகளுக்கும் தானே காரணம் எனக் கூறினார். ராஜகூய யாகம் நடந்ததும், மயன் சபை நிர்ணயம் செய்து கொடுத்ததும் தன்னால்தான் நடந்தது என்றார். போரில் பாதி கௌரவ சேனை தன்னாலேயே அழிக்கப்பட்டது என்றார். அர்ஜுனன் இவ்வாறு கூறக்கேட்ட யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனிடம், “என்னாலேயே உங்களுக்கு மிகுந்த சங்கடம் வந்துள்ளது. நான் பாவி; தீய பழக்கங்கள் உடையவன்; மூடன்; சோம்பேறி; கோழை. இன்று நீ என் தலையை வெட்டிவிடு. உன்னுடைய கடும் சொற்களைச் சகித்துக் கொள்ளும் சக்தி எனக்கில்லை. பீமன் மன்னனாகட்டும். இன்று இவ்வளவு அவமானம் ஏற்பட்ட பிறகு உயிர் வாழும் அவசியம் எனக்கு இல்லை” என்று கூறிக் கட்டிலில் இருந்து இறங்கி காட்டிற்குச் செல்ல விரும்பினார்.

இச்சமயம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், யுதிஷ்டிரரிடம், அர்ஜுனன் அவரை அவமதித்ததற்கான காரணத்தைத் தெரிவித்தார். “மன்னா! சத்யப்ரதிக்குள் அர்ஜுனன் காண்டீவ வில்லின் விஷயத்தில் எத்தகைய சபதம் செய்துள்ளார்

என்பதைத் தாங்கள் நன்றாக அறிவீர்கள். அவருடைய அந்தச் சபதம் பிரசித்தமானது. யார் அர்ஜுனனிடம், “நீ உன் காண்டீவ வில்லை வேறு ஒருவருக்குக் கொடுத்துவிடு என்று கூறினாலும் அர்ஜுனன் அவரை வதம் செய்வதாகச் சபதமிட்டுள்ளார். தாங்கள் இன்று அர்ஜுனனிடம் அவ்வாறு கூறிவிட்டீர்கள். ஆகவே, அர்ஜுனன் தன் சபதத்தை மீறாமல் இருப்பதற்காக என்னுடைய கட்டளையால் தங்களை இவ்வாறு அவமதித்தார்.

ஏன் எனில் மன்னா! குருஜனங்களை அவமானப்படுத்துவது அவர்களுடைய வதத்துக்கு இணையானது என்று கூறப்படுகிறது. ஆதலால் மகாராஜா! சத்தியத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காகச் செய்யப்பட்ட எங்களுடைய குற்றங்களை நீங்கள் மன்னித்துவிடுங்கள். மகாராஜா! நாங்கள் இருவரும் உங்களைச் சரணடைகிறோம். நான் தங்கள் பாதங்களில் பணிந்து உங்களிடம் மன்னிப்பை யாசிக்கிறேன். தாங்கள் என்னுடைய குற்றத்தை மன்னித்து விடுங்கள். நான் தங்களிடம் உண்மையான சபதம் செய்து கூறுகிறேன். இப்போது சூதபுத்திரன் கொல்லப்பட்டு விட்டான் என்றே கருதுங்கள். தாங்கள் யாருடைய வதத்தை விரும்புகிறீர்களோ, அவனுடைய வாழ்க்கை முடிந்துவிட்டது.” என்று பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார்.

8.25 உண்மையறிந்த யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் உரைத்தல்

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம், தன் கட்டளைப்படியே தன் சபதத்தைக் காப்பாற்ற அர்ஜுனன் அவரை அவமதித்தான் என்பதைத் தெளிவுபடுத்தியதும், யுதிஷ்டிர மன்னர் தன் கால்களில் பணிந்திருந்த ரிஷிகேசனை வேகமாக எடுத்து நிறுத்தினார். தன் இரு கைகளையும் குவித்துப் பகவானை வணங்கிக் கூறலானார். “கோவிந்தா! தாங்கள் கூறுவது சரி. உண்மையில் இந்த நியமம் என்னால் மீறப்பட்டது. மாதவா! தங்கள் வேண்டுகோளால் என்னைத் திருப்தி செய்தீர்கள். ஆபத்து என்னும் கடலில் மூழ்குவதில் இருந்து காப்பாற்றி விட்டீர்கள்.

அச்சுதா! தங்கள் மூலம் நாங்கள் கோர விபத்திலிருந்து தப்பினோம். இன்று உங்களை ரக்ஷகராகப் பெற்று, நாங்கள் ஆபத்து என்னும் கடலில் மூழ்குவதிலிருந்து எங்களைக் காப்பாற்றினீர்கள். நாங்கள் கரையேறி விட்டோம். அஞ்ஞானத்தால் மோகிக்கப்பட்டிருந்த நாங்கள், தங்கள் அறிவென்னும் படகின் உதவியால் துயரக் கடலில் இருந்து தப்பிவிட்டோம். அச்சுதா! நாங்கள் உங்களாலேயே சனாதனர்கள் ஆனோம் என்று மகிழ்ச்சியுடன் கூறினார்.

8.26 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் கூறுதல்

தர்மபுத்திரரின் அன்பு நிறைந்த சொற்களைக் கேட்ட கோவிந்தன் அர்ஜுனனிடம் சில சொற்களைக் கூறினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறியவாறு யுதிஷ்டிரரைத் திரஸ்கரித்துப் பேசியதால், பாவம் செய்து விட்டது போல் மனத்தில் நினைத்து, அர்ஜுனன் விரக்தியுடன் இருந்தார். அவருடைய நிலையைக் கண்ட பகவான் வாசுதேவன், “பார்த்தா! ‘நீ’ ராஜாவிடம் ‘நீ’ என்று சொன்னதற்கே இவ்வளவு துயரத்தில் மூழ்கிவிட்டாய். ஒருவேளை அவரைக் கொன்றிருந்தால், உன் நிலை என்னவாகியிருக்கும்? மன்னரை வதம் செய்தபின் என்ன செய்திருப்பாய்? இவ்வாறு தர்மத்தின் சொருபம் அறிய முடியாததாகும். இப்போது நீ, யுதிஷ்டிர மன்னரைப் பக்தியுடன் வணங்கி மகிழ்ச்சியடையச் செய். அவர் மகிழ்ந்தால் நாம் உடனே போருக்குச் சென்று கர்ணனைத் தாக்குவோம். இன்று நீ கூர்மையான பாணங்களால் போர்க்களத்தில் கர்ணனை வதம் செய்து தர்மபுத்திரரின் இதயத்தில் மிகுந்த மகிழ்ச்சியையும் உல்லாசத்தையும் நிரப்பி விடு. இவ்வாறு செய்தால் உன்னுடைய காரியம் அனைத்தும் நடந்து முடியும்” என்று பகவான் கூறினார்.

8.27 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் கர்ண வதத்திற்கு அனுமதி வேண்டுகதல்

பின்னர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தருமபுத்திரரிடம், “மகாராஜா! தாங்கள் அர்ஜுனனுக்கு ஆறுதல் கூறி, கர்ணனின் வதத்திற்கான அனுமதியை அளியுங்கள். தாங்கள் கர்ணனின் பாணங்களால் மிகவும் துன்புற்றுள்ளீர்கள் என்று கேட்டு நாங்கள் இருவரும் உங்களைப் பற்றிய செய்தியை அறிவதற்காக இங்கு வந்தோம். தாங்கள் கர்ணனால் கொல்லப்படவோ, பிடிக்கப்படவோ இல்லை என்பது செளபாக்கியத்திற்குரிய விஷயமாகும். இப்போது அர்ஜுனனுடைய வெற்றிக்கு ஆசி அளியுங்கள்” என்றார். யுதிஷ்டிரரும் பகவானின் சொற்களின்படி அர்ஜுனனுக்கு கர்ணனை வதம் செய்யுமாறு கட்டளையிட்டார். மன்னரின் கட்டளையை ஏற்றுக் கொண்ட அர்ஜுனன் அவரது பாதங்களைப் பணிந்து இன்று நான் கர்ணனைக் கொன்றே உங்களைத் தரிசிப்பேன்” என்று கூறினார். யுதிஷ்டிரரும் அர்ஜுனனுக்கு நிறைந்த புகழும், நீண்ட ஆயுளும், வெற்றியும் கிடைக்கட்டும் என்று கூறி வாழ்த்தி விடை கொடுத்தார்.

8.28 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனன்கள் போருக்குப் புறப்படுதல்;

சுப சகுனங்கள் தோன்றுதல்

அர்ஜுனன் மகிழ்ச்சியுடன் போருக்குத் தயாரானார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் தன்னுடைய தேர் உத்தமமான குதிரைகள் பூட்டப்பட்டு, அஸ்திர

சாஸ்திரங்கள் நிரப்பப்பட்டு விரைவில் தயாராகி வரட்டும். தாங்களும் கர்ணனின் வதத்திற்காக இங்கிருந்து விரைவில் புறப்படுங்கள் என்று கூறினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானும் தன் சாரதி தாருகளிடம் தேரைத் தயார் செய்யக் கட்டளையிட்டார். தாருகன் மூலம் குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேர் வந்தது. அர்ஜுனன் தர்மராஜரிடம் அனுமதி பெற்று, பிராமணர்கள் ஸ்வஸ்திவாசம் செய்த பின், தர்மராஜரின் ஆசீர்வாதத்துடன் அந்த உத்தமமான தேரில் ஏறினார். அர்ஜுனன் போர்க்களத்தை நோக்கி வருவதைக் கண்ட வீரர்கள் இன்று கர்ணன் அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட்டு விடுவான் என்று நம்பினர்.

இச்சமயம் திசைகள் அனைத்தும் நிர்மலமாக இருந்தன. நீலகண்டம், சாரசம், க்ரௌஞ்சம் முதலிய பறவைகள் அர்ஜுனனை வலமாகக் கொண்டு சென்றன. பல சுபம் விளைவிக்கும், நன்மை தரும் ஆண் பறவைகள் மகிழ்ச்சியுடன் ஒலி எழுப்பின. இன்று நிச்சயம் நல்ல மாமிசம் கிடைக்கும் என்று கழுகு, பருந்து, காக்கை முதலிய பறவைகள் மாமிசத்தை விரும்பி அவருக்கு முன் பறந்து சென்றன. இவ்வாறு தோன்றிய சுபசகுனங்கள் அர்ஜுனனுக்குப் பகைவரின் அழிவையும், கர்ணனின் வதத்தையும் அறிவித்துக் கொண்டிருந்தன. அர்ஜுனனின் உடலில் அந்நேரம் பெரும் வியர்வை தோன்றியது. அவர் மனத்தில் கர்ண வதம் எவ்வாறு நிகழும் என்ற பெரும் கவலை உண்டாயிற்று.

8.29 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனுக்கு உற்சாகமளித்தல்

போர்க்களத்தை நோக்கிச் செல்லும்போது அர்ஜுனன் கவலையில் ஆழ்ந்ததைக் கண்ட பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவருக்கு உற்சாகமளித்துப் பேசலானார். “காண்டீவதாரி அர்ஜுனா! நீ எந்தெந்த வீரர்களை வென்றாயோ அவர்களை வெல்ல உலகில் உன்னைத் தவிர வேறு எந்த வீரனும் கிடையாது. உன்னைப் போன்ற வீரன் யாரும் இல்லை. துரோணர், பீஷ்மர், பகதத்தன், விந்த-அனுவிந்தர், காம்போஜ சுதகூழிணன், மகா பராக்ரமியான ச்ருதாயு, அச்யுதாயு இவர்களை வதைத்த பின்னும் வேறு யார் நலமுடன் இருக்க முடியும்? உன்னிடம் திவ்யாஸ்திரங்கள் உள்ளன. சுறுசுறுப்பும், பலமும் உள்ளது. அஸ்திர சஸ்திரங்களின் சிறந்த ஞானம் உள்ளது. போர்க்கலையினை நன்கு அறிந்துள்ளாய். லக்ஷியத்தை அடிக்கும்போது, ஒருமுகப்பட்ட உள்ளத்தோடு நீ இருக்கிறாய். கந்தர்வர்கள், தேவர்கள், சராசரப் பிராணிகள் அனைத்தையும் நீ ஒன்றாகவே கொல்ல முடியும்.

பார்த்தா! இந்தப் புவியில் வேறு ஒரு மனிதன் உனக்குச் சமமாகக் கிடையாது. பார்த்தா! பிரம்மா மக்கள் அனைவரையும் சிருஷ்டித்தார்.

அவரே தான் அந்தப் பெரும் காண்டீவ வில்லையும் அமைத்தார். அதன் மூலம் நீ போரிடுகிறாய். ஆகவே உனக்குச் சமமானவர்கள் யாரும் கிடையாது; என்றாலும் நான் உனக்கு நன்மை தரும் ஒரு விஷயத்தைக் கூறுவது அவசியம் எனக் கருதுகிறேன். நீ போரில் கர்ணனை அவமதிக்காதே; ஏன் எனில் கர்ணன் பலம் மிகுந்தவன். கர்வி. அஸ்திர வித்தையில் வித்வான். மகாரதி; போரில் தேர்ந்தவன். தேச காலத்தை அறிந்தவன். விசித்திர முறையில் போர் புரிபவன். சுருக்கமாகச் சொன்னால் அவனை நான் உனக்குச் சமமாக, அல்லது உன்னை விடச் சிறந்தவனாகவே கருதுகிறேன். ஆதலால் போரில் நீ மிகவும் முயற்சி செய்தே அவனை வதம் செய்ய நேரிடும்.

அர்ஜுனா! கர்ணன் தேஜஸில் அக்னிக்கும், வேகத்தில் காற்றிற்கும் கோபத்தில் யமராஜனுக்கும், உறுதியான சரீரத்தில் சிங்கத்திற்கும் சமமானவன்; பலவான். அவன் 8 ரத்னி (168 அங்குலம்) உயரமுடையவன். அவனுடைய புஜங்கள் மிகப் பெரியவை; அகன்ற மார்பைக் கொண்டவன். அவனை வெல்வது மிகக் கடினம். அவன் அபிமானி. வீரன், காணத்தகுந்தவன், பார்வைக்கு அழகானவன். வீரனுக்குரிய எல்லாக் குணங்களையும் கொண்டவன். அவன் தன் நண்பர்களுக்கு அபயம் அளிப்பவன். துரியோதனனுடைய நன்மைக்காகப் பாண்டவர்களிடம் துவேஷம் கொண்டவன்.

ராதேயன் உன்னைத் தவிர, இந்திரன் மற்றும் தேவர்களையும் வதம் செய்ய இயலாதவன் என்பது என் கருத்து. ஆகவே இன்று நீ சூத புத்திரனை வதம் செய். இன்று நீ தீயவனும், பாவியும், குரூரனும், பாண்டவர்களிடம் தீய எண்ணம் கொண்டவனும், எந்த சுயநலமுமின்றிப் பாண்டவர்களிடம் பகை கொண்டவனுமான கர்ணனை வதம் செய்து உன் விருப்பத்தை நிறைவேற்றிக் கொள். ரதிகளில் சிறந்த சூதபுத்திரன் தன்னைக் காலனுக்கு வசப்பட்டவனாகக் கருதுவதில்லை. நீ இன்றே அவனைக் காலனின் வசப்படுத்து. தீயவனான கர்ணன் கர்வத்துடன் எப்போதும் பாண்டவர்களை அவமானம் செய்கிறான். தனஞ்ஜயா! யாரோடு இருப்பதால் பாவி துரியோதனன் தன்னை வீரனாகக் கருதுகிறானோ, அந்த சூத புத்திரன் கர்ணன் தான் எல்லாப் பாவங்களுக்கும் வேர். ஆகவே அவனை இன்று கொன்றுவிடு.

சிங்கம் மதயானையைக் கொல்வது போல், நீ உன் பலபராக்கிரமத்தால் போர்க்களத்தில் சூர வீரனான கர்ணனைக் கொன்று விடு. பார்த்தா! யாருடைய பலத்தால் துரியோதனன் உன்னுடைய பலபராக்கிரமத்தை அவமதிக்கிறானோ, அந்த வைகர்த்தனை இன்று நீ போரில் கொன்றுவிடு.

பாரதா! மனித, யானை, குதிரைகளின் மிக பயங்கர அழிவு உண்டாகி இன்று 17 நாட்கள் ஆகிவிட்டன. பகைவர்களிடமும், உங்களிடமும் திரண்டிருந்த பெரும் சேனை பெரும்பாலும் அழிந்துவிட்டது. சிறிதளவே மீதியுள்ளது” என்று கூறி ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனை உற்சாகப்படுத்திக் கூறினார்.

8.30 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பீஷ்மர், துரோணரின் பராக்கிரமத்தை வருணித்தல்; அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்துரைத்தல்

கர்ண வதத்திற்காகச் சங்கல்பம் செய்த அர்ஜுனனிடம், பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மீண்டும் கூறலானார். “பார்த்தா! பகைவர்களால் நீ வெல்ல முடியாதவன். உன்னுடைய பாதுகாப்பினாலேயே ச்ருஞ்ஜய, பாண்டவ வீரர்கள் போர்க்களத்தில் துணிந்து நின்றனர். உன்னால் காக்கப்பட்டு, பாண்டவ, பாஞ்சால, மத்ஸ்ய, கருஷ, சேதி நாட்டு வீரர்கள் பகைவரைச் சம்ஹாரம் செய்து விட்டனர். வேறு யார் கௌரவர்களைப் போரில் தோற்கச் செய்ய முடியும்? ஆண் சிங்கமே! ஒருவன் இந்திரனுக்குச் சமமான பராக்கிரமியாக இருந்தாலும் உன்னைத் தவிர வேறு யார் பகதத்தனை வெல்ல முடியும்? இதேபோல உன்னால் பாதுகாக்கப்பட்டே சிகண்டியும், த்ருஷ்டத்யும்னனும், பீஷ்மரையும், துரோணாசாரியரையும் கொன்று வீழ்த்தினர். பரத வம்சத்துச் சேனையின் இரு மகாரதி வீரர்களாகிய பீஷ்ம, துரோணரைப் போர்க்களத்தில் யாரால் வெல்ல முடியும்?

சேனையின் தலைவரும், வீரரும், அஸ்திரவேதாவும், பயங்கர பராக்கிரமிகளும் போரில் பின்னிடாதவர்களுமான பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர், வைகர்த்தன், அஸ்வத்தாமா, பூரிச்ரவா, க்ருதவர்மா, ஜயத்ருதன், சல்யன், துரியோதனன் போன்ற மகாரதிகளை இவ்வுலகில் உன்னைத் தவிர வேறு எந்த புருஷனால் வெல்ல முடியும்? கோவாச, தாசமீய, வசாதிய ப்ராச்ய, வாடதான, போஜதேச வாசிகளான கர்வம் மிக்க வீரர்களின் சேனைகளும், குதிரைகளும், யானைகளும் நிறைந்த கூடித்திரிய சேனையும் உன் அருகிலும் பீமனுக்கு அருகிலும் வந்து அழிந்துவிட்டன. துரியோதனனின் உதவிக்கு வந்த பயங்கரமான துஷார, யவன, கச, தார்வாபிசார, தரத, ஷக, மாடர, தங்கண, ஆந்த்ர, புலிந்த, கிராத, மிலேச்ச, மலைநாட்டுக் கடற்கரை வீரர்களை உன்னைத் தவிர வேறு யார் வெல்ல முடியும்?

நீ ரகூகணாக இல்லாவிட்டால், திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களின் பெரும் சேனையை எந்த மனிதனால் எதிர்க்க முடியும். இப்போது 17 நாட்கள் ஆகிவிட்டன. அபிமன்யு மகத தேச ஜயத் சேனையைப் போரில் கொன்றுவிட்டான். அவனுடைய பலம் மிக்க பத்தாயிரம் யானைகளையும்,

குதிரைகளையும் பீமசேனன் கொன்றுவிட்டார். இவ்வாறு பயங்கரமான போர் தொடங்கியதும், உனக்குப் பீமனுக்கும், முன் வந்து ஏராளமான கௌரவ வீரர்கள் யானைகளோடும், குதிரைகளோடும் கொல்லப்பட்டனர். அச்சமயம் பீஷ்மர் பயங்கரப் பாணங்களைப் பொழிந்தார். உத்தம அஸ்திரங்களை அறிந்த அவர் பாண்டவ தரப்பு சேதி, காசி, பாஞ்சால, கருஷ, மத்ஸ்ய, கேகய வீரர்களைத் தன் பாணத்தால் மரணத்திடம் அனுப்பி விட்டார்.

பீஷ்மர் போர்க்களத்தில், “தோஷயுக்த”, “ஆவித்த” என்னும் ஒன்பது கதிகளை விட்டு, பத்தாவது கதியில் பாணங்களைச் செலுத்தித் தொடர்ந்து பத்து நாட்கள் உன்னுடைய சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்தார். அவர் ரண பூமியில் ருத்ரனையும் விஷ்ணுவையும் போலப் பாண்டவ சேனையை அழித்துவிட்டார். முட்டாளான துரியோதனன் படகில்லாமல் விபத்தென்னும் கடலில் மூழ்கிக் கொண்டிருந்தான். அவனைக் காப்பாற்ற விரும்பிய பீஷ்மர், சேதி, பாஞ்சால, கேகய மன்னர்களை வதம் செய்து தேர், யானை, குதிரை, ரதிகளைப் பொசுக்கிவிட்டார். பீஷ்மர் தனியாகவே தன்னை எதிர்த்து பாண்டவ, ச்ருஞ்ஜய வீரர்களை அடித்து விரட்டினார். அர்ஜுனா! உன்னால் காப்பாற்றப்பட்டு சிகண்டி புருஷசிங்கம் பீஷ்மருடன் போரிட்டு வீழ்த்தினான். உன்னைப் போன்ற ஆண் சிங்கத்தை எதிர்தரப்பில் பெற்ற பீஷ்மர் இன்று அம்புப் படுக்கையில் உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்.

மஹாரதி துரோணாசாரியார் 5 நாட்கள் பிளக்க முடியாத வியூகத்தை வகுத்து, பகைவர்களை அழித்து, ஐயத்ருதனைப் பாதுகாத்து, இரவுப் போரில் தகித்தார். அவர் த்ருஷ்டத்யும்னனோடு மோதி வீரகதியை அடைந்துவிட்டார். அப்போது நீ சூதபுத்திரன் முதலியோரைத் தடுத்திராவிடில் துரோணர் போர்க்களத்தில் வீழ்ந்திருக்க மாட்டார். ஐயத்ருதனை வதம் செய்தபோது நீ போரில் காட்டிய பராக்கிரமத்தை வேறு எந்த கூஷத்திரியன் செய்ய முடியும்? ஐயத்ருத வதம் ஒரு வியப்பிற்குரிய விஷயம் என்று அனைவராலும் கருதப்பட்டது. ஆனால் நீ அவ்வாறு செய்தது வியப்பிற்குரியதல்ல. ஏன் எனில் நீ அசாதாரண மகாரதியாவாய். ரணபூமியில் உன்னால் கூஷத்திரிய சமூகம் முழுவதும் ஒரு நாளில் நஷ்டமாக முடியும். பீஷ்மரும், துரோணரும் கொல்லப்பட்ட பின் துரியோதனனின் அனைத்தும் அழிந்துவிட்டது.

இப்போது கௌரவ சேனை, சூரிய, சந்திரன், நகூஷத்திரங்கள் இல்லாத வானத்தைப் போலாகிவிட்டது. இன்று கௌரவ சேனையில் அஸ்வத்தாமா, க்ருதவர்மா, கர்ணன், கிருபாசாரியார், சல்யன் ஆகிய ஐந்து மகாரதிகள் மட்டுமே மரணத்தில் இருந்து தப்பியுள்ளனர். இன்று இந்த ஐந்து

மகாரதிகளையும் கொன்று, நீ பகைவர்கள் இல்லாதவனாகப் புவி முழுவதையும் யுதிஷ்டிர மன்னருக்கு அளித்துவிடு. விஷ்ணு மூலம் தானவர்கள் கொல்லப்பட்ட பின் தேவர்கள் மகிழ்ந்ததைப் போல உன்னால் பகைவர்கள் அழிந்ததும், பாஞ்சாலர்கள் மகிழ்ச்சி அடையட்டும். அர்ஜுனா! உன்னுடைய குரு துரோணரை மதித்து, உன் உள்ளத்தில் அஸ்வத்தாமாவிடம் இரக்கம் இருக்குமானால், ஆசாரியார் என்ற கௌரவத்தால் கிருபாசாரியாரிடம் அருள் பாவம் இருக்குமானால், குந்தி மாதாவின் பந்துவான க்ருதவர்மாவைக் கொல்ல விரும்பவில்லை என்றால், அல்லது மாத்ரியின் சகோதரர் மத்ரராஜன் சல்யனிடம் இரக்கம் காட்ட விரும்பினாய் என்றால் பரவாயில்லை. ஆனால் பாண்டவர்களிடம் எப்போதும் வெறுப்பு கொண்டுள்ள நீசனான கர்ணனைக் கொன்றுவிடு. இது புண்ணிய கர்மம். இந்த விஷயத்தில் உனக்கு எந்த யோசனையும் தேவையில்லை. நான் உனக்கு ஆணையிடுகிறேன். ஆகவே கர்ணனைக் கொல்வதில் உனக்கு எந்தக் குற்றமும் இல்லை.

8.31 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் கர்ண-துரியோதனனின் அநியாயத்தை நினைவுபடுத்தல்

அர்ஜுனா! இரவு நேரத்தில் புதல்வர்களுடன் உன் தாய் குந்தியை எரிப்பதற்கும், உங்களோடு சூதாடும் காரியத்திலும், துரியோதனன் செய்த அனைத்துச் சூழ்ச்சிகளுக்கும் மூலகாரணம் இந்தக் கர்ணனேயாவான். துரியோதனனுக்குக் கர்ணன் எப்போதும் தன்னைக் காப்பாற்றுவான் என்ற நம்பிக்கை இருந்தது. அதனாலேயே அவன் என்னையும் கைது செய்யத் தயாராயிருந்தான். துரியோதனன், கர்ணன் ரணபூமியில் குந்தியின் புதல்வர்கள் அனைவரையும் ஐயமின்றி வென்றுவிடுவான் என்று நம்பினான். உன்னுடைய பலத்தை அறிந்தும் துரியோதனன் கர்ணனை நம்பி உன்னோடு போரைத் தொடங்க விரும்பினான். கர்ணன் எப்போதும் “நான் போரில் குந்தி புதல்வர்களையும், வாசுதேவனையும் வென்று விடுவேன்” என்றே கூறிவந்தான். கர்ணன் சபையில் துரியோதனனுடைய உற்சாகத்தை அதிகரிக்க இவ்வாறு கர்ஜித்து வந்தான். ஆதலால் நீ இன்று கர்ணனைக் கொன்றுவிடு.

துரியோதனன் உங்களிடம் நடந்து கொண்ட பாவம் நிறைந்த அனைத்து விஷயங்களுக்கும் தீயவனான கர்ணனே முக்கிய காரணமாவான். சுபத்ராவின் புதல்வன் காளையைப் போன்ற பெரும் வீரன். அவன் துரோணர் அஸ்வத்தாமா, கிருபர் அனைவரையும் துன்புறுத்தினான். அவனைக் கௌரவ சேனையின் 6 கொடிய மகாரதிகள் கொன்றுவிட்டனர். அபிமன்யு

வதத்திலும் கர்ணனின் துரோகமே வேலை செய்தது. கர்ணன் அபிமன்யுவின் முன்னால் நிற்கமாட்டாமல் உயிரில் அவநம்பிக்கை கொண்டு போரிலிருந்து விலகிவிட்டான். துரோணருடைய சொற்களைக் கேட்ட கர்ணன் அபிமன்யுவின் வில்லை வெட்டிவிட்டான். மற்ற மகாரதிகள் அவனைக் கொன்றுவிட்டனர். அபிமன்யு கொல்லப்பட்டதும் அனைவரும் பெரும் துயர் கொண்டனர். கர்ணனும், துரியோதனனும் மட்டுமே பெரிதாகச் சிரித்தனர்.

இதைத்தவிர, கர்ணன் நிறைந்த சபையில் பாண்டவ-கௌரவர்களுக்கு முன்னால் திரௌபதியிடம் கடுஞ்சொற்களைக் கூறினான். “கிருஷ்ணே” பாண்டவர்கள் நஷ்டமாகி நிரந்தரமாக நரகத்தில் விழுந்துவிட்டனர். அழகியே! நீ இப்போது வேறு ஒரு கணவனை வரித்துக் கொள். இன்று முதல் நீ திருதராஷ்டிர மன்னரின் தாசியானாய். ஆகவே அரண்மனைக்குள் செல். பாண்டவர்கள் உன்னுடைய கணவர்களாக இல்லை. அவர்கள் உன் மீது எந்த உரிமையும் கொள்ள முடியாது. பாஞ்சால ராஜகுமாரியே! இப்போது நீ தாசர்களின் மனைவி. சுயமே தாசியுமாவாய். இன்று பாண்டவர்கள் துரியோதனனுடைய தேஜஸால் நஷ்டமாகிவிட்டனர். இவர்கள் பதர் எள்ளைப் போன்ற அலிகள். நரகத்தில் மூழ்கியவர்கள். இன்று முதல் இவர்கள் கௌரவ மன்னர்களின் சேவையில் அடிமைகளைப் போல ஈடுபடுவார்கள். “இத்தகைய பாவம் நிறைந்த சொற்களை உன் முன்னேயே கர்ணன் கூறினான். உன்னுடைய பாணங்கள் அந்தச் சொற்களுக்குப் பதிலளித்தவாறு அவனை நிரந்தரமாக அமைதியாக்கிவிட்டதும். துஷ்டனான கர்ணன் காண்டிபத்திலிருந்து விடுக்கப்பட்ட பாணங்களால் காயம்பட்டு, பீஷம், துரோணரின் சொற்களை நினைவு கூர்ட்டும்.

இன்று உன் பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்ட மன்னர்கள் கர்ணன் தேரிலிருந்து கீழே விழுவதைப் பார்க்கட்டும். இன்று கர்ணன் ரத்தத்தில் மூழ்கிப் பூமியில் கிடந்து உறங்கிக் கொண்டிருக்கட்டும். அவனுடைய ஆயுதங்கள் இங்கும் அங்கும் வீசப்பட்டும். அவனுடைய கொடி உன் பல்லத்தால் வெட்டப்பட்டுப் பூமியில் வீழட்டும். சல்யன் உன் பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டுத் தேரை விட்டு விட்டு ஓடட்டும். பார்த்தா! நீ சூதபுத்திரன் கர்ணன் பார்க்கும்போதே அவன் புதல்வன் வருஷசேனைக் கொன்றுவிட்டால், தீயவனான கர்ணன், பீஷமர், துரோணர் இவர்கள் கூறிய சொற்களை நினைத்துப் பார்ப்பான். கர்ணன் கொல்லப்பட்டதும் உன் பகைவன் துரியோதனன் தன் வாழ்க்கை, ராஜ்யம் இரண்டிலும் அவநம்பிக்கை கொள்ளட்டும்.

அர்ஜுனா! பாஞ்சால வீரர்கள், திரௌபதியின் புதல்வர்கள், த்ருஷ்டத்யும்னன், அவனுடைய புதல்வர்கள், சிகண்டி, நகுல-சகதேவர்,

துர்முகன் ஜனமேஜயன், சுதர்மா, சாத்யகி அனைவரும் கர்ணன் வசப்பட்டுள்ளதை நீ அறிய வேண்டும். பீஷ்மரை எதிர்த்து, அவரால் தாக்கப்பட்டு ஓடாத பாஞ்சால வீரர்கள் கர்ணனிடம் சிக்கி அவலக்குரல் எழுப்புவதைக் கேள். துரோணர் ஒவ்வொரு நாளும் பாஞ்சாலர்களை அழித்து வந்தார். ஆனால் பாஞ்சாலர்கள் தங்கள் நண்பர்களான பாண்டவர்களுக்காக எப்போதும் துணிவுடன் போர் புரிந்தனர். அவர்கள் போரில் பகைவரைக் கொல்லத் தயாராக இருக்கிறார்கள். போரில் விலகாத அவர்களைக் கர்ணன்தன் பாணங்களால் கொன்று கொண்டிருக்கிறான். கர்ணன் என்னும் ஆழமான பெருங்கடலில் பாஞ்சாலர்கள் படகில்லாமல் மூழ்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர். கர்ணன், பரசுராமரிடம் பெற்ற பார்க்க வாஸ்திரம் இன்று பாண்டவப் பெருஞ்சேனையைத் தகித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

பார்த்தா! கோபம் கொண்ட பீமசேனன் ச்ருஞ்ஜயர்கள் துணையுடன் கர்ணனோடு போரிட்டபடி அவனது பாணங்களால் வேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். உடலில் தோன்றிய பிணிக்குச் சிகிச்சை செய்யப்படாவிட்டால் அது சரீரத்தையே அழித்து விடுவதைப்போல, கர்ணன் கொல்லப்படாவிட்டால் அவன் பாண்டவர்களையும், ச்ருஞ்ஜயர்களையும், பாஞ்சாலர்களையும் அழித்து விடுவான். அர்ஜுனா! இன்று நீ உன் சபதத்திற்கேற்ப, கர்ணனை வதம் செய்து பெரும் புகழை அடைவாயாக. சிறந்த வீரனே! நீ மட்டுமே போரில் கர்ணனுடன் கௌரவர்கள் அனைவரையும் வெல்ல முடியும். மற்றவர்களால் அல்ல. நான் உன்னிடம் உண்மையையே கூறுகிறேன். பார்த்தா! நீ இன்று மகாரதி கர்ணனைக் கொன்று, இப்பெரும் காரியத்தை நடத்தி முடித்து, காரியம் கைகூடப் பெற்று, உன் விருப்பம் நடைபெற, சுகம் உடையவனாய் ஆவாயாக,” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனைக் கர்ண வதத்திற்காக உற்சாகப்படுத்தினார்.

8.32 அர்ஜுனன் பகவான் சொற்களால் உற்சாகமடைந்து உரைத்தல்

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சொற்களைக் கேட்ட அர்ஜுனன் ஒரே கணத்தில் சோகம் நீங்கி, மகிழ்ச்சியும், உற்சாகமும் நிரம்பப் பெற்றார். காண்டபத்தின் நாளைத் துடைத்து, டங்காரம் செய்தார். பின்னர் வாசுதேவனிடம் கூறலானார். “கோவிந்தா! தாங்கள் என்னுடைய சுவாமி, பாதுகாவலர் என்னும்போது போரில் என்னுடைய வெற்றி நிச்சயமானதே. உலகில் கடந்த காலத்தையும் எதிர்காலத்தையும் நிர்ணயிப்பது தாங்களே. உங்கள் அருளால் மூவுலகையும் வெல்ல முடியும் என்றால் கர்ணனை வெல்வது பெரிய விஷயமா?

ஜனார்த்தனா! நான் ரணபூமியில் பயமற்ற கர்ணனையும், பயந்து ஓடும் பாஞ்சால சேனையையும் பார்க்கிறேன். இன்று காண்டபத்தில் இருந்து வெளிப்படும் ‘விகர்ண’ என்னும் பாணங்கள் கர்ணனை யமலோகத்திற்கு அனுப்பிவிடும். இன்று திருதராஷ்டிர மன்னர் ராஜ்யம், சுகம், தன் புதல்வர்கள் அனைத்தையும் இழந்து, துரியோதனனை மன்னனாக்கியதற்காகத் தன் புத்தியை அவமதிக்கப் போகிறார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! இன்று என் பாணங்களால் கர்ணனின் சரீரம் துண்டு துண்டாகப்போகிறது. அதனைக் கண்டு தாங்கள் சமாதானத்திற்காகக் கூறிய சொற்களைத் துரியோதனன் நினைக்கப் போகிறான். இன்று கர்ணனைப் போர்க்களத்தில் கொன்று யுதிஷ்டிரரின் உறக்கமின்மை என்ற பிணியை விரைவில் விலக்கப் போகிறேன். கர்ணன் கொல்லப்பட்டதும் யுதிஷ்டிரர் மகிழ்ந்து நீண்ட காலத்திற்குச் சந்தோஷமும் சுகமும் அடைவார்.

மதுசூதனா! “அர்ஜுனனைக் கொல்லாதவரை மற்றவர் மூலம் காலைக் கழுவ மாட்டேன்” என்று சபதம் செய்துள்ள அந்தத் தீயவன் என்னுடைய பாணங்களால் கொல்லப்பட்டுத் தேரிலிருந்து கீழே வீழ்த்தப்படுவான். திரௌபதியிடம் நீ கணவனில்லாதவன் என்று கூறிய அவனுடைய சொல்லை என்னுடைய பாணங்கள் பொய்யாக்கிக் காட்டப் போகின்றன. பாண்டவர்களை நிந்தித்துத் திரௌபதியை அவமதித்ததற்காக அவன் பச்சாதாப்பப்படப் போகிறான். இன்று வைகர்த்தன் கொல்லப்பட்டதும் பாண்டவர்கள் சூரவீரர்களாக நிரூபணமாவார்கள். திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களிடம், “நான் பாண்டவர்களிடமிருந்து உங்களைக் காப்பேன்” என்று கூறிய சூதபுத்திரனின் சொல் பொய்யாகப் போகிறது.

யாருடைய பலபராக்கிரமத்தை நம்பி, துரியோதனன் நம்மை அவமதித்து வந்தானோ, அந்தக் கர்ணனை இன்று போரில் கொன்று யுதிஷ்டிரரைத் திருப்தி செய்வேன். கர்ணன் தன் புதல்வர்களோடு என்னால் கொல்லப்பட்டதும், துரியோதனன் நிரந்தர சோகத்தை அடையட்டும். என்னை வில்லாளிகள் அனைவரிலும் சிறந்தவன் என்று கருதட்டும். இன்று போரில் அனைவரும் பார்க்கும்போதே ராதேயனின் தலையையும், அங்கங்களையும் வெட்டிவிடப் போகிறேன். யுதிஷ்டிர மன்னர் பெரும் கஷ்டத்திலிருந்தும், நீண்ட கால மானசீக சாபத்திலிருந்தும் விடுதலை அடைந்துவிடுவார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! இன்று நான் ரணகளத்தில் கர்ணனின் பின் செல்லும் மன்னர்களின் சடலங்களால் பூமியை மறைத்துவிடுவேன். அபிமன்யுவின் பகைவர்கள் அனைவரையும் என் கூறிய பாணங்களால் கடைந்துவிடப் போகிறேன். திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் இன்றி இந்தப் பூமி என்

சகோதரருக்கு உரிமையாகிவிடும். கர்ணனைக் கொன்று 13 வருடங்களாகச் சேர்த்து வைத்திருந்த துக்கத்தை இன்று துறப்பேன். கர்ணன் கொல்லப்பட்டதும் என்னுடைய கௌரவம் அதிகரிக்கும். கர்ணனையும் அவனுடைய புதல்வர்களையும் கொன்று, சாத்யகி, பீமசேனன், நகுல சகதேவர் அனைவரையும் மகிழ்விப்பேன்.

இன்று போரில் த்ருஷ்டத்யும்நன், சிகண்டி மற்றும் பாஞ்சாலர்களின் கடனில் இருந்து விடுதலை பெறுவேன். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! தனுர் வேதத்திலும், பராக்கிரமத்திலும் எனக்கு நிகரானவர் யாரும் இல்லை. பொறுமையிலும், கோபம் கொள்வதிலும் என்னைப் போன்ற மற்றொருவர் கிடையாது. கோடை காலத்தில் காய்ந்த விறகில் பிடித்த தீயைப் போல அனைவரையும் சாம்பலாக்கி விடுவேன். என்னுடைய கால்களில் தேர் மற்றும் கொடிச் சின்னங்களும், கைகளில் வில், அம்பு சின்னங்களும் உள்ளன. என் போன்ற லக்ஷணங்கள் நிரம்பிய வீரனைப் போரில் பகைவர் வெல்ல முடியாது.” என்று பகவானை வணங்கிக் கூறிய அர்ஜுனன் பீமசேனனுக்கு உதவவும், கர்ணனை வதைக்கவும் விரைந்து போர்க்களம் சென்றார்.

8.33 துச்சாதனனின் வதமும், அர்ஜுனன் வருஷசேனனைக் கொல்லுதலும்

பீமார்ஜுனர்கள் கௌரவ சேனையை வதம் செய்தனர். கர்ணன் பாஞ்சாலர்களைக் கொன்று குவித்தான். இச்சமயம் துச்சாதனன் பீமனிடம் போரிட வந்தான். துச்சாதனன் செய்த அதர்மச் செயல்கள் அனைத்தையும் பீமன் நினைவு கூர்ந்தார். அவன் திரௌபதியை அவமானம் செய்ததையும், பாண்டவர்களை “மாடு மாடு” என அழைத்ததையும் எண்ணி அவன் வதத்தைத் தீர்மானித்தார். துச்சாதனன் பீமனைக் கடுமையாகத் தாக்கிக் காயப்படுத்தியபோதும் கலங்காத பீமன் தன் கதையால் துச்சாதனனின் தேர், சாரதி, குதிரைகள் அனைத்தையும் பொடிப் பொடியாக்கினார். பீமனின் கதையின் வேகம் துச்சாதனனை நாற்பதடி தூரம் பின்னுக்குத் தள்ளியது. தன் தேரில் இருந்து குதித்த பீமன் கதையால் தாக்கப்பட்டுப் பூமியில் கிடந்த துச்சாதனனின் கையைப் பெயர்த்தெடுத்தார். மார்பைப் பிளந்தார்; தலையைத் துணித்தார். அவனது கழுத்தில் இருந்து பெருகிய குருதியைக் குடித்து எழும்பிக் குதித்தார். மேலும் தன்னைத் தாக்க வந்த திருதராஷ்டிரர் புதல்வர்கள் பத்து பேரையும் கொன்று விட்டார். இந்நிலையில் பீமனைக் கண்ட கர்ணன் செயலற்றது நின்று.

கர்ணன் நெஞ்சில் பயம் உறைந்தது. இச்சமயம் கர்ணனின் மூத்த புதல்வன் வருஷசேனன் பாண்டவ மகாரதிகளைத் தாக்கிக் காயப்படுத்தினான்.

நகுலனைத் தன் பாணங்களில் அடித்துத் தேரிழக்கச் செய்தான். நகுலன் பீமனின் தேரில் ஏறினார். பீமனையும் நகுலனையும் பாணங்களால் துன்புறுத்தினான். பீமனும், நகுலனும் அர்ஜுனனிடம் வருஷ சேனனைக் கொன்றுவிடும்படிக் கூறினர். வருஷ சேனன் சதாநீகனைக் காயப்படுத்தினான். அர்ஜுனன், பீமன், நகுலன் இவர்களுடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மீதும் பாணங்களை அடித்துக் காயம் செய்தான். இதனால் கோபம் கொண்ட அர்ஜுனன் வருஷ சேனனைக் கொல்லத் தீர்மானித்தார். கௌரவ மகாரதிகளிடமும், கர்ணனிடமும், அபிமன்யு தனியாகக் கொல்லப்பட்டதைக் கூறி, முடிந்தால் வருஷசேனனைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுங்கள் என்றார். பிறகு பத்து பாணங்களால் அவனுடைய வில்லையும், இரு புஜங்களையும், தலையையும் வெட்டி வீழ்த்தினார். கைகளும் தலையுமற்ற வருஷ சேனனின் சரீரம் பூமியில் சரிந்தது. மகன் தன் கண் முன்பே கொல்லப்பட்டதைக் கண்ட கர்ணன் பெரும் சினத்துடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களிடம் விரைந்தான்.

8.34 கர்ணனோடு போரிடுவது குறித்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் உரையாடல்

தேவர்களாலும் வெல்ல அரிதானவனான கர்ணனின் தேர் அர்ஜுனனை நோக்கி வருவதைக் கண்ட பகவான் வாசுதேவன், அர்ஜுனனிடம் சிரித்தவாறு கூறலானார். “பார்த்தா! சல்யன் யாருக்குச் சாரதியோ, வெண் குதிரைகள் எந்தத் தேரில் பூட்டப்பட்டுள்ளனவோ, அந்தக் கர்ணன் தேரோடு இங்கு வந்து கொண்டிருக்கிறான். தனஞ்ஜயா! நீ யாரோடு போரிட வேண்டுமோ, அந்தக் கர்ணன் இங்கு வந்துவிட்டான். இந்திர வில்லைப் போலப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் யானைக் கயிற்றுச் சின்னமுடைய கொடியைப் பார். அவன் மேகம் நீர் பொழிவது போல அம்புத் தாரையைப் பொழிந்து கொண்டிருக்கிறான். மத்ர மன்னர் சல்யன் தேரின் முன்பகுதியில் அமர்ந்து குதிரைகளைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்.

துந்துபியின் கம்பீர கோஷத்தையும், பயங்கர சங்கொலியையும் கேள். கர்ணனின் வில்லன் டங்காரத்வனி கேட்கிறது. பாஞ்சால மகாரதிகள் தங்கள் படைவீரர்களோடு கர்ணனைக் கண்டு ஓடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கௌந்தேயா! நீ முழுமையாக முயற்சி செய்து சூத புத்திரனை வதம் செய்ய வேண்டும். வேறு எந்த மனிதனும் கர்ணனின் பாணங்களைச் சகிக்க முடியாது. தேவ, அசுர, கந்தர்வ, சராசர பிராணிகளோடு மூவுலகத்தையும் நீ வெல்ல முடியும். இது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். மூன்று கண்களும் தலையில் ஐடையும் உள்ள, மற்றவர்களால் பார்க்கவும் முடியாத எல்லா ஜீவன்களுக்கும் நன்மை புரியும் மஹாதேவன் சாக்ஷாத் சிவனை நீ போரின் மூலம் ஆராதித்துள்ளாய். மற்ற தேவர்களும் உனக்கு வரமளித்துள்ளனர்.

ஆகையால் மகாபாஹு பார்த்தா! தேவாதி தேவன் திரிகுலதாரி சங்கரனின் அருளால், இந்திரன் நமுசியை வதம் செய்ததுபோல் கர்ணனை வதம் செய்துவிடு. பார்த்தா! உனக்கு எப்போதும் நன்மை உண்டாகட்டும். நீ போரில் வெற்றியடைவாய்” என்றார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுக்கு அர்ஜுனன் பதிலளித்தார். “மதுசூதனா! எனக்கு வெற்றி உண்டாகும் என்பதில் ஐயமில்லை. ஏன் எனில் எல்லா உலகின் குருவான தாங்கள் என் மீது மகிழ்ச்சியுடன் உள்ளீர்கள். ரிஷிகேசா! தாங்கள் என் தேரை முன்னால் செலுத்துங்கள். இப்போது அர்ஜுனன் கர்ணனை வதம் செய்யாமல் பின்னால் திரும்ப மாட்டான். கோவிந்தா! இன்று என்னுடைய பாணங்களால் கர்ணன் வதம் செய்யப்படுவதையோ, அல்லது கர்ணனுடைய பாணங்களால் நான் வதம் செய்யப்படுவதையோ காண்பீர்கள். இன்று மூன்று உலகங்களையும் மோகத்தில் ஆழ்த்தும் இந்த கோரப்போர் தோன்றியுள்ளது. புவி நிரந்தரமாக இருக்கும் வரை உலக மக்கள் இந்தப் போரைப் பற்றிப் பேசுவார்கள்” என்று அர்ஜுனன் கூறினார். மீண்டும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் “என்னுடைய குதிரைகளைச் செலுத்துங்கள். நேரம் கடந்து கொண்டிருக்கிறது” என்றார். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் தேரை வேகமாகச் செலுத்தினார். அந்த வேகமான தேர் ஒரே கணத்தில் கர்ணனின் தேருக்கு அருகில் சென்று நின்றது.

8.35 அர்ஜுனன் கர்ணன் இருவரும் போருக்கு ஆயத்தமாதல்;

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனன் உரையாடல்

எல்லா வகையிலும் சிறந்த, சமமான பல பராக்கிரமம் கொண்ட அவ்வீரர்கள் இருவரும் போருக்கு ஆயத்தமாயினர். அவ்விருவரையும் கண்டு தேவ, தானவ, சாரண, சித்த, பிரம்மரிஷி, ராஜரிஷி உள்ளிட்ட அனைவரும் வானில் கூடி நின்றனர். தங்களுக்குள் கர்ணன் அர்ஜுனன் இருவரில் யார் வெற்றி பெறுவார் எனப் பேசி விவாதம் செய்தனர். பிரம்மாவும் மகாதேவனும் அர்ஜுனன் வெற்றி பெறுவார் என்றும் கர்ணன் தான் விரும்பிய உலகை அடைவான் என்றும் அவர்களுடைய ஐயத்தைத் தீர்த்தனர். இந்நிலையில் அர்ஜுனனும் கர்ணனும் போருக்கு ஆயத்தமாயினர். இரு வீரர்களின் தேர்களும் அருகருகே நின்றன. கொடிகள் தங்களுக்குள் தாக்கிக் கொண்டன. இருவரின் குதிரைகளும் பரஸ்பரம் அதட்டியவாறு கனைத்தன. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் புருவத்தை நெறித்தவாறு சல்யனைத் துளைப்பது போலப் பார்த்தார். சல்யனும் இதேபோல் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப் பார்த்தார். தனஞ்ஜயனும் தன் பார்வையில் கர்ணனைத் தோற்கச் செய்தான்.

அப்போது அர்ஜுனன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம், “ஜனார்த்தனா! ஒருக்கால் கர்ணன் இன்று என்னை ரணபூமியில் கொன்றுவிட்டால் தாங்கள் என்ன செய்வீர்கள்?” என்று கேட்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் சிரித்தவாறு அர்ஜுனனுக்குப் பதிலளித்தார். “தனஞ்ஜயா! சூரியன் தன்னுடைய ஸ்தானத்திலிருந்து விழலாம்; கடல் வற்றலாம்; அக்னி நிரந்தரமாகக் குளிர்ந்து விடலாம். ஆனால் கர்ணன் உன்னைக் கொல்ல முடியாது. ஒருக்கால் எந்த வகையிலாவது அவ்வாறு ஆகுமானால் உலகம் மாறிவிடும். நான் என் இரு கைகளால் போர்க்களத்தில் கர்ணனையும், சல்யனையும் மசித்து விடுவேன்” என்று உண்மையைக் கூறினார். பகவானின் சொற்களைக் கேட்ட வானரக் கொடியோன் சிரித்தார். பின்னர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கூறினார்.

“ஜனார்த்தனா! இந்தக் கர்ணனும், சல்யனும் எனக்குப் போதுமானவர்கள் அல்ல. ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! இன்று போர்க்களத்தில் நான் கவசம், கொடி, குடை, சக்தி, வில், அம்பு, தேர், குதிரைகள் மற்றும் சல்ய மன்னரோடு கர்ணனை என்னுடைய பாணங்களால் துண்டு துண்டாக்கி விடுவேன். தாங்கள் அதைக் காணப் போகிறீர்கள். இன்று ராதேயனின் மனைவியர் விதவையாகும் சந்தர்ப்பம் வந்துள்ளது. அதாரதர்சியான இந்த முட்டாள், திரௌபதி சபைக்கு இழுத்து வரப்பட்டதைக் கண்டு அடிக்கடி அவளையும் எங்களையும் கேலி செய்தான். கர்ணன் முதலில் செய்த தீய காரியங்களை நினைத்து என்னுடைய சினம் தணியவில்லை. கோவிந்தா! மதயானை பழுத்த மரத்தை உடைப்பது போல் நான் இன்று கர்ணனைக் கடைந்துவிடப் போகிறேன். தாங்கள் இவற்றைத் தங்கள் கண்களால் காணப் போகிறீர்கள். கர்ணன் கொல்லப்பட்டதும், உங்களுக்கு இனிய விஷயங்கள் கேட்கக் கிடைக்கும். வருஷணி நந்தனா! இன்று உங்களுக்கு வெற்றி உண்டாயிற்று. இது மிகவும் சௌபாக்கியமான விஷயமாகும் என்று நாங்கள் கூறுவோம்.

ஜனார்த்தனா! இன்று தாங்கள் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்து, அபிமன்யுவின் தாய் சுபத்திரைக்கும், உங்கள் அத்தை குந்தி தேவிக்கும் ஆறுதல் அளிக்கப் போகிறீர்கள். மாதவா! இன்று தாங்கள் கண்ணீர் தாரை பெருக்கும் துருபத குமாரி ஸ்ரீ கிருஷ்ணாவிற்கும், பாண்டவர் யுதிஷ்டிரருக்கும் அமுதம் போன்ற இனிய சொற்களால் ஆறுதல் அளித்து மகிழ்விப்பீர்கள்” என்று அர்ஜுனன் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கூறினார்.

8.36 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனைக் கர்ண வதத்திற்காக

உற்சாகப்படுத்துதல்

காணனுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் இடையிலான த்வைதரப் போர் தொடங்கியது. கர்ணன் முதலில் போரைத் தொடங்கி, பத்து பெரிய

பாணங்களால் பார்த்தனைத் துளைத்தான். அர்ஜுனனும் கர்ணனைப் பத்து பாணங்களால் தாக்கினார். அர்ஜுனன் செலுத்திய பாணங்கள் அனைத்தையும் சூதபுத்திரன் விரைவில் அழித்துவிட்டான். அர்ஜுனன் செலுத்திய ஆக்னேயாஸ்திரத்தை, கர்ணன் வாருணாஸ்திரத்தின் மூலம் அழித்துவிட்டான். அதன் பின் பார்த்தன் பிரயோகித்த வாயுவாஸ்திரம் மற்றும் வஜ்ராஸ்திரத்தையும் கர்ணன் பார்க்கவாஸ்திரப் பிரயோகத்தின் மூலம் துண்டு துண்டாக்கிவிட்டனர். பாஞ்சாலர்களையும், சோமக்கர்களையும் வதம் செய்தான். பீமசேனன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், அர்ஜுனன் மூவரையும் காயப்படுத்தினான். கௌரவ சேனை கர்ணன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை வதைத்து விட்டதாகவே கருதியது.

கர்ணன் அர்ஜுனனுடைய திவ்யாஸ்திரங்களை அழித்து விட்டதைக் கண்ட பீமசேனனும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் அர்ஜுனனை உற்சாகப்படுத்தினர். கர்ண வதத்திற்காகத் தூண்டினர். அர்ஜுனனுடைய ரத சம்பந்தமான பாணங்கள் கர்ணனால் அழிக்கப்பட்டதைக் கண்ட வாசுதேவ ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் கூறலானார். “கிரீடி அர்ஜுனா! என்ன விஷயம்? நீ இதுவரை அடித்த அஸ்திரங்கள் அனைத்தையும் கர்ணன் தன் அஸ்திரங்களால் அழித்துவிட்டான். இன்று உன் மீது என்ன மோகம் பரவியுள்ளது? நீ ஏன் கவனமாக இல்லை? பகைவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் சிம்ம நாதம் செய்து கொண்டிருப்பதைப் பார். உன்னுடைய அனைத்தும் கர்ணனுடைய அஸ்திரங்களால் நஷ்டமாகிக் கொண்டிருப்பதாக அனைவரும் கருதுகின்றனர். நீ எந்த தைரியத்தோடு ஒவ்வொரு யுகத்திலும் கோர அரக்கர்களையும், அவர்களுடைய மாய அஸ்திரங்களையும், தம்போத்பவர் என்னும் அசுரர்களையும் போர்க்களத்தில் அழித்தாயோ, அதே தைரியத்தோடு இன்று கர்ணனை அழித்து விடு.

நான் அளிக்கும் இந்த சுதர்சன சக்கரத்தின் மூலம் நீ இன்று பகைவனின் தலையை வெட்டிவிடு. இதன் ஓரத்தில் சிறு சிறு கத்திகள் இணைந்துள்ளன. இந்திரன் வஜ்ரத்தின் மூலம் நமுசியை வெட்டியதுபோல இன்று சுதர்சனத்தால் பகைவனின் தலையை வெட்டிவிடு. உன்னுடைய தைரியத்தின் மூலம் வேடன் உருவில் வந்த சங்கரனைப் போரில் திருப்தி செய்தாய். அதே தைரியத்தோடு சூத புத்திரனை வதம் செய்துவிடு. பிறகு கடல் சூழ்ந்த, நகரங்களும், கிராமங்களும் நிரம்பிய இந்த செழிப்பான பூமியை யுதிஷ்டிர மன்னருக்கு அளித்து, உவமையற்ற புகழைப் பெற்றுக் கொள்” என்றார்.

பீமசேனன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இருவராலும் தூண்டப்பட்ட அர்ஜுனன் கர்ணனை வதம் செய்யத் தீர்மானித்தார். பின்னர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம், “பிரபோ! நான் உலகின் நன்மைக்காகவும், சூதபுத்திரனின் வதத்திற்காகவும், இப்போது

ஒரு பயங்கர அஸ்திரத்தைப் பிரயோகிக்கிறேன். இதற்குத் தாங்களும், பிரம்மாவும், சங்கரனும், தேவர்களும் பிரம்ம வேதாக்கள் அனைவரும் எனக்கு அனுமதியளியுங்கள்” என்று வேண்டி, உற்சாகத்துடன் போரிடத் தொடங்கினார். அர்ஜுனனுக்கும், கர்ணனுக்குமிடையில் கோரமான போர் நடைபெற்றது. இருவரும் பலவகை பாணங்களைக் குறி வைத்து அடித்து அற்புதமான போர் வகைகளை வெளிப்படுத்தினார். போரில் சில சமயம் கர்ணனும் சிலசமயம் அர்ஜுனனும் உயர்ந்து காணப்பட்டனர். கர்ணனும் அர்ஜுனனும் உயிர் ஆசையை விட்டு விட்டுப் போரிட்டுக் களைத்தனர்.

8.37 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் நாகாஸ்திரத்திலிருந்து அர்ஜுனனைக் காப்பாற்றுதல்

அர்ஜுனன் கர்ணனுடைய சரீரம் முழுவதும் படுகாயப்படுத்திவிட்டார். கர்ணனால் அர்ஜுனனை விட அதிகப் பராக்கிரமத்தைக் காட்ட முடியவில்லை. இச்சமயம் கர்ணன் அர்ஜுனன் மீது சர்ப்பமுக பாணத்தைப் பிரயோகிக்க யோசித்தான். நீண்ட காலமாக சந்தனப் பொடிக்குள் வைத்துப் பாதுகாக்கப்பட்டு பூஜிக்கப்பட்ட அந்த பாணத்தில், அர்ஜுனன் காண்டவ வனத்தைத் தகனம் செய்தபோது தப்பிப் பிழைத்த அஸ்வசேனன் என்ற நாகம் பிரவேசித்திருந்தது. கர்ணன் இதனை அறியவில்லை. சர்ப்பமுக பாணத்தைக் கர்ணன் அர்ஜுனனின் கழுத்திற்குக் குறிவைத்தான். சல்யன் யோசித்துக் குறி வைக்குமாறு அறிவுறுத்தியபோதும், கர்ணன் தான் இருமுறை குறி வைப்பதில்லை என்று கூறிவிட்டான்.

அக்னியையும் சூரியனையும் போன்ற அந்தப் பாணம் பிரகாசத்துடன் வேகமாக வருவதை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கண்டார். உடனே போர்க்களத்தில் விளையாடுவதைப் போலத் தன் சிறந்த தேரைக் காலால் அழுத்தித் தேர்ச் சக்கரத்தின் சிறிது பாகம் பூமியில் புதையுமாறு செய்தார். சந்திர கிரணத்தைப் போன்ற வெண்மையான குதிரைகளும், பூமியில் முட்டி போட்டுக் குனிந்து கொண்டன. ஆகாயத்தில் அப்போது பெரும் கோலாகலம் கேட்டது. பகவானைத் துதித்துப் புகழ்ந்த திவ்ய வசனங்கள் கேட்கலாயின. மதுசூதனின் முயற்சியால் அந்தத் தேர் பூமியில் புதைந்துவிட்டதும் பகவானின் மீது தெய்வீக மலர்கள் பொழியலாயின. சிம்மநாதமும் கேட்கலாயிற்று.

புவியிலும், வானிலும் வருணலோகத்திலும், சொர்க்கத்திலும் பிரசித்தமான அர்ஜுனனின் கிரீடத்திலேயே கர்ணன் விடுத்த நாகாஸ்திரம் தைத்தது, மதுசூதனன் தன் காலால் அழுத்தித் தேரைப் பூமியில் புதையச் செய்ததால் சூதபுத்திரனின் முயற்சி வீணாயிற்று. அர்ஜுனனின் ஒளி மிக்க, தங்க, வைரமணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மகுடம் பூமியில் விழுந்துவிட்டது.

கர்ணனின் பாணத்தில் நுழைந்திருந்த அந்த நாகம் மீண்டும் கர்ணனிடம் திரும்பியது. தான் அர்ஜுனனுடன் பகை கொண்டிருந்ததைக் கூறி மீண்டும் சரியாகக் குறிவைத்து தான் பிரவேசிக்கும் பாணத்தைச் செலுத்துமாறு கூறியது. கர்ணன் தான் ரணபூமியில் மற்றவரின் பலத்தை நம்பிப் போரிட விரும்பவில்லை என்று கூறி மறுத்துவிட்டான்.

8.38 நாகம் பற்றிய விஷயத்தை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் கூறுதல்;

கர்ணன் தன் உதவியைப் பெற மறுத்ததால் கோபம் கொண்ட அஸ்வசேனன் என்ற அந்த நாகம் அர்ஜுனனைத் தானே கொல்ல விரும்பியது. பறக்கும் சக்தி கொண்ட அந்த நாகம் வானத்தில் பறந்து அர்ஜுனனை நோக்கி வருவதை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கண்டார். அர்ஜுனனிடம், “இந்தப் பெரிய சர்ப்பம் உன்னுடைய பகைவனாகும். நீ இதனைக் கொன்றுவிடு” என்று கூறினார். அர்ஜுனன் அவரிடம், “பிரபோ! இன்று என்னிடம் வந்த இந்த நாகம் யார் என்று கேட்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், “அர்ஜுனா! காண்டவ வனத்தில் வில்லுடன் நீ அக்னி தேவனைத் திருப்தி செய்து கொண்டிருந்தபோது, இந்த சர்ப்பம் தன் தாயின் வாயில் நுழைந்தது. தன் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளக் குட்டியுடன் வானத்தில் பறந்த இதன் தாயை ஒரே பாம்பு என்று கருதி நீ வதம் செய்தாய். அப்போது தப்பிப் பிழைத்த இது, உன்னுடன் பகை கொண்டு, தன்னுடைய வதத்திற்காகவே உன்னுடன் போரிட விரும்புகிறது. எரி நகூத்திரம் விழுவதைப் போன்ற இந்த சர்ப்பத்தைப் பார்” என்றார். பகவானால் அந்த நாகத்தைப் பற்றி அறிந்து கொண்ட அர்ஜுனன் வானத்தில் வளைந்து பறந்து வந்த நாகத்தை ஆறு பாணங்களால் அடித்துத் துண்டு துண்டாக்கி பூமியில் விழச் செய்து கொன்றுவிட்டார்.

8.39 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் தளர்ந்துபோன கர்ணனை வதம் செய்யக் கூறுதல்

தொடர்ந்து பார்த்தனுக்கும், ராதேயனுக்கும் நடைபெற்ற போரில் கர்ணன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரையும், அர்ஜுனனையும் பாணங்களால் காயப்படுத்திச் சிங்கம் போலக் கர்ஜித்துச் சிரித்தான். கர்ணனின் மகிழ்ச்சியைச் சகிக்க முடியாத அர்ஜுனன் நூற்றுக்கும் அதிகமான பாணங்களால் அவனை அடித்தார். கர்ணனின் மகுடத்தையும், குண்டலங்களையும் சின்னாபின்னமாக்கினார். கை தேர்ந்த சிற்பிகளால், நீண்ட நாட்கள் கவனத்துடன் வடிவமைக்கப்பட்ட கர்ணனின் கவசத்தையும் பல

துண்டுகளாக்கிவிட்டார். மீண்டும் ராதேயனைப் படுகாயப்படுத்தினார். கர்ணன் வாத, பித்த, கப ஜூரத்தால் துன்புற்ற மனிதனைப் போல மிகுந்த வேதனையை அனுபவிக்கலானான். அர்ஜுனன் கர்ணனுடைய மார்பைப் பிளந்துவிட்டார். படுகாயமடைந்த கர்ணன் தன்னுடைய வில்லை விட்டு விட்டுத் தேரில் தடுமாறியபடி மூர்ச்சித்து விட்டான். அவனுடைய முஷ்டி தளர்ந்து விட்டது. அந்த சங்கடமான சமயத்தில் கர்ணனைக் கொல்ல அர்ஜுனன் விரும்பவில்லை.

அப்போது, இந்திரனின் தம்பியான ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வேகத்துடன், “பாண்டுகுமாரா! நீ ஏன் கவனமின்மையைக் காட்டுகிறாய்? வித்வான்கள் ஒருபோதும் மிகவும் துர்பலம் உடைய பகைவனை அழிப்பதற்கு எந்த சந்தர்ப்பத்தையும் எதிர்பார்ப்பதில்லை. முக்கியமாகச் சங்கடத்தில் ஆழ்ந்த பகைவனைக் கொன்று அறிவுடையவன் தர்மத்திற்கும் புகழுக்கும் பாத்திரமாகிறான். ஆகவே எப்போதும் உன்னிடம் பகை வைத்துள்ள கர்ணன் சக்திசாலியாகித் தாக்குவதற்குள், இந்திரன் நமுசியை அழித்ததுபோல் கர்ணனை நீ அழித்துவிடு” என்றார். பகவானின் உண்மையான சொற்களை ஏற்றுக் கொண்ட அர்ஜுனன் “அவ்வாறே ஆகட்டும்” என்று பதிலளித்தார்.

8.40 கர்ணனின் தேர்ச்சக்கரம் பூமியில் புதைதல்;

கர்ணன் தர்மத்தை நிந்தித்தல்

அப்போது கர்ணனுக்கு பிராமணன் அளித்த சாபம் பலனளிக்கத் தொடங்கியது. அதேபோல பரகராமர் அவனுக்களித்திருந்த பார்க்கவாஸ்திரம் அவன் நினைவிலிருந்து அகன்றுவிட்டது. பூமி கர்ணனுடைய இடது சக்கரத்தை விழுங்கத் தொடங்கியது. அதன் சக்கரம் பூமியில் புதைந்துவிட்டது. தேர் தடுமாறியது. இவற்றை எல்லாம் சகிக்க முடியாத கர்ணன் தர்மத்தை நிந்திக்கலானான். அர்ஜுனனுடைய பாணங்கள் தொடர்ந்து தாக்கியதால் அவனுடைய குதிரைகளும் சாரதியும் தடுமாறினர். அர்ஜுனன் செலுத்திய பிரம்மாஸ்திரத்தையும் கர்ணன் அழித்துவிட்டான். படுகாயத்தால் உடல் நடுங்கியபோதும் முயற்சியுடன் போரிடலானான். அர்ஜுனனின் வில்லின் 12 நாண்களை வெட்டிவிட்டான் அர்ஜுனனின் வில் நூறு நாண்களைக் கொண்டது என்பதை அவன் அறியவில்லை. பார்த்தன் விடுத்த பாணங்கள் அனைத்தையும் அழித்துத் தான் அவரை விடச் சக்திசாலி என நிரூபித்துக் காட்டினான்.

அச்சமயம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், அர்ஜுனன் கர்ணனின் அஸ்திரத்தால் பீடிக்கப்பட்டதைக் கண்டார். அவர் அர்ஜுனனிடம், “பார்த்தா! தொடர்ந்து

அஸ்திரங்களை விடு; உத்தம அஸ்திரங்களைப் பிரயோகம் செய்; முன்னேறிக் கொண்டே இரு” என்றார். அர்ஜுனன் பகவானின் சொற்களைக் கேட்டு, திவ்ய பாணத்தை மந்திரித்து ரௌத்திராஸ்திரத்தை வைத்தார். அதே நேரத்தில் தேரின் சக்கரம் பூமியில் நன்றாகப் புதைந்துவிட்டதால், கர்ணன் தேரில் இருந்து இறங்கிப் புதையுண்ட சக்கரத்தை மேலே தூக்க முயன்றான். அர்ஜுனனிடம் தான் தேர்ச்சக்கரத்தைப் பூமியில் இருந்து எடுக்கும் வரை காத்திருக்குமாறு வேண்டினான்.

அளவற்ற ஆத்மபலம் நிரம்பிய அர்ஜுனன் தேரின் மீது நின்று பூமியில் நிற்கும் தன்னை அடிப்பது தர்மமல்ல என்றான். உயர்ந்த குலத்தில் பிறந்த கூடித்திரியனுக்குப் போரில் இருந்து விலகி நிற்கும் தன்னைத் துன்புறுத்துவது ஏற்றதல்ல; ஆயுதங்களும், பாணங்களும், கவசமும் நஷ்டமாக்கிவிட்ட தன்னை இச்சமயத்தில் தாக்குவது உத்தம விரதங்களைக் கடைப்பிடிக்கும் சூர வீரனான அர்ஜுனனுக்கு உரிய தர்மமல்ல என்று கூறினான்.

8.41 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கர்ணனிடம் அவனது கடந்த கால தவறுகளைச் சுட்டிக் காட்டுதல்

கர்ணன் அர்ஜுனனிடம் வீரனுக்கு உசிதமான தர்மங்களைப் பற்றிப் பேசியதை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கேட்டார். கர்ணனிடம் கடந்த கால நிகழ்வுகளை நினைவூட்டிக் கூறலானார். “ராதேயா! இப்போது இங்கு உனக்கு தர்மத்தின் நினைவு வருவது சௌபாக்கியத்திற்குரிய விஷயமாகும். பொதுவாக நீசமனிதன் விபத்தில் ஆழ்ந்தால் தெய்வத்தை நிந்திப்பதையே பார்க்கிறோம். தான் செய்த தீய செயல்களை அவன் நினைப்பதில்லை. கர்ணா! நீயும் துரியோதனன், துச்சாதனன், சகுனி ஆகியோரும் ரஜஸ்வலையான திரௌபதியைச் சபைக்கு அழைத்திருந்தீர்கள். அப்போது உன் மனத்தில் தர்மத்தின் எண்ணம் எழவில்லையா? கௌரவ சபையில் சூதாட்ட ஞானம் இல்லாத யுதிஷ்டிர மன்னரைச் சகுனி அறிந்தே கபடமாகத் தோல்வியுறச் செய்தான். அப்போது உன்னுடைய தர்மம் எங்கு சென்றிருந்தது?

கர்ணா! வனவாசத்தின் 13ஆம் ஆண்டு கழிந்தும் கூட நீ பாண்டவர்களின் ராஜ்யத்தை அவர்களுக்குத் திருப்பியளிக்கவில்லை. அப்போது உன்னுடைய தர்மம் எங்கு சென்றிருந்தது? துரியோதனன் உன்னுடைய ஆலோசனையால் பீமனுக்கு விஷம் கலந்த அன்னத்தைச் சாப்பிட அளித்தான். அவரைச் சர்ப்பங்களால் தீண்ட வைத்தான். அப்போது உன்னுடைய தர்மம் எங்கு சென்றிருந்தது? ராதேயா! வாரணாவத நகரில் அரக்கு மாளிகையின் உள்ளே உறங்கிக் கொண்டிருந்த பாண்டவர்களை நீ எரிக்க முயற்சி செய்தபோது

உன்னுடைய தர்மம் எங்கு சென்றிருந்தது? கர்ணா! நிறைந்த சபையில் துச்சாதனனால் இழுத்து வரப்பட்ட திரௌபதியைப் பார்த்துப் பரிகாசம் செய்தாயே அப்போது உன்னுடைய தர்மம் எங்கு சென்றது?

நீசர்களான கௌரவர்களால் துன்பமடைந்த திரௌபதியை நீ அருகில் இருந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தாயே, அப்போது உன் தர்மம் எங்கு சென்றது? கிருஷ்ணே! பாண்டவர்கள் அழிந்துவிட்டனர். நிரந்தரமாக நரகத்தில் வீழ்ந்துவிட்டனர். இப்போது நீ வேறு ஒரு கணவனை வரித்துக் கொள் என்று கூறித் திரௌபதியைக் கண்களை அகல விரித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாயே அப்போது எங்கே இருந்தது உன் தர்மம்? கர்ணா! ராஜ்யத்தின் ஆசையால், சகுனியின் ஆலோசனைப்படி பாண்டவர்களை இரண்டாவது முறை சூதிர்கழைத்தபோது உன்னுடைய தர்மம் எங்கு சென்றிருந்தது? போரில் ஏராளமான மகாரதிகளுடன் சிறுவனான அபிமன்யுவை நான்கு புறமும் சூழ்ந்து கொன்றாயே, அந்த சமயம் உன்னுடைய தர்மம் எங்கு போயிருந்தது? அந்த சந்தர்ப்பங்களில் தர்மம் இல்லை என்றால் இன்று இங்கு தர்மத்தைப் பற்றிப் பேசி வாயை உலர்த்திக் கொள்ளுவதால் என்ன பயன்?

புஷ்கரன் நள மன்னனைச் சூதில் வென்றான். ஆனால் நான் தன் பராக்கிரமத்தாலேயே ராஜ்யத்தையும், புகழையும் மறுபடி பெற்று விட்டான். இதேபோல, பேராசை இல்லாத பாண்டவர்களும் தங்களுடைய கை பலத்தால் உற்றார், உறவினர் அனைவரோடும் இருந்து போரில் மிகப்பெரிய பகைவர்களைச் சம்ஹாரம் செய்து, மறுபடியும் தங்களுடைய ராஜ்யத்தைப் பெறப் போகிறார்கள். ஆண் சிங்கங்களான பாண்டவர்கள் எப்போதும் தங்கள் தர்மத்தால் காக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இவர்கள் மூலம் அவசியம் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களின் அழிவு உண்டாகிவிடும்” என்று பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறினார்.

பகவான் வாசுதேவனின் சொற்களைக் கேட்டுக் கர்ணன் வெட்கத்தால் தலைகுனிந்து கொண்டான். அவனால் பதில் பேச முடியவில்லை. கோபத்தால் உதடு துடிக்க, வில்லை எடுத்துப் பெரும் வேகத்தோடு அர்ஜுனனோடு போரிடலானான். அப்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம், “வீரனே! நீ கர்ணனை திவ்யாஸ்திரத்தினாலேயே காயப்படுத்திக் கொன்றுவிடு” என்றார். தனஞ்ஜயன் அவருடைய சொற்களைக் கேட்டுக் கர்ணனுடைய பழைய செயல்களை நினைத்தார். மிகவும் சினம் கொண்டார்.

8.42 காண வதம்

கர்ணனும், அர்ஜுனனும் பரஸ்பரம் உத்தம அஸ்திரங்களால் தாக்கிக் கொண்டனர். கர்ணன் விடுத்த பிரம்மாஸ்திரத்தை அழித்த அர்ஜுனன்

ஆக்னேயாஸ்திரப் பிரயோகம் செய்தார். கர்ணன் வாருணாஸ்திரத்தால் அதனைச் சாந்தப்படுத்தினார். அர்ஜுனன் வாயவ்யாஸ்திரப் பிரயோகத்தால் வாருணாஸ்திரத்தை மறையச் செய்தார். இச்சமயம் அர்ஜுனன் மீது கர்ணன் விடுத்த ஒரு பெரிய பாணம் அர்ஜுனனின் மார்பில் நுழைந்து அவரைத் தளர்ச்சியடையச் செய்தது. அவர் உடல் நடுங்கினார். இந்த நேரத்தைப் பயன்படுத்தித் தேரில் இருந்து இறங்கிய கர்ணன் தேர்ச்சக்கரத்தை மேலே எடுக்க முயன்றான். அவன் முயற்சி வெற்றி பெறவில்லை.

மீண்டும் சக்தி திரும்பப் பெற்ற அர்ஜுனன் ஒரு ஆஞ்சலீகத்தைக் கையில் எடுத்தார். இதனைக் கண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், அவரிடம் “அர்ஜுனா! கர்ணன் தேரில் ஏறுவதற்கு முன்பே உன்னுடைய பாணங்களால் இவனுடைய தலையை வெட்டிவிடு” என்றார். அர்ஜுனன் பகவானின் ஆணையைத் தலைமேல் தாங்கி “மிகவும் நன்று” என்றார். பின்னர் கர்ணனின் கொடியை வெட்டி வீழ்த்தினார். காலாக்னியைப் போன்ற, சிவனின் பிளாகத்தையும், நாராயணனின் சக்கரத்தையும் ஒத்த ஒரு பாணத்தை, அதர்வாங்கீரஸ மந்திரத்தால், ஆபிசாரிகப் பிரயோகம் செய்து, “என்னுடைய இந்தப் பாணம் என் பகைவனான கர்ணனை யமலோகத்திற்கு அனுப்பப்படும்” என்று கூறிச் செலுத்தினார்.

ஆஞ்சலீகம் என்ற, திவ்யாஸ்திரத்தால் மந்திரிக்கப்பட்ட அந்தப் பாணம் பிற்பகல் நேரத்தில் வைகர்த்தன் கர்ணனுடைய தலையை வெட்டியது. கர்ணனின் தலை சேனையின் முன்பகுதியில் சென்று விழுந்தது. அவனுடைய கீழே விழுந்த உயரமான சரீரத்தில் இருந்து ஓர் ஒளி கிளம்பி வானத்தில் பரவி மேலே சென்று சூரிய மண்டலத்தில் லயமாகிவிட்டது. இந்த அற்புதமான காட்சியை அங்கிருந்த அனைவரும் கண்டனர்.

8.43 போர் மீண்டும் தொடருதல்; சேனைகள் கூடாரம் திரும்புதல்

கர்ணன் வதத்தால் கண்ணீர் பெருக்கிய துரியோதனன் மீண்டும் போரைத் தொடர்ந்தான். பீமனோடு வலுவில் போரிட வந்த கௌரவ சேனையின் 25000 காலாட்படை வீரர்கள். அவரால் வதைக்கப்பட்டனர். அர்ஜுனன் தேர்ப்படையைத் தாக்கினார். பாண்டவ மகாரதிகள் கௌரவ வீரர்களையும், திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களையும் அடிக்கத் தொடங்கினர். பீமனையும் அர்ஜுனனையும் கண்டு அஞ்சி ஓடிய கௌரவ சேனையைத் தடுத்து, மீண்டும் சேனையைத் திரட்டிப் போரிடத் துரியோதனன் விரும்பினான். அப்போது சல்யமன்னர் போர்க்களத்தின் துயரக் காட்சியையும், மனித உயிர்களின் அழிவையும் சுட்டிக் காட்டித் துரியோதனனைக் கூடாரத்திற்குத் திரும்பிச் செல்லுமாறு அறிவுறுத்தினார்.

கர்ணனின் மரணத்திற்காகக் கண்ணீர் பெருக்கிய துரியோதனன் சல்ய மன்னரின் சொற்படி சேனையைக் கூடாரம் திரும்பக் கட்டளையிட்டான். அனைவரும் கூடாரம் திரும்பினர்.

8.44 ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் மகிழ்ச்சி

சூரியன் மேற்கு வானத்தில் மறைந்தார். சேனைகளும் கூடாரம் திரும்பின. ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் தேரில் ஏறி, சூரியனைப் போல ஒளிமிகுந்த ஒரே வாகனத்தில் அமர்ந்த விஷ்ணுபகவானையும், இந்திரனையும் போலப் பொலிவுற்றனர். பிரகாசித்த அந்தத் தேரின் கொடியில் வானரம் அமர்ந்திருந்தது. அது, சங்கு, சந்திரன், ஸ்படிக மணிபோல் அழகாகத் திகழ்ந்தது. நிகரற்ற வேகம் கொண்ட அந்தத் தேரில் அமர்ந்திருந்த இரு வீரர்களின் மேனியிலும் ஒளிவீசும் ஆபரணங்கள் பிரகாசித்தன. அவ்விருவரும் தத்தம் சங்கங்களை எடுத்து முழங்கினர்.

பாஞ்சஜன்யம், தேவதத்தம் என்ற அந்த இரு சங்கங்களின் கம்பீர ஒலியால் கௌரவர்கள் தாபமுற்றனர். நதி, மலை, காடு அனைத்திலும் எதிரொலித்த அவற்றின் முழக்கம் கௌரவ சேனையை அச்சுறுத்தியது. யுதிஷ்டிரரின் ஆனந்தத்தை அதிகரித்தது. சங்கொலியைக் கேட்ட கௌரவ வீரர்கள் பயத்துடன் ஓடினர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் தங்கள் உடலில் தைத்திருந்த கர்ணனின் பாணங்களை எடுத்து விட்டு நண்பர்கள் சூழக் கூடாரத்திற்கு வந்தனர். பெரும்போரில் கர்ணன் கொல்லப்பட்டதும், தேவர் கந்தர்வர், மனிதர், சாரணர், மகரிஷிகள், யக்ஷர், நாகர் அனைவரும் “உங்களுக்கு வெற்றி உண்டாகட்டும்; வளர்ச்சி உண்டாகட்டும்” என வாழ்த்தினர். பலாசுரனை அடக்கிய தேவராஜனும், விஷ்ணு பகவானும் ஆனந்தம் அடைந்தது போல, கர்ணனை வதம் செய்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், அர்ஜுனனும் அனைவராலும் பூஜிக்கப்பட்டுப் பெரும் மகிழ்ச்சியை அனுபவித்தனர்.

8.45 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், அர்ஜுனன் இருவரும் யுதிஷ்டிரரைக் காணச் செல்லுதல்

கர்ணன் கொல்லப்பட்டுப் பகைவரின் சேனை ஓடிவிட்டதும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தனஞ்ஜயனை, இதயத்தோடு அணைத்துக் கொண்டு மகிழ்ச்சியுடன் கூறலானார். “தனஞ்ஜயா! பழைய காலத்தில் இந்திரன் விருத்தாசுரனை வதம் செய்ததுபோல இன்று நீ கர்ணனைக் கொன்றாய். அசுரன் மற்றும் கர்ணனின் வதத்தைப் பற்றி மனிதர்கள் எப்போதும் பேசிக் கொண்டிருப்பார்கள். விருத்தாசுரன் புகழ் மிக்க வஜ்ரத்தால் கொல்லப்பட்டான்.

ஆனால் நீயோ கர்ணனைக் கூரிய பாணங்களாலேயே கொன்றுவிட்டாய். கௌந்தேயா! வா! நாம் இருவரும் உன்னுடைய உலகப் புகழ் பெற்ற பராக்கிரமச் செயலை யுதிஷ்டிரரிடம் கூறலாம். அவருக்கு நீண்ட காலமாகக் கர்ணனை வதம் செய்யும் விருப்பம் இருந்தது. தர்மராஜருக்கு இந்த செய்தியைக் கூறி நீ கடனில் இருந்து விலகி விடுவாய்.

இந்தப்போர் நடைபெற்றபோது, உன்னுடைய மற்றும் கர்ணனுடைய பராக்கிரமத்தைப் பார்ப்பதற்காக முதலில் யுதிஷ்டிரர் வந்தார். ஆனால் ஆழமான காயம் காரணமாக வெகுநேரம் போர்க்களத்தில் நிற்க முடியாமல் கூடாரத்திற்குச் சென்று அவர் ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் கூறினார். பிறகு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் அர்ஜுனனும் தேரின் மூலமாக யுதிஷ்டிரரிடம் புறப்பட்டனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்; நகுல-சகதேவர் த்ருஷ்டத்யும்னன் முதலிய பாண்டவ மகாரதிகளிடம், “அர்ஜுனன் கர்ணனை வதம் செய்த செய்தியை நாங்கள் யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவிக்கும் வரை அனைவரும் கவனமாக இருங்கள்” என்று கூறினார்.

8.46 ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் யுதிஷ்டிரரைச் சந்தித்தல்

இரு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்களும் யுதிஷ்டிரரிடம் சென்றனர். தங்கக் கட்டிலில் உறங்கிக் கொண்டிருந்த மனிதரில் சிறந்த யுதிஷ்டிரரின் பாதங்களை இருவரும் மகிழ்ச்சியுடன் பற்றிக் கொண்டனர். அவ்விருவரின் மகிழ்ச்சியையும் உல்லாசத்தையும் கண்ட யுதிஷ்டிர மன்னர் ராதேயன் கொல்லப்பட்டான் என்று அறிந்து கொண்டார். அவர் படுக்கையிலிருந்து எழுந்து நின்று, ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருக்கினார். இருவரிடமும் அன்போடு பேசி ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டார். அப்போது அர்ஜுனனும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் கர்ண வதம் எவ்வாறு நிகழ்ந்தது என்பதை நடந்தவாறே விவரித்தனர்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் கை குவித்து முறுவலித்தபடி கூறினார். “மன்னா! காண்டிவதாரி அர்ஜுனன், பீமசேனன், நகுல-சகதேவர், நீங்கள் அனைவரும் நலமோடு இருப்பது சௌபாக்கியத்திற்குரிய விஷயமாகும். நீங்கள் அனைவரும் வீரர்களை அழிக்கும் மெய்சிலிர்க்க வைக்கும் போரில் இருந்து விடுபட்டீர்கள். பாண்டவா! இப்போது மேலே செய்ய வேண்டிய காரியத்தை விரைவில் நிறைவேற்றுவீர்கள். வைகர்த்தன் கொல்லப்பட்டான். சௌபாக்கியத்தால் தாங்கள் வெற்றியடைந்துவிட்டீர்கள். உங்களுக்கு வளர்ச்சி உண்டாகிறது. இது சிறந்த சௌபாக்கியத்திற்குரிய விஷயமாகும்.

சூதில் வெல்லப்பட்ட திரௌபதியைக் கேலி செய்த நராதமனான கர்ணனுடைய ரத்தத்தை இன்று பூமி குடித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

உங்களுடைய அந்தப் பகைவன் உடல் முழுதும் பாணங்கள் நிரம்பியிருக்க, போர்க்களத்தில் உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறான். ஆண் சிங்கமே! பாணங்களால் படுகாயமுற்ற கர்ணனைத் தாங்கள் பாருங்கள். தாங்கள் கவனத்தோடு எங்கள் அனைவருடனும் தடையற்ற இந்த பூமியை அரசாண்டு ஏராளமான போகங்களை அனுபவியுங்கள்” என்று உரைத்தார்.

8.47 யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானைத் துதித்தல்;

ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களுடன் போர்க்களக் காட்சியைக் காணச் செல்லுதல்

மகாத்மா ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடைய சொற்களைக் கேட்டுத் தர்மபுத்திரர் உள்ளம் மகிழ்ந்தார். அவர் பகவானிடம், “அஹோ பாக்யம்! அஹோ பாக்யம்” என்று கூறினார். “மகாபாஹு! தேவகி நந்தனா! நீங்கள் இருக்கும்போது இந்தப் பெரிய காரியம் நடந்தது வியப்பிற்குரிய விஷயமில்லை. தங்களைப் போன்ற சாரதி இருக்கும்போது, பார்த்தன் முயற்சியோடு சூத புத்திரனை வதம் செய்துள்ளான். உங்கள் அறிவின் பிரசாதத்தால் இவ்வாறு நடப்பது ஆச்சரியமல்ல” என்றார். பிறகு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் வலது கையைத் தனது இடது கையில் எடுத்து, ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், அர்ஜுனன் இருவரிடமும், “பிரபோ! நீங்கள் இருவரும் மகாத்மா; தர்மாத்மா. புராண புருஷர்கள். சாக்ஷாத் நர-நாராயணர்கள், என்பதை தேவரிஷி நாரதர் என்னிடம் கூறியுள்ளார்.

சிறந்த புத்திசாலியான தத்வவேத மகரிஷி ஸ்ரீ கிருஷ்ண த்வையாயனரும் அடிக்கடி இந்த விஷயத்தை என்னிடம் கூறியுள்ளார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! உங்களுடைய அருளாலேயே பாண்டவ தனஞ்ஜயன் எப்போதும் பகைவர்களை வென்றுள்ளார். அவர் ஒருபோதும் போரிலிருந்து பின் வாங்கியதில்லை. பிரபோ! தாங்கள் அர்ஜுனனுக்குச் சாரதியான போதே எங்களுடைய வெற்றி உறுதியாகத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. எங்களுக்குத் தோல்வி உண்டாகாது என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு உண்டாயிற்று. கோவிந்தா! பீஷ்மர், துரோணர், கர்ணனுடன் கிருபாசாரியார் துணையுடன் இருக்கும் சூர வீரர்கள் அனைவரும் உங்கள் அறிவால் வதம் செய்யப்படுவார்கள் என்று கருதுகிறேன்” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அருளாலேயே தாங்கள் வெற்றி பெற முடிந்தது என்று யுதிஷ்டிரர் பகவானைப் புகழ்ந்து துதித்தார்.

8.48 யுதிஷ்டிரர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், அர்ஜுனனுடன் ரணபூமியில் கிடந்த

கர்ணனைப் பார்த்தல்

பின்னர் யுதிஷ்டிர மன்னர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடன், அர்ஜுனனுடனும் தன்னுடைய கருப்பு வாலுடைய வெள்ளக் குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தங்கத்

தேரில் ஏறிப் போர்க்களம் சென்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களுடன் ஆலோசித்துப் பேசியவாறு கர்ணன் வீழ்ந்து கிடந்த இடத்திற்கு வந்தார். நூற்றுக்கணக்கான அம்புகள் வியாபிக்கப்பட்ட கர்ணனை நறுமண எண்ணெயில் ஏற்றப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான விளக்கொளியில் யுதிஷ்டிரர் கண்டார். கவசம் சின்னாபின்னப்பட்டுப் பாணங்கள் தைத்த கர்ணனின் உடலைக் கண்ட யுதிஷ்டிரர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரையும், அர்ஜுனனையும் மிகவும் புகழ்ந்தார்.

“கோவிந்தா! வித்வானும், வீரசுவாமியும், பாதுகாவலருமான உங்களால் காக்கப்பட்டு இன்று நான் சகோதரர்களோடு புவியின் மன்னனாகிவிட்டேன். துராத்மாவான துரியோதனன் மிகுந்த கர்வியான கர்ணன்கொல்லப்பட்டதைக் கேட்டுராஜ்யத்திலிருந்தும், வாழ்க்கையிலிருந்தும் அவநம்பிக்கை அடைந்துவிடுவான். புருஷோத்தமா! தங்களுடைய அருளால் ரணபூமியில் ராதேயன் கர்ணன் கொல்லப்பட்டதால் நாங்கள் காரியம் கை கூடியவர்களானோம். மிகுந்த பாக்கியத்தால் உங்களுடைய வெற்றி உண்டாயிற்று. பாக்கியத்தாலேயே எங்களுடைய பகைவன் கர்ணன் இன்று கொன்று வீழ்த்தப்பட்டான். சௌபாக்கியத்தாலேயே காண்டீவதாரி அர்ஜுனன் வெற்றி அடைந்தார். மகாபாஹு! மிகவும் துயரத்துடன் நாங்கள் விழித்திருந்த 13 ஆண்டுகள் கழிந்துவிட்டன. இன்றைய இரவில் உங்களுடைய அருளால் நாங்கள் சுகமாகத் தூங்குவோம்” என்று கூறினார்.

இவ்வாறு தர்மராஜர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரையும், அர்ஜுனனையும் அடிக்கடி புகழ்ந்தார். புதல்வர்களுடன் கர்ணன் கொல்லப்பட்டதைக் கண்டு யுதிஷ்டிரர் தனக்குப் புதிய பிறவி உண்டானதாகக் கருதினார். அப்போது பாண்டவ மகாரதிகள் யுதிஷ்டிரரைச் சந்தித்து அவருடைய ஆனந்தத்தை அதிகரித்தனர். நகுல-சகதேவர், பீமசேனன், சாத்யகி, த்ருஷ்டத்யும்னன், சிகண்டி அனைவரும் அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்தனர். தங்கள் லட்சியம் வெற்றி பெற்றதால் அவர்கள் அனைவரும் உல்லாசம் அடைந்திருந்தனர். அவர்கள் தர்மாத்மா யுதிஷ்டிரரை வாழ்த்தி, ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானையும், அர்ஜுனனையும் புகழ்ந்தவாறு, மகிழ்ச்சியுடன் தத்தம் கூடாரங்களுக்குச் சென்றனர்.

9. சல்ய பருவம்

9.1. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பகவான் யுதிஷ்டிரருக்கு ஆலோசனை அளித்தல்

கௌரவ சேனைக்குச் சல்யமன்னர் சேனாதிபதியாக்கப்பட்டதை அறிந்த யுதிஷ்டிரர் இச்செய்தியை ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் தெரிவித்து மேலும்

செய்ய வேண்டியது என்ன என்பது பற்றிய ஆலோசனையை வேண்டினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரருக்குப் பதிலளித்தார், “பாரதா! ருதாய குமாரரான சல்யரை நான் நன்கு அறிவேன். அவர் பலசாலி. பெரும் தேஜஸ்வி. அஸ்திர சஸ்திரங்களை விரைந்து செலுத்துபவர். பீஷ்மர், துரோணர், கர்ணன் ஆகியோருக்குச் சமமான பராக்கிரமசாலி. சிகண்டி, அர்ஜுனன், பீமசேனன், சாத்தயகி, த்ருஷ்டத்யும்னன் இவர்களை விட பலமுடையவர் - ரணபூமியில் பயமின்றிச் சஞ்சரிப்பவர். ஆண் சிங்கமே! தாங்கள் இன்று சல்ய மன்னரை எதிர்த்துப் போரிடுங்கள். உங்கள் சேனையை ஒவ்வொரு நாளும் கலக்கிய சல்யரை இந்திரன் சம்பாசரனைக் கொன்றது போலக் கொன்று விடுங்கள்.

அவர் கொல்லப்பட்டால் துரியோதனனுடைய பெரும் சேனையே கொல்லப்பட்டது போலாகும். இவர் தங்கள் மாமா என்று கருதி அவரிடம் இரக்கம் காட்டக் கூடாது. கூடித்திரிய தர்மத்தை முன் வைத்துச் சல்ய மன்னரைக் கொன்று விடுங்கள். பீஷ்மர், துரோணர், கர்ணன் ஆகிய பெரும் கடலைத் தாண்டிய நீங்கள் சல்யன் என்னும் பசுவின் குளம்பில் மூழ்கிவிடாதீர்கள். உங்களுடைய தபோபலம், கூடித்திரிய பலம் இரண்டையும் காட்டி மகாரதி சல்யனைக் கொன்று விடுங்கள்” என்று பகவான் வாசுதேவன் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார். பின்னர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன்னுடைய கூடாரத்திற்குத் திரும்பினார்.

9.2 அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் துரியோதனனின் பிடிவாதத்தை நிந்தித்தல்

18ஆம் நாள் காலை மீண்டும் போர் தொடங்கியது. சல்யமன்னர் கௌரவர்களின் சேனாதிபதியாகப்பெரும்பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்தினார். ஆனாலும் யுதிஷ்டிரரால் சல்யவதம் நிகழ்ந்தது. சால்வ மன்னனும், கேஷம தூர்த்தியும் சாத்தயகியால் வதம் செய்யப்பட்டனர். துரியோதனனின் 700 ரதிகளும், சகுனியின் படையும் பாண்டவர்களிடம் தோல்வியுற்றனர். அப்போது சகுனி மீதமிருந்த குதிரை வீரர்களுடன், துரியோதனனைப் போருக்குத் தூண்டினான். அவர்கள் வேகமாக பாண்டவர்களை நோக்கி வந்தனர். அதனைக் கண்ட அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் துரியோதனனை நிந்தித்துக் கூறலானார்.

“மாதவா! போர் தொடங்கி 18 நாட்கள் கடந்து விட்ட நிலையில் ஏறக்குறைய முழு சேனைகளும் அழிந்துவிட்டன. பீஷ்மர் கூறிய நன்மையளிக்கும் சொற்களைத் துரியோதனன் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. பிறகு துரோணர், கர்ணன் இருவரும் கொல்லப்பட்டுச் சிறிதளவு கௌரவ சேனை மீதம் இருந்தபோதும் இந்தப் போர்த்தீ அணையவில்லை. பூரிச்ரவா,

சல்யன், சால்வன், வாஹ்லீகர், சோமதத்தன், ஜயத்ருதன், பகதத்தன், காம்போஜ சுதகூழிணன், அரக்கன் அலாயுதன், துச்சாதனன் அனைவரும் கொல்லப்படும் கௌரவர்களின் போர் தாகம் தணியவில்லை. நீங்கள் கூறிய நன்மையளிக்கும் சொற்களையும் துரியோதனன் ஏற்கவில்லை. சமாதானம் பற்றி பீஷ்மர், விதுரர், துரோணர் மற்றும் தன் தாய் தந்தையரின் சொற்களையும் அவன் கேட்கவில்லை.

அச்சுதா! இப்போதும் இவன் நமக்கு ராஜ்யத்தை அளிக்க மாட்டான் என்றே கருதுகிறேன். இவன் உயிருடன் இருக்கும் வரை அரசின் பாகத்தைத் திருப்பித் தரமாட்டான் என்றே மகாத்மா விதுரர் என்னிடம் பலமுறை கூறியுள்ளார். பரசுராமரின் சொல்லையும் அவமதித்த இந்தத் தீயவன் இன்று அழிவின் வாயில் உள்ளான். இந்தப் பாவி பிறந்ததுமே சித்தர்கள் இந்தப் பாவியால் கூத்திரிய குலத்தில் அழிவு ஏற்படும் எனக் கூறியது உண்மையாகிவிட்டது. ஏன் எனில் துரியோதனனால் ஏராளமான மன்னர்கள் அழிந்துவிட்டனர்.

மாதவா! அவனுடைய வதம் நிகழ்ந்தால்தான் இந்தப் பகை முடிவுறும் என நான் அனுமானிக்கிறேன். தாங்கள் கௌரவ சேனையை நோக்கிச் செல்லுங்கள். இன்று நான் கௌரவ சேனையை அழித்துத் தர்மராஜருக்கு நன்மையைச் செய்வேன்” என்று அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கூறினார். அதன் பிறகு நடந்த போரில் அர்ஜுனன் கௌரவ ரதிகளைப் பெரும் பகுதி அழித்துவிட்டார்; அர்ஜுனனும், பீமனும் கௌரவர்களின் யானைப் படையை வதம் புரிந்தனர். யுதிஷ்டிரரும், நகுல சகதேவரும் கௌரவர்களின் யானைகளைக் கொன்று குவித்தனர். துரியோதனன் த்ருஷ்டத்யும்னனிடம் தோற்று ஓடிவிட்டான். கிருபாசாரியார், க்ருதவர்மா, அஸ்வத்தாமா மூவரும் துரியோதனனைத் தேடிக் கொண்டிருந்தனர். சாத்யகி சஞ்ஜயனைக் கைது செய்துவிட்டார். பீமசேனன் திருதராஷ்டிரரின் 11 புதல்வர்களை வதம் புரிந்துவிட்டார். திருதராஷ்டிரரின் புதல்வர்களில் துரியோதனனும் சுதர்சனனும் மட்டுமே உயிருடன் இருந்தனர். அவ்விருவரும் கௌரவர்களின் குதிரைப்படைக்கு நடுவில் நின்றுருந்தனர்.

9.3 ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் உரையாடல்

குதிரைப் படையின் நடுவே துரியோதனன் நின்றுருந்ததைக் கண்ட தேவகி மைந்தன், அர்ஜுனனிடம் கூறலானார்; “பாரதா! பகைவர்களின் பெரும்பாலான வீரர்கள் கொல்லப்பட்டனர். நம் குடும்பத்து மக்கள் காப்பாற்றப்பட்டனர். சைனேயன் சாத்யகி சஞ்ஜயனைக் கைது செய்து அழைத்துக் கொண்டு திரும்பி வருவதைப் பார். நகுல-சகதேவர் இருவரும்

போரிட்டுக் களைத்து விட்டனர். கிருபாசாரியார், க்ருதவர்மா, அஸ்வத்தாமா மூவரும் துரியோதனனை விட்டு விட்டு வேறு எங்கோ இருக்கின்றனர். த்ருஷ்டத்யும்னன் துரியோதனனுடைய சேனையை அழித்துவிட்டுப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

பார்த்தா! குடை தரித்துக் குதிரை வீரர்களின் நடுவில் நின்று அடிக்கடி இங்கு பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் துரியோதனன் அதோ அங்கு நிற்கிறான். உன் வருகையைக் கண்டு கௌரவ வீரர்கள் ஓடுவதற்குள் நீ துரியோதனனைக் கொன்றுவிடு. பாவாத்மாவான அவன் இனி தப்ப முடியாது. ஏன் எனில் அவனுடைய சேனை முழுவதும் களைத்துவிட்டது. துரியோதனன் போர்க்களத்தில் உன் சேனையை அழித்துப் பாண்டவர்களைத் தோற்கச் செய்வேன் எனக் கருதி மிகக் கோர ரூபத்தைத் தரித்துள்ளான். தன் அழிவிற்காகவே அவன் ரணபூமிக்கு வரப்போகிறான்” என்று பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் கூறினார்.

அர்ஜுனன் அவருக்கு மறுமொழி உரைத்தார். “மாதவா! திருதராஷ்டிரரின் எல்லாப் புதல்வர்களும், பீமசேனனால் கொல்லப்பட்டு விட்டனர். இங்கு நிற்கும் இருவரும் இன்று நிச்சயம் முடிந்து விடுவார்கள் பீஷ்மர், துரோணர், கர்ணன், சல்யன் அனைவரும் கொல்லப்பட்டு விட்டனர். சகுனியின் 500 குதிரைகள், 200 தேர்கள், நூற்றுக்கும் மேலான யானைகள், 3000 காலாட்கள் கொண்ட படை மட்டுமே மீதமுள்ளது. அஸ்வத்தாமா, கிருபாசாரியார், க்ருதவர்மா, சகுனி, உலூகன், த்ரிகர்த்த மன்னன் கசர்மா ஆகியோர் மட்டுமே மீதமுள்ளனர். காலனிடமிருந்து யாரும் தப்ப முடியாது என்பதாலேயே, சேனை அழிந்த பின்னும் துரியோதனன் போருக்காக நிற்கிறான்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! இன்று பகைவரின் சேனையை முழுவதும் அழித்துவிடுவேன். சகுனியைக் கொன்று யுதிஷ்டிரரின் உறக்கமின்மை என்ற பிணியைப் போக்கிவிடுவேன். துரியோதனன் தன்னுடைய ராஜ்யலக்ஷ்மியையும், உயிரையும் இழந்துவிடுவான். எங்களுடைய காரியம் அனைத்தும் நிறைவேறிவிடும். தாங்கள் குதிரையை முன்னே செலுத்துங்கள். நான் இப்போதே அவர்கள் அனைவரையும் கொன்று விடுவேன்” என்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் துரியோதனனை நோக்கித் தேரைச் செலுத்தினார். அதேசமயம் துரியோதனனைக் கண்டு நகுல-சகதேவர் இருவரும் அங்கு வந்தனர்.

தொடர்ந்து நடந்த போரில் சகுனியும், உலூகனும், சகதேவனால் கொல்லப்பட்டனர். துரியோதனனின் சேனை முற்றிலுமாக அழிக்கப்பட்டது.

நண்பர்கள் யாருமின்றி, வாகனமும் இன்றித் துரியோதனன் கிழக்குத் திசை நோக்கி ஓடிவிட்டான். எங்கு தேடியும் பாண்டவர்களுக்குத் துரியோதனன் தென்படவில்லை. ஒற்றர்களும் துரியோதனன் தலைமறைவாகி விட்டான் என்றே தெரிவித்தனர். இச்சமயம் பீமனுக்கு மாமிசம் கொண்டு வந்த வேடர்கள் மூலம் துரியோதனன் குளத்தில் மறைந்திருப்பதை அறிந்து கொண்ட பாண்டவர்கள் அனைவரும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடனும், மற்ற மகாரதிகளுடனும் அந்தக் குளக்கரைக்குச் சென்றனர்.

9.4 யுதிஷ்டிரர் சொற்களும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஆலோசனையும்

அனைவரும் அந்தக் குளக்கரைக்கு வந்தனர். அந்தக் குளத்தின் நீரை ஸ்தம்பிக்கச் செய்து துரியோதனன் ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருப்பதை யுதிஷ்டிரர் கண்டார். அவர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம், பிரபோ! இவன் நீருக்குள் மாயையைப் பிரயோகித்து நீரைத் தடுத்துத் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறான் மாதவா! இவன் கபட வித்தையால் மறைந்திருந்தபோதும் என்னிடமிருந்து தப்ப முடியாது” என்றார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம், பாரதா! மாயாவியான துரியோதனனுடைய இந்த மாயையை நீங்கள் மாயை மூலமே அழித்து விடுங்கள். மாயாவியின் வதம் மாயையாலேயே செய்ய வேண்டும் என்பதே உண்மையான நீதி. தாங்கள் பல உபாயங்களால் நீரில் மாயையைப் பிரயோகித்து மாயாமய துரியோதனனை வதம் செய்யுங்கள்.

உபாயங்களாலேயே இந்திரன் பல தைத்ய தானவர்களை வதம் செய்தார். பலவகை உபாயங்களாலேயே மகாத்மாவான ஸ்ரீ ஹரி பலியைக் கட்டினார். இத்தகைய உபாயங்களாலேயே அவர் பெரும் அசுரனான ஹிரண்யாக்ஷனையும், ஹிரண்யகசிபுவையும் கொன்றார். விருத்தாசுரனின் வதமும், புலஸ்திய குமாரன் விஸ்ரவாவின் புதல்வன் ராவணன் என்னும் அரக்கனின் வதமும் ராமச்சந்திரன் மூலம் இத்தகைய உபாயத்தாலும், யுக்தித் திறமையாலுமே நடந்தது. முன்பு தாரகனையும், பராக்கிரமியான விப்ரசித்தையும், நான் இதே உபாயங்களால் கொன்றேன். வாதாபி, இல்வலன், த்ரிசரா, சுந்தஉபசுந்தர் என்னும் அரக்கர் அனைவரும் காரியத் திறமையாலேயே கொல்லப்பட்டனர். ஆகவே, நீங்களும் இத்தகைய உபாயங்களையே மேற்கொள்ளுங்கள்” என்று ஆலோசனை கூறினார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் ஆலோசனையை யுதிஷ்டிரர் ஏற்றுக் கொண்டார். அவர் துரியோதனனைப் போருக்கு அழைத்தார். தங்களுடன் போரிட்டு வெற்றி பெற்று ராஜ்யத்தை அடைந்து கொள்ளக் கூறினார். துரியோதனனோ

உற்றார் உறவினரல்லாத, ஐஸ்வர்யமற்ற விதவைப் பெண்ணைப் போன்ற ராஜ்யத்தைத் தான் விரும்பவில்லை என்றும், பாண்டவர்களே அதனை அனுபவித்துக் கொள்ளலாம் என்றும் பதிலளித்தான். ஆனால் யுதிஷ்டிரர் துரியோதனனிடம், நீ அளிக்கும் பூமியை நான் ஆள விரும்பவில்லை. உன்னைப் போரில் தோற்கச் செய்தே ராஜ்யத்தைப் பெறுவேன் என்றார். “குலத்தில் அமைதியை நிலவச் செய்வதற்காக எங்களுடைய ராஜ்யத்தைக் கேட்டபோது கொடுக்காத நீ, ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் எங்களுக்கு ராஜ்யம் அளிக்க மறுத்த நீ இப்போது எவ்வாறு புவி முழுவதையும் அளிக்கிறாய்? நீ பூமியை அளிக்க விரும்பினாலும் உன் உயிரை இழக்க நேரும். எங்களைத் தோற்கச் செய்து இந்தப் பூமியை ஆண்டு கொள்; அல்லது தோற்று உத்தம உலகம் செல்” என்று உறுதியாகக் கூறினார்.

பின்னர் துரியோதனன் குளத்திலிருந்து கதையுடன் வெளியே வந்தான். இருவரும் போர் பற்றித் தீர்மானித்தார்கள். துரியோதனன் ஆயுதமும், தேரும் இல்லாத தான் எவ்வாறு பாண்டவர்களுடன் போரிட முடியும் என்று யுதிஷ்டிரரிடம் கேட்டான். அவன் கதைப்போர் புரிய விரும்பினான். யுதிஷ்டிரரும் அவனிடம் தங்களில் ஒருவரோடு கதைப்போர் செய்து, அவனை வதம் செய்து நீ மன்னனாகிவிடு என்றார். துரியோதனனும் உங்களில் ஒருவன் என்னுடன் கதைப்போருக்கு வரட்டும். உங்களில் யாரும் நியாயமாக என்னுடன் கதைப்போர் செய்யும் திறமையுடையவனல்ல என்றான். இவ்வாறு பாண்டவர்களில் யாராவது ஒருவர் துரியோதனனுடன் கதைப்போர் புரிவது என்று தீர்மானமாயிற்று. அந்தப் போரில் வெற்றி பெறுபவருக்கே ராஜ்யம் எனவும் முடிவாயிற்று.

9.5 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரை வைதல்

யுதிஷ்டிரர் துரியோதனனின் விருப்பத்திற்கிணங்க இவ்வாறு தீர்மானித்ததும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மிகவும் சினம் கொண்டார். அவர் சினத்துடன் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறலானார், “யுதிஷ்டிரா! இந்த துரியோதனன் உன்னையோ, அர்ஜுனனையோ அல்லது நகுல-சகதேவரையோ கதைப் போருக்காக வரித்துவிட்டால் அப்போது நிலைமை என்னவாகும்? மன்னா! நீங்கள் அவனிடம், எங்களில் ஒருவரைக் கொன்று மன்னனாகி விடு என்ற அசட்டுத் துணிச்சலான சொல்லை ஏன் கூறினீர்கள்? நீங்கள் கதாதாரியான துரியோதனனைப் போரில் எதிர்ப்பதில் வலிமையுடையவர் என்று நான் கருதவில்லை. இவன் பீமனை வதம் செய்யும் பொருட்டு அவரைப் போன்ற இரும்புப் பதுமையுடன் 13 ஆண்டுகள் கதாயுத்தப் பயிற்சி செய்துள்ளான்”.

நீங்கள் இரக்கம் காரணமாக இந்த அசட்டுத் துணிச்சலான காரியத்தைச் செய்துள்ளீர்கள். பீமனைத் தவிரக் கதாயுத்தத்தில் துரியோதனனை எதிர்க்கக் கூடிய வேறு யாரையும் நான் காணவில்லை. ஆனால் பீமன் கதைப் போரில் அதிகப் பயிற்சி பெற்றதில்லை. இப்போது நீங்கள் முன்பு போலவே மறுபடி இந்தச் சூதாட்டத்தைத் தொடங்கி விட்டீர்கள். மன்னா! உங்களுடைய இந்தச் சூது சகுனியின் சூதைக் காட்டிலும் அதிக பயங்கரமானது. மன்னா! பீமசேனன் பலவான், திறமையுடையவர் என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆனால் துரியோதனன் அதிகமாகப் பயிற்சி செய்துள்ளான். ஒருபுறம் பலசாலியும், மறுபுறம் போர்ப்பயிற்சி பெற்றவனும் இருந்தால், அவர்களில் போர்ப்பயிற்சி செய்தவனே பெரியவனாகக் கருதப்படுகிறான்.

ஆகவே, மகாராஜா! தாங்கள் உங்கள் பகைவனைச் சமமான நிலைக்குக் கொண்டு வந்துள்ளீர்கள். தாங்களும் பெரும் சங்கடத்தில் சிக்கி எங்களையும் பெரும் கஷ்டத்தில் ஆழ்த்தியுள்ளீர்கள். பகைவர் அனைவரையும் வென்று விட்ட பிறகு, ஒரே ஒருவன் மீதம் இருக்கும்போது, அவனும் சங்கடத்தில் இருக்கும்போது, தன் கைக்கு வந்த ராஜ்யத்தைப் பணயம் வைத்துத் தோற்பவனும், இவ்வாறு ஒருவனோடு போர் புரியும் நிபந்தனையை வைத்துப் போரிட விரும்புவவனும் வேறு யார் இருப்பார்கள்? நீங்கள், பீமசேனன், நகுல-சகதேவர் அல்லது அர்ஜுனன் யாராயினும் நியாயமாகப் போரிட்டுத் துரியோதனனை வெல்ல முடியாது. ஏன் எனில் சுயோதனன் கதாயுத்தத்தை அதிக அளவு பயிற்சி செய்துள்ளான்.

பாரதா! நிலைமை இவ்வாறு இருக்கும்போது, நீங்கள் பகைவனிடம் நீ கதை மூலம் போரிட்டு எங்களில் யாராவது ஒருவனைக் கொன்றுவிட்டு மன்னனாகிவிடு என்று எவ்வாறு கூறினீர்கள். பீமசேனன் போரிட்டாலும் நமக்கு வெற்றி கிடைப்பதில் ஐயமுள்ளது. ஏன் எனில் நியாயமாகப் போரிடும் வீரர்களில் பலம் மிகுந்த சுயோதனனின் பயிற்சி எல்லோரையும் விட மிக அதிகமானது. அப்படியிருந்தும் நீங்கள் அடிக்கடி எங்களில் ஒருவனைக் கொன்று மன்னனாகு என்று கூறுகிறீர்கள். நிச்சயம் பாண்டு-குந்தி தேவியின் சந்தானம் ராஜ்யத்தை அனுபவிக்க அதிகாரியில்லை. இறைவன் இதை முடிவற்ற காலம் வரை வனவாசம் செய்யவோ அல்லது பிச்சை எடுப்பதற்காகவோ பிறப்பித்துள்ளான்” என்றார்.

9.6 பீமசேனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கூறுதல்

அப்போது பீமசேனன் மதுசூதனனிடம் கூறலானார். “மதுசூதனா! நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டாம். யது நந்தனா! நான் பகைமையின் இறுதி எல்லையை அடைந்துவிடுவேன். மற்றவர்கள் அதை அடைவது கடினமாகும்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! நான் போரில் துரியோதனனைக் கொன்றுவிடுவேன் என்பதில் ஐயமில்லை. தர்மராஜர் நிச்சயம் வெற்றி பெறுவார். என்னுடைய கதை துரியோதனனுடைய கதையை விட ஒன்றரை மடங்கு கனமானது. ஆகவே தாங்கள் கவலைப்பட வேண்டாம். இந்தக் கதை மூலம் இவனுடன் உற்சாகத்துடன் போரிடுவேன். நீங்கள் அனைவரும் பார்வையாளர்களாக இருந்து என்னுடைய போரைப் பார்த்துக் கொண்டிருங்கள்” என்றார்.

9.7 ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் மகிழ்ச்சியுடன் பீமனைப் புகழ்ந்துரைத்தல்

பீமனின் சொற்களைக் கேட்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தார். பீமனைப் புகழ்ந்துரைக்கலானார். “மகாபாஹு! தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரர் உன்னை ஆதாரமாகக் கொண்டே, பகைவர்களைச் சம்ஹாரம் செய்து மறுபடி தன்னுடைய பிரகாசமான ராஜ்யலக்ஷ்மியை அடைவார் என்பதில் ஐயமில்லை, திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் அனைவரும் உன் கையாலேயே போரில் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். நீ எத்தனையோ மன்னர்களையும், அரச குமாரர்களையும், பெரிய யானைகளையும் கொன்று வீழ்த்தியுள்ளாய். கலிங்கம், மகதம், காந்தாரம், குருதேச வீரர்களும், கிழக்கு திசை வீரர்களும் போரில் உன் முன் வந்து காலனின் வாய்க்குள் சென்றுள்ளனர்.

கௌந்தேயா! பகவான் விஷ்ணு இந்திரனுக்கு மூவுலக ராஜ்யத்தையும் அளித்தது போல் நீயும் துரியோதனனை வதம் செய்து கடலோடு புவி முழுவதையும் யுதிஷ்டிரருக்குச் சமர்ப்பித்துவிடு. ரணபூமியில் உன்னோடு மோதி பாவி துரியோதனன் அவசியம் அழிந்துவிடப் போகிறான். நீ அவனுடைய இரு தொடைகளையும் உடைத்து உன் சபதத்தை நிறைவேற்றப் போகிறாய். ஆனால் பார்த்தா! பயிற்சியில் தேர்ந்த துரியோதனனோடு நீ முயற்சியோடு போரிட வேண்டும்” என்றார்.

9.8 ஸ்ரீ கிருஷ்ணாஜ்ஞானர்களின் உரையாடல்

பீமசேனனும், யுதிஷ்டிரரிடம் தான் நிச்சயம் துரியோதனனை வதம் புரிந்து வெற்றி பெறுவேன் என உறுதியளித்தார். பீமனுக்கும் துரியோதனனுக்கும் கதாயுத்தம் தொடங்க இருந்தபோது, தன் இரு சீடர்களின் போரைப் பார்ப்பதற்காகப் பலராமர் அங்கு வந்து சேர்ந்தார். அவரைக் கண்டு அனைவரும் மகிழ்ந்து, வணங்கிப் பூஜித்தனர். பலராமர் குருக்ஷேத்திரத்தின் புண்ணிய பூமியான சமந்த பஞ்சக தீர்த்தத்தில் இப்போர் நடைபெறட்டும் என்று ஆலோசனை கூறினார். அனைவரும் அதனை ஏற்றுக் கொண்டனர். அங்கு சென்று அடைந்தனர்.

பீமனுக்கும், துரியோதனனுக்கும் கோரமான போர் தொடங்கியது. 13 ஆண்டுக்காலம் கதாயுத்தப் பயிற்சியை மேற்கொண்டிருந்த துரியோதனனின் முன் பீமனின் பலம் பின்னடைந்தது. பீமசேனன் பலசாலி என்றபோதும் பயிற்சி மிக்க துரியோதனனை எதிர்கொள்ள இயலாமல் தளர்ச்சியடைந்தார். இச்சமயம் அர்ஜுனன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம், ஜனார்த்தனா! உங்கள் கருத்துப்படிப் போர்க்களத்தில் இவ்விரு வீரர்களில் யார் பெரியவன்? அல்லது யாரிடம் எந்தக் குணம் அதிகமுள்ளது என்பதைக் கூறுங்கள்” என்று கேட்டார். வாசுதேவன் அர்ஜுனனுக்குப் பதிலளிக்கலானார்.

“அர்ஜுனா! இவ்விருவரும் ஒரே மாதிரியான கதைப்போரைக் கற்றுள்ளனர். ஆனால் பீமசேனன் பலத்தில் அதிகமானவர். துரியோதனன் பயிற்சியிலும், முயற்சியிலும் சிறந்தவன். பீமசேனன் தர்மப்படி போரிட்டுக் கொண்டிருந்தாராகில் ஒருபோதும் வெற்றி பெற மாட்டார். அநியாயமாப் போரிட்டால் நிச்சயம் துரியோதனனை வதம் செய்துவிடுவார். தேவர்கள் முற்காலத்திலேயே மாயையால் அசுரர்களை வென்றதாகவும், இந்திரன் மாயையாலேயே விரோசனனைத் தோற்கச் செய்ததாகவும் நான் கேட்டிருக்கிறேன்.

தனஞ்ஜயா! சூதாட்டத்தின் போது, பீமன், “நான் போரில் கதையால் அடித்து உன் இரு தொடைகளையும் உடைப்பேன் என்று சபதம் செய்திருந்தார். ஆகவே பீமசேனன் தன் சபதத்தை நிறைவேற்றட்டும். மாயாவி மன்னனான துரியோதனனை மாயையாலேயே அழிக்கட்டும். பாண்டுகுமாரா! நான் கூறுவதை நீ கவனமாகக் கேள். தர்மராஜரின் பிழையால் நம் மீது மறுபடியும் பயம் வந்துள்ளது. பெரும் முயற்சி செய்து, பீஷ்மர் முதலியோரைக் கொன்று வெற்றியும் சிறந்த புகழும் பெறப்பட்டது. பகைமைக்கும் பழி தீர்க்கப்பட்டது. ஆனால் இந்த வெற்றியை அவர் மறுபடியும் ஐயத்திற்குள்ளாக்கி விட்டார்.

பாண்டவா! ஒருவனுடைய வெற்றி தோல்வியால் எல்லோருடைய வெற்றி தோல்வியின் நிபந்தனையை வைத்து இவர் இந்தப் பயங்கரப் போரைச் சூதின் பந்தயமாக்கிவிட்டார். இது தர்மராஜரின் மிகப்பெரிய அறியாமையாகும். துரியோதனன் போர்க்கலையை அறிந்தவன். வீரன். ஒரே தீர்மானத்தில் உறுதியாக நிற்பவன். இந்த விஷயத்தில் சுக்ராசாரியார் கூறிய ஒரு பழைய ஸ்லோகம் உள்ளது. நீதி சாஸ்திரத்தின் தத்துவப் பொருள் நிரம்பிய அதனைக் கூறுகிறேன் கேள்.

“இறந்தவர் போக மீதமுள்ள பகைவர்கள் ஒருக்கால் போரில் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள விரும்பி ஓடிவிட்டு, மறுபடியும் போருக்குத்

திரும்பியுள்ளார்கள் என்றால் அவர்களிடம் பயந்து கொண்டே இருக்க வேண்டும். ஏன் எனில் அவர்கள் ஒரு தீர்மானத்திற்கு வந்தவர்களாவார்கள். அவர்கள் மரணத்திற்குப் பயப்படாதவர்கள். உயிரின் மீது நம்பிக்கையை விட்டு விட்டுத் தைரியத்தோடு போரில் குதித்தவர்களுக்கு முன்னால் இந்திரனும் நிற்க முடியாது” என்று நீதி சாஸ்திரம் கூறுகிறது. துரியோதனனுடைய சேனை கொல்லப்பட்டு விட்டது. இவன் தோற்றுவிட்டான். இப்போது ராஜ்யத்தில் அவநம்பிக்கை கொண்டு காட்டிற்குச் செல்ல விரும்பினான். ஆகவே ஓடி குளத்தில் ஒளிந்திருந்தான். அத்தகைய வகையற்றவனை எந்த அறிவாளியான மனிதன் போர்க்களத்தில் த்வந்த யுத்தத்திற்கு அழைப்பான்? நாம் வென்ற ராஜ்யத்தை மறுபடியும் துரியோதனன் சுருட்டிக் கொள்ளும்படியாகக் கூடாது.

அவன் கதைப் போருக்காக 13 ஆண்டுகள் எப்போதும் உழைத்துப் பயிற்சி செய்துள்ளான். இவன் பீமனை வதைக்கும் விருப்பத்துடன் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருப்பதைப் பார். மகாபாஹு பீமன் இவனை அதர்மமாகக் கொல்லாவிடில், திருதராஷ்டிரரின் புதல்வனான துரியோதனனே உங்களுக்கும், குருகுலம் அனைத்திற்கும் மன்னனாகி விடுவான்” என்று பகவான் வாசதேவ ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துரியோதனனைப் பீமன் அதர்மமாகக் கொன்று விட வேண்டும் என்று உணர்த்தினார்.

9.9 துரியோதனனின் தொடைகள் உடைக்கப்படுதல்

மகாத்மா கேசவனின் சொற்களைக் கேட்ட அர்ஜுனன் பீமன் பார்க்கும்போது தன் இடது தொடையைத் தட்டிச் சங்கேதம் செய்தார். பீமன் அதன் மூலம் சமிக்ஞை பெற்றார். தொடர்ந்து நடந்த போரில் துரியோதனன் பூமியிலிருந்து எழும்பித் தாவிப் பீமனைத் தாக்க நினைத்தபோது தன் கதையால் அவன் இரு தொடைகளையும் உடைத்தார். தொடைகள் உடைக்கப் பெற்ற துரியோதனன் தரையில் வீழ்ந்தான். பீமன் தொடர்ந்து அவனது மகுடத்தைத் தன் காலால் இடறினார்; தலையை மிதித்தார். பல வகையாகப் பேசி ஆடிப்பாடினார்; பழைய சம்பவங்களை நினைவு கூர்ந்து மீண்டும் துரியோதனனின் தலையைத் தன் இடது காலால் மிதித்தார். பீமனின் இந்த அதர்மச் செயலைக் கண்டித்த யுதிஷ்டிரர் பீமனைத் தடுத்தார்.

9.10 பலராமரின் கோபம்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவரை அமைதிப்படுத்துதல்

துரியோதனன் அதர்மமாக வீழ்த்தப்பட்டுப் பீமன் அவன் தலையைக் காலால் மிதிப்பதைப் பார்த்த பலராமர் மிகுந்த கோபம் கொண்டார்.

முட்டாளான பீமசேனன் கதாயுத்த சாஸ்திரத்தை மீறி, நாபிக்குக் கீழே அடித்துத் துரியோதனனை வீழ்த்தியதுடன், குருவான தன்னையும் அவமதித்துவிட்டான் எனச் சொல்லித் தன் ஆயுதமான ஏர்க்கலப்பையுடன் பீமனைத் தாக்க விரைந்தார். பீமன் சிறிதும் கவலைப்படவில்லை. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அப்போது விநயத்துடன் தன் தமையனைத் தன் புஜங்களால் மிகுந்த முயற்சி செய்து தடுத்து நிறுத்தினார். அவ்விருவரும் அப்போது வானத்தில் மாலை நேரத்தில் சந்திரனும், சூரியனும் உதித்தது போல் தோற்றமளித்தனர்.

பலராமரைத் தடுத்து நிறுத்திய ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவரை அமைதிப்படுத்திய பின் அவரிடம் கூறலானார்; “சகோதரா! தன்னுடைய மேன்மை ஆறு வகைகளாக உள்ளது. தன்னுடைய வளர்ச்சி, நண்பனின் வளர்ச்சி, நண்பனின் நண்பனின் வளர்ச்சி, பகைவனின் அழிவு, பகைவனின் நண்பனின் அழிவு, பகைவனின் நண்பனின் நண்பனின் அழிவு. தனக்கும் தன் நண்பனுக்கும், எதிரான சூழ்நிலை இருக்குமானால் துயரமடைய வேண்டும். நண்பர்களின் நஷ்டத்தை விலக்குவதற்கு விரைவில் முயற்சி செய்ய வேண்டும். தூய புருஷார்த்தத்தைப் பின்பற்றும் பாண்டவர்கள் நமது இயல்பான நண்பர்கள். நமது அத்தையின் புதல்வர்கள். பகைவர்கள் இவர்களோடு மிகவும் கபடம் செய்துள்ளனர்.

இப்புவிடில் சபதத்தை நிறைவேற்றுவது கூடித்திரியர்களின் கடமை என்று நான் கருதுகிறேன். பீமசேனன் முன்பு பெரும் சபையில் “நான் போரில் என்கதையால் துரியோதனனின் இரு தொடைகளையும் உடைப்பேன் எனச் சபதமிட்டிருந்தார். மகரிஷி மைத்ரேயர் முன்பே பீமசேனன் தன் கதையால் உன் இரு தொடைகளையும் உடைப்பார் என்று துரியோதனனுக்குச் சாபம் அளித்திருந்தார். ஆகவே, பலபத்ரே! இதில் பீமசேனனுடைய எந்தக் குற்றத்தையும் நான் காணவில்லை. நீங்கள் கோபிக்காதீர்கள். நமக்குப் பாண்டவர்களோடு பிறவியிலேயே சம்பந்தம் உள்ளது. அத்துடன் பரஸ்பரம் நட்பாலும் நாம் கட்டுண்டுள்ளோம். இந்தப் பாண்டவர்களின் வளர்ச்சியிலேயே நம்முடைய வளர்ச்சியும் உள்ளது. ஆகவே சினம் கொள்ளாதீர்கள்” என்று அன்புடன் கூறினார்.

9.11 பலராமரின் சொற்களும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் விளக்கமும்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சொற்களைக் கேட்ட பலராமர் அவரிடம், ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! சிறந்த புருஷன் தர்மப்படி நடக்கிறான். ஆனால் அவன்

அர்த்தம் காமம் ஆகிய இரு விஷயங்களால் சுருங்கி விடுகிறான். எந்த மனிதன் காமத்தால், தர்மம், அர்த்தம் இரண்டையும், அர்த்தத்தால் தர்மம், காமம் இரண்டையும், மற்றும் தர்மத்தால் அர்த்தம், காமம் இரண்டையும் நஷ்டப்படுத்தி தர்மம், அர்த்தம், காமம் மூன்றையும் சரியான முறையில் அனுபவிக்கிறானோ அவன் மிகவும் சுகமடைகிறான். கோவிந்தா! பீமன் தர்மத்திற்கு நஷ்டத்தை உண்டாக்கி இவர்கள் அனைவரையும் மாற்றிவிட்டான். தர்மத்திற்குச் சம்மதமானது என்று நீ என்னிடம் கூறும் காரியம் உன்னுடைய மனத்தின் கற்பனையேயாகும்” என்று கூறினார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பலராமரிடம் மீண்டும் உரைக்கலானார்; “சகோதரா! தாங்கள் உலகில் கோபமற்றவர், தர்மாத்மா, எப்போது தர்மத்தைப் பின்பற்றும் சத்புருஷர் என்று பிரசித்தி பெற்றுள்ளீர்கள். ஆகவே அமைதியடையுங்கள். கோபம் கொள்ளாதீர்கள். கலியுகம் வந்துவிட்டதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். பாண்டவ பீமனின் சபதத்தை நினையுங்கள். இன்று பீமன், பகைமை, சபதம் என்னும் கடன்களிலிருந்து விடுபட்டும். பீமன் கபடியான துரியோதனனை ரணபூமியில் கொன்றதில் அதர்மம் ஏதுமில்லை. ஆனால் இதே துரியோதனனின் ஆணையால் குரு மற்றும் வ்ருஷணி குலங்களில் புகழை அதிகரித்தவனை அபிமன்யுவின் வில்லைக் கர்ணன் போரில் பின்னால் இருந்து வந்து வெட்டிவிட்டான். வில் வெட்டுண்டு, தேரிழந்த பின்பும், வீரத்துடன் போர் புரிந்த சுபத்ரா குமாரன் அபிமன்யுவை இவன் ஆயுதமற்றவனாகச் செய்து கொன்றுவிட்டான்.

துராத்மாவும், தீயவனும், பாவியுமான இந்தத் துரியோதனன் பிறந்ததிலிருந்தே பேராசைக்காரன். குரு குலத்தின் களங்கமாகவே இருந்தான். பீமசேனன் கையால் கொல்லப்பட்டான். பீமசேனனின் சபதம் 13 ஆண்டுகளாக வந்து கொண்டிருக்கிறது. எல்லா இடங்களிலும் பிரசித்தி பெற்றுவிட்டது. போரிடும்போது துரியோதனன் அதை ஏன் நினைவில் வைக்கவில்லை? இவன் மேலே தாவிப் பீமனைக் கொல்ல விரும்பினான். அந்த நிலையில் பீமன் தன் கதையால் இவன் தொடைகளை உடைத்துவிட்டார். அப்போது இவன் எந்த இடத்திலும் இல்லை. எந்த மண்டலத்திலும் இல்லை” என்றார்.

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கபடம் என்னும் தர்மத்தின் விளக்கத்தைக் கூறக் கேட்ட பலராமர் திருப்தியடையவில்லை. அவர், “துரியோதனனை அதர்மமாகக் கொன்ற பீமசேனன் இவ்வுலகில் கபடமாகப் போரிடும் வீரனாகப் பெயர் பெறுவார். தர்மத்தின் வழியில் போரிட்ட துரியோதனன் கொல்லப்பட்டதால் அவன் சனாதனமான நல்ல கதியையும், புகழையும் பெறுவான்” என்று கூறித் தன் தேரிலேறித் துவாரகை நோக்கிச் சென்றார்.

9.12 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரர் உரையாடல்

பலராமர் துவாரகைக்குச் சென்றுவிட்டார். பாஞ்சால, பாண்டவ, வ்ருஷ்ணி வம்ச வீரர்கள் உற்சாகம் இன்றித் துயரமே கொண்டனர். யுதிஷ்டிரர் மிகவும் துக்கத்துடன் தலையைக் கவிழ்த்துக் கொண்டு சோகத்தில் மூழ்கினார். அந்நிலையில் அவரைக் கண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் அவரிடம் கூறலானார்; “தர்மராஜா! தாங்கள் மௌனமாக இருந்து ஏன் அதர்மத்தை ஆமோதிக்கிறீர்கள்? துரியோதனனுடைய சகோதரனும், உதவியாளர்களும் கொல்லப்பட்டு விட்டனர். துரியோதனன் பூமியில் விழுந்துவிட்டான். இந்த நிலையில் பீமசேனன் அவனுடைய தலையைக் காலால் மிதித்துக் கொண்டிருக்கிறார். தர்மம் அறிந்தும் தாங்கள் அருகில் இருந்து இவை அனைத்தையும் எவ்வாறு பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்” என்று கேட்டார்.

யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்குப் பதிலளித்தார்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! பீமசேனன் மிகுந்த கோபத்துடன் துரியோதனனுடைய தலையைக் கால்களால் வதைத்தது எனக்கும் நல்லதாகப் படவில்லை. தன் குலமே அழிந்துவிட்டதால் நான் மகிழ்ச்சியாக இல்லை. ஆனால் என் செய்வேன்? திருதராஷ்டிரருடைய புதல்வர்கள் எப்போதும் எங்களைத் தம் கபட வலையின் வேட்டைப் பொருளாக்கி, கடுஞ்சொற்களைக் கூறிக் காட்டிற்கு அனுப்பிவிட்டனர். வார்ஷ்ணையா! பீமனின் இதயத்தில் இந்த விஷயங்களின் துயரம் அதிகம் இருந்தது. இதை யோசித்தே நான் இருவருடைய காரியத்தைத் தடுக்கவில்லை. காமவசப்பட்ட லோபியும் அஜிதாத்மாவுமான துரியோதனனைக் கொன்று தர்மம் அல்லது அதர்மம் செய்து பீமன் தன் விருப்பத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ளட்டும் என்று நான் நினைத்தேன்” என்றார். யதுகுல சிரேஷ்டரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மிகவும் கஷ்டத்துடன், “நல்லது, அதுவே சரி என்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இவ்வாறு கூறியதும், யுதிஷ்டிரர் பீமன் செய்த அனைத்தையும் ஆமோதித்தார். பீமனைப் பாராட்டினார்.

9.13 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாஞ்சால, பாண்டவர்களிடம் துரியோதனனை நிந்தித்துக் கூறுதல்

அச்சமயம் தகுதியற்ற சொற்களைப் பேசிக் கொண்டிருந்த பாஞ்சால, பாண்டவர்களிடம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வந்தார். அவர்களிடம், “மன்னர்களே! இறந்த பகைவனை மறுபடி கால்வது உசிதமல்ல; நீங்கள் மந்த புத்திக்காரனான துரியோதனனைக் கடும் சொற்களால் அடிக்கடி காயப்படுத்தியுள்ளீர்கள். இந்த வெட்கமற்ற பாவி பேரரசையால் சிக்கி,

பாவினை உதவியாளர்களைக் கொண்டு, நண்பர்களை அரசாட்சியிலிருந்து விலக்கிய அந்தச் சமயமே இறந்துவிட்டான். விதூரர், துரோணர், பீஷ்மர், கிருபர் மற்றும் ச்ருஞ்ஜயர்கள் அடிக்கடி வேண்டியும் இவன் பாண்டவர்களுக்கு அவர்களுடைய தந்தையின் பாகத்தை அளிக்கவில்லை. மனிதர்களில் கீழ்த்தரமான இவன் இப்போது எதற்கும் தகுதியுடையவன் அல்ல. இவன் யாருக்கும் நண்பனுமல்ல; பகைவனும் அல்ல.

உலர்ந்த விறகைப் போலக் கடுமையானவனான இவனைக் கடும் சொற்களால் அதிகம் வளைக்க முயல்வதால் என்ன பயன்? நீங்கள் அவரவர் தேர்களின் அமர்ந்து விரைவாகக் கூடாரத்திற்குச் செல்லுங்கள். சௌபாக்கிய வசத்தால் இவன் தன் மந்திரிகளோடும், குடும்பத்தோடும் உற்றார் உறவினர்களோடும் கொல்லப்பட்டான்” என்றார்.

9.14 ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைத் துரியோதனன் நிந்தனை செய்தல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாஞ்சாலர்களிடம் தன்னை ஆட்சேபணைக்குரிய சொற்களால் நிந்தித்துப் பேசியதைக் கேட்ட துரியோதனன் சினத்திற்கு வசமானான். இரு கைகளையும் பூமியில் ஊன்றி அமர்ந்து கொண்டான். புருவங்களை நெறித்தவாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப் பார்த்தான். அவனுக்குப் பாதி உயிர் போய்விட்டது. வால் அறுபட்டுத் தன் பாதி சரீரத்தைத் தூக்கிப் பார்க்கும் விஷப் பாம்பைப் போலக் காணப்பட்டான். உயிர் போகும்படியான வேதனையில் இருந்தபோதும், கவலை கொள்ளாமல் தன் கடுமையான சொற்களால் வாசத்தேவனைத் துன்புறுத்தலானான்.

“ஓ கம்சனின் பணியாளனின் மகனே! நான் கதாயுதத்தில் அதர்மமாகக் கொல்லப்பட்டேன். இந்தத் தீய கர்மத்தால் உனக்கு வெட்கம் வரவில்லையா? பீமசேனனுக்கு, என் தொடைகளை உடைக்கும்படி நினைவூட்டி நீ அர்ஜுனனிடம் கூறியது எனக்குத் தெரியாதா? தர்மத்திற்கு அனுகூலமாகப் போரிட்ட ஆயிரக்கணக்கான மன்னர்களைப் பல கோணல் உபாயங்களால் கொல்ல வைத்து உனக்கு வெட்கம் வரவில்லை. பீஷ்ம பிதாமகரை நீ சிகண்டியை முன் வைத்து வதம் செய்தாய். அஸ்வத்தாமா என்ற யானையைக் கொண்டு துரோணரின் கையிலிருந்து ஆயுதங்களைக் கீழே வைக்கச் செய்தாய். அது எனக்குத் தெரியாதா? த்ருஷ்டத்யும்னன் ஆசாரியாரை எந்த நிலையில் கொண்டு வீழ்த்தினான்? அதனை நீ பார்த்துக் கொண்டிருந்தபோதும் தடுக்கவில்லை. கர்ணன் அர்ஜுனன் வதத்திற்காக இந்திரனிடம் பெற்ற சக்தியை நீ கடோத்கஜன் மீது தொடுக்கச் செய்தார். உன்னை விட மகாபாவி யார் இருக்க முடியும்?

கை வெட்டப்பட்ட புரிச்ரவா இறக்கும் வரை உபவாசம் ஏற்று அமர்ந்தார். விரதம் மேற்கொண்ட அவரை உன்னால் தூண்டப்பட்டே சாத்யகி வதம் புரிந்தார். மனிதர்களில் சிறந்த கர்ணன் அர்ஜுனனைக் கொல்ல விரும்பி நாகாஸ்திரத்தைச் செலுத்தியபோது உன்னுடைய முயற்சியால் அதனைப் பயனற்றதாகச் செய்துவிட்டாய். கர்ணனின் தேர்ச்சக்கரம் பள்ளத்தில் விழுந்து, அதனை அவன் எடுப்பதற்கு முனைந்தபோது அவனைக் கொன்று வீழ்த்தினீர்கள். மாயை இல்லாமல் எளிமையாக என்னோடும், கர்ணனோடும், பீஷ்ம, துரோணருடனும் நீ போரிட்டிருந்தால் நிச்சயம் உன்னுடைய தரப்பு வெற்றி பெற்றிருக்காது. உன்னைப் போன்ற அரசன் அல்லாதவன் தீய வழியை மேற்கொண்டதால், தன்னுடைய தர்மத்தில் ஈடுபட்ட நாங்களும் மற்ற மன்னர்களும் வதம் செய்விக்கப்பட்டோம்” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைத் துரியோதனன் மிகக் கடுமையாகச் சாடினான்.

9.15 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துரியோதனனின் குற்றங்களை நினைவுகூடுதல்

துரியோதனனின் சொற்களைக் கேட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவனிடம், அவனுடைய குற்றங்களை நினைவுகூட்டினார். “காந்தாரி மைந்தா! நீ பாவ வழியில் காலை வைத்தாய். அதனாலேயே சகோதரர்களுடனும், புதல்வர்களுடனும், உற்றார் உறவினருடனும் கொல்லப்பட்டாய். வீர பீஷ்மரும், துரோணாசாரியாரும் உன்னுடைய தீய காரியங்களாலேயே கொல்லப்பட்டனர். உன் இயல்பின்படி சென்றதால் கர்ணன் கொல்லப்பட்டான். அடே முட்டாளே! நீ சகுனியின் ஆலோசனையை ஏற்று, நான் கேட்டும் பாண்டவர்களுக்கு அவர்களுடைய தந்தை வழிச் சொத்தையும், அவர்களுடைய சொந்த ராஜ்யத்தையும் பேராசை காரணமாகக் கொடுக்க விரும்பவில்லை.

தீய அறிவுடையவனே! நீ பீமனுக்கு விஷம் கொடுத்தாய். பாண்டவர்களை அவர்களுடைய தாயுடன், அரக்கு மாளிகையில் எரிக்க முயற்சித்தாய். வெட்கமற்றவனே! துஷ்டனே! சூதாட்டத்தின்போது, நிறைந்த சபையில் ரஜஸ்வலையான திரௌபதியை நீங்கள் அனைவரும் இழுத்து வந்த போதே நீ வதத்திற்குத் தகுதியுடையவனாகி விட்டாய். சூதாட்டத்தை நன்கறிந்த சுபல புத்திரன் மூலம் அந்தக் கலையை அறியாத யுதிஷ்டிரரைக் கபடத்தால் தோற்கச் செய்தாய். அந்த பாவத்தினாலேயே ரணபூமியில் கொல்லப்பட்டாய்.

பாண்டவர்கள், வனவாசத்தின்போது வேட்டைக்காகத் திருணபிந்துவின் ஆசிரமத்திற்குச் சென்றிருந்த சமயம், ஜயத்ருதன் திரௌபதிக்குச் செய்த

குற்றத்தாலும், ஏராளமான வீரர்கள் தனியாக இருந்த சிறுவன் ரணபூமியில் அபிமன்யுவை வதம் செய்த காரணத்தாலும் இன்று நீ ரணபூமியில் கொல்லப்பட்டாய். சிகண்டி பீஷ்மரை, தன் நண்பர்களின் நன்மையைக் கருதி வதம் செய்தது குற்றமோ, தோஷமோ கிடையாது. உனக்கு விருப்பமானதைச் செய்வதற்காக தர்மத்தைப் பின்னுக்குத் தள்ளி, தீயவர்களின் வழியில் சென்று கொண்டிருந்த துரோணரைப் போர்க்களத்தில் த்ருஷ்டத்யும்னன் வதம் செய்தார். சாத்யகி தன்னுடைய சபதத்தை நிறைவேற்றுவதற்காகத் தன்னுடைய பகைவனான பூரிச்ரவாவை வதம் செய்தார். அர்ஜுனன் ரணபூமியில் போரிடும்போது எந்த நிந்தைக்குரிய காரியத்தையும் செய்யவில்லை.

தீய அறிவுடையவனே! அர்ஜுனன் வீரனுக்குரிய நன்னடத்தையைப் பின்பற்றிப் பல சந்தர்ப்பங்கள் கிடைத்தும் போரில் கர்ணனை வதம் செய்யவில்லை. ஆதலால் அவரைப் பற்றி இவ்வாறு பேசாதே, தேவர்களின் கருத்தை அறிந்து அவர்கள் விரும்பியதைச் செய்வதற்காகவே நான் நாகாஸ்திரப் பிரயோகத்தை அர்ஜுனன் மீது செல்லாமல் தடுத்து அதனைப் பலனின்றிப் போகச் செய்தேன். அர்ஜுனனின் இரக்கத்தாலேயே முன்பு விராட நகரத்தில் நீ, பீஷ்மர், கர்ணன், துரோணர், கிருபர், அஸ்வத்தாமா அனைவரும் உயிர் தப்பினீர்கள். அர்ஜுனன் கோஷ யாத்திரையின்போது உன்னைக் கந்தர்வர்களிடமிருந்து சிறை மீட்டதை நினைத்துப்பார்.

காந்தாரி மைந்தா! இங்கு பாண்டவர்கள் உன்னோடு நடந்து கொண்டதில் என்ன அதர்மம் உள்ளது? பாண்டவர்கள் தங்கள் வீரத்தையும், பலத்தையும் ஆஸ்ரயித்து கூடித்திரிய தர்மத்திற்கேற்ப வெற்றியடைந்துள்ளார்கள். எவற்றை நாங்கள் செய்த உசிதமற்ற காரியமென்று கூறுகிறாயோ, அவை அனைத்தும் உன்னுடைய பெரும் குற்றத்தாலேயே செய்யப்பட்டன. நீ பிருகஸ்பதி மற்றும் சக்கிராசாரியாரின் நீதி பற்றிய உபதேசங்களைக் கேட்டதில்லை. பெரியவர்கள், முதியவர்களை மதித்து அவர்களுடைய நன்மையளிக்கும் சொற்களைக் கேட்டதில்லை. நீ மிகுந்த பேராசைக்கும் பற்றுக்கும் வசமாகி செய்யத் தகாத காரியங்களைச் செய்துள்ளாய். ஆகவே அவற்றின் விளைவுகளை இப்போது நீயே அனுபவி” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துரியோதனனிடம் கூறினார்.

9.16 துரியோதனன் மீண்டும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கூறுதல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் நிந்தனைச் சொற்களைக் கேட்ட துரியோதனன் மறுபடியும் அவரிடம் கூறலானான். “நான் முறைப்படி அத்யயனம் செய்துள்ளேன். தானமளித்துள்ளேன். கடலோடு புவியை அரசாண்டுவிட்டேன். பகைவரின் தலையில் காலை வைத்து நின்றுள்ளேன். எனக்குச் சமமான

உத்தமமான முடிவு யாருக்கு உண்டாயிற்று? கூடித்திரிய தர்மத்திற்குரிய முடிவே எனக்குக் கிடைத்துள்ளது. என்னை விட நல்ல முடிவு வேறு யாருக்குக் கிடைத்துள்ளது? மற்ற மன்னர்களுக்குக் கிடைத்ததற்கரியதும், தேவர்களுக்கே எளிதானதுமான மனிதர்களின் போகங்கள் எனக்குக் கிடைத்துவிட்டன. நான் உத்தமமான ஐஸ்வர்யத்தைப் பெற்று விட்டேன். ஆகவே என்னை விட மிகச் சிறந்த முடிவு வேறு யாருக்கு வந்துள்ளது?

அச்சுதா! நான் நண்பர்களோடும் சேவகர்களோடும் சொர்க்கலோத்திற்குச் செல்லப் போகிறேன். நீங்கள் வருந்தத்தக்க வாழ்க்கையைக் கழிக்கப் போகிறீர்கள். பீமசேனன் தன் காலால் என் தலையை மிதித்ததற்காக நான் சிறிதும் வருத்தப்படவில்லை. ஏன் எனில் இன்னும் ஒரு நொடிக்குப் பிறகு காகங்களும், கழுகுகளும் இந்த சரீரத்தின் மீது தன்னுடைய கால்களை வைக்கப் போகின்றேன்” என்று உரைத்தான்.

துரியோதனனுடைய பேச்சு முடிந்ததுமே அவன் மீது புனிதமான நறுமண மலர் மாரி பொழிந்தது. கந்தர்வர்கள் இனிய இசைக்கருவிகளை இசைத்தனர். அப்சரஸ்கள் துரியோதனனின் புகழைக் கீதமாகப் பாடினர். சித்தர்கள் மிகவும் நல்லது என்றனர். இனிய காற்று வீசியது. திசைகளில் ஒளி பரவியது. வானம் பளபளத்தது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், பாண்டவர்கள் முதலியோர் இந்த அற்புத விஷயங்களையும், துரியோதனன் புகழ்ந்து பூஜிக்கப்பட்டதையும் கண்டு வெட்கம் கொண்டனர்.

9.17 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாண்டவர்களைச் சமாதானப்படுத்துதல்

பீஷ்மர், துரோணர், கர்ணன், பூரிச்ரவா அனைவரும் அதர்மமாகக் கொல்லப்பட்டதைத் துரியோதனன் கூறக் கேட்டு அனைவரும் கவலை கொண்டனர். சோகத்துடன் வருத்தம் கொண்டனர். இவ்வாறு பாண்டவர்கள் தீன சித்தமுடையவர்களாகவும், கவலை கொண்டவர்களாகவும் இருப்பதைக் கண்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கம்பீரமான குரலில் அவர்களிடம் கூறலானார்;

“இந்தத் துரியோதனன் மிகவும் விரைந்து அஸ்திரம் செலுத்துபவன். ஆகவே இவனை யாராலும் வெல்ல முடியாது. பீஷ்மர், துரோணர் முதலிய பெரும் பராக்கிரமசாலிகளான மகாரதிகளைத் தர்மத்தின்படி எளிமையான போரில் உங்களால் வெல்ல முடியாது. தர்ம யுத்தத்தில் இவர்கள் கொல்லப்பட முடியாதவர்கள், என்பதால் உங்கள் நன்மையை விரும்பி நானே அடிக்கடி மாயைகளைப் பிரயோகித்துப் பல உபாயங்களால் போர்க்களத்தில் அவர்களை வதம் செய்தேன். ஒருக்கால் போரில் நான் இவ்வாறு கபடமாகக் காரியம் செய்யாதிருந்தால் எவ்வாறு உங்களுக்கு

வெற்றி கிடைத்திருக்கும்? ராஜ்யம் எவ்வாறு கைக்கு வந்திருக்கும்? செல்வம் எவ்வாறு கிடைக்க முடியும்?

பீஷ்மர், துரோணர், கர்ணன், பூரிச்ரவா ஆகிய புகழ் பெற்ற அதிரதிகளைத் தர்மயுத்தம் செய்து லோகபாலர்களாலும் வெல்ல முடியாது. கதாதாரி துரியோதனனும் போரில் களைப்பதில்லை. இவனை தர்மத்திற்கேற்ற போரின் மூலம் காலனும் கொல்ல முடியாது. இவ்வாறு கொல்லப்பட்ட பகைவனுக்காக நீங்கள் மனத்தில் ஏன் யோசிக்க வேண்டும்? அதிக சக்தியுடைய பல பகைவர்கள் பலவகை உபாயங்களாலும், கோணல் நீதிகளைப் பிரயோகித்தும் கொல்லத் தகுந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். தேவர்களும் அசுரர்களை அழிப்பதற்கு இந்த வழியை மேற்கொண்டுள்ளார்கள். சிறந்தவர்கள் செல்லும் வழியையே அனைவரும் பின்பற்றுகிறார்கள். இப்போது நம்முடைய காரியம் முடிந்துவிட்டது. மாலை நேரம் வந்துவிட்டது. நாம் அனைவரும் வாகனங்களோடு ஓய்வெடுப்போம்” என்று கூறி முடித்தார்.

9.18 அர்ஜுனன் தேர் எரிதலும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் விளக்கமும்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறியவாறு அனைவரும் கௌரவர்களின் கூடாரம் நோக்கிச் சென்றனர். அப்போது, அர்ஜுனனின் நன்மையை எப்போதும் விரும்பும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவரிடம், “அர்ஜுனா! நீ காண்டீவ வில்லையும் இரு அக்ஷய தூணீர்களையும் தேரில் இருந்து இறக்கு. பிறகு நீயும் இறங்கி விடு. அதன்பின் நான் இறங்குவேன். அவ்வாறு செய்வதிலேயே உன் நன்மை உள்ளது; என்றார். அர்ஜுனனும் அவ்வாறே செய்தார். பிறகு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கடிவாளத்தை விட்டு விட்டுத்தானும் தேரில் இருந்து இறங்கினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இறங்கியதுமே அர்ஜுனனின் கொடி உருவில் இருந்த வானரம் மறைந்துவிட்டது.

இதன்பின் அர்ஜுனனின் அந்தப் பெரும் தேர் தீயால் கொழுந்துவிட்டு எரிய ஆரம்பித்தது. காண்டீவதாரியின் அந்தத் தேர் உபாசங்கம், கடிவாளம், நுகத்தடி, மற்ற உறுப்புக்கள் மற்றும் குதிரைகளோடு எரிந்து சாம்பலாகிப் பூமியின் மீது விழுந்துவிட்டது. இதனைக் கண்ட பாண்டவர்கள் பெரும் வியப்பெய்தினர். அர்ஜுனன் கைகுவித்து, பகவானின் திருவடிகளை வணங்கி, “கோவிந்தா! அந்தத் தேர் தற்செயலாக எவ்வாறு எரிந்தது? நான் இதைக் கேட்கத் தகுந்தவன் என்று கருதினால் இந்த விஷயத்தை எனக்குக் கூறுங்கள்” எனக் கேட்டார்.

பகவான் பார்த்தனுக்குக் கூறினார். “அர்ஜுனா! இந்தத் தேர் பலவகை அஸ்திரங்களால் முன்பே எரிந்துவிட்டது. ஆனால் நான் அமர்ந்திருந்ததால் போர்க்களத்தில் சாம்பலாகி விழவில்லை. குந்தி மைந்தா! இன்று நீ உன்

விருப்பமான காரியத்தை நிறைவேற்றி விட்டாய். அதனால் நான் இதை விட்டேன். ஆனால் முன்பே பிரம்மாஸ்திரத்தின் தேஜஸால் எரிந்த இந்தத் தேர் இப்போது சிதறிக் கிடக்கிறது” என்று உரைத்தார்.

9.19 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரர் உரையாடல்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அஸ்தினாபுரம் செல்லுதல்

இதன்பின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் புன் சிரிப்புடன் யுதிஷ்டிர மன்னரை மார்புடன் அணைத்துக் கொண்டு கூறினார். “கௌந்தேயா! சௌபாக்கியத்தால் தங்களுக்கு வெற்றி உண்டாகிவிட்டது. பகைவர்கள் அனைவரும் தோற்று விட்டனர். அர்ஜுனன், பீமசேனன், நகுல-சகதேவரோடு தாங்களும் நலமாக உள்ளீர்கள். உங்களுடைய பகைவர் அனைவரும் காலனின் கவளமான, இந்தக் கோரப் போரிலிருந்து நீங்கள் உயிருடன் பிழைத்தது மிகவும் சௌபாக்கியத்திற்குரிய விஷயம். பாரதா! இப்போது சமயத்திற்கேற்ற காரியத்தை விரைந்து செய்யுங்கள்.

நான் அர்ஜுனனோடு உபல்லவ்ய நகரம் வந்தபோது தாங்கள் என்னிடம், ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! இந்த அர்ஜுனன் உன்னுடைய சகோதரனும், நண்பனுமாவான். பிரபோ! இவனை எல்லா ஆபத்திலிருந்தும் நீங்கள் காப்பாற்ற வேண்டும்” என்று கூறினீர்கள். அதன்படி உங்கள் சகோதரன் சவ்யசாசி அர்ஜுனன் என்னால் பாதுகாக்கப்பட்டு வெற்றி உடையவனாவான். இந்த மயிர்க்குச்செடுக்கும் போரிலிருந்து சகோதரர்களுடன் உயிருடன் தப்பிவிட்டான்.” என்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சொற்களைக் கேட்டு மெய்சிலிர்த்த யுதிஷ்டிரர் அவரடம் கூறினார்.

“பகைவரை அழிக்கும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! துரோணர் பிரயோகித்த பிரம்மாஸ்திரத்தை உங்களைத் தவிர வேறு யாரால் சகிக்க முடியும்? உங்கள் அருளாலேயே சம்ஷப்தக கணங்களை அர்ஜுனன் வென்றார். உங்கள் மூலம் பலமுறை எங்களுடைய காரியங்கள் வெற்றி பெற்றுள்ளன. உபல்லவ்ய நகரத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணத்வைபாயனர் என்னிடம் “எங்கு தர்மம் உள்ளதோ, அங்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இருக்கிறார்; எங்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இருக்கிறாரோ, அங்கேயே வெற்றி உள்ளது” என்று கூறினார் என்றார். பின்னர் பாண்டவ வீரர்கள், கௌரவர்களின் கூடாரங்களில் பிரவேசித்து, அங்கிருந்த செல்வம், ரத்தினக் குவியல்கள், பொக்கிஷ அறை, வெள்ளி, தங்கம், முத்து, நல்ல ஆபூணங்கள், ராஜ்யத்தின் அதிகமான பொருட்கள் அனைத்தையும் கைப்பற்றினர்.

கௌரவர்களின் செல்வத்தைக் கைப்பற்றிய பின் அவர்கள் அனைவரும்

அங்கேயே ஓய்வெடுக்கலானார்கள். அப்போது, புகழ் மிக்க வாசுதேவன் இன்று இரவு நம்முடைய நன்மைக்காகக் கூடாரத்திற்கு வெளியே இருக்க வேண்டும்” என்று கூறினார். மிகவும் நல்லது என்று கூறிய பாண்டவர்கள் சாத்யகி மற்றும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடன் ஓகவதி நதிக்கரையில் வாசம்புரிந்தனர். அப்போது யுதிஷ்டிரர் ஒரு சமயோசிதமான விஷயத்தைச் சிந்தித்தார். அவர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம், “மாதவா! சினத்தால் எரியும் காந்தாரி தேவியைச் சாந்தப்படுத்துவதற்காக ஒரு முறை தாங்கள் அஸ்தினாபுரம் செல்வது சரி எனத் தோன்றுகிறது. தாங்கள் யுக்தியோடும், காரணங்களோடும், சமயத்திற்கேற்ற சொற்களைக் கூறிக் காந்தாரி தேவியை அமைதிப்படுத்த முடியும். எங்களுடைய பிதாமகர் வியாசரும் இப்போது அங்கேயே இருப்பார்” என்று கூறினார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரின் சொற்களை ஏற்றுக் கொண்டார். தன் சாரதியான தாருகனைத் தேரில் அமர்த்தி, சைப்யம், சுக்ரீவம், மேகபுஷ்பம், பலாஹம் என்னும் புகழ்மிக்க குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேரின் மூலம் அஸ்தினாபுரம் போய்ச் சேர்ந்தார்.

9.20 யுதிஷ்டிரர் சாக்ஷாத் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை அஸ்தினாபுரம் அனுப்பியதற்கான காரணத்தைக் கூறுதல்

திருதராஷ்டிரரின் புதல்வனும், பலம் மிக்கவனுமான துரியோதனன் கதாயுத்தத்தின் நியமத்தை மீறி அதர்மமாகக் கொல்லப்பட்டான். பீமசேனன் போரில் அவனை அதர்மமாகக் கொன்றதால் யுதிஷ்டிரர் மிகவும் பயம் கொண்டார். கோரத் தவமுடைய தபஸ்வினி காந்தாரி தேவி கோபம் கொண்டால் அனைத்தையும் எரித்துச் சாம்பாலக்க முடியும் என எண்ணினார். அதனால் சினத்தால் எரியும் காந்தாரி தேவியைச் சாந்தப்படுத்த வேண்டும் என்று கருதினார். காந்தாரியின் புதல்வன் தர்மப்படிப் போரிட்டு எவ்வாறு கபடமாகக் கொல்லப்பட்டான் என்பதைக் கேட்டறிந்து, அவள் இப்பெரும் துயரத்தை எவ்வாறு சகித்துக் கொள்வாள் எனச் சிந்தித்தார். அதனால் பயமும், சோகமும் கொண்ட யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் இவ்வாறு கூறினார்;

“கோவிந்தா! அச்சதா! தடையற்ற இந்த ராஜ்யம் எங்களுக்கு உங்கள் அருளால் கிடைத்துவிட்டது. இப்போரில் பெரும் அழிவை நேருக்கு நேராக நாங்கள் கண்டோம். முன்பு தேவாசுரப் போரின் போது, தைத்யர்களை வதம் செய்வதற்காகத் தேவர்களுக்கு உதவி செய்தீர்கள். அதேபோல இந்தப் போரில் எங்களுக்கு உதவி அளித்துள்ளீர்கள். தாங்கள் சாரதியின் காரியத்தைச் செய்து எங்களைக் காப்பாற்றியுள்ளீர்கள். இப்போரில் தாங்கள்

அர்ஜுனனின் சுவாமியாகவும், உதவியாளனாகவும் இல்லாதிருந்தால் கௌரவ சேனை என்ற இந்தக் கடலை நாங்கள் எவ்வாறு வெற்றி பெற்று இருக்க முடியும்?

ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! தாங்கள் எங்களுக்காகக் கதைகளின் அடிகளைச் சகித்துக் கொண்டீர்கள். பல ஆயுதங்களால் காயமடைந்தீர்கள். பல கடுஞ்சொற்களைக் கேட்டீர்கள். துரியோதனன் கொல்லப்பட்டதும், இவை அனைத்தும் பயனுடையவையாகிவிட்டன. உங்களால் செய்யப்பட்ட அந்தக் காரியங்கள் அனைத்தும் நஷ்டமடையாதவாறு இப்போது செய்யுங்கள். வெற்றி உண்டானாலும் எங்கள் மனம் சந்தேகம் என்னும் ஊஞ்சலில் ஆடிக் கொண்டிருக்கிறது. மாதவா! தாங்கள் காந்தாரி தேவியின் சினத்தைப் பற்றிக் கவலை கொள்ளுங்கள். காந்தாரி ஒவ்வொரு நாளும் தீவிர தவத்தால் தன் உடலைப் பலவீனமாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார். அவருடைய புதல்வர்களும், பேரர்களும் வதம் செய்யப்பட்டதைக் கேட்டு நிச்சயம் எங்களை எரித்துவிடுவார். இப்போது அவரைச் சாந்தப்படுத்தி மகிழ்விக்கும் காரியமே சமயோசிதமாகத் தோன்றுகிறது.

புருஷோத்தமா! புத்திர சோகத்தால் பலவீனமடைந்து, கண்கள் சிவந்து அமர்ந்துள்ள காந்தாரியைத் தங்களைத் தவிர வேறு யாரால் நேராகப் பார்க்க முடியும்? பகைவர்களை அடக்கும் மாதவா! கோபத்தால் எரியும் காந்தாரி தேவியைச் சாந்தப்படுத்த அங்கு தாங்கள் செல்வது உசிதம் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. மகாபாஹு தாங்கள் உலகனைத்தையும் சிருஷ்டிப்பவர். அழிப்பவரும் ஆவீர். தாங்களே அனைத்தின் உற்பத்தி மட்டும் பிரளயத்திற்கு இடம் ஆவீர்கள். தாங்கள் யுக்தியாலும், காரணங்களாலும், சமயத்திற்கேற்ற சொற்களால் காந்தாரி தேவியை விரைவில் அமைதி செய்வீர்கள். எங்களுடைய பிதாமகரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணத்தைவாயனரும் அங்கேயே இருப்பார். சாத்வத சிரோமணியே! பாண்டவர்களின் நன்மையை விரும்பும் தாங்கள் எல்லா வகையாலும் காந்தாரி தேவியின் கோபத்தை அமைதிப்படுத்த வேண்டும் என்று யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானை வேண்டிக் கேட்டுக் கொண்டார்.

9.21 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அஸ்தினாபுரம் சென்றடைதல்

யுதிஷ்டிரர் இவ்வாறு வேண்டிக் கொண்டதாலேயே ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன் சிறந்த தேரின் மூலம் அஸ்தினாபுரம் சென்றடைந்தார். திருதராஷ்டிர மன்னருக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் வருகை அறிவிக்கப்பட்டது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மனத்தில் தீனத்தன்மை இன்றித் திருதராஷ்டிரரின் மாளிகைக்குச் சென்றார். அங்கு முன்னரே வியாச மகரிஷி வந்திருப்பதைக் கண்டார். ஜனார்த்தனன்

வியாசர், திருதராஷ்டிரர் இருவரின் கால்களிலும் பணிந்தார். கலக்கமின்றிக் காந்தாரி தேவியின் கால்களையும் வணங்கினார்.

9.22 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் திருதராஷ்டிரர் மற்றும் காந்தாரியிடம் கூறியவை

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் திருதராஷ்டிரரின் கைகளைத் தன் கைகளில் எடுத்துக் கொண்டு விம்மி, விம்மி அழலானார். சிறிது நேரம் துயரத்துடன் கண்ணீர் பெருக்கினார். பின்னர் தூய நீரால் கண்களைத் தூய்மைபடுத்திக் கொண்டு முறைப்படி ஆசமனம் செய்தார்.

பின்னர், திருதராஷ்டிரரிடம் கூறலானார், “பாரதா! தாங்கள் முதியவர். காலத்தின் மூலம் நடைபெற்றதையும், நடந்து கொண்டிருப்பதையும் தாங்கள் அறியாதவர் அல்ல. உங்களுக்கு எல்லாம் நன்றாகத் தெரியும். பாண்டவர் அனைவரும் எப்போதும் உங்கள் விருப்பப்படி நடப்பவர். அவர்கள் நம்முடைய குலமும், கூடித்திரிய சமூகமும் அழியக்கூடாது என்று மிகவும் முயற்சி செய்தார்கள். யுதிஷ்டிரர் குறிப்பிட்ட சமயத்தை எதிர்பார்த்துத் தன் சகோதரர்களுடன் எல்லாக் கஷ்டங்களையும் சகித்துக் கொண்டார். பாண்டவர் தூய உள்ளத்துடன், உங்களிடம் வந்தார்கள். அவர்களைக் கபடமாகச் சூதில் தோற்கச் செய்து வனவாசம் அளிக்கப்பட்டது. பலவிதமாகத் தங்களை மறைத்துக் கொண்டு அவர்கள் அஞ்ஞாத வாச கஷ்டத்தையும் அனுபவித்தனர்.

இன்னும் எவ்வளவோ துயரங்களைத் திறமையற்ற புருஷர்களைப் போல் அவர்கள் சகிக்க நேரிட்டது. போருக்கான சந்தர்ப்பம் வந்துற்றபோது, நானே அமைதியை நிலை நாட்டுவதற்காக, எல்லோருக்கும் முன்னால், சபையில் உங்களிடம் ஐந்து கிராமங்களை மட்டும் கேட்டேன். ஆனால் காலனால் தூண்டப்பட்ட தாங்கள் பேராசை காரணமாக அந்த ஐந்து கிராமங்களைக் கூடத் தரவில்லை. உங்கள் குற்றத்தால் கூடித்திரியர்கள் அனைவரின் அழிவும் உண்டாயிற்று. பீஷ்மர், சோமதத்தன், வாஹ்லீகர், கிருபர், துரோணர், அஸ்வத்தாமா, விதுரர் அனைவரும் உங்களிடம் அமைதியை யாசித்தனர். ஆனால் தாங்கள் அதனை ஏற்கவில்லை.

பாரதா! காலத்தின் பிரபாவத்தால் தோஷமடைந்த உள்ளத்தை உடையவர் அனைவரும் மோகத்தில் ஆழ்ந்துவிடுகின்றனர். முன்பு போருக்குத் தயாரான சமயம் உங்களுடைய அறிவு மோகிக்கப்பட்டது. இது காலயோகத்தின் பயன் என்பதைத் தவிர வேறு என்ன கூற முடியும்? அறிவு மிக்கவரே! தாங்கள் பாண்டவர்கள் மீது குற்றம் சுமத்தாதீர்கள். தர்ம, நியாய, நட்பின் பார்வையில் மகாத்மா பாண்டவர்களின் குற்றம் சிறிதளவும்

இதில் இல்லை.

இவையனைத்தும் தங்களுடைய குற்றத்தின் பயன் என்றறிந்து நீங்கள் பாண்டவர்களிடம் கோபம் கொள்ளக்கூடாது. இப்போது உங்கள் குலமும் வம்சமும் பாண்டவர்களாலேயே நிலைக்கப் போகிறது. உங்களுக்கும் காந்தாரி தேவிக்கும் பிண்டமும், நீரும் புதல்வரால் கிடைக்கும் பயன் அனைத்தும் பாண்டவர்களாலேயே கிடைக்கப் போகிறது. அவர்கள் மீதே இவையனைத்தும் ஆதாரம் பெற்றுள்ளன. குரு வம்சத்துச் சிறந்தவரே! தாங்களும் புகழ் மிக்க காந்தாரி தேவியும் இவை அனைத்தையும் யோசித்து, பாண்டவர்களுக்குத் தீமையை நினைக்க வேண்டாம். தன் குற்றங்களையும் சிந்தித்து அவர்களிடம் நன்மையை விரும்பி அவர்களைக் காப்பாற்றுங்கள். உங்களுக்கு நமஸ்காரம்.

“பரத வம்சத்துச் சிங்கங்களே! யுதிஷ்டிரருடைய மனத்தில் உங்களிடம், எவ்வளவு பக்தி, எவ்வளவு இயல்பான பிரேமை உள்ளது என்பதைத் தாங்கள் அறிவீர்கள். தங்களின் குற்றமுள்ள பகைவர்களைச் சம்ஹாரம் செய்து அவர்கள் இரவும், பகலும் துயரத் தீயில் எரிகிறார்கள். ஒருபோதும் அமைதியடையவில்லை. தங்களுக்கும் மற்றும் புகழ் மிக்க காந்தாரி தேவிக்கும் எப்போதும் துயரப்பட்டு மனிதர்களில் சிறந்த யுதிஷ்டிரருக்கு அமைதி கிடைக்கவில்லை. தாங்கள் புத்திர சோகத்தில் மிகவும் தாபப்பட்டு, துயரத்தால் வேதனை அடைந்துள்ளீர்கள். இந்நிலையில் அவர்கள் மிகவும் வெட்கப்பட்டு உங்கள் முன் வரவில்லை” என்று திருதராஷ்டிரரிடம் கூறிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சோகத்தால் துவண்டுபோன காந்தாரியிடம் சிறந்த சொற்களைக் கூறலானார்.

“சுபல நந்தினி! நான் உன்னிடம் கூறுவதைக் கவனமாகக் கேள். புரிந்து கொள். சுபமானவளே! இவ்வுலகில் உன்னைப் போன்ற தபோபலம் நிரம்பிய பெண் வேறு யாரும் கிடையாது. மகாராணி! அன்று சபையில் நீ எனக்கு முன்னாலேயே இரு பக்கத்தின் நன்மைக்கும் உரிய தர்ம, அர்த்தமுடைய சொற்களைக் கூறியது நினைவிருக்கும். ஆனால் கல்யாணி! உன் புதல்வன்கள் அதனை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. நீ வெற்றியை விரும்பிய துரியோதனனிடம், “ஓ! மூடனே! என் சொற்களைக் கேள். தர்மத்தின் பக்கத்திற்கே வெற்றி உண்டாகும்” என்றால்

ராஜகுமாரி! உன்னுடைய அந்தச் சொற்களே இன்று சத்தியமாகியுள்ளது. அதனைக் கருதி நீ மனத்தில் துயரம் கொள்ளாதே. பாண்டவர்களின் அழிவின் எண்ணம் உன் மனத்தில் ஒரு போதும் வரக்கூடாது. மகா பாக்கியவதியே! நீ உன் தவ பலத்தால், சினம் நிரம்பிய கண்களால், சராசர பிராணிகளுடன் புவியனைத்தும் எரித்துச் சாம்பலாக்கும் சக்தி உடையவள்” என்றார். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சொற்களைக் கேட்ட காந்தாரி, “கேசவா!

நீ கூறுவது முற்றிலும் சரியே. இதுவரை என் மனத்தில் பெரும் துயரம் இருந்தது. அந்தத் துயரத் தீயால் தகிக்கப்பட்டு என் அறிவு கலங்கிவிட்டது. ஆனால், ஜனார்த்தனா! இப்போது உன் பேச்சைக் கேட்டு என் அறிவு தெளிந்துவிட்டது. சினத்தின் ஆவேசம் இறங்கிவிட்டது.

“மனிதர்களில் சிறந்த கேசவா! இந்த மன்னர் குருடர்! கிழவர். இவருடைய புதல்வர்கள் அனைவரும் கொல்லப்பட்டனர். இப்போது பாண்டவர்களுடன் நீயே இவருக்கு ஆஸ்ரயம் அளிப்பவனாவாய்” என்று கூறிய காந்தாரி, புத்திர சோகத்தால் துயரமடைந்து சேலைத் தலைப்பால் முகத்தை மூடிக் கொண்டு அழலானாள். பகவான் கேசவன் காந்தாரிக்குப் பல காரணங்களைக் கூறித் தனது யுக்தியுடைய சொற்களால் ஆறுதலும், தைரியமும் அளித்தார். அப்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அஸ்வத்தாமாவின் மனத்தில் இருந்த பயங்கர சங்கல்பத்தை அறிந்து கொண்டார்; உடனே எழுந்து நின்றார்.

வியாசருடைய கால்களில் தலை வணங்கினார். திருதராஷ்டிரரிடம், “மன்னா! இப்போது செல்லுவதற்கு அனுமதி வேண்டுகிறேன். தங்கள் மனத்தினைத் துயரத்தில் ஆழ்த்திக் கொள்ளாதீர்கள். துரோண புத்திரன் அஸ்வத்தாமாவின் மனத்தில் பாவம் மிகுந்த சங்கல்பம் தோன்றியுள்ளது. அதனாலேயே நான் திடீரென்று எழுந்துவிட்டேன். அவன் பாண்டவர்களை இரவில் தூங்கும்போது வதம் செய்யக் கருதுகிறான்” என்று கூறினார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறியதைக் கேட்ட காந்தாரியும், திருதராஷ்டிரரும் கேசவனிடம், ஜனார்த்தனா! தாங்கள் விரைந்து செல்லுங்கள். பாண்டவர்களைக் காப்பாற்றுங்கள். நாங்கள் மறுபடி விரைவில் உங்களைச் சந்திப்போம்” என்றனர். பின்னர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தாருகனோடு குருக்ஷேத்திரம் விரைந்தார். தர்மாத்மாவான வாசுதேவன் அஸ்தினாபுரத்திலிருந்து திரும்பி வந்து, ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருந்த பாண்டவர்களைச் சந்தித்தார். அவர்களிடம் நடந்தவை அனைத்தையும் தெரிவித்தார். பின் அவர்களுடனேயே எச்சரிக்கையுடன் இருந்தார்.

10. செளப்திக பருவம்

10.1 புதல்வர்களை இழந்த தீரௌபதியின் துயரம்;

பீமன் அஸ்வத்தாமாவைத் தேடிச் செல்லுதல்

இதற்கிடையில் துரியோதனன் அவமதிக்கப்பட்டதற்காகப் பழிவாங்க விரும்பிய அஸ்வத்தாமா, கிருபருடனும், க்ருதவர்மாவுடனும் இரவில்

பாஞ்சாலர்கள் உறங்கிக் கொண்டிருந்த கூடாரங்களுக்குச் சென்றான். இரவில், களைப்புடன் உறங்கிக் கொண்டிருந்த த்ருஷ்டத்யும்னன் முதலிய திரௌபதியின் சகோதரர்களையும், அவளுடைய புதல்வர்களையும் கொன்று குவித்தான். பாஞ்சாலர்களின் ஒரு வீரன் கூட மிஞ்சவில்லை. த்ருஷ்டத்யும்னனின் சாரதி மூலம் செய்தியறிந்த யுதிஷ்டிரர் உபல்லவ்ய நகரில் இருந்த திரௌபதியை நகுலன் மூலம் அழைத்து வரச் செய்தார். தன் புதல்வர்களை இழந்த திரௌபதி துயரத்தால் துவண்டாள். அஸ்வத்தாமாவை வதம் செய்யும் வரை, அவன் தலையில் உள்ள மணியைக் கொண்டு வந்து காட்டும் வரை உண்ணா நோன்பிருப்பேன் எனக்கூறி உபவாசத்தில் அமர்ந்தாள். அவள் பீமசேனனிடம் அஸ்வத்தாமாவைக் கொன்றுவிட வேண்டினாள். திரௌபதியின் துன்பத்தைச் சகிக்க முடியாத பீமசேனன் நகுலனைச் சாரதியாக்கித் தேரிலேறி அஸ்வத்தாமாவின் தேர்த்தடத்தைப் பின்பற்றி விரைந்தார்.

10.2 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் அஸ்வத்தாமாவின் குரூர புத்தியைக் கூறுதல்

பீமசேனன் சென்ற பிறகு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம், “பாண்டு குமாரா! உங்கள் சகோதரர் பீமன் புத்திர சோகத்தில் துரோண புத்திரனை வதைக்க விரும்பித் தனியாகவே அவனோடு போரிடச் செல்கிறார். உங்களுக்குப் பிரியமான அவர் இப்போது ஆபத்தில் உள்ளார். நீங்கள் அவருடைய உதவிக்கு ஏன் செல்லவில்லை. துரோணாசாரியார் தன் புதல்வனுக்குப் புவி முழுவதையும் தகிக்க வல்ல ‘பிரம்மசிர்’ என்னும் அஸ்திரத்தை உபதேசித்துள்ளார்.

துரோணர் முன் அந்த அஸ்திரத்தை அர்ஜுனனுக்கு அளித்தார். அவருடைய ஒரே மகனான அஸ்வத்தாமாவும் தந்தையிடம் அதே அஸ்திர உபதேசத்தை வேண்டினான். ஆசாரியார் அதனைத் தன் மகனுக்கும் உபதேசித்தார். ஆனால் துராத்மாவான தன் மகனைப் பற்றி அறிந்த அவர், மிகப்பெரிய விபத்தில் சிக்கினாலும் போர்க்களத்தில் மனிதர்கள் மீது இந்த அஸ்திரத்தைப் பிரயோகிக்கக் கூடாது என்று கட்டளையும் இட்டார். மறுபடியும் அவனிடம் “நீ ஒரு போதும் நல்லவர்களின் வழியில் நிலைக்கமாட்டாய் என ஐயப்படுகிறேன்” என்றார். தந்தையின் சொற்களைக் கேட்டு அஸ்வத்தாமா நன்மைகளில் நம்பிக்கை இன்றிச் சோகத்தோடு சஞ்சரிக்கலானான்.

ஒரு நாள் துவாரகையின் கடற்கரையில் தனியாக இருந்த என்னிடம் வந்த அஸ்வத்தாமா, என்னிடம், “ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! என் தந்தை உக்கிரமான

தவம் செய்து அகஸ்திய முனிவரிடமிருந்து பிரம்மாஸ்திரத்தைப் பெற்றார். இப்போது அது அவரால் உபதேசிக்கப் பெற்று என்னிடம் இருக்கிறது. யதூத்தமா! தாங்கள் என்னிடமிருந்து அந்த திவ்யாஸ்திரத்தைப் பெற்று, எனக்கு உங்கள் சக்கரம் என்னும் அஸ்திரத்தை அளித்து விடுங்கள்” என்று கேட்டான்.

கைகுவித்து என் சக்கரத்தை யாசித்த அவனிடம், “பிரம்மன்! தேவ, தானவ, கந்தர்வ, மனித, பக்ஷி, நாகம் இவையனைத்தும் சேர்ந்தாலும் என் பராக்கிரமத்தில் நூறில் ஒரு அம்சத்திற்குக் கூடச் சமமாகாது. இது என் வில், இது என் சக்தி, இது என் சக்கரம், இது கதை. இவற்றில் எந்தெந்த அஸ்திரத்தை எடுத்துக் கொள்ள விரும்புகிறாயோ, அதனை நீ அளிக்க விரும்பும் பிரம்மாஸ்திரத்தை அளிக்காமலேயே எடுத்துக் கொள்” என்று கூறினேன். அவன் நாபியில் வஜ்ரம் பொருந்திய ஆயிரம் ஆரங்கள் கொண்ட சக்கரத்தைக் கேட்டான். அதனை எடுத்துக் கொள் என்ற நான் கூறினேன். அவன் எழும்பி இடது கையால் சக்கரத்தைப் பற்றிக் கொண்டான். எவ்வளவு முயன்றும் அதைத் தூக்கவோ, அசைக்கவோ முடியாமல் அவன் துக்கப்பட்டான்.

பாரதா! மிகுந்த முயற்சி செய்து களைத்துப்போன அவன் என் சக்கரத்தைப் பெறும் முயற்சியிலிருந்து விலகிவிட்டான். துக்கத்தால் உணர்விழந்து சினம் கொண்டான். நான் அப்போது அவனை அழைத்தேன். அவனிடம், “பிரம்மன்! காண்டீவ வில்லும், வெள்ளைக் குதிரைகளும், வானரக் கொடியும் கொண்டவரும், சாக்ஷாத் சிவபிரானை வெற்றி கொண்டு அவரைத் திருப்தி செய்தவரும், எனக்கு யாரை விடவும், மனைவி, மக்களை விடவும், அனாயாசமாகப் பெரும் காரியங்களைச் செய்யும், பிரியமுள்ள அர்ஜுனன் கூட நீ இப்போது கூறியதை ஒருபோதும் சொன்னதில்லை.

மூடா! நான் 12 ஆண்டுகள் மிகக் கோரமான பிரம்மச்சரிய விரதத்தைக் கடைப்பிடித்து, இமயத்தின் பள்ளத்தாக்கில் பெரும் தவம் செய்து பெற்ற இந்த சக்கராயுதத்தை, சாக்ஷாத் சனத்குமாரர், ருக்மணியின் கர்ப்பத்தில் அவதரித்த என்னுடைய புதல்வனான பிரத்யுமனனும் கேட்டதில்லை. அதை நீ இன்று கேட்டுள்ளாய். மிகுந்த பலசாலியான பலராமனும், சூதன், சாம்பன் போன்றோரும் கூட இதை விரும்பியதில்லை. வ்ருஷ்ணி, அந்தக வம்சத்து மகாரதிகளும் என்னிடத்தில் செய்யாத பிரஸ்தாபத்தை இன்று நீ செய்துள்ளாய். இதனைப் பெற்று யாருடன் போரிட விரும்புகிறாய் என்று கூறு” எனக் கேட்டேன்.

நான் அவ்வாறு கேட்டதும் துரோணபுத்திரன், “ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! நான் தங்களைப் பூஜை செய்து தங்களுடனேயே போரிடுவேன். தேவ, தானவர்களால் பூஜிக்கப்பட்ட இந்த சக்கரத்தைப் பெற்று வெல்ல முடியாதவனாக வேண்டும் என்பதற்காகவே கேட்டேன். ஆனால் என்னுடைய விருப்பம் நிறைவேறவில்லை. கோவிந்தா! தாங்கள் என்னிடம், “உனக்கு நன்மை உண்டாகும்” என்று மட்டும் கூறுங்கள் போதும். உங்களுடைய எந்த விரோதியின் கையிலும் இத்தகைய சக்கரம் கிடையாது. நீங்கள்தான் தரிக்கிறீர்கள். வேறு எந்தப் புருஷனும் இதைத் தரிக்க இயலாது” என்று கூறிச் செல்வத்துடன் திரும்பிச் சென்றான். அவன் கோபமுடையவன், துஷ்டன், சபலன், குரூரமானவன், அத்துடன் பிரம்மாஸ்திர ஞானமும் உள்ளது. ஆகவே அவனிடமிருந்து பீமசேனைகைக் காப்பாற்ற வேண்டும்” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் கூறினார்.

10.3 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், அர்ஜுனன், யுதிஷ்டிரருடன் பீமனைப் பின் தொடர்ந்து செல்லுதல்

இவ்வாறு கூறிய பகவான் வாசுதேவன் ஆயுதங்கள் நிரம்பிய உத்தமமான தேரில் ஏறினார். ஷைப்யம், சக்ரீவம், மேகபுஷ்பம், பலாஹம் என்னும் புரவிகள் பூட்டப்பட்ட அந்தத் தேரில் விந்தாநந்தன் கருடனின் கொடி பறந்தது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரையும், அர்ஜுனனையும் தன்னருகே அமர்த்திக் கொண்டு தேரை விரைந்து செலுத்தினார். மிக வேகத்தோடு பீமனைத் தேர் பின் தொடர்ந்தது. ஆனால் பீமன் அதற்கு முன்பாகவே அஸ்வத்தாமா இருப்பதாகக் கூறப்பட்ட கங்கைக் கரையை அடைந்துவிட்டார். பீமன் வில்லோடு வருவதையும், அவரைத் தொடர்ந்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் பாண்டவ சகோதரர்கள் இருவரும் தேரிலமர்ந்து வருவதையும் பார்த்த அஸ்வத்தாமா பயமும் கவலையும் கொண்டான். அவன் ஒரு துரும்பில் பிரம்மாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான். பாண்டவர்கள் அனைவரையும் இந்த அஸ்திரம் அழிக்கட்டும் என்றான்.

10.4 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் பிரம்மாஸ்திரப் பிரயோகம் செய்யக் கூறுதல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அஸ்வத்தாமாவின் செயலிலிருந்தே அவனது மனோபாவத்தினை அறிந்துவிட்டார். அவர் அர்ஜுனனிடம், அர்ஜுனா! ஆசாரியார் உபதேசம் செய்து உன் இதயத்தில் உள்ள திவ்யாஸ்திரத்தைப் பிரயோகிக்கும் தருணம் இப்போது வந்துவிட்டது. பாரதா! சகோதரர்களையும், உன்னையும் காப்பாற்றிக் கொள்ள அந்தப் பிரம்மாஸ்திரத்தைப் பிரயோகம் செய். அஸ்வத்தாமாவின் அஸ்திரத்திற்கு இதன் மூலமே நிவாரணம்

உண்டாக முடியும்” என்று கூறினார். அர்ஜுனனும் எல்லோருடைய நன்மையையும் கருதி பிரம்மாஸ்திரப் பிரயோகம் செய்தார். அவ்விருவருடைய பிரம்மாஸ்திரங்களும் வியாசர், மற்றும் நாரத முனிவர் இடையில் நின்றதால் ஒன்றை ஒன்று அழிக்கவில்லை. வியாசரின் சொற்படி அர்ஜுனன் தன் பிரம்மாஸ்திரத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டார் அஸ்வத்தாமா தான் விடுத்த பிரம்மாஸ்திரத்தைத் திரும்பப் பெறும் சக்தியற்றவன் என்பதால் அதனைப் பாண்டவர்களின் கர்ப்பத்தின் மீது விடுத்துவிட்டான். (உத்தராவின் கர்ப்பம்)

10.5 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அஸ்வத்தாமாவிற்குச் சாபமளித்தல்;

அஸ்வத்தாமா கானகம் செல்லுதல்

பாவியான அஸ்வத்தாமா தன் அஸ்திரத்தைப் பாண்டவர்களின் கர்ப்பத்தில் விட்டதையறிந்து, ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்தார். அவர் அஸ்வத்தாமாவிடம் முன்பு நடந்த விஷயம் ஒன்றைத் தெரிவித்தார். “விராட மன்னரின் மகளும், காண்டீவதாரியின் மருமகளுமான உத்தரா உபல்லவ்ய நகரத்தில் இருந்தபோது, விரததாரி பிராமணன் ஒருவன் அவளிடம், “மகளே கௌரவ வம்சம், பரிக்ஷணமாகிவிடும்போது உனக்கு ஒரு மகன் கிடைப்பான். அதனாலேயே கர்ப்பத்திலிருக்கும் அந்த சிசுவிற்கு பரீக்ஷித் என்ற பெயர் உண்டாகும்” என்றார். அந்த பிராமணரின் வாக்கு சத்தியமாகும். உத்தராவின் புதல்வன் ‘பரீக்ஷித்’ மறுபடியும் பாண்டவ வம்சத்தைத் தோற்றுவிப்பான்” என்றார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இவ்வாறு கூறும்போதே சினம் கொண்ட அஸ்வத்தாமா அவரிடம், “கேசவா! நீ பாண்டவருக்கு பகஷபாதமாக இப்போது கூறியது ஒருபோதும் நடக்காது. என் வாக்கு பொய்யாகாது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! நான் செலுத்திய அஸ்திரம் நீ காப்பாற்ற விரும்பும் உத்தராவின் கர்ப்பத்தின் மீதே விழப்போகிறது” என்றான்.

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவளிடம் கூறினார்; “துரோண புத்திரா! உன்னுடைய அஸ்திரத்தின் அடியால் உத்தராவின் அந்த கர்ப்பம் இறந்தே பிறக்கும். பிறகு அதற்கு நீண்ட ஆயுள் கிடைத்துவிடும். ஆனால் உன்னைச் சிந்தனையாளர் அனைவரும் கோழை, பாவி, தொடர்ந்து பாவச்செயல் செய்பவன், சிசுகொலையாளி என்றே கூறுவார்கள். நீ இந்தப் பாவச் செயலின் பலனை நிச்சயம் பெறுவாய். இன்று முதல் 3000 ஆண்டுகள் வரை நீ இப்புவிவில்லை அலைந்து திரிவாய்.

உனக்கு எப்போதும் யாருடனும் உரையாடும் சுகம் கிடைக்காது. நீ தனியாகவே மக்களற்ற இடத்தில் சுற்றிக் கொண்டிருப்பாய். நீசனே! உன் உடலில் இருந்து சீழ் மற்றும் ரத்தத்தின் துர்நாற்றம் வீசும். எனவே நீ

ஜனங்கள் நடுவில் தங்க முடியாது. பாவியே! நீ எல்லா வியாதிகளாலும் பீடிக்கப்பட்டு இங்கும் அங்கும் திரிவாய்.

பரீகூழித் நீண்ட ஆயுளைப் பெற்று வேதாத்யயனம் மற்றும் பிரம்மச்சரிய விரதம் ஏற்பான். அந்த பாலகன் சரத்வானின் மகன் கிருபாசாரியாரிடமே அஸ்திர சஸ்திர ஞானத்தைப் பெறுவான். கூடித்திரிய தர்மத்தில் நிலைத்து 60 ஆண்டுகள் வரை இப்புவிசைக் காப்பான். தீயவனே! உன் அஸ்திரத்தின் தேஜஸால் தகிக்கப்பட்ட அந்த பாலகனை நான் உயிர்ப்பித்து விடுவேன். அப்போது நீ என் தவம் மற்றும் சத்தியத்தின் பிரபாவத்தை அறிந்து கொள்” என்றார். வியாசமுனிவரும் அஸ்வத்தாமாவிடம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் உத்தமமான வாக்கு அனைத்தும் நடந்தே தீரும் என்று கூறினார். அஸ்வத்தாமா ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சொல் சத்தியமாகட்டும் எனக் கூறித் தன் மணியைப் பாண்டவர்களுக்கு அளித்துவிட்டுக் காட்டிற்குள் சென்றான்.

10.6 யுதிஷ்டிரரின் வினா; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மகாதேவரின்

மகிமையை உரைத்தல்

அன்று இரவு ஓய்வெடுக்கும்போது, யுதிஷ்டிரர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம், “ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! சிறப்பான தவமோ, புண்ணிய கர்மாவோ செய்யாத நீசனான அஸ்வத்தாமா எவ்வாறு என் புதல்வர்களைக் கொன்றான்? பாஞ்சால ராஜகுமாரர்கள் பராக்கிரமிகள், துரோணாசாரியார் த்ருஷ்டயும்னன் முன் நின்றதில்லை. அத்தகையவனை அஸ்வத்தாமா தனியாகவே எவ்வாறு ரணபூமியில் கொன்றான்?” எனக் கேட்டார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவருக்குப் பதிலுரைத்தார். “மன்னா! மலையில் சயனிக்கும் மகாதேவன் மகிழ்ச்சியுற்றால் அமரத் தன்மையையும் அளிக்க முடியும். அஸ்வத்தாமா அவினாசியான சிவபிரானைச் சரணடைந்து அவர் அருளால் ஏராளமான வீரர்களைத் தனியாகவே அழித்துவிட்டான், என்று சிவபிரானின் மஹிமையை விளக்கிக் கூறினார். “அவர் கோபத்தால் உலகம் தடுமாறும்; அவர் மகிழ்ந்தால் அது நிலைபெற்றுவிடும். அந்த சக்தி சாலியான மகாதேவனின் அருளாலேயே அஸ்வத்தாமா இந்தக் காரியத்தை நடத்தி முடித்தான். தன் பலத்தால் அல்ல. தாங்கள் இனிமேலே ஆக வேண்டியதைச் செய்யுங்கள்” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறினார்.

11. ஸ்தர் பருவம்

11.1 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பீமசேனனைப் பாதுகாத்தல்;

திருதராஷ்டிரருக்கு எடுத்துரைத்தல்

இச்சமயம் மரணமடைந்தவர்களுக்கான இறுதிச் சடங்குகளை செய்வதற்காக அரசகுலப் பெண்களுடன் திருதராஷ்டிர மன்னர் கங்கைக் கரை நோக்கி வந்தார். இதனையறிந்த யுதிஷ்டிரர் தன் சகோதரர்களுடனும்,

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், சாத்யகி மற்றும் யுயுத்சுவுடனும் திருதராஷ்டிரரைச் சந்திக்க வந்தார். முதலில் யுதிஷ்டிரர் தன் பெயரைக் கூறி, திருதராஷ்டிரரை வணங்கினார். மன்னரும் தர்மராஜரை மகிழ்ச்சியின்றி அணைத்துக் கொண்டார்.

பின்னர் திருதராஷ்டிரர் பீமனைத் தேடலானார். அவரிடம் பீமனைக் கொன்றுவிடும் தீய எண்ணம் தோன்றியது. அவரது மன ஓட்டத்தை அறிந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் திருதராஷ்டிரை வணங்க வந்த பீமசேனைனைப் பின்னால் இழுத்து விலக்கிவிட்டார். பின்னர் பீமனைப் போன்ற இரும்புப் பதுமையை திருதராஷ்டிரர் முன் வைத்தார். திருதராஷ்டிரர் இவ்வாறு செய்யக்கூடும் என்று முன்பே தெரிந்திருந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்திருந்தார். பலசாலியான திருதராஷ்டிரர் இரும்பாலான அந்தப் பதுமையைப் பீமசேனை என்று கருதி அதனைத் தன் இரு கைகளாலும் இறுக்கி அழுத்தி உடைத்துவிட்டார். 10000 யானையின் பலம் கொண்ட திருதராஷ்டிரர் ஆவேசத்துடன் இரும்புப் பதுமையை உடைத்த பின் அவர் வாயில் ரத்தம் பெருகியது. அவர் மார்பு வலித்தது. அப்போது சஞ்ஜயன் அவரைத் தாங்கிப் பிடித்து ஆசுவாசப்படுத்தினார். தாங்கள் இவ்வாறு செய்யக்கூடாது என்று கூறினார்.

சற்று நேரத்தில் கோப ஆவேசம் தணிந்த திருதராஷ்டிரர், பீமனைக் கொன்று விட்டதாகக் கருதித் துயரம் கொண்டார். ஹா பீமா! என்று கூறி அழலானார். அப்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவரிடம், மன்னா! நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டாம். பீமன் உங்கள் கையால் கொல்லப்படவில்லை. நீங்கள் பொடிப் பொடியாக்கியது. ஒரு இரும்புப் பதுமையாகும். மன்னா! நீங்கள் கோபத்தோடு இருப்பதை அறிந்து நான் பீமனைப் பின்னால் இழுத்துவிட்டேன். பலத்தில் உங்களுக்குச் சமமானவர் யாரும் கிடையாது. உங்களுடைய கைகளில் சிக்கி யார் உயிர் தப்ப முடியும்?

குருநந்தனா! உங்கள் புதல்வன் செய்து வைத்திருந்த பீமனின் இரும்புப் பதுமையையே நான் உங்கள் முன் நிறுத்தினேன். புத்திரசோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டுத் தர்மத்திலிருந்து விலகித் தாங்கள் பீமனைக் கொன்றுவிட விரும்புகிறீர்கள். நீங்கள் பீமனைக் கொல்வது ஒருபோதும் உங்களுக்கு ஏற்றதல்ல. பீமன் கொல்லவில்லை என்றாலும் உங்கள் புதல்வர்கள் உயிரோடு இருக்க முடியாது. அமைதியை நிலைநிறுத்துவதற்காக நாங்கள் செய்தவற்றைத் தாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். வீணாகச் சோகத்தில் மூழ்காதீர்கள்” எனப் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறினார்.

11.2 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் திருதராஷ்டிரரின் குற்றங்களை நினைவுட்டி அவரைச் சாந்தப்படுத்துதல்

பின்னர் திருதராஷ்டிர மன்னர் பணியாட்கள் உதவியுடன் தன்னைத் தூய்மை செய்து கொண்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவரிடம் மீண்டும் கூறலானார்; “மன்னா! நீங்கள் சஸ்திரங்களையும், பலவகையான சாஸ்திரங்களையும் கற்றுள்ளீர்கள். புராணங்களையும், ராஜதர்மங்களையும் கேட்டுள்ளீர்கள். அவ்வாறு மிகச் சிறந்த வித்வானும், அறிவாளியாகவும், பலம்-பலவீனத்தை அறிபவராகவும் இருந்து உங்கள் குற்றத்தால் ஏற்பட்ட இந்த அழிவிற்காக ஏன் சினம் கொள்கிறீர்கள்? பாரதா! நான் முன்பே இந்த விஷயத்தை உங்களிடம் கூறினேன். பீஷ்மர், துரோணர், விதுரர், சஞ்ஜயனும் கூட உங்களுக்கு எடுத்துரைத்தனர். ஆனால் நீங்கள் யாருடைய பேச்சையும் கேட்கவில்லை. நாங்கள் உங்களை மிகவும் தடுத்தோம். ஆனால் பலத்திலும், பராக்கிரமத்திலும் பாண்டவர்கள் மிகச்சிறந்தவர்கள் என்று அறிந்தும் எங்கள் சொல்லை நீங்கள் கேட்கவில்லை. நிலையான அறிவுடையவனும், தானே தன் குற்றத்தை அறிந்து கொள்பவனும், தேச காலத்தின் பகுப்பை அறிபவனுமே நன்மையடைகிறான்.

நன்மைக்குரிய விஷயத்தைப் பிறர் கூறினாலும் அதனை அறியாதவன் அவன் அநியாயத்தில் ஈடுபட்டுப் பெரிய துன்பத்தில் சிக்கிக் கொள்ளுகிறான். பாரதா! நீங்கள் உங்கள் பக்கம் பாருங்கள். உங்கள் நடத்தை எப்போதும் நியாயத்திற்கு எதிராக இருந்தது. நீங்கள் எப்போதும் உங்கள் மனத்தை வசப்படுத்தாமல் துரியோதனன் வசத்திலேயே இருந்தீர்கள். உங்கள் குற்றத்தாலேயே துன்பத்தில் ஆழ்ந்து ஏன் தற்கொலையை விரும்புகிறீர்கள். உங்கள் கோபத்தை விடுத்து, உங்களுடைய தீய செயல்களை நினைத்துப் பாருங்கள்.

நீசனான துரியோதனன் பொறாமை கொண்டு, பாஞ்சால ராஜகுமாரி கிருஷ்ணாவை நிறைந்த சபைக்கு அழைத்து அவமானப்படுத்தினான். அந்தப் பகையின் பழி தீர்ப்பதற்காகப் பீமசேனன் அவனைக் கொன்றுவிட்டார். நீங்கள் உங்களுடைய, தீய புதல்வன் துரியோதனனுடைய கொடுமையான செயல்களை நினைத்துப் பாருங்கள். எந்தக் குற்றமும் செய்யாத பாண்டவர்களை நீங்கள் கொடுமை செய்தீர்கள்” என்று திருதராஷ்டிரரின் இன்றைய நிலைமைக்கு அவரும், துரியோதனனுமே காரணம் என்பதைப் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மீண்டும் எடுத்துக் கூறினார்.

திருதராஷ்டிரர் பகவானுடைய சொற்களைக் கேட்டு அமைதியடைந்தார். புத்திரபாசத்தின் காரணமாகவே தான் தைரியமிழந்ததாகக் கூறினார். பின்னர்

பீமசேனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் முயற்சியால் காப்பாற்றப்பட்டதற்காக மகிழ்ந்தார். பீமார்ஜுனர்களையும், நகுல-சகதேவரையும் அனைத்துக் கொண்டு அவர்களை வாழ்த்தினார். இவ்விதம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் திருதராஷ்டிரரின் கோபத்தை மாற்றி அவரை அமைதிப்படுத்தினார்.

பின்னர் திருதராஷ்டிரர் பாண்டவர்களிடம் அன்புடன் வாழ்த்துச் செய்திகளைக் கூறினார். பாண்டவர்கள் காந்தாரியிடம் சென்று அவளைப் பணிந்தனர். காந்தாரி தேவி பீமசேனனிடம் நிந்தனைக்குரிய சொற்களைக் கூறினாள். பீமசேனன் தன் தரப்பு நியாயத்தை விளக்கினார். அதன் பிறகு பாண்டவர்கள் குந்தி தேவியைச் சந்தித்து அவளது ஆசையைப் பெற்றனர். குந்தி, திரௌபதி, பாண்டவர்களுடன் காந்தாரியிடம் ஆறுதல் கூறுவதற்காக வந்தாள். காந்தாரி தேவி தன்னைப் போன்றே புதல்வர்களை இழந்த திரௌபதிக்கு ஆறுதல் அளித்தாள். வியாசரிடம் திவ்ய திருஷ்டியைப் பெற்றிருந்த காந்தாரி போர்க்களக் காட்சிகள் அனைத்தையும் பார்த்திருந்தாள். அப்போது வியாச பகவானின் அனுமதியைப் பெற்று திருதராஷ்டிரரும் யுதிஷ்டிரர் முதலிய பாண்டவர்களும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடன் குருகுலப்பெண்களையும் அழைத்துக் கொண்டு ரணபூமிக்குச் சென்றனர்.

11.3 காந்தாரி போரில் கொல்லப்பட்ட வீரர்களையும் கண்ணீர் பெருக்கும் மருமகள்களையும் கண்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் அழுதல்

குருக்ஷேத்திரத்தை அடைந்த குருகுலப் பெண்கள் தங்கள், கணவர்கள், புதல்வர்கள், சகோதரர்களின் சடலங்களைக் கண்டு கண்ணீர் பெருக்கினர். அந்தப் பெண்களின் அழகை ஒலி போர்க்களத்தின் நாற்புறமும் எதிரொலித்தது. இந்தக் காட்சியைக் கண்டு தாங்க முடியாத காந்தாரிதேவி ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் சுட்டிக்காட்டி அழுதபடி கூறலானாள்.

“தாமரைக் கண்ணா! மாதவா! கேசத்தை விரித்தவாறு குராரிப்பறவையைப் போல் என் விதவை மருமகள் அழுது கொண்டிருப்பதைப் பார். துரியோதனனின் அழகிய மனைவியரின் அழுகின்ற கூட்டத்தைப் பார். தலையற்ற உடல்களையும், உடல்களற்ற தலைகளையும் பார்த்து குருகுலப் பெண்கள் உணர்விழந்து விழுகின்றனர். ரணபூமியில் என்னுடைய புதல்வன் துரியோதனன் தன் மகனோடு கொல்லப்பட்டுக் கிடப்பதைக் கண்டும் என் இதயம் துண்டுகளாகவில்லையே, ஏன்?

மாதவா! வீழ்ந்து கிடக்கும் என் 100 புதல்வர்களைப் பார். பீமனால் கொல்லப்பட்டு துச்சாதனன் தன் பெரிய கைகளை விரித்தவாறு பூமியில் கிடப்பதைப் பார். பீமன் துச்சாதனனின் குருதியைக் குடித்துக் கோரமான

காரியத்தைச் செய்துள்ளார். என்னுடைய புதல்வர்கள் விகர்ணன், துர்முகன், சித்ரசேனன், விவிம்சதி மற்றும் துஸ்ஸஹாவின் சரீரங்களைப் பார். கேசவா! உன்னையும், தன் தந்தை அர்ஜுனனையும் விட 1 1/2 மடங்கு அதிக பலமுடைய அபிமன்யு கொல்லப்பட்டுக் கிடப்பதைப் பார். அவனது இளம் மனைவி, விராடரின் மகள் சிறுமி உத்தரா, அபிமன்யுவுடன் 6 மாதங்கள் மட்டுமே இருந்தவள் தன் கணவனின் உடல் மீது விழுந்து அழுவதைப் பார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! பெரும் வில்லாளியான கர்ணனின் உடல் ஐந்துக்களால் உண்ணப்பட்டு, கிருஷ்ணபக்ஷ சதுர்த்தசி சந்திரனைப்போல வீழ்ந்து கிடக்கிறது. கர்ணனின் மனைவி தன் கணவனுக்காகவும், மகனுக்காகவும் அழுவதைப்பார். உறவினர்களும் சகோதரர்களும் அதிகம் கொண்ட அவந்தியின் வீர மன்னன் அனாதையைப் போல் விழுந்து கிடப்பதைப் பார். சிந்து, சௌவீர தேசத்தின் தலைவனும், என் மகள் துச்சலாவின் கணவனுமான ஜயத்ருதன் கொல்லப்பட்டுக் கிடப்பதைப் பார். இன்னும் சிறுமியான என் மகள் துஸ்ஸலா தன் மார்பில் அடித்துக் கொண்டு அழுகிறாள்.”

இவ்வாறு கூறிய காந்தாரி சல்யர், பகதத்தன், பீஷ்மர், துரோணர், பூரிச்ரவா, சகுனி ஆகியவர்களும் கொல்லப்பட்டதைக் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானிடம் கூறிக் கண்ணீர் பெருக்கினாள். மேலும் காம்போஜ மன்னன் சுதகூழிணன் கலிங்க மன்னன், மகதராஜன் ஜயத்ருதன், கோசல ராஜகுமாரன் ப்ருகத்பலன் த்ருஷ்டத்யும்னனின் புதல்வர்கள், துருபத மன்னர், கேகய ராஜகுமாரர்கள், சேதிராஜன் த்ருஷ்டகேது, தன் பேரன் லக்ஷ்மணன், அவந்தி வீரர்கள் விந்தன், அனுவிந்தன் ஆகியவர்களும் கொல்லப்பட்டுக் கிடப்பதை ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் காட்டித் துயரத்தால் துவண்டு கண்ணீர் உகுத்தாள்.

11.4 காந்தாரி ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் மேலும் கூறுதல்

காந்தாரி கூறலானாள்; “ஸ்ரீ கிருஷ்ணா உன்னோடு பாண்டவர் அனைவரும் வதம் செய்யப்படாதவர் என்றே தோன்றுகிறது. இவர்கள் துரோணர், பீஷ்மர், கர்ணன், கிருபாசாரியார், துரியோதனன், அஸ்வத்தாமா, ஜயத்ருதன் முதலிய அனைவரின் கைகளில் இருந்தும் உயிரோடு தப்பிவிட்டனர். தேவர்களையும் வெல்லக்கூடிய வீரர்கள் போரில் கொல்லப்பட்டுவிட்டனர். காலத்தின் இந்த மாறுதலைப் பார்.

மாதவா! நிச்சயம் தெய்வத்திற்கு எந்தக் காரியமும் அதிகக் கடினமானதல்ல. ஏன் எனில் அது கூடித்திரியர்களின் மூலமே கூடித்திரியர்களைக் கொன்றுவிட்டது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! வேகம் மிகுந்த என்னுடைய புதல்வர்கள்

நீ உன் விருப்பம் நிறைவேறாமல் உபபலவ்ய நகருக்குத் திரும்பிச் சென்ற அன்றே கொல்லப்பட்டுவிட்டனர். என்னிடம் பீஷ்மரும், விதுரரும் அன்றே, “இனி உன் புதல்வர்களை நேசிக்காதே” என்று கூறிவிட்டனர். அவர்களின் சொற்கள் வீணாக முடியாது. ஆகவே சிறிது காலத்திலேயே என் புதல்வர்கள் அனைவரும் போர் எனும் தீயில் எரிந்து சாம்பலாகிவிட்டனர்.” என்று கூறிய காந்தாரி தைரியமின்றிப் பூமியின் மீது விழுந்தாள். அவள் அறிவு அழிந்துவிட்டது. புத்திரசோகத்தில் மூழ்கிப் புலன்கள் அழிந்து கோபத்தால் பீடிக்கப்பட்ட அவள் குற்றம் முழுவதையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் தலை மீதே சுமத்திவிட்டாள்.

11.5 காந்தாரி இப்போரின் அழிவுக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரே காரணம் எனக் குற்றம் கூறுதல்

காந்தாரி ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் பேச முற்பட்டாள். “ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! ஜனார்த்தனா! பாண்டவர்களும், திருதராஷ்டிரரின் புதல்வர்களும் தங்களுக்குள் போரிட்டுச் சாம்பலாக்கிவிட்டனர். இவர்கள் அழிவதைக் கண்டும் நீ இவர்களைக் கைவிட்டுவிட்டாய். மதுகுதனா! நீ சக்தி மிகுந்தவன். ஏராளமான சேவகர்களுடனும், படைவீரர்களுடனும் நீ பெரும் பலத்துடன் இருந்தாய்.

இரு பக்கத்தினரையும் தன் பேச்சை ஏற்றுக் கொள்ள வைக்கும் சாமர்த்தியமும் உன்னிடமிருந்தது. வேதசாஸ்திரங்களை நீ அறிந்தவன். மகாத்மாக்களின் சொற்களைக் கேட்டவன். அனைத்தும் இருந்தும் நீ குருகுலத்தின் அழிவை விரும்பிவிட்டாய். நன்றாகத் தெரிந்தே இந்த வம்சம் அழியும்படி விட்டுவிட்டாய். இது உன்னுடைய பெரிய குற்றமே. ஆகவே நீ இதன் பலனை அடைந்தாக வேண்டும்.

11.6 காந்தாரி ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்குச் சாபமளித்தல்

சக்கரமும் கதையும் தாங்கும் கேசவா! நான் என் கணவரின் சேவையால் பெற்றிருக்கும் கிடைத்தற்கரிய தவத்தின் பலத்தால் உனக்குச் சாபமளிக்கிறேன். கோவிந்தா! நீ ஒருவருக்கொருவர் கொலைக்களத்தைச் செய்வித்து, குடும்பஸ்தர்களான பாண்டவ கௌரவர்களை அழித்துவிட்டாய். ஆதலால் நீ உன் உற்றார் உறவினர்களையும் அழித்து விடுவாய்.

மதுகுதனா! இன்றிலிருந்து 36 ஆண்டு ஆனதும் உன்னுடைய குடும்பத்தினர், மந்திரிகள், புதல்வர்கள் அனைவரும் தங்களுக்குள் சண்டையிட்டுக் கொண்டு இறந்து விடுவார்கள். நீ யாராலும் பார்க்க

முடியாமல் மறைந்து அனாதையைப் போல் காட்டில் சஞ்சரிப்பாய். ஒரு நிந்தைக்குரிய வழியில் மரணத்தை அடைவாய். பரத வம்சத்து இந்தப் பெண்களைப் போல உன்னுடைய குலத்தின் பெண்களும் இதேபோல் உற்றார் உறவினரின் சடலங்களின் மீது விழுந்து அழப்போகிறார்கள்” என்றாள்.

11.7 காந்தாரியின் சொற்களுக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சிரித்தபடி பதிலளித்தல்

காந்தாரியின் கோரமான சொற்களைக் கேட்டு, மிகுந்த தைரியசாலியான வாசுதேவன் சிறிதே சிரித்தபடி அவளுக்குப் பதிலளித்தார்; “கூடித்திரியப் பெண்ணே! இது (என்குல அழிவு) அவ்வாறுதான் நடைபெறும் என்பதை நான் அறிவேன். நீ முன்பே செய்யப்பட்ட காரியத்தையே செய்து கொண்டிருக்கிறாய். வருஷணி வம்சத்து யாதவர்கள் தெய்வத்தாலேயே அழியப் போகிறார்கள். வருஷணி வம்சத்தைச் சம்ஹாரம் செய்பவன் என்னைத் தவிர வேறு யாருமில்லை. மற்ற மனிதர்களாலும், தேவர்களாலும் தானவர்களாலும் வதம் செய்ய முடியாத யாதவர்கள் தங்களுக்குள் சண்டையிட்டே அழியப் போகிறார்கள்” என்று கூறினார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சொற்களைக் கேட்ட பாண்டவர்கள் மனத்திற்குள் பெரும் பயம் கொண்டனர். அவர்கள் தம் உயிரில் நம்பிக்கை இழந்துவிட்டனர். ஸ்ரீ பகவான் தொடர்ந்து காந்தாரியிடம் கூறத் தொடங்கினார்; “காந்தாரி! எழுந்திரு. துயரத்தில் மூழ்காதே. உன்னுடைய குற்றத்தாலேயே கௌரவர்கள் அழிந்தனர். உன் புதல்வன் துரியோதனன் தீயவன், மற்றவர்களிடம் பொறாமையும், எரிச்சலும் உள்ளவன். மிகுந்த கர்வி. தீய செயல்களிலேயே ஈடுபட்டு வந்தவன். நிஷ்டூரன், பகையின் வடிவம். பெரியவர்களின் கட்டளையை மீறுபவன். அவனைத் தலைவனாக்கிச் செய்த குற்றத்தை நல்லதென்று கருதுகிறாயா? தானே செய்த குற்றத்தை இங்கு எவ்வாறு என் மீது சுமத்த விரும்புகிறாய்?

ஒரு மனிதன் இறந்த சம்பந்திக்காகவோ, அழிந்த பொருளுக்காகவோ முடிந்துவிட்ட விஷயத்திற்காகவோ, துயரப்பட்டால் அவன் ஒரு துயரத்திலிருந்து வேறு ஒரு குற்றத்திற்குப் பங்காளியாகி விடுகிறான். இவ்வாறு இரு அனர்த்தங்களை அவன் அடைகிறான், பிராமணப் பெண் தவத்திற்காகவும், பசு பாரம் சுமக்கவும், குதிரை வேகமாக ஓடுவதற்கும் சூத்திரப்பெண் சேவைக்காகவும், வைசியப் பெண் பசுக்களைப் பரிபாலனம் செய்வதற்காகவும், உன்னைப் போன்ற அரச குலப் பெண்கள் போர் புரிந்து இறப்பதற்காகவுமே புதல்வனைப் பெறுகின்றனர்” இவ்வாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறியதும், தனக்குப் பிடிக்காத சொற்களைக் கேட்ட காந்தாரி பதில் பேசாமலிருந்து விட்டாள்.

11.8 யுதிஷ்டிரர் திருதராஷ்டிரர் ஆணைப்படி இறந்தவர்களுக்குரிய சடங்குகளைச் செய்தல்

பிறகு திருதராஷ்டிர மன்னர் கூறியவாறு யுதிஷ்டிரர் விதுரர், சஞ்ஜயன் மற்றும்முள்ள சாரதிகளைக் கொண்டு, இறந்த மன்னர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்குமான இறுதிச் சடங்குகளை முறைப்படி செய்வித்தார். அனைவருக்கும் கங்கை நீரில் ஜலாஞ்சலி அளிக்கப்பட்டது. அச்சமயம் குந்தி தர்மராஜரிடம் கர்ணன் தன் மூத்த மகன் என்ற ரகசியத்தை வெளியிட்டு, கர்ணனுக்கும் நீர், தானம் அளிக்கக் கூறினாள். யுதிஷ்டிரரும் அவ்வாறே செய்தார். அவர்கள் அனைவரும் கங்கையின் கரையிலேயே தூய்மைப்படுத்திக் கொள்ளுவதற்காக ஒரு மாத காலம் வசித்தனர். அச்சமயம் நாரதர், வியாசர், தேவஸ்தான், கண்வர் முதலிய முனிவர்கள் சீடர்களுடன் பாண்டவர்களைக் காண வந்தனர். யுதிஷ்டிரர் கர்ணன் சாபம் பெற்ற வரலாற்றை நாரத முனிவரிடம் கேட்டறிந்தார்.

12. சாந்தி பருவம்

12.1 யுதிஷ்டிரர் ராஜ்யத்தைத் துறந்து கானகம் செல்ல விரும்புதல்;
ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் நாரதருக்கும் ச்ருஞ்ஜய மன்னனுக்கும் நடந்த
உரையாடல் மூலம் 16 மன்னர்களின் வரலாற்றை யுதிஷ்டிரருக்கு
எடுத்துரைத்தல்.

தன் மூத்த சகோதரான கர்ணனை அர்ஜுனன் மூலம் கொல்வித்ததற்காகவும், பாஞ்சாலர்களையும், பாஞ்சாலியின் புதல்வர்களையும் போரில் இழந்து விட்டமைக்காகவும் யுதிஷ்டிரர் பெரும் துயரடைந்தார். ராஜ்யத்தைத் துறந்து கானகம் செல்ல விரும்பினார். அப்போது அர்ஜுனன், பீமசேனன், நகுலன், சகதேவன், திரௌபதி அனைவரும் மறுபடி மறுபடி பல்வேறு வகையில் ராஜதர்மத்தை எடுத்துரைத்துத் தர்மராஜரைத் தடுத்தனர். தேவஸ்தான் முனிவர் யுதிஷ்டிரரிடம் யாகம் செய்யுமாறு கூறினார். வியாசர் ஷ; சங்க; லிகிதர் வரலாற்றைக் கூறி ராஜ தர்மத்தை வற்புறுத்தினார். அனைவரும் திரும்பத் திரும்ப வற்புறுத்தியும் யுதிஷ்டிரர் தன் கருத்திலிருந்து விலகவில்லை. அவர் உபவாசம் இருந்து தன் சரீரத்தைத் துறப்பதற்காக அனுமதி வேண்டினார். அச்சமயம் அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் யுதிஷ்டிரரின் சோகத்தை விலக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டார்.

சிறுவயது முதலே ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் யுதிஷ்டிரர் மிகவும் பிரியமுடையவராக இருந்து வந்தார். அவரால் ஒருபோதும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின்

ஆணையை மீற முடியாது. எனவே, தாமரை போன்ற முகம் கொண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் யுதிஷ்டிரரின் கைகளைத் தன் கரங்களில் பற்றிக் கொண்டு பேசத் தொடங்கினார்.

ஆண் சிங்கமே நீ துயரப்படாதே. சோகம் உடலை உலர்த்தி விடும். மன்னா! கனவில் கிடைத்த செல்வம் விழித்ததும் பொய்யாவது போல் போரில் அழிந்துவிட்ட கூத்திரியர்களைக் கண்களால் தரிசனம் செய்வது இயலாது. அவர்கள் போர் செய்து ஆயுதங்களால் புனிதமாகிச் சொர்க்கத்திற்குச் சென்றுவிட்டனர். ஆகவே நீ அவர்களுக்காகத் துயரப்படக்கூடாது.

கூத்திரிய தர்மத்தில் ஈடுபட்டு வேத வேதாக்களில் மிகச் சிறந்த வீர மன்னர்களும் புண்ணிய கதியை அடைந்துவிட்டனர். முன்பு இருந்த மகானுபாவர்களான மன்னர்களின் சரித்திரத்தைக் கேள். அதனைக் கேட்டு இறந்த உன்னுடைய பந்துக்களுக்காக சோகம் கொள்வதை விட்டு விடு. இந்த வரலாறு புத்திர சோகத்தால் பீடிக்கப்பட்ட ச்ருஞ்ஜய மன்னரிடம் தேவரிஷி எடுத்துக் கூறியதாகும்.

மன்னா! ச்ருஞ்ஜய மன்னன் பர்வத முனிவரின் அருளால் பெற்ற தன் புதல்வன் ஸ்வரணஷ்டவியை இந்திரனுடைய செயலால் இழந்துவிட்டான். அப்போது நாரதர் ச்ருஞ்ஜய மன்னனுக்கு ஆறுதல் அளிக்க இந்த மன்னர்களின் வரலாற்றைக் கூறினார். முன்னிருந்த சௌபாக்கியமான மன்னர்களும் மரணமடைந்துவிட்டனர். அவர்களின் பெயரைக் கேட்டு நீ உன் மனத்தின் தாபத்தை அமைதிப்படுத்திக் கொள். அவர்களுடைய வரலாறு உத்தமமானது. கொடிய கிரகங்களையும் அமைதிப்படுத்த வல்லது. ஆயுளை வளர்க்கக் கூடியதும் ஆகும். நாரதர் ச்ருஞ்ஜயரிடம் கூறியதை நான் உனக்குக் கூறுகிறேன்.

தன் யாக வைபவத்தின் மூலம் இந்திரனைத் தோற்கடித்த மருத் மன்னரும் இறந்துவிட்டார். அபிஷித்தின் புதல்வன் மருத் இந்திரனோடு போட்டியிட்டதால் பிருகஸ்பதி அவருடைய யாகத்தைச் செய்ய மறுத்துவிட்டார். பிரகஸ்பதியின் தம்பி சம்வர்த்தன் மருத்து மன்னனின் யாகத்தைச் செய்வித்தார். மருத் மன்னன் இப்புதியை ஆண்டபோது, பூமி உழாமலும், விதைக்காமலுமே அன்னத்தை உற்பத்தி செய்தது. மருத்தனின் யாகத்தில் விஸ்வதேவ கணங்கள் அங்கத்தினராயிருந்தனர். மருத் கணங்களும், சாத்ய கணங்களும் சமையலைப் பரிமாறும் வேலையைச் செய்தனர். தேவர்கள் நன்கு சோமரசத்தைப் பருகினர். மருத் மன்னன் தேவ, கந்தர்வ, மனிதர்கள் செய்த அனைத்து யாகங்களிலும் அளிக்கப்பட்டதை

விட அதிக தகூழிணைகள் அளித்தார். தர்மம், ஞானம், வைராக்கியம், ஐஸ்வர்யம் என்னும் நான்கு குணங்களிலும் உன்னை விடச் சிறந்தவர். உன் புதல்வனை விட அதிக புண்ணியாத்மா. அவரே இறந்துவிட்டபோது மற்றவர்களைப் பற்றி என்ன? எனவே நீ உன் புதல்வனுக்காக வருத்தப்படாதே.

விருந்தினரை உபசரிப்பதில் சிறந்த சுகோத்ர மன்னனும் இன்று இல்லை. அவருடைய ராஜ்யத்தில் இந்திரன் ஒருவருடம் தங்க மழை பொழிந்தான். பூமியின் வசுமதி என்ற பெயர் அப்போது பொருளுடையதாயிற்று. அவர் தேசத்தை அரசாண்டபோது நதிகள் நீருடன் தங்கத்தையும் அடித்துச் சென்றன.

இந்திரன் தங்கமயமான மீன்களையும், முதலைகளையும், ஆமைகளையும் நதியின் நீரில் வீழ்த்தியிருந்தார். அதிதி புதல்வனான சுகோத்ர மன்னனின் குரு ஜாங்கால தேசத்தில் எல்லையற்ற தங்கக் குவியல் பரவிவிட்டது. சுகோத்ர மன்னன் அங்கு செய்த யாகத்தில் அந்த செல்வக் குவியல் முழுவதையும் பிராமணர்களுக்குத் தானமளித்துவிட்டார். தர்மம் முதலிய குணங்களில் அவர் உன்னை விடச் சிறந்தவர். அவரே இறந்துவிட்டபோது, யாகமும் தகூழிணையும் இல்லாத உன் புதல்வனுக்காக வருந்தாதே.

ச்ருஞ்ஜயா! அங்கதேச மன்னன் பிருகத்ரதனும் மரணம் அடைந்துவிட்டார். அவர் செய்த பெரும் யாகத்தில் பத்து லக்ஷம் வெள்ளைக் குதிரைகளையும், தங்க அணிகள் சூடிய 10 லக்ஷம் கன்னிகைகளையும், 10 லக்ஷம் யானைகளையும் தகூழிணை அளித்தார். அவற்றுடன் கோடி தங்கமாலை அணிந்த பசுக்களும், காளைகளும், அவற்றிற்கான சேவகர்களையும் தகூழிணையாக அளித்தார். அவரது யாகத்தின் சமயத்தில் இந்திரன் சோமரசம் பருகிப் போதை கொண்டார். பெரும் தகூழிணைகளால் பிராமணர்களும் ஆனந்த உன்மத்தம் அடைந்தனர். இத்தகைய 100 யாகங்களை அங்கன் செய்தார். அவர் அளித்த செல்வம் வேறு யாராலும் அளிக்க முடியாதது. தர்மம், ஞானம், வைராக்கியம், ஐஸ்வர்யம் என்ற நான்கு குணங்களில் உன்னை விடச் சிறந்தவர். அவரும் மறைந்துவிட்டபோது மற்றவர்களைப் பற்றி என்ன? ஆகவே நீ உன் புதல்வனுக்காக வருந்தாதே.

ச்ருஞ்ஜயா! இந்த பூமி முழுவதையும் தன் ஒரு குடையின் கீழ் ஆட்சி செய்த உஷ்னரின் புதல்வன் சிபியும் மறைந்துவிட்டார். இன்று உலகில் எவ்வளவு காட்டுப் பசுக்கள், மாடுகள், குதிரைகள் உள்ளனவோ அத்தனைப் பசுக்களை சிபி தன் யாகத்தில் தானம் செய்தார். பிரஜாபதி பிரம்மா சிபி மன்னனை இந்திரனுக்குச் சமமான பராக்க்ரமியாகவே எண்ணினார். நன்மை

தரும் நான்கு குணங்களில் அவர் உன்னை விடச் சிறந்தவர். நீ உன் புதல்வனுக்காக வருந்தாதே. அவன் யாகமும் செய்யவில்லை. தகூழினையும் அளிக்கவில்லை.

ச்ருஞ்ஜயா! சகுந்தலைக்கும், துஷ்யந்தனுக்கும் புதல்வனான பரத மன்னனும் மரணத்திற்கு அதீனமாகிவிட்டார். பரதன் தேவர்களின் மகிழ்ச்சிக்காக முன்பு யமுனைக் கரையில் 300, சரஸ்வதியின் கரையில் 20, கங்கையின் கரையில் 14 அஸ்வமேதம் யாகங்களைச் செய்தார். அவர் தன் வாழ்வில் ஆயிரம் அஸ்வமேதமும், நூறு ராஜசூயமும் நடத்தி முடித்தார். ஆசாரியரான கண்வருக்கு ஆயிரம் தங்கத் தாமரைகளைப் பரிசளித்தார். அவர் சாம, தான, தண்ட, பேதம் என்னும் நான்கு நன்மை தரும் நீதிகளிலும், தர்மம், ஞானம், வைராக்கியம், ஐஸ்வர்யம் என்னும் மங்களமான குணங்களிலும் உன்னை விடச் சிறந்தவர். உன் புதல்வனை விடச் சிறந்த புண்ணியாத்மா. அவரே இறந்துவிட்ட பின் வேறு யார் உயிருடன் இருக்க முடியும்? எனவே நீ உன் புதல்வனுக்காக வருந்தாதே.

ச்ருஞ்ஜயா! தசரத நந்தன் ஸ்ரீ ராமரும் இங்கிருந்து பரதாமத்திற்குச் சென்றுவிட்டார். அவர் தந்தை மகனிடம் அன்பு வைப்பதுபோல் மக்களிடம் அன்பு வைத்திருந்தார். அவருடைய ராஜ்யத்தில் எந்தப் பெண்ணும் விதவையோ, அனாதையோ ஆகவில்லை. அவருடைய ஆட்சியில் மேகம் உரிய சமயத்தில் மழை பொழிந்தது. எப்போதும் நல்ல காலமே இருந்தது. ராமனின் ஆட்சியில் யாரும் நீரில் மூழ்கவில்லை. தீ யாரையும் எரிக்கவில்லை. யாருக்கும் நோயின் பயம் இல்லை. ராமச்சந்திரன் அரசாட்சி காலத்தில் ஆயிரம் ஆண்டுகள் வரை உயிர் வாழ்ந்த பெண்களும், ஆண்களும் இருந்தனர். எல்லோருடைய விருப்பங்களும் வெற்றி பெற்றன.

அவருடைய ஆட்சியில் எல்லா மனிதர்களும் திருப்தியுடன், விருப்பம் நிறைவேறப் பெற்று, பயமின்றிச் சுதந்திரமாகவும், சத்திய விரதிகளாகவும் இருந்தனர். மரங்கள் எப்போதும் பூத்துக் காய்த்து வந்தன. பசுக்கள் நிறையப் பால் கொடுத்தன. 14 ஆண்டுகள் வனவாசம் புரிந்து ராஜ்யம் பெற்ற பின் ஸ்ரீ ராமர் தகூழினைகள் நிறைந்த பத்து அசுவமேத யாகங்களைச் செய்தார். அவர் அயோத்தியின் மன்னனாகி 11 ஆயிரம் ஆண்டுகள் அரசாண்டார். மிகச் சிறந்தவரும் நான்கு நன்மை பயக்கும் குணங்களைக் கொண்டவருமான ஸ்ரீ ராமச்சந்திரனே இங்கில்லாதபோது உன் புதல்வனுக்காக நீ துயரப்படாதே.

ச்ருஞ்ஜயா! பகீரத மன்னரும் இங்கில்லை. அவருடைய பெரும் யாகத்தில் சோமரசம் பருகிப் பலம்பெற்ற இந்திரன் அசுரர்களைத் தோற்கச்

செய்தார். அவர் யாகம் செய்யும்போது பொன் அணிகள் அணிந்த பத்து லட்சம் கன்னிகைகளை 4 குதிரைகள் பூட்டிய தேரில் தனித்தனியாக அமர்த்தி தக்ஷிணையாக அளித்தார். ஒவ்வொரு தேரின் பின்னும் நூறு யானைகள் சென்றன. அவற்றில் ஒவ்வொரு யானைக்குப் பின்னால் ஆயிரம் குதிரைகளும், ஒவ்வொரு குதிரைக்குப் பின்னால் ஆயிரம் பசுக்களும், ஒவ்வொரு பசுவின் பின்னும் ஆயிரம் ஆடுகளும் சென்று கொண்டிருந்தன. பகீரதன் கங்கைக் கரையில் வசித்தபோது கங்காதேவி அவர் மடியில் வந்து அமர்ந்தார். ஆகவே பாகீரதி என்னும் பெயரைப் பெற்றார். பெரும் தக்ஷிணை அளிக்கும் இஷ்வாகு குலத்து பகீரதனைக் கங்கை தன் தந்தையாகக் கருதினார். நன்மை தரும் நான்கு விஷயங்களில் சிறந்த அவரே இறந்துவிட்டபோது உன் மகனுக்காக நீ வருந்தாதே.

ச்ருஞ்ஜயா! சிந்தனையாளரான திலீபரும் இறந்துவிட்டார். அவருடைய பெரிய யாகங்களைப் பிராமணர்கள் இன்றும் வருணிக்கிறார்கள். திலீப மன்னன் தன் யாகத்தில் ரத்தினமும், செல்வமும் நிரம்பிய புவி முழுவதையும் தானமாக அளித்தார். திலீபனின் ஒவ்வொரு யாகத்திலும் புரோகிதர்கள் தங்கத்தால் செய்யப்பட்ட ஆயிரம் யானைகளைத் தக்ஷிணையாகப் பெற்றனர். அவருடைய யாகத்தில் தங்கத்தாலான மிகப்பெரிய யூபம் சோபையுற்றது. இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் எப்போதும் அதை விரும்பினர். அதன் தங்கச் சுற்றின் மீது ஆறாயிரம் தேவ கந்தர்வர்கள் நடனமாடினர். விஸ்வாவசு அவர்களுக்கு நடுவில் அமர்ந்து வீணை வாசித்தார். திலீபனின் கர்மத்தை வேறு எந்த மன்னரும் பின்பற்ற முடியவில்லை. சத்தியவாதியான திலீபனின் மாளிகையில் கம்பீரமான வேத கோஷமும், வீரர்களின் வில்லின் டங்காரமும், தானம் கொடு என்ற குரலும் ஒருபோதும் முடிவடைந்ததில்லை.

ச்ருஞ்ஜயா! நன்மை தரும் தர்மம் முதலிய நான்கிலும் அவர் உன்னை விடச் சிறந்தவர். உன் புதல்வனை விட அதிகப் புண்ணியாத்மா. அவரே இறந்துவிட்டபோது மற்றவர்களைப் பற்றி என்ன? ஆகவே நீ உன் புதல்வர்களுக்காக வருத்தப்படாதே.

ச்ருஞ்ஜயா! மருத் என்னும் தேவர்களால் தந்தையின் கர்ப்பத்திலிருந்து பிளந்து எடுக்கப்பட்ட மாந்தாதா மன்னரும் மறைந்துவிட்டார். தன் தந்தை யுவநாஸ்வனின் வயிற்றில் இருந்து பிறந்த மாந்தாதா தேவர்களின் குழந்தைகளைப் போலக் காணப்பட்டது. அப்போது தேவர்கள் இந்தக் குழந்தை தாய் இன்றிப் பிறந்ததால் யாருடைய பாலைப் பருகுவான் என்று கேட்டனர். அப்போது இந்திரன் 'மாம்-தாதா' என் பாலைக் குடிப்பான் என்று ஏற்றுக் கொண்டதால் அக்குழந்தை மாந்தாதா என்ற பெயரைப் பெற்றது. இந்திரனுடைய கையிலிருந்து பெருகிய பாலைப் பருகிய அந்த ராஜகுமாரன்

12 நாட்களிலேயே 12 ஆண்டிற்கான வளர்ச்சியைப் பெற்றுவிட்டார். தர்மாத்மாவும், தைரியசாலியுமான மாந்தாதா போரில் இந்திரனுக்கு நிகரானவர்.

இந்த உலகம் முழுவதும் ஒரே நாளில் அவருடைய அதிகாரத்திற்கு வந்துவிட்டது. மாந்தாதா போர்க்களத்தில் அங்காரன், மருத்தன், கயன், அசிதன், அங்கராஜன் ப்ருகத்ரதன் ஆகியோரைத் தோற்கடித்தார். சூரியன் உதிக்கும் இடத்திலிருந்து அஸ்தமனமாகும் வரை உள்ள பிரதேசம் அனைத்தும் அவருடையதாகவே இருந்தது. அவர் 100 அஸ்வமேத யாகமும், 100 ராஜசூய யாகமும் செய்தார். 10 யோஜனை நீளமும் ஒரு யோஜனை உயரமும் உடைய பல தங்க மீன்களை அமைத்துப் பிராமணர்களுக்குத் தானம் அளித்தார். தர்மம் முதலிய சிறந்த நான்கு குணங்களையும் கொண்ட உன்னை விடச் சிறந்த புண்ணியாத்மா அவரே இவ்வுலகில் இல்லை. நீ உன் புதல்வனுக்காக ஏன் துயரப்பட வேண்டும்?

ச்ருஞ்ஜயா! நகுஷ புத்திரன் யயாதியும் உயிருடன் இல்லை. அவர் கடலோடு பூமி முழுவதையும் வென்று ஷாமியாபாத் என்னும் அளக்கும் கட்டையினால் பூமியை அளந்து யாக வேதிகளை அமைத்தார். ஆயிரம்ச் ரௌத யாகமும், 100 வாஜபேய யாகமும் செய்தார். சிறந்த பிராமணர்களுக்குத் தங்கத்தால் அமைந்த மூன்று மலைகளைத் தானம் செய்து திருப்தியடையச் செய்தார். ஆசுரிப் போரின் மூலம் தைத்ய, தானவர்களைச் சம்ஹாரம் செய்து புவி முழுவதும் தன் புதல்வர்களுக்குப் பங்கிட்டு அளித்தார். அவர் கரைப் பிரதேசங்களில் தன் யது, துக்ரு, அனு என்ற புதல்வர்களையும் நியமித்தார். பாரதத்தின் நடுப்பகுதியில் புருவை அபிஷேகம் செய்வித்துப் பின் மனைவியரோடு காட்டிற்குச் சென்றுவிட்டார்.ச்ருஞ்ஜயா! நான்கு நன்மை பயக்கும் குணங்களில் அவர் உன்னை விடச் சிறந்தவர். அவரே இங்கில்லை. மற்றவர்களின் விஷயம் என்ன? ஆகவே நீ உன் புதல்வனுக்காக துயரப்படாதே.

ச்ருஞ்ஜயா! நாபாகனுடைய புதல்வன் அம்பரீஷனும் மரணம் அடைந்துவிட்டார். அம்பரீஷனை மக்கள் அனைவரும் தங்களுடைய புண்ணியமான ரக்ஷகனாகக் கருதினார்கள். பிராமணர்களிடம் அன்பு வைத்திருந்த அம்பரீஷன் யாகம் செய்யும்போது தன் யாக மண்டபத்தில் பத்தாயிரம் யாகங்களைச் செய்து முடித்த மன்னர்களைப் பிராமண சேவையில் நியமித்தார். அவருடைய யாகத்தில் பிராமணர்களுக்குச் சேவை செய்த 1 லட்சத்துப் பத்தாயிரம் மன்னர்கள் அனைவரும் அஸ்வமேதத்தின் பலனைப் பெற்று உத்தராயண மார்க்கத்தில் பிரம்மலோகம் சென்றனர். நன்மை பயக்கும் நான்கு குணங்களில் அவர் உன்னை விடச் சிறந்தவர்.

உன்னுடைய புதல்வனை விடப் புண்ணியாத்மா. அவரே இங்கில்லை. மற்றவர்களைப் பற்றி என்ன? எனவே நீ உன் புதல்வனுக்காகத் துயரப்படாதே.

ச்ருஞ்ஜயா! சித்ரரதனின் புதல்வன் சசபிந்துவும் தன்னை மரணத்தில் இருந்து காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியவில்லை. அந்த மன்னருக்கு லக்ஷம் ராணிகள் இருந்தனர். அவர்களிடம் இருந்து மன்னருக்கு பத்து லக்ஷம் புதல்வர்கள் தோன்றினர். அவர்கள் அனைவரும் சிறந்த வீரர்கள். ஒவ்வொரு ராஜகுமாரனுக்கும் நூறு நூறு கன்னிகைகள் மணம் செய்விக்கப்பட்டனர். ஒவ்வொரு கன்னிகையோடும் 100, 100 யானைகள் பெறப்பட்டன. ஒவ்வொரு யானையின் பின்னும் 100, 100 ரதங்களும், ஒவ்வொரு ரதத்தோடும் தங்க மாலைகள் அணிந்த 100, 100 குதிரைகளும், அந்த ஒவ்வொரு குதிரைகளோடும் நூறு, நூறு பசுக்களும் அந்த ஒவ்வொரு பசுக்களோடும் நூறு, நூறு ஆடுகளும் கிடைத்தன. சசபிந்து மன்னர் அந்த அளவற்ற செல்வத்தை அஸ்வமேதம் என்னும் பெரும் யாகத்தில் பிராமணர்களுக்குத் தானம் செய்துவிட்டார்.

ச்ருஞ்ஜயா! நான்கு நன்மை பயக்கும் குணங்களில் அவர் உன்னை விடச் சிறந்தவர். உன்னுடைய புதல்வனை விட அதிக புண்ணியாத்மா. அவரே இங்கில்லாதபோது மற்றவர்களைப் பற்றி என்ன? ஆகவே நீ உன் புதல்வனுக்காகத் துயரப்படாதே.

ச்ருஞ்ஜயா! அமுர்த்தரயாவின் புதல்வன் கய மன்னனும் இறந்து விட்டார். அவர் நூறு ஆண்டுகள் வரை ஹோமத்தில் மிகுந்த அன்னத்தையே போஜனம் செய்து வந்தார். அக்னிதேவன் ஒரு சமயம் அவருக்கு வரமளிக்க வந்தபோது என்னுடைய சிரத்தை தர்மத்தில் அதிகரிக்க வேண்டும். என்னுடைய மனம் எப்போதும் சத்தியத்திலேயே நிலைக்க வேண்டும் என்பதையே வரமாகக் கேட்டார். அக்னி தேவனும் அவர் விரும்பிய வரத்தினை அளித்தார். அவர் 1000 வருஷங்கள் தர்ஷ, பெளர்ணமாச, சாதூர்மாஸ்ய மற்றும் அஸ்வமேத யாகங்களைச் செய்து வந்தார். ஆயிரம் வருஷங்கள் ஒவ்வொரு நாளும் காலையில் லக்ஷம் பசுக்களையும், 100 கோவேறு கழுதைகளையும் தானம் செய்தார். சோமரசத்தின் மூலம் தேவர்களையும், செல்வத்தின் மூலம் பிராமணர்களையும், சிரார்த்த கர்மத்தால் பித்ருக்களையும் திருப்தி செய்தார். அஸ்வமேத மகா யக்ஞத்தில் 50 வியாமம் அகலமும் அதைப்போல் இருமடங்கு நீளமும் உள்ள பூமியை அமைத்துத் தக்ஷிணையாகத் தானம் செய்தார். கங்கையில் எத்தனை மணல் துகள்கள் உள்ளனவோ, அத்தனை பசுக்களைக் கயன் தானம் செய்தார்.

ச்ருஞ்ஜயா! நான்கு நன்மை பயக்கும் குணங்களில் அவர் உன்னை விடச் சிறந்தவர். அதிக புண்ணியாத்மா. அவரே இறந்துவிட்டபோது மற்றவர்களின் விஷயம் என்ன? ஆகவே நீ உன் புதல்வனுக்காக வருந்தாதே.

ச்ருஞ்ஜயா! சம்ஸ்கிருதியின் புதல்வர் ரந்திதேவ மன்னனும் காலனின் கவளமானார். மகாதபஸ்வியான அவர் இந்திரனை ஆராதித்து, அவரிடம் தன்னிடம் எப்போதும் அன்னம் அதிகமாக இருக்க வேண்டும்; எப்போதும் அதிதி சேவைக்கான வாய்ப்பைப் பெற வேண்டும். தன்னுடைய சிரத்தை குறையக் கூடாது; தான் மற்றவர்களிடம் ஏதும் கேட்கக்கூடாது' என்றும் வரம் கேட்டார். ரந்தி தேவனிடம் காட்டுப் பசுக்களும், கிராமப் பசுக்களும் தாமாகவே யாகத்திற்காக வந்து சேர்ந்தன. அங்கு நனைந்த தோலில் இருந்து பெருகிய நீரில் இருந்து சர்மண்வதி என்ற பெயரில் பிரசித்தி பெற்ற பெரிய நதி தோன்றிற்று. ரந்தி தேவன் தன்னுடைய விசாலமான யாகத்தில் பிராமணர்களுக்குத் தங்கமாலை அளித்து வந்தார். ரந்தி தேவனின் யாகத்தில் ஆஹுதிப் பொருட்களைச் சேகரிக்கும் அனைத்து, குடம், பாத்திரம், கிண்ணம் ஆகியவை தங்கத்தாலானவை. ரந்தி தேவனுடைய மாளிகையில் இரவில் தங்கிய அதிதி சமுதாயங்களுக்கு 20100 பசுக்கள் தொட்டு தானமளிக்கப்பட்டன. அங்கு சமையலர்கள் எல்லோரும் நன்றாக பருப்பு அன்னம் சாப்பிடுங்கள். இன்று நேற்றையதை விடச் சிறந்த போஜனம் உள்ளது' என்ற கூவி அழைத்தனர்.

ச்ருஞ்ஜயா! தர்மம், ஞானம், வைராக்கியம், ஐஸ்வர்யம் என்னும் நான்கு உத்தம குணங்களில் அவர் உன்னை விடச் சிறந்தவர். உன் புதல்வனை விட அதிகப் புண்ணியாத்மா. அவரே இங்கில்லாதபோது மற்றவர்களைப் பற்றி என்ன? ஆகவே நீ உன் புதல்வனுக்காகத் துயரம் கொள்ளாதே.

ச்ருஞ்ஜயா! இஷ்வாகு வம்சத்து புருஷ சிம்மம் சகரரும் இறந்துவிட்டார். அவருடைய பராக்கிரமம் அற்புதமானது. அவர் போர் யாத்திரை செய்யும்போது, அவருடைய 60,000 புதல்வர்கள் அவருக்குப் பின்னால் சென்றனர். ஒரே குடையின் கீழ் பூமி முழுவதையும் ஆண்ட சகரர், ஆயிரம் அஸ்வமேத யாகங்களைச் செய்து தேவர்களைத் திருப்தி செய்தார். மன்னர் தங்கத்தால் ஆன மாளிகைகளை நிர்மாணித்து அழகிய பெண்களுடன் அவற்றைத் தகுதியுள்ள பிராமணர்களுக்குத் தானமளித்தார். ஏராளமான போகப் பொருட்களையும் அவர்களுக்கு அளித்தார். சகரரின் கட்டளைப்படி, பிராமணர்கள் அவருடைய செல்வம் அனைத்தையும், தங்களுக்குள் பங்கிட்டுக் கொண்டனர். சினம் கொண்டு, ஒரு சமயம் கடலை அதன் அடிவரை தோண்டினார். கடல் அதனாலேயே சாகரம் என்ற பெயர் பெற்றது.

ச்ருஞ்ஜயா! நன்மை பயக்கும் நான்கு குணங்களில் அவர் உன்னை விடச் சிறந்தவர். உன்னுடைய புதல்வனை விடப் புண்ணியாத்மா. அவரே இங்கில்லாதபோது மற்றவர்களின் விஷயம் என்ன? ஆகவே நீ உன் புதல்வனுக்காகத் துயரப்படாதே.

ச்ருஞ்ஜயா! வேனனுடைய புதல்வன் மகாராஜா ப்ருதுவும் தன்னுடைய உடலைத் துறக்க நேரிட்டது. மகரிஷிகள் ஒன்று கூடிக் காட்டில் அவருக்கு ராஜ்யாபிஷேகம் செய்தனர். உலகனைத்திலும் தர்மத்தை ஸ்தாபிப்பார் என்று யோசித்து ப்ருது என்று பெயரிட்டனர். துக்கத்திலிருந்து அனைவரையும் காத்ததால் அவர் கூடித்திரியன் ஆனார். பிரஜைகளை அவர் மனம் மகிழ்ச் செய்தார். ப்ருதுவின் அரசாட்சி காலத்தில் பூமி உழாமலேயே தானியத்தை உற்பத்தி செய்தது. மரங்கள் பழங்களை அளித்தன. பசுக்கள் பாலைப் பெருக்கின. மக்கள் நோயின்றி இருந்தனர். அவர்களுடைய விருப்பங்கள் நிறைவேறின. பயமின்றி வாழ்ந்தனர். அவரவர் விருப்பப்படி வயலிலோ, வீட்டிலோ வாழ்ந்து வந்தனர். அவர் கடற்கரைக்குச் சென்றால் அதன் நீர் அமைதியடைந்தது. நதிகளின் வெள்ளம் அமைதி அடைந்தது. ப்ருது மன்னர் தன்னுடைய அஸ்வமேத மகாயாகத்தில் 400 அடி உயரமுள்ள 21 தங்க மலைகளை பிராமணர்களுக்குத் தானமளித்தார்.

ச்ருஞ்ஜயா! நான்கு நன்மை பயக்கும் குணங்களில் அவர் உன்னை விடச் சிறந்தவர். உன்னுடைய புதல்வனை விட அதிக புண்ணியாத்மா. அவரே இங்கில்லாதபோது மற்றவர்களின் விஷயம் என்ன? ஆகவே நீ உன் புதல்வனுக்காகத் துயரப்படாதே.

இவ்வாறு கூறிய நாரதர், “ச்ருஞ்ஜயா! நீ பேசாமல் என்ன யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறாய்? என் பேச்சை ஏன் கேட்கவில்லை? என்னுடைய சொற்கள் பலனற்றுப் போயிற்றா?” என்று கேட்டார். ச்ருஞ்ஜயன் “நாரதரே! உங்களுடைய உபதேசம் வீணாகவில்லை. உங்களைத் தரிசனம் செய்து நான் துயரம் அற்றவனாவேன். பிரபோ! நான் புத்திர சோகத்தால் தறிக்கப்படுகிறேன். தாங்கள் எனக்கு அருள் செய்தால் என்னுடைய மகன் மீண்டும் உயிர் பெற முடியும்” என்றார். நாரதரும், மன்னா! உனக்குப் பர்வத முனிவர் அளித்த சொர்ணஷ்டிவி சென்றுவிட்டான். இப்போது நான் மறுபடி ஹிரண்யநாபன் என்னும் புதல்வனை அளிக்கிறேன். அவன் ஆயிரம் வருஷங்கள் ஆயுள் பெறுவான்” என்று வரமளித்தார்.

இவ்வாறு நாரத மகரிஷிக்கும், ச்ருஞ்ஜய மன்னனுக்கும் இடையில் நடைபெற்ற உரையாடலின் வாயிலாக 16 மன்னர்களின் சரித்திரத்தை ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் யுதிஷ்டிரரிடம் விவரித்தார். அப்போது யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ

கிருஷ்ணரிடம், “பர்வத முனிவர், நாரதர் இருவரும் எதற்காகச் ச்ருஞ்ஜய மன்னரிடம் வந்தனர். அவருடைய புதல்வன் ஏன் பாலனாக இருக்கும்போதே இறந்துவிட்டான்? இவையனைத்தையும் கூறுங்கள்” எனக் கேட்டார்.

12.2 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் நாரதர், பர்வதர் இரு ரிஷிகளின் விஷயத்தை யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறுதல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறலானார்; “மன்னா! நாரதர், பர்வதர் என்னும் இரண்டு சிறந்த ரிஷிகள் பரஸ்பரம் மாமனும், மருமகனும் ஆவர். ஒருமுறை இவர்கள் மனித உலகத்தில் யாத்திரை செய்ய வந்தனர். இங்கு வந்து புனிதமான ஹவிஸையும், தேவர்களுக்கு உணவாகத் தகுதியுள்ள பொருட்களையும் உண்டு வந்தனர். உலகில் சுற்றுப் பயணம் செய்த அவர்கள் இருவரும் தங்கள் மனத்தில் தோன்றும் சுப-அசுப எண்ணங்கள் எதுவானாலும் ஒருவருக்கொருவர் கூறிக் கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிடில் ஒருவர் மற்றவரின் சாபத்திற்கு ஆளாக நேரிடும் என்ற நிபந்தனையை விதித்துக் கொண்டனர்.

பிறகு இருவரும் சுவேதனின் மகனான ச்ருஞ்ஜய மன்னரிடம் சென்று உனது நன்மைக்காக உன்னிடம் சிறிதுகாலம் தங்கியிருப்போம் என்றனர். மன்னனும் அவ்விருவரையும் ஏற்றுக் கொண்டு, தன் ஒரே மகளை அவ்விருவரின் சேவைக்கு நியமித்தான். மிகச்சிறந்த அழகியும் நன்னடத்தையும் சீலமும் மிக்கவளுமான அக்கன்னிகையும் தன் தந்தையாகிய மன்னனின் ஆணைப்படி இருவருக்கும் மரியாதையுடன் சேவை புரிந்து வந்தாள். அவளுடைய அழகாலும், சேவையாலும் மகிழ்ந்த நாரதர் அவளிடம் காம பாவம் கொண்டார். அவளிடம் அவருக்கான விருப்பம் மெல்ல மெல்ல வளரலாயிற்று.

தர்மமறிந்த நாரதர் வெட்கத்தின் காரணமாக தன் மருமகனிடம் ராஜகுமாரியின் பால் தான் அன்பு கொண்டதைக் கூறவில்லை. ஆனால் பர்வதர் தன்னுடைய தவத்தின் சிறப்பினாலும், நாரதரின் செயல்களினாலும், அவரது காம வேதனையை அறிந்துவிட்டார். அவர் நாரதரிடம் நாம் நம் சுப-அசுப எண்ணங்களைப் பரஸ்பரம் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று ஏற்றுக் கொண்ட நிபந்தனையை தாங்கள் மீறிவிட்டீர்கள். ஆகவே நான் சாபமளிக்கப் போகிறேன். இந்த அழகான ராஜகுமாரி உங்களுக்கு மனைவியாவாள் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால் திருமணமான உடனேயே இந்த கன்னிகையும், மற்ற அனைவரும் உங்களுடைய முகத்தை வானர

முகமாகவே பார்ப்பார்கள். நீங்கள் குரங்கைப் போன்ற முகம் பெறுவீர்கள் என்று சாபமளித்துவிட்டார். அதனைக் கேட்டுச் சினம் கொண்ட நாரதரும் தன் மருமகன் பர்வதரிடம், “அடே! நீ தவம், பிரம்மசரியம், சத்தியம், புலனடக்கத்துடன் கூடிய தர்மபராயணனாக இருந்தும் சுவர்க்க லோகம் செல்ல முடியாது” என்று சாபமளித்தார்.

ஒருவருக்கொருவர் சாபமளித்துவிட்டு இருவரும் எதிர் எதிர் திசையில் சென்றுவிட்டனர். அறிவாளியான பர்வதர் மதிப்புடன் உலகம் முழுவதும் சுஞ்சரிக்கலானார். நாரதர் ச்ருஞ்ஜயரின் மகளைப் பத்தினியாகப் பெற்றுவிட்டார். திருமணம் முடிந்ததுமே நாரதரின் முகம், பர்வதரின் சாபப்படி வானர முகமாகத் தோற்றமளித்தது. ஆனால் அந்த ராஜகுமாரி அவரை அவமதிக்கவில்லை. அன்புடன் அவருக்குச் சேவையாற்றி வந்தாள். பிறகு ஒரு சமயம் பர்வத முனிவரும், நாரத முனிவரும் ஒரு காட்டில் சந்தித்துக் கொண்டனர். அப்போது பர்வதர் நாரதரை வணங்கி “பிரபோ! தாங்கள் எனக்குச் சுவர்க்கலோகம் செல்ல அனுமதியளித்து அருள் புரியுங்கள்” என்று வேண்டினார்.

பர்வதர் தீனபாவத்தோடு, கை குவித்து தன் அருகில் நிற்பதைக் கண்ட நாரதர் தானும் கருணை கொண்டு “குழந்தாய்! முன்பு நீ என்னை வானரம் ஆகும்படி சபித்து விட்டாய். நீ அவ்வாறு கூறியதால் நானும் பொறாமையால் உனக்குச் சாபம் அளித்துவிட்டேன். அதனால் நீ இதுவரை சொர்க்கத்திற்குச் செல்ல முடியவில்லை” என்று கூறினார். பின்னர் இருவரும் தத்தம் சாபத்தை விலக்கிக் கொண்டனர். நாரதர் வானர முகம் நீங்கப் பெற்றார். அழகிய முகத்தோடு அவரைக் கண்ட ராஜகுமாரி அயலான் என்று கருதி அவரை விட்டு ஓடிவிட்டாள். அரசகுமாரி ஓடுவதைக் கண்ட பர்வதர் அவளிடம் தேவி இவர் உன் கணவரான நாரதரேயாவார். இதில் நீ சந்தேகம் கொள்ளாதே” என்று விளக்கிக் கூறினார். இதனைக் கேட்ட சுகுமாரி ராஜகுமாரி மகிழ்ந்தாள். பர்வதர் சொர்க்கம் சென்றார். நாரதர் சுகுமாரியின் மாளிகைக்கு வந்தார்”.

இவ்வாறு நாரதருக்கும், பர்வதருக்கும் இடையே நடைபெற்ற விஷயங்களை யுதிஷ்டிரருக்கு உரைத்த பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சுவர்ணஷ்லையின் பிறப்பு வரலாற்றை நாரத மகரிஷியிடமே கேட்டறிந்து கொள்ளுமாறு கூறினார். யுதிஷ்டிரரும் அவ்வாறே நாரதரிடம் சுர்வணஷ்லையின் பிறப்பு, இறப்பு, உயிர் பெற்ற வரலாற்றைக் கேட்டறிந்தார். அதன்பிறகு யுதிஷ்டிரர் ராஜதர்மம் தொடர்பான பல விஷயங்களை வியாச மகரிஷியிடம் கேட்டறிந்தார்.

12.3 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வியாசரின் ஆணைப்படி நடக்க யுதிஷ்டிரருக்குக் கட்டளையிடுதல்

அப்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் நான்கு வர்ணங்களின் நன்மையை விரும்பி யுதிஷ்டிர மன்னரிடம் கூறினார்; “மன்னர்களில் சிறந்தவரே! தாங்கள் மிகவும் பிடிவாதமாகச் சோகத்தையே பற்றிக் கொண்டிருக்க வேண்டாம். வியாசரின் ஆணைப்படி செய்யுங்கள். மழைக்காலத்தில் நீரை எதிர்பார்த்து மக்கள் மேகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதைப் போல, பிராமணர்களும், உங்கள் சகோதரர்களும் உங்களிடம் தைரியத்தைப் பிரார்த்திக்கிறார்கள். மகாராஜா! இறந்தவர் போக மீதமுள்ள மன்னர்களும், இந்த குருஜாங்கால தேசம் முழுவதும் இப்போது உங்களுடைய சேவைக்குத் தயாராக உள்ளது. பரந்தபா! இந்த பிராமணர்களுக்கு நன்மை செய்வதற்காக நீங்கள் வியாசரின் பேச்சைக் கேட்க வேண்டும். குரு தேவர் வியாசரின் ஆணையால் நண்பர்களான எங்களுக்கும், திரௌபதிக்கும் விருப்பமானதைச் செய்யுங்கள்; உலகின் நன்மைக்கான செயல்களில் ஈடுபடுங்கள்” என்றார். யுதிஷ்டிரரும் வியாசர் மற்றும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஆணைப்படி சோகத்தைத் துறந்து அனைவருடனும், உரிய மரியாதையுடனும், மங்கலச் செயல்களுடனும் ஹஸ்தினாபுர நகரப் பிரவேசம் செய்தார்.

12.4 சார்வாகன் என்னும் அரக்கன் பற்றிய செய்தியைப் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறுதல்

நகரப் பிரவேசம் செய்த யுதிஷ்டிரரையும் மற்ற பாண்டவர்களையும் திரௌபதியையும் மக்கள் திரண்டு வாழ்த்தொலியுடன் வரவேற்றனர். பிராமணர்கள் யுதிஷ்டிர மன்னருக்கு ஆசியளித்தனர். அப்போது சார்வாகன் என்னும் அரக்கன் பிராமண வேடம் தரித்து வந்து, பிராமணர்களிடம் அனுமதி பெறாமலேயே யுதிஷ்டிரரிடம், “நீ உன் சகோதரர்களை வதம் செய்து வாழ்வதால் என்ன பிரயோஜனம்? இதை விட நீ இறந்து விடுவதே நல்லது. வாழ்வது நல்லதல்ல” என்று கூறினான். யுதிஷ்டிர மன்னர் மிகவும் வெட்கத்துடன் கலக்கமடைந்து பதில் பேசவில்லை. பிராமணர்கள் இதனைக் கண்டு அவன் துரியோதனனின் நண்பன் சார்வாகன் என்னும் அரக்கன் யுதிஷ்டிரரைக் கொல்ல விரும்புகிறான் என்பதைப் புரிந்து கொண்டனர். அவர்கள் கோபத்துடன் அவனைச் சாடி, தம் ஹுங்காரத்தாலேயே அவனை எரித்துவிட்டனர்.

அச்சமயம், யுதிஷ்டிரரிடம் சார்வாகன் பற்றிய உண்மைச் செய்தியை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் எடுத்துரைத்தார். “பாரதா! இது சத்தியயுகத்தில் நடந்த

விஷயம். சார்வாகன் என்னும் அரக்கன் பல ஆண்டுகள் பத்ரிகாசிரமத்தில் பிரம்மாவை நோக்கித் தவம் புரிந்தான். அவன் பிரம்மாவிடம் தனக்கு எந்தப் பிராணியிடமும் பயம் உண்டாகக் கூடாது என்ற வரத்தைக் கேட்டான். பிரம்மாவும், பிராமணனை அவமானம் செய்வதைத் தவிர வேறு எந்த இடத்திலும் யாராலும் எந்த பயமும் உண்டாகாது” என்று வரமளித்தார். தன்னுடைய வரத்தின் பலத்தினால் சார்வாகன் தேவர்களைத் தொல்லை செய்யத் தொடங்கினான். தேவர்கள் பிரம்மாவைச் சரணடைந்தனர். அவனை வதம் செய்யும்படி வேண்டினர். பிரம்மா, “விரைவில் அவன் வதம் செய்யப்படுவான். துரியோதனனின் நண்பனாவான். துரியோதனனுக்கு நன்மை செய்ய விரும்பி, தன்னுடைய தீய நடத்தையில் சக்தி மிகுந்த பிராமணர்களால் எரிக்கப்படுவான்” என்று தேவர்களுக்கு அபயம் அளித்தார். அதன்படியே அரக்கன் சார்வாகன் பிரம்மா தண்டத்தால் கொல்லப்பட்டு வீழ்ந்து கிடக்கிறான்.

பாரதா! தாங்கள் இனி உங்கள் கடமையைச் செய்யுங்கள். உங்கள் மனத்தில் துயரம் உண்டாகக் கூடாது. நீங்கள் பகைவரைக் கொல்லுங்கள். மக்களைக் காப்பாற்றுங்கள். பிராமணர்களை மதித்து உபசாரம் செய்யுங்கள்” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார்.

12.5 யுதிஷ்டிரர் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைத் துதி செய்தல்

பிறகு யுதிஷ்டிரர் ராஜ்யாபிஷேகம் செய்யப்பட்டார். முறைப்படி ஹோம காரியங்கள் முடிந்ததும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பூஜிக்கப்பட்ட பாஞ்சஜன்யத்தில் நிரப்பப்பட்டிருந்த நீரினால் யுதிஷ்டிரருக்கு அபிஷேகம் செய்தார். அவரைத் தொடர்ந்து மற்றவர்களும் அபிஷேகம் செய்தனர். யுதிஷ்டிரர் குருஜாங்கால நாட்டின் மன்னனாக ராஜ்ய பாரத்தை ஏற்றுக் கொண்டார். திருதராஷ்டிரருக்கு அதீனமாக இருந்து அரசின் ஏற்பாடுகளுக்காகத் தன் சகோதரர்களையும், விதூரர், சஞ்ஜயன் முதலானவர்களையும் பல்வேறு காரியங்களில் நியமித்தார். பின்னர் யுதிஷ்டிரரும், திருதராஷ்டிர மன்னரும் போரில் கொல்லப்பட்டவர்களுக்கு சிரார்த்த காரியங்களைச் செய்து முடித்தனர். உலகம் முழுவதையும் வென்று பகைவரின் கடனிலிருந்து விடுபட்ட, பகையற்ற யுதிஷ்டிரர் தஷார்ஹ வம்சத்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைக் கைகுவித்து வணங்கித் துதிக்கலானார்.

“யது சிம்மமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! உங்களுடைய அருளாலும், நீதியாலும், பலத்தாலும், அறிவாலும், பராக்கிரமத்தாலும் எனக்கு மறுபடியும் முன்னோர்களின் இந்த ராஜ்யம் கிடைத்துள்ளது. பரந்தபா! கமலநயனா! உங்களுக்கு அடிக்கடி நமஸ்காரம். புலனடக்கம் உள்ள பிராமணர்கள்

உங்கள் ஒருவரையே அந்தர்யாமி புருஷன் என்றும், பக்தர்களைக் காப்பவன் என்றும் கூறுகிறார்கள். பலவகைப் பெயர்களால் அவர்கள் உங்களைத் துதிக்கிறார்கள். இந்த உலகம் முழுவதும் உங்களுடைய லீலாமயமான சிருஷ்டியாகும். நீங்கள் இந்த உலகத்தின் ஆத்மா ஆவீர். உங்களிடமிருந்தே இந்த உலகம் உற்பத்தியாயிற்று.

நீங்களே வியாபித்திருப்பதால் விஷ்ணு என்றும், வெற்றியோடிருப்பதால் ஜிஷ்ணு என்றும், துக்கத்தையும், தாபத்தையும் அபகரிப்பதால் ஹரி என்றும் தன் பக்கம் ஈர்ப்பதால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் என்றும், விசுண்ட தாமத்தின் தலைவனானதால் வைசுண்டன் என்றும், கூடர, அகூடரப் புருஷர்களில் உத்தமமானவராக இருப்பதால் புருஷோத்தமன் என்றும் அழைக்கப்படுகிறீர்கள். உங்களுக்கு நமஸ்காரம்.

பரமாத்மாவான தாங்களே ஏழு வகையாக அதிதியின் கர்ப்பத்தில் இருந்து அவதரித்தீர்கள். தாங்களே ப்ருஷ்ணி கர்ப்பன் என்று புகழ் பெற்றுள்ளீர்கள். மூன்று உலகங்களிலும் தோன்றுவதால் வித்வான்கள் உங்களைத் த்ரியுகன் என்று கூறுகிறார்கள். நீங்கள் புனிதமான புகழுடையவர். நீங்களே புலன்கள் அனைத்தையும் தூண்டுவிப்பவர். நெய்யை ஜ்வாலையாகக் கொண்ட யக்ஞ புருஷர் தாங்களேயாவீர். தாங்களே ஹம்சம் என்று கூறப்படுகிறீர்கள். முக்கண் பெருமான் சங்கரனும் தாங்களே. எங்கும் நிறைந்திருப்பதால் தாமோதரனாவீர். யசோதையால் கட்டுண்ட நடனாகரனுமாவீர். வராஹன், அக்னி, சூரியன், வ்ருஷபன், கருடத்வஜன், அநீகசாகன், புருஷன், சிபிவிஷ்டன், உருக்ரமன் என்பவை அனைத்தும் உங்களுடைய நாமங்களே, எல்லோரிலும் சிறந்த பயங்கர சேனாபதி, சத்ய சொரூபர் சுவாமி கார்த்திகேயனும் தாங்களேயாவீர். தாங்கள் போரிலிருந்து தைரியம் இழக்காமல் பகைவரைப் பின்னால் விலகச் செய்கிறீர்.

சம்ஸ்காரம் நிரம்பிய பிராமணர்களும், சம்ஸ்காரம் இல்லாத கலப்பினத்து மக்களும் உங்கள் சொரூபமேயாவார். தாங்கள் விருப்பங்களைப் பொழியும் வ்ருஷராவீர். ஸ்ரீ கிருஷ்ண தர்மமும், அனைத்தின் ஆதி காரணமும் தாங்களேயாவீர். தாங்களே கடல்; நிர்குண பரமாத்மா, த்ரிக்குப் (மூன்று திசைகள்) தாங்களே த்ரிதாமா (சூரியன், சந்திரன், அக்னியின் தேஜஸ்) தாங்களே வைசுண்ட தாமத்திலிருந்து கீழே அவதரிப்பவருமாவீர்.

தாங்களே சாம்ராட், விராட், ஸ்வராட், தேவராஜன் இந்திரனும் ஆவீர். இந்த உலகம் உங்களிடமிருந்தே தோன்றியது. தாங்கள் எங்கும் வியாபித்தவர். நித்திய சத்ரூபமானவர். நிராகார பரமாத்மா. நீங்களே ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணவர்த்மாவும் (அக்னி) ஆவீர், உங்களையே

மக்கள் அவிஷ்ட, சாதக, அஸ்வினி குமாரர்களின் தந்தையான சூரியன், கபில முனிவர், வாமனர், யக்கும், துருவன், கருடன் மற்றும் யக்ஞசேனன் என்று கூறுகிறார்கள்.

தாங்கள் தலையில் மயிலிறகைத் தரிக்கிறீர்கள். முன்பு நகுஷ மன்னனாகத் தோன்றினீர்கள். ஆகாயம் முழுவதும் வியாபிக்கும் மகேஸ்வரனும் ஒரே காலால் வானத்தை அளந்த விராடரும் தாங்களே. தாங்களே புனர்வசு நகூத்திரமாகப் பிரகாசிக்கிறீர்கள். சுபப்ரு (பிங்கள வண்ணம்) ருக்மயக்கும் (தங்க தகூழிணை நிரம்பிய யாகம்) சசேனர், மற்றும் துந்துபி சொருபராவீர். தாங்களே கபஸ்தினேமி (காலச்சக்கரம்) ஸ்ரீ பத்மம், புஷ்கரன், புஷ்பதாரி, ருபு, விபு, சர்வதா, முற்றிலும் சூஷ்மமானவர். நன்னடத்தையின் உருவமாவீர். தாங்களே ஜலநிதியான சமுத்திரம், தாங்களே பிரம்மா. தாங்களே பவித்ரமான தாமத்தை அறிந்தவர்.

கேசவா! வித்வான்கள் உங்களுையே ஹிரண்ய கர்ப்பன், ஸ்வதா, ஸ்வாஹா என்னும் பெயர்களால் அழைக்கிறார்கள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! தாங்களே இவ்வுலகத்தின் ஆதிகாரணமும், இதன் பிரளயஸ்தானமும் ஆவீர். கல்பத்தின் தொடக்கத்தில் தாங்களே இந்த உலகத்தைச் சிருஷ்டிக்கிறீர்கள். உலகிற்குக் காரணமானவரே! இந்த உலகம் முழுவதும் உங்களுக்கு அதீனமானது. வில்லையும், வாளையும், சக்கரத்தையும் தரிக்கும் பரமாத்மாவே உங்களுக்கு நமஸ்காரம். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை இந்த 100 நாமங்களால் யுதிஷ்டிரர் பாராட்டிப் புகழ்ந்து வணங்கினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் மகிழ்ந்து பாண்டவர் யுதிஷ்டிரரைப் பாராட்டினார்.

சபையில் அனைவர் முன்னும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைத் துதித்த யுதிஷ்டிர மன்னர் தனது சகோதரர்களுக்கு மாளிகைகளை அளித்தார். அர்ஜுனுக்கு அளிக்கப்பட்ட துச்சாதனன் அரண்மனையிலேயே ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் அன்றிரவு சாத்யகியுடன் சுகமாக உறங்கி ஓய்வெடுத்தார். காலையில் அனைவரும் யுதிஷ்டிரரின் சேவைக்கு வந்தனர். அரச காரியங்களை முடித்த யுதிஷ்டிரர் வாசுதேவன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் வந்தார்.

12.6 யுதிஷ்டிரர் வாசுதேவனைத் துதித்து நன்றி தெரிவித்தல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தங்கத்தாலான மணிகள் அலங்கரித்த ஒரு பெரிய ஆசனத்தில் அமர்ந்திருந்தார். திவ்யமான அணிகளால் அவருடைய அங்கங்கள் அழகுடன் பொலிந்தன. பட்டு பீதாம்பரம் தரித்திருந்த பகவான் தங்கம் இழைத்த நீலத்தைப் போலக் காணப்பட்டார். அவருடைய மார்பில் கௌஸ்தபமணி உதயாசலத்தில் உதயசூரியன் ஒளிர்வதுபோல் அவருடைய

சோபையை அதிகரித்தது. பகவானுடைய அந்தத் திவ்யமான காட்சிக்கு மூவுலகிலும் உவமை இல்லை. மனிதத் திருமேனி தாங்கிய விஷ்ணு பரமாத்மாவின் அருகில் சென்ற யுதிஷ்டிரர் அவரிடம் இனிய குரலில் கூறலானார்.

“அறிவாளிகளில் சிறந்த அச்சுதா! உங்கள் இரவு சுகமாகக் கழிந்தது அல்லவா? பிரபோ? உங்களுடைய அருளாலேயே ராஜ்யத்தைப் பெற்றோம். இந்தப் புவி முழுவதும் எங்களுடைய அதிகாரத்தில் வந்துள்ளது. பகவன்! தாங்களே மூவுலகிற்கும் ஆசிர்யமும், பராக்கிரமும் ஆவீர். உங்களுடைய தையாலேயே நாங்கள் வெற்றியையும், புகழையும் பெற்றுள்ளோம். தர்மத்திலிருந்து பிறழவில்லை” என்று யுதிஷ்டிரர் கூறியபோது ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பதிலளிக்கவில்லை. அவர் தியானத்தில் லயித்திருந்தார்.

12.7 யுதிஷ்டிரர் - ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உரையாடல்

யுதிஷ்டிரர் பகவானிடம், “புருஷோத்தமா! தாங்கள் யாரை தியானம் செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்? இது மிகவும் வியப்பாக இருக்கிறது. கோவிந்தா! மனம், வாக்கு முதலிய புலன்கள் அனைத்தையும் லயப்படுத்தி,க்ஷேத்ரக்ருணான ஆத்மாவில் ஸ்தாபித்து, சிறிதும் அசைவின்றி இருக்கிறீர்கள். தேவா! நான் கேட்கத் தகுதியுடையவன் என்றால், இது மறைக்க வேண்டிய ரகசியம் இல்லை என்றால் என்னுடைய ஐயத்தை விலக்குங்கள். நான் உங்களைச் சரணடைந்து யாசிக்கிறேன். புருஷோத்தமா! கூடர, அகூடர, புருஷரும், முதலும் முடிவுமற்ற தாங்களே அனைத்தின் ஆதி காரணமாவீர். நான் தலைவணங்கி உங்கள் திருவடிகளில் விழுகிறேன். பிரபோ! இந்த தியானத்தின் யதார்த்த தத்துவத்தை எனக்குக் கூறுங்கள்” என்று கேட்டார்.

யுதிஷ்டிரருடைய பிரார்த்தனையைக் கேட்டு, மனம், அறிவு, மற்றும் புலன்களைத் தத்தம் இடத்தில் நிலைநிறுத்தி இந்திரனின் தம்பியான ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறலானார். “மன்னா! அம்புப் படுக்கையில் கிடக்கும் ஆண் சிங்கமான பீஷ்மர் இப்போது அணையும் தீயைப் போலாகிக் கொண்டிருக்கிறார். என்னைத் தியானம் செய்து கொண்டிருக்கிறார். என்னுடைய மனமும் அவரிடமே ஈடுபட்டுள்ளது. யாருடைய வில்லின் டங்காரத்தை இந்திரானாலும் சகிக்க முடியாதோ, யார் காசியில், மன்னர்கள் சமுதாயத்தை விரைந்து தோற்கச் செய்து காசிராஜனின் மூன்று கன்னிகைகளையும் அபகரித்தாரோ, பார்க்கவ பரசராமரோடு தொடர்ந்து 23 நாட்கள் போரிட்டாரோ அதே பீஷ்மரின் சிந்தனையில் என் மனம் ஈடுபட்டுள்ளது.

பீஷ்மர் தன்னுடைய புலன்களை அடக்கி, மனத்தை ஒருமுகப்படுத்தி என்னைச் சரணடைந்துள்ளார். அதனாலேயே என்னுடைய மனமும் அவரிடம் லயித்துள்ளது. மன்னா! யாரை கங்காதேவி முறைப்படி தன் கர்ப்பத்தில் தரித்திருந்தாளோ, யாருக்கு வசிஷ்ட மகரிஷி வேதக் கல்வியை அளித்தாரோ அதே பீஷ்மரையே நான் மனத்தால் அடைந்துவிட்டேன். பாரதா! அவர் கடந்த கால, நிகழ் கால, எதிர் கால விஷயங்களை அறிந்தவர். தர்மம் அறிந்தவரில் சிறந்தவர். பார்த்தா! புருஷ சிங்கமான பீஷ்மர் தன் கர்மங்களின்படி சொர்க்க லோகத்திற்குச் சென்றுவிடப் போகிறார். அந்த சமயம் இந்த பூமி அமாவாசை இரவைப்போல ஸ்ரீ ஹ்னமாகிவிடும். ஆகவே யுதிஷ்டிர மன்னா! தாங்கள் கங்கை மைந்தன் பீஷ்மரிடம் சென்று அவருடைய திருவடிகளை வணங்கி உங்கள் மனத்தில் உள்ள ஐயத்தை அவரிடம் கேளுங்கள்.

மன்னா! தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோகூஷம் என்னும் நான்கு வித்தைகளையும், ஹோதா, உத்காதா, பிரம்மா, அத்வர்யு முதலியன தொடர்பான யக்ஞ கர்மங்களையும், நான்கு ஆஸ்ரம தர்மங்களையும், எல்லா ராஜ தர்மங்களையும் அவரிடம் கேளுங்கள். கௌரவ வம்சத்துப் பாரத்தைச் சுமந்த பீஷ்மர் என்னும் சூரியன் அஸ்தமாகிவிடும்போது எல்லா வகை ஞானத்தின் பிரகாசமும் நஷ்டமாகிவிடும். ஆகவே, நான் உங்களை பீஷ்மரிடம் செல்லுமாறு கூறுகிறேன்” என்றார்.

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சொற்களைக் கேட்டு யுதிஷ்டிரர் துயருற்றார். அவர் கண்ணீருடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம், “மாதவா! பீஷ்மரின் பிரதாபத்தைப் பற்றித் தாங்கள் கூறுவது முற்றிலும் சரி. தாங்கள் உலகனைத்தின் விதாதா ஆவீர். நீங்கள் கூறுவதை ஆலோசிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. மாதவா! தாங்கள் எனக்கு அருள் செய்யக் கருதினால், நாங்கள் உங்களையே முன்னால் வைத்துப் பீஷ்மரிடம் செல்வோம். சூரியன் உத்தராயணத்திற்குச் சென்றதும் பீஷ்மர் தேவலோகம் சென்றுவிடுவார். ஆகவே, அவருக்கு உங்கள் தரிசனம் அவசியம் கிடைக்க வேண்டும். தங்கள் தரிசனம் அவருக்குப் பெரும் லாபமளிப்பதாகும். ஏன் எனில் தாங்கள் பிரம்மமயமான நிதியாவீர்” என்று கூறினார்.

மதுகுதனன், யுதிஷ்டிரரின் சொற்களை ஏற்றுக் கொண்டார். அவர் கட்டளைப்படி அவருடைய தேர். சுக்ரீவம், ஷைப்யம் பூட்டப்பட்டுத் தயாரானது. இதே நேரத்தில் அம்புப் படுக்கையில் இருந்த பீஷ்மர், ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானை மனத்தில் நிலைநிறுத்தித் துதிக்கலானார். அன்று உத்தராயண காலத்தின் சுக்லபக்ஷ அஷ்டமி திதி, ரோகிணி நட்சத்திரம்

அந்நாளின் நடுப்பகல் நேரத்தில் பீஷ்மர் தியானத்தில் ஆழ்ந்து தன் மனத்தைப் பரமாத்மாவில் ஈடுபடுத்தித் துதிக்கலானார். அவரைச் சுற்றி மகரிஷிகள் கூட்டம் சூழ்ந்து நின்றது. ‘பீஷ்மஸ்வதராஜம்’ என்னும் பெயரில் பிரசித்தி பெற்ற துதிச் சொற்களால் துதித்துப் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை அவர் சரணடைந்தார். (இத்துதி பீஷ்மர் என்ற தலைப்பின் கீழ் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது)

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் பீஷ்மர் தன்னைத் தியானம் செய்வதை அறிந்தார். தன் யோக பலத்தால் அவர் அருகே சென்றார். அவருக்கு மூவுலகின் ஞானத்தை அறிவிக்கும் திவ்யஞானமளித்து மீண்டும் திரும்பி தர்மராஜரிடம் வந்துவிட்டார். தயாராக இருந்த தன் தேரில் சாத்யகியுடன் அமர்ந்தார். தாருகன் தேரைச் செலுத்தினான். மற்றொரு தேரில் யுதிஷ்டிரரும் அர்ஜுனனும் சென்றனர். பீமனும், நகுல-சக தேவரும் முன்றாவது தேரில் புறப்பட்டனர். நான்காவது தேரில் கிருபாசாரியார், யுயுத்சு, சஞ்ஜயன் மூவரும் சென்றனர். மிகுந்த வேகத்துடன் அத்தேர்கள் சென்றன. அப்போது பல பிராமணர்கள் வழியில் புருஷோத்தமனைத் துதித்தனர். பலர் அவர் திருவடிகளை கைகுவித்து வணங்கினர்.

12.8 பரசுராமர் நடத்திய கூடித்திரிய சம்ஹாரம் பற்றி யுதிஷ்டிரர் வினவுதல்

அவர்கள் நகரத்தைப் போன்ற பெரிய தேர்களில் குருகூடித்திரத்தை நோக்கிச் சென்றனர். குருகூடித்திரத்தை அடைந்து தேரில் இருந்து அனைவரும் இறங்கினார்கள். அங்கு எலும்புகள் மலைகளைப் போலக் குவிந்து கிடந்தன. கபாலங்கள் நிறைந்து கிடந்தன. கவசங்களும், ஆயுதங்களும் பரவிக் கிடந்தன. ஆயிரக்கணக்கான சிதைகள் எரிந்தன. அது காலனின் உணவிடம் போலக் காணப்பட்டது. அங்கு கூட்டம் கூட்டமாக பூதங்கள் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தன. ராகூஸ கணங்கள் வாசம்புரிந்தன. இவற்றையெல்லாம் பார்த்தவாறு மகாரதிகள் அனைவரும் விரைந்து முன்னேறினர். செல்லும் வழியில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ‘ராமஹரத்’ என்னும் பெயரில் பிரசித்தமான பரசுராமர் தன் முன்னோர்களுக்குத் தர்ப்பணம் செய்த ஐந்து குளங்களை யுதிஷ்டிரருக்குக் காட்டினார்.

அப்போது யுதிஷ்டிரர் பகவானிடம் கேட்டார். பரசுராமர் இந்தப் புவியை 21 தலைமுறைகள் கூடித்திரியர்கள் இல்லாமல் செய்தார் என்று கூறினீர்கள். பரசுராமர் கூடித்திரியர்களின் விதையைக் கூட எரித்துவிட்டபோது, கூடித்திரிய ஜாதியின் உற்பத்தி எவ்வாறு ஏற்பட்டது? பரசுராமர் கூடித்திரியர்களை எதற்காகச் சம்ஹாரம் செய்தார்? அதன்பிறகு அந்த

கூத்திரிய குலம் எவ்வாறு பெருகிறது?” என்று கேட்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! அந்தப்போரில் கோடிக் கணக்கான கூத்திரியர்கள் கொல்லப்பட்டபோது அவர்களுடைய சடலங்களால் இந்த பூமி முழுவதும் மூடப்பட்டிருக்கும் அல்லவா? கருடக் கொடியோனே, உபேந்திரா? தாங்கள் என் ஐயத்தை விலக்குங்கள்; என்றார்.

12.9 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூத்திரிய அழிவையும் மறுபடி தோன்றிய கதையையும் யுதிஷ்டிரரிடம் விவரித்தல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரருக்கு பதில் கூறலானார்; “கௌந்தேயா! நான் மகரிஷிகளிடம் கேட்டவாறே பரசுராமரின் பிரபாவம், பராக்கிரமம், அவர் கோடிக்கணக்கான கூத்திரியர்களை எவ்வாறு கொன்றார், ராஜவம்சத்தில் கூத்திரியர்கள் மீண்டும் எவ்வாறு தோன்றினார், இப்போது பாரதப் போரில் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டனர் என்பதைக் கூறுகிறேன்.

பழங்காலத்தில் ‘ஜக்னு’ என்னும் ஒரு மன்னன் இருந்தார். அவருடைய புதல்வனின் பெயர் அஜன். அஜனின் மகன் பலாகாஸ்வன். அவனுடைய மகன் குசிகன். குசிகன் மிகுந்த தர்மாத்மா. அவர் பூமியில் இந்திரனுக்குச் சமமாக பராக்கிரமத்துடன் இருந்தார். அவர் யாராலும் வெல்ல முடியாத ஒரு மகனைப் பெற விரும்பி உத்தமமான தவம் மேற்கொண்டார். அவருடைய தவத்தைக் கண்டு இந்திரன் தானே அவருடைய மகனாகப் பிறந்தார். அவர் காதி என்னும் பெயரில் புகழ் பெற்றார். காதிக்கு ஒருமகள் இருந்தாள். அவள் பெயர் சத்தியவதி. காதி தன் மகள் சத்தியவதியைப் பருகுவின் புதல்வன் ருசீகனுக்குத் திருமணம் செய்வித்தார்.

சத்யவதி மிகத் தூய்மையான கருத்துடன் வசித்து வந்தாள். அதனால் அவளிடம் மகிழ்ந்த ருசிக முனிவர் அவளுக்கும், காதி மன்னனுக்கும் கூட ஒரு, ஒரு புதல்வனை அளிப்பதற்காகச் சருவைத் தயாரித்தார். அவர் தன் மனைவியிடம் அவற்றை அளித்தார். அவளிடம், “நீ இந்த சருவைச் சாப்பிடு. மற்றொன்றை உன் தாய்க்குக் கொடு. அதனால் உன் தாயிடம் தோன்றும் புதல்வன் தேஜஸ்வியாகவும், கூத்திரிய சிரோமணியாகவும் ஆவான். அவனை கூத்திரியர்களால் வெல்ல முடியாது. அவன் மிகப்பெரிய கூத்திரியர்களையும் சம்ஹாரம் செய்து விடுவான்.

கல்யாணி! உனக்காகத் தயாரிக்கப்பட்ட ஹவிஸ் உனக்குத் தைரியம் உடையவனும், அமைதியானவனும், தவ பராயணனுமான சிறந்த பிராமண புதல்வனை அளிக்கும்” என்று கூறினார். பின்னர் ருசிகர் தவத்தில் ஈடுபட்டு காட்டிற்குச் சென்றுவிட்டார். இச்சமயம் தீர்த்த யாத்திரை செய்த காதி

மன்னர் தன் மனைவியுடன் ருசிகரின் ஆசிரமத்திற்கு வந்தார். அப்போது சத்தியவதி ருசிகர் அளித்த இரு ஹவிஸையும் எடுத்துக் கொண்டு தன் தாயிடம் வந்தாள். மகிழ்ச்சியுடன் கணவன் கூறிய விஷயத்தைத் தெரிவித்தாள்.

தர்மராஜா! சத்தியவதியின் தாய் மகள் அறியாமல் தன் சருவை மகளுக்கு அளித்துவிட்டாள். மகளுடையதைத் தான் அருந்திவிட்டாள். அதன் பலனாகச் சத்யவதி கூஷத்திரியர்களை அழிப்பவனும், பயங்கர் தோற்றமுடையவனுமான புதல்வனின் கர்ப்பத்தைத் தரித்தாள். ப்ருகு சிரேஷ்டர், தன் தவபலத்தால் இதனை அறிந்தார். அவர் தன் மனைவியிடம், “பத்ரே! உன்னுடைய தாய் ஹவிஸை மாற்றி உன்னை ஏமாற்றி விட்டாள். உன்னுடைய புதல்வன் மிகுந்த கோபம் உடையவனாகக் கொடிய கர்மம் செய்பவனாக இருப்பான். உன் சகோதரன் பிராமண சொருபனாக இருப்பான். உன்தாய்க்கான சருவில் கூஷத்திரியர்களின் பலபராக்கிரமத்தையும், உனக்கான சருவில் மிகுந்த தேஜஸ் உடைய பிரம்மத்தையும் ஸ்தாபித்திருந்தேன். ஆனால் சரு மாறிவிட்டதால் அவ்வாறு நடக்காது. உன் தாயின் புதல்வர்கள் பிராமணனாவான். உன் புதல்வன் கூஷத்திரியனாவான்” என்று கூறினார்.

கணவனின் சொற்களைக் கேட்ட சத்தியவதி அவருடைய கால்களில் விழுந்து நடுங்கியவாறு “பிரபோ! பிராமணரில் அதமமான புதல்வனைத் தோற்றுவிப்பாய் என்று கூறாதீர்கள்” என வேண்டினாள். ருசிகர், தான் அவ்வாறு சங்கல்பிக்கவில்லை என்றும், சரு மாறிவிட்டதால் இவ்வாறு நடக்கும் என்றும் தெரிவித்தார். சத்தியவதி ருசிகரிடம் “முனிவரே! நீங்கள் உலகையே புதிதாகச் சிருஷ்டிக்க முடியும் என்றால் என் புதல்வனை உண்டாக்கும் விஷயம் கடினமல்ல. ஆகவே! எனக்கு அமைதியான எளிய புதல்வனையே அளியுங்கள்” என்றாள். ருசிகர் தான் ஒருபோதும் பொய் கூற முடியாது. அக்னியை ஸ்தாபித்து மந்திரங்களோடு தயாரித்தபோது செய்த சங்கல்பத்தை எவ்வாறு பொய்யாக்க முடியும். உன் தந்தையின் குலம் பிராமணன் ஆகும் என்பதை நான் என் தவத்தின் மூலம் அறிந்து விட்டேன் என்றார்.

சத்தியவதி, அவரிடம், ‘எனக்கும் உங்களுக்கும் தோன்றும் புதல்வன் அமைதியானவனாக இருக்கட்டும்; பேரன் உக்ர இயல்புடையவனாகட்டும்’ என்ற வரம் கேட்டாள். ருசிகரும் நீ கூறியவாறே நடக்கட்டும் என்று வரமளித்தார். பிறகு சத்தியவதி அமைதியும், அடக்கமும், தபஸும் கொண்ட ப்ருகு வம்சத்து ஜமதக்னியைப் புதல்வராகப் பெற்றாள். ருசிகனின் மகன்

காதி விஸ்வாமித்திரன் என்னும் புதல்வரைப் பெற்றார். ஜமதக்னியின் மகனும், சத்தியவதி, ருசிகர் இவற்றின் பேரனுமான பரசுராமர் தீயைப் போன்ற தேஜஸ்வியானார். தனுர் வேதத்தில் சிறந்த வித்வான். மகாதேவனைத் திருப்தி செய்து அவரிடமிருந்து பலவகை அஸ்திரங்களையும், கோடலியையும் பெற்றுக் கொண்டார் இணையற்ற சக்தி மிகுந்த அந்தக் கோடலியின் காரணமாகப் பரசுராமர் எல்லா உலகிலும் இணையற்ற வீரரானார்.

இதேசமயம் க்ருதவீர்ய மன்னரின் பலமிக்க புதல்வன் அர்ஜுனன் ஹைஹய வம்சத்து அரசனானான். அவன் தேஜஸ் மிகுந்தவன். தத்தாத்ரேயரின் அருளால் ஆயிரம் கைகளைப் பெற்றவன். அவன் தன் வீரத்தினால் புவி முழுவதையும் வென்றான். அஸ்வமேதயாகம் செய்தான். பிராமணர்களுக்குப் பெரும் தானமளித்தான். ஒருசமயம் அக்னி தேவன் பசி, தாகத்துடன் ஆயிரம் கையுடைய அர்ஜுனனிடம் பிசைவு கேட்டார். அர்ஜுனன் அக்னிக்கு பிசைவு அளித்தான். கார்த்தவீர்யார்ஜுனனுடைய பாணங்களின் நுனியால் அக்னிடேவன் கிராமங்களையும், நகரங்களையும், தேசங்களையும் கொழுந்துவிட்டு எரியச் செய்தார். மலைகளும், காடுகளும் கூட எரியத் தொடங்கின.

அக்னி தேவன் காற்றின் உதவியோடு படிப்படியாக அதிகரித்தான். அப்போது மகாத்மாவான ஆபவ முனிவரின் அழகிய ஆஸ்ரமத்தையும் அக்னி எரித்துச் சாம்பலாக்கிவிட்டார். தன் ஆசிரமம் எரிக்கப்பட்டதால் சக்தி மிகுந்த ஆபவ முனிவர் பெரும் சினம் கொண்டார். அவர் கார்த்தவீரியனுக்குச் சாபம் அளித்துவிட்டார். “அர்ஜுனா! என்னுடைய இந்த ஆஸ்ரமத்தையும் தீ எரித்துவிட்டது. ஆதலால் போரில் உன்னுடைய புஜங்களைப் பரசுராமர் வெட்டிவிடுவார்” எனச் சாபமிட்டார்.

பாரதா! கார்த்தவீர்யார்ஜுனன் பெரும் தபஸ்வி. பலமுடையவன். எப்போதும் அமைதியாக இருப்பவன். பிராமணபக்தன். சரணடைந்தவர்களைக் காப்பாற்றுவவன். வள்ளல், சூரவீரன், ஆகவே அச்சமயம் முனிவர் அளித்த சாபத்தில் கவனம் செலுத்தவில்லை. அவனுடைய புதல்வர்களே தந்தையின் வதத்திற்குக் காரணமானார்கள். அந்த சாபத்தின் காரணமாக எப்போதும் கொடிய செயல்களைச் செய்யும் கார்த்தவீர்யார்ஜுனனின் புதல்வர்கள், ஒரு நாள் ஜமதக்னி முனிவருடைய ஹோமதேனுவின் (யாகப்பசு) கன்றினைப் பிடித்துக் கொண்டு சென்றுவிட்டனர். இந்த விஷயம் கார்த்தவீர்யார்ஜுனனுக்குத் தெரியாது. என்றாலும் அவனுடன் கோரப்போர் புரிந்த பரசுராமர் அர்ஜுனனுடைய புஜங்களை வெட்டித்தள்ளி விட்டனர். ஹைஹய

மன்னனின் அரண்மனையிலிருந்த அந்தக் கன்றை ஆசிரமத்திற்கு மீட்டுச் சென்றார்.

பாரதா! அறிவற்ற முட்டாள்களாகிய கார்த்தவீர்யார்ஜுனனுடைய புதல்வர்கள் ஒன்று திரண்டு ஜமதக்னியின் ஆசிரமத்திற்குச் சென்றனர். ஈட்டிகளால் அவரது தலையை உடலிலிருந்து துணித்துவிட்டனர். அச்சமயம் பரசுராமர் ஆசிரமத்தில் இல்லை; தர்ப்பையும், சமித்தும் சேகரிப்பதற்காகக் காட்டினுள் சென்றிருந்தார். மீண்டும் ஆஸ்ரமம் வந்த அவர் தந்தை கொல்லப்பட்டதைக் கண்டார். அவர் இந்தப் புவியைச் கூத்திரியர்கள் இல்லாமல் செய்யச் சபதமிட்டார். ஆயுதத்தை எடுத்துக் கொண்டார். கார்த்தவீர்யனின் புதல்வர்களையும், பேரர்களையும், ஆயிரக்கணக்கான ஹைஹயர்களையும் வதம் செய்தார். பூமியை கூத்திரியர்கள் இல்லாமல் செய்தார். பின் இரக்கத்தால் மனமுருகிக் காட்டிற்குச் சென்றுவிட்டனர்.

பல ஆயிரம் வருடங்கள் கடந்தன. விஸ்வாமித்திரரின் பேரனும், ரைப்யனின் புதல்வனுமான, பராவசு நிறைந்த சபையில் பரசுராமரை ஆட்சேபித்தான். “ராமா! யயாதி மன்னர் சொர்க்கத்திலிருந்து விழுந்தபோது ப்ரதர்தன் முதலிய நால்வர்கள், யாகத்தில் ஈடுபட்ட கூத்திரியர்கள் இல்லையா? உன்னுடைய சபதம் பொய்யானது. நான் கூத்திரியர்களைக் கொன்றுவிட்டேன் என்று நீ வீணாகச் சபையில் தற்பெருமை செய்து கொள்கிறாய். நீ கூத்திரியர்களிடம் பயம் கொண்டே மலையில் வாழுகிறாய் என்று நான் கருதுகிறேன். இப்போது எல்லாத் திசையிலும் மறுபடியும் நூற்றுக் கணக்கான கூத்திரியர்கள் நிரம்பிவிட்டனர்” என்று கூறினான். முன்பு பரசுராமரால் கொல்லாமல் விடப்பட்ட நூற்றுக் கணக்கான கூத்திரியர்கள் பெருகி வீரம் மிக்க மன்னர்களாகி இருந்தனர்.

மன்னா! பரசுராமர் மறுபடியும் கூத்திரியர்களின் சின்னஞ்சிறு குழந்தைகள் முதல் அனைவரையும் கொன்றுவிட்டார். கூத்திரியப் பெண்களின் கர்ப்பத்தில் தோன்றிய ஒவ்வொரு குழந்தையையும் வதைத்துவிட்டார். அந்த சமயம் கூத்திரியப் பெண்களால் சில புதல்வர்களையே காப்பாற்ற முடிந்தது. இவ்வாறு 21 தலைமுறை கூத்திரியர்களை அழித்த பரசுராமர் அஸ்வமேத யாகம் செய்தார். பூமி முழுவதையும் காசியபருக்குத் தகூிணையாக அளித்து விட்டார். காசியபர் சில கூத்திரியர்களைக் காப்பாற்ற விரும்பினார். அவர் பரசுராமரிடம் “நீ என் ராஜ்யத்தில் வசிக்கக்கூடாது. தென் கடற்கரைக்குச் சென்றுவிடு” எனக் கூறினார். பரசுராமரும் அவ்வாறே சென்றுவிட்டார்.

மகாராஜா! பரசுராமரிடமிருந்து பூமியை தகூிணையாகப் பெற்ற காசியபர் அதை பிராமணர்களுக்கு அளித்துவிட்டார். தான் காட்டிற்குச்

சென்றுவிட்டார். பிறகு தன்னிச்சைப்படி நடக்கும் வைசியர்களும், சூத்திரர்களும் பிராமணப் பெண்களோடு அனாசாரம் செய்யலானார்கள். நாடு முழுவதும் அராஜகம் பரவிவிட்டது. பிராமணர்களின் பெருமை நிலைக்கவில்லை. காலப்போக்கில் தீயவர்கள் தம் கொடுமையால் பூமியைத் துன்புறுத்தலானார்கள். இந்த மாறுதலால் பூமி விரைவில் ரசாதலத்தில் பிரவேசிக்கத் தொடங்கியது. (தண்ணீரில் மூழ்கத் தொடங்கியது) ஏன் எனில் தர்மத்தைக் காப்பாற்றும் கூடித்திரியர்களால் முறைப்படி பூமி காப்பாற்றப்படவில்லை. பூமி நீரில் மூழ்குவதைக் கண்ட காசியபர் தன் தொடைகளின் உதவியால் அதைத் தடுத்தார். காசியபர் பூமியைத் தொடையில் தரித்ததால் அது ‘உர்வி’ என்றழைக்கப்பட்டது.

அப்போது பூமி தேவி தன்னைக் காப்பாற்றுவதற்காக மன்னனை அளிக்கும்படி காசியபரிடம் கேட்டாள். “பிரம்மன்! நான் பெண்களில் பல கூடித்திரிய சிரோமணிகளை மறைத்து வைத்துள்ளேன். அவர்கள் அனைவரும் ஹைஸ்ய குலத்தினர். அவர்களைத் தவிர குருவம்சத்து விதாரதனுடைய ஒரு புதல்வனும் ருக்ஷவான் மலையில் கரடிகளால் வளர்க்கப்பட்டு பெரியவனாகியுள்ளான். இதேபோல பராசர மகரிஷி இரக்கத்துடன் சௌதாசனின் மகன் உயிரைக் காப்பாற்றியுள்ளார். அவன் பிராமணனாக இருந்தாலும் சூத்திரனைப் போல் காரியம் செய்வதால் “சர்வகர்மி” என்று அழைக்கப்படுகிறான். அவன் மன்னனாகி என்னைக் காப்பாற்றப்பட்டும், சிபி மன்னனின் ஒரு தேஜஸ்வி புதல்வனும் காட்டில் பசுக்களால் வளர்த்துக் காப்பாற்றப்பட்டுள்ளான். கோபதி என்றழைக்கப்படும் அவன் மன்னனாகி என்னைக் காப்பாற்றட்டும்.

ப்ரதர்த்தனுடைய மகன் கோசாலையில் கன்றுகளால் வளர்க்கப்பட்டுள்ளான். வத்ஸன் என்ற பெயருடைய அவனும் மன்னனாகி என்னைக் காப்பாற்ற முடியும். ததிவாஹனுடைய பேரனும், திவிரதனின் புதல்வனும் கூட கங்கைக் கரையில் கௌதம முனிவரால் காக்கப்படுகின்றனர். ப்ருகத்ரதன் க்ருத்ர கூட மலையில் லங்கூர் குரங்குகளால் காப்பாற்றப்பட்டுள்ளான். மருத்தனின் வம்சத்திலும் பல கூடித்திரிய சிறுவர்கள் உயிருடன் இருக்கின்றனர். அவர்களைக் கடல் காப்பாற்றியுள்ளது. அந்த கூடித்திரியர்கள் என்னைக் காப்பாற்றினால் நான் அசையாமல் இருப்பேன். நான் தர்மத்தின் மரியாதையை மீறிய கூடித்திரியர்களால் ஒருபோதும் என்னைக் காத்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை. தர்மத்தில் நிலைத்தவர்களுடைய பாதுகாப்பிலேயே இருக்க விரும்புகிறேன். ஆகவே தாங்கள் விரைந்து இதற்கான ஏற்பாட்டினைச் செய்யுங்கள்” என்று பூமிதேவி காசியப் முனிவரை வேண்டினாள்.

மன்னா! பூமி தேவி கூறிய அந்த வீரம் மிக்க கூத்திரியர்களைக் காசியபர் அழைத்து வந்தார். அவர்களை வெவ்வேறு ராஜ்யத்தில் ராஜ்யாபிஷேகம் செய்தார். அவர்களுடைய புதல்வர்களும், பேரர்களுமே வளர்ந்து அவர்களுடைய வம்சத்தில் இப்போது இருக்கின்றனர். பாண்டவா! நீ என்னிடம் கேட்ட பழமையான விஷயத்தை நான் உனக்கு முழுவதும் கூறிவிட்டேன்” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் யுதிஷ்டிரரும் பீஷ்மர் அம்புப்படுக்கையில் தூங்கிய இடத்தை அடைந்தனர்.

பலமகரிஷிகள் பீஷ்மரைச் சூழ்ந்திருந்தனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், யுதிஷ்டிரர் முதலிய அனைவரும் வியாசர் முதலிய மகரிஷிகளை வணங்கிப் பிறகு பீஷ்மருக்குத் தலை வணங்கினர். பிறகு அனைவரும் கங்கை மைந்தன் பீஷ்மரைத் தரிசனம் செய்து நாற்புறமும் சூழ்ந்து அமர்ந்து கொண்டனர். இதன்பின் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மனத்தில் மிகுந்த துயரத்துடன் பீஷ்மரிடம் பேசலானார்.

12.10 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பீஷ்மரின் குணப்பாவத்தை வருணித்தல்

பேசுவதில் சிறந்த பீஷ்மரே! உங்களுடைய ஞானேந்திரியங்கள் அனைத்தும் முன்பு போலவே மகிழ்ச்சியோடு உள்ளனவா? உங்களுடைய அறிவு தெளிவுடன் உள்ளதா? பாணங்களின் காயங்களால் மிகுந்த வேதனை அடைந்திருக்கிறீர்களா? தாங்கள் தங்கள் தந்தை சாந்தனுவின் வரத்தால் விரும்பியபோது மரணத்தைப் பெற முடியும். தாங்கள் விரும்பவில்லை என்றால் தங்களுக்கு மரணம் ஏற்படாது. ஒரு சிறிய முள் உடலில் தைத்தாலும் பெரும் வேதனை ஏற்படும் என்றால், அம்புகளால் பொத்துப்போன சரீரத்தின் வேதனை எத்தகையது என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமா? தங்களுக்கு யார் என்ன உபதேசம் அளிக்க முடியும்? தாங்கள் தேவர்களுக்கும் உபதேசம் அளிப்பதில் வல்லவர். ஆண்களில் சிறந்த பீஷ்மரே! தாங்கள் ஞானத்தில் எல்லோரையும் விடச் சிறந்தவர். முக்காலங்களையும் அறிந்தவர்.

பேரறிஞரே! ஞானிகளின் சம்ஹாரம் எப்போது உண்டாகிறது? தர்மத்திற்கு என்ன பலன்? அது எப்போது தோன்றும் என்பவை அனைத்தும் உங்களுக்குத் தெரியும். தாங்கள் தர்மத்தின் பொக்கிஷம். ஒரு செழிப்பான ராஜ்யத்தின் அதிகாரியாகத் தாங்கள் இருந்தீர்கள். குறைவற்ற அங்கங்களை உடையவர். எந்தப் பிணியும் உங்களுக்கு இருந்ததில்லை. ஆயிரக்கணக்கான பெண்களுக்கு நடுவிலும் அகண்ட பிரம்மசாரியாகவே காணப்பட்டீர்கள். நான் தர்மத்திலேயே ஈடுபட்ட, சத்தியவாதியும், பெரும் பராக்கிரமும், அம்புப் படுக்கையில் சயனிப்பவருமான தங்களைத் தவிர தன் தவத்தால் இயல்பான மரணத்தைத் தடுத்துவிட்ட வேறு ஒரு மனிதனைப் பற்றி

மூவுலகிலும் கேட்டதுமில்லை. சத்தியம், தவம், தானம், யக்ஞானுஷ்டானம், வேதம், நீதி, சாஸ்திரஞானம், மென்மையான இயல்பு, உள்ளும் புறமும் தூய்மை, மனம் மற்றும் புலன்களை அடக்குதல் ஆகிய அனைத்திலும் உங்களைப் போன்ற வேறு ஒரு மகாரதியை நான் கேட்டதில்லை. தாங்கள் தேவ, கந்தர்வ, அசுர, யக்ஷ, ராக்ஷஸர்களைத் தேரின் மூலம் வெல்ல முடியும் என்பதில் ஐயமில்லை.

மகாபாஹு பீஷ்மரே! தாங்கள் வசக்களில் வாசவனுக்குச் சமமானவர். புருஷசத்தமா! தாங்கள் எப்படி இருக்கிறீர்கள்? என்னவாக இருக்கிறீர்கள் என்பதை நான் அறிவேன். தாங்கள் ஆண்களில் உத்தமமானவர். தேவர்களிடையேயும் புகழ் பெற்றவர். உங்களைப் போன்ற குணங்களுடைய மனிதரை இப்புவிയിல் நான் கண்டதுமில்லை. கேட்டதுமில்லை. தாங்கள், தங்கள் குணங்கள் மூலம் தேவர்களைக் காட்டிலும் சிறந்தவர். தவத்தின் மூலம் சராசர லோகத்தைத் தாங்கள் சிருஷ்டிக்க முடியும் என்றால், உங்களுக்காக உத்தம குணங்கள் நிரம்பிய உலகங்களைச் சிருஷ்டி செய்வது உங்களுக்குப் பெரிய விஷயமல்ல.

பீஷ்மரே! மூத்த பாண்டவர், யுதிஷ்டிரர் தன் குடும்பத்து ஐனங்களின் வதத்தால் மிகவும் தாபப்படுகிறார். தாங்கள் இவருடைய துயரத்தை விலக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய பிரார்த்தனையாகும். பாரதா! சாஸ்திரங்களில் நான்கு வர்ண ஆஸ்ரமங்களுக்குக் கூறப்பட்டுள்ள தர்மங்கள் அனைத்தும் உங்களுக்குத் தெரியும். நான்கு வித்தைகளிலும் கூறப்பட்டுள்ள தர்மங்கள். நான்கு ஹோதாக்களின் கடமைகள் அனைத்தும் உங்களுக்குத் தெரியும். யோகத்திலும், சாங்க்யத்திலும் குறிப்பிடப்பட்ட சனாதன தர்மமும், நான்கு வர்ணங்களுக்கு எதிரான தர்மமும் உங்களுக்கு விளக்கமாகத் தெரியும். இதிகாச, புராணங்களின் அர்த்தமும் உங்களுக்கு முழுமையாகத் தெரியும். தர்ம சாஸ்திரங்கள் முழுவதும் உங்கள் மனத்திலேயே இருக்கின்றன.

சிறந்தவரே! உலகில் ஐயங்கள் தோன்றக்கூடிய விஷயங்களுக்கு உங்களைத் தவிர வேறு யாரும் விளக்கம் அளிக்க முடியாது. பாண்டு குமாரர் யுதிஷ்டிரரின் இதயத்தில் பொங்கும் துயரத்தைத் தாங்கள் தங்கள் அறிவின் மூலம் விலக்குங்கள். உங்களைப்போன்ற நிலையான உத்தம அறிவுடைய மனிதரே மோகத்தால் பீடிக்கப்பட்ட மனிதனின் சோக, தாபத்தை விலக்கி அவனுக்கு அமைதியளிக்க முடியும்” என்றார்.

12.11 பீஷ்மர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைத் துதித்தல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சொற்களைக் கேட்ட பீஷ்மர் தன் முகத்தை மேலே உயர்த்திக் கைகுவித்துப் பேசலானார்; “எல்லா உலகங்களின் உற்பத்திக்கும்,

பிரளயத்திற்கும் இருப்பிடமான பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! உங்களுக்கு நமஸ்காரம். ரிஷிகேசா! தாங்களே இந்த உலகின் சிருஷ்டிக்கும், சம்ஹாரத்திற்கும் காரணமாவீர். தாங்கள் ஒருபோதும் தோல்வியடைவதில்லை. பரமேஸ்வரா! உங்களுக்கு நமஸ்காரம். தாங்கள் ஐம்பூதங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டவர். பிராணிகளின் மோகூஷ சொரூபம். மூன்று உலகிலும் வியாபித்தவர் மூன்று உலகங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டவர். உங்களுக்கு நமஸ்காரம்.

கோவிந்தா! தாங்கள் என் சம்பந்தமாக கூறிய விஷயத்தின் மூலம், நான் மூவுலகிலும் வியாபித்துள்ள உங்களுடைய திவ்ய ரூபங்களை நேருக்கு நேர் கண்டு கொண்டிருக்கிறேன். உங்களுடைய பழமையான உருவத்தையும் நான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். தாங்கள் மிகுந்த தேஜஸ்வியான வாயுவின் ரூபத்தைத் தரித்து மேலே உள்ள ஏழு உலகங்களையும் வியாபித்துள்ளீர்கள். சொர்க்கலோகம் உங்கள் தலையாலும், பூவுலகம் உங்கள் கால்களிலும் வியாபித்துள்ளன. சியாமள வண்ணமான உங்கள் திருமேனி மீது பீதாம்பரம் சோபையுடன் பொலிகின்றது. நான் உங்களைச் சரணடைந்த பக்தன், விரும்பிய கதியைப் பெற விரும்புகிறேன். தாமரைக் கண்ணா! எனக்கு நன்மை பயக்கும் உபாயத்தைத் சங்கல்பியுங்கள்” என்று வேண்டினார்.

12.12 பகவான் வாசுதேவன் பீஷ்மரிடம் யுதிஷ்டிரருக்குத்

தர்மோபதேசம் அளிக்கக் கட்டளையிடுதல்

பீஷ்மரின் சொற்களைக் கேட்ட பகவான் அவரிடம் கூறினார், “சிறந்த மனிதரே! என்னிடம் நீங்கள் கொண்டுள்ள பக்தி காரணமாகவே என்னுடைய திவ்விய சொரூபத்தை உங்களுக்குத் தரிசனம் செய்வித்துள்ளேன். என்னுடைய பக்தன் அல்லாதவனுக்கும், பக்தி இருந்தாலும் எளிமை இல்லாதவனுக்கும், அமைதியற்றவனுக்கும் நான் என் சொரூபத்தைத் தரிசனம் செய்விப்பதில்லை. நீங்கள் என் பக்தன்; எளிமையான இயல்புடையவர். புலனடக்கம், தவம், சத்தியம், மற்றும் தானத்தில் ஈடுபடும் புனிதமானவர். உங்களுடைய தவ பலத்தினாலேயே என்னைத் தரிசிக்கும் தகுதி உடையவர். உங்களுக்காக மறுபடி நீங்கள் இந்த உலகத்திற்கு வரவேண்டாத திவ்ய லோகங்கள் தயாராக உள்ளன.

பீஷ்மா! இப்போது உங்கள் வாழ்க்கையில் மொத்தம் 56 தினங்களே மீதம் உள்ளன. பிறகு நீங்கள் இந்த சரீரத்தைத் துறந்து, உத்தம லோகங்களுக்குச் சென்று விடுவீர்கள். தேவர்களும், வசுக்களும், உத்தராயண காலத்தில் நீங்கள் வருவதை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கிறார்கள்.

தாங்கள் சூரியன் திரும்பி வடக்கு திசைக்கு வரும் காலத்தில் ஞானி புருஷர்கள் இவ்வுலகிற்குத் திரும்பி வராத லோகங்களுக்குச் செல்லுவீர்கள்.

பீஷ்மரே! நீங்கள் பரலோகம் செல்லும்போது ஞானம் அனைத்தும் மறைந்துவிடும். ஆகவே இவர்கள் அனைவரும் உங்களிடம் தர்மத்தை ஆராய்வதற்காக வந்துள்ளார்கள். இந்த யுதிஷ்டிரர் உறவினர்களுடைய சோகத்தால் தன்னுடைய சாஸ்திர ஞானம் முழுவதையும் இழந்துவிட்டார். தாங்கள் இவருக்கு தர்ம, அர்த்த, யோகத்தின் உண்மையான விஷயங்களைக் கூறி விரைவில் இவருடைய துயரத்தை விலக்குங்கள்” என்றார்.

12.13 பீஷ்மர் தன் சக்தியற்ற நிலையைக் கூறுதல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் தர்மார்த்தமுடைய நன்மையான சொற்களைக் கேட்ட சாந்தனு மைந்தர் பீஷ்மர் தன் கைகளைக் குவித்து வணங்கிக் கூறினார். “லோகநாதா, மகாபாஹு, சிவா, நாராயணா, அச்சுதா! உங்களுடைய பேச்சைக் கேட்டு நான் ஆனந்தக் கடலில் மூழ்கிவிட்டேன். உங்கள் முன்னால் நான் எதைக் கூற முடியும்? சொல்லக் கூடியவை அனைத்தும் தங்கள் வேதமயமான வாக்கில் அல்லவா நிலை பெற்றுள்ளன? அவை அனைத்தும் உங்களிடம் இருந்தே தோன்றியுள்ளன.

மதுகுதனா! அம்புகளால் புதைந்திருப்பதால் என் மனமும், சரீரமும் பெரும் வேதனையில் ஆழ்ந்துள்ளன. உடல் தளர்ந்துவிட்டது; அறிவும் வேலை செய்யவில்லை. ஆகவே என்னிடம் எதுவும் கூறும் சக்தி இல்லை. என்னுடைய பலம் குறைந்துவிட்டது. உயிர் பிரிய ஆவல் கொண்டுள்ளது. என் நாக்கு மேலண்ணத்தில் ஒட்டிக் கொண்டுவிட்டது. மகாபாஹு! மன்னித்து விடுங்கள்; என்னால் பேச முடியவில்லை. எனக்கு பூமியும், ஆகாயமும் கூடப் புலப்படவில்லை. உங்களுடைய வரத்தால் மட்டுமே நான் உயிரோடு இருக்கிறேன். ஆகவே, தர்மராஜருக்கு நன்மை உண்டாகும் விஷயத்தைத் தாங்களே கூறுங்கள்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! நீங்கள் சாஸ்திரங்களுக்கு சாஸ்திரமாவீர். தாங்கள் உலகின் காத்தாவும், சனாதன புருஷனுமாவீர். நீங்கள் இருக்கும்போது என்னைப் போன்ற மனிதன் எவ்வாறு உபதேசம் செய்ய முடியும்? குரு இருக்கும்போது சிஷ்யன் உபதேசம் செய்ய அதிகாரி ஆவானா?” என்று உரைத்தார்.

12.14 வாசுதேவன் பீஷ்மருக்கு வரமளித்தல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவரிடம் கூறினார்; “பீஷ்மரே! தாங்கள் குருகுலத்தின் பாரத்தைச் சுமப்பவர். தைரியம் மிகுந்தவர். உறுதியானவர். எல்லா அர்த்தங்களையும் தரிசிப்பவர்; காட்டுபவர். தாங்கள் கூறும் சொற்கள்

முற்றிலும் சரியானவை. உங்கள் உடலின் வேதனை விஷயத்தில் நான் உங்களுக்கு அளிக்கும் வரத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். கங்கை மைந்தா! இப்போது உங்களுக்கு வருத்தமும், வேதனையும் இருக்காது. பசி, தாகம் தோன்றாது. உங்களுடைய உள்ளத்தில் ஞானம் அனைத்தும் பிரகாசிக்கும். உங்களுடைய அறிவு குறையாமல் இருக்கும். உங்கள் மனம் ரஜோகுணமும் தமோ குணமும் இன்றி சத்வ குணத்தில் நிலைத்திருக்கும்.

தாங்கள் எந்தெந்த தர்மம், அர்த்தம் உடைய விஷயங்களைச் சிந்திப்பீர்களோ அவற்றில் உங்கள் அறிவு வெற்றி பெறும். தாங்கள் திவ்ய திருஷ்டி பெற்று சுவேதஜம், அண்டஜம், உத்பிஜ்ஜம், ஜராயுஜம் என்னும் நால்வகைப் பிராணிகளையும் பார்க்க முடியும். ஞான திருஷ்டியுடன் ஜீவ சமுதாயம் அனைத்தையும் மீன் நீரில் பார்ப்பதுபோல் பார்க்க முடியும் என்று பீஷ்மருக்கு வரமளித்து அருள் புரிந்தார்.

12.15 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பூஜிக்கப்படுதல்; அனைவரும் அஸ்தினாபுரம் திரும்புதல்

பின்னர் வியாசரும் மற்ற மகரிஷிகளும், ரிக், யஜுர், சாம வேத மந்திரங்களால் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப் பூஜித்தனர். அவர்கள் அனைவரும் கூடியிருந்த இடத்தில் திவ்யமலர் மாரி பொழிந்தது. இசைக்கருவிகள் ஒலித்தன. அப்சரஸ் சமுதாயம் பாடலாயிற்று. இனிய காற்று வீசியது. பறவைகள் இனிமையாகப் பேசிக் கொண்டன. சூரிய பகவான் மேற்குத் திசையில் இறங்கலானார். மகரிஷிகள் அனைவரும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடமும், பீஷ்மரிடமும், யுதிஷ்டிரரிடமும் விடை கேட்டனர். அனைவராலும் வணங்கப்பட்டனர். பின்னர் மகரிஷிகள் தத்தம் இடங்களுக்குச் சென்றுவிட்டனர்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், பாண்டவர்களும் காங்கேயனிடம் அனுமதி பெற்று, அவரை வலம் வந்து வணங்கித் தத்தம் தேர்களில் அமர்ந்து அஸ்தினாபுரம் திரும்பினர். அவரவர் அரண்மனைக்குள் ஓய்வெடுக்கச் சென்றனர்.

12.16 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் காலைச் செயல்கள்

இரவில் ஒரு சிறந்த, அழகிய படுக்கையில் உறங்கிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இரவு கழிய அரை ஜாமம் இருக்கும்போது கண் விழித்தார். தியானத்தில் ஈடுபட்டு ஞானங்களை நேருக்கு நேர் கண்டார். தன்னுடைய பழமையான பிரம்ம ஸ்வரூபத்தைச் சிந்தனை செய்தார். இச்சமயம் ஸ்துதி, புராணங்களை அறிந்த இனிய குரல் உடைய சூத, மாதக, வந்தி ஜனங்கள் உலகைப்

படைத்த வாசுதேவனைத் துதிக்கலாயினர். வீணை வாசிப்பவர்கள். துதிபாடம் செய்தனர். பாடகர்கள் பாடினார்கள். சங்கமும், மிருதங்கமும் ஆயிரக்கணக்கில் அதனை அறிந்தவர்களால் ஒலிக்கப்பட்டன. அந்த இனிய இசையும், மங்கல ஒலியும் மாளிகையின் எல்லா இடங்களிலும் பரவின. யுதிஷ்டிரருடைய மாளிகையிலிருந்தும் இனிய இசை ஒலித்தது.

தன் மரியாதையிலிருந்து ஒருபோதும் விலகாத ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் படுக்கையில் இருந்து எழுந்து நீராடினார். பிறகு ரகசியமான காயத்ரி மந்திரத்தை ஐபித்து அக்னியின் அருகில் அமர்ந்து அக்னி ஹோத்ரம் செய்தார். பின்னர் வேதமறிந்த ஆயிரம் பிராமணர்களுக்கு ஒவ்வொருவருக்கும் ஆயிரம் பசுக்களை தானம் செய்தார். அவர்கள் மூலம் வேதமந்திர பாடமும், ஸ்வஸ்திவாசனமும் செய்வித்தார். பிறகு மங்களப் பொருட்களை ஸ்பரிசித்து தூய கண்ணாடியில் தன் சொருபத்தைத் தரிசித்தார். பிறகு சாத்யகியிடம் யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரின் தரிசனத்திற்குத் தயாராகிவிட்டாரா எனப் பார்க்குமாறு கூறினார்.

சாத்யகி கூறியவாறு சிறந்த தேரைப்பூட்டி யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரின் தரிசனத்திற்காகப் புறப்பட்டார். பிறகு யுதிஷ்டிரர் முதலிய ஐந்து பாண்டவர்களும் ஒரே தேரில் ஏறிக் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானிடம் வந்தனர். அவர்கள் அனைவரும் வந்ததும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் சாத்யகியுடன் தன் தேரில் ஏறிக் கொண்டார். அனைவரும் விரைந்து பீஷ்மரிடம் வந்து சேர்ந்தனர். மகரிஷிகளும் முன்னரே பீஷ்மரிடம் வந்திருந்தனர். பீஷ்மரைச் சுற்றி இருந்தனர். அவர்களைக் கண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், யுதிஷ்டிரர் முதலிய அனைவரும் தம் வலக்கையை உயர்த்தி மரியாதை செலுத்தினர். அம்புப் படுக்கையில் இருந்த பீஷ்மர் சூரியன் வானத்திலிருந்து பூமியில் விழுந்துவிட்டதைப் போலக் காட்சியளித்தார்.

12.17 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், பீஷ்மர், உரையாடல்

பாண்டவர்களும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் பீஷ்மரைச் சென்று அடைந்தபோது அங்கு நாரதர் முதலிய மகரிஷிகளும் வந்திருந்தனர். பீஷ்மரிடம் மிகுந்த சோகத்துடன் சென்ற பாண்டவர்களை நாரதர் கண்டார். அவர் யுதிஷ்டிரரிடம், “இப்போது பீஷ்மர் சூரிய பகவானைப்போல் அஸ்தமிக்கப் போகிறார். தன் உயிரைத் துறக்கப் போகிறார். ஆகவே, நீங்கள் சீக்கிரம் உங்களுடைய மனத்தின் உள்ள ஐயங்களை இவரிடம் கேட்டுத் தீர்த்துக் கொள்ளுங்கள்” என்று கூறினார். நாரதர் இவ்வாறு கூறியதும் அனைவரும் பீஷ்மருக்கு அருகில் வந்தனர். அப்போது யுதிஷ்டிரர் ரிஷிகேசனைப் பார்த்து, அவரைத் தவிர வேறு யாரும் பீஷ்மரிடம் வினாவிடுக்கத் தகுந்தவர் இல்லை என்பதால் தாங்கள் முதலில் உரையாடலைத் தொடங்குங்கள் என்று வேண்டினார்.

வாசுதேவன் பீஷ்மர் அருகில் சென்றார். அவரிடம், “தங்கள் இரவு சுகமாகக் கழிந்ததா? உங்களுக்கு எல்லாவற்றையும் தெளிவாகக் கூறக் கூடிய தூய அறிவு கிடைத்துவிட்டதா? உங்கள் உள்ளத்தில் எல்லா ஞானங்களும் பிரகாசிக்கின்றன அல்லவா? உங்களுக்கு வருத்தம் இல்லையே? உங்களுடைய மனம் கவலையில் ஆழ்ந்திருக்கவில்லையே” என்று கேட்டார் பீஷ்மர் அவரிடம், “வார்ஷ்ணையா! உங்கள் அருளால் என் உடலின் எரிச்சலும், மனதின் மயக்கமும், களைப்பும், வேதனையும் அக்கணமே விலகிவிட்டன. புருஷோத்தமா? உங்கள் வரப்பிரபாவத்தால் வேதங்களிலும், வேதாந்தங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ள அனைத்து தர்மங்களையும் நான் நேருக்கு நேராகக் காண்கிறேன்.

ஜனார்த்தனா! சிஷ்ட புருஷர்கள் உபதேசித்த தர்மம், தேசம், காலம் மற்றும் குலத்தின் தர்மங்கள் நான்கு ஆஸ்ரமங்களின் தர்மங்களில் உள்ள சாரபூதமான தத்துவம் அனைத்தையும் இப்போது நன்கு அறிகிறேன். இப்போது நான் ராஜதர்மங்கள் முழுவதையும் நன்றாக அறிகிறேன். ஜனார்த்தனா! நான் கூறத்தக்க விஷயங்கள் அனைத்தையும் நான் கூறுவேன். உங்கள் அருளால் என் சக்தி வாலிபனாகி விட்டதைப்போல் அதிகரித்துவிட்டது. உங்கள் பிரசாதத்தால் நான் இப்போது உபதேசம் அளிக்கும் திறனுடையவனாக இருக்கிறேன். மாதவா! என்றாலும் தாங்களே நன்மையளிக்கும் உபதேசத்தை யுதிஷ்டிரருக்கு ஏன் செய்யவில்லை என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்” என்று கேட்டார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பீஷ்மருக்கு பதிலளித்தார்; “குரு நந்தனா! தாங்கள் என்னையே புகழுக்கு மூலகாரணம் என்று கருதுங்கள். உலகில் உள்ள சத் அசத் பொருட்கள் அனைத்தும் என்னிடமிருந்தே தோன்றியுள்ளன. சந்திரன் குளிர்ந்த கிரணங்கள் உடையவர் என்று கூறினால் உலகில் யார் ஆச்சரியப்படுவார்கள்? அதேபோல புகழ் மிக்க பரமேஸ்வரனான என் மூலம் ஒருவன் உத்தமமான உபதேசம் பெற்றால் அதில் என்ன ஆச்சரியம் இருக்கிறது? தேஜஸ்வி பீஷ்மரே! இவ்வுலகில் நான் உங்களுடைய பெரும் புகழை நிலைநிறுத்த விரும்புகிறேன். ஆகவே என்னுடைய பெரும் அறிவை உங்களுக்குச் சமர்ப்பித்துள்ளேன். நிலையான இந்த பூமி நிலைத்திருக்கும் வரை உலகில் உங்களுடைய குறைவற்ற புகழ் பரவிக் கொண்டிருக்கும்.

பீஷ்மரே! நீங்கள் யுதிஷ்டிரரின் வினாக்களுக்கு கூறப்போகும் பதில்கள் வேதத்தைப் போன்று இவ்வுலகில் மதிக்கப்படும். உங்கள் உபதேசத்தைக் கடைப்பிடிப்பவன். மரணத்திற்குப் பின் எல்லாப் புண்ணிய பலன்களையும் அடைவான். இவ்வுலகில் உங்கள் புகழ் பரவுவதற்காகவே நான் உங்களுக்கு

திவ்யமான அறிவினை அளிக்கிறேன். பாரதா! இறப்பில் இருந்து தப்பிய மன்னர்கள் உங்களிடம் தர்ம உபதேசம் பெற விரும்பி வந்துள்ளனர். நீங்கள் அனைவருக்கும் தர்ம உபதேசம் அளியுங்கள். நீங்கள் எல்லோரைக் காட்டிலும் வயதானவர். சாஸ்திர ஞானமும், நன்னடத்தையும் நிரம்பியவர். ராஜதர்மம், பிற தர்மங்கள் பற்றிய ஞானமும் நிறைந்தவர்.

பிறந்ததில் இருந்து இதுவரை யாரும் உங்களிடம் எந்தக் குற்றத்தையும் காணவில்லை. தாங்கள் தர்மம் அறிந்தவர் என்பதை மன்னர்கள் அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். தந்தை புதல்வனுக்கு நல்ல தர்மத்தைக் கற்பிப்பது போல் இந்த மன்னர்களுக்கு உத்தம நீதியை உபதேசியுங்கள். சிறந்த வித்வான் தன்னிடம் கேட்கப்படும் தர்மத்தை விருப்பமுடையவர்க்கு உபதேசிக்க வேண்டும். அறிந்திருந்தும் சிரத்தையோடு கேட்பவருக்கு உபதேசம் அளிக்காதவனுக்கு துயரளிக்கும் குற்றம் கிடைத்து விடுகிறது. ஆகவே, பாரதா! தர்மத்தை அறிய விரும்பும் உங்களுடைய புதல்வர்களுக்கும் பேரர்களுக்கும் தர்மோபதேசம் அளியுங்கள்” என்று பகவான் பீஷ்மரிடம் கூறினார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடைய சொற்களைக் கேட்ட பீஷ்மர், “தங்கள் அருளால் என் வாக்கு சக்தி உறுதியாக உள்ளது. நான் எல்லா தர்மங்களையும் உபதேசம் செய்வேன். தர்மாத்மா யுதிஷ்டிரர் என்னிடம் ஒவ்வொன்றாக வினா விடுக்கட்டும்” என்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பீஷ்மரிடம், “தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரர் மிகவும் வெட்கப்படுகிறார். தாங்கள் சாபம் அளித்து விடுவீர்களோ என்று பயந்து உங்கள் அருகில் வரவில்லை. உலகைச் சம்ஹாரம் செய்து சாபம் அளித்து விடுவீர்களோ என்று பயந்து வேதனைப்படுகிறார். அதனாலேயே உங்கள் அருகில் வரவில்லை. பூஜிக்கத் தகுந்தவர்களையும், பெரியவர்களையும், உபசரிக்கத் தகுந்தவர்களையும், உற்றார், உறவினர்களையும் பாணங்களால் பிளந்துவிட்டதால் இவர் பயம் கொண்டுள்ளார்” என்றார்,

பீஷ்மர், “போர்க்களத்தில் பகைவர்களைக் கொன்று வீழ்த்துவது கூத்திரிய தர்மம் ஆகும். போர் கூத்திரியனுக்கு தர்மத்தை வளர்ப்பது; சொர்க்கத்தை அளிப்பது, இவ்வுலகில் புகழைப் பரப்புவது” என்று கூறியுதிஷ்டிரரை அருகில் அழைத்து அன்பு பாராட்டினார். வினாக்களைக் கேட்கக் கூறினார். யுதிஷ்டிரரும் வினா விடுக்கலானார்.

13. அனுசாஸன பருவம்

13.1 பீஷ்மர் கூறியவாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மகாதேவனின் மகிமைகள், மகாதேவனைத் தரிசித்து வரம் பெற்றது

யுதிஷ்டிரரும் பல நாட்கள் தன்னுடைய பல்வேறு வினாக்களையும், ஐயங்களையும் பீஷ்மரிடம் கேட்டு சிறந்த அரசியல் தர்மத்தையும், அரசனின் கடமைகள் முதலியவற்றையும் மற்றும் பல்வேறு செய்திகளையும் அறிந்து கொண்டார். ஒரு சமயம், யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் ஜகதீஸ்வரன் சிவனின் பெயர்களையும், சராசர குருவான சங்கரனின் மகிமைகளையும் உள்ளவாறு கூறும்படி வேண்டினார். பீஷ்மர் தனக்கு அத்தகைய திறமையில்லை என்றும் பகவான் நாராயணனே பரமேஸ்வரனான சிவனின் தத்துவத்தை முழுமையாக அறிந்தவர் என்றும் கூறினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனே மகேஸ்வரனின் குணங்களையும், ஐஸ்வர்யத்தையும் வருணிப்பதில் திறமையுடையவர் என்றும் சொன்னார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம், “பழைய காலத்தில் பிரம்மாவின் தண்டி முனிவர் பிரம்மலோகத்தில் உரைத்த சகஸ்ர நாமத்தையும், சங்கரனின் சௌபாக்கியத்தையும் வருணியுங்கள்” என்று பீஷ்மர் கேட்டுக் கொண்டார். அவர் கூறியவாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் புனிதமாகி, ஆசமனம் செய்து, தான் சிவனை நோக்கித் தவம் செய்து பெற்ற வரங்களையும், சிவபிரானின் மகிமைகளையும் யுதிஷ்டிரரிடம் மற்ற முனிவர்கள் மற்றும் ரிஷிகளின் முன்னிலையில் விவரிக்கலானார்.

“யுதிஷ்டிரா! ருக்மிணி தேவி என் மூலம் ப்ரத்யும்னன் முதலிய பராக்கிரமியான புதல்வர்களைப் பெற்றதைக் கண்ட ஜாம்பவதியும் புதல்வனைப் பெற விரும்பினாள் நானும் ஜாம்பவதியின் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற எண்ணினேன். எனவே தவத்தின் மூலம் சிவனை ஆராதித்துப் புதல்வனைப் பெற விரும்பினேன். எனவே இமயத்தில், வியாக்ர பாதரின் புதல்வரான உபமன்யுவின் ஆசிரமத்திற்குச் சென்றேன். அவரிடம் சிவனை நோக்கித் தவம்புரிய விரும்புவதைத் தெரிவித்தேன். உபமன்யு சிவனை ஆராதித்து பல ரிஷிகள் பல வரங்களைப் பெற்று மகிழ்ந்ததை எனக்கு வருணித்தார்.

அத்துடன் தானும் தன் தாயின் சொற்படி சிவனை ஆராதித்து, அவரை மகிழ்வித்து, அவரின் தரிசனத்தைப் பெற்று உத்தம வரங்களைப் பெற்றதையும் கூறினார். பிறகு உபமன்யுவால் தீக்ஷயளிக்கப்பட்டு சிவபிரானை நோக்கித் தவத்தில் ஈடுபட்டேன். ஆறு மாதங்களுக்குப் பிறகு எனக்கு சிவனின் தரிசனம் கிட்டியது. பார்வதி தேவியுடன், ரிஷப வாகனத்தில்

அமர்ந்து எனக்குத் தரிசனமளித்த சிவனை நான் தலை வணங்கினேன். சிவபிரான் மூலம் நான் எட்டு வரங்களையும், பார்வதி தேவியின் மூலம் 16 வரங்களையும் பெற்றேன்.

இவ்வாறு நான் சிவனை மகிழ்வித்து விரும்பிய வரங்களைப் பெற்றதை உபமன்யு முனிவரிடம் தெரிவித்தேன். அச்சமயம் உபமன்யு பிரம்மாவினால் கூறப்பட்டு, தண்டி முனிவரால் பூமிக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட சிவனின் அற்புதத் திருநாமங்களை எனக்கு உபதேசித்தார். இந்த சிவசகஸ்ரநாமம் எல்லா ஸ்தோத்திரங்களிலும் முதன்மையானது. ‘ஸ்தவராஜம்’ என்ற பெயரில் பிரசித்தமானது. மங்களங்களுக்கெல்லாம் மங்களமானதும், எல்லாப் பாவங்களையும் அழிப்பதும், உத்தமமானதுமான இந்த சஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்தை நான் உங்கள் முன் வருணிக்கிறேன்” என்றார். தொடர்ந்து சிவனின் சகஸ்ர நாம ஸ்தோத்திரத்தை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அனைவரும் கேட்குமாறு உரைத்தார்.

(ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் உபமன்யு உரைத்த சிவனின் மகிமைகள், உபமன்யுவின் வர்ணனைகள், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தவம் மேற்கொண்டது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவரைத் துதித்து வரம் பெற்றது. பிறகு சிவனின் மகிமைகளைக் கூறியது இவை அனைத்தும் ‘சிவனின் மகிமைகள்’ என்ற பொது தலைப்பின் கீழும், சிவசகஸ்கர நாமம் ஸ்துதிகள் என்ற தலைப்பின் கீழும் விரிவாகத் தரப்பட்டுள்ளன)

13.2 பிதாமகர் பீஷ்மர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைத் துதித்து, உயிர்விட அனுமதி வேண்டதல்

தொடர்ந்து பீஷ்மரிடம் தன் ஐயங்கள் அனைத்தையும் கேட்டுத் தெளிவு பெற்ற யுதிஷ்டிரர், பீஷ்மரின் கட்டளைப்படி அஸ்தினாபுரம் திரும்பினார். ராஜ்யாபிஷேகம் செய்யப் பெற்றார். ஐம்பது நாட்கள் கழிந்தன. தக்ஷிணாயனம் கழிந்து உத்தராயணம் தொடங்கியது. பீஷ்மர் தனக்கு உரைத்தவாறு யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மருடைய இறுதிச் சடங்கிற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்வித்து திருதராஷ்டிரர், காந்தாரி, குந்தி, ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மற்றும் சகோதரர்களும் மற்றவர்களும் உடன் வர பீஷ்மரிடம் குருக்ஷேத்திரத்திற்குச் சென்றார்.

பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்கும், திருதராஷ்டிரருக்கும் உரிய அறிவுரைகளைக் கூறினார். திருதராஷ்டிர மன்னருக்கு ஆறுதல் அளித்தார். பிறகு பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் பேசலானார்.

“பகவான்! தேவதேவேஸ்வரா! தேவரும், அசுரரும் உங்கள் திருவடிகளை வணங்குகிறார்கள். மூன்று அடிகளால் மூவுலகையும் அளந்த சங்கு, சக்ர, கதை தரிப்பவருமான நாராயணதேவா! உங்களுக்கு நமஸ்காரம். தாங்கள் வாசுதேவன்; ஹிரண்யாத்மா; புருஷன்; சவிதா; விராட், அனுரூபர். ஜீவாத்மா மற்றும் சனாதன பரமாத்மாவும் ஆவீர்கள். தாமரைக் கண்ணா! ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! வைகுண்டா! தாங்கள் எப்போதும் என்னை உத்தாரம் செய்யுங்கள். இப்போது எனக்குப் போக அனுமதி தாருங்கள். பிரபோ! தாங்கள் யாருக்கு ஆச்ரயமோ, அந்தப் பாண்டவர்களைத் தாங்கள் காப்பாற்ற வேண்டும்.

நான் தீய அறிவும், மந்த புத்தியும் உடைய துரியோதனனிடம், “எங்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இருக்கிறாரோ, அங்குதான் தர்மம் உள்ளது; எங்கு தர்மம் உள்ளதோ அந்த பக்கத்திற்கே வெற்றியும் கிட்டும். ஆதலால் துரியோதனா! நீ பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் உதவியால் பாண்டவர்களுடன் சமாதானம் செய்து கொள். இப்போது சமாதானத்திற்கான சிறந்த சந்தர்ப்பம் வந்துள்ளது” என்று பலமுறை கூறினேன். ஆனால் மந்த புத்திக்காரனான அந்த மூடன் என் சொற்களை ஏற்கவில்லை. உலகிலுள்ள வீரர் அனைவரையும் அழித்துவிட்டு, இறுதியில் தானும் காலனின் வாய்க்குள் சென்றுவிட்டான்.

தேவா! நான் உங்களை அறிவேன். தாங்கள் நரனோடு நீண்ட காலமாகப் பத்ரிகாசிரமத்தில் வாசம் புரியும் புராதனமான நாராயண ரிஷியாவீர். தேவரிஷி நாரதரும், மகாதவசியான வியாசரும் கூட என்னிடம் “இந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், அர்ஜுனனும் சாக்ஷாத் நாராயணனும், நரனும் ஆவார்கள். மானுட சரீரத்தில் அவதரித்துள்ளார்கள்” என்று கூறியிருந்தனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! இப்போது எனக்கு அனுமதி தாருங்கள். நான் என் உடலைத் தியாகம் செய்யப் போகிறேன். உங்கள் அனுமதி கிடைத்ததும் எனக்குச் சிறந்த கதி கிடைத்துவிடும்” என்றார்.

13.3 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பீஷ்மருக்கு மரணமடைய அனுமதி அளித்தல்; கங்கைக்கு ஆறுதல் தருதல்

பீஷ்மர் இவ்வாறு கூறியதும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவருக்கு அனுமதி அளித்தார்; “மகாதேஜஸ்வி பீஷ்மரே! நான் உங்களுக்கு அனுமதி அளிக்கிறேன். தாங்கள் வசலோகத்திற்குச் செல்லுங்கள். இவ்வுலகில் உங்கள் மூலம் அணுவளவு பாவமும் ஏற்படவில்லை. ராஜரிஷியே! தாங்கள் இரண்டாவது மார்க்கண்டேயரைப் போல, தந்தையிடம் பக்தியுடைவர். ஆகவே மரணம் பணிவுள்ள வேலைக்காரியைப் போல உங்களுக்கு வசமாகியுள்ளது” என்று உரைத்தார்.

பீஷ்மர் தன் யோக சக்தியால் பிராணனைத் தடுத்து, பிரம்மரந்திரம் (தலை) வழியாக அவரது உயிரைத் துறந்தார். பாண்டவர்களால் சிதை சிறப்பாக அமைக்கப்பட்டது. திருதராஷ்டிரர் முதலியவர்கள் சிதைக்கு எரியூட்டினர். பிறகு அனைவரும் பாக்கீரதியின் கரைக்குச் சென்றனர். பாகிரதி கங்கையில் பீஷ்மருக்கு நீர் அஞ்சலி அளித்தனர். அப்போது பகவதி பாக்கீரதி நீருக்கு மேலே தோன்றினாள்.

கங்கை தன் பராக்கிரமமுடைய மகன் சிகண்டியால் கொல்லப்பட்டு விட்டது. மிகவும் துயரத்திற்குரியது என்று அழுது புலம்பினாள். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவருக்கு ஆறுதல் அளித்தார். “பத்ரே! தைரியத்தை ஏற்றுக் கொள். துயரப்படாதே. சுபதர்சனே! உன் புதல்வன் பீஷ்மர் மிகவும் உத்தம லோகத்திற்குச் சென்றுள்ளார். இதில் ஐயமில்லை. இவர் மகாதேஜஸ்வியான வசவாக இருந்தார். வசிஷ்டரின் சாபத்தால் இவர் மனிதப் பிறவிக்கு வர நேர்ந்தது. ஆகவே இவருக்காக, துயரப்படக்கூடாது.

தேவி! பீஷ்மர் போர்க்களத்தில் கூடித்திரிய தர்மத்தின்படி போரிட்டார். அர்ஜுனன் கையால் கொல்லப்பட்டார்; சிகண்டியின் கையால் அல்ல. உன்னுடைய புதல்வர் கையில் வில்லையும் அம்பையும் ஏந்தினால் இந்திரனும் அவரை வெல்ல முடியாது; கொல்லவும் முடியாது. இவர் தன் விருப்பத்தாலேயே சரீரத்தைத் துறந்து சொர்க்கத்திற்குச் சென்றுள்ளார். நதிகளில் சிறந்தவளான தேவி! தேவர்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்தாலும் போரில் அவரைக் கொல்லும் சக்தி அவர்களுக்கு இல்லை. ஆகவே நீ குருநந்தனன் பீஷ்மருக்காக துயரப்படாதே. உன்னுடைய புதல்வர் பீஷ்மர் வசக்களின் சொருபத்தை அடைந்துவிட்டார். ஆகவே, இவரைப் பற்றிய கவலையை விட்டு விடு” என்று கங்காதேவிக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஆறுதல் அளித்தார்.

14. அஸ்வமேதிகா பருவம்

14.1 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரருக்கு எடுத்துரைத்தல்

இதேசமயம், பீஷ்மருக்கு நீர் அஞ்சலி அளித்ததும், யுதிஷ்டிரர் துயரக் கடலில் மூழ்கிக் கண்ணீர் பெருக்கலானார். திருதராஷ்டிரர், புதல்வர்களை இழந்த நானே துயரப்பட வேண்டியவன்; நீ என்னையும் காந்தாரியையும் பார். நீ துயரப்படுவதற்கான காரணம் எதுவும் தெரியவில்லை” என்று கூறி யுதிஷ்டிரருக்கு தைரியமளித்தார். திருதராஷ்டிரர் இவ்வாறு கூறியபோதும் யுதிஷ்டிரர் பதில் ஏதும் பேசாமல் மௌனமாக இருந்தார். அப்போது பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறலானார்.

“மன்னா! இறந்தவர்களுக்காக மனிதன் அதிக துயரமடைந்தால், அவனுடைய அந்த சோகம், அவனுக்கு முன்னால் இறந்த பிதாமகர்களுக்கு பெரும் தாபத்தை உண்டாக்குகிறது. ஆகவே, நீங்கள் மிகப்பெரிய தகூழினையுடைய பலவகை யாகங்களை அனுஷ்டானம் செய்யுங்கள். சோம ரசத்தின் மூலம் தேவர்களையும், ஸ்வதாவின் மூலம் பித்ருக்களையும் திருப்தி செய்யுங்கள்; அதிதிகளுக்கு அன்னமும் நீரும் அளியுங்கள். ஏழைகளுக்கு அவர்கள் விரும்பும் பொருளைக் கொடுத்து திருப்தியடையச் செய்யுங்கள். தாங்கள் அறிய வேண்டிய தர்மம் அனைத்தையும் அறிந்துவிட்டீர்கள். செய்ய வேண்டிய காரியத்தையும் நிறைவேற்றி விட்டீர்கள். தாங்கள் கங்கை மைந்தன் பீஷ்மரிடமிருந்து ராஜதர்மத்தையும், வியாசர், நாரதர், விதுரர் ஆகியோரிடமிருந்து கடமையின் உபதேசத்தையும் கேட்டீர்கள். ஆகவே, முட்டாள்களைப் போல நீங்கள் துயரத்தில் மூழ்கக்கூடாது; இவ்வாறு நடந்து கொள்ளக்கூடாது.

தந்தை மற்றும் முன்னோர்களைப் பின்பற்றி ராஜ்யபாரத்தை ஏற்று நிர்வாகம் செய்யுங்கள். இப்போரில் கூடித்திரிய சமுதாயம் முழுவதும் சொர்க்கலோகத்தின் அதிகாரத்தைப் பெற்றுவிட்டது. இந்த சூர, வீரர்கள் யாரும் போரில் புறமுகுது காட்டிக் கொல்லப்படவில்லை. மன்னா! சோகத்தை விடுங்கள். நடக்க வேண்டியதுதான் நடந்தது. இப்போரில் கொல்லப்பட்ட மனிதர்களை மறுபடி பார்க்க முடியாது” என்று கூறி ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மௌனமானார்.

14.2 யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் தவம் மேற்கொள்ள அனுமதி வேண்டுகல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் இவ்வாறு கூறியதும் யுதிஷ்டிரர் அவருக்குப் பதிலளித்தார்; “கோவிந்தா! என்மீது உங்களுக்குள்ள பிரேமை எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். நீங்கள் அன்பாலும், நட்பாலும் எனக்கு எப்போதும் அருள் புரிந்து கொண்டே இருக்கிறீர்கள். சக்கரமும், கதையும் தரிக்கும் யாதவ நந்தனா! தாங்கள் மகிழ்ச்சியுடன் எனக்கு தபோவனம் செய்ய அனுமதி அளித்தால் நான் விரும்பியது நிறைவேறிவிடும். இது என்னுடைய உறுதியான கருத்தாகும்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! நான் குருரத்துடன் பீஷ்ம பிதாமகரையும், பல பராக்கிரமம் மிகுந்த ஆண் சிங்கமான துரோணாசாரியாரையும், போரில்

புறமுதுகிடாத கர்ணனையும் கொல்வித்து அமைதியுடன் இருக்க முடியாது. இப்போது எந்தக் கர்மத்தின் மூலம் எனக்கு இந்தக் கொடுமையான பாவத்திலிருந்து விடுதலை கிடைக்குமோ, என் உள்ளம் தூய்மையடையுமோ அதையே செய்யுங்கள்” என்றார்.

14.3 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் மனத்தை வெல்லுமாறு

கட்டளையிடுதல்

இச்சமயம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணத்வைபாயன வியாசர் யுதிஷ்டிரரிடம் இமயத்தின் அருகே மருத்தமன்னர் யாகம் செய்ததையும், அங்கு அவர் சேகரித்த செல்வம் நிதி கோசமாக அமைக்கப்பட்டதையும், அந்த செல்வத்தை எடுத்து வந்து யாககாரியங்களுக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுமாறும் ஆலோசனை கூறினார். அப்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் ஏதோ கூற முற்பட்டார். இனச் சகோதரர்கள் கொல்லப்பட்டதால் விரக்தியும் கவலையும் கொண்ட தர்மபுத்திரருக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஆறுதல் கூற விரும்பினார்.

அவர் யுதிஷ்டிரரிடம், “தர்மராஜா! தீமை மரணத்தின் இடம், எளிமை பிரம்மத்தை அடையும் சாதனம் ஆகும். இதை அறிவதே ஞானம். இதற்கு எதிராகப் பேசுவது வெறும் பிரலாபம் மட்டுமே. இதனால் யாருக்கும் என்ன பயன்? தாங்கள் தங்களுடைய கடமையை இதுவரை நிறைவேற்றவில்லை. தாங்கள் இதுவரை பகைவனை வெல்லக்கூட இல்லை. உங்கள் பகைவன் உங்கள் சரீரத்திற்குள்ளேயே அமர்ந்துள்ளான். உங்களுடைய அந்தப் பகைவனை நீங்கள் ஏன் புரிந்து கொள்ளவில்லை?

மன்னா! பழைய காலத்தில் விருத்தாசுரன் பூமியை அபகரித்துவிட்டான் இந்திரன் அவன் மீது வஜ்ரத்தைப் பிரயோகித்தார். அசுரன் நீரில் நுழைந்துவிட்டான். அங்கும் இந்திரன் விருத்தாசுரனை அடிக்கவே, அவன் வரிசையாக, தேஜஸ், வாயு, ஆகாயம் என ஒவ்வொன்றின் விஷயத்தையும் அபகரிக்க, இந்திரனும் அதே வரிசையில் அவனை அடித்தார். இந்திரனால் தாக்கப்பட்ட விருத்தாசுரன் இந்திரனிடமே சேர்ந்து அவரது விஷயத்தை ஏற்றுக் கொண்டான். விருத்தாசுரனால் கிரகிக்கப்பட்ட இந்திரனின் மனத்தில் பெரும் மோகம் பரவியது. வசிஷ்ட மகரிஷி ‘ரதந்திரசாமத்தின்’ மூலம் இந்திரனை உணர்விற்குக் கொண்டு வந்தார். பிறகு இந்திரன் தன் சரீரத்திற்குள்ளேயே இருந்த விருத்தாசுரனை மறைந்து வஜ்ரத்தின் மூலம் கொன்றுவிட்டார் என்று கேள்விப்படுகிறேன். இந்த விஷயம் மகரிஷிகள் என்னிடம் கூறியதாகும்.

மன்னா! மனிதன் இரண்டு வகை வியாதிகள் தோன்றப் பெறுகிறான். ஒன்று சரீர சம்பந்தமானது; மற்றொன்று மானசீக ரோகம். குளிர்ச்சி, உஷ்ணம், வாயு ஆகிய சரீரத்தின் மூன்று குணங்களும் சமமாக

இருக்கும்போது சரீரம் ஆரோக்கியமாக இருக்கிறது. இவை மாறினால் சரீர ரோகம் ஏற்படுகிறது. அதேபோல ரஜஸ், சத்வம், தமம் என்ற உள்ளத்தின் மூன்று குணங்களும் சமமாக இருக்கும்போது மனம் ஆரோக்கியமாக இருக்கிறது. இவற்றில் ஏதேனும் ஒன்று அதிகமானாலும் அதை விலக்க உபாயம் கூறப்படுகிறது.

மகிழ்ச்சியால் துயரமும், துயரத்தால் மகிழ்ச்சியும் பாதிக்கப்படுகிறது. ஒருவன் துயரப்படும்போது சுகத்தையும், சுகமாக இருக்கும்போது துயரத்தையும் நினைக்க விரும்புகிறான். கௌந்தேயா! தாங்கள் துயரமடைந்து துக்கத்தையோ, சுகமாக இருந்து சுகத்தையோ நினைக்க விரும்பவில்லை. இது துக்கமருட்சியல்லாமல் வேறு என்ன? அல்லது, இது உங்களுடைய இயல்பே ஆகும் என எண்ணுகிறேன்.

பாண்டவர்கள் பார்க்கும்போதே ஒரு ஆடையை அணிந்த ரஜஸ்வலையான ஸ்ரீ கிருஷ்ணா சபையில் இழுத்து வரப்பட்டாள். தாங்கள் அவளை அந்த நிலையில் கண்டும் இப்போது அதை நினைக்க விரும்பவில்லை. நீங்கள் அனைவரும் நகரத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டீர்கள். மான்தோல் அணிந்து வனவாசம் சென்றீர்கள். அச்சமுட்டும் காடுகளில் வசித்தீர்கள். இவற்றைத் தாங்கள் ஒருபோதும் நினைக்க விரும்பவில்லை. ஜடாசுரனால் அனுபவிக்க நேர்ந்த துயரத்தையும், சித்திரசேனனோடு போரிட வேண்டியிருந்ததையும், சிந்து ராஜனால் அளிக்கப்பட்ட கஷ்டம், அவமானம் இவற்றைச் சகிக்க நேர்ந்தது. அதை எல்லாம் நினைக்க நீங்கள் விரும்பவில்லை. அஞ்ஞாத வாசத்தின்போது கீசகன் திரௌபதியைக் காலால் உதைத்ததையும் நீங்கள் நினைக்க விரும்பவில்லை. துரோணரோடும் பீஷ்மரோடும் நடைபெற்ற யுத்தம் மட்டுமே உங்கள் முன் இருக்கிறது.

மன்னா! இப்போது நீங்கள் தனியாக உங்கள் மனத்தோடு போரிட வேண்டும். அந்தப் போருக்காக நீங்கள் தயாராக வேண்டும். உங்களுடைய கடமையைச் செய்து, யோகத்தின் மூலம் மனத்தை வசப்படுத்தி, தாங்கள் மாயைக்கு அப்பாற்பட்ட பரப்பிரம்மத்தை அடையுங்கள். மனத்தோடு உண்டாகும் இந்தப்போரில் அம்புகளுக்கு வேலையில்லை. இப்போது நீங்கள் தனியாகப் போரிட வேண்டும். அந்தப்போர் எதிரில் வந்துவிட்டது. இந்தப் போரில் நீங்கள் வெல்ல முடியாவிட்டால், உங்கள் நிலை என்னவாகும் என்று கூற முடியாது.

கௌந்தேயா! இதை நன்கு அறிந்து தாங்கள் காரியம் கைகூடியவராகுங்கள். எல்லாப் பிராணிகளும் இவ்வாறுதான் பிறந்து இறக்கின்றன என்பதை அறிவால் தீர்மானித்து, உங்கள் முன்னோர்களின் நடத்தையைப் பின்பற்றி உசிதமான முறையில் அரசாட்சி செய்யுங்கள்” என்றார்.

14.4 தியாகத்தினால் சித்தி பெறுதல்; காம கீதையின் விளக்கத்தை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறுதல்

மேலும் பகவான் வாசுதேவன் கூறலானார், “பாரதா! ராஜ்யம் முதலிய வெளிப் பொருட்களையோ, சரீரத்தைத்தையோ தியாகம் செய்வதால் சித்தி கிடைப்பதில்லை. மம (என்னுடைய) என்னும் இரண்டு அக்ஷரங்கள் மரணரூபமானவை. நமம (என்னுடையதல்ல) என்னும் மூன்று அக்ஷரங்கள் சனாதன பிரம்மத்தை அடையக் காரணமாகின்றன. மமதை மரணமாகும். மமதையின் தியாகம் சனாதனமான அம்ருத தத்துவமாகும். இவ்வாறு மரணம், அம்ருதம் இரண்டும் தனக்குள்ளேயே இருக்கின்றன. இவையிரண்டும் மறைந்திருந்து பிராணிகளைச் சண்டையிடச் செய்கின்றன. ஒருவனைத் தன்னுடையவன் என்றும், ஒருவனைத் தன்னுடையவன் இல்லை என்றும் கருதும் எண்ணமே போருக்குக் காரணமாகின்றன.

பாரதா! இவ்வுலகின் இருப்பு அழியாதது என்றால் பிராணிகளின் சரீரத்தைப் பிளந்தாலும் மனிதன் அகிம்சையின் பலனையே அடைகிறான். பூமி முழுவதையும் பெற்றாலும் மமதை கொள்ளாதவனுக்கு எந்த அனர்த்தமும் உண்டாகாது. ஆனால் காட்டில் பழங்களையும், கிழங்குகளையும் உண்டு வாழ்ந்தாலும் பொருள் மீது ஆசை கொள்பவன் மரணத்தின் வாயிலிலேயே இருக்கிறான் எனக் கருத வேண்டும். பாரதா! வெளி-உள் பகைவர்களின் இயல்பைப் பாருங்கள்; தெரிந்து கொள்ளுங்கள் மாயையான பொருட்களைத் தன்னுடையது எனப் பார்க்காதவன் பெரும் பயத்திலிருந்து விடுபடுகிறான்.

ஆசைகளில் பற்றுடைய மனம் கொண்டவனை உலகம் புகழ்வதில்லை. எந்த ஈடுபாடும் ஆசையில்லாமல் தோன்றுவதில்லை. எல்லா ஆசைகளும் மனத்தில் இருந்தே தோன்றுகின்றன. அறிஞர்கள் ஆசைகளே துக்கத்திற்குக் காரணம் என்று கருதி அவற்றை விட்டுவிடுகிறார்கள். யோகி பல ஜன்மங்களின் அப்யாசத்தால் யோகத்தை யே மோகூத்தின் வழி என்று தீர்மானித்து ஆசைகளை அழித்து விடுகிறான். இந்த விஷயத்தை அறிபவன் தானம், வேத, அத்தியயனம், தவம், வேதம் கூறும் கர்மம், விரதம், யாகம், நியமம், தியான யோகம் முதலியவற்றை ஆசையுடன் அனுபவிப்பதில்லை. எந்தக் கர்மத்திலும் ஆசை வைப்பது தர்மமல்ல; உண்மையில் ஆசைகளை அழிப்பதுதான் தர்மம். அதுவே மோகூத்திற்குக் காரணமாகும். யுதிஷ்டிரா! இந்த விஷயத்தில் பழைய விஷயங்களை அறிந்த வித்வான்கள் ஒரு பழைய பாடலைக் கூறுகிறார்கள். அது ‘காமகீதம்’ என்று கூறப்படுகிறது. அதனைக் கூறுகிறேன். நீ கேள்,

“எந்தப் பிராணியும் உண்மையான உபாயத்தைப் பின்பற்றாமல்

என்னை அழிக்க முடியாது. எந்த மனிதன் தன் ஆயுத பலத்தின் மிகுதியுடன் என்னை (காமம் அல்லது ஆசை) அழிக்க முயற்சிக்கிறானோ, அவனுடைய அந்த ஆயுத பலத்தின் அபிமானம் என்ற உருவிலேயே நான் மறுபடியும் தோன்றுகிறேன். யாகங்கள் மூலம் என்னை அழிக்க விரும்புகிறவன் உள்ளத்தில் தர்மாத்மாக்களைப் போலத் தோன்றுகிறேன். தேவ-வேதாந்த ஸ்வாத்யாயங்கள் மூலம் என்னை அழிக்க முயல்பவனின் மனத்தில் ஜீவாத்மாவைப் போலத் தோன்றுகிறேன். தைரியத்தால் என்னை அழிக்க முயலும் சத்தியபராக்ரமியின் மனத்தில் நான் புரிந்து கொள்ள முடியாதவாறு கலந்து விடுகிறேன்.

கடுமையான விரதத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் மனிதன் தவத்தின் மூலம் என் இருப்பை அழித்துவிட முயற்சித்ததால் அவனுடைய தவத்திலேயே நான் தோன்றிவிடுகிறேன். வித்வான் மோக்ஷத்தின் மூலம் என்னை அழிக்க முயற்சி செய்தால் அந்த மோக்ஷத்தின் பற்றிலேயே நான் கட்டுண்டு விடுகிறேன். இதை யோசித்து எனக்கு சிரிப்பு வருகிறது. நான் மகிழ்ச்சியோடு நடனமாடத் தொடங்குகிறேன். நான் ஒருவனே எல்லாப் பிராணிகளாலும் வதம் செய்ய முடியாதவன்; எப்போதும் இருப்பவன் ஆவேன்” இதுவே ஆசை அல்லது காமகீதம் என்பதன் பொருளாகும்.

ஆகவே, மன்னா! தாங்கள் பலவகை தக்ஷிணைகள் உடைய யாகங்கள் மூலம் உங்களுடைய ஆசையை தர்மத்தில் ஈடுபடுத்துங்கள். விதிப்படி தக்ஷிணை அளித்து அஸ்வமேதத்தையும், மற்ற செழுமையான யாகங்களையும் அனுஷ்டியுங்கள். கொல்லப்பட்ட உங்களுடைய உறவினர்களை அடிக்கடி நினைத்து உங்கள் மனம் வருந்தக் கூடாது. இந்தப் போர்க்களத்தில் வதம் செய்யப்பட்டவர்களைத் தாங்கள் மறுபடி பார்க்க முடியாது. ஆகவே அளவற்ற தக்ஷிணை உடைய வளமான பெரிய யாகங்களை அனுஷ்டித்து இவ்வுலகில் உத்தமமான புகழையும், பரலோகத்தில் சிறந்த கதியையும் அடையுங்கள்” என்று பகவான் வாசுதேவ ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தர்மபுத்திரருக்கு ஆறுதலும் அறிவுரையும் கூறினார்.

இவ்வாறு பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், வியாசமகரிஷி, நாரதர், சகோதரர்கள், மற்றும் சிறந்த புருஷர்களின் அறிவுரைகளை ஏற்றுக் கொண்ட யுதிஷ்டிரரின் மனம் அமைதியடைந்தது. அவர் துயரத்தை விலக்கி, “தேவர்களையும், பிராமணர்களையும் பூஜித்தார். ராஜ்யத்தை ஏற்றுக் கொண்டார். பிறகு தனக்கு உபதேசித்த முனிவர்களுக்கும், மகரிஷிகளுக்கும் நன்றியை வெளிப்படுத்தினார். மகரிஷிகளும், முனிவர்களும் அவரிடம் விடைபெற்று உடனேயே மறைந்துவிட்டனர். பிறகு அர்ஜுனனின் உதவியோடும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் ஒத்துழைப்போடும் தன்னுடைய ராஜ்யமான

பாரதவர்ஷத்தைத் தர்மத்தின் வழியில் ஆட்சி செய்து வரலானார்.

14.5 ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் அர்ஜுனனும் ஆனந்தமாகப் பொழுதைக் கழித்தல்

யுதிஷ்டிரர் ராஜ்யத்தை ஏற்று எல்லா இடங்களிலும் அமைதியை ஸ்தாபித்தும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனருக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சி உண்டாயிற்று. சொர்க்கத்தில் விஹாரம் செய்யும் இரு தேவர்களைப்போல அவ்விரு நண்பர்களும் ஆனந்தத்தில் ஆழ்ந்தனர். பல விசித்திரமான காடுகளிலும் மலைச் சிகரங்களிலும் சஞ்சரித்தனர். புனித தீர்த்தங்களிலும், சிறிய குளங்களிலும் நதிக்கரைகளிலும் சஞ்சரித்தவாறு அவ்விருவரும் நந்தவனத்தில் விளையாடும் அஸ்வினி குமாரர்களைப் போல் ஆனந்தத்தை அனுபவித்தனர்.

பிறகு இந்திரப்பிரஸ்தத்திற்கு திரும்பிய மகாத்மாக்களான ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், அர்ஜுனனும் மயன் அமைத்த அழகிய சபாவனத்தில் இருந்தவாறு உரையாடலில் ஈடுபட்டனர். நர-நாராயணர்களாகிய அவ்விருவரும் ஒருவருக்கொருவர் மிகுந்த பிரேமை கொண்டவர்கள். உரையாடும்போது அவ்விரு நண்பர்களும் எப்போதும் தேவர்கள் மற்றும் ரிஷிகளின் வம்சத்தைப் பற்றிப் பேசினர். விசித்திரமான போர்க்களத்தையும், துன்பங்களையும் வர்ணித்தனர். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் எல்லாவகை சித்தாந்தங்களையும் அறிந்தவர். அவர் அர்ஜுனுக்கு எல்லாவகை அர்த்தங்களையும் சித்தாந்தங்களும் உடைய பல அலாதியான இனிய கதைகளைக் கூறினார்.

அர்ஜுனன் புத்திர சோகத்தால் துன்பம் அடைந்திருந்தார். ஆயிரக்கணக்கான உற்றார் உறவினர் கொல்லப்பட்டதாலும் அவர் பெரும் துயரம் அடைந்திருந்தார். வாசுதேவ ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பலவகை கதைகளைக் கூறிப் பார்த்தனைச் சாந்தப்படுத்தினார். மகா தபஸ்வியான விஞ்ஞான வேதா ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனுக்கு ஆறுதல் அளித்துத் தன் பாரத்தை இறக்கினார்; துவாரகை திரும்ப விரும்பினார்.

அப்போது அர்ஜுனன் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம், “தேவகி மைந்தா! போர் சமயத்தில் எனக்கு உங்களுடைய மகிமையின் ஞானமும், ஈஸ்வர சொருபத்தின் தரிசனமும் உண்டாயிற்று. ஆனால் கேசவா! தாங்கள் நட்புடன் முன்பு எனக்கு அளித்த ஞான உபதேசத்தின் ஞானம் அனைத்தும் சஞ்சல உள்ளம் காரணமாக மறந்துவிட்டது. அந்த விஷயங்களைக் கேட்க நான் ஆவல் கொள்கிறேன். நீங்கள் விரைவில் துவாரகை செல்லப் போகிறீர்கள்.

ஆகவே மறுபடி எனக்கு அந்த உபதேசங்களைக் கூறுங்கள் என்று கேட்டார்.

14.6 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனுக்குப் பதில் உரைத்தல்

அர்ஜுனன் இவ்வாறு கேட்டதும், பேச்சில் வல்லவரான மகா தேஜஸ்வி ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவரை மார்போடு அணைத்துக் கொண்டார். பின் அவரிடம் கூறலானார்; “அர்ஜுனா! அப்போது நான் உனக்கு மிகவும் இரகசியமான விஷயத்தைக் கூறினேன். என்னுடைய சொருபமான தர்ம சனாதன புருஷோத்தம தத்துவத்தைக் காட்டினேன். எல்லா நித்திய லோகங்களையும் வருணித்தேன். ஆனால் உன்னுடைய அறியாமை காரணமாக அந்த உபதேசத்தை நினைவில் வைக்கவில்லை. இது எனக்குச் சிறிதும் பிடிக்கவில்லை. நான் கூறியவற்றை இப்போது முழுமையாக நினைப்பது இயலாததாகத் தோன்றுகிறது. தனஞ்ஜயா! நிச்சயம் நீ சிரத்தை இல்லாதவன். உன் அறிவு மந்தமாகிவிட்டதுபோல் தோன்றுகிறது.

பாண்டவா! நான் இப்போது அந்த உபதேசத்தை முன்பு கூறியது போலவே கூற முடியாது. ஏன் எனில் அந்தத் தர்மம் பிரம்ம பதத்தை அடைவிக்கப் போதுமானது. அந்தத் தர்மம் முழுவதும் அதே உருவில் மறுபடி திரும்பக் கூறுவது என் வசத்தில் உள்ள விஷயமல்ல. அப்போது நான் யோகத்தோடு கூடி பரமாத்ம தத்துவத்தை வருணித்தேன். இப்போது அந்த விஷயத்தை ஒரு பழைய இதிகாசத்தின் மூலம் வருணிக்கிறேன். நீ அந்த சமத்துவ அறிவை ஆஸ்ரயித்து உத்தம கதியை அடைவாய்.

தர்மாத்மாக்களில் சிறந்தவனே! இப்போது நீ என்னுடைய சொல்லைக் கவனமாகக் கேள். ஒருநாள் ஒரு பிராமணன் பிரம்மலோகத்தில் இருந்து சொர்க்கலோகம் வழியாக என் வீட்டிற்கு வந்தார். நான் அவரை முறைப்படி பூஜித்தேன். மோகூஷ தர்ம விஷயத்தில் வினா விடுத்தேன். என் வினாவிற்கு அவர் அளித்த பதிலையே நான் உனக்குக் கூறுகிறேன். இதை கவனமாகக் கேள்” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் கூறினார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் எடுத்துக் காட்டிக் கூறிய, பிராமணனுக்கும், சித்த மகரிஷிக்குமான உரையாடலில், ஜீவனின் வாழ்க்கை, ஜீவன் மரணமடைதல், ஜீவனின் மூன்று வகையான கதிகள், ஜீவனின் கர்ப்பப் பிரவேசம், ஜீவன் சுகமடைவதற்கான கர்ம அனுஷ்டானங்கள், ஆத்மா சரீரம் தரிக்கும் வழக்கத்தைப் பிரம்ம பிதாமகர் தோற்றுவித்தது, மோகூஷம் அடையும் உபாயம், முக்தனின் லக்ஷணங்கள், யோக சாஸ்திரத்தின் சிறப்பு, யோகியின் பெருமை, யோகம் மேற்கொள்ளும் முறை, முதலிய பல விஷயங்கள் விளக்கப்பட்டன.

14.7 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் உபதேசத்தின் சிறப்பைக் கூறுதல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் அர்ஜுனனிடம் மேலும் கூறினார்; “பார்த்தா! இந்த உபதேசத்தை நீ கவனமாகக் கேட்டாயா? போரின்போதும் தேரில் அமர்ந்து நீ இதே தத்துவத்தைக் கேட்டிருந்தாய். பார்த்தா! இந்த ஞான உபதேசம் கிடைக்காதவனும், கவலை கொண்ட உள்ளம் உடையவனும் இதைப் புரிந்து கொள்ள முடியாது. தூய்மையான உள்ளம் உடையவனே இதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். பரதசிரேஷ்டா! நான் தேவர்களுக்கும் மிகவும் மறைக்க வேண்டிய விஷயத்தை உன்னிடம் கூறியுள்ளேன். இவ்வுலகில் ஒருபோதும் எந்த மனிதனும் இந்த ரகசியத்தைக் கேட்டதில்லை. பாவமற்றவனே! உன்னைத் தவிர வேறு எந்த மனிதனும் இதைக் கேட்கும் அதிகாரம் உடையவன் அல்ல. யாருடைய உள்ளம் இருமையில் ஆழ்ந்ததோ அவன் இதை நன்கு புரிந்து கொள்ள முடியாது.

கௌந்தேயா! செயலுடைய மனிதர்களால் தேவலோகம் நிரம்பியுள்ளது. மனிதர்களின் மரணமடையும் உருவம் விலகுவதை தேவர்கள் விரும்புவதில்லை. எது சனாதன பிரம்மமோ அதுவே ஜீவனின் சிறந்த கதியாகும். ஞானியான மனிதன் தேகத்தை விட்டு விட்டு அந்த பிரம்மத்திலேயே அம்ருத தத்துவத்தை அடைகிறான். நிரந்தரமாகச் சுகம் பெறுகிறான். இந்த ஆத்ம தரிசனம் என்னும் தர்மத்தை ஆஸ்ரயித்து, பெண், வைசியன், சூத்திரன் மற்றும் பாவப் பிறவியான மனிதன் ஆகியோரும் சிறந்த கதியை அடைந்து விடுகிறார்கள். அவ்வாறு இருக்கும்போது, தன் தர்மத்தில் ஈடுபட்டு, எப்போதும் பிரம்மலோகத்தை அடையும் சாதனத்தில் ஈடுபடும் அதிக ஞானமுடைய பிராமணன் மற்றும் கூடித்திரியனைப் பற்றி என்ன கூற வேண்டியுள்ளது?

பார்த்தா! இவ்வாறு நான் உனக்கு மோகூஷ தர்மத்தின் உபாயமான உபதேசத்தைக் கூறியுள்ளேன். அதன் சாதன வழிகளும் கூறப்பட்டன. சித்தி, பலன் மோகூஷம் மற்றும் துக்கத்தின் சொரூபமும் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இதை விடச் சிறந்த வேறு ஒரு சுகமளிக்கும் தர்மம் கிடையாது. எந்த புத்திசாலி, சிரத்தை உடையவன். பராக்ரமியான மனிதன் லௌகிக சுகம் சாரமற்றது என்று அறிந்து அதை விட்டுவிடுகிறானோ, அவன் மேற்கூறிய உபாயங்கள் மூலம் மிக விரைவில் சிறந்த கதியை அடைந்துவிடுகிறான். பார்த்தா! கூறத் தகுந்த விஷயம் இவ்வளவுதான். இதைவிடச் சிறந்தது வேறு எதுவும் இல்லை. யார் ஆறு மாதங்கள் வரை யோகாப்யாசம் செய்கிறானோ, அவனுடைய யோகம் அவசியம் சித்தியடைகிறது” என்று கூறி முடித்தார்.

14.8 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனுக்குப் பிராமண கீதையை உபதேசித்தல்

மேலும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், ஒரு பிராமணனுக்கும் அவனுடைய பத்தினிக்கும் இடையில் நடைபெற்ற உரையாடலான பிராமண கீதை என்னும் தத்துவ உபதேசத்தை அளித்தார். எப்போதும் தியானத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் பிராமணனிடம் பிராமணி தன் கதியைப் பற்றி வினவுகிறாள். அவளுடைய அச்சத்தைப் போக்கும் வகையில் பிராமணன் ஆத்ம தரிசனம், பிரம்மத்தின் இயல்பு. ஐந்து வாயுக்களின் உரையாடல் பத்து ஹோத்தாக்கள் செய்யும் யாகம், வாக்கின் தோற்றம், ஏழு ஹோத்தாக்களின் யாகம், மனம் மற்றும் புலன்களுக்கிடையிலான உரையாடல், அத்யாத்ம பெரும் காட்டின் வருணனை, பித்ருக்கள் பரசுராமருக்கு அளித்த உபதேசம், அம்பரீஷ மன்னன் கூறிய ஆத்மஸ்வராஜ்யம், ஜனக மன்னருக்கும் தர்மத்திற்கும் இடையே நடைபெற்ற உரையாடல் முதலிய பல்வேறு விஷயங்கள் பிராமண கீதையில் விவரிக்கப்படுகின்றன.

இப்பிராமண கீதையில் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன் மனத்தையே பிராமணனாகவும், தன்னுடைய அறிவையே பிராமணியாகவும், தன்னையே சேஷத்ரக்ஞனாகவும் உருவகித்துக் கூறுகிறார்.

14.9 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மகரிஷிகள் மற்றும் பிரம்மாவின் உரையாடல் மூலம் மோக்ஷதர்மம் முதலிய பல்வேறு உத்தம விஷயங்களைக் கூறுதல்

அர்ஜுனன் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் சூக்ஷ்மமான விஷயங்களைக் கேட்க விரும்பினார்; அறியத் தகுந்த பரப்ரம்ம சொருபத்தை விளக்கிக் கூறுமாறு வேண்டினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மோக்ஷ விஷயமாக நடந்த பழைய இதிகாசமான உரையாடலை அர்ஜுனனுக்கு எடுத்துக் கூறினார். இவ்வுரையாடலில் பிரம்மலோகத்தில் பிரம்மா, பிரஜாபதி தக்ஷன், பரத்வாஜர், கௌதமர் முதலிய மகரிஷிகளுக்கு செய்த உபதேசத்தையும், அவர்களுடைய ஐயங்களைப் போக்கிக் கூறிய மோக்ஷம் பற்றிய உத்தமமான விளக்கங்களையும் குரு சிஷ்யருக்கு விளக்கியதை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனுக்கு எடுத்துரைத்தார். அதாவது பிரம்மா மகரிஷிகளுக்குக் கூறியதை, குரு சிஷ்யனுக்குக் கூறினார். குரு-சிஷ்ய உரையாடல் விஷயங்களைப் பகவான் அர்ஜுனனுக்கு எடுத்துரைத்தார்.

வாசுதேவன் இறுதியாகப் பார்த்தனிடம் கூறினார்; “அர்ஜுனா!

குருதேவன் இவ்வாறு கூறியதும் அந்த சிஷ்யன் எல்லா உத்தம தர்மங்களையும் கடைப்பிடித்தான். இதனால் அவன் சம்சாரத் தளையிலிருந்து விடுதலை பெற்றான். அந்த சிஷ்யன் பிரம்மபதத்தைப் பெற்றான்” என்றார். அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம், “ஐனார்த்தனா! பிரம்ம நிஷ்டரான அந்த குருயார்? சிஷ்யன் யார்? என்பதை எனக்குக் கூறுங்கள் எனக் கேட்டார்.

வாசுதேவன் கூறினார்; “மகாபாஹு! நானே குரு ஆவேன். என்னுடைய மனத்தையே சிஷ்யன் என்று கருது. தனஞ்ஜயா! உன்னுடைய சினைகத்திற்கு வசப்பட்டு நான் இந்த ரகசியத்தை வர்ணித்தேன். குருநந்தனா! என்னிடம் உனக்குப் பிரேமை இருக்குமானால், இந்த அத்யாத்ம ஞானத்தைக் கேட்டு நீ அதன்படி நடந்து கொள். இந்த தர்மத்தின்படி நடந்து கொண்டால் நீ எல்லாப் பாவங்களிலும் இருந்து விடுபட்டுத் தூய்மையான மோக்ஷத்தைப் பெற்று விடுவாய். பரதசிரேஷ்டா! முன்பும் நான் யுத்த காலத்தில் இதே உபதேசத்தை உனக்குக் கூறினேன். ஆகவே நீ இதில் மனத்தை ஈடுபடுத்து” எனச் சொன்னார்.

14.10 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனோடு அஸ்தினாபுரம் செல்லுதல்

பிறகு பகவான் தான் துவாரகை செல்ல விரும்புவதையும், தன் தந்தையை தரிசிக்க விரும்புவதையும் அர்ஜுனனிடம் கூறினார். அர்ஜுனனும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சொற்களை ஏற்றுக் கொண்டார். அதன்படி இருவரும் அஸ்தினாபுரம் சென்று யுதிஷ்டிரரைச் சந்திக்கவும், அவருடைய அனுமதியைப் பெற்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துவாரகை செல்லவும் தீர்மானித்தனர்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தாருகனிடம் தன் தேரைப் பூட்டித் தயாரிக்க ஆணையிட்டார். அர்ஜுனனும் தன் சேவகர்களிடம் தேரை ஆயத்தம் செய்யக் கட்டளையிட்டார். தேர்கள் ஆயத்தமானதும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், அர்ஜுனனும் தேரில் அமர்ந்து தங்களுக்குள் பலவகையான விசித்திரமான கதைகளைப் பேசியபடி அஸ்தினாபுரம் நோக்கிப் புறப்பட்டனர். அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு நமஸ்காரம் செய்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணரே விஸ்வாத்மா என்பதைக் கூறிப் புகழ்ந்தார். தன்னுடைய வெற்றிக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரே காரணம் என்று கூறிப் பாராட்டினார். இவ்வாறு உரையாடியவாறு நண்பர்கள் இருவரும் அஸ்தினாபுரம் போய்ச் சேர்ந்தனர்.

14.11 அஸ்தினாபுரத்தில் அர்ஜுனனும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும்

அனைவரையும் தரிசித்தல்

அவர்கள் நல்ல புஷ்டியான மனிதர்கள் நிறைந்த நகரத்தினுள் பிரவேசித்தனர். இந்திர மாளிகையைப் போல, சோபையோடு திகழும் திருதராஷ்டிரரின் மாளிகையில் திருதராஷ்டிரர், யுதிஷ்டிரர், விதுரர் ஆகியோரைத் தரிசித்தனர். பிறகு பீமசேனன், நகுல-சகதேவர், யுயுத்ஸ ஆகியவர்களையும், காந்தாரி, குந்தி, திரௌபதி, சுபத்ரா போன்ற பரத வம்சத்துப் பெண்களையும் சந்தித்தனர். முதலில் திருதராஷ்டிர மன்னரின் திருவடிகளைப் பணிந்தனர். பிறகு காந்தாரி குந்தி, யுதிஷ்டிரர், பீமசேனன் ஆகியோரை வணங்கினர். விதுரைச் சந்தித்து அவருடைய நலம் விசாரித்தனர்.

பிறகு அனைவரிலும் முதிய திருதராஷ்டிர மன்னரிடம் சென்று அமர்ந்து உரையாடினர். இரவு ஆனதும் திருதராஷ்டிரர் அனைவருக்கும் விடையளித்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனின் மாளிகைக்கே சென்றார். அங்கு உசிதமான முறையில் பூஜிக்கப்பட்டார். போஜனத்திற்குப் பிறகு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனோடு உறங்கினார்.

14.12 ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் யுதிஷ்டிரைச் சந்தித்தல்;

யுதிஷ்டிரரின் வினா

இரவு கழிந்தது; பொழுது புலர்ந்தது, நண்பர்கள் இருவரும் சந்தியா வந்தனம் முதலிய காலை கர்மங்களை முடித்து, யுதிஷ்டிரருடைய மாளிகைக்குச் சென்றனர். அழகிய அந்த மாளிகையில் அஸ்வினி குமாரர்கள் தேவேந்திரனைச் சந்திப்பதுபோல் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் யுதிஷ்டிர மன்னரை தரிசித்தனர். இருவரும் ஆசனத்தில் அமர்ந்தனர். யுதிஷ்டிரர் அவர்கள் ஏதோ கூற விரும்புவதை அறிந்து, அவர்களிடம் கேட்டார்;

“யதுகுல, குருகுல வீரர்களே! நீங்கள் என்னிடம் ஏதோ கூற விரும்புவது போலத் தோன்றுகிறது. நீங்கள் கூறும் விருப்பம் எதுவானாலும் நான் அதை நிறைவேற்றுவேன்” என்றார். அர்ஜுனன் தர்மராஜரிடம், வினயத்துடன் “மன்னா! பிரதாபியான வாசுதேவன் இங்கு வந்து வெகுநாட்களாகிவிட்டன. இப்போது, இவர் உங்களிடம் அனுமதி பெற்றுத் தன் தந்தையை தரிசிக்க விரும்புகிறார். நீங்கள் அனுமதி அளித்தால் வீரர்களில் சிறந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஆனர்த்தர்களின் நகரமான துவாரகைக்குச் செல்ல விரும்புகிறார். ஆகவே, தாங்கள் இவருக்குத் துவாரகை செல்ல அனுமதி அளியுங்கள்” என்றார்.

14.13 யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு விடையளித்தல்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் விடைபெறுதல்

அர்ஜுனனின் சொற்களைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கூறலானார். “தாமரைக் கண்ணா! மதுசூதனா! உங்களுக்கு நன்மை உண்டாகட்டும். தாங்கள் தங்கள் தந்தையைச் சந்திக்க இன்றே துவாரகைக்குப் புறப்படுங்கள். தாங்கள் என் மாமா, மாமியை வெகு நாட்களாகப் பார்க்காததால் நீங்கள் துவாரகை செல்ல விரும்புவது சரியேயாகும். தங்கள் சகோதரர் பல தேவரையும் சந்தியுங்கள். எனக்காக அவர்களுக்கு உபசாரம் செய்யுங்கள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! துவாரகைக்குச் சென்று தாங்கள் என்னையும், பீமசேனனையும், அர்ஜுனனையும், நகுல-சகதேவனையும் எப்போதும் நினைத்துக் கொள்ளுங்கள். உங்கள் தாய் தந்தையரையும், உற்றார் உறவினரையும் சந்தித்துவிட்டு மறுபடி என்னுடைய அஸ்வமேத யாகத்திற்கு எழுந்தருளுங்கள்.

“யதுநந்தனா! கேசவா! இங்கு பலவகையான ரத்தினங்களும், செல்வமும் தயாராக உள்ளன. இவை அனைத்திலும் உங்களுக்குப் பிடித்ததை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். வீரரே! உங்கள் அருளாலேயே இப்புவிவின் ராஜ்யம் எங்களுடைய கைக்கு வந்துள்ளது. எங்களுடைய பகைவர்களும் கொல்லப்பட்டனர்” என்றார்.

வாசுதேவன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம், “மகாபாஹு! இந்த ரத்தினம் தனம், பூமி, அனைத்தும் உங்களுடையது மட்டுமேயாகும். இவை மட்டுமின்றி என் வீட்டில் உள்ள செல்வமும், வைபமும் கூட உங்களுடையதே ஆகும். நீங்களே எப்போதும் அவற்றிற்கு சுவாமி ஆவீர்” என்று பதிலளித்தார். பின் தன் அத்தையிடம் சென்று உரையாடி, அவரை வலம் வந்து விடைபெற்றார். விதுரர் முதலிய மற்றவர்களைச் சந்தித்து விடைபெற்றார். பிறகு தன் திவ்யமான தேரில் ஏறி அஸ்தினாபுரத்திலிருந்து துவாரகைக்குப் புறப்பட்டார். நகரவாசிகள் அவரைப் பின் தொடர்ந்தனர்.

அப்போது மாதவனுக்குப் பின்னால் அர்ஜுனன், சாத்யகி, நகுல-சகதேவர் ஆழ்ந்த அறிவுடைய விதுரர், பலசாலி பீமசேனன் ஆகியோர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை கொண்டுவிடச் சிறிது தூரம் பின்னால் சென்றனர். பிறகு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாண்டவர்களையும், விதுரரையும் திரும்பிச் செல்லக் கூறி, தாருகனிடம் விரைந்து தேரைச் செலுத்துமாறு கூறினார். சுபத்ராவுடனும் சினி வீரரான சாத்யகியுடனும் பகைவரை அடக்கும் ஜனார்தனன் ஆனர்த்தபுரியான துவாரகையை நோக்கிச் சென்றார்.

14.14 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாலைவனப் பிரதேசத்தில் உத்தங்க முனிவரைச் சந்தித்தல்

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துவாரகை நோக்கி யாத்திரை செய்தபோது பல அற்புதமான சகுனங்கள் தோன்றின. அவருடைய தேருக்கு முன் பெரும் வேகத்தோடு காற்று வீசி தேரின் பாதையில் இருந்த மண், சிறிய கற்கள் மற்றும் முட்களை அகற்றிவிட்டது. இந்திரன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு முன்னால் புனிதமான நறுமண நீரையும், திவ்யமான மலர்களையும் பொழிந்தார். பாலைவனப் பிரதேசத்தை அடைந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அங்கு அளவற்ற தேஜஸ்வியான உத்தங்க முனிவரைச் சந்தித்தார். முனிவரைப் பூஜித்தார். முனிவரும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப் பூஜித்தார். முனிவரின் நலத்தைப் பகவான் விசாரித்தார்.

14.15 உத்தங்க முனிவரின் சினம்; பகவான் முனிவரை அமைதிப்படுத்துதல்

உத்தங்கர் பகவானிடம், “சூர நந்தனா! நீ கௌரவ-பாண்டவர்களுக்குகிடையே சகோதரப் பிரேமையை ஸ்தாபித்துவிட்டு வந்தாயா? அவர்களைச் சமாதானப்படுத்திவிட்டாயா? கௌவர்களும், பாண்டவர்களும் உனக்குச் சம்பந்திகள்; எப்போதும் உனக்குப் பிடித்தமானவர்கள். பாண்டுவின் ஐந்து புதல்வர்களும், திருதராஷ்டிரரின் அனைத்துப் புதல்வர்களும் சுகமாக இருக்கிறார்களா? கேசவா! உன் போன்ற ரக்ஷகனால் கௌரவர்கள் அமைதிப்படுத்தப்பட்டபின் பாண்டவர்கள் தங்கள் ராஜ்யத்தில் சுகமாக இருக்கிறார்களா? நான் எப்போதும் உன் முயற்சியால் கௌரவ-பாண்டவரிடையே பகை நீங்கி ஒற்றுமை உண்டாகிவிடும் என்றே நினைத்து வந்தேன். என்னுடைய எண்ணம் வெற்றியடைந்ததா?” என்று கேட்டார்.

பகவான் அவருக்குப் பதிலளித்தார்; “மகரிஷியே! நான் முதலில் கௌரவர்களிடம் சென்று அவர்களை அமைதிப்படுத்த பெரும் முயற்சி செய்தேன். ஆனால் அவர்கள் எந்த வகையிலும் சமாதானத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. எனவே சமாதானத்தை ஏற்காததால் அவர்கள் அனைவரும் உற்றார் உறவினரோடும், புதல்வர்களோடும் போரில் கொல்லப்பட்டனர். மகரிஷியே! விதியின் சட்டத்தை யாரும் அறிவாலோ பலத்தாலோ அழிக்க முடியாது.

பாவமற்றவரே! கௌரவர்கள், பீஷ்மர், விதுரர் மற்றும் என்னுடைய சமாதானத்திற்கான கருத்தை உதறிவிட்டார்கள் என்னும் விஷயம் உங்களுக்குத் தெரியும். ஆகவே அவர்கள் தங்களுக்குள் போரிட்டு

யமலோகம் சென்று விட்டனர். இப்போரில் ஐந்து பாண்டவர்கள் மட்டுமே, தங்கள் பகைவரைக் கொன்று உயிர் பிழைத்துள்ளனர். பாண்டவர்களின் புதல்வர்களும் கொல்லப்பட்டுவிட்டனர். காந்தாரியிடம் தோன்றிய திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் அனைவரும் தங்கள் புதல்வர்களோடும், உறவினரோடும் கொல்லப்பட்டு விட்டனர்” என்றார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சொற்களைக் கேட்ட உத்தங்க மகரிஷி கோபம் கொண்டார். அவர் பகவானிடம், “ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! கௌரவர்கள் உனக்குப் பிரியமான சம்பந்திகள். சக்தியிருந்தும் நீ அவர்களைக் காப்பாற்றவில்லை. ஆதலால் நான் நிச்சயம் உனக்கு சாபமளிக்கப் போகிறேன். மதுசூதனா! நீ அவர்களைப் பலவந்தமாகப் பிடித்துத் தடுத்திருக்க முடியும். ஆனால் நீ அவ்வாறு செய்யவில்லை. மாதவா! உனக்குத் திறமையிருந்தும் நீ பொய் நடத்தையைப் பின்பற்றிவிட்டாய் என்பது வருத்தத்திற்குரிய விஷயம். இப்போரில் எல்லாப் பக்கமும் இருந்து வந்த சிறந்த குருவம்சத்து மன்னர்கள் அழிந்துவிட்டனர். நீ அவர்களைக் கைவிட்டு விட்டாய். எனவே நான் சினத்துடன் உனக்கு சாபமளிக்கப் போகிறேன்” என்றார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் உத்தங்கரை அமைதிப்படுத்திப் பேசலானார்; “ப்ருகுநந்தனா! நான் கூறுவதைக் கேளுங்கள். பார்க்கவா! தாங்கள் தபஸ்வி. எனவே என்னுடைய வேண்டுகோளை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள் நான் உங்களுக்கு அத்யாத்ம தத்துவத்தைக் கூறுகிறேன். அதைக் கேட்ட பிறகு விரும்பினால் நீங்கள் எனக்கு சாபமளியுங்கள். சிறந்த தவமுனியே! எந்தப் புருஷனும் சிறிதளவு தவத்தின் பலத்தினால் என்னைத் திரஸ்காரம் செய்ய முடியாது என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள்.

உங்களுடைய தவம் நஷ்டமாவதை நான் விரும்பவில்லை. உங்களுடைய தவமும், தேஜஸும் பெருகியுள்ளன. நீங்கள் குருஜனங்களை சேவையின் மூலம் திருப்தியுறச் செய்துள்ளீர்கள். சிறு வயது முதலே தாங்கள் பிரம்மசரியத்தைக் கடைப்பிடித்துள்ளீர்கள். இந்த விஷயங்களை நான் நன்கறிவேன். ஆகவே, மிகவும் கஷ்டங்களைச் சகித்துக் கொண்டு நீங்கள் சேர்த்துக் கொண்ட உங்களுடைய தவத்தை நான் அழிக்க விரும்பவில்லை” என்று கூறினார்.

உத்தங்க மகரிஷி பகவானிடம், “கேசவா! நீ உத்தமமான அத்யாத்ம தத்துவத்தை வர்ணனை செய். அதைக் கேட்டு உன் நன்மைக்காக நான் ஆசியளிப்பேன்; அல்லது சாபமளிப்பேன் என்று பதிலுரைத்தார்.

14.16 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உத்தங்கரிடம் அத்யாத்ம தத்துவத்தை வருணித்தல்

வாசுதேவன் கூறலானார். “பிரம்மரிஷியே! தமோகுணம், ரஜோகுணம், சத்வகுணம் ஆகிய அனைத்தும் என்னையே ஆஸ்ரயித்துள்ளன என்பதை நீங்கள் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். ருத்ரர்களும், வசுக்களும் கூட என்னிடம் இருந்து தோன்றியவர்கள் என்பதையும், எல்லா பூதங்களும் என்னிடம் உள்ளன. எல்லா பூதங்களிலும் நான் உள்ளேன் என்பதையும் ஐயமின்றித் தாங்கள் நன்கு அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

பிராமணரே! தைத்யர்கள், யக்ஷ, கந்தர்வ, ராக்ஷஸ, நாக, அப்சரஸ்கள் அனைவரும் என்னிடமிருந்தே தோன்றியதை அறிந்து கொள்ளுங்கள். வித்வான்கள் கூறும் சத்-அசத்; வ்யக்த-அவ்யக்த; கூடர-அகூடரம் என்னும் அனைத்தும் என்னுடைய சொருபங்களேயாகும். முனிவரே! நான்கு ஆஸ்ரமங்களும், அவற்றின் புகழ்பெற்ற நான்கு தர்மங்களும், வேதங்கள் கூறிய கர்மங்கள் அனைத்தும் என்னுடைய சொருபமே என்று அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

சத், சதசத், அதற்கும் மேலான அவ்யக்த ஐகத் ஆகியவை, சனாதன தேவாதி தேவனான என்னிலிருந்து தனியானவை அல்ல. ஓங்காரத்தில் இருந்து தொடங்கும் நான்கு வேதங்கள் நானேயாவேன். யாகத்தில் யூபம், சோமம், சரு, ஹோமம், ஹோதா, அதற்கான பொருட்கள் அனைத்தும் நானே என்று அறியுங்கள். அத்வர்யு, கல்பகன், ஹவிஸ்யம் அனைத்தும் என்னுடைய சொருபமேயாகும். மிகப்பெரிய யாகங்களின் உத்காதாக்களின் சாமகானம் மூலம் நான் துதிக்கப்படுகிறேன்.

பிராயச்சித்த கர்மத்தில் சாந்திபாடம், மற்றும் மங்கள பாடத்தின் மூலம் பிராமணர்கள் என்னையே துதிக்கிறார்கள். எல்லாப் பிராணிகளிடமும் இரக்கம் காட்டுதல் என்னும் தர்மம் எனக்கு மிகவும் பிரியமானது. இரக்கம் என் மனத்திலிருந்தே தோன்றியது. அந்த தர்மத்தில் ஈடுபட்டு பாவச் செயல்களில் இருந்து விலகிய மனிதர்களுடன் நான் எப்போதும் வாசம் புரிகிறேன். சாதுவே! நான் தர்மத்தைக் காப்பாற்றவும், ஸ்தாபிக்கவும், மூவுலகங்களிலும் ஏராளமான பிறவிகளில் அவதரிக்கிறேன். அந்தந்த ரூபங்களுக்கேற்ப நடந்து கொள்கிறேன். நானே விஷ்ணு; நானே பிரம்மா; நானே இந்திரன். பூதங்களின் உற்பத்திக்கும் பிரளயத்திற்கும் நானே காரணம் ஆவேன்.

பிராணிகள் அனைத்தின் சிருஷ்டியும், சம்ஹாரமும் என் மூலமே நடைபெறுகின்றன. அதர்மத்தில் ஈடுபட்ட மனிதர்களுக்குத் தண்டனை அளிப்பவனும் தன்னுடைய மரியாதையிலிருந்து ஒருபோதும் பிறழாத ஈஸ்வரனும் நானே ஆவேன். எப்போதெல்லாம் யுகம் மாறுகின்றதோ, அப்போதெல்லாம் நான் மனிதர்களின் நன்மைக்காக வெவ்வேறு பிறவியை எடுத்துத் தர்ம மரியாதையை ஸ்தாபிக்கிறேன்.

ப்ருகு நந்தனா! நான் தேவனாக அவதரிக்கும்போது தேவர்களின் நடத்தைகளையும் கருத்துக்களையும் கடைப்பிடிக்கிறேன். கந்தர்வனாகப் பிறக்கும்போது கந்தவர்வனைப் போலும், நாகப்பிறவியில் தோன்றும்போது நாகர்களைப் போலவும் நடந்து கொள்ளுகிறேன். யக்ஷ, ராக்ஷஸப் பிறவிகளில் தோன்றும்போது அவர்களுடைய நடத்தையைக் கடைப்பிடிக்கிறேன்.

இப்போது நான் மனிதனாக அவதரித்துள்ளேன். ஆகவே கௌரவர்களிடம் என்னுடைய தெய்வீக சக்தியைப் பிரயோகிக்காமல், முதலில் எளிமையாக சமாதானத்தை வேண்டினேன். ஆனால் மோகத்தால் பீடிக்கப்பட்ட அவர்கள் நன்மைதரும் என் சொல்லை ஏற்கவில்லை. பிறகு சினத்துடன் நான் கௌரவர்களுக்குப் பயத்தைக் காட்டி, அச்சுறுத்தினேன். யதார்த்த ரூபத்தில் போரின் எதிர்கால விளைவுகளைக் காட்டினேன். ஆனால் அதர்மத்துடன், காலனால் பீடிக்கப்பட்ட அவர்கள் என்னுடைய சொல்லை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அதனால் கூடித்திரிய தர்மப்படி போரில் கொல்லப்பட்டனர். அவர்கள் அனைவரும் ஐயமின்றிச் சொர்க்கத்தை அடைந்துள்ளனர். பாண்டவர்கள் தங்கள் தர்ம நடத்தைக்காகப் புகழ் பெற்றவர்கள். நீங்கள் கேட்டவாறு நடைபெற்ற அனைத்தையும் உங்களுக்குக் கூறிவிட்டேன்” என்று பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மகரிஷியிடம் விளக்கிக் கூறினார்.

14.17 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உத்தங்கருக்கு விஸ்வரூப

தரிசனம் அளித்தல்

உத்தங்க மகரிஷி பகவானிடம் கூறினார்; “ஐனார்த்தனா! தாங்கள் உலகனைத்தின் கர்த்தா என்பதை நான் அறிவேன். தங்களுடைய அத்யாத்ம தத்துவ உபதேசம் எனக்குத் தாங்கள் காட்டிய கிருபை என்பதில் ஐயமில்லை. பரந்தபா! என் உள்ளம் மிகவும் பக்தியோடும் மகிழ்ச்சியோடும் உள்ளது. ஐனார்த்தனா! நான் உங்கள் கிருபைக்குச் சிறிதளவேனும் பாத்திரம் ஆவேன் ஆகில், தாங்கள் எனக்குத் தங்களுடைய தெய்வத் திரு உருவைக் காட்டுங்கள். உங்களுடைய தெய்வ சொரூபத்தைக் காண நான் மிகவும் ஆவலாக உள்ளேன்” என்றார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் உத்தங்கருக்கு, போரின் தொடக்கத்தில் அர்ஜுனுக்குக் காட்டிய அதே சனாதன வைஷ்ணவ சொரூபத்தில் தரிசனம் அளித்தார். உத்தங்க மகரிஷி அந்த விஸ்வரூபத்தைத் தரிசனம் செய்தார். ஆயிரக்கணக்கான சூரியர்களைப் போல ஒளிமிகுந்த, பெரும் புஜங்களோடு சோபையுற்ற பகவானின் உருவத்தைக் கண்டார். அந்த விஸ்வரூபத்தில் இருந்து தீ நாக்குகள் பரவிக் கொண்டிருந்தன. அதன் எல்லாப் புறமும் முகங்கள் இருந்தன. அது ஆகாயம் முழுவதும் சூழ்ந்திருந்தது. விஷ்ணுபகவானின் அந்த அற்புதமான வைஷ்ணவ ரூபத்தைக் கண்டு உத்தங்க மகரிஷி மிகவும் வியப்படைந்தார்.

14.18 உத்தங்க மகரிஷி பகவானை நமஸ்கரித்தல்

அந்த அற்புதமான விஸ்வரூப தரிசனம் பெற்ற உத்தங்கர் பகவானை நமஸ்காரம் செய்தார். “சர்வாத்மாவான ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! நாராயணா! உங்களுக்கு அடிக்கடி நமஸ்காரம். பத்மநாபா, தாமரைக் கண்ணா உங்களுக்கு நமஸ்காரம். ஹிரண்யகர்ப்பன் பிரம்மா உங்கள் சொரூபமேயாவார். தாங்களே சம்சார சாகரத்தில் இருந்து கரையேற்றுபவர். நீங்களே அந்தர்யாமியான புராண புருஷர். உங்களுக்கு நமஸ்காரம். தாங்கள் அவித்தை என்னும் இருளை அழிக்கும் சூரியன். சம்சாரம் என்னும் வியாதியின் மருந்து பிறவி என்னும் கடலைக் கடக்கச் செய்பவர். உங்களை வணங்குகிறேன்.

தாங்களே எனக்கு ஆஸ்ரயமளிப்பவர். தாங்கள் வேதங்கள் அனைத்தின் ஒரே வேத்ய தத்துவம்; தேவர்கள் அனைவரும் உங்களுடைய சொரூபங்கள். நீங்கள் பக்தர்களுக்கு மிகவும் பிரியமானவர். நித்ய சொரூபர்! ஜனார்த்தனா! தாங்கள் அருள்புரிந்து துயரத்தால் உண்டான மோகத்திலிருந்து என்னை உத்தாரம் செய்யுங்கள். பாவ கர்மங்களால் கட்டப்பட்டிருக்கும் என்னைக் காப்பாற்றுங்கள்.

விஸ்வகர்மன்! உங்களுக்கு நமஸ்காரம். உலகின் உற்பத்திக்கு இடமான விஸ்வாத்மா தாங்களே ஆவீர்கள். உங்களுடைய இரு கால்களால் பூமியும் தலையால் ஆகாயமும் வியாபிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆகாயத்திற்கும், பூமிக்கும் இடைப்பட்ட பகுதி உங்கள் வயிற்றால் வியாபிக்கப்பட்டுள்ளது. உங்களுடைய கரங்கள் திசைகள் அனைத்தையும் சூழ்ந்துள்ளன. அச்சுதா! காணப்படும் காட்சிகள் அனைத்தும் உங்களுடையதே ஆகும். தேவா! தாங்கள் இந்த உத்தமமான அழியாத சொரூபத்தை மறுபடி சுருக்கிக் கொள்ளுங்கள். இந்த சனாதன புருஷனை நான் மறுபடி பழைய உருவில் காண விரும்புகிறேன்” என்றார்.

14.19 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உத்தங்கருக்கு வரம் அளித்தல்

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் “மகரிஷியே! தாங்கள் என்னிடம் ஏதேனும் வரம் பெறுங்கள்” என்றார். உத்தங்கர், “புருஷோத்தமா! ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! உங்களுடைய இந்த சொருபத்தைத் தரிசித்துக் கொண்டிருப்பதே நான் பெற்ற பெரிய வரமாகும்” எனக் கூறினார். அதைக்கேட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், “முனிவரே! நீங்கள் இதை வேறு வகையாக எண்ண வேண்டாம். என்னுடைய இந்த தரிசனம் அமோகமானது. ஆகவே, கட்டாயம் என்னிடம் வரம் கேட்க வேண்டும்” என்றார்.

உத்தங்கர், “பிரபோ! அவசியம் வரம் கேட்க வேண்டும் என்றால் எனக்கு இங்கு ஏராளமான நீர் கிடைக்க வேண்டும். ஏன் எனில் இந்தப் பாலைவனத்தில் நீர் கிடைத்ததற்கரியதாகும்” என்றார். அப்போது பகவான் தன் விஸ்வரூபத்தைச் சுருக்கிக் கொண்டு, “உங்களுக்கு எப்போது நீர் வேண்டும் என்றாலும் என்னை நினைத்துக் கொள்ளுங்கள்” என்று கூறிவிட்டுத் துவாரகை நோக்கிச் சென்றார்.

14.20 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ரைவதக மலை உற்சவத்தில் கலந்து கொள்ளுதல்

உத்தங்கருக்கு வரமளித்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் சாத்யகியுடன். பல காடுகளையும், மலைகளையும், நதிகளையும் கடந்து அழகிய துவாரகாபுரியை அடைந்தார். அச்சமயம் அங்கு ரைவதக மலைமீது மிகப்பெரிய உற்சவம் நடைபெற்றது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் சாத்யகியுடன் அத்திருவிழாவிற்கு எழுந்தருளினார். அந்த மலை பலவகை அழகிய ரத்னமயமான கூடாரங்கள் நிரம்பிக் காணப்பட்டது. மரத்தின் உருவத்தில் அலங்கரிக்கப்பட்ட தங்க விளக்குகள் அங்குள்ள குகைகளிலும், அருவிகளின் அருகிலும் பகலைப் போல ஒளியைப் பரப்பின.

சிறுமணிகள் கட்டப்பட்டு, அவற்றின் இனிய ஒலியுடன் கூடிய கொடிகள் எங்கும் பறந்து கொண்டிருந்தன. ஆண்கள், பெண்களின் இனிய பேச்சொலி சங்கீதம் போல் மலை எங்கும் ஒலித்தது. முனிகணங்களால் மேருமலை சோபிப்பதைப் போல துவாரகாவாசிகளால் அந்த மலை சோபையுற்றது. மக்கள் பல்வேறு விளையாட்டுகளில் ஈடுபட்டு மகிழ்ச்சிக் குரல் எழுப்பினர். உரக்கச்சிரித்து உரத்த குரலில் கோலாஹலம் செய்தனர்.

எல்லா இனிய ஒலிகளும் எதிரொலித்த அந்தமலை மிக அழகாகக் காணப்பட்டது. அங்கு நடைபெற்ற உற்சவத்தால் மங்களமயமாகத் தோற்றம் அளித்தது. கடைகளும், கடைவீதிகளும், அம்மலையில் நிறைந்திருந்தன.

பெருமளவில் வகை வகையான உணவுப் பொருட்கள் கிடைத்தன. வஸ்திரங்களும் மாலைகளும் கடைகளில் குவிக்கப்பட்டிருந்தன. அங்கு வீணையும், மிருதங்கமும், குழலும் இசைக்கப்பட்டன. தீனர்களுக்கும், அனாதைகளுக்கும் உணவு அளிக்கப்பட்டது.

அந்த மலை மீது புண்ணிய அனுஷ்டானத்திற்கான ஆசிரமங்களும் வீடுகளும் அமைந்திருந்தன. அவற்றில் புண்ணியாத்மாக்கள் வாசம் புரிந்தனர். ரைவதக மலையின் மீது அந்தப் பெரும் விழாவில் வருஷணி வம்சத்து வீரர்கள் விகாரம் செய்தனர். ஏராளமான வீடுகள் நிறைந்து தேவ லோகத்தைப் போல் ரைவதக மலை பொலிவுடன் காட்சியளித்தது.

14.21 தேவர்களும், கந்தர்வர்களும் மறைவாக ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைத் துதித்தல்

அப்போது தேவர்கள், கந்தர்வகள், ரிஷிகள் ஆகியோர் மறைவாக ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அருகில் வந்து அவரைத் துதிக்கலாயினர். ‘பகவன்’ நீங்கள் எல்லா தர்மங்களுக்கும் சாதகர்; அசுரரை அழிப்பவர்; நீங்களே சிருஷ்டிப்பவர். நீங்களே படைக்கப்பட்ட உலகமும் அதன் ஆதாரமும் ஆவீர். தேவா! தாங்களே எல்லாவற்றிற்கும் காரணமும், தர்மமும், வேதம் அறிந்தவரும் ஆவீர். நீங்கள் உங்கள் மாயையால் செய்வதை நாங்கள் அறிய முடிவதில்லை. நாங்கள் உங்களை மட்டுமே அறிவோம். நீங்களே எல்லோருக்கும் சரணம் அளிப்பவர்; பரமேஸ்வர். கோவிந்தா! தாங்கள் பிரம்மா முதலியவர்களுக்கு அருகாமையும், சரணமும் அளிப்பவர். உங்களுக்கு நமஸ்காரம்” என்று துதித்தனர்.

இவ்வாறு தேவர்கள் முதலியோரால் தேவகி மைந்தன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துதிக்கப்பட்டார்; பூஜிக்கப்பட்டார். இதனால் அந்த மலை இந்திரனின் மாளிகையைப் போலத் தோற்றமளித்தது.

14.22 ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் மாளிகைப் பிரவேசம்

தேவர்களாலும் மற்றவர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பிறகு தன் மாளிகைக்குள் பிரவேசித்தார். சாத்யகியும் தன் வீட்டிற்குச் சென்றார். இந்திரன் அசுரர்களை வென்று வந்ததைப் போல, வெளியூரில் கடுமையான காரியத்தைச் செய்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மகிழ்ச்சியுடன் தன் மாளிகைக்குள் பிரவேசித்தார். தேவர்கள் இந்திரனை வரவேற்றதுபோல, போஜ, வருஷணி மற்றும் அந்தக வம்சத்து யாதவர்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் முன் வந்து அவரை வரவேற்றனர். அறிவாளியான ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அனைவருக்கும் மதிப்பளித்து அவர்களின் நலம் விசாரித்தார்.

மகிழ்ச்சியுடன் தன் தாய் தந்தையரை வணங்கிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை அவர்கள் மார்புடன் அணைத்துக் கொண்டனர். இனிய சொற்களால் வரவேற்றனர். அதன்பின் வருஷணி வம்சத்தினர் அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். கை, கால் கழுவி ஓய்வெடுத்தபின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அந்தப் பெரும் போர்ச் சம்பவங்களைக் கூறினார்.

14.23 வசுதேவர் கேட்டவாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவருக்கு

மகாபாரதப் போரைச் சுருக்கமாகக் கூறுதல்

பிறகு வசுதேவர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம், “வருஷணி நந்தனா! நான் ஒவ்வொரு நாளும் உரையாடும்போது, மகாபாரதப் போர் மிகவும் அற்புதமாக நடந்தது என மக்கள் கூறக் கேட்டேன். மகாபாஹு! நீ அந்தப் போரை நேரில் கண்டவன், அதன் சொருபத்தை நன்கறிந்தவன். ஆகவே அந்தப் போரின் உண்மையான விஷயத்தைக் கூறு.

மகாத்மாவான பாண்டவர்களோடு பீஷ்மர், கர்ணன், துரோணாசாரியார், கிருபாசாரியார், சல்யன் ஆகியவர்களின் சிறந்த போர் எவ்வாறு நடந்தது? பல்வேறு தேசத்தைச் சேர்ந்த, பலவகை ஆடை அணிகள் அணிந்த பல்வேறு உருவமுடைய ஆயுத வித்தையில் நிபுணர்களான கூத்திரிய வீரர்கள் எவ்வாறு போரிட்டனர்?” எனக் கேட்டார்.

தாயின் அருகில் தந்தை இவ்வாறு கேட்டதும் தாமரைக் கண்ணன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மகாபாரதப் போரில் கௌரவர்கள் கொல்லப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தை உள்ளபடி கூறலானார்; “தந்தையே! மகாபாரதப் போரில் இறந்துவிட்ட கூத்திரிய வீரர்களின் அற்புதமான போரை நூறு வருடங்கள் ஆனாலும் வருணித்து முடிக்க முடியாது. ஆகவே! நான் முக்கியமான நிகழ்ச்சிகளை மட்டும் சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன். அவற்றைக் கேளுங்கள்.

தேவர்களின் சேனைக்கு இந்திரன் தலைவன் என்பது போல, கௌரவ சேனைக்கு குருகுல திலகர் பீஷ்மர் சேனாதிபதியாக்கப்பட்டார். அவர் 11 அக்ஷைஹிணி சேனையின் தலைவரானார். பாண்டவர் பக்கம் அக்ஷைஹிணி சேனைக்குச் சிகண்டி படைத்தலைவரானார். சிகண்டி அர்ஜுனனால் பாதுகாக்கப்பட்டார். பத்து நாட்கள் மெய் சிலிர்க்க வைக்கும் போர் நடைபெற்றது. பத்தாவது நாள் சிகண்டி, கங்கை மைந்தனை அர்ஜுனன் உதவியால் எண்ணற்ற பாணங்களால் மிகுந்த காயமடையச் செய்தார்.

பிறகு பீஷ்மர் அம்புப் படுக்கையில் படுத்துவிட்டார். தகூழினாயனம் முடியும் வரை அவர் அம்புப் படுக்கையில் முனி விரதத்தைக் கடைப்பிடித்து

உயிர் தரித்திருந்தார். உத்தராயணம் வந்ததும் அவர் மரணத்தை ஏற்றுக் கொண்டார். பிறகு துரோணாசாரியார் கௌரவப் படையின் சேனாபதியாக்கப்பட்டார். அவரிடம் அக்ஷௌஹிணி சேனை இருந்தது. அவர் கிருபாசாரியாராலும் கர்ணனாலும் எப்போதும் காப்பாற்றப்பட்டார். பாண்டவ சேனையில் பெரும் வீரரான த்ருஷ்டத்யும்னன் சேனாபதியானார். மித்ரன் வருணனைக் காப்பது போல பீமசேனன் த்ருஷ்டத்யும்னனைப் பாதுகாத்தார். துரோணரால் தன் தந்தை அடைந்த அவமானத்தை நினைத்து, த்ருஷ்டத்யும்னன் அவரைக் கொல்ல நினைத்துப் பெரும் பராக்கிரமத்தைக் காட்டினார். த்ருஷ்டத்யும்னன், துரோணர் ஆகியோரது பயங்கரப் போரில் பல திசைகளிலும் இருந்து வந்த மன்னர்கள் அதிக அளவில் கொல்லப்பட்டனர். 5 நாட்கள் நடைபெற்ற அந்தப்போரில் களைத்துப்போன துரோணர் த்ருஷ்டத்யும்னனால் கொல்லப்பட்டார்.

பிறகு துரியோதனன் சேனைக்குக் கர்ணன் சேனாபதியானான். இப்போது கௌரவரிடம் 5 அக்ஷௌஹிணி சேனையும், பாண்டவரிடம் 3 அக்ஷௌஹிணி சேனையும் மீதம் இருந்தன. இப்போரில் பாண்டவ சேனையை அர்ஜுனன் காப்பாற்றி வந்தார். இந்தப் போரில் பெரும்பாலான முக்கிய வீரர்கள் கொல்லப்பட்டனர். கர்ணன் இரண்டு நாட்கள் போரிட்டான். கொடிய இயல்புடைய அவன் விட்டில் பூச்சி தீயில் விழுந்து சாவதைப்போல் இரண்டாம் நாள் போரில் அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட்டான்.

கர்ணன் கொல்லப்பட்டதால் கௌரவர்கள் உற்சாகம் இழந்தனர். எஞ்சியிருந்த 3 அக்ஷௌஹிணி சேனையுடன் சல்யனின் தலைமையில் போரைத் தொடங்கினர். பாண்டவர்கள் தங்களிடமிருந்த ஒரு அக்ஷௌஹிணி சேனையுடன் யுதிஷ்டிரர் தலைமையில் போர் புரிந்தனர். யுதிஷ்டிரர் மிகப் பராக்கிரமத்துடன் போரிட்டு, பிற்பகல் ஆகும்போதே மத்யராஜன் சல்யனைக் கொன்று வீழ்த்தினார். சகதேவன் கலகத்திற்கு அடித்தளம் அமைத்த சகுனியைக் கொன்றுவிட்டார். சகுனி கொல்லப்பட்டதும் பெரும் துயரம் கொண்ட துரியோதனன் தனியாகக் கையில் கதையுடன் போர்க்களத்திலிருந்து ஓடிவிட்டான்.

அவன் தவைபாயணம் என்னும் குளத்தினுள் நீருக்கடியில் மறைந்து கொண்டான். அவன் இருக்கும் இடம் அறிந்து பாண்டவர்கள் குளத்தில் இருந்த துரியோதனனிடம் போய்ச் சேர்ந்தனர். பீமசேனனின் சொல் அம்புகளால் தாக்கப்பட்ட துரியோதனன் நீரிலிருந்து வெளியேறி கையில் கதையுடன் போருக்குத் தயாராக வந்தான். பீமசேனனுக்கும் துரியோதனனுக்கும் பெரும் கதைப்போர் நடைபெற்றது. பீமசேனன் தன் வீரத்தால் துரியோதனைக் கதையால் அடித்துச் சாய்த்தார். தன் தந்தையின்

வதத்தாலும், துரியோதனன் கொல்லப்பட்டதாலும் கோபம் கொண்ட அஸ்வத்தாமா, போரில் வெற்றி பெற்று இரவில் கூடாரங்களில் தூங்கிக் கொண்டிருந்த பாண்டவர்களின் புதல்வர்கள். நண்பர்கள், படைவீரர்கள், உறவினர்கள் அனைவரையும் தாக்கிக் கொன்றுவிட்டான்.

பாண்டவர்கள் ஐவரும், நானும், சாத்யகியும் மட்டுமே பாண்டவர் பக்கம் மீதமுள்ளோம். கௌரவர் தரப்பில் கிருபாசாரியாரும், கிருதவர்மாவும், அஸ்வத்தாமாவுடன் உயிர் தப்பினர். குரு வம்சத்து யுயுத்ச பாண்டவர்கள் பக்கம் வந்துவிட்டதால் தப்பிவிட்டார். துரியோதனன் உற்றார் உறவினரோடு கொல்லப்பட்டதும், விதூரரும், சஞ்ஜயனும் திருதராஷ்டிரரிடம் வந்துவிட்டனர். இவ்வாறு பதினெட்டு நாட்கள் போர் நடைபெற்றது. அதில் கொல்லப்பட்ட மன்னர்கள் சொர்க்கத்தில் குடியேறிவிட்டனர்” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் போரைச் சுருக்கமாக வருணித்தார். மெய்சிலிர்க்க வைக்கும் அந்தப் போர்ச் செய்தியைக் கேட்டு வருஷணி வம்சத்து மக்கள் துயரத்தால் கவலை கொண்டனர்.

14.24 சுபத்ரை அபிமன்யு வதம் பற்றிக் கூறுமாறு

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை வேண்டதல்

வாசுதேவன் தந்தையிடம் மகாபாரதப் போர் பற்றிக் கூறும்போது தெரிந்தே அபிமன்யு வதத்தைப் பற்றிக் கூறாமல் தவிர்த்துவிட்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன் தந்தை அபிமன்யுவின் மரணச் செய்தியைக் கேட்டு சோகத்தால் தாபமடையக் கூடாது என்பதற்காக அந்த சந்தர்ப்பத்தைக் கூறவில்லை. ஆனால் சுபத்ரா தன் புதல்வன் அபிமன்யுவின் வதம் பற்றிக் கூறுமாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் நினைவுபடுத்தி மயங்கி விழுந்துவிட்டாள். சுபத்ரா மயக்கமுற்று விழுந்ததுமே அனைவரும் துயரத்தில் மூழ்கிவிட்டனர். வசுதேவர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம், “மகனே! தாமரைக் கண்ணா! நீ இப்புவியில் சத்தியவாதி எனப் பிரசித்தி பெற்றவன். இன்று நீ என் பேரன் கொல்லப்பட்ட செய்தியைக் கூறாததற்கு என்ன காரணம்? உன் மருமகனின் வதம் பற்றிய செய்தியைக் கூறு.”

14.25 வசுதேவர் அபிமன்யுவின் வீரத்தைப் புகழ்ந்து அவன் வதம்

பற்றிக் கேட்டல்

“வருஷணி நந்தனா! அபிமன்யுவின் கண்கள் உன் கண்களைப் போலவே அழகானவை. அவன் போர்க்களத்தில் பகைவரால் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டான்? சமயம் வரும் முன் மனிதன் மரணமடைவதில்லை. அதனாலேயே இந்த கொடும் செய்தியைக் கேட்டும் என் இதயம்

வெடிக்கவில்லை. புண்டரீகாகூடா! போரில் அபிமன்யு உனக்கும் தன் தாய் சுபத்ராவிற்கும் என்ன செய்தி அளித்தான்? என்னுடைய அன்பிற்குரிய பேரன் எனக்கு என்ன செய்தியளித்து இறந்தான்? அவன் போரில் புறமுதுகிட்டுப் பகைவரால் கொல்லப்படவில்லையே? கோவிந்தா! அவன் போருக்குப் பயந்து திரும்பவில்லையே?

ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! தேஜஸ்வியான அந்த சிறுவன் தன்னுடைய சிறுபிள்ளைத் தனத்தால் என் முன் பணிவுடன் தன் வீரத்தைப் புகழ்ந்து வந்தான். என் மகளின் அன்பிற்குரிய மகன் அபிமன்யு போர்க்களத்தில் எப்போதும் பீஷ்மர், துரோணாசாரியார் மற்றும் பலசாலி கர்ணனோடும் போரிடும் வீரமுடையவனாக இருந்தான். போரில், துரோணர், கர்ணன், கிருபர் முதலியவர்கள் சேர்ந்து அந்த பாலகனைக் கபடமாகக் கொன்றுவிடும்படி ஆகவில்லையே? அல்லது கபடத்தால் கொல்லப்பட்டு, பூமியில் உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறானா? இவையனைத்தையும் என்னிடம் கூறு” என்று கேட்டார்.

14.26 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அபிமன்யுவின் வதம்; அவன் வீர சொர்க்கம் அடைந்ததைக் கூறுதல்

அபிமன்யுவை எண்ணித் தன் தந்தை மிகவும் கவலையுடன் அழுவதைக் கண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தானும் துயரமடைந்தார். தந்தைக்கு ஆறுதல் அளித்துப் பேசலானார். “தந்தையே! அபிமன்யு போரில் முன்னால் இருந்து பகைவர்களை எதிர்த்தான். அவன் ஒருபோதும் தன் முகத்தைத் திருப்பிக் கொள்ளவும் இல்லை; மாற்றிக் கொள்ளவும் இல்லை. லக்ஷக்கணக்கான மன்னர் சமூகங்களைக் கொன்று துரோணரோடும், கர்ணனோடும் போரிட்டுக் களைத்த சமயம் துச்சாதனனின் புதல்வன் மூலம் கொல்லப்பட்டான்.

பிரபோ! நிரந்தரமாக அவன் ஒவ்வொரு வீரனோடும் போர் செய்ய நேர்ந்திருந்தால், போர்க்களத்தில் வஜ்ரதாரி இந்திரனாலும் அவனைக் கொல்ல முடிந்திருக்காது. அர்ஜுனன் சம்ஷப்தர்களோடு போரிட்டவாறு போர்க்களத்திலிருந்து வெகுதூரம் விலகியிருந்தார். இந்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்ட துரோணாசாரியார் முதலிய வீரர்கள் அந்த பாலகனை நாற்புறத்திலும் சூழ்ந்து கொண்டனர்.

தந்தையே! பகைவரின் பெரும் பகுதியைச் சம்ஹாரம் செய்து உங்களுடைய பேரன் போரில் துச்சாதனன் குமாரனுக்கு அதீனமானான். பேரறிஞரே! அபிமன்யு நிச்சயம் சொர்க்க லோகத்திற்குச் சென்றுள்ளான். ஆகவே, தாங்கள் அவனுக்காகத் துயரப்பட வேண்டாம். புனிதமான

அறிவுடைய சாதுக்கள் துன்பம் நேரும்போதும் துயரப்படுவதில்லை. இந்திரனுக்குச் சமமான பராக்ரமம் உடைய துரோணர், கர்ணன் முதலிய வீரர்களைப் போரில் துணிந்து எதிர்த்த அபிமன்யுவிற்கு சொர்க்கம் எவ்வாறு கிடைக்காமல் போகும்?

அடக்க முடியாத வீரமுடைய தந்தையே! ஆதலால் துயரத்தை விட்டு விடுங்கள். சோகத்திற்கு வசமாகாதீர்கள். பகைவர்களை வெல்லும் வீரம் மிக்க அபிமன்யு ஆயுதங்களின் அடியால் புனிதமாகி உத்தம கதியை அடைந்துவிட்டான்.

14.27 அபிமன்யு கொல்லப்பட்டதால் சுபத்ரை துன்பம் அடைந்ததையும், குந்தி தேவி அவளுக்கு ஆறுதல் அளித்ததையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் விவரித்தல்

தந்தையே! அபிமன்யு கொல்லப்பட்டதும், என் சகோதரி சுபத்ரை துயரத்தால் புதல்வன் அருகில் சென்று அன்றில் பறவையைப் போல் அழலானாள். திரௌபதியிடம் சென்று, “எல்லாக் குழந்தைகளும் எங்கே? நான் அவர்களைக் காண விரும்புகிறேன்” என்றாள். சுபத்ரையின் பேச்சைக் கேட்டு, குருகுலத்துப் பெண்கள் இவளை இரண்டு கைகளாலும் பிடித்துக் கொண்டு அழத் தொடங்கினர். சுபத்ரா, உத்ராவிடம் சென்று, “அழகியே! உன் கணவனான அபிமன்யு எங்கு சென்றுவிட்டான்? நீ விரைவாக அவனிடம் என் வருகையைத் தெரிவி. என் குரலைக் கேட்டு வீட்டிலிருந்து விரைந்து வெளியே வரும் உன் கணவன் இன்று ஏன் என்னைக் காண வரவில்லை? அபிமன்யு! உன்னுடைய மகாரதியான மாமாக்கள் அனைவரும் க்ஷேமமாக இருக்கிறார்கள். போருக்காக இங்கு வந்துள்ள உன்னிடம் அவர்கள் உன் க்ஷேமத்தைப் பற்றிக் கேட்டனர். பகைவரை அழிப்பவனே! முன்போல இன்றும் எனக்கு போரின் விஷயத்தைக் கூறு” என்றெல்லாம் சொல்லி அழுதாள்.

சுபத்ரையின் அழுகையைக் கேட்டு அத்தை குந்தி தேவி மெல்ல, மெல்ல அவளுக்கு எடுத்துக் கூறினாள். “சுபத்ரே! வாசுதேவனும், சாத்யகியும் தந்தையான அர்ஜுனனும் மிகவும் அன்பு செலுத்திய அந்த பாலகன் அபிமன்யு கால தர்மத்தால் கொல்லப்பட்டான். யதுநந்தினி! மரண லோகத்தில் பிறப்பெடுக்கும் மனிதர்களின் தர்மம் இத்தகையதுதான். ஒருநாள் இல்லாவிட்டாலும், ஒருநாள் அவர்கள் மரணத்திற்கு வசப்பட நேருகிறது. ஆகவே நீ துயரப்படாதே.

சுபத்ரே! உன்னுடைய மகன் சிறந்த கதியை அடைந்துவிட்டான்.

மகளே! நீ கூடித்திரியர்களின் பெரும் குலத்தில் தோன்றியவள். ஆகவே உன்னுடைய புதல்வனுக்காகத் துயரம் அடையாதே. உன் மருமகள் உத்தராகர்ப்பவதியாக உள்ளாள். நீ அவளைப் பார்; துயரம் கொள்ளாதே. உத்தரா விரைவில் அபிமன்யுவின் புதல்வனுக்குப் பிறப்பளிக்கப் போகிறாள்” என்று எடுத்துக் கூறி ஆறுதல் அளித்தாள்.

14.28 குந்தி தேவி அபிமன்யுவிற்காகத் தானங்கள் அளித்ததைப் பகவான் கூறுதல்

சுபத்ரைக்கு ஆறுதல் அளித்து, கடினமான சோகத்தைத் துறந்த குந்தி தன் பேரனுடைய சிராத்தத்திற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தாள். யுதிஷ்டிரரும் தன் சகோதரர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார். பீமன், நகுல-சகதேவர் மூலம் அபிமன்யுவிற்காகக் குந்தி பல தானங்களை அளிக்கச் செய்தார். பிறகு பிராமணர்களுக்குப் பல பசுக்களை தானம் செய்த விராட ராஜகுமாரி உத்தராவிடம் “நிந்தையற்ற குணங்கள் கொண்ட விராட ராஜகுமாரி! இப்போது நீ இங்கு கணவனுக்காகத் துயரப்படக்கூடாது. உன்னுடைய கர்ப்பத்தில் உள்ள அபிமன்யுவின் புதல்வனைக் காப்பாற்று” என்று கூறினாள்.

தந்தையே! குந்தி தேவியின் ஆணைப்படியே நான் சுபத்ரையை இங்கு அழைத்து வந்துள்ளேன். இவ்வாறு உங்களுடைய பேரன் மரணமடைந்தான். தாங்கள் துயரத்தை விடுங்கள். மனத்தைத் துயரத்தில் ஆழ்த்தாதீர்கள்” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறினார்.

14.29 வசுதேவர் முதலிய யாதவர்கள் அபிமன்யுவிற்காகச் சிராத்தம் செய்தல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சொற்களைக் கேட்டு அவரது தந்தை வசுதேவர் சோகத்தைத் துறந்தார். அபிமன்யுவிற்காக சிராத்த விஷயமான தானம் அளித்தார். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் தைரியசாலியான தன் மருமகனுக்காக சிராத்த கர்மத்தை நிறைவேற்றினார். அவர் 60 லகூஷம் மகாதேஜஸ்வியான பிராமணர்களுக்கு விதிப்படி எல்லா குணங்களும் நிறைந்த உத்தம அன்னத்தைப் போஜனம் செய்வித்தார். அவர்களுக்கு உயர்ந்த வஸ்திரங்களைத் தானமளித்தார். அவர்களுடைய ஆசை தீரும் அளவிற்கு செல்வம் அளித்தார். பிராமணர்கள், தங்கம், பசு, படுக்கை, வஸ்திரம் ஆகிய தானத்தைப் பெற்று மேன்மைக்கான ஆசீர்வாதத்தை அளித்தனர்.

14.30 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அஸ்தினாபுரம் வருதல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துவாரகை சென்ற பிறகு, யுதிஷ்டிரர் தன் சகோதரர்களுடனும், பெரும் சேனையுடனும் மருத் மன்னரின் செல்வத்தை எடுத்து வருவதற்காக இமயம் நோக்கி யாத்திரை மேற்கொண்டார். துவாரகையில் சிறிது காலம் இருந்த வாசுதேவ ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், வருஷணி குலத்தினரோடு மீண்டும் அஸ்தினாபுரம் வந்து சேர்ந்தார். யுதிஷ்டிரர் அவ்வமேத யாகத்திற்காகக் கூறிய சமயம் நெருங்குவதைக் கண்டு புருஷோத்தமன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் முதலிலேயே அஸ்தினாபுரம் வந்தார். அவருடன் ருக்மணி நந்தனான பிரத்யும்னன், சாத்யகி, சாருதேஷ்ணன், சாம்பன், கதன், க்ருதவர்மா, சாரணன், நிஷடன், உல்முகன் ஆகியோரும் அஸ்தினாபுரம் வந்தனர்.

அவர்களுடன் பலதேவரும், சுபத்ரையும் அஸ்தினாபுரம் வந்து சேர்ந்தனர். அவர்கள் திரௌபதி, உத்தரா, குந்தி ஆகியோரை சந்திப்பதற்காகவும், கணவனை இழந்த கூத்திரியப் பெண்களுக்கு ஆறுதல் அளிப்பதற்காகவும் அஸ்தினாபுரம் வந்தனர். அவர்கள் வரும் செய்தி கிடைத்ததும், திருதராஷ்டிரரும், விதுரரும் முன் வந்து அனைவரையும் வரவேற்று உபசரித்தனர். விதுரரும் யுயுத்சுவம் அனைவரையும் நன்கு பூஜித்து உபசரித்தனர்.

14.31 பரீக்ஷித் உயிரினிறிப் பிறத்தல்; குந்தியின் துன்பம்

யுதிஷ்டிரர் மருத்மன்னரின் செல்வதைக் கொண்டு வர சகோதரர்களுடன் இமய யாத்திரை சென்றுவிட்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், பலராமன், சுபத்திரை மற்றும் வருஷணி குலத்தினர் விதுரர், யுயுத்சுவால் வரவேற்று உபசரிக்கப்பட்டு அஸ்தினாபுரத்தில் இருந்த அந்த சமயத்தில் பரீக்ஷித்தின் பிறப்பு நிகழ்ந்தது. பரீக்ஷித் அவ்வத்தாமாவின் பிரம்மாஸ்திரத்தால் பீடிக்கப்பட்டு, செயலற்று இறந்தே பிறந்தான். முதலில் குழந்தை பிறந்ததைக் கேட்டு மகிழ்ச்சியுடன் பெரும் கோலாகலம் எல்லாப் பக்கமும் கேட்டது. பிறகு அது அப்படியே அடங்கிவிட்டது. இதனால் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பெரும் கவலை கொண்டார். அவர் சாத்யகியுடன் அந்தப்புரம் நோக்கி விரைந்தார். அப்போது தன் அத்தை குந்தி மிக வேகமாக, வாசுதேவா! ஓடிவா; ஓடிவா என்று அழைத்தவாறு வந்து கொண்டிருப்பதை அவர் கண்டார்.

குந்திக்குப் பின்னால் திரௌபதியும், சுபத்ரையும் மற்ற உறவினர்களும்

பெண்களும் விம்மி விம்மி மிக கருணை ஸ்வரத்தில் அழுது கொண்டிருந்தனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் அருகில் வந்த குந்தி, “வாசுதேவா! உன்னுடைய மருமகன் அபிமன்யுவின் குழந்தை அஸ்வத்தாமாவின் ஆயுதத்தால் இறந்தே பிறந்துள்ளான். இவனுக்கு உயிர்ப்பிச்சை கொடு. முன்பு அஸ்வத்தாமா துரும்பு பாணத்தைப் பிரயோகித்தபோது, நான் உத்தராவின் இறந்த பாலகனையும் உயிர்ப்பித்து விடுவேன் என்று சபதம் செய்தாய். இவன் இப்போது இறந்து பிறந்துள்ளான். உன்னுடைய அருட்பார்வையால் இவனை உயிர்ப்பித்து உத்தரா, சுபத்ரா, திரௌபதியோடு என்னையும் காப்பாற்று” என்று பலவாறாகக் கூறி அழுது புலம்பினாள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் குந்தி தேவிக்குக் கைகொடுத்து அமரச் செய்து ஆறுதல் அளித்தார்.

14.32 சுபத்ரா தேவி பரீக்ஷித்தை உயிர்ப்பிக்குமாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப் பிரார்த்தித்தல்

குந்தி தேவி அமர்ந்ததும், சுபத்ரா தன் சகோதரன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப் பார்த்து விம்மி விம்மி அழலானாள். வேதனையுடன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் “அண்ணா! தாமரைக் கண்ணா! உன் நண்பன் பார்த்தனின் பேரனுடைய இந்த நிலையைப் பார். கௌரவர்கள் இறந்த பிறகு இவன் பிறந்துள்ளான். ஆனால் இவனும் ஆயுள் முடிந்து அழிந்துள்ளான். அஸ்வத்தாமா பீமனைக் கொல்வதற்காக எடுத்த துரும்பு பாணம் உத்தரா மீதும், உன் நண்பன் மீதும், என் மீதும் விழுந்தது. அது என் மகன் அபிமன்யுவின் மகனைக் கொன்றுவிட்டது. இப்போது அபிமன்யுவும் இல்லை; அவன் புதல்வனும் இல்லை. இந்த விஷயத்தைக் கேட்டு தர்மாத்மா யுதிஷ்டிரர் என்ன கூறுவார்?

குந்தி அத்தையும், சகோதரி திரௌபதியும் உன் கால்களில் கிடக்கிறார்கள். இவர்களைப் பார். அஸ்வத்தாமா பாண்டவர்களின் கர்ப்பத்தையும் அழித்துவிட முயற்சி செய்தபோது அவனிடம், “நான் உன் விருப்பம் நிறைவேறவிட மாட்டேன். அர்ஜுனனின் பேரனை என் பிரபாவத்தால் உயிர்ப்பித்து விடுவேன் என்றாய். உன்னுடைய அருள் பிரசாதத்தால் அபிமன்யுவின் புதல்வன் உயிர் பிழைக்கட்டும். இல்லை என்றால் சுபத்ரை உயிர் பிழைக்க மாட்டாள். இந்த பாலகனுக்கு உயிர்ப்பிச்சை அளித்துப் பாண்டவர்களிடம் அனுக்ரஹம் செய்” என்று” பலவாறாகக் கூறி அழுதாள்.

14.33 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சுபத்ராவிற்கு ஆறுதல் அளித்து பிரசவ அறைக்குள் பிரவேசித்தல்

சுபத்ரா இவ்வாறு அழுததும் கேசியை மாய்த்த கேசவன் அவனிடம்

“சகோதரி! நீ கூறியவாறே ஆகும்” என்று உரத்த குரலில் கூறி சுபத்ரையின் அழகையை நிறுத்தி அமைதியடையச் செய்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சொற்களைக் கேட்டு அந்தப்புரப் பெண்கள் மகிழ்ச்சியடைந்தார். அதற்குப் பிறகு பரீகூழித் பிறந்த பிரசவ அறைக்குள் பிரவேசித்தார்.

14.34 பிரசவ அறையின் வருணனை

அந்த அறை வெண்மையான மலர் மாலைகளால் முறைப்படி அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. அதன் நாற்புறமும் நீர் நிரம்பிய கலசங்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. நெய்யால் நனைக்கப்பட்ட “தேந்துக்” என்னும் கட்டைத் துண்டுகள் எரிந்து கொண்டிருந்தன. ஆங்காங்கு வெண்கடுகு சிதறப்பட்டு இருந்தது. அந்த அறையின் நாற்புறமும் பளபளக்கும் கூர்மையான ஆயுதங்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. எல்லாப் பக்கமும் அக்னி பிரகாசித்தது.

சேவைக்காக வந்திருந்த முதிய பெண்களும், தம் காரியத்தில் சிறந்த மருத்துவர்களும் அங்கு கூடியிருந்தனர். அங்கு எல்லாப் பக்கமும் அரக்கர்களை விலக்கும் பலவகைப் பொருட்கள் முறைப்படி வைக்கப்பட்டிருந்தன. இந்த ஏற்பாடுகளைக் கண்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மகிழ்ச்சியடைந்து, “மிகவும் நன்றாக உள்ளது” என்று புகழ்ந்தார்.

14.35 உத்தரா ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் அழகையுடன் கூறுதல்

அச்சமயம் திரௌபதி உத்தராவின் அருகில் சென்று, “உன் மாமனாருக்கு இணையானவரும், சிந்திக்க முடியாத சொருபமும், யாராலும் தோற்கடிக்க முடியாதவருமான பகவான் மதுசூதனன் உன்னிடம் வந்து கொண்டிருக்கிறார்” என்று தெரிவித்தாள். அதைக் கேட்ட உத்தரா தன் அழகையை நிறுத்திக் கொண்டாள். தன் உடலை ஆடையால் மூடிக் கொண்டாள். துயரமான இதயத்துடன், அழுதவாறு தழு தழுத்த குரலில் கூறலானார்.

“தாமரைக் கண்ணா! ஜனார்த்தனா! பாருங்கள் இன்று நானும் என் கணவரும் சந்தான ஹீனர்களாகி விட்டோம். ஆர்ய புத்திரன்போரில் வீரகதியடைந்து விட்டார். நானோ புத்திர சோகத்தால் கொல்லப்பட்டேன். இவ்வாறு நாங்கள் இருவரும் காலத்தின் கவளமாகிவிட்டோம். மதுசூதனா! நான் உங்கள் திருவடியில் தலைவைத்து உங்களுடைய அருள் பிரசாதத்தைப் பெற விரும்புகிறேன். துரோணபுத்திரன் அஸ்வத்தாமாவின் அஸ்திரத்தால் தகிக்கப்பட்ட என் புதல்வனைப் பிழைக்கச் செய்யுங்கள்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்! ஜனார்த்தனா! என்னுடைய இந்தக் குழந்தையை மடியில் எடுத்துக் கொண்டு மகிழ்ச்சியுடன் உங்களை வணங்குகிறேன் என்ற மிகப்பெரிய நம்பிக்கையோடு இருந்தேன். அது இப்போது வீணாகிவிட்டது; என்று பலவகையாகப் புலம்பியவாறு உத்தரா அழுதாள். பித்தம் கொண்டவளைப் போல தீனபாவத்தோடு அழுது பூமியில் விழுந்துவிட்டாள். அதைக் கண்டு குந்தி தேவியும், பரதவம்சத்துப் பெண்களும் துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டு அழலானார்கள். சிறிது நேரம் மயங்கிக் கிடந்த உத்தரா நினைவு பெற்று இறந்த குழந்தையை மடியில் எடுத்துக் கொண்டு கூறலானாள்.

“மகனே! நீ தர்மம் அறிந்த தந்தையின் புதல்வன் என்னும் போது உன் இதிரே நிற்கும் வருஷணி வம்சத்து சிறந்த வீரரான பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைக் கண்டு நீ ஏன் எழுந்து வணங்கவில்லை? மகனே! எழுந்து நில், பார் உன்னுடைய கொள்ளுப் பாட்டியின் துயரத்தைப் பார். மகாராணி பாஞ்சாலி துன்பப்படுவதையும், தபஸ்வினி சுபத்ராவின் நிலையையும் பார் வேடனின் அம்பால் துளைக்கப்பட்ட பெண் மாணைப்போல் வேதனை அடையும் உன் தாயான என்னையும் பார். மகனே! எழுந்து நில், ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடைய முகத் தாமரையைப் பார். முன்பு அலைபாயும் விழிகளை உடைய உன் தந்தையின் முகத்தைப் பார்த்தது போலவே பார்” என்று கூறி மீண்டும் மயங்கி வீழ்ந்தாள்.

14.36 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பரீக்ஷித்தை உயிர்ப்பித்தல்

பரத குலப் பெண்கள் உத்தரையை ஆசுவாசப்படுத்தி மீண்டும் பூமியில் அமரச் செய்தனர். மத்ஸ்ய ராஜகுமாரி மனதைத் தேற்றிக் கொண்டு மறுபடியும் தாமரைக் கண்ணன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை வணங்கினாள். அவளுடைய பெரும் அழகையைக் கேட்டு புருஷோத்தமனான ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஆசமனம் செய்து, அஸ்வத்தாமா செலுத்திய பிரம்மாஸ்திரத்தை அமைதிப்படுத்தினார்.

தன் மகிமையிலிருந்து சிறிதும் விலகாத பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அபிமன்யுவின் புதல்வனை உயிர்ப்பிக்க சபதம் செய்தார். அனைவரும் கேட்கும்படி, “மகனே! உத்தரா! நான் பொய் கூறுவதில்லை. நான் செய்த பிரதிக்கை சத்தியமாகியே தீரும். நான் அனைவரும் பார்க்கும்போதே இந்த பாலகனை உயிர்ப்பித்து விடுகிறேன். நான் விளையாட்டிற்கும் பொய் கூறியதில்லை. போரில் புறமுதுகிட்டதில்லை. என்னுடைய இந்த சக்தியின் ஆளுமையால் அபிமன்யுவின் இந்த சிறுவன் உயிர் பிழைக்கட்டும்.

தர்மமும், பிராமணரும் சிறப்பாக எனக்குப் பிடிக்கும் என்றால், பிறந்ததுமே இறந்த அபிமன்யுவின் இந்த மகன் மறுபடி உயிர்த்தெழட்டும்.

நான் ஒருபோதும் அர்ஜுனனை விரோதித்ததில்லை. இந்த சத்தியத்தின் பிரபாவத்தால் இறந்த இந்த பாலகன் இப்போதே உயிர் பிழைக்கட்டும். என்னிடம் சத்தியம், தர்மம் ஆகியவற்றின் இருப்பு நிரந்தரம் என்றால் அபிமன்யுவின் இறந்த இந்த புதல்வன் உயிர் பிழைக்கட்டும். நான் கம்சனையும், கேசியையும் தர்மத்தின்படி வதம் செய்தேன் என்றால் அந்த சத்தியத்தின் ஆளுமையால் இந்த பாலகன் மறுபடி உயிர் பிழைக்கட்டும்” என்றார்.

பகவான் இவ்வாறு கூறியதும் அபிமன்யுவின் பாலகன் உணர்வு பெற்றான். அவன் மெல்ல மெல்ல அங்கங்களை அசைக்கத் தொடங்கினான். அந்த பிரசவ அறை குழந்தையின் தேஜஸால் பிரகாசிக்கத் தொடங்கியது. பாலகர்களை அழிக்கும் அரக்கர்கள் அனைவரும் அங்கிருந்து ஓடிவிட்டனர். இதேசமயம் அசுரீரி, “கேசவா! உனக்குப் பாராட்டு; நீ மிக நல்ல காரியத்தைச் செய்தாய்” என்றது. அத்துடன் அந்த பிரம்மாஸ்திரம் பிரம்ம லோகத்திற்குச் சென்றுவிட்டது. இவ்வாறு அபிமன்யுவின் புதல்வன் மறுபிறவி பெற்றான். அவன் கை-கால்களை அசைத்தான். பரத வம்சத்துப் பெண்கள் அனைவரும் மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைந்தனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஆணைப்படி பிராமணர்கள் ஸ்வஸ்திவாசனம் செய்தனர். பிறகு அவர்கள் ஆனந்தத்தில் மூழ்கி ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் புகழைப் பாடினார்கள்.

பாலகன் பிழைத்ததற்காக குந்தி, திரௌபதி, சுபத்ரா, உத்தரா, பரத வம்சத்துப் பெண்கள் அனைவரும் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்தனர். மல்லர், நடர் ஜோதிடர், சுபசெய்தி கேட்கும் சேகவர், சூத மாகத சமுதாயம் அனைவரும் குருவம்சத்தைத் துதித்து ஆசியோடு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் புகழைப் பாடினர். உத்தரா எழுந்து புதல்வனை மடியில் ஏந்தி யதுநந்தனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை வணங்கினாள். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் மகிழ்ச்சியடைந்து அந்த பாலகனுக்கு ஏராளமான ரத்தினங்களைப் பரிசாக அளித்தார் மற்ற யது வம்சத்தினரும் பலவகைப் பொருட்களைப் பரிசளித்தனர்.

குருகுலத்தின் பரீக்ஷிணம் ஆனதும் அபிமன்யுவின் இந்தப் புதல்வன் பிறந்துள்ளான். ஆகவே, இவனுக்கு ‘பரீக்ஷித்’ என்ற பெயர் உண்டாக வேண்டும் என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவனுக்குப் பெயர் சூட்டினார். குழந்தைக்கு ஒரு மாதம் ஆனது. இச்சமயம் இமய யாத்திரை சென்ற தர்மராஜர் தன் சேனையுடனும், பெரும் செல்வத்துடனும் அஸ்தினாபுரம் திரும்பினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் முதலிய வருஷணி குலத்தவர் அவர்கள் அனைவரையும் எதிர்கொண்டு வரவேற்றனர். பாண்டவர்கள் பரீக்ஷித் உயிர் பிழைத்த அற்புதமான செய்தியைக் கேட்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைப் பூஜை செய்தனர்.

14.37 வியாசருடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் யாகம் செய்ய ஆணையிடுதல்

சிறிது நாட்களுக்குப் பிறகு வியாசமகரிஷி! அஸ்தினாபுரத்திற்கு எழுந்தருளினார். அவர் யுதிஷ்டிரரிடம், விதிப்படி தக்ஷிணையளித்து அஸ்வமேத யாகத்தை அனுஷ்டிக்க ஆணையிட்டார். யுதிஷ்டிரரும் வியாசரின் கட்டளையை ஏற்றுக் கொண்டார். அவர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் சென்று, “புருஷோத்தமா! தாங்கள் யாக தீக்ஷையை ஏற்று எல்லாவற்றையும் நடத்திக் கொடுங்கள். தாங்களே தங்கள் பிரபாவத்தாலும், அறிவின் பலத்தாலும் இந்த பூமி முழுவதையும் வென்றுள்ளீர்கள். தாங்களே எங்களுடைய சிறந்த குரு ஆவீர்கள், நீங்கள் யாக அனுஷ்டானத்தை நிறைவேற்றியதும் நிச்சயம் எங்களுடைய பாவங்கள் அழித்துவிடும். நீங்களே யாகம், அக்ஷரம், சர்வ சொரூபர், தர்மம், பிரஜாபதி மற்றும் எல்லாப் பிராணிகளின் கதியும் ஆவீர்கள்” என்று கூறி ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யாக தீக்ஷையை ஏற்க வேண்டினார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தர்மராஜரிடம், “மன்னா! தாங்களே இவ்வாறு கூற முடியும். கௌரவ வீரர் அனைவரிலும் சிறந்த கௌரவமுடையவர்; நாங்கள் உங்கள் பின் செல்பவர்கள். உங்களை எங்களுடைய மன்னனாகவும், குருவாகவும் கருதுகிறோம். ஆகவே, பாரதா! எங்களுடைய அனுமதியுடன் தாங்களே இந்த யாகத்தின் அனுஷ்டானத்தைச் செய்யுங்கள். நீங்கள் கூறுவது அனைத்தையும் நான் உறுதியாகச் செல்வேன். உங்கள் மூலம் யாகம் நடந்தால், பீமசேனன், அர்ஜுனன், நகுல-சகாதேவர் அனைவருக்கும் யக்ஞானுஷ்டானத்தின் பலன் கிடைத்துவிடும்” என்று கூறி யுதிஷ்டிரரை யாக தீக்ஷை ஏற்கக் கட்டளையிட்டார்.

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறியவாறே யுதிஷ்டிரர் யாக தீக்ஷை ஏற்றுக் கொண்டார். வியாச மகரிஷியின் அறிவுரைப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட யாக குதிரையைக் காப்பாற்ற அர்ஜுனன் சேனையுடன் சென்றார். பல தேசங்களுக்கு அக்குதிரையுடன் சென்ற அர்ஜுனன் பல ராஜ்யத்து மன்னர்களை வென்றார். இறுதியாக அஸ்தினாபுரம் திரும்பினார். இதற்கிடையில் பீமசேனன் யாகத்திற்குரிய சிறந்த பூமியை நகருக்கு வெளியே தேர்ந்தெடுத்தார். பிராமணர்கள் மற்றும் சிற்பக் கலைஞர்களின் உதவியுடன் யாக குண்டலங்களும், விருந்தினர்கள் தங்குவதற்கான வீடுகளும் நிர்மாணிக்கப்பட்டன. லக்ஷக் கணக்கானவர்களுக்கு தினமும் போஜனம் அளிக்கப்பட்டது. பீமசேனன் தூதர்கள் மூலம் அனைத்து தேச மன்னர்களுக்கும் யாகத்தில் கலந்து கொள்ள அழைப்பு அனுப்பியிருந்தார். அவ்வழைப்பை ஏற்று அஸ்தினாபுரம் வந்த மன்னர்கள் சிறப்பாக

வரவேற்கப்பட்டனர். சிறந்த உபசரிப்புடன் அழகிய இல்லங்களில் தங்க வைக்கப்பட்டனர்.

14.38 ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் யுதிஷ்டிரரிடம் அர்ஜுனன் அளித்த செய்தியைக் கூறுதல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தர்மபுத்திரரிடம் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது அர்ஜுனன் பல போர்களில் பகைவரை எதிர்த்த காரணத்தால் பலவீனமாகிவிட்டார் என்று கூறினார். அதைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனன் பற்றிய விஷயங்களைக் கூறுமாறு வேண்டினார். அப்போது ஐகதீஸ்வரன் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இவ்வாறு கூறலானார். “மன்னா! என்னிடம் நம்பிக்கைக்குரிய துவாரகாவாசி ஒருவன் வந்தான். அவன் பாண்டவரில் சிறந்த அர்ஜுனனைத் தன் கண்களால் நேரில் பார்த்தவன். அவர் பல இடங்களில் போரிட்டதால் மிகவும் களைத்துவிட்டாராம். மகாபாஹு அர்ஜுனன் இப்போது அருகில் வந்துவிட்டதாகவும் கூறினான். எனவே தாங்கள் அஸ்வமேத யாகத்தின் வெற்றிக்கு அவசியமாக காரியங்களைத் தொடங்குங்கள்” என்று கூறினார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இவ்வாறு கூறியதும் தர்மராஜர் அவரிடம், “மாதவா! அர்ஜுனன் நலமாகத் திரும்பிக் கொண்டிருப்பது மிகவும் சௌபாக்கியத்திற்கு உரிய விஷயமாகும். யது நந்தனா! அர்ஜுனன் இந்த யாகம் சம்பந்தமாக அனுப்பியுள்ள செய்தியை உங்கள் வாயால் கேட்க விரும்புகிறேன்” என்றார். தர்மராஜர் இவ்வாறு கேட்டதும், யாதவர்களின் சுவாமியும் பேச்சில் வல்லவருமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறலானார்.

மகாராஜா! என்னிடம் வந்தவன், அர்ஜுனன் கூறியவற்றைத் தெரியப்படுத்தினான். சரியான சமயத்தில் உங்களிடம் கூறுமாறும் கேட்டுக் கொண்டான். “அஸ்வமேத யாகத்தில் பொதுவாக எல்லா மன்னரும் வருவார்கள். வருபவர்கள் அனைவரையும் பெரியவர்களாகக் கருதி முழு உபசாரம் செய்ய வேண்டும். இதுவே நமக்குத் தகுந்த காரியம். ராஜகூய யாகத்தில் அர்க்கியம் அளிக்கும்போது நடந்ததைப் போல துர்ச்சம்பவம் ஏதும் நிகழ்ந்துவிடக்கூடாது. மன்னர்களின் பரம்பரை த்வேஷத்தால் மறுபடியும் இந்த மக்கள் அனைவரின் அழிவும் நேர்ந்து விடக்கூடாது,” என்பதே அர்ஜுனன் அனுப்பிய செய்தியாகும்.

குந்தி மைந்தா! அர்ஜுனன் கூறியுள்ள இன்னொரு விஷயத்தையும் கேளுங்கள். “நம்முடைய யாகத்தில் கலந்து கொள்ள மணிப்பூரின் மன்னன் பப்ருவாகனனும் வருவான். அவன் பெரும் தேஜஸ்வி. எனக்கு மிகவும்

விருப்பமான புதல்வன். அவன் எப்போதும் என்னிடம் பக்தியும் பிரேமையும் வைத்துள்ளான். ஆகவே தாங்கள் எனக்காக மணிப்பூர் மன்னனைச் சிறப்பாக மதிக்க வேண்டும்” என்றும் அர்ஜுனன் சொல்லி அனுப்பியுள்ளார்” என ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார்.

14.39 அர்ஜுனன் குறித்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் யுதிஷ்டிரரும் உரையாடுதல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறியவற்றைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர் பகவானிடம் இவ்வாறு கூறலானார்; “ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! தாங்கள் கூறியவை எனக்கு ஆனந்தத்தை அளிக்கின்றன. அர்ஜுனன் பல்வேறு தேசத்து மன்னர்களோடு போர் புரிய வேண்டியிருந்தது என்று நான் கேள்விப்பட்டேன். ஐனார்த்தனா! நான் தனிமையில் யோசிக்கும்போது எங்கள் ஐவரில் அவரே மிகுந்த துக்கத்திற்கும் கஷ்டத்திற்கும் ஆளாகியுள்ளார் என்பதை நினைத்துள்ளேன். அர்ஜுனன் ஏன் சுகத்திலிருந்து வஞ்சிக்கப்பட்டுள்ளார். இதற்கு என்ன காரணம்? மாதவா! அவரது சரீரம் சுப லக்ஷணங்கள் நிரம்பியது என்றாலும் எந்த அசுப லக்ஷணத்தால் அவர் அதிகம் கஷ்டம் அனுபவிக்கிறார்? ஆனால் அவருடைய அங்கங்களில் நிந்தைக்குரிய குற்றம் ஏதும் தென்படவில்லையே?” என்று கேட்டார்.

யுதிஷ்டிரர் இவ்வாறு கேட்டதும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வெகுநேரம் சிந்தித்தார். பிறகு தர்மராஜரிடம், “மன்னா! ஆண் சிங்கமான அர்ஜுனனுடைய கெண்டைக்கால்கள் அளவை விட அதிக பருமனாக இருக்கின்றன. இதைத் தவிர வேறு எந்த அசுப லக்ஷணமும் அவரது உடலில் எனக்குத் தென்படவில்லை. இந்த பருமனான கெண்டைக் கால்களின் காரணமாகவே அர்ஜுனன் எப்போதும் வழி நடக்க நேருகிறது. அவர் துக்கம் அனுபவிக்க நேரும் வேறு காரணம் எதுவும் எனக்குப் புலப்படவில்லை” என்று பதிலளித்தார். அப்போது பீமசேனனும், யாகம் செய்யும் பிராமணர்களும் அர்ஜுனனுடைய இந்த விசித்திரமான விஷயத்தைக் கேட்டு மகிழ்ச்சியடைந்தனர்,

யுதிஷ்டிரருடைய யாகம் நிறைவாக நடந்து முடிந்தது. யாகத்தின் முடிவில் பிராமணர்களுக்கு மூன்று மடங்கு தகூழினை அளிக்கப்பட்டது. யுதிஷ்டிரர் யாகத்திற்கு வந்திருந்த மன்னர்கள் அனைவருக்கும் பெரும் செல்வத்தைப் பரிசாக அளித்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், பலதேவர், ப்ரத்யுமன் முதலிய வருஷணி குலத்தின் வீரர்கள் அனைவரையும் யுதிஷ்டிரர் முறைப்படி பூஜித்தார்.

14.40 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரருக்கு வைஷ்ணவ தர்மோபதேசம் அளித்தல்

அஸ்வமேத யாகம் முடிந்ததும் அவப்ருத ஸ்நானம் முடித்த தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரர், பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் தான் பல்வேறு மகரிஷிகள், மகாத்மாக்கள் உரைத்த தர்மத்தைக் கேட்டிருப்பதாகவும், ஆனால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உரைக்கும் தர்மம் அவற்றை எல்லாம் விடப் புனிதமாகவும், சிறந்ததாகவும் இருக்கும் என்பதால், பக்தனான தனக்கு தர்மோபதேசம் அளிக்க வேண்டும் என்றும் வேண்டினார். யுதிஷ்டிரர் இவ்வாறு கேட்டதும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன், “உத்தம விரதத்தைப் பாலனம் செய்யும் கௌந்தேயா! நீ தர்மத்திற்காக இவ்வளவு முயற்சி செய்கிறாய். ஆகவே உனக்கு எந்தப் பொருளும் கிடைக்க முடியாதது அல்ல” என்று கூறி தர்மத்தை வருணனை செய்யலானார்.

வைஷ்ணவ தர்மத்தை உரைத்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மேலும் கூறினார். “கௌந்தேயா! நான் உனக்கு இப்போது ஒரு ரகசியமான விஷயத்தைக் கூறுகிறேன்; கேள். நான் பக்தனாகிய உன்னிடம் சிறந்த தர்மத்தை அவசியம் கூறப் போகிறேன். நீ எனக்கு மிகவும் பிரியமானவன்; எப்போதும் என்னைச் சரணடைந்தவன். நீ கேட்டதும் நான் மிகவும் ரகசியமான ஆத்ம தத்துவத்தையும் வர்ணிக்க முடியும் என்றால் தர்சம்ஹிதையைப் பற்றிக் கூறுவது என்ன விஷயமாகும்? இப்போது நான் தர்மத்தை ஸ்தாபிக்கவும் துஷ்டர்களை அழிக்கவுமே என் மாயையால் மனித உடலுடன் அவதரித்துள்ளேன். என்னை மனித சரீரத்தில் மட்டுமே பார்த்து அவமதிப்பவர்கள் முட்டாள்கள். உலகில் அடிக்கடி பசு-பசுவி பிறவியில் அலைந்து திரிபவர்கள். ஆனால் ஞான திருஷ்டியால் என்னை எல்லா பூதங்களிலும் காண்பவர்கள் எப்போதும் என்னில் மனத்தை ஈடுபடுத்தியுள்ள என் பக்தர்களாவார்கள். அத்தகைய பக்தர்களை நான் பரமதாமத்தில் என் அருகில் அழைத்துக் கொள்கிறேன்.”

இவ்வாறு தன் மகிமையை ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் யுதிஷ்டிரருக்கு விவரித்தார். தன்னுடைய பக்தர்களுக்கு தான் அருள் புரியுமாற்றையும், உலகம் முழுவதும் தன்னிடமிருந்தே பிறந்து தன்னிடமே லயமாகிறது என்பதையும் பகவான் வாசுதேவன் வருணித்தார். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடைய இந்தப் புனிதமான சத்திய வாக்கைக் கேட்டு அனைவரும் மகிழ்ச்சியுடன் தர்மத்தின் அற்புத ரகசியத்தைச் சிந்தித்தனர்.

எல்லா தேவரிஷிகளும், பிரம்ம ரிஷிகளும், கந்தர்வர்களும், அப்சரஸ்களும், பூத, யக்ஷ, குஹ்யக, சர்ப்ப கணங்களும், பாலகில்ய

ரிஷிகளும், தத்துவதர்சி யோகிகளும், பகவத் பக்தர்கள் அனைவரும் உத்தம வைஷ்ணவ தர்மத்தின் உபதேசத்தைக் கேட்பதற்கும், பகவானுடைய சொற்களை இதயத்தில் தரித்துக் கொள்வதற்காகவும் ஆவலுடன் அங்கு வந்தனர். மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் அவர்கள் பகவானை வணங்கினார்கள். பகவானின் திவ்ய திருஷ்டிப்பட்டு பாவமற்றவர்கள் ஆனார்கள். இவ்வாறு அனைவரும் வந்ததைக் கண்டு யுதிஷ்டிரர் பகவானை வணங்கி மேலும் தனது ஐயத்தைக் கேட்டார்.

14.41 யுதிஷ்டிரர் கேட்டவாறு பகவான் நான்கு வர்ணத்தினரின் தர்மத்தை வர்ணித்தல்

யுதிஷ்டிரர், பகவானிடம், “தேவேஸ்வரா! பிராமணன், கூடித்திரியன், வைசியன் மற்றும் சூத்திரரின் தனித் தனி கதி எவ்வாறு உள்ளது? எனக் கேட்டார். அதற்கிணங்கு பகவானும் நான்கு வர்ணத்தவரின் தர்மத்தை வரிசையாக வர்ணித்தார். மேலும் பாவ, புண்ணியங்களின் அதிகரிப்பும், குறைவும் எவ்வாறு ஏற்படுகிறது என்ற தர்மராஜரின் வினாவிற்கும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் விடையளித்தருளினார்.

14.42 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வீண்ஜன்மங்கள், பலனற்ற தானங்கள், பொருளற்ற வாழ்க்கையுடைய மனிதர்கள் பற்றிக் கூறுபவை.

யுதிஷ்டிரர் பகவான் வாசுதேவனிடம் மற்ற தர்மங்களைப் பற்றிக் கேட்டார், புருஷோத்தமா! எத்தகைய ஜன்மங்கள் வீணானவை? எந்த தானங்கள் பலனின்றிப் போகின்றன? எந்தெந்த மனிதர்களின் வாழ்க்கை பொருளற்றதாகக் கருதப்படுகிறது? ஜனார்த்தனா! எந்த நிலையில் அளிக்கப்பட்ட தானத்தின் பலன் இவ்வுலகில் அனுபவிக்கப்படுகிறது? கர்ப்பத்திலுள்ளவன் எந்த தானத்தின் பலனை அனுபவிக்கிறான்? பால, யுவ மற்றும் விருத்த பருவத்தில் மனிதன் எந்தெந்த தானத்தின் பலனை அனுபவிக்கிறான்? சாத்விக, ராஜஸ, தாமஸ தானங்கள் எவை? அவற்றால் திருப்தியடைபவர்கள் யார்?

உத்தமமான தானத்தின் சொரூபம் என்ன? அதனால் மனிதனுக்கு எந்த பலன் கிடைக்கிறது? எத்தகைய தானம் மேலான கதிக்கு அழைத்துச் செல்கிறது? தேவாதி தேவா! நான் இந்த விஷயங்களை அறிய விரும்புகிறேன். மதுகுதனா! இவற்றை எனக்குக் கூறியருளுங்கள். இதைக் கேட்பதற்கு நான் பேராவல் கொள்ளுகிறேன். ஏன் எனில் உங்களுடைய வாக்கு சத்தியமானது; புண்ணியமானது என்றார்.

யுதிஷ்டிரரின் வினாவிற்குப் பகவான் பதிலளித்தார். 14 பிறவிகள் வீணானவை என்றும், 55 வகையான தானங்கள் பலனற்றவை என்றும் ஆறு வகையான மனிதர்களின் வாழ்க்கை பொருளற்றது என்றும் விளக்கினார், பிறகு தானம் பலனளிக்கும் சமயங்கள், தானத்தின் சாத்வீகம் முதலிய மூன்று வகைகள், பிராமண பூஜையின் சிறப்பு ஆகியவற்றையும் பகவான் வாசுதேவ ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரருக்கு வருணித்தார்.

14.43 யுதிஷ்டிரர் மேலும் பல ஐயங்களைக் கேட்பதும் பகவானின் விளக்கமும்

சாத்வீக, ராஜஸ, தாமஸ தானங்கள், அவற்றின் வேறு வேறு கதிகள், தனித்தனி பலன்கள் இவற்றைக் கேட்டு யுதிஷ்டிரர் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்தார். மிகவும் புனிதமான இந்த தர்மம் என்னும் அமுதத்தைப் பருகியும் அவர் திருப்தியடையவில்லை. மறுபடியும் தன்னுடைய வினாக்களைக் கேட்டார்.

“ஐகதீஸ்வரா! விதை மற்றும் பிறவியில் (வீரியமும், ரஜமும்) தூய்மையடைந்த புருஷர்களின் லக்ஷணங்களைக் கூறுங்கள். பீஜத்தின் (விதை) குற்றத்தால் எத்தகைய மனிதர்கள் பிறக்கிறார்கள்? பிராமணர்களில் உத்தமம், மத்யம் முதலிய வேறுபாடுகள், அவர்களுடைய ஆசாரத்தின் குற்றங்களையும், குறை நிறைகளையும் முழுமையாக வர்ணியுங்கள்” என்று கேட்டார். பகவான் அவருக்கு, பிறவியின் தூய்மை, களங்கமுடைய பிறவிகள், ஆறுவகை சண்டாள பிராமணர்கள், காயத்ரி ஜபத்தின் சிறப்பு ஆகியவற்றை விளக்கியருளினார்.

14.44 யுதிஷ்டிரர் கேட்டதற்கிணங்க ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யமலோக வருணனை செய்தல்

யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் கேட்டார்; “தேவ தேவா! என் மனத்தில் தங்களிடம் கேட்க வேண்டும் என்ற பெரும் ஆவல் தோன்றியுள்ளது. நான் உங்கள் பக்தன். தாங்கள் எல்லாம் அறிந்தவர். ஆகவே எனக்கு அருள் புரியுங்கள். மனித லோகத்திற்கும், யமலோகத்திற்கும் உள்ள தூரம் எவ்வளவு ஆகும்? ஜீவன் பாஞ்சபௌதிக சரீரத்திலிருந்து தனியாகி தோல், எலும்பு, மாமிசம் போன்றவை இல்லாததாக ஆகும்போது, அது எவ்வாறு சுக, துக்க அனுபவம் பெறுகிறது? மனித உலகில் ஜீவன் தன்னுடைய சுப-அசுப கர்மங்களால் கட்டுண்டுள்ளதாகக் கூறுகிறார்கள்.

மரணமடைந்த பிறகு அதை யமராஜனின் ஆணைப்படி கோரமான யம தூதர்கள் கயிறுகளால் கட்டி இழுத்துச் செல்கிறார்கள். அங்கு பாவ-

புண்ணியம் செய்பவர்கள் எல்லா வகை சுக-துக்கங்களையும் அனுபவிக்கிறார்கள். ஆகவே இறந்த பிராணி எவ்வாறு யமலோகத்திற்கு இழுத்துச் செல்லப்படுகிறது? அப்போது அதன் உருவமும், வண்ணமும் எவ்வாறு உள்ளது? இவை அனைத்தையும் எனக்குக் கூறியருளுங்கள்” என்றார்.

அவர் ஐயம் நீங்குமாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பதிலளித்தார். பூமிக்கும் யமலோகத்திற்கும் இடையில் 86000 யோஜனை தூரம் உள்ளது என்பதைக் கூறினார். மரங்களும், நிழலும், நீர் நிலைகளும், மலையும், வனமும் இல்லாத யமலோக வழியை வருணித்தார். மேலும், ஜீவன்கள் அவரவர் செய்த பாவத்திற்கேற்ப கடும் தண்டனை பெறுவதையும் விளக்கி உரைத்தார். பிராமணர்களுக்கு தானமளித்த புண்ணியாத்மாக்கள், உபவாசம் மேற்கொண்டவர்கள் தோட்டங்கள் அமைப்பவர்கள், கோரகூஷணம் செய்பவர்கள் ஆகியோர் யமனுலகிற்கு விமானங்களில் ஏறிச் சுகமாக யாத்திரை செய்வதையும் கூறினார்.

14.45 யுதிஷ்டிரர் தானங்களின் பலனைக் கேட்பதும்

பகவானின் பதிலும்

யமலோக வழியைப் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வருணிக்கக் கேட்டு யுதிஷ்டிரர் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்தார். அவர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் மீண்டும் கேட்டார், “தேவ தேவா! தாங்கள் தைத்தயர்களை வதம் செய்பவர். ரிஷி சமுதாயத்தால் எப்போதும் துதிக்கப்படுவர்; ஆறு வகை ஐஸ்வர்யம் உடையவர்; பாவங்களைப் போக்கிப் பிறவியிலிருந்து விடுதலை அளிப்பவர். அனைவரின் உற்பத்தியையும் செய்தவர். எல்லா தர்மங்களையும் தொடங்கியவர். அச்சுதா! எனக்கு எல்லா வகை தானங்களின் பலனையும் கூறுங்கள்” என வேண்டினார்.

பகவானும் அவருக்கு பெரும் மேன்மையளிக்க வல்ல தானங்களை வருணித்தார். தண்ணீர் தானம். அன்னதானம், அதிதி உபசாரம், பூமி தானம், எள் தானம், கோதானம், தங்கம், கன்னிகாதானம் படுக்கை தானம், சவாரி தானம், மரங்களின் தானம், விளக்கு தானம், கமண்டலு, கர்ணிகை தானம், வஸ்திர தானம், செருப்பு மற்றும் குடைதானம், பஸ்குச்சி தானம் மற்றும் பிராண தானம் ஆகிய பல்வேறு தானங்களையும், அதன் பலன்களையும் விவரித்தார்.

14.46 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பஞ்ச மகாயக்ஞம், ஸ்நானம் செய்யும் முறை, அதன் கர்மங்கள், பகவானால் விரும்பப்படும் மலர்கள் மற்றும் பகவத் பக்தர்களை வருணித்துக் கூறுதல்

பல்வேறு தானங்களின் சிறப்பையும் அவற்றால் அடையும் பலன்களையும் பகவானுடைய வாயால் கேட்டறிந்து மகிழ்ச்சி கொண்ட தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரர் மேலும் பல வினாக்களை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் முன் வைத்தார். த்விஜாதியினர் பஞ்ச காயக்ஞம் அனுஷ்டிக்கும் முறை, ஸ்நானம் செய்யும்போது பின்பற்ற வேண்டிய விதிகள் மற்றும் செயல்கள், பகவான் விரும்பும் மலர்கள், பாஞ்சராத்ர வழிபாட்டு முறை, ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடைய பக்தர்களின் லக்ஷணங்கள் ஆகியவற்றைப் பற்றி வருணிக்குமாறு வேண்டினார். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் அவருக்கு பதிலுரைத்தார்.

பஞ்ச யக்ஞம் மற்றும் பாகயக்ஞம் இவற்றின் விளக்கங்கள், நீராடத் தகுந்த நீர் நிலைகள்; நீராடும்போது உச்சரிக்க வேண்டிய மந்திரங்கள், நீராடிய பின் சந்தி செய்யும் முறை, சூரியனுக்கு அர்க்யம் அளித்தல், பித்ரு தர்ப்பணம், வேத ஸ்வாத்யாயம், தனக்குப் பிடித்த மலர்கள், பிராமணன் முதலிய நால் வருணத்தினரிடம் உள்ள சரீர குற்றங்கள் முதலியவற்றை விளக்கமாக எடுத்துக் கூறினார்.

14.47 கபிலா பசுவின் மேன்மை; அதன் தானத்தினால் பெறும் உயர்வு, கபிலா பசுக்களின் வகைகள்; கபிலா பசுவின் சரீரத்தில் தேவர்கள் வாழும் இடம் இவற்றை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வருணித்தல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் தானம், தவம் இவற்றின் புண்ணிய பலன்களைக் கேட்டு யுதிஷ்டிரர் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தார். அவர் வாசுதேவனிடம் “அக்னி ஹோத்ரத்திற்காகத் தோற்றுவிக்கப்பட்ட கபிலாபசு எவ்வாறு தானம் அளிக்கப்பட வேண்டும்? கபிலா பசுக்களின் வகைகள் என்ன? அதன் தானத்தினால் பெறும் பலன்கள் யாவை, கபிலா பசுவின் சரீரத்தில் எந்தெந்த தேவர்கள் எங்கெங்கு வாசம் புரிகின்றனர் என்பவை அனைத்தையும் எனக்கு விளக்குங்கள்” என்று கேட்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் கபிலா தான மகிமையை விவரித்தார்.

தினமும் காலையில் பகவான் விஷ்ணுவிடம் பக்தியுடன் கபிலாவின் தான மகிமையைக் கேட்பவன் தெரிந்தோ, தெரியாமலோ செய்த பாவங்கள் அனைத்திலும் இருந்து விடுபடுகிறான். கபிலாவின் கொம்பு மற்றும் தலையின் நீர்த்தாரை மனிதனின் மூன்று ஜன்மம் பாவங்களையும் போக்கி

விடும்; கபிலாவிற்கு புல் தானமளிப்பதாலும், அதனை வலம் வருவதாலும் அதன் பஞ்ச கவ்யத்தால் நீராடுவதாலும் பெறும் பலன்கள்; கபிலா பசுவின் பத்து வகைகள், கபிலா பசு மற்றும் காளைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டிய முறை, கபிலா பசுவும், காளையும் மனிதனின் தாய், தந்தை போன்றவை கபிலா பசு அல்லது காளையைத் துன்புறுத்துவதால் கிடைக்கும் பாவங்கள், நல்ல பாத்திரத்திற்கு கபிலா பசுவைத் தானம் அளிப்பவன் அடையும் உத்தம உலகங்கள் ஆகிய அனைத்தையும் யுதிஷ்டிரருக்கு வருணித்தார்.

கபிலா பசுவின் பத்து வகைகளில் நான்கு வகை மிகச் சிறப்பானவை என்பதையும், கபிலா பசுவின் பால், தயிர் முதலியவற்றால் திருப்தியுறும் தேவர்கள்; அதன் அங்கங்களில் தேவர்கள் வாசம் புரியும் இடங்கள் முதலியவற்றையும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தர்மராஜருக்கு விவரித்தார்.

14.48 தகுதியற்ற பிராமணனை நரகத்தில் சேர்க்கும் பாவங்கள், சொர்க்கத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும் புண்ணிங்கள் பற்றி ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறுதல்

யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் தன் ஐயத்தைக் கேட்டார்; “தேவ தேவா! ஹவ்ய கவ்யத்தின் உத்தம சமயம் எது? அதில் பூஜிக்கத் தகுந்த பிராமணர்கள், பூஜிக்கத் தகாதவர்களைப் பற்றிக் கூறுங்கள்” என பகவானிடம் கேட்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவருக்குப் பதிலளிக்கலானார்.

தேவ காரியமான யாகம் முற்பகலில் செய்யத் தகுந்தது. சிராத்தம் பிற்பகலில் செய்யத் தகுந்தது. அசத்தியவாதி மனிதன் போஜனம் செய்வது, நாயால் தீண்டப்பட்டது. இந்த அன்னம் அரக்கர்களின் பாகம் என்பதைக் கூறிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், சிராத்தத்தில் எல்லாவற்றையும் விட முக்கியமானது நல்ல பாத்திரமான பிராமணன் கிடைப்பதேயாகும் என்பதை விளக்கினார். அத்துடன் சொர்க்கத்திற்குச் செல்லும் சிறந்த மனிதர்களையும் வருணித்தார்.

14.49 பிரம்மஹத்திக்கு சமமான பாவம்; அன்னதானத்தின் மேன்மை முதலிய பல விஷயங்களை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உபதேசித்தல்

யுதிஷ்டிரர் மேலும் பகவான் வாசுதேவனிடம் கேட்டார். “பிராமணனை இம்சிக்காமல் எவ்வாறு பிரம்மஹத்யா தோஷம் ஏற்படுகிறது? எல்லா தானங்களிலும் மேன்மையான தானம் எது? ஏற்கத் தகாதவர்களின் அன்னம் எவை?” இவற்றை எனக்குக் கூறுங்கள் என வேண்டினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் அவருக்குப் பதிலளித்தார். பிரம்மஹத்திக்கு சமமான எட்டு பாவச்

செயல்களையும், அன்னதானமே அனைத்திலும் சிறந்தது என்பதையும், யார் யாருடைய அன்னம் ஏற்கத் தகாதவை என்பதையும், விலக்கப்பட்ட அன்னத்தை ஏற்றால் செய்ய வேண்டிய பிரயாச்சித்தத்தையும், அன்னம், எள், தீபம் முதலிய பல்வேறு பொருட்களின் தானத்தால் பெறும் பலனையும், தர்மமே ஜீவனுக்கு இறுதி வரை துணையாக வரும் என்பதையும் உபதேசித்தார்.

மேலும் யுதிஷ்டிரர் கேட்டதற்கிணங்க, தர்மம் மற்றும் தூய்மையின் லக்ஷணங்கள், சந்யாசி, அதிதி இவர்களை உபசரித்தல், சிஷ்டாசாரம் தானத்திற்கேற்ற பாத்திரமான சிறந்த பிராமணன், அன்னதான சிறப்பின் சாராம்சம், பிராமணன் போஜனம் செய்யும் முறை, பசுக்களுக்குப் புல் அளிக்கும் முறை, எள்ளின் சிறப்பு, ஆபத்தர்மம், உத்தம பிராமணன் மற்றும் நிந்தைக்குரிய பிராமணனின் நடத்தை, மனித தர்மத்தின் சாரம் தர்மங்கள் அனைத்தின் சாரம் ஆகியவற்றைப் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தர்மராஜருக்கு வருணித்தார்.

14.50 அக்னியின் சொரூபங்கள், அக்னி ஹோத்திரத்தின் முறை, அக்னியின் மகாத்மியம் ஆகியவற்றை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வருணித்தல்

யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானிடம் அக்னி பற்றிய தன் பல ஐயங்களைக் கேட்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தர்மராஜரிடம், தன் முகத்திலிருந்து அக்னியைத் தோற்றுவித்ததையும், அக்னி என்பதன் பெயர்க் காரணத்தையும் விளக்கினார். மூன்று வகை அக்னி, அக்னியில் முறைப்படி ஹோமம் செய்து மூன்று வகை துயரங்களையும் விலக்குவது, பிராமணன், கூடித்திரியன் வைசியன் ஆகியவர்கள் அக்னியை ஸ்தாபிக்க வேண்டிய காலம், அக்னி ஹோத்திரத்திற்கான பொருட்கள், அக்னி ஹோத்திரத்திற்காகவே இயற்றப்பட்ட சாஸ்திரங்கள், யாகத்திற்காகவே பூமி நிர்மாணிக்கப்பட்டது; அக்னி ஹோத்திரம் செய்பவர்கள் பரமபதம் சேருதல் ஆகிய அனைத்து விஷயங்களையும் விளக்கிக் கூறினார்.

14.51 சாந்த்ராயண விரத மகிமையை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உபதேசித்தல்

பிறகு எல்லாப் பாவங்களையும் அழிக்கவல்ல சாந்த்ராயண விரத விதிகளையும், பிரயாச்சித்தத்திற்காக அவ்விரதம் மேற்கொள்ள வேண்டிய முறைகளையும், எந்தெந்த கர்மங்களின் பிரயாச்சித்தமாக இந்த விரதம் மேற்கொள்ளத் தகுதியுடையவர் என்பதையும் பகவான் கூறினார்.

14.52 எல்லோருக்கும் நன்மை தரும் தர்மங்கள்

துவாதசி விரத மகிமை

இவ்வாறு பல்வேறு விஷயங்களைப் பகவான் வாசுதேவன் யுதிஷ்டிரருக்கு உபதேசித்ததும் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்த யுதிஷ்டிரர், “பகவான்! தாங்கள் பிராணிகள் அனைத்தின் சுவாமி, எல்லோராலும் வணங்கப்படுபவர், எல்லாமறிந்தவர், எல்லாப் பிராணிகளுக்குமான நன்மை தரும் தர்மத்தை உரையுங்கள் என வேண்டினார். எல்லா உபவாசங்களிலும் சிறந்த பெரும் பலனளிக்கக் கூடிய சாதனத்தை வருணியுங்கள் எனக் கேட்டார். அவருக்கு பகவான் வறியவனையும் சொர்க்கத்தில் சேர்க்கும் தர்ம பரிபாலனத்தை விவரித்தார்.

மேலும் தனக்குகந்த ஐந்து நாட்களில் உபவாசம் மேற்கொள்ளும் மனிதன் எல்லா யாகங்களின் பலனைப் பெறுவதை விவரித்தார். தொடர்ந்து மார்கழி மாத துவாதசி தொடங்கி கார்த்திகை துவாதசி முடிய ஒவ்வொரு மாத துவாதசியிலும் உபவாசம் இருந்து பன்னிரு திருநாமங்களால் தன்னைத் துதிப்பவன் எல்லா யாகங்களின் பலனையும், பெறுவதையும், தன்னுடைய டரமபதத்தை அடைவதையும் உபதேசித்தார்.

14.53 யுதிஷ்டிரர் பகவானைத் துதி செய்தல்

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இவ்வாறு உபதேசம் அளித்ததும் தர்மபுத்திரர் கைகுவித்து நமஸ்காரம் செய்து வாசுதேவ ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைத் துதிக்கத் தொடங்கினார்; “ரிஷிகேசா! தாங்கள் எல்லா உலகிற்கும் சுவாமி; தேவர்களுக்கும் ஈஸ்வரன் ஆவீர். ஆயிரம் கண்களும், ஆயிரம் தலைகளும் உள்ள பரமேஸ்வரா! உங்களுக்கு நமஸ்காரம். மூன்று வேதங்களும் உங்களுடைய சொருபமாகும். மூன்று வேதங்களும் உங்களையே துதிக்கின்றன. நீங்கள் யக்ஞ சொருபர்; யக்ஞத்தில் தோன்றுபவர். யக்ஞத்தின் சுவாமி; நீங்கள் நான்கு உருவம் தரிப்பவர்; நான்கு புஜங்கள் உடையவர். சதுர்வியூக சொருபர். நீங்களே இவ்வுலகின் கிருஷ்டியும், சம்ஹாரமும் செய்பவர். பக்தர்களின் ஆருயிரே! ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! சுவாமி! உங்களுக்கு அடிக்கடி நமஸ்காரம்” என்று பக்தியால் தழு தழுத்த குரலுடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைத் துதிக்கத் தொடங்கினார்.

14.54 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவரைத் தடுத்து மேலும் வினா விடுக்கத்

தூண்டதல்

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மகிழ்ச்சியுடன் யுதிஷ்டிரரின் கைகளைப் பற்றி அவரைத் தடுத்தார். மன்னா! இது என்ன? பேத பாவம் வைக்கும்

மனிதனைப்போல என்னை ஏன் துதிக்கத் தொடங்கினாய்? ஆண்களில் சிறந்த தர்மபுத்திரா! இதை நிறுத்திவிட்டு முன்போல உன் ஐயங்களைக் கேள்” என்று கூறினார்.

14.55 மீண்டும் யுதிஷ்டிரர் வினா விடுத்தல்; பகவான் அவரது ஐயத்தைத் தெளிவு படுத்துதல்

பகவான் இவ்வாறு ஊக்கமளித்ததும் தர்மராஜர் மேலும் கேட்கத் தொடங்கினார். “கிருஷ்ணபகூத்துத் துவாதசியன்று பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை எவ்வாறு பூஜிக்க வேண்டும்? விசுவயோகம் மற்றும் சூரிய-சந்திர கிரஹண சமயத்தில் தானம் அளிப்பதின் பலன், விஷ்ணுபகவானின் காயத்ரி ஜபம் செய்ய வேண்டிய முறை. அரசமர தரிசனத்தின் பலன், எளிமையான, பாவங்களை அழிக்கக் கூடிய பிராயச்சித்தங்கள், உத்தம, அதம பிராமணர்களின் லக்ஷணம், பக்தன், பசு மற்றும் அரசமரத்தின் மகிமை, வெளி தேசத்தில் மரணமடைந்தவனுக்கு இறுதிக் கடன்கள் செய்ய வேண்டிய முறை, தீர்த்த யாத்திரை செய்ய இயலாத பக்தர்களைக் கரையேற்றக் கூடிய தீர்த்தம், “இவற்றைப் பற்றிய தன் ஐயங்களை யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கேட்டார். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் யுதிஷ்டிரரின் அனைத்து ஐயங்களுக்கும் உரிய விளக்கங்களை அளித்து உபதேசம் செய்தார்.

14.56 உபதேசத்தின் முடிவு; பகவானிடம் பக்தி செய்வதன் பெரும் பலன்கள்

தன்னுடைய உபதேசத்தின் இறுதியில் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன்னிடம் பக்தி செய்வதன் பலன்களை விவரித்தார். தானே அனைவரின் ஆஸ்ரயம் என்பதை விளக்கினார்; “யுதிஷ்டிரா! யாகங்கள் எப்போதும் வேதத்திற்கு அதீனமானவை. தேவர்கள் யாகங்களுக்கும் பிராமணர்களுக்கும் அதீனமாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே பிராமணன் தேவனாவான். யாருடைய உதவியும் இன்றி யாரும் உயரத்தை அடைய முடியாது. ஆகவே அனைவரும் ஒரு முக்கியமான ஆஸ்ரயத்தின் துணையை ஏற்க வேண்டும்.

தேவர்கள் பகவான் நுத்ரனை ஆஸ்ரயிக்கிறார்கள். பிரம்மா என்னுடைய ஆஸ்ரயத்தில் இருக்கிறார். மன்னா! எனக்கு யாரும் ஆஸ்ரயம் இல்லை. நானே அனைவரின் ஆஸ்ரயமாவேன். இவ்வாறு சிறந்த ரகசியங்களை நான் உனக்குக் கூறியுள்ளேன். ஏன் எனில் நீ தர்மத்தின் பிரேமி. நான் அளித்த தர்ம உபதேசத்தின்படி நீ எப்போதும் நடந்து கொள். இந்தப்

புனிதமான வியாக்யானம் புண்ணியம் அளிப்பது; வேதத்திற்குச் சமமாக ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியது.

தர்மராஜா! நான் கூறிய இந்த வைஷ்ணவ தர்மத்தை ஒவ்வொரு நாளும் படிப்பவனின் தர்மம் வளர்ச்சி பெறுகிறது. அறிவு மாசற்றதாகிறது. பாவங்கள் விலகப் பெற்று மேன்மை விஸ்தாரம் ஆகிறது. நான் கூறிய இந்த உபதேசம் மிகவும் புனிதமானது; புண்ணியம் அளிப்பது; பாவத்தை அழிப்பது; மிகவும் மேலானது. எல்லா மனிதர்களும் அதிலும் வேதம் அறிந்த வித்வான்கள் சிரத்தையுடன் இதைக் கேட்க வேண்டும். பக்தியோடு இதைக் கூறுபவனும், புனிதத்துடன் இதைக் கேட்பவனும், என்னுடைய சாயுஜ்யத்தை ஐயமின்றி அடைந்துவிடுகிறான். என்னிடம் பக்தியுடைய பக்தன் சிராத்தத்தில் இந்த தர்ம விஷயங்களைக் கூறினால், அவனுடைய பித்ருக்கள் பிரளய காலம் வரை திருப்தியுடன் இருக்கிறார்கள்.’ என்று கூறினார்.

14.57 அனைவரும் பகவானை வணங்குதல்; தேவர்கள் முதலியோர் விடைபெறுதல்

சாக்ஷாத் விஷ்ணு சொருபரான ஜகத்குரு பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தானே கூறிய பாகவத தர்மங்களைக் கேட்டு, இந்த அற்புதமான சந்தர்ப்பம் கிடைக்கப்பெற்ற ரிஷிகளும், பாண்டவர்களும் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தனர். அனைவரும் பகவானை வணங்கினார்கள். யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் மீண்டும் கோவிந்தனை பூஜித்தார். தேவர்கள், பிரம்மரிஷிகள், சித்தர்கள், கந்தர்வர்கள், அப்சரஸ்கள், ரிஷிகள், மகாத்மாக்கள், குஹ்யர்கள், சர்ப்பங்கள், பாலகில்ய ரிஷிகள், தத்துவதர்சி யோகிகள், பகவத் பக்தர்கள் அனைவரும் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் உபதேசத்தைக் கேட்டு அக்கணமே பாவம் நீங்கப் பெற்று புனிதமாகிவிட்டனர்.

எல்லோரிடம் பகவத் பக்தி பொங்கி வழிந்தது. அனைவரும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் திருவடிகளில் தலை வைத்து வணங்கினார்கள். அவருடைய உபதேசத்தைப் புகழ்ந்தார்கள். பிறகு, “பகவன்! நாங்கள் மறுபடியும் துவாரகாவில் ஜகத்குருவான தங்களைச் சந்திப்போம்” என்று கூறி ரிஷிகளும் தேவர்களும் விடைபெற்றனர்.

14.58 ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் அனைவரிடமும் விடை பெற்றுத் துவாரகை திரும்புதல்

அனைவரும் விடைபெற்றுச் சென்றதும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சாத்யகியுடன் தாருகனை அழைத்தார். அவர் அருகிலேயே இருந்த அவரது சாரதி தாருகன் தேர் தயாராக இருப்பதைப் பகவானிடம் தெரிவித்தார்.

அதைக் கேட்ட பாண்டவர்களின் முகம் வருத்தமடைந்தது. அவர்கள் கைகுவித்து, தலையில் வைத்து வணங்கினர். கண்ணீர் நிறைந்த கண்களுடன் புருஷோத்தமனைக் கண்ணிமைக்காமல் பார்த்தனர். அதிக துயரத்தால் அவர்களால் ஏதும் பேச முடியவில்லை. அவர்களுடைய நிலையைக் கண்டு பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் துயரமடைந்தார்.

அவர், குந்தி, திருதராஷ்டிரர், காந்தாரி, விதுரர், திரௌபதி, வியாசமகரிஷி மற்றும்முள்ள மந்திரிகள் அனைவரிடமும் விடைபெற்றார். சுபத்ரை மற்றும் உத்தராவின் முதுகில் பாசத்தோடு வருடி ஆசீர்வாதம் அளித்தார். பிறகு அரண்மனையிலிருந்து வெளியே வந்து தன் தேரில் ஏறிக் கொண்டார். ஷைப்ய, சுக்ரீவ, மேகபுஷ்ப, பலாகஹ என்னும் பெயருள்ள நான்கு குதிரைகள் அந்தத் தேரில் பூட்டப்பட்டிருந்தன. கருடக்கொடி பறந்து கொண்டிருந்தது. குரு தேசத்து மகாராஜா யுதிஷ்டிரர் அன்பு காரணமாகத் தேரிலேறி தாருகனை விலக்கித் தான் சாரதியாகி குதிரைகளின் கடிவாளத்தைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டார்.

பிறகு அர்ஜுனன் தேரிலேறி தங்க தண்டமுடைய பெரும் சாமரத்தால் வலது புறம் நின்று விசிறலானார். அதேபோல பலசாலி பீமன் 100 கம்பிகள் உடைய திவ்ய மாலைகள் பொலிந்த குடையை பகவானின் தலைமீது பிடித்துக் கொண்டார். நகுலனும், சகாதேவனும் தங்கள் கைகளில் வெண் சாமரத்தை எடுத்து ஜனார்த்தனன் மீது வீசலானார்கள். இவ்வாறு யுதிஷ்டிரர், பீமன், அர்ஜுனன், நகுல-சகதேவர் அனைவரும் மகிழ்ச்சியுடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு சேவை புரிந்தனர். 24 மைல்கள் அவருடன் தேரில் சென்றனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப் பாதங்களில் பணிந்தனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாண்டவர்களை அணைத்து விடையளித்துத் துவாரகை நோக்கிச் சென்றார்.

15. மௌசல பருவம்

15.1 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துவாரகை திரும்பிய பின் அஸ்தினாபுரத்தில் நிகழ்ந்தவை

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் அனைவரிடமும் விடைபெற்று அஸ்தினாபுரம் திரும்பிய பிறகு யுதிஷ்டிரர் 15 ஆண்டுக்காலம் தர்மத்தைப் பின்பற்றி ராஜ்யத்தை ஆண்டு வந்தார். பாண்டவர்களின் பாதுகாப்பில் இருந்த திருதராஷ்டிர மன்னர், காந்தாரியுடன் சுகமாக இருந்தார். அவர் போரில் கொல்லப்பட்ட தன் புதல்வர்களுக்காகவும், உறவினர்களுக்காகவும்

பாண்டவர்களிடம் செல்வத்தைப் பெற்று ஏராளமான தானங்களை அளித்து வந்தார். 16ஆம் ஆண்டில் அவர் தவ வாழ்வை விரும்பி கானகம் சென்று வாழ விரும்பினார். வியாசர் அறிவுரைப்படி யுதிஷ்டிரர் அவருக்கு அனுமதி வழங்கினார்.

திருதராஷ்டிரர், காந்தாரி, இவர்களுடன் குந்தியும், விதுரருடன் சஞ்ஜயனும் வனவாச வாழ்க்கையை விரும்பிக் கானகம் சென்றனர். அவர்கள் அனைவரும் குருக்ஷேத்திரத்தில் ஆசிரமம் அமைத்து தவத்தில் ஈடுபட்டனர். ஒரு ஆண்டு கழிந்ததும் யுதிஷ்டிரர் தன் சகோதரர்களுடனும், அரச குலப்பெண்களுடனும், படை பரிவாரங்களுடனும், திருதராஷ்டிரரை தரிசிப்பதற்காக குருக்ஷேத்திரம் சென்றார். அங்கு திருதராஷ்டிரருடன் அனைவரும் ஒரு மாத காலம் தங்கியிருந்தனர். ராஜ்ய காரியத்தை யுயுத்சுவம், கிருபாசாரியாரும் கவனித்துக் கொண்டனர். அச்சமயம் வியாசரின் அருளால், திருதராஷ்டிர மன்னருக்கும், பாண்டவர்கள் உள்ளிட்ட அனைவருக்கும் கங்கைக் கரையில் ஒரு நாள் இரவு போரில் கொல்லப்பட்ட அனைவரின் தரிசனமும் கிட்டியது.

பிறகு யுதிஷ்டிரர் முதலிய அனைவரும் திருதராஷ்டிரரைப் பிரிய மனம் இன்றியே அஸ்தினாபுரம் திரும்பினர். திருதராஷ்டிர மன்னருடன் பாண்டவர்கள் இருந்த சமயத்திலேயே கானகத்தில் விதுரரின் மரணமும் நிகழ்ந்துவிட்டது. பிறகு திருதராஷ்டிரர் முதலியோர் குருக்ஷேத்திரத்தை விட்டு நீங்கி ஹரித்துவாரம் சென்று கடும் தவத்தில் ஈடுபட்டனர். இவ்வாறு இரண்டு ஆண்டுக்காலம் கழிந்த பின் காட்டுத் தீயில் சிக்கி திருதராஷ்டிரர், காந்தாரி, குந்தி மூவரும் உயிரிழந்தனர். திருதராஷ்டிரரின் ஆணைப்படி தீயில் அகப்படாமல் வெளியேறிய சஞ்ஜயன் இந்த விஷயத்தை நாரத மகரிஷிக்குத் தெரிவித்து, தான் இமயம் சென்றுவிட்டார். இவ்வாறு மகாபாரத யுத்தம் முடிந்து 15 ஆண்டுகள் அஸ்தினாபுரத்திலும், 3 ஆண்டுகள் கானகத்திலும் கழித்து திருதராஷ்டிர மன்னர் மரணமடைந்தார்.

நாரத மகரிஷி அஸ்தினாபுரம் சென்று இந்த விஷயங்கள் அனைத்தையும் யுதிஷ்டிர மன்னருக்குக் கூறினார். அவர் அறிவுரைப்படி யுதிஷ்டிர மன்னர் இறந்த தன் பெரிய தந்தை, தாய் மற்றும் தன்னுடைய தாய் ஆன குந்தி தேவி மூவருக்கும் முறைப்படி இறுதிச் சடங்குகளைச் செய்து முடித்து தானங்களையும் அளித்தார். இவ்வாறு பாரத யுத்தம் முடிந்து 18 ஆண்டுகள் கழிந்த பின் தாயையும், பெரிய தந்தை, தாயாரையும் இழந்து துயரத்துடன் ஏதோ ஒரு வகையாக, சகோதரர்களின் உதவியுடன் யுதிஷ்டிர மன்னர் தேசத்தைக் காப்பாற்றி வந்தார். மேலும் 17 ஆண்டுகள் கழிந்தன. மகாபாரத யுத்தத்தின் பின் 36ஆம் ஆண்டு நடைபெற்றது. இனி

துவாரகை நிகழ்வுகளைக் காணலாம்.

**15.2 யாதவர்கள், வ்ருஷ்ணி, அந்தக, போஜ வம்சத்தினர்
விஸ்வாமித்திரரிடம் சாபம் பெற்ற வரலாறு
ரிஷிகள் கூறியவாறு சாம்பன் உலக்கைக்குப் பிறப்பளித்தல்**

மகரிஷி விஸ்வாமித்திரர், கண்வர், நாரதர் ஆகியோர் துவாரகைக்குச் சென்றிருந்தனர். அப்போது தெய்வத்தால் தூண்டப்பட்ட சாரணன் முதலிய வ்ருஷ்ணி குல வீரர்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், ஜாம்பவதி இவர்களின் புதல்வனான சாம்பனுக்குப் பெண் வேஷமிட்டு அந்த முனிவர்களிடம் அழைத்துச் சென்றனர். பிறகு அந்த ரிஷிகளிடம் இவ்வாறு கூறினர்; “மகரிஷிகளே! இந்தப் பெண் பெரும் தேஜஸ்வியான பப்ருவின் மனைவி. பப்ரு புதல்வனைப் பெற விரும்புகிறார். நீங்கள் அனைவரும் பெரும் ரிஷிகள். இந்தப் பெண்ணுடைய கர்ப்பத்திலிருந்து என்ன தோன்றும் என்பதைக் கூறுங்கள்” என அந்த மகரிஷிகளை அவமதித்துக் கேட்டனர்.

தீய அறிவுடைய அவர்களுடைய வஞ்சனையான நடத்தையால் அந்த முனிவர்கள் அனைவரும் சினம் கொண்டனர். கோபத்தால் கண்கள் சிவந்தனர். அவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்தவாறு, “குரூரமான சினம் கொண்ட தீய நடத்தையுள்ள யாதவ குமாரர்களே! பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடைய புதல்வனான இந்தச் சாம்பன் ஒரு இரும்பு உலக்கையைத் தோற்றுவிப்பான். அந்த இரும்பு உலக்கையே வ்ருஷ்ணி, அந்தக குலத்தின் அழிவிற்குக் காரணமாகப் போகிறது. நீங்கள் அனைவரும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரையும், பலராமரையும் தவிர, உங்களுடைய குலம் முழுவதையும் சம்ஹாரம் செய்து விடுவீர்கள்.

ஹலதாரியான பலராமர் தானே தன் சரீரத்தைத் துறந்துவிட்டுக் கடலுக்குள் சென்றுவிடுவார். மகாத்மா ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பூமியின் மீது உறங்கிக் கொண்டிருக்கும்போது ‘ஜரா’ என்னும் வேடனின் அம்பால் உள்ளங்காலில் துளைக்கப்பட்டு மரணமடைவார்”. என்று கூறிச் சென்றுவிட்டனர். நடந்தது அனைத்தையும் அறிந்த பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மதுகுதனன் “ரிஷிகள் கூறியவாறே நடக்கும்” என்றார்.

ஏன் எனில் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உலகனைத்தின் ஈஸ்வரன் ஆவார். மகாபாரதப் போர் முடிந்து 36வது ஆண்டு நடந்தபோது இச்சம்பவம் நிகழ்ந்தது. ரிஷிகள் கூறியவாறே சாம்பன் ஒரு உலக்கைக்குப் பிறப்பளித்தான்.

அந்த உலக்கையே வருஷணி மற்றும் அந்தக் குலத்தவரின் அழிவுக்குக் காரணமானது.

15.3 உக்ரசேன மன்னர் இரும்பு உலக்கையைப் பொடியாக்கிக் கடலில் கலக்கச் செய்தல்

பெரும் யமதூதனைப் போன்ற அந்த உலக்கையை யதுவம்சத்தினர் எடுத்துச் சென்று உக்ர சேன மன்னரிடம் அளித்தனர். அதைப் பார்த்ததுமே மன்னரின் மனத்தில் பெரும் துயரம் தோன்றியது. அவர் அதை உடைத்துச் சிறிய துகள்களாக்கக் கட்டளையிட்டார். அவ்வாறே பொடியாக்கப்பட்ட அந்த உலக்கை மன்னரின் ஆணைப்படி அவருடைய பணியாட்களால் கடலில் வீசப்பட்டது.

15.4 மன்னர் நாட்டு மக்கள் மீது மது அருந்தக் கூடாது எனக் கட்டளையிடுதல்

அதன் பிறகு உக்ரசேன மன்னர், பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பலராமர் மற்றும் பப்ருவின் கட்டளைப்படி வருஷணி, அந்தக் குலத்தவர் இன்றிலிருந்து மது அருந்தக்கூடாது என ஆணையிடப்பட்டது. “இந்த வம்சத்தைச் சேர்ந்த கூடித்திரியர்கள் வீட்டில் மதுவைத் தயாரிக்கக் கூடாது என்றும், யாராவது மறைவாக மது முதலிய போதைப் பொருள் எதையேனும் பருகத் தயாரித்தால், அவன் அந்தக் குற்றத்திற்காக உற்றார் உறவினரோடு குலத்தில் ஏற்றப்படுவான்” என்றும் நகரெங்கும் அறிவிக்கப்பட்டது. இந்த ஆணையால் மன்னரிடம் கொண்ட பயம் காரணமாக, மது தயாரிக்கவும், அருந்தவும் கூடாது என்ற நியமத்தை மக்கள் அமைத்துக் கொண்டனர்.

15.5 துவாரகையில் பயங்கரமான தீய தொல்லைகள் ஏற்படுதல்

இவ்வாறு வருஷணி, அந்தக் வம்சத்து மக்கள் தங்களுக்கு வந்த சங்கடத்தை விலக்கிக் கொள்ளுவதற்காகப் பலவகையாக முயற்சி செய்தனர். ஆனால் காலனோ ஒவ்வொரு நாளும் எல்லோருடைய வீடுகளிலும் வட்டமடித்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் கறுப்பு, மஞ்சள் நிறத்துடன் மொட்டைத் தலையுடன் ஆண் உருவில் வருஷணி வம்சத்தவரின் வீடுகளில் நுழைந்து அனைவரையும் பார்ப்பதும், மறைந்து போவதுமாக இருந்தான். காலனை அந்த உருவில் கண்டு வீரர்கள் அவன் மீது அம்புகளைச் செலுத்தியும் அவனை அழிக்க முடியவில்லை.

ஒவ்வொரு நாளும் பயங்கரப் புயல் வீசியது. அதனால் வருஷணி அந்தக வம்சத்தினரின் அழிவிற்கான அறிவிப்பு கிடைத்துக் கொண்டிருந்தது. தெருவெங்கும் எலிகள் நிறைந்து காணப்பட்டன. மண் பாண்டங்களைத் துளை செய்தன. இரவில் தூங்கும் மனிதர்களின் கேசத்தையும், நகத்தையும் கடித்துக் குதறிவிட்டன. வருஷணி வம்சத்தினரின் வீடுகளில் மைனாக்கள் இரவும் பகலும் ஒலி எழுப்பின. சாரசங்கள் ஆந்தையைப் போலவும், ஆடுகள் குள்ளநரியைப் போலவும் ஒலி எழுப்பின.

காலனின் தூண்டுதலால், வருஷணி, அந்தகர்களின் வீடுகளில் வெள்ளைச் சிறகுகளும், சிவப்பு கால்களும் உடைய புறாக்கள் சுற்றி வந்தன. பசுக்களின் வயிற்றிலிருந்து கழுதைகளும், வரிக் குதிரைகளின் வயிற்றிலிருந்து யானைகளும், நாய்களிடமிருந்து பூனைகளும், கீரிப்பிள்ளைகளின் கர்ப்பத்திலிருந்து எலிகளும் பிறக்கலாயின. அந்த நாட்களில் வருஷணி வம்சத்து மக்கள், வெட்கமின்றி வெளிப்படையாகவே பாவச் செயல்களைச் செய்தனர்.

அந்த மக்கள் பிராமணர்களிடமும், தேவர்களிடமும், பித்ருக்களிடமும் கூட துவேஷம் செய்தனர். அத்துடன் குருஜனங்களையும் அவமானம் செய்தனர். பலராமரையும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரையும் மட்டுமே அவமதிக்கவில்லை. மனைவிகள் கணவர்களையும், கணவர்கள் மனைவியரையும் ஏமாற்றினர். அக்னி தேவனின் தீ நாக்குகள் இடதுபக்கம் பெருகின. அக்னியில் இருந்து சில சமயம் நீல வண்ணம், சிவப்பு வண்ணம் மற்றும் ரத்த வண்ணத்திலும், தனித்தனியே தீ நாக்குகள் தோன்றின. உதய, அஸ்தமன காலத்தில் சூரியன் அடிக்கடி கபந்தங்களுடன் சூழப்பட்டிருந்ததை நகர மக்கள் கண்டனர்.

நன்கு சமைக்கப்பட்ட உணவைப் பரிமாறி, மக்கள் போஜனம் செய்ய அமர்ந்ததும், அதில் ஆயிரக்கணக்கான புழுக்கள் காணப்பட்டன. புண்ணியாக வாசனம் செய்து, மகாத்மாக்கள் ஐபத்தைத் தொடங்கியபோது சில மனிதர்கள் ஓடுவதைப்போல ஒலி கேட்டது. ஆனால் யாரும் கண்ணுக்குத் தெரியவில்லை. நகூத்திரங்களும் கிரகங்களும் அடிக்கடி மோதிக் கொண்டன. பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பாஞ்சஜன்யம் ஒலிக்கும்போது வருஷணி-அந்தக குலத்தவரின் வீடுகளில் கழுதைகள் கத்தத் தொடங்கின.

காலம் மாறுதலடைந்தது. திரயோதசி திதியன்றே அமாவாசையின் சேர்க்கை இருந்ததை அறிந்த பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், தன் குலத்து மக்களிடம், “வீரர்களே! இப்போது ராகு சதுர்த்தசியையே அமாவாசையாக்கி விட்டான். மகாபாரத யுத்த சமயத்தில் இருந்த யோகமே இன்றும் உள்ளது. இவை நம்முடைய அழிவை அறிவிக்கும் அடையாளங்கள் ஆகும்” என்று

கூறினார்.

மகாபாரத யுத்தம் முடிந்த பிறகு 36வது ஆண்டு வந்துவிட்டது என்பதைப் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் புரிந்து கொண்டார். அவர் அனைவரிடமும், “உற்றார்-உறவினர் கொல்லப்பட்டு, புத்திர சோகத்தால் தாபமடைந்த காந்தாரி தேவி, மிகவும் வேதனையுடன் நம்முடைய குலத்திற்கு அளித்த சாபம் பலனளிக்கும் நேரம் வந்துவிட்டது. மகா பாரதப் போருக்காக, கௌரவ-பாண்டவர்களின் வியூகம் அமைத்து எதிரெதிரே நின்றபோது, ஏற்பட்ட தொல்லைகளைக் கண்டு யுதிஷ்டிரர் கூறியது போன்ற அடையாளங்கள் இப்போதும் தோன்றியுள்ளன” என்றார்.

இவ்வாறு கூறிய பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், காந்தாரியின் சொல் சத்தியமாவதற்காக, யது வம்சத்தவர் அனைவரும் தீர்த்தயாத்திரை செல்ல ஆணையிட்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் கட்டளைப்படி அந்த நகரத்தில் இருந்த யாதவர்கள் அனைவரும் தீர்த்த யாத்திரைக்காக பிரபாச கேஷத்திரம் செல்ல வேண்டும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது.

15.6 துவாரகை மக்கள் கண்ட தீய கனவுகள்;

மக்கள் யாத்திரைக்குப் புறப்படுதல்

இதற்கிடையில் துவாரகை மக்கள் இரவில் உறங்கும்போது தீய கனவுகளைக் கண்டனர். அக்கனவில் ஒரு கருப்பு நிறமுடைய பெண் தன் வெண்மையான பற்களைக் காட்டிச் சிரித்தவாறு வீடுகளில் புகுந்து பெண்களின் மங்கலச் சின்னங்களை அபகரித்துத் துவாரகை முழுவதும் ஓடிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டனர். அக்னி ஹோத்ரம் நடைபெற்ற வீடுகளில் வாஸ்து பூஜை நிறைவேற்றப்பட்ட மையப் பகுதிகளில் பயங்கரமான கழுகுகள் வந்து வருஷணி, அந்தக் குலத்திரைப் பிடித்துச் சாப்பிட்டதையும் கனவாகக் கண்டனர்.

மிகவும் பயங்கரமான அரக்கர்கள் மக்களுடைய, குடை, கொடி, கவசம் அணிகலன் ஆகியவற்றைத் திருடிக் கொண்டு ஓடினர். நாபியில் வஜ்ரம் பொருந்திய, இரும்பால் அமைந்த, அக்னிதேவன் அளித்த பகவான் ஸ்ரீ விஷ்ணுவின் சுதர்சன சக்கரம் வருஷணி வம்சத்தினர் கண் முன்னாலேயே திவ்ய லோகத்திற்குச் சென்றுவிட்டது. சூரியனைப் போலப் பிரகாசிக்கும், சிறந்த குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் தேர் தாருகன் கண் முன்பே குதிரைகளால் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுப் பறந்துவிட்டது.

மனோ வேகமுடைய அந்த நான்கு சிறந்த குதிரைகளும் கடல் நீருக்கு மேலே சென்றுவிட்டன. பலராமனுடைய பனைக்கொடியையும், பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடைய கருடக்கொடியையும், பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே அப்சரஸ்கள் உயரத்திற்கு எடுத்துச் சென்றுவிட்டனர். இவற்றை எல்லாம் கண்ட மக்கள், “இனி தீர்த்த யாத்திரைக்காகப் புறப்படுங்கள்” என்றே பேசிக் கொண்டிருந்தனர்.

15.7 யாதவ குலத்தினரின் தீர்த்த யாத்திரை; அவர்கள் பிரபாச சேஷத்திரத்தில் தங்குதல்

அவர்கள் அனைவரும் துவாரகையை விட்டு விட்டு, தீர்த்த யாத்திரைக்காக வேறு இடம் செல்ல யோசித்தனர். அந்தக, வருஷணி வம்சத்தினர் தங்கள் குடும்பத்துடன் தேர், குதிரை, யானை ஆகியவற்றின் மீது ஏறி நகரத்தை விட்டு வெளியேறினர். அவர்கள் பல வகையான பசுவும், போஜ்ய, பருகத்தக்க பானங்களை ஏராளமாகத் தயாரித்துத் தங்களுடன் எடுத்துச் சென்றனர். யது வம்சத்தவர் அனைவரும் பிரபாச சேஷத்திரம் அடைந்து கூடாரம் அமைத்துத் தங்கினர். அச்சமயம் பரமார்த்த ஞானம் உடையவரும், யோகத்தை நன்கு அறிந்தவருமான யதுவம்ச உத்தவர் அங்கிருந்து சென்று விடத் தீர்மானித்தார்.

15.8 உத்தவர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் விடைபெற்றுச் செல்லுதல்

அவர் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை வணங்கி, அங்கிருந்து புறப்பட்டார். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவரைத் தடுக்க விரும்பவில்லை. ஏன் எனில் இங்கு வருஷணி வம்சத்தவரின் அழிவு நேரப்போவதை அவர் அறிந்திருந்தார். காலனால் சூழப்பட்ட வருஷணி குலத்தவரிடம் விடைபெற்று மகாத்மாவான உத்தவர் அங்கிருந்து சென்றுவிட்டார்.

15.9 யாதவர்கள் மது அருந்துதல்; க்ருதவர்மாவை சாத்யகி கொன்றுவிடுதல்

யாதவர்கள் பிராமணர்களுக்குப் போஜனம் செய்விக்க, தயாரிக்கப்பட்ட உணவில் மதுவைக் கலந்து விட்டனர். மது கலக்கப்பட்ட உணவை வானரங்களுக்கும் பங்கிட்டனர். அனைவரும் மது அருந்திக் களித்தனர். அங்கு நூற்றுக்கணக்கான இசைக்கருவிகள் இசைக்கப்பட்டன. எல்லாப்பக்கமும் நடனமாடுபவர்களும், நடிகர்களும் நடனம் ஆடத் தொடங்கினர். இவ்வாறு பிரபாசசேஷத்திரத்தில் யாதவர்களின் அந்தப்

பெரும் மதுபானக் களியாட்டம் தொடங்கியது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே க்ருதவர்மாவுடன் பலராமரும், சாத்யகி, கதன், பப்ரு முதலியவர்களும் மது அருந்தத் தொடங்கினர்.

மதுவைக் குடித்துக் குடித்து மதம் கொண்ட சாத்யகி அந்தச் சபையில் க்ருதவர்மாவைப் பரிகசித்து அவமானம் செய்தார்; “ஹார்திக்யா! உன்னை அடிக்காமல், இரவில் பிணங்களைப் போல் தூங்கொண்டு, உணர்வற்றிருந்த மனிதர்களை உன்னைத் தவிர வேறு எந்த கூடித்திரியன் கொலை செய்வான்? நீ செய்த அநியாயத்தை யது வம்சத்தினர் ஒருபோதும் மன்னிக்க மாட்டார்கள்” என்றார். மகாபாரதப் போரின் இறுதிநாளின் இரவில் அஸ்வத்தாமாவுடன் சேர்ந்து திரௌபதியின் புதல்வர்களும், பாஞ்சாலர்களும் உறங்கிக் கொண்டிருந்தபோது அவர்களைக் கொன்ற விஷயத்தையே சாத்யகி இவ்வாறு கூறினார்.

சாத்யகி இவ்வாறு கூறியதும் ரதிகளில் சிறந்த பிரத்யும்னன் க்ருதவர்மாவைத் திரஸ்காரம் செய்து, சாத்யகியின் சொல்லை ஆமோதித்துப் புகழ்ந்தார். அதைக்கேட்டு க்ருதவர்மா மிகுந்த கோபம் கொண்டார். இடது கையாலேயே கைவிரல்களால் ஜாடைகாட்டிச் சாத்யகியை அவமானம் செய்தார். “அடே! போரில் கை வெட்டுப்பட்ட பூரிச்ரவா, இறக்கும் வரை உபவாசம் மேற்கொண்டு அமர்ந்தபோது, வீரன் என்று சொல்லிக் கொள்ளும் நீ அவரை ஏன் குரூரமாகக் கொன்றாய்?” என்று கேட்டார்.

க்ருதவர்மா இவ்வாறு கூறியதைக் கேட்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சினம் கொண்டார். அவர் கோபத்துடன் க்ருதவர்மாவைப் பார்த்தார். அப்போது சாத்யகி சத்ரஜித்திடம் இருந்த சியமந்தக மணி காணாமல் போனதைப் பற்றி மதுகுதனிடம் பிரஸ்தாபித்தார். க்ருதவர்மாவே சியமந்தக மணிக்காக சத்ரஜித்தைக் கொலை செய்ததாக சாத்யகி கூறியதும், சத்ரஜித்தின் மகளும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் மனைவியுமான சத்யபாமா மிகுந்த கோபத்துடன் அமுதவாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைத் தஞ்சமடைந்தார். அப்போது சாத்யகி சினத்துடன் எழுந்தார்.

அவர், சத்யபாமாவிடம், “அழகியான பெண்ணே! துரோண குமாரனுக்கு உதவியாளனாக, இரவில் தூங்கிக் கொண்டிருந்த திரௌபதியின் ஐந்து புதல்வர்கள், த்ருஷ்டத்யும்னன், சிகண்டி ஆகியோரைக் கொன்றவனை இன்று நான் பழிவாங்கி விடுகிறேன். அவனுடைய ஆயுளையும், புகழையும் அழித்து விடுகிறேன்” என்று சபதமிட்டார். அவர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடமிருந்து ஓடி வாளை உருவி க்ருதவர்மாவின் தலையை வெட்டிவிட்டார். தன்னைத் தடுத்தவர்களையும் வதம் செய்தார்.

15.10 ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் கண் முன்னே ப்ரத்யும்னனும் சாத்யகியும் கொல்லப்படுதல்

சாத்யகியின் செயலைத் தடுப்பதற்காகப் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவரை நோக்கி ஓடினார். இதற்குள் காலனின் தூண்டுதலால் போஜ, அந்தக வம்சத்து வீரர்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து சாத்யகியை நாற்புறமும் சூழ்ந்து கொண்டனர். அவர்கள் அனைவரும் சினங்கொண்டு சாத்யகியைத் தாக்கினர். மதுவின் போதையில் உன்மத்தம் கொண்டிருந்தனர். காலத்தின் மாறுதலை அறிந்ததால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சினம் கொள்ளவில்லை. கால தர்மமான மரணமும் அவர்களைத் தூண்டிக் கொண்டிருந்தது.

அவர்கள் அனைவரும் எச்சில் பாத்திரங்களால் சாத்யகியை அடிக்கலாயினர். சாத்யகி இவ்வாறு அடிக்கப்படுவதைக் கண்டு ருக்மணியின் புதல்வன் பிரத்யும்னன் அவரைக் காப்பாற்றுவதற்காக இடையில் புகுந்தார். பிரத்யும்னன் போஜர்களோடும், சாத்யகி அந்தகர்களோடும் சண்டையிட்டனர். அவ்விருவரும் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு எண்ணிக்கையில் அதிகமாயிருந்த எதிர் தரப்பினரோடு சண்டையிட்டனர். ஆகவே, சற்று நேரத்தில் சாத்யகி, ப்ரத்யும்னன் இருவருமே ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கண் முன்னேயே கொல்லப்பட்டனர்.

15.11 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கோபத்துடன் எதிரில் வந்தவர்களைக் கொல்லுதல்; யாதவர்கள் பரஸ்பரம் ஒருவரை ஒருவர் வதம் செய்தல்

சாத்யகியும், ப்ரத்யும்னனும் கொல்லப்பட்டதைக் கண்டு யதுநந்தன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சினத்துடன் ஒரு பிடியளவு 'ஏரகா' என்னும் புல்லை வேருடன் பிடுங்கினார். அவர் பிடுங்கியதுமே அந்தப் புல் வஜ்ரம் போன்ற பயங்கரமான இரும்பு உலக்கையாகிவிட்டது. எதிரில் வந்த அனைவரையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அந்த இரும்பு உலக்கையாலேயே அடித்து வீழ்த்தினார். அப்போது காலனால் தூண்டப்பட்ட அந்தக, போஜ, சினி, வ்ருஷ்ணி வம்சத்து யாதவர்கள் அனைவரும் அந்த 'ஏரகா' என்னும் புல்லை எடுத்து ஒருவரை ஒருவர் அடித்து வீழ்த்தினர்.

அந்த 'ஏரகா' என்ற புல்லை யார் எடுத்தாலும் அது இரும்பு உலக்கையாகிவிட்டது. இவையனைத்தும் முன்பு சாம்பன் காரணமாக விஸ்வாமித்திரர் அளித்த சாபத்தின் பலனாகும். இவ்வாறு மது மயக்கத்திலிருந்த அவர்கள் அனைவரும் புல்லாக இருந்த உலக்கையாக மாறின. அதனாலேயே பரஸ்பரம் ஒருவரை ஒருவர் அடித்துக் கொண்டு விழுந்தனர். எந்த ஒரு வீரனும் அங்கிருந்து தப்பி ஓட நினைக்கவில்லை.

காலச் சக்கரத்தின் இந்த மாறுதலை அறிந்த மகாபாஹு மதுகுதனன், பேசாமல் எல்லாவற்றையும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் புதல்வர்கள் சாம்பன், சாருதேஷ்ணன், ப்ரத்யும்னனின் புதல்வன் அநிருத்தனும் கூடக் கொல்லப்பட்டுவிட்டனர்.

15.12 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மூலம் எஞ்சியவர்கள் அழிதல்

தன் தம்பி கதன் ரணப்படுக்கையில் கிடப்பதைக் கண்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கோபத்தால் கொதித்தார். சார்ங்கத்தையும், சுதர்சனத்தையும், கௌமோதகியையும் தரிக்கும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சினத்துடன் மீதமிருந்த யாதவர்கள் அனைவரையும் சம்ஹாரம் செய்துவிட்டார். அப்போது மகா தேஜஸ்வியான பப்ருவும், சாரதி தாருகனும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம், “பகவன்! இப்போது அனைவரும் அழிந்துவிட்டனர். இவர்களில் அதிகமானோர் உங்கள் கையால் கொல்லப்பட்டனர். இப்போது பலராமர் எங்கு சென்றார் என்று தேடிக்கண்டுபிடித்து அவரிடம் செல்வோம்” என்றனர்.

15.13 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஆணைப்படி தாருகன் அஸ்தினாபுரம் விரைதல்

பிறகு தாருகன், பப்ரு, பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மூவரும் பலராமரின் கால் தடத்தைப் பார்த்தவாறு அதனைத் தொடர்ந்து சென்றனர். சற்று நேரத்தில் அவர்கள் பலராமர் ஒரு மரத்தின் கீழ் தனியாக அமர்ந்து தியானத்தில் ஈடுபட்டிருப்பதைக் கண்டனர். அப்பொழுது ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தாருகனிடம் “நீ உடனே குருதேசத்தின் தலைநகரான அஸ்தினாபுரத்திற்குச் சென்று, யாதவர்களின் இந்த பேரழிவுச் செய்தி முழுவதையும் அர்ஜுனனிடம் சொல். பிராமணர்கள் சாபத்தால் யாதவர்கள் அழிந்ததைக் கேட்டு, அர்ஜுனன் விரைவாக துவாரகைக்கு வரட்டும்” என்றார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஆணைப்படி தாருகன் தேரிலேறி அஸ்தினாபுரம் விரைந்தான். அவனும் அந்தப் பெரும் துயரத்தால் உணர்விழந்தவனைப் போலாகி விட்டான்.

15.14 பப்ரு கொல்லப்படுதல்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துவாரகாபுரி செல்லுதல்

தாருகன் சென்ற பிறகு, ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பப்ருவிடம், “தாங்கள் விரைந்து சென்று பெண்களைக் காப்பாற்றுங்கள். கொள்ளையர்கள் செல்வத்தின் மீது பேராசை கொண்டு அவர்களைக் கொன்றுவிடும்படி ஆகி விடக்கூடாது” என்றார். பப்ரு மதுவின் மயக்கத்தில் ஆழ்ந்திருந்ததோடு, உற்றார்-உறவினரின் வதத்தாலும் மிகவும் சோகத்தில் மூழ்கியிருந்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு அருகில் ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருந்தார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் ஆணைப்படி அவர் துவாரகைக்குப் புறப்பட்டபோது, பிராமணரின் சாபத்தால் ஒரு உலக்கை வேடனின் பாணத்தில் இணைந்து திடீரென்று பப்ருவின் மீது வந்து விழுந்து அவரைக் கொன்றுவிட்டது. பப்ரு கொல்லப்பட்டதைக் கண்டு, ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பலராமரிடம் “தாங்கள் இங்கேயே எனக்காகக் காத்திருங்கள். நான் துவாரகாபுரி சென்று பெண்களின் பாதுகாப்பிற்கு ஆவன செய்கிறேன்” என்று கூறிப் புறப்பட்டார்.

15.15 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வசுதேவரிடம் பெண்களைக் காப்பாற்றக் கூறுதல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துவாரகாபுரி சென்று தன் தந்தை வசுதேவரிடம் கூறினார்; “தந்தையே! தாங்கள் அர்ஜுனனின் வரவிற்காகக் காத்திருங்கள். நம்முடைய குலத்தின் பெண்களைக் காப்பாற்றி அவரிடம் ஒப்படையுங்கள். இப்போது பலராமர் என் வரவை எதிர்பார்த்துக் காட்டிற்குள் அமர்ந்துள்ளார். நான் இன்றே அங்கு சென்று அவரைச் சந்திப்பேன். நான் இப்போது யது வம்சத்தினரின் அழிவைப் பார்த்துள்ளேன். முன்பு குரு குலத்தின் சிறந்த மன்னர்களின் அழிவையும் பார்த்துவிட்டேன். யாதவ வீரர்கள் இன்றி அவர்களுடைய நகரத்தைக் காணும் திறன் எனக்கில்லை. இனி நான் காட்டிற்குச் சென்று பலராமரோடு தவத்தில் ஈடுபடப் போகிறேன்” என்றார். பிறகு தன் தந்தையின் பாதங்களில் தலை வைத்து வணங்கிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அங்கிருந்து புறப்பட்டார்.

இதற்குள் நகரத்தின் பெண்களும், சிறுவர்களும் அழும் பெரும் துயரக்குரல் கேட்டது. அந்த அழுகுரலைக் கேட்ட பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மறுபடி திரும்பி வந்தார். அவர்களுக்கு ஆறுதல் அளித்தவாறு கூறினார். “பாருங்கள்! மனிதர்களில் சிறந்த அர்ஜுனன் விரைவில் இந்த நகரத்திற்கு வரப் போகிறார். அவர் உங்களை ஆபத்திலிருந்து காப்பாற்றுவார்” என்று கூறிக் காட்டிற்குச் சென்றுவிட்டார்.

15.16 பலராமர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பரமதாமம் செல்லுதல்

வனத்திற்குச் சென்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் காட்டில் தனிமையான இடத்தில் அமர்ந்த பலராமரைத் தரிசித்தார். பலராமர் யோகத்தில் ஈடுபட்டுச் சமாதி நிலையில் அமர்ந்திருந்தார். அப்போது பலராமரின் வாயிலிருந்து ஒரு வெள்ளை நிறமுள்ள நாகம் வெளியேறியதை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கண்டார். அந்த மகா நாகம் பெரும் கடல் வழியை நோக்கிச் சென்றுவிட்டது. பலராமர் தனது முந்தைய சரீரத்தை விட்டுவிட்டு நாகரூபத்தில் தோன்றினார். ஆயிரக்கணக்கான தலைகளுடன் அந்த நாகத்தின் சரீரம் மலையைப் போல் விஸ்தாரமாகக் காணப்பட்டது. அதனுடைய முகம் சிவப்பு நிறத்தில் இருந்தது.

கடல் தானே தோன்றி சாக்ஷாத் பகவான் அனந்தனான அந்த நாகத்தை வரவேற்றது. திவ்யமான நாகங்களும், புனிதமான நதிகளும் அவருக்கு மரியாதை செய்தன. கார்கோடகன், வாசுகி, தக்ஷகன், ப்ருதுங்ரவா, அருண், குஞ்சரன், மிஸ்ரி, சங்கன், குமுதன், புண்டரீகன், திருதராஷ்டிரன், ஹ்ராதன், சிதி கண்டன், உக்ரதேஜா, சக்ர மந்தன், அதிஷ்டன், துர்முகன், அம்பரீஷன் இவர்களுடன் வருணராஜன் தானே அவரை வரவேற்றார்.

இவர்கள் அனைவரும் முன்னால் வந்து மகா அனந்தனை வரவேற்றுப் பாராட்டினர். அர்க்கியம், பாத்தியம் முதலிய உபசாரங்களுடன் பூஜை செய்தனர்.

15.17 ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் யோக நித்திரை மேற்கொள்ளுதல்

தன் சகோதரன் பலராமன் பரம தாமத்தை அடைந்த பிறகு, எல்லா கதியையும் அறிந்த திவ்யதரிசி பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சிறிது ஆலோசித்தபடி அந்த சூன்யமான காட்டில் சஞ்சரிக்கலானார். பிறகு ஒளி மிகுந்தவரான அவர் பூமியின் மீது அமர்ந்து கொண்டார், மகாபாரதர் போர் முடிந்த சமயம் 36 ஆண்டுகளுக்கு முன் காந்தாரி அளித்த சாபத்தை நினைவு கூர்ந்தார்.

துர்வாச முனிவர் கூறியவாறு எச்சில் பாய்சத்தைச் சரீரத்தில் பூசிக் கொண்டதையும், உள்ளங்கால்களில் பூசாமல் விட்டதையும், அப்போது துர்வாசா கூறிய விஷயமும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு நினைவிற்கு வந்தது. பிறகு அவர் அந்தக, வ்ருஷணி மற்றும் குருகுல அழிவு விஷயத்தையும் யோசித்தார். அதன்பின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மூன்று உலகங்களையும் காப்பாற்றவும், துர்வாச முனிவரின் சொல்லை மெய்ப்பிக்கவும், தன்னுடைய பரமதாமத்திற்கு எழுந்தருள உசிதமான சமயம் வந்துவிட்டதாகக் கருதினார். எனவே இந்த உத்தேசத்துடன் தன் புலன்களின் செயல்களைத் தடுத்துக் கொண்டார்.

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் எல்லா அர்த்தங்களின் தத்துவத்தையும் நன்கு அறிந்தவர்; அவிநாசி; அழியாத தெய்வம் என்றாலும் அந்த சமயத்தில் அவர் சரீர மோக்ஷம் அல்லது இகலோக லீலையை முடித்துக் கொள்வதற்காக ஒரு காரணத்தை ஏற்படுத்த விரும்பினார். மகா யோகத்தை ஆஸ்ரயித்துப் பூமியில் படுத்துக் கொண்டார்.

15.18 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ண வாசுதேவன் தன்னுடைய

பரம தாமத்தை அடைதல்

அந்த நேரத்தில் 'ஜரா' என்ற பெயர் கொண்ட வேடன் மான்களை வேட்டையாடுவதற்காக அங்கு வந்தான். யோக நித்திரையில் பூமியின் மீது

படுத்திருந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானை மான் என்று நினைத்து மிகவும் ஆவலுடன் அம்பினைச் செலுத்தினான். அந்த அம்பு பகவானுடய உள்ளங்கால்களில் தைத்தது. மானைப் பிடிப்பதற்காக அருகில் வந்த ஜராதான் செலுத்திய அம்பு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் உள்ளங்கால்களில் தைத்திருந்ததைக் கண்டு மிகவும் அச்சமடைந்தான். தன்னையே குற்றவாளியாகக் கருதிப் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் இரு கால்களையும் பற்றிக் கொண்டான். பகவான் வாசுதேவன் அவனுக்கு ஆறுதல் அளித்தார். தன் காந்தியால் பூமியையும், ஆகாயத்தையும் வியாபித்தவாறு அவர் தன்னுடைய பரம தாமத்தை அடைந்துவிட்டார்.

15.19 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை தேவர்கள் வரவேற்றுப் பூஜித்தல்

பகவான் ஸ்ரீ மன் நாராயணனின் அவதார சொரூபமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அந்தரீகூடத்தை அடைந்தார். இந்திரன், அஸ்வினி குமாரர்கள், ருத்ரர்கள், ஆதித்யர்கள், வசுக்கள், விஸ்வே தேவர்கள், முனிவர்கள், சித்தர்கள், அப்சரஸ்களுடன் கந்தர்வர்கள் ஆகிய அனைவரும் முன்னால் வந்து பகவானை வரவேற்றனர்.

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சிறந்த கந்தர்வர்களாலும், அழகிய அப்சரஸ்களாலும், சித்த, சாத்யர்களாலும் பணிவுடன் பூஜிக்கப்பட்டார். தேவர், ரிஷிகள், சாரணர்களைச் சந்தித்தார். தேவர்கள் பகவானை வணங்கி வாழ்த்துக் கூறினர். சிறந்த மகரிஷிகள் ரிக் வேத ருசாக்கள் மூலம் அவரைப் பூஜித்தனர். கந்தர்வர்கள் துதி பாடினர். இந்திரனும் பிரேமையுடன் அவரைப் புகழ்ந்தார்.

அதன்பின் உலகின் உற்பத்திக்குக் காரணமான, உக்ர தேஜஸ்வியும், அவிநாசியும், யோகாசாரியாருமான பகவான் ஸ்ரீ மன் நாராயணன் தன் ஒளியால் பூமியையும் ஆகாயத்தையும் பிரகாசிக்கச் செய்தவாறு தன்னுடைய அப்ரமேய தாமத்தை அடைந்துவிட்டார்.

16) 1) ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானின் திருநாமங்களும், அவற்றின் பொருளும் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரருக்குக் கூறியது;

வசு	:	எல்லா பூதங்களிலும் வசிப்பதால் வசு.
வாசுதேவன்	:	தேவர்கள் அவரிடம் வாசம் புரிவதால் வாசுதேவன்

விஷ்ணு	:	எங்கும் வியாபித்திருப்பதால் விஷ்ணு. வாமன அவதாரத்தில் மூவுலகிலும் வியாபித்ததால் விஷ்ணு
மாதவன்	:	மௌனத்தாலும், யோகத்தாலும் அறிவு பெற்றவர் ஆதலால் மாதவன்.
மதுசூதனன்	:	மது என்னும் ஒலியால் கூறப்படும் எல்லா தத்துவங்களின் இருப்பிடம் என்பதால் மதுசூதனன்
ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்	:	‘க்ருஷ்’ என்னும் தாதுவுன் ‘ண’ என்னும் சப்தம் ஆனந்த அர்த்தமுடையது. யது குலத்தின் நித்திய ஆனந்த சொரூபம் ஆதலால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஆவார்.
புண்டரீகாக்ஷன்	:	அழியாத பகவத்தாமமாகிய புண்டரீகத்தில் இருப்பதால் புண்டரீகாக்ஷன்
ஜனார்த்தனன்	:	தஸ்யுக்களுக்கு ஆர்த்தன் (துன்பம் அளிப்பவன்) எனவே ஜனார்த்தனன்
சாத்வதன்	:	சத்தியத்திலிருந்து தவறாதவர் என்பதால் சாத்வதன்
ஆர்ஷபன்	:	ஆர்ஷதர்களின் வேதத்தில் பிரகாசிப்பதால் ஆர்ஷபன்
வ்ருஷபேக்ஷணன்	:	வேதத்தின் கண் போன்றவர் என்ற பொருளுடையது
அஜன்	:	பிறப்பில்லாதவர் என்பதால் அஜன்
தாமோதரன்	:	சுயம் பிரகாசத்தாலும் (உதர்) தமம் என்ற குணத்தாலும் தாமோதரன்

2) ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானின் திருநாமங்கள்

ஹ்ருஷீகேசன்	:	மகிழ்ச்சியும் சுபமும் உடையவர் ஆதலால் ஹ்ருஷீகேசன் சுக, ஐஸ்வர்யம் நிறைந்தவர் ஈசன் இக்குணங்கள் உடையதால் ஹ்ருஷீகேசன்
அதோக்ஷஜன்	:	ஒருபோதும் தன் நிலையிலிருந்து கூடிணமாவதில்லை. எனவே அதோக்ஷஜன்

நாராயணன்	:	நரங்களின் அயனம் (ஜீவாத்மாக்களின் உறைவிடம்) எனவே நாராயணன்
சர்வன்	:	எப்போதும் அனைத்தையும் அறிபவன் ஆதலால் சர்வன்
ஜிஷ்ணு	:	எல்லோரையும் வென்றதால் ஜிஷ்ணு
அனந்தன்	:	நித்தியமாக இருப்பதால் அனந்தன்
கோவிந்தன்	:	புலன்களை அறிவதால் கௌ; பிரகாசிப்பதால் காம் விந்ததி என்ற பகுதி விசுதிக்கேற்ப கோவிந்தன்.

சர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ
அகம் த்வா பாபேப்யோ மோக்ஷஷ்யாமி மாசுக

- ஸ்ரீ மத் பகவத் கீதை